

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hiszékeny Dezső,
Móring József Attila, Szilágyi György,
dr. Varga László, dr. Vinnai Győző*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	12693
Az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	12693
Dr. Varga Judit igazságügyi miniszter, a napirendi pont előterjesztője	12693
Felszólalók:	
Dr. Vitézy István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	12700
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	12702
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12706
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	12708
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	12711
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	12716
Alexov Lyubomir , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	12719
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	12722
Arató Gergely (DK).....	12724
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	12725
Az Országgyűlés működését és a képviselők jogállását érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) országgyűlési határozat módosításáról szóló határozati javaslat együttes általános vitájának megkezdése	12728
Hende Csaba (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	12728
Kocsis Máté (Fidesz) , a napirendi pont előterjesztője	12732
Felszólalók:	
Halász János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	12738
Jakab Péter , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	12742
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	12745
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12752
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	12755
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	12762
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	12769
Szabó Timea , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	12780
Dúró Dóra (független)	12789
Szolga József nemzetiségi szószóló	12793
A 2020. év Zrínyi Miklós-emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig	12797
Németh Szilárd István (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	12797
Felszólalók:	
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	12799
Fenyvesi Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	12801
Dr. Steinmetz Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	12802
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12803
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	12804
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről	12804
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	12805
Csányi Tamás (Jobbik)	12806
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz).....	12807
Németh Szilárd István (Fidesz) előterjesztői válasza	12809

Egyes törvényeknek a Nemzeti Filmintézet Közhasznú Nonprofit Zrt. létrehozásával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	12809
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója	12810
Felszólalók:	
L. Simon László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	12812
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	12817
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről	12818
Kunhalmi Ágnes , az MSZP képviselőcsoportja részéről	12821
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának előterjesztői válasza.....	12821
A családvédelmi akciótervvel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	12823
Fülöp Attila , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	12823
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár.....	12827
Felszólalók:	
Dr. Pósnán László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	12829
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	12830
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12833
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	12834
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről	12837
Hohn Krisztina , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	12839
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	12840
Mesterházy Attila (MSZP).....	12840
Szilágyi György (Jobbik).....	12842
Mesterházy Attila (MSZP).....	12843
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár.....	12843
Fülöp Attila , az emberi erőforrások minisztériumának államtitkárának előterjesztői válasza	12846
A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	12848
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	12848
Felszólalók:	
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	12848
Dr. Fazekas Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	12850
Dr. Steinmetz Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	12851
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	12852
Mesterházy Attila (MSZP).....	12853
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz).....	12853
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz) előterjesztői válasza	12854
A szakképzésről szóló 2019. évi ... törvény hatálybalépésével összefüggő módosító és hatályon kívül helyező rendelkezésekről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	12855
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	12856
Felszólalók:	
Dr. Vinnai Győző , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	12859
Csányi Tamás , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	12862
Móring József Attila , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12865
Kunhalmi Ágnes , az MSZP képviselőcsoportja részéről	12866
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	12871
Hohn Krisztina , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	12876
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	12877
Paulik Antal , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	12879
Mesterházy Attila (MSZP).....	12882
Dr. Pósnán László (Fidesz)	12883
Arató Gergely (DK).....	12883
Nagy Csaba (Fidesz).....	12883
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	12886

Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	12887
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	12887
Mesterházy Attila (MSZP).....	12892
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	12894
Arató Gergely (DK).....	12894
Tordai Bence (Párbeszéd)	12896
Mesterházy Attila (MSZP).....	12896
Arató Gergely (DK).....	12896
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	12897
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	12898
Egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	12899
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	12900
Felszólalók:	
Bányai Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	12904
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	12905
Móring József Attila , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12907
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	12909
Gréczy Zsolt (DK)	12912
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	12912
Csárdi Antal (LMP)	12913
Szabó Sándor (MSZP).....	12916
Arató Gergely (DK).....	12917
Tordai Bence (Párbeszéd)	12919
Bányai Gábor (Fidesz).....	12921
Hajdu László (DK).....	12922
Csárdi Antal (LMP)	12924
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	12925
Csárdi Antal (LMP)	12927
Gréczy Zsolt (DK)	12928
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz).....	12928
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	12929
Bányai Gábor (Fidesz).....	12931
Csárdi Antal (LMP)	12934
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	12935
Bányai Gábor (Fidesz).....	12937
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	12937
A tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvényi rendelkezések módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	12939
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	12939
Felszólalók:	
Dr. Pósnán László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	12942
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	12944
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12946
Kunhalmi Ágnes , az MSZP képviselőcsoportja részéről	12947
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	12948
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	12950
Mesterházy Attila (MSZP).....	12951
Dr. Pósnán László (Fidesz)	12951
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	12952

Az Országgyűlés működését és a képviselők jogállását érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint **Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) országgyűlési határozat módosításáról** szóló határozati javaslat együttes általános vitájának folytatása és lezárása12953

Felszólalók:

Mátrai Márta (Fidesz)	12954
Balczó Zoltán (Jobbik)	12958
Demeter Márta (LMP)	12961
Dr. Vadai Ágnes (DK)	12965
Mesterházy Attila (MSZP)	12966
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	12966
Hende Csaba (Fidesz)	12967
Demeter Márta (LMP)	12968
Szilágyi György (Jobbik)	12969
Hohn Krisztina (LMP)	12973
Bósz Anett (független)	12977
Varju László (DK)	12980
Hende Csaba (Fidesz)	12981
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	12982
Bósz Anett (független)	12982
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	12983
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	12984
Csárdi Antal (LMP)	12988
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	12990
Dr. Vadai Ágnes (DK)	12991
Mátrai Márta (Fidesz)	12992
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	12993
Bósz Anett (független)	12993
Korózs Lajos (MSZP)	12994
Bányai Gábor (Fidesz)	12998
Mesterházy Attila (MSZP)	13000
Gréczy Zsolt (DK)	13005
Tordai Bence (Párbeszéd)	13008
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)	13010
Böröcz László (Fidesz)	13012
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	13013
Dr. Oláh Lajos (DK)	13013
Csárdi Antal (LMP)	13014
Böröcz László (Fidesz)	13015
Varju László (DK)	13017
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	13021
Nagy Csaba (Fidesz)	13026
Dr. Vadai Ágnes (DK)	13026
Dr. Vadai Ágnes (DK)	13027
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	13032
Boldog István (Fidesz)	13036
Gréczy Zsolt (DK)	13038
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	13039
Böröcz László (Fidesz)	13040
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	13041
Nagy Csaba (Fidesz)	13044
Arató Gergely (DK)	13045
Csárdi Antal (LMP)	13050
Bósz Anett (független)	13052
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	13057
Tordai Bence (Párbeszéd)	13061
Böröcz László (Fidesz)	13064
Dr. Vadai Ágnes (DK)	13067
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	13068
Arató Gergely (DK)	13069

Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)	13070
Gréczy Zsolt (DK)	13070
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	13072
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	13077
Boldog István (Fidesz).....	13082
Csárdi Antal (LMP)	13084
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	13088
Tordai Bence (Párbeszéd)	13092
Gréczy Zsolt (DK)	13096
Boldog István (Fidesz).....	13096
Arató Gergely (DK).....	13097
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	13102
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	13105
Nagy Csaba (Fidesz).....	13109
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	13113
Böröcz László (Fidesz)	13114
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	13115
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	13116
Hiszékeny Dezső (MSZP).....	13120
Mátrai Márta (Fidesz)	13124
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz).....	13129
Szabó Sándor (MSZP).....	13129
Hajdu László (DK).....	13131
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	13135
Csárdi Antal (LMP)	13138
Szatmáry Kristóf (Fidesz)	13141
Molnár Gyula (MSZP)	13142
Czunyiné Dr. Bertalan Judit (Fidesz)	13145
Varju László (DK).....	13146
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	13150
Hende Csaba (Fidesz).....	13156
Csárdi Antal (LMP)	13156
Varju László (DK).....	13157
Mesterházy Attila (MSZP).....	13158
Czunyiné Dr. Bertalan Judit (Fidesz)	13158
Bencsik János (Jobbik).....	13163
Hajdu László (DK).....	13165
Csárdi Antal (LMP)	13168
Mesterházy Attila (MSZP).....	13171
Hiszékeny Dezső (MSZP)	13176
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	13176
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	13177
Dr. Tilki Attila (Fidesz)	13178
Szatmáry Kristóf (Fidesz)	13179
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	13181
Dr. Oláh Lajos (DK)	13185
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	13189
Molnár Gyula (MSZP)	13195
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	13197
Arató Gergely (DK).....	13198
Varju László (DK).....	13199
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	13201
Dr. Oláh Lajos (DK)	13205
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	13206
Dr. Varga László (MSZP).....	13207
Dr. Oláh Lajos (DK)	13208
Dr. Varga László (MSZP).....	13210
Dr. Oláh Lajos (DK)	13212
Hajdu László (DK).....	13213
Varju László (DK).....	13214

Dr. Oláh Lajos (DK)	13215
Dr. Oláh Lajos (DK)	13216
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza	13217
Az ülésnap bezárása	13218

Az ülésen jelen voltak:

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. VARGA JUDIT igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
11. ülésnapja
2019. november 20-án, szerdán
(9.01 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Vinnai Győző és dr. Varga László)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai ülésnapunkat.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának 11. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Vinnai Győző és Varga László képviselő urak mint jegyzők lesznek a segítségemre.

Ma törvényjavaslatok vitája következik. Soron következő az **egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8016. számon a Ház informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzeti napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Varga Judit igazságügyi miniszter asszonynak, a napirendi pont előterjesztőjének. Kérdezem miniszter asszonyt, fölfárad az emelvényre, vagy onnan a helyéről mondja el az expozét. *(Dr. Varga Judit: Felfáradok, köszönöm szépen.)* Megvárjuk, míg miniszter asszony fölfárad az emelvényre. Kérek szépen majd miniszter asszonynak egy pohár vizet. Köszönöm szépen. Miniszter asszonyé a szó, parancsoljon!

DR. VARGA JUDIT igazságügyi miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kicsit megilletődötten állok itt most önök előtt, mert igazságügyi miniszterként először mondhatok expozét.

Hivatali elődeim 2010 óta hatalmas munkát végeztek a jogrendszer megújításában. Navracsics Tibor minisztersége idején újultak meg az anyagi jogi kódexünk, a polgári törvénykönyv és a büntető törvénykönyv, Trócsányi László pedig a polgári perrendtartásról, az általános közigazgatási rendtartásról, a közigazgatási perrendtartásról és a büntetőeljárásról szóló kódexeket terjesztette elő a Házban.

Egy éven belül immár negyedik alkalommal foglalkozik az Országgyűlés a közigazgatási bírászkodás kérdésével. Trócsányi professzor úr tavaly novemberben nyújtotta be a közigazgatási bíróságokról szóló törvényjavaslatot és az annak hatálybalépéséhez szükséges átmeneti szabályokról szóló törvényjavaslatot.

Az önálló közigazgatási bírászkodásnak régóta fennálló történelmi hagyománya volt a magyar jogrendszerben. A Magyar Királyi Közigazgatási Bíróságot

a kommunista diktatúra éppen azért számolta fel, mert működése túl szorosan kapcsolódott a jogállamiság fenntartásához. Az elkülönült közigazgatási bírósági rendszer kialakításának célja ennek alapján éppen a jogállamiság erősítése lett volna.

Bár a kormány nyitott lett volna e viták lefolytatására, a közigazgatási bírósági szervezetet érintő kritikák a halasztást követően elhalkultak. A kormánynak saját igazságánál fontosabb az igazságszolgáltatás pártatlanságába vetett közbizalom. Továbbá a bírósági szervezetben dolgozó bírák és igazságügyi alkalmazottak ezzel egy nagyon bizonytalan helyzetben találták magukat: nem tudhatták, hogy mikor és milyen eredménnyel zárulnak majd az említett viták. Nem tudhatták ezért azt sem, hogy milyen bírósági szervezetben, milyen szinten kell majd itélkezniük.

Ma is helytállóak Horvát Boldizsár másfél évszázada tett megállapításai az igazságszolgáltatás működésével kapcsolatban: „A mai viszonyok között a felelős magyar igazságügy-miniszternek hatásköre alig terjed tovább, mint oda, hogy annak tanúja legyen.” Ennek ellenére nem hagyhatjuk, hogy a bírósági szervezettel kapcsolatos bizonytalanság és az ellenzék közigazgatási bírászkodással kapcsolatos - az elfogadott normaszöveggel köszönőviszonyban sem lévő állításokat felsoroló - kampánya az igazságszolgáltatás működését veszélyeztesse.

Azt még az úgynevezett népi demokrácia Országgyűlése is elismerte, hogy a jogállam fogalmához hozzátartozik a közjogi bírászkodásnak az a rendszere, amelyben a közhatalom és a jogkeresők között felmerülő közjogi jellegű jogviták eldöntése egy, a végrehajtó hatalmon kívül álló bírói szerv hatáskörébe tartozik. Ezt ugyan nem dicséretnek szánta a kommunista hatalom, mégis kimondhatjuk: a közigazgatási bírászkodás egy jogállamban alap.

Meggyőződésünk szerint a bírósági szervezet legitimitása és integritása, a bírói függetlenség megkérdőjelezhetetlen alapértéke a jogállamnak. A kormány célja a kezdetektől a közigazgatási bírászkodás mint bírói tevékenység fejlesztése volt, és annak mindössze kézenfekvő, történelmi és nemzetközi példákkal alátámasztott eszköze lett volna az önálló közigazgatási bírósági szervezet. A célunk változatlan: professzionális, szakbírák eljárásával működő, ezért gyors és hatékony közigazgatási bírászkodás.

A kormány megvizsgálta azt, hogy miként lehet ezt a célt a legkisebb anyagi ráfordítással, a leggyorsabban biztosítani. A tárgyalta törvényjavaslat szerint fenntartjuk az egységes bírósági szervezetet, sőt annak egységességét meg is erősítjük.

A javaslat megszünteti a különbíróságokat: ennek megfelelően a közigazgatási és munkaügyi bíróságok is megszűnnek. A jövőben a munkaügyi pereket a törvényszékek fogják elbírálni, a közigazgatási perek elbírálása pedig a nyolc, közigazgatási kollégiummal működő törvényszék hatáskörébe fog tartozni. Ezek székhelye megegyezik a regionális illetékességgel működő közigazgatási és munkaügyi bíróságok székhelyével.

Megjegyzem, hogy a KMB-k regionális illetékességének kialakítása a közigazgatási perrendtartás eljárási szabályainak alkalmazásával, a szakosodás lehetőségével már eddig is érzékelhetően javította az ítélkezés színvonalát és gyorsaságát.

Az egységes bírósági szervezet igazgatásának központi feladatait továbbra is az Országos Bírósági Hivatal elnöke végzi, az igazságügyi miniszternek abban nem lesz semmilyen szerepe, így parlamenti felelőssége sem. A törvényjavaslat az igazgatási modellt nem érinti. A bírák kiválasztása pedig a bírák jogállásáról szóló törvényben meghatározott pályázati rendszerben, egységesen fog történni, nem lesznek speciális szabályok sem a közigazgatási bírák kiválasztására, sem a pályázati eljárás nyilvánosságára, sem pedig a pályázat eredményével szembeni jogorvoslatra.

A bírósági szervezetet jelentős mértékben egyszerűsíti a törvényjavaslat. A jövőben járásbírók, törvényszékek, ítélőtáblák és a Kúria ítélkeznek. A közigazgatási perek tapasztalatai alapján azonban indokolt a fórumrendszer további egyszerűsítése is. Olyan hatásköri és eljárási szabályokat alakít ki a javaslat, amely egyszerre biztosítja a közigazgatási bírák szakosodásának lehetőségét, a mérhetővé válását, és azt is, hogy valamennyi közigazgatási perben reális lehetősége legyen a feleknek ügyüket a Kúria elé vinni.

Tisztelt Ház! A kormány a 2014-ben elindított eljárásjogi reformok során már célul tűzte ki, hogy a közigazgatási ügyekben a hatósági eljárás megindulása, illetve megindítása és a közigazgatási per végén meghozott ítélet között a lehető legrövidebb időtartam teljen el, vagyis hogy az ügyfelek a lehető leggyorsabban jussanak anyagi jogerővel rendelkező döntéshez. Erre figyelemmel az általános közigazgatási rendtartás is a közigazgatási pert tekinti rendes jogorvoslati eszköznek.

2018 óta az ügytípusok jelentős részében már egyfokú közigazgatási eljárás után lehetett közigazgatási pert indítani. A tapasztalatok szerint ezekben az ügyekben a „bruttó” ügytartamok rövidültek, az eljárások gyorsultak.

Az Ákr. jogorvoslati rendszerében elvi jelentőségű változást nem hoz a javaslat, amikor a járási hivatali döntésekkel szemben a fellebbezés helyett közvetlenül bírói utat biztosít. A fellebbezés megszűnése mellett egy eljárás hatékonyságot növelő, közigazgatási pereket megelőző, perelhárító megoldást is tartalmaz a javaslat: az alperes közigazgatási szervnek az iratokat a felügyeleti szervén keresztül kell a bírósághoz eljuttatni. A felügyeleti szervnek ilyenkor pedig lehetősége van a keresetlevélben állított jogsérelem orvoslására. Ez a megoldás pedig ugyancsak alkalmas arra, hogy az ügyek gyorsabban lezáruljanak. A változás szükségessé tette a közigazgatási perrendtartás és számos ágazati jogszabály felülvizsgálatát is, amelyet a javaslat el is végez.

Tisztelt Országgyűlés! A második kérdéskörként a Kúria joggyakorlat-egységesítő eszközrendszerének megújításáról szeretnék részletesebben szólni.

Amikor egy nemzetközi ügyvédi irodában dolgoztam, hallottam egy német ügyvédőtől: „vor Gericht und auf hoher See ist man in Gottes Hand”. Ami azt jelenti, hogy a bíróság előtt és a tengeren Isten kezében vagyunk.

(9.10)

Ilyen sorsszerű lenne a bíróságok ítélkezési gyakorlata? Szeszélyes és kiszámíthatatlan volna, mint a tenger? Csak a gondviselésen múlna, milyen ítéletet hoz ügyünkben a bíróság? Ha megkérdezik az utca emberét, egyet fog érteni a német szólással, és a sajtóból vett példákkal fogja alátámasztani, hogy a bíróságok gyakorlata olykor kiszámíthatatlan. A jogállam alapvető, megkerülhetetlen fogalmi eleme a jogbiztonság, amely kiszámítható és koherens joggyakorlatot is feltételez. Mert a jogbiztonság mindenekelőtt azt jelenti, hogy a polgároknak legyen okuk bízni a jogrendszer stabilitásában.

Szándékosan nem a jogszabályok stabilitását említettem, mert abban kell bízunk, hogy a bíróság csak akkor tér el a Kúria korábbi döntéseitől, ha erre igen erős indoka van. Azért a jogrendszer stabilitásáról beszéltem, mert, amint azt az Alkotmánybíróság már egy korai döntésében megállapította, „az Alkotmánybíróságnak nem a normaszöveget önmagában, hanem az érvényesülő, a hatályosuló és megvalósuló normát, azaz az élő jogot kell az alkotmány rendelkezéseinek tartalmával és az alkotmányos elvekkel összevetnie”. E határozat szerint az alkotmányossági vizsgálatnak abból a tényből kell kiindulnia, hogy a jogszabály tartalma és értelme az, amit az állandó és egységes jogalkalmazási gyakorlat annak tulajdonít. Vagyis nem a leírt norma önmagában a valóságos jog, hanem a norma azzal a tartalommal, ahogy azt a bíróságok alkalmazzák és értelmezik.

Mindebből pedig az következik, hogy az ítéletekben megjelenő jogértelmezéssel szemben is elvárás a stabilitás, vagyis ne fordulhasson elő, hogy azonos tényállás mellett, azonos szabályozási környezetben egymással teljesen ellentétes jogértelmezésen alapuló ítéletek születhessenek meg. Vagy önök szerint egy olyan országban jogbiztonság van, ahol attól függ az ügyünkben hozott ítélet jogi érvelése, hogy melyik ítélkező tanács elé kerül?

Amint az előbb bemutattam, a széttartó, esetleges joggyakorlat sérti a jogbiztonságot, és nyilvánvalóan nem egyeztethető össze a peres felek tisztességes eljáráshoz való jogával sem. Sőt, ha két ügyben azonos tényállás és jogi szabályozás mellett eltérő ítélet születne, akár a törvény előtti egyenlőség is sérülhetne. Jogállamban ilyen nem fordulhat elő.

Emlékeztetni szeretném a tisztelt Házat arra, hogy a Kúria az Alaptörvény 25. cikkében meghatározott feladatként biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét. A bíróságok pedig az Alaptörvény 28. cikke által meghatározott keretek között értelmezik az Alaptörvényt és a jogszabályokat, így végső soron az

ítéleteikből tudjuk meg, hogy a bírák milyen tartalmat tulajdonítanak az egyes jogszabályoknak.

Az Alkotmánybíróság egy korai döntésében ki mondta, hogy a jogbiztonság megköveteli, hogy a jogszabály szövege értelmes és világos, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzon. Ez a tétel azt is jelenti, hogy a normához kapcsolódó ítélezési gyakorlatnak, az említett élő jognak is világosnak, sőt következetesnek és egységesnek kell lennie.

Mégis, hogyan biztosítható a jogalkalmazás egysége? Erre a külföldi tapasztalatok szerint meglehetősen egyszerű a válasz: következetes felsőbbbírósági ítélezéssel. A Kúriának a jogorvoslati eljárásai során kell érvényre juttatnia kialakult gyakorlatát, vagyis az alsóbb fokú bíróságok kötelesek a Kúria jogértelmezését követni. Így biztosítható, hogy azonos ténybeli alapon, azonos szabályozási környezetben jogkérdésben - elsősorban az érvelés tekintetében - azonos ítéletek szülessenek.

Erre önök azt mondhatják, hogy ebben semmi újdonság sincs, ugyanis a Kúriának ez volna az egyik alkotmányos feladata, ezt a gyakorlatot azonban lehet és kell is erősíteni. Az egységes és az Alaptörvénnyel összhangban álló joggyakorlatot elsősorban a Kúria döntéseinek kötelező ereje biztosítja, mert így a jogorvoslat során gyorsan elérhető az eredmény. A korlátozott precedensrendszer, amely eredetileg az angolszász jogban jelent meg, de egyre jobban áthatja a kontinentális jogrendszereket is, a jogegység biztosításának alkotmányos, gyors és hatékony eszköze. Ennek az a módja, hogy a később eljáró bíróságok kötelesek döntéseiket a magasabb vagy azonos szintű bíróságok hasonló ügyben hozott korábbi ítéletében rögzített jogértelmezéshez igazítani.

Mielőtt bárki a rendszerváltozás előtti egyetemi tankönyveket venne elő hivatkozásul, engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy Nagy-Britannia „hozományaként” ma már az Európai Unióban - így Magyarországon is - megjelent ez az elv: az Európai Unió Bíróságának ítéletei a közösségi jog részét képezik, s e szerv tartozik gondoskodni az EU jogának egységes érvényesüléséről is.

A külföldi és hazai szakirodalom irányadó álláspontja szerint a precedensbíráskodás stabilitást, kiszámíthatóságot és a jog egységét biztosítja, és ezáltal az önkényes - tehát az egyedi esetről egyedi esetre történő - döntéshozatal lehetőségét csökkenti, mivel úgynevezett igazolási kötelezettséget ró a bíróságra. Ez azt jelenti, hogy a bíróságnak számot kell vetnie a korábbi gyakorlatában kialakított szabályokkal, és meg kell indokolnia, ha nem, vagy eltérő módon alkalmazza azokat. A korábbi határozatok kötőerejéről való döntés során számos, sok esetben egymással versengő megfontolások között kell dönteni, és figyelembe kell venni azokat az eltérő jogi és tényleges körülményeket, amelyek az egyes esetekkel változnak. A korábbi döntésektől tehát indokolt esetben, racionális érveléssel el lehet térni, és így a régebbi jogtételek megújíthatók. Ez a gyakorlat egyre finomabb különbségtételekhez, pontosabb értelmezési kritériumokhoz

vezet, és lépésről lépésre tartalommal tölti meg a jogrendszer elvont rendelkezéseit.

Az eltérés okai jellemzően például a következők lehetnek: a konkrét ügy elbírálásakor olyan új történeti körülmény vagy ismeret merül fel, amely kétségeket ébreszt a korábbi szabály alkalmazhatóságával szemben; olyan új gazdasági és politikai feltételek állnak fenn, amelyek a szabály további, folyamatos alkalmazását lehetetlenné teszik; a tények megváltoztak a korábbi döntés meghozatalától eltelt időszakban; a bizalom meglepte, azaz a korábbi határozat miatti észszerű várakozás a döntés fenntartására.

A döntésben további szempontok is segíthetnek, ilyen például a korábbi határozat „kora”, ami egyben akár a megerősítésének és a felülbírálatának is indoka lehet. A Kúria közzétett határozatai tehát speciális szerepet kell kapjanak, hiszen a korábbi határozatok alkalmazása a kiszámíthatóság következtében hozzájárulhat a jogbiztonság növeléséhez is.

Tudományos előadások során a Kúria bírái már hét évvel ezelőtt is elismerték, hogy „Az esetjog jelentősége a büntető ítélezés területén is megnőtt. Az Alkotmánybíróság precedensalapú ítélezése és az Európai Emberi Jogi Bíróság esetjoga hatással van a rendes bíróságok gyakorlatára.” Vagy éppen: „A Legfelsőbb Bíróság határozatainak áttekintése azt mutatja, hogy míg 1990 előtt polgári ügyben hozott döntésben más korábbi eseti döntésre történő hivatkozás szinte egyáltalán nem fordul elő, ez egy évtized múltán a döntések együtödében már jelen van, s ez az arány - még ma sem elérve a büntetőügyekbeni hivatkozások számát - egyre inkább emelkedik. Mindazonáltal a jogtudományi írásokban a felső bíróságok esetjoga mint joggyakorlattá szilárdult jogforrás jelenik meg.” Sőt: „A könnyebb hozzáférhetőség okán a felek beadványaiban megszaporodtak az eseti döntésekre történő hivatkozások is. Ezek indokoltá teszik, hogy azokra a bíróság az érintett ügyben hozott határozatában reagáljon.”

A javaslat értelmében a bíróságok kötelesek a Kúria jogértelmezését követni. A rendelkezés ugyanakkor nem sérti az ítélező bírók, illetve eljáró tanácsok személyes függetlenségét. Ennek biztosítása érdekében teszi lehetővé a törvényjavaslat az eltérést a Kúria jogértelmezésétől, ha az az ügy körülményei vagy az Alaptörvénnyel való összhang érdekében szükséges. Az eltérést az eljáró bíró vagy éppen tanács köteles külön indokolni. Az eltérés megalapozottságának vitatását lehetővé kell tenni a felek számára, amire elsősorban a büntető, polgári és közigazgatási perrendtartásokról szóló törvényekben biztosított rendes és rendkívüli jogorvoslati eszközök alkalmazása.

Arra az esetre, ha a feleknek már nem áll rendelkezésére jogorvoslati eszköz, mert azokat már kimerítette a fél, vagy ilyen eszköz igénybevétele kizárt, a törvényjavaslat új jogorvoslati eszközként biztosítja a jogegységi panaszt. A jogegységi panaszjárásban a Kúria bíráiból álló, az ügyelosztási rendben meghatározott összetételű panasztanácsok járnak el, kizárólag

a felek valamelyikének jogorvoslati indítványára, kontradiktórius eljárásban. Nem osztom azok aggodalmát, akik az ítélkezés függetlenségének csorbitását látják abban, hogy a bírónak indokolnia kell, miért tér el a Kúria ismert gyakorlatától, miért teszi félre az élő jogot. A bíró az előtte fekvő ügyben dönthet úgy, hogy nem követi a Kúria esetjogát. Az idézett kúriai bírói előadásból is kitűnt, a felek és beadványaik már ma is felfedezik az érvelést, az eseteket, a tényeket, így az élő jogot, és ezeket a bírák ma is ellenőrzik, illetve kiegészítik. A bírák ma is reflektálnak a felek hivatkozására, ezt pedig kizárólag a döntéseik indokolásában tehetik, sőt teszik meg.

Ha hasonló esetekben a különböző bíróságok, vagy ami még rosszabb, ugyanannak a bíróságnak különböző ítélkezési tanácsai hoznak meggyőző indoklás nélkül eltérő döntést, akkor az ítélkezési gyakorlatot hamarosan kiszámíthatatlannak és önkényesnek tekintik. Aki nem érti azt, hogy a kúriai gyakorlattól eltérés indokolási kötelezettsége a bírák tekintélyét és legitimitását növeli, valószínűleg félreérti a bírói függetlenség elvét.

Minden ügyben - az Alaptörvény és a jogszabályok által meghatározott keretek között - az esetjog dönt, magyaráz, old fel konfliktust, rendez el értelmezési kérdést. Minden az esetjog keretei között dől el. A lényeg az, hogy a jogegységet a bírói döntés teremti meg előbb vagy utóbb, mégpedig a felek, a konkrét perben érdekelt felek kérésére.

(9.20)

Tisztelt Országgyűlés! Igazságügyi miniszterként nagyon óvatosan beszélhetek arról, hogy milyen bíróképünk van. Másfél évszázada a képviselőház falai között parázs vita zajlott a bírói hatalom gyakorlásáról szóló törvényjavaslatról. Engedjék meg, hogy a negyvennyolcas Jókai Mór hozzászólásából idézzek: „Mi is mind óhajtjuk azt, a mit az elénk terjesztett törvényjavaslat célul kitűz. Óhajtjuk, hogy legyenek jó bíránk, hogy a bíró csak bíró legyen, és ne legyen egyéb oly ügyekkel is elfoglalva, a mikhez két külön kedély és külön életpálya kívánatik. Mi is kívánjuk, hogy a bíró legyen független, legyen felelős; kívánjuk azt, hogy legyen a bírói pálya biztos életpálya, jól fizetett, tisztelt, és kívánjuk, hogy a bíró minden párt felett álljon.”

A bírói összeférhetetlenség szabályait, a bírói függetlenség garanciáit évtizedekkel ezelőtt megteremtettük. Jókaival szemben e tárgyban egyetlen adósságunk maradt: a jól fizetett bírói életpálya biztosítása.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy kezdeményezem egy bizottsági módosító javaslat benyújtását az Igazságügyi bizottságnál annak érdekében, hogy egy régi adósságot törlesszünk. A bírák átfogó bérrendezésére legutóbb másfél évtizede került sor. Magyarország jó gazdasági teljesítménye lehetőséget

ad arra, hogy 2004 után úgy rendezzük a bírák illetményét, hogy méltó, a hivatás súlyának és jelentőségének megfelelő javadalmazásban részesülhessenek.

A bírák tisztességes javadalmazása nem pusztán a fizetésük mértékéről szól, hanem a bírói függetlenség egyik garanciája is. A bérrendezésnél alapelveként szabtuk meg, hogy a bírák és az ügyészek illetménye a különböző fizetési fokozatokban, bírósági szinteken megegyezzenek egymással. Emellett a javaslat figyelembe veszi a bírák és ügyészek rendkívüli felelősségét, a hivatásban eltöltött évek számát, valamint az ez idő alatt megszerzett szakmai tapasztalatot.

Mindezeket is figyelembe véve, valamint az érintettekkel, az Országos Bírósági Hivatallal, a Legfőbb Ügyészséggel, a bírák szervezeteivel folytatott intenzív egyeztetéseket követően bejelenthetem, hogy 2020-tól három ütemben emelkedik a bírák és ügyészek illetménye.

2020-ban átlagosan 32 százalékkal emelkedik a bírák illetménye, míg az ügyészeké 21 százalékkal. Ennek köszönhetően jövőre már azonos a két igazgatszolgáltatási hivatásrend illetménye. Ezt követően pedig az illetményalap emelésével bírák és ügyészek bére azonos mértékben, '21-ban 12 százalékkal, '22-ben pedig 13 százalékkal növekszik majd.

Tisztelt Országgyűlés! Az előbb elmondottakra tekintettel kérem az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat megtárgyalását és elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, tisztelt miniszter asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Vitányi István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VITÁNYI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Asszony! Nem akarok ismétlésekbe bocsátkozni, hiszen a miniszter asszony igen részletesen taglalta az előttünk fekvő törvényjavaslat lényegét, lényegi elemeit, úgyhogy csak néhány gondolattal szeretnék hozzájárulni a javaslat elfogadtatásához.

Amint azt az előterjesztő is megfogalmazta, módosító javaslat folytatja az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvények koncepciójában megfogalmazott azon célkitűzések megvalósítását, amelyek fő célja, hogy a hatósági eljárás megindulása és az abban hozott anyagi, jogerős bírósági döntés meghozatala között a lehető legrövidebb idő teljen el.

A törvény szem előtt tartja a közigazgatási ügyek végleges rendezésének elsődleges kívánalmát és az Alaptörvény által elé állított követelményeket. Az Ákr. hatálybalépése óta a rendelkezésre álló adatok alapján változatlanul a legtöbb területen elenyésző a fellebbezéssel támadott hatósági döntések aránya,

ugyanakkor a másodfokú eljárásban született határozatok 20-25 százalékában is közigazgatási pert indítottak a felek.

Mindezek alapján indokolt a járási, valamint a kerületi hivatali hatósági eljárásokhoz kapcsolódó jogorvoslati rendszer felülvizsgálata eredményeként egyfokú hatósági eljárási modellt kialakítani. A jogorvoslati rendszer hatékonysága pedig csak úgy biztosítható, ha a közigazgatási perek fórumrendszere egyszerű és átlátható. Az egyszerűség és az átláthatóság mellett az egységes, valamint az Alaptörvénnyel összhangban álló joggyakorlat is első számú követelmény, amit a Kúria döntésének kötelező ereje hivatott biztosítani; ennek megfelelően a bíróságok pedig kötelesek a Kúria jogértelmezését követni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslat egy új jogorvoslati eszközt kíván bevezetni, az úgynevezett jogegységi panasz intézményét arra az esetre, ha a feleknek már nem áll rendelkezésre további jogorvoslat, mert azokat már a fél kimerítette, vagy ilyen eszköz igénybevétele alapvetően kizárt.

A benyújtott tervezetben lévő módosítások egyebek mellett megszüntették a közigazgatási és munkaügyi bíróságokat is. A javaslat alapján a járásbíróság törvénykezési helye a járásbíróság szervezeti egységként működhet a jövőben, amelyet igazságügyi alkalmazott, csoportvezető vezet.

Azt, hogy a járásbírósági székhely és a törvénykezési hely között az ügyek elosztása milyen módon történik, az ügyelosztási rendszerben kell rögzíteni. Ha a bíró szolgálati helye olyan járásbíróság, melynek szervezeti egységként törvénykezési hely működik, a bíró tevékenységét az ügyelosztási rendszerben foglaltaknak megfelelően mind a járásbíróság székhelyén, mind a törvénykezési helyen folytathatja egyes, a törvényben meghatározott esetek kivételével.

Tisztelt Ház! A módosítások jelentős része terminológiai-technikai jellegű, a céljuk az ágazati törvények és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény koherenciájának megteremtése; így például a „bírói felülvizsgálat” terminológia helyett a „közigazgatási perben megtámadható” kifejezés használata és ezzel a felülvizsgálat kettős értelmezésének megszüntetése, miáltal a közigazgatási perjogban a felülvizsgálat fogalma a továbbiakban kizárólag a bírósági hatáskörbe tartozó rendkívüli perolvasatot jelenti majd.

Kiemelendő novum, hogy a módosítást követően az adatok zárt kezelésére kérelemre vagy pedig hivatalból is sor kerülhet abban az esetben, ha ugyanazon történeti tényállás alapján a jogerősen vagy véglegesen lezárt, illetve párhuzamosan zajló más bírósági vagy hatósági eljárásban az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője a természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zártan kezelését rendeli el.

Tisztelt Országgyűlés! Összességében tehát elmondható, hogy igen jelentős változásokat tartalmazó módosító javaslatról van szó, amely mindezek mellett számos jogtechnikai kérdést is rendez. Az elhangzottak alapján a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a javaslatot. Kérem képviselőtársaimat, tegyék

szintén ugyanezt. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Molnár Gyula közbeszólására:)* De jó volt hallani, hogy közben beszéltek, és semmit nem lehetett érteni. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr, ha valami problémája van, ügyrendi javaslat formájában azt megteheti. *(Dr. Kovács Zoltán: Azt mondta, hogy támogatja.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyan fideszes képviselőtársam azt mondta, hogy miniszter asszony igen részletesen adta elő ezt a 249 szakaszból és irdatlan mennyiségű mellékletből álló törvényjavaslatot, a 19 perc, amint láttam, nem igazán elég a részletes ismertetésére egy ilyen jogszabálycsomagnak, viszont el lehet mondani erről a törvényjavaslat-csomagról, hogy ez a kilenc éve tartó jogszabálycunami a törvényalkotásban annak a leképeződése.

Ugyanis ebben a jogszabályban nemcsak arról van szó, hogy újabb intézményrendszer-változtatást eszközöl a közigazgatási eljárásokban és azok felülvizsgálatában, hanem tele van a 249 szakasz között - legalább a fele, ha nem több - olyan koherenciazavarok kiküszöbölésével, olyan jogintézmények megnevezésének egységesítésével és rengeteg olyan jogszabályi javaslattal, ami semmi másra nem utal, mint arra, hogy az elmúlt kilenc évben átgondolatlanul, ötletszerűen, teljes mértékben zűrzavart keltve a joggyakorlók számára, a jogszabályok tengerében ez a rendszer valamelyes tisztítása, amit ez a jogszabálycsomag megpróbál rendezni.

Annyit azért hadd mondjak el, hogy 2019. november 12-e nulla óra körül, 34 másik törvényjavaslatot nyújtotta be a kormány ezt a törvénycsomagot is, amely 78 jogszabályt módosít 249 paragrafusban és a sok-sok mellékletben, ami, azt gondolom, hogy azért elfogadhatatlan, mert még szakértőkkel is lehetetlen úgy felkészülni, hogy részleteiben minden egyes változtatandó jogszabály vizsgálata mellett lehessen alapos, megalapozott állásfoglalást tenni.

(9.30)

Sőt, ilyenkor a szakértők felteszik a kezüket és azt mondják, hogy nem teszem meg, nem állok neki, mert ennyi idő alatt a többi jogszabállyal együtt lehetetlen egy szakmailag megalapozott véleményt előterjeszteni. Ezek a törvényalkotási mechanizmusok, amelyeket önök csinálnak, semmi másra nem szolgálnak, mint arra, hogy érdemi szakmai viták helyett politikai szövegeket kelljen nekünk itt előadni.

Amikor a közigazgatási... - jaj, annyira szeretem, amikor Boldog István a szakma szót kimondja. (*Boldog István: Igen, mert nekem van szakmám! - Az elnök csenget.*) Tehát amikor a közigazgatási bíróságok felállításáról volt szó, és akkor még volt olyan csoda, hogy a tárca előtt egyeztetés zajlott, bár a benyújtás után és nem előtte, akkor a parlament alelnökének és a Törvényalkotási bizottság elnökének az volt az egyik érve a vonatkozásban, hogy egyfokúvá szeretnék a közigazgatási vagy hatósági eljárásokat alakítani, és bírósági úton legalább két fokon - a rendkívüli jogorvoslatot kivéve - lehessen a jogkereső polgároknak az igényét kielégíteni, akkor az volt a válasz a kérdésemre - de hangsúlyozom: mindig is ellene voltam annak, hogy egyfokúvá vált a bírósági út a közigazgatási eljárásokban, hiszen elkényelmesedtek a közigazgatási bírák, tudták, hogy legfeljebb egy sokkal szűkebb rendkívüli perorvoslattal lehet felülvizsgálni a bíróságnak a döntését, tehát én soha nem voltam annak barátja, hogy a bírósági út egyfokú -, amikor megkérdeztem, hogy most ez a szemléletváltás mitől van, akkor azt mondta a parlament alelnöke, hogy azt látják, hogy szakmailag nem megbízhatók a közigazgatási rendszerben azok az emberek, akik a másodfokú elbírálásban részt vesznek, és ezért kell inkább az első fok után mindjárt bíróságon keresni a jogorvoslatot, mert a bírósági rendszerben nagyobb a garancia arra, hogy szakmailag megalapozott döntések születnek.

Ennek csak az volt az érdekessége, hogy ugyanez a közigazgatási bíróságok felállításáról szóló törvény olyan mértékben kinyitotta a közigazgatásban dolgozók előtt a bíróvá válás lehetőségét, ami teljesen megdöbbentett. Mert egyik mondattal arról volt szó, hogy nem megbízhatók a közigazgatásban dolgozók a szakmailag megalapozott döntéseket illetően, de ugyanezek az emberek nyugodtan bejöhettek öt éves gyakorlat után, még akár bírósági vezetők is lehetnek, akik egyébként nem megbízhatók szakmailag ahhoz, hogy megfelelő másodfokú határozatokat tudjanak hozni.

Tehát azért hoztam ide ezt az emlékképet, mert amilyen bizonytalan és teljes mértékben a logikától mentes volt annak a törvényjavaslatnak az előterjesztése és aztán a megszavazása, mint ahogy ebben a rendszerben is egy teljesen új intézményrendszert hoz létre, a járási hivatalok mellett külön közigazgatási bíráskodás fog zajlani, és tulajdonképpen egy párhuzamos szervezeti rendszert hoz létre, amit - megmondom őszintén - nem értek.

Tehát annak örülnék, hogy amikor majd itt a vita valahogy lezajlik, és szerencsére a miniszter asszony van itt az államtitkár úr mellett, akkor tegye már meg, hogy ne a törvényszöveget ismertette magyarázza el ezt az indíttatást ennek a fajta intézményrendszernek a megalkotására, hanem egy kicsit meséljen nekünk arról, hogy honnan indult ez, miért ez a megoldási mechanizmus, hogy gondolják, hogy ez jobban fog működni, mint a korábbi, itt megint óriási szervezeti átalakítások kellenek, dolgozókat kell innen oda vagy

valahonnan összeszedni, akik aztán bíráskodni fognak, hogy egy kicsit hadd lássunk többet erről a kérdésről. Nagyon megtisztelne a miniszter asszony vagy akár az államtitkár úr, mert lehet, hogy az államtitkár úr korábban már benne volt ennek a javaslatnak a megalkotási folyamatában, hogy hadd értsük egy kicsit jobban, hogy itt mi a szándék.

Ez a javaslat azért egy pozitívummal bír mindenképpen, ez pedig a bírák bérrendezésének egy átalakított módja. Az egyik nap Gyüre Csaba képviselőtársam éppen arról interpellált, hogy lehetetlen normális demokratikus országban, hogy ügyészeknek magasabb legyen a bére, mint a bíráknak, egyébként is rendkívül elmarad a bírák bére az európai szintén, tehát mindent üdvözlünk, ami arról szól, hogy a javadalmazása a bíráknak tényleg európai legyen, és legalább illeszkedjen azokhoz a bérviszonyokhoz, ami ma már a közszférában, különösen miniszteri szinten vagy a minisztériumok szintjén, vagy magasabb állami hatóságoknál mint bérek megjelennek. Tehát e vonatkozásban semmiféle kritikát nem szeretnék megfogalmazni, mert ha már egyről a kettőre jutunk ebben a kérdésben, az már jó.

Az egy más kérdés, hogy ha belemegyünk ennek a részleteibe, akkor találunk-e anomáliákat. Az is más kérdés, hogy elégedettek-e ezzel a bírák, mert a bírák valahogy nem mondják el, hogy mit szeretnének, ami azért, azt gondolom, picit rosszul érint, mert nagyon sokszor azt érezzük, hogy mi, parlamenti képviselők jobban állunk mellettük, mint ahogy ők megtennének mindent ahhoz, hogy minket informáljanak és a segítségükre tudjunk lenni akár a joggyakorlati problémákat illetően, akár a saját személyes útjukat, illetőleg bérezésüket illetően.

Azt mondja a törvényjavaslat általános indoklása, hogy fél százalék alatt volt a fellebbezéssel támadott hatósági határozatok száma. Tehát első fokon gyakorlatilag 99,5 százalék jogerős lett, ami nem csoda, mert irdatlan mennyiségű olyan kérelem van, aminek természetes a helyt adása, hiszen személyi állapot kérdések, hatósági igazolások, tehát a közigazgatás rendszerében azért is ilyen magas az elsőfokú határozatok helyben maradása, mert pozitívan bírálunk el olyan kérdéseket, amiket a jogszabály nem is enged másként, csak pozitívan. Majd pedig az a következő mondat, hogy viszont a fellebbezéssel támadott határozatokat követően a másodfokú eljárás után a fellebbezett határozatok 20-25 százaléka kerül bíróságra. Ez azt jelenti, hogy a 0,5 százaléknak maximum 25 százaléka kerül bírósági felülvizsgálatra, és bár a számokat pontosan nem tudjuk, hogy hány eljárás kezdődik egy évben a közigazgatás rendszerében, bizonyára nem kevés, de azért a fél százaléknak a 25 százaléka még mindig csak 0,125 százalék. Én csak azt akartam ezzel mondani, hogy szerintem ezt a törvényjavaslatot vagy egyáltalán ezt az új elképzelést nem a számok, nem az eljárások száma vagy az eljárásoknak az eredménye alapján kell meghatározni vagy elhatározni, hanem azon az alapon, hogy szükség van-e erre

a fajta jogintézményre vagy nincs; a társadalom számára káros volt-e, hogy kétfokú közigazgatási eljárás volt lehetséges, és mindössze egyfokú a rendes jogorvoslat, ennek eredménye szolgálta-e a társadalom jogkeresését vagy sem. Én inkább azt szerettem volna, ha erről a kérdéstről akár írásban a törvényjavaslat indoklásában, akár a szóbeli előterjesztésben esetleg beszéltek volna, hogy volt-e valamifajta statisztika, tanulmány, közvélemény-kutatás, valami visszajelzés a társadalom részéről, hogy neki ez az eddig folyamatban volt, hangsúlyozom, nem az én ízlésem szerint való közigazgatási eljárási és felülvizsgálati rendszer megfelelt-e.

Számunkra, a Jobbik számára ez a javaslat még a vonatkozásban nyitva van, hogy támogatni fogjuk-e, egyszerűen azért, mert nem szeretnénk a szavazatunkat olyanhoz adni, ami akár már most láthatóan, akár a későbbiekben tapasztalható módon nem válik be. Nagyon nehéz egyébként ma megítélni, hogy az ebben a javaslatban lévő új elképzelések beválnak-e, mert ahogy mondtam, igazából adatunk sincs rá, igazából a valódi indokrendszert sem ismerjük, és nem ismerjük azoknak az életviszonyoknak a felméréseit, amelyeket e vonatkozásban - hangsúlyozom, nem a bírói bérekről beszélek - meg tudunk ma határozni. Ezért nem tudom, hogy a mi frakciónk meg fogja-e ezt szavazni vagy akár tartózkodni fog tőle.

Mindenesetre még annyit szeretnék ehhez hozzáfűzni, hogy ebben a törvénycsomagban 78 jogszabályt módosít, ezekből a jogszabályokból körülbelül tízet az elmúlt hetekben is valami más okból módosítottunk.

(9.40)

Azt szeretném megkérdezni, hogy amikor keletkeznek, felmerülnek akár az Igazságügyi Minisztériumban, vagy bármely társtárcaától az igények megérkeznek, hogy egy-egy jogszabályt valamilyen okból módosítsunk, nem lehetséges az, hogy mondjuk, pár hónap alatt összegyűjtsék az igényeket, és ne úgy legyen, hogy 8 óraker is például egy illetéktörvény-módosítást tárgyaljunk, meg 10 óraker is egy másik törvénycsomagban, vagy az adózás rendjéről szóló jogszabályt kedden is valamilyen okból egy törvényjavaslat-csomagban módosítjuk, meg majd pénteken is ugyanarról beszélünk. A jogalkotási törvény pont azért mondta ki, hogy azonos életviszonyokat vagy azonos jogszabályt vagy egymással összefüggő jogszabályokat lehet egy salátatörvényben módosítani, de nem lehetne, hogy ugyanazt a jogszabályt ne minden nap valamelyik más törvénycsomaggal módosítsuk? Már csak azért is, mert a joggyakorlatban lévő embe reknek jó lenne, ha nem kellene minden áldott nap megnézniük a jogtárat, hogy esetleg az általa használt törvény tegnaphoz képest ma változott-e, mert múlt héten is változott, meg azelőtti héten is változott. A jogbizonytalanság valami iszonyatos mértékű frusztrációt, a társadalom számára feltétlenül a jólét nehezítését okozza, a bizonytalanság a kreativitást és a munkaképességet is csökkenti.

Én azt kérném a Fidesztől, miután vélhetően még két és fél évig kormányozni fog, tegye már meg így az elmúlt kilenc és fél év után, hogy kezdje el már azt a törvényalkotást - ha már mindenáron ezt a cunamit fenn akarja tartani -, hogy valahogy ne csak a jogászharcok, hanem a polgárok számára és a hivatalokban ülők számára is legyen már egy kicsit követhetőbb, mert azt kell mondjam, hogy ez a fajta bizonytalanság a hivatali rendszerben azt eredményezi, hogy döntések húzódnak el, lassúak, igenis lassúak, legalábbis a picit bonyolultabb kérdésekben igenis lassúak; a másik pedig, hogy úgy érzi az, akinek alkalmazni kell a jogszabályokat, hogy nem ura annak a munkának, nem tudja azt a teljesítményt nyújtani, amit magától elvár, és ez a frusztráltság bizony akár még az egészségére is mehet.

Végül pedig nem teljesen szorosan ehhez a törvényjavaslat-csomaghoz tartozva, de azt gondolom, hogy reagálnom kell rá, mert tegnap is a taopénzekről volt szó. Azt tudom mondani a tegnapi walesi kirándulás után a színjátszó csoport fellépésére, ahol a világbajnokság a tetoválásokban nyilvánult meg, hogy a focit gólrá játsszák, és ha már ennyi pénzt ölünk bele, akkor legalább a társadalomnak valami öröme is legyen. Köszönöm szépen. *(Közbeszólások a Fidesz soraiban: Hajrá, magyarok! Hajrá, Magyarország! - Taps a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Színjátszó csoport!)* Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt e vonatkozásban az érdemi felszólalásomat megkezdeném, Varga-Damm Andrea képviselőtársunknak az iménti felszólalása kapcsán: köszönöm, hogy drukolt a magyar csapatnak. Hajrá, magyarok! Hajrá, Magyarország! *(Közbeszólás a Fidesz soraiban: Éljen! - Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólások a Jobbik és a Fidesz soraiban. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Én pedig arra kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy legyenek szívesen tartóztatni magukat attól, hogy nem a törvényjavaslat vonatkozásában próbálják a felszólalásukat megfogalmazni. Amiről itt szó van, az a törvényjavaslat, és kérek mindenkit, hogy a következőkben arról legyen szíves beszélni. Köszönöm. *(Arató Gergely tapsol.)*

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a tájékoztatást. Akkor beszéljünk a T/8016. számú törvényjavaslatról.

A területi államigazgatási rendszer reformjának össze kell kapcsolódnia a bírósági szervezettel és annak igazgatásával kapcsolatos szabályok módosításával,

továbbá a közigazgatási hatósági eljárásjogi és perjogi szabályok módosításával. Mindezeknek pedig egységes elvek mentén kell történnie.

A törvényjavaslat nem tesz egyebet, mint ennek érdekében a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény és a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény megfelelő módosítása mellett módosítja az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényt és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvényt, továbbá az egyes anyagi és eljárási rendelkezéseket tartalmazó törvényeket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A javaslat továbbá megteremti annak a lehetőségét, hogy az Alkotmánybíróság tagjai megválasztásuk esetén ne veszítsék el korábbi tisztségüket, figyelemmel arra, hogy az Alkotmánybíróság tagjai nem választhatók újra. Mindezt a javaslat oly módon biztosítja, hogy az Alkotmánybíróság tagja megbízásának ideje alatt a bírói szolgálati viszonya szünetel, erre tekintettel még az összeférhetlenség sem áll fenn.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mit jelent az, hogy a közigazgatási eljárás a jövőben egyfokú lesz? Azt jelenti, hogy a jövőben a fellebbezés helyett közvetlenül közigazgatási pert lehet indítani. A keresetet a határozatot hozó hatóság felügyeleti szervén keresztül, járási hivatal által hozott döntés esetén a kormányhivatalon keresztül kell felterjeszteni a bírósághoz. Az, hogy az eljárási mód így történik, ez pedig kiváló alkalmat biztosít arra, hogy a felügyeleti szerv még a bírósági per előtt közvetlenül áttekintse az iratot, és orvosolni tudja még a per előtt a sérelmezett döntést.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Fontos, hogy a Kúria eleget tudjon tenni annak az alaptörvényi kötelezettségének, hogy egységes és következetes joggyakorlat alakuljon ki Magyarországon teljes területén a magyar bíróságok vonatkozásában. Ennek érdekében biztosítani kell a peres feleknek annak lehetőségét, hogy amennyiben az ügyükben hozott jogerős döntés eltér a Kúria közzétett határozatától, azt a Kúria elé tudják vinni, ezért számukra ilyen esetekre jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani. Ennek a jogegységi panasznak a bevezetése a Velencei Bizottság ajánlásával teljes összhangban a törvényjavaslatban szerepel.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Fontos újítása a törvényjavaslatnak a járásbíróság székhelyétől különböző járási székhelyen működő szervezeti egység törvénykezési helyének létrehozása. A javaslat alapján a járásbíróság törvénykezési helye a járásbíróság szervezeti egységeként működhet a jövőben, amelyet a bíró vagy igazságügyi alkalmazott csoportvezető vezet.

Fontos Bjt.-módosítás, hogy a törvényjavaslat kizárólag igazgatási vezetők tekintetében megteremti azok nemzetbiztonsági ellenőrizhetőségét.

Úgy gondolom, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy ez a törvényjavaslat számos olyan kérdést rendez, amely az idők folyamán már szükségessé vált. Mindezek alapján a KDNP parlamenti frakciója támogatja

a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga László képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, aki felszólalását innen az emelvényről mondja el. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy ilyen összetett javaslatnak nyilván van számos pozitív és előremutató eleme - erre többen utaltak már -, azonban egy ilyen javaslat mint konstrukció, ennyire sok területet érintő javaslatok esetén nyilván nagyon nehéz dolga van egy-egy ellenzéki képviselőnek.

Én tegnap egy javaslat kapcsán, igazán nem az elviccelés szándékával, de már-már azt mondtam, hogy akár egy apróhirdetés-szöveget is lehetett volna a végében hozzátenni. Nyilván ez a javaslat természetesen témájában összefüggő dolgokat is érint zömmel, és nagyon sok támogatható dolog van benne - mint ahogy elhangzott -, nagyon sok koherenciazavart hárít el, és nagyon sok olyan kérdést is szabályoz, amely jó ideje várat magára, és természetesen a pozitív elemeit sok kormánypárti képviselő előttem már elmondta, én nem ezekre utalnék elsősorban, hanem inkább néhány kérdőjeles pontra mutatnék rá.

A miniszter asszony felhozott egy ügyet a vezérszónoklatában, amelyet hadd támogassak innen most, hiszen a bírák bérrendezéséről beszélt, ami nagyon hosszú ideje várat magára. Látni kell majd a konkrétumot, hogy mi jön be az Igazságügyi bizottság elé, mi kerül az asztalra; természetesen ez a konkrét ügy támogatható.

(9.50)

Hadd tegyek fel majd egy kérdést, hogy természetesen ez az igazságügyi alkalmazottakat hogyan érinti - vagy csak konkrétan a bírákat? Jó lenne ezt majd látni. Azt remélem, hogy minél szélesebb körű ez a béremelési javaslat.

Hadd tegyem az asztalra, hogy természetesen az, hogy ez egy bizottsági módosítóval jön be utána, azt is jelenti, hogy ha a javaslat más részeivel szemben fenntartásai vannak egy-egy frakciónak vagy egy-egy képviselőnek, akkor, ha jól értem, nem lesz módjában differenciálni a végén a szavazatát. Nagyon sok ilyen tapasztalhattunk már, hogy egy-egy salátatörvényben vagy átfogó módosításban vannak támogatható elemek, akár egy bérrendezés, akár egy, az állampolgárokat pozitívan érintő javaslat, más pontjai pedig egy-egy javaslatnak problémásak. Nehéz így felelős döntést hozni, azt kell hogy mondjam, tehát talán szerencsésebb lenne egy önálló javaslatban behozni a bírák bérrendezésének a kérdését. Azt javaslom, ezt fontol-

ják meg tehát, hogy ne egy igazságügyi bizottsági módosító legyen, hanem legyen egy önálló javaslat. Szerintem teljes körű konszenzust lehet egy ilyen javaslat köré teremteni a Házban.

Most a pozitív dolgok mellett néhány kérdőjelet hadd fogalmazzak meg; nyilván elsősorban a hozzászólásom ezekre a kérdésekre vonatkozik, fontolják meg az észrevételeket tehát. Magyarország Kormánya elállt a közigazgatási bíróságok koncepciójától, de úgy látni, hogy továbbra is célkitűzés maradt a bíróságok feletti politikai kontroll megvalósítása. Ennek a jelen törvényjavaslat is egy ékes bizonyítéka, erről kevés szó esett eddig, amely elsősorban nem a járási hivatalok eljárásával kapcsolatos, hanem nyilván a kérdőjelek tekintetében a bírói működés jelentős átszervezését érinti.

A kormány javaslata ugyanis megteremti annak lehetőségét, hogy az alkotmánybírók bíróvá történő kinevezésüket kérjék. Ebben az esetben a köztársasági elnök az érintettet a kinevezési feltételek vizsgálata és pályázat kiírása nélkül határozatlan időre egyenesen a Kúria bírójává nevezi ki, ezáltal a Kúriára elvileg olyan bírák kerülhetnek, akik akár bírói gyakorlattal sem rendelkeznek. Ez a rendelkezés nyilván nem elfogadható, a Kúria bírói nyilván nem politikusok, nem politikai, hanem bírói feladatokat látnak el, előmeneteli rendszerük is tisztán szakmai jellegű. Ezzel szemben az Alkotmánybíróság megválasztása alapvetően az Országgyűlés politikai döntése; nyilván az elmúlt évekből ismerjük ezt a gyakorlatot, ebbe az ellenzéket nem vonták be.

Az alkotmánybírók jelölése és megválasztása során semmi sem garantálja tehát ezt a fajta konszenzust, nem garantálja semmi, hogy egy-egy ilyen tag ne a kormány saját döntésén alapuló tag legyen, így minden lehetőség adott a testület átpolitizált jellegű működésére. Éppen ezért elfogadhatatlan, hogy a Kúria bíróit ilyen döntés alapján megválasztott személyekkel töltsék fel, ráadásul a javaslat nem vár el szolgálati időt sem, így akár egyévnyi alkotmánybírói szolgálat után is a Kúria bírójává válhat egy politikai döntéssel megválasztott személy.

A javaslat értelmében a Kúria döntései kötelezőek lennének az alsóbb szintű bíróságok számára. Itt egy kérdőjel lehet, hogy ez szűkíti a bírók mozgásterét, hiszen egy olyan bírói fórum döntései lesznek akkor innentől kötelezőek, amelyek az előbb említett kérdőjeleket a személyi összetétel kapcsán felvetik.

Nem ez az egyetlen probléma, amit még szóvá szeretnék tenni, az indítvány ugyanis meg kívánja teremteni annak lehetőség, hogy alapjog sérelme miatt alkotmányjogi panasz benyújtásával a közhatalmat gyakorló szervek is élhessenek. Ez a gondolat teljes-séggel ellentétes az alapjogvédelem rendszerével, és visszaélésekre ad lehetőséget. Az alapjogok védelme és általában az alapjogi gondolkodás azért született meg, hogy a közhatalommal szemben védje az állampolgárokat már az alapjogok elsőgenerációs megjelenésekor is. Ezen jogok az ember emberi mivoltához kötődnek, morális gyökerűek, és az emberi léthez

kapcsolódnak, attól alapvetően nem elválasztható jogi konstrukciók. Az alapjogi jogviszony jogosultja az ember, kötelezettje pedig az állam vagy a közhatalmat gyakorló szerv. Az alapjogi rendszerben ab ovo kizárt, hogy a közhatalmi szervek alapjogokra hivatkozzanak.

Jelen javaslat azonban mégis ezt kívánja tenni, ez pedig azzal jár, hogy az állam a közhatalmat gyakorló szervein keresztül alapvető emberi jogokra hivatkozással saját magát fogja védeni az állampolgárokkal szemben. Ez azért hibás és átgondolatlan, mivel az alapjogok védelmi rendszere ismeri az intézményvédelmi kötelezettség fogalmát, miszerint az intézményvédelmi kötelezettség az államra azt a kötelezettséget rója, hogy ne csak passzív maradjon az alapjogot gyakorlók irányába, hanem hogy kifejezetten segítse az alapvető emberi jogok érvényesülését.

Tehát az államnak az a feladata, hogy biztosítsa a tisztességes eljárásban részesülés jogát függetlenül attól, hogy az állampolgár hatósági vagy bírósági eljárásban vesz részt. Amennyiben ez nem teljesül, akkor az állam maga mulasztja el feladatainak teljesítését, ami önmagában alapjogi igényt jelent az eljárásban részt vevők számára.

Ezzel szemben az indítvány azt kívánja megteremteni, hogy a tisztességes eljárás feltételeinek hiányában is az állam fordulhasson alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz. Ez akár magyar állampolgárokkal szembeni döntést is eredményezhet, holott maga az állam mint közhatalmi szerv volt az, aki a tisztességes eljárás feltételeit adott esetben nem biztosította. Most egy konkrét példával élve: képzeljük el, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal az Alkotmánybírósághoz fordul, miután egy feltételezett adóssal szemben pert vesztett, majd az a bírósági eljárást megismételtetheti akkor is, ha adott esetben a NAV maga volt az, aki nem tett semmit a tisztességes eljárás körülményeinek biztosítása érdekében.

Így tehát a jelen javaslat lehetőséget ad arra, hogy az állampolgárok számára szőtt védőhálót az állam éppen ellenük használhassa. Ez pedig azért is felháborító, mert éppen ez a kormány volt az, amelyik elvette az állampolgároktól annak lehetőségét, hogy bármikor az Alkotmánybírósághoz fordulhassanak, néhány évvel később ezek szerint pedig ezt a közhatalmi szerveknek megengedné. A kormánynak tehát fontosabb, hogy az állam jogvitát nyerhessen, mint az, hogy a magyar állampolgár a jogai sérelme esetén védelmet kapjon.

Másrészről a javaslat meg kívánja szüntetni a közigazgatási és munkaügyi bíróságokat. Ez egy hatalmas pálfordulás nyilván a kormány részéről: néhány hónapja még a különálló közigazgatási bírászkodást erőltették. A jelen javaslattal világossá vált, hogy az átalakítás célja és elsődleges oka nem az, hogy egy új, professzionális közigazgatási bírászkodási rendszer jöjjön létre. A kormány egyszerűen nincs megelégedve a jelenlegi közigazgatási bírósági rendszerrel, vélhetően azért, mert az túl sokszor dönt ellenük, ezért döntött azok megszüntetése mellett.

Az átalakítás vesztesei a munkaügyi bíróságok. A munkajog nyilván egy komplex, speciális jogterület, amely különleges szakértelmet igényel. Alapelveiben, jellegét tekintve is eltér az alapvetően mellérendelt személyek közötti viszonyokat szabályozó polgári kötelmi jogi szabályoktól, hiszen a munkajogban alapvetően hatalmi túlsúlyban van a munkáltató. Éppen ezért nem mindegy, hogy egy munkaügyi szakjogász jár el bíróként vagy egy gazdasági jogban járatos bíró. A különálló munkaügyi bíróságok megszüntetése tehát csökkenti a munkavállalók védelmét azáltal, hogy potenciálisan rontja azt a szakmai színvonalat, amely a munkaügyi jogviták eldöntésében jelen van.

Alapvetően tehát az észrevételeimet három csoportra osztottam. Nyilván a javaslat jelentős részben olyan koherenciazavarokat hárít el, illetve tisztáz bizonyos kérdéseket, amelyek óriási terjedelműek, de természetesen nagyon sok minden ebből támogatható. Néhány ponton a kritikai észrevételeimet elmondtam, én kérem ezeknek a megfontolását; nyilván ezeket majd végiggondolja a tárca. Harmadikként pedig: végiggondolva itt a konkrét, vezérszónoklatban elhangzott javaslatot, az a kérésem lenne, hogy egy külön javaslatban kezeljük a bírák bérrendezését, ha erre lehetőség van. Ez azért volna fontos, mert akkor megfontoltabb döntést hozhatna az egész javaslatot érintően minden országgyűlési képviselő, és nem lennének egy politikai játszma részesei, hogy aki, mondjuk, valamilyen fenntartásokkal rendelkezik a javaslat egyes részeit érintően, az kénytelen adott esetben nem támogatni a bírák bérrendezését, pedig azt gondolom, hogy a bírák bérrendezésében teljes körű politikai konszenzus van a Házban. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tegnap ültünk itt közösen, amikor az Alaptörvény módosításáról volt szó, és konszenzus volt abban a Házban, hogy a közigazgatási bíróságokra vonatkozó korábbi alaptörvény-módosítást, a hetediket vissza kell vonni. Akkor arról beszéltünk többen, hogy bárcsak ez annak a jele lenne, hogy a kormány visszatért a józan ész útjára, visszatért a jogállam útjára, és arra törekszik, hogy a bírósági rendszert, az alapvető jogszolgáltatást, a jogállamot érintő döntések szakmai alapon, lehetőleg konszenzussal, az érintettek bevonásával és a jogállam erősítésére törekvő módon szülessenek meg.

(10.00)

Tudom, hogy a miniszter asszony szerint nincs is olyan, mint jogállam, elolvashattuk a sajtóban is ebbéli véleményét, de hát azért vannak néhányan, akik

ezt nem pontosan így gondolják - mi ezek közé tartozunk -, és ezért aztán azt kell mondanunk, hogy visszaszírjuk már Trócsányi miniszter urat, akinek egyébként valóban volt szakmai koncepciója, rendkívül tiszteletre méltó elképzelése a közigazgatási bíróságokról, még akkor is, hogyha abba a javaslatba is berakták azokat az intézkedéseket is, amelyek alkalmasak voltak a bírósági szervezet és a bírók függetlenségének csorbítására. Akkor is azt mondtuk, hogy a közigazgatási bíróságok felállításának van értelme, csak nem azon a módon, ahogy azt önök megpróbálták. De ez a javaslat elvérzett, elvérzett amiatt, mert a Fidesz nemzetközileg olyan helyzetbe került, ahol tarthatatlan volt ez a fajta elképzelés *(Dr. Kovács Zoltán közbeszól.)*, és ennek következtében most megpróbálkoznak másfajta módon előhozni hasonló vagy ennél sokkal rosszabb elképzeléseket. A politikai nyomásgyakorlás szándéka megmaradt, ugyanakkor a szakmai tartalom lényegében eltűnt vagy silánnyá változott.

Mi a helyzet? Ezt a javaslatot azzal a csodálatos címmel nyújtották be, hogy az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosítása, de ennél a törvényjavaslatnál nemhogy a ló lába, hanem egyéb testrészei is bőségesen kilógnak. Ez a javaslat, tisztelt képviselőtársaim, lényegében arról szól, hogy hogyan lehet a bírósági szervezetet különböző módokon a kormány ellenőrzése alá vonni. Ezt mutatja egyébként a beterjesztés módja is, ezt mutatja az, hogy miközben tegnap folytattunk itt vitát, ebben a parlamentben az igazságügyet érintő egyes törvények módosításáról jó sok pontban, ahol azt mindenki elismerte, hogy azért alapvetően érdemi szakmai változásokról van szó, ezek a javaslatok nem oda kerültek be, hanem egy teljesen más tárgyú törvényjavaslatba; nyilván azért, hogy azt lehessen mondani, vagy ki lehessen vonni abból a fajta egyeztetési eljárásból és szakmai vitából, ami ott zajlott. Ennek a javaslatnak nem volt érdemi szakmai vitája, nincs hatásvizsgálata, nem kapott megfelelő időt a parlament arra, hogy ezt tanulmányozza, és súlyának megfelelő hosszúságban vitát folytasson róla - mellesleg nem szerepelt a kormány törvényalkotási programjában sem, de ez már a legkevesebb.

Melyek ennek a javaslatnak a legkritikusabb pontjai? Az első ilyen pont a valódi alkotmányjogi panasz intézményének olyan kiterjesztése, hogy az állami szervezetek is fordulhassanak az Alkotmánybírósághoz. Ez praktikus az állami szervezeteket érintő közigazgatási jellegű perekben a Kúria fölé rendeli az Alkotmánybíróságot, lehetővé teszi azt, hogy ha az állami szervezetekkel szemben hoz döntést a Kúria vagy más bíróság, akkor az állam, szegény, a védtelen, elszaladjon, és a jogainak a megsértését felpanaszolja az Alkotmánybíróságon.

Tekintsünk el attól, hogy ez egy jogi nonszensz, hiszen az alkotmányos panasz intézményét nem erre hozta létre az Alaptörvény és a jogalkotó vagy a joggyakorlat, hanem az állampolgárok jogainak a védelmére, pontosan arra, hogy az állampolgárok jogait

megvédje az állammal és adott esetben akár a bírósági szervezettel szemben is, emellett azonban a javaslat politikai szándékai teljesen világosak. A Kúria és a rendes bírósági rendszer még viszonylagos önállóságot élvez önöktől - a későbbiekben majd tesznek erről -, na, ezt az Alkotmánybíróságról nem lehet elmondani: az elmúlt tíz évben nem kerültek az Alkotmánybíróságba olyan bírók, akik mögött konszenzus, egyetértés lett volna. (Dr. Völner Pál közbeszól.) Ezek a bírók, akik ma az Alkotmánybíróságnak ülnek, az önök politikai kinevezettjei. Az Alkotmánybíróságnak azért adják meg ezt a jogosítványt, azt, hogy felülbírálja a rendes bíróságok döntéseit, és megvédje az államot a rendes bírósági döntésekkel szemben, mert ilyen módon politikailag képesek befolyásolni ezeket az ügyeket.

Tisztelt Ház! Mit jelent ez praktikusán? Praktikusán azt jelenti, hogy innen kezdve azokban az ügyekben, amelyek önöknek fontosak - mondok néhány ilyen példát: választási ügyekben, gyülekezési joggal kapcsolatos ügyekben, információszabadsággal kapcsolatos ügyekben -, ha a bíróságok kedvezőtlen döntést hoznak, akkor azt önök, azaz a magyar állam, elküldhetik a haverjaikhoz az Alkotmánybíróságba, hogy bírálják felül ezeket a döntéseket. Ez azt jelenti, hogy nagyon jelentősen korlátozzák a végrehajtó hatalom törvényi, tehát jogalkotáson, jogszolgáltatáson keresztüli ellenőrzését és korlátozását. Ez azt jelenti, hogy innen kezdve az állampolgárok jogait nem vagy csak sokkal korlátozottabban tudja megvédeni a bíróság önökkel szemben. Majd Handó Tünde lesz az, aki alkotmánybíróként megítéli azt, hogy egyébként az államnak van igaza vagy a vele szemben döntést hozó bíróságnak.

S ha már Handó Tündénél tartunk, még egy hely van, ahol csúnyán kilóg a lóláb: ez a javaslat lehetővé teszi azt, hogy az alkotmánybírók megőrizzék bírói szolgálati viszonyukat, s lehetővé teszi azt, hogy lényegében bármilyen eljárás, pályázat, szakmai feltételek megléte nélkül odakerüljenek a Kúriára, és kúriai bírók, sőt tanácsvezetők lehessenek. Csöndben jelzem, hogy ez többek közt azt is jelenti, hogy az alkotmánybírók némi átmeneti idő után akár a Kúria elnökének is pályázhatnak - nem tudom, hogy van-e ilyen szándék; emlékszünk arra, hogy a közigazgatási bíróságoknál is voltak ilyen folyamatok. Nehéz eltekinteni attól a gondolattól, hogy ez a javaslat lex Handó is, vannak mögötte olyan személyi, személyzeti szándékok is, amelyek más módon vonnák politikai ellenőrzés alá a bíróságokat.

Említsük meg még néhány elemét ennek a javaslatnak! A miniszter asszony is beszélt arról a fajta elképzelésről, amely indoklási kötelezettséget írna elő a bíróságoknak vagy a bíróknak, ha eltérnek a Kúria jogértelmezésétől - ez legalábbis aggályos. Én értem az ön elveit, csak egy olyan bírósági rendszerben, ahol már fegyelmet adnak azért, hogyha valaki él azzal a jogosítványával, hogy az Európai Unió Bíróságához forduljon, ami egyébként Magyarországnak alapszerződésben vállalt kötelessége, ott minimum aggodalmat

kelt egy olyanfajta intézkedés, amely újabb adminisztratív ellenőrzést és adminisztratív igazodási kötelezettséget ír elő a bíróknak.

Hasonló a helyzet a nemzetbiztonsági ellenőrzés kiterjesztésével. Nem tudjuk, hogy hogyan, kikkel szemben fognak élni ezzel az eszközzel a bírói szervezeten belül. Szintén ilyen probléma az áthelyezési rend bizonytalanabbá válása vagy az áthelyezési rend bizonytalanabbá válása; és valóban - képviselőtársam is említette, én is szeretném ezt megerősíteni -, miközben néhány hónappal ezelőtt, sőt még tegnap este is azt hallottuk, hogy milyen csodálatos szakmai javaslat volt a közigazgatási bírósági rendszer megerősítése, önálló bírói ágként való megteremtése, most éppen ennek a megszüntetése van napirenden, megszüntetik a közigazgatási bíróságokat.

Azt kell önöknek mondanom, hogy nyilvánvaló a gyakorlat célja: ez újabb lehetőség arra, hogy az eddigi közigazgatási és munkaügyi bírókat olyan bizonytalan helyzetbe hozzák, ahol az áthelyezés rendjével, majd az új bírósági rendszerbe való betagozással el lehet választani a tiszta búzát az ocsútól, lemondásra lehet kényszeríteni, el lehet üldözni azokat a bírókat, akik önöknek nem megfelelő ítéleteket hoznak. Hozzáteszem: természetesen mindennek, ennek a folyamatnak a kárvallottjai is a polgárok lesznek, a jogkereső polgárok, akik eddig egy jól működő szakbírói rendszerben kaphattak jogorvoslatot közigazgatási és munkaügyi perekben, mostantól kezdve pedig egy sokkal bizonytalanabb helyzetben, egy másfajta bírói szervezetben kell ezt megkeresniük.

Hadd tegyek egy óvatos mondatot a bírók bérezéséhez is! Mert önmagában ez az intézkedés pozitív és támogatandó, csak éppen láttuk azt, hogy mi történt a pedagógusokkal, a kormánytisztviselőkkel és sok mindenki mással. Amikor önök keresztül akarnak nyomni egy olyan szaktörvényt, amely egyik vagy másik szakmában jelentős módon korlátozza az adott területen dolgozók autonómiáját, önállóságát, megsérti szakmai ethoszát, akkor ezt azzal próbálják eladni, hogy de egyébként adunk hozzá egy klassz fizetésemelést - persze azt megkapják az ügyészségen is az önök haverjai, de ez rendszerben van -, majd aztán a fizetésemelés lassan elinflálódik, a korlátozó jogszabályok pedig maradnak.

Úgyhogy miközben ezt a javaslatot támogatjuk, helyesebbnek gondolnánk és tartanánk - egyetértek Varga László képviselőtársammal -, ha nem kevernék össze a kettőt egymással. Egyébként tárgyaltuk itt a költségvetést, akkor ez még nem volt fontos, és még mondhatnám tovább az összes többi ilyen pontot, ahol lett volna mód erre, lett volna mód arra, hogy ezt önök szakmailag tisztességes módon előterjesszék. Azt kell mondanom, hogy ez a méz a madzagon, csak ezeknek a technikáknak az a problémája, hogy a méz előbb-utóbb elfogy, a madzag meg megmarad.

Végül azt szeretném mondani, hogy ha már egyszer azt a címet adták a törvényjavaslatnak - mert nyilván nem merték azt a címet adni,

hogy a bíróságok függetlenségének korlátozásáról és az állampolgárok jogainak elvonásáról -, hogy az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról, maga ez a szakmai javaslat is ébreszt kételyeket.

Különösen azért, mert nem ismerjük, nem látjuk azt, hogy ez a hivatali teherelosztásban és más típusú ügyekben - tudom, hogy általában csökkenti, de egy csomó áthelyezés és egyéb módosítás is van - milyen hatással jár, illetve itt is komoly kétséget ébreszt az, hogy a korábbi kétfokú eljárásban módja volt arra az ügyfélnek, hogy egy számára hátrányos döntés esetén viszonylag egyszerűen jogorvoslatot keressen. Ha a hivatali vezetők tisztességesen látták el a feladatukat - volt ilyen időszak is a magyar történelemben -, akkor ez valódi jogorvoslatot jelentett, amely lehetőséget nyújtott arra, hogy az állampolgár egy egyszerű eljárásban találjon magának megfelelő jogorvoslatot, és más oldalról pedig módot kínál, módot adott arra egyébként, hogy a hivatali vezetők maguk is értékeljék az első fokon eljáró hatósági szervezetek teljesítményét.

(10.10)

Összefoglalva tehát azt szeretném mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy ennek a törvényjavaslatnak a politikai szándékai faék-egyszerűségűek. Elbuktak azzal a fajta elképzelésükkel, amely a közigazgatási bírósági rendszer megteremtésén keresztül olyan módon, ahogy ezt önök akarták, azzal a fajta jogi szabályozással vontak volna el az ügyek jelentős részét a bíróságoktól, és hozott volna létre egy függő bírósági szervezetet. Ez megbukott elsősorban azért, mert a nemzetközi porondon is világossá vált, hogy mi a javaslat szándéka. Most azt teszik, hogy hülyének nézik a közvéleményt, és hülyének nézik az európai partnereinket. Azt gondolják, hogy ha úgy nem ment, akkor hátha majd így nem veszi senki észre, hogy mit csinálnak valójában. Azt kell mondanom, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez nem így van, figyelünk, értjük.

A Demokratikus Koalíció ezt a javaslatot sem részleteiben, sem egészében nem támogatja. Most szólok, csak hogy ne legyen meglepetés, mint ahogy szoltunk a közigazgatási bíróságoknál is: ez a javaslat nem fér össze az Európai Unió alapértékeivel, ez a javaslat nem fér össze a jogállami alapelvekkel. Ebből újabb súlyos nemzetközi tekintélyvesztés, botrány és minden valószínűség szerint újabb csúfos bukás lesz. Azt javaslom, hogy még most vonják vissza. Jobban járnak önök is, és ami ennél sokkal fontosabb, sokkal jobban jár az ország is.

Köszönöm szépen. *(Taps a DK és az LMP sorai-
ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, oné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr, a lehetőséget. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Asszony! Hadd kezdjem azzal, hogy a házvezetést bírálni nem lehet, nem is áll szándékomban, de én úgy gondolom, hogy dicsérni igen. Én mindenképpen szeretnék megemlékezni arról, hogy elnök úr kritikával illette az egyik kormánypárti képviselőt, aki eltért a tárgytól Boldog képviselő úr szakmai bekiabálását követően. Ugyanakkor annyit engedjen meg, elnök úr, hogy én azt gondolom, az ellenzéki képviselők is, mindahányan vannak, a magyar csapatnak drukkolnak, csak nyilván szeretnének győzelmeket, szeretnének minél több győzelmet látni, ha már a kormány ennyi pénzt költ a futballra *(Dr. Varga-Damm Andrea: Igen, ha már ennyit költ!)* - és akkor elnézést kérek, hogy én magam is eltértem a tárgytól.

Köszönöm szépen ellenzéki képviselőtársaimnak a hozzászólásokat. Nyilván sokadik felszólalásként hátránya is van annak, hogy nem az elsők között tudok felszólalni, nagyon sok mindent, amit szerettem volna elmondani, már elmondtak, de én úgy gondolom, hogy ebben az esetben mindenképpen pozitív az, hiszen szinte mindenre, ami legfontosabb, a hátrányaira, illetve a legfontosabb veszélyeire a törvényjavaslatnak már így szakmai alapon felhívták a figyelmet.

Szeretném megköszönni miniszter asszony bevezetőjét. Elhangzott kritika, hogy 19 percben nem került sor mindenre, illetve nem feltétlenül arról esett szó, ami a lényege a törvényjavaslatnak. Hát, én azt gondolom, hogy egy ilyen hatalmas törvényjavaslat kapcsán esélytelen akár 19 percben, akár, mondjuk, dupla annyi időben erre kitérni. Ugyanakkor amellet nem szeretnék elmenni, hogy miniszter asszony erőteljesen politizált a felszólalásában. Persze, egy miniszter részéről abszolút nem hátrány, csak úgy érzem, hogy itt nem a pártpolitikát kellett volna bekeverni.

Szinte minden előttem felszólaló felhozta azt a hosszú-hosszú vitát, ami az elkülönült közigazgatási bírások rendszerének a bevezetésekor zajlott, ugyanakkor azt gondolom, hogy nem az ellenzéknek kell kritikával illetni ebben a folyamatban. Amikor a Fidesz-kormány először ezt a rendszert elindította és éppen adott esetben, abban a stádiumban, amikor nem volt meg a kétharmad, akkor lám-lám, tudott egy olyan szakmai konzultációt folytatni, amiben egyébként pont az LMP akkori frakciója részt is vett. Én úgy gondolom, hogy valóban az ellenzéki képviselők bebizonyították azt, hogy nem önmagában ördög-től való volt az elkülönült közigazgatási bírások rendszerének a bevezetése, de az úgy, ahogy megtörtént, és úgy, ahogy előterjesztették, semmilyen szinten nem ezt a célt szolgálta, ott valóban nagyon komoly jogállamisági aggályok merültek fel, ahogy például elmondta ezt Arató képviselő úr is. Ugyanakkor az LMP is rengeteg módosító javaslatot benyújtott abban a fázisban, abban a vitában, és ezeket a kormány

igazából érdemi vita nélkül lesöpörte. Úgy gondolom, semmiképpen nem az ellenzéknek kell egy ilyen expo- zében kritikával illetni.

Varga-Damm Andrea képviselőtársamra szeret- nek reagálni. Ő nagyon komoly szakmaisággal ismer- tette, illetve kritizálta ezt a törvényjavaslatot, és na- gyon fontos volt az az egyébként sokadszor elmondott kritikája, hogy ez a jogalkotási rend kicsit kaotikus, tehát mondhatjuk, hogy zűrzavar van ebben a rend- szerben. Nyilván a miniszter asszony teljesítményét utólag majd ez alapján is meg fogjuk tudni ítélni, hogy sikerül-e egy kicsit rendet vágni ebben a rendszerben. Én azt gondolom, hogy ezt minimum mindenki el is várja a miniszter asszonytól, az elődeivel összevetve, hogy legyen egy kicsit nagyobb fegyelem és rend eb- ben a jogalkotási rendszerben. Nyilván az teljesen elfo- gadhatatlan, hogy folyamatosan módosított jogszabá- lyokat kell újra és újra, akár hetes, néhány hetes eltér- réssel újra tárgyalni és módosíthatni.

Na, akkor mondok valamit, amivel egyetértek az elhangzottakból, illetve a javaslatból vagy ahhoz kap- csolódó javaslatok közül, ez mindenképpen a bírák il- letményének a rendezése. Ez egy nagyon-nagyon ko- moly adósság. Varga László képviselő úr kifejezetten utalt is erre. Az LMP is teljesen egyetért azzal, hogy ezt meg kell tenni. Ez egy nagyon fontos lépés, amit mi összességében mindenképpen támogatni is szeret- nénk. Varga képviselő úr nyilván nem véletlenül kérte azt, hogy erre valamilyen módon külön lehessen véle- ményt nyilvánítani. Én azt gondolom, ez a mi szándé- kunk is, hogy emellett mi szeretnénk letenni a vok- sunkat, ugyanakkor ebben a rendszerben ez nehezen lesz megoldható, tehát én köszönöm Varga képviselő úrnak is a hozzászólását.

Az is elhangzott már, azt hiszem, képviselő asz- szony részéről, hogy az utolsó pillanatban, a téli idő- szak előtti benyújtási cunamiban jött ez a hatalmas, óriási jelentőségű törvényjavaslat, és gyakorlatilag az eltelt néhány napban idő sem volt arra, hogy ennek a bírálatára, kritikájára rendszeresen felkészüljenek akár az ellenzéki képviselők, akár egyébként a kormánypárti képviselők megismerjék azt, hogy mire adják majd valószínűleg a szavazatukat. Hát, egy ilyen javaslatot nem a frakciófegyelem alapján illik támogatni, hanem akkor, amikor a meggyőződésük azt támasztja alá, hogy az a magyar társadalom érdekét szolgálja. Ugyanakkor arra fel kell hívni a figyelmet, hogy azzal együtt, hogy nagyon szűk volt az idő ennek a rendkí- vül szerteágazó javaslatnak a megismerésére, még konkrétan a törvény által előírt honlapon sem került ez feltüntetésre, tehát elmaradt a törvény által előírt egyeztetés. Azt gondolom, ez viszont egy súlyos kriti- kája, és miniszter asszony mondhatja, hogy ez egy apró probléma, de mégiscsak konkrétan egy törvényi előírás elmulasztása.

Mindenképpen - és ez talán nem hangzott el, de nyilván levezethető az eddigiekből, amit elmond- tam - súlyos hátránya a javaslatnak, hogy a kihirdetés és a hatályba léptetés között nagyon-nagyon kevés idő fog eltelni, és kérdéses a közigazgatási és a bírósági

szervezetrendszer felkészülése. Továbbá a javaslat nem támasztja alá minden kétséget kizáróan, hogy a bírósági eljárások gyorsabbak, hatékonyabbak lesz- nek azáltal, hogy a bírósági szervezetrendszer nagy része átalakul, ugyanakkor az átalakítás és az átszer- vezés nagyon sok új feladatot ró az amúgy is leterhelt bírósági szervezetrendszerre, nem beszélve annak a hatalmas nagy átfogó átalakításnak a költségeiről.

További kritikájaként fogalmazható meg az egy- fokú közigazgatási rendszernek, hogy a közigazgatási határozatok bíróság előtti keresettel történő megtá- madása költségesebb, és az eljárás hosszabb lesz, mint a kétfokú rendszerben a fellebbezés előterjesz- tése, és ez hátrányosan fogja érinteni az érintetteket, hátrányosan fogja érinteni. Egyrészt nagyon sok kép- viselőtársam, szinte minden előttem szóló ellenzéki képviselőtársam felhívta a figyelmet erre a bizonyos rendelkezésre, hogy az Alkotmánybíróság tagjává megválasztott személy a hivatalba belépését követő 30 napon belül kérheti a bírói kinevezését. Mi úgy gondoljuk, hogy ez egy rendkívül veszedelmes előter- jesztés, és annak ellenére, hogy mi ezt a javaslatot, egyébként az Arató képviselő úr által a DK álláspont- jaként ismertetett hozzáállásnak megfelelően mi is el fogjuk utasítani, de mi annyira komolyan tekintjük ezt a problémát, hogy erre módosító javaslatot is nyújtunk be. Ez a legsúlyosabb, legfájóbb pontja en- nek az egész javaslatnak. Tehát a lényeg az, hogy az LMP módosító javaslatot fog benyújtani, hogy ez a pont kerüljön ki.

Tökéletesen egyetértek ellenzéki képviselőtárssa- immal, hogy mi lehet a szándéka ennek a rendelke- zésnek. Nagyon komoly aggályaink vannak annak kapcsán, hogy a Kúriára olyan bírók kerülhetnek, akiknek nincs is gyakorlatuk. Bizony ezek a rendelke- zések megkérdőjelezik mind a bíróságok, mind az Al- kotmánybíróság függetlenségét, és fennáll a veszélye, hogy a bírósági rendszer, a Kúria és az Alkotmánybír- óság átpolitizálttá válik.

Tehát én azt tudom mondani, hogy az LMP erre a javaslatra nagyon határozottan nem fog mondani. Ugyanakkor azt szeretném ismét aláhúzni, amit Varga képviselő úr is kért, illetve javasolt, hogy na- gyon jó lenne, ha a bírák illetményének a rendezése valamilyen elkülönült rendszerben úgy kerülhetne a Ház elé, hogy azt az ellenzéki képviselők is - mint egy rendkívül fontos javaslatot és egy nagyon-nagyon hosszú ideje fennálló mulasztást - szavazatukkal tá- mogatni tudják, de ezt a javaslatot az LMP el fogja utasítani. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsora- iban.)*

(10.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki fel- szólalások végére értünk.

Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik.

Megadom a szót Alexov Lyubomir úrnak, szerb nemzetiségi szószólónak, aki nemzetiségi nyelven ismereti felszólalásának első mondatát, majd azt lefordítva folytatja a felszólalását. Parancsoljon, szószóló úr, öné a szó.

ALEXOV LYUBOMIR, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Poštovana Skupštino! Poštovani Predsedniče! Pošto predlog zakonapred uvaženim Domom ss razmatra kao narodnosna tačka dnevno g reda, želim da podelimsa Vama nekoliko misli.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! A T/8016. számon benyújtott, az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatot, tekintettel arra, hogy a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény módosítását is tartalmazza, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága 2019. november 18-án tartott ülésén megtárgyalta. A bizottság felkért a bizottsági vélemény előterjesztésére.

Felszólalásomat azzal kezdem, hogy a nemzetiségek jogairól szóló jogszabály átfogó módosítására már több alkalommal is próbálkozást tett a nemzetiségek bizottsága. Az átfogó és minden témát kimerítő, konszenzuson alapuló módosítás véleményem szerint elengedhetetlen, és hamarosan meg is kell tenni. A nemzetiségek jogait tartalmazó törvény egészére vonatkozó módosítási javaslatok és műhelymunkák folyamatban vannak. A most benyújtott törvénytervezetben levő változások nagyrészt a jogszabályok összhangjának megteremtését szolgálják.

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvényt az Országgyűlés nemzetiségi napirendi pontként tárgyalta, ezért volt számunkra különösen fontos, hogy a bizottságban figyelemmel kísérjük e törvény és további jogszabályok módosításait, és mint említettem, különösen a nemzetiségi törvényt. A törvényjavaslat nemzetiségekre vonatkozó részeit mint egyszerű jogalkalmazó próbáltam értelmezni, és ehhez tennék hozzá néhány gondolatot.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat 149. § (1) bekezdése rendelkezik a nemzetiségi törvény 27. §-ának változásairól. A 27. §-t, amely a nemzetiségi önkormányzat részére biztosítja a közneveléssel kapcsolatos ügyekben a véleményezési vagy egyetértési jogot, 2012-ben már módosította az Országgyűlés. A mostani változást az indokolja, hogy a perjogi rendelkezéseknek összhangba kell kerülni a közigazgatási perrendtartásról szóló törvényvel. A közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével a nemperes eljárások megváltoztak, ezért a végzésekkel szemben benyújtott kereseteket a bíróság egyszerűsített perben bírálja el. Mivel ez a közigazgatási perrendtartás szabályaiból következik, így ebben az ágazati törvényben sem lett nevesítve. A véleményem az, hogy átláthatóbb és könnyebben értelmezhető volt a jelenleg hatályban lévő törvény szabályozási szövege,

mint az előttünk fekvő tervezet, adekvát megfogalmazást tartalmazott a perindításra, utalva az illetékeségi területre, a hatáskör gyakorlójára, valamint az eljárási időre.

Ugyanezen megállapítások igazak a törvény 35. §-ának módosítására is, mely a nemzetiségi kulturális öngazgatással kapcsolatos ügyekben biztosítja a véleményezési vagy egyetértési jogot a nemzetiségi önkormányzatok részére. Ennek a szakasznak a módosítása is a perjogi rendelkezések összhangba kerülését szolgálja a közigazgatási perrendtartásról szóló törvényvel.

A nemzetiségi törvény 41. § (3) és (4) bekezdése rendelkezik arról, hogy az alapító okirata szerint nemzetiségi feladatot ellátó közgyűjtemény, valamint a nemzetiségi feladatot ellátó közművelődési intézmény létesítésével, megszűnésével, átszervezésével kapcsolatos határozat meghozatalára az érintett nemzetiségi önkormányzat egyetértésével kerülhet sor. Az eddigi szabályozás szerint, ha ezekben a tárgykörökben a települési önkormányzat rendeletet alkotott, akkor a fővárosi és a megyei kormányhivatalnak a nemzetiségi önkormányzat kezdeményezésére soron kívül kellett felülvizsgálnia a rendeletet és megtenni a szükséges intézkedéseket.

A nemzetiségi jogok sérelmére hivatkozással a települési és területi nemzetiségi önkormányzat közvetlenül is bírósághoz fordulhatott. Ezzel szemben a mostani szabályozás megfogalmazása szerint a nemzetiségi jogok sérelmére vonatkozó hivatkozással a települési és területi nemzetiségi önkormányzat közvetlenül is indítványozhatja az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálatát. Itt ugyancsak megjegyzem, hogy nem jogalkalmazó-barát a megfogalmazás, legalább utalás jelleggel fel kellett volna tüntetni, hogy az indítványt mely illetékességű és hatáskörű bíróságon kell benyújtani.

A nemzetiségi törvény 83. §-a (1)-(4) bekezdésének módosításával kapcsolatosan is kérdések vetődnek fel. A nemzetiségi jogok, különösen a kollektív nyelvhasználat, oktatás, nevelés, hagyományápolás és kultúra, a helyi sajtó, az esélyegyenlőség, a társadalmi felzárkózás és a szociális ellátás kérdésköreiben a képviselő-testület kötve van a települési nemzetiségi önkormányzat, ennek hiányában a területi nemzetiségi önkormányzat egyetértéséhez. Ugyanez vonatkozik a nemzetiségi intézmények vezetőinek megbízására vagy a vezetői megbízás visszavonására, amennyiben nem a nemzetiségi önkormányzat gyakorolja a megbízási jogokat. Így tehát amennyiben ezekben a tárgykörökben a helyi önkormányzat rendeletet alkot, a fővárosi és megyei kormányhivatal a nemzetiségi önkormányzat kezdeményezésére soron kívül felülvizsgálja a rendeletet és megteszi a szükséges intézkedéseket. E szakasz módosításának (1) bekezdése szerint a nemzetiségi jogok sérelmére történő hivatkozás területén történt a változás, tekintve, hogy az eddigi közvetlen bírói út helyett a nemzetiségi jogok sérelmére történő hivatkozással a települési és területi

nemzetiségi önkormányzat közvetlenül indítványozhatja az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálatát. Az számomra nem derül ki ebből a módosításból, hogy az indítvány a végrehajtásra halasztó hatályú lesz-e.

A törvénytervezet (2) bekezdés szerinti szövege viszont, mely a törvényben meghatározott tárgykörön túl egyéb tárgyban ír elő együttműködési kötelezettséget, egyértelműen fogalmaz. Itt kitűnik, hogy a nemzetiségi jogok sérelmére való hivatkozással a nemzetiségi önkormányzat közvetlenül is közigazgatási pert indíthat, illetve az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálatát indítványozhatja, továbbá az is, hogy a keresetlevél benyújtásának halasztó hatálya van.

Ugyanez vonatkozik a tervezet (3) bekezdésére is, hiszen a jogalkalmazó számára is érthető, hogy a közigazgatási szerződésnek minősülő megállapodás megkötésének eredménytelensége esetén a nemzetiségi jogok sérelmére hivatkozással a nemzetiségi önkormányzat közigazgatási bíróság előtt mulasztási pert indíthat.

A nemzetiségek jogairól szóló törvény 106. §-ának (6)-(8) bekezdéseire vonatkozó módosítások átvezetése is szükséges ahhoz, hogy a perjogi rendelkezések összhangba kerüljenek a közigazgatási perrendtartásról szóló törvénnyel.

(10.30)

Az elnök sorozatos törvénysértő tevékenységével kapcsolatosan a benyújtott tervezet (6) és (7) bekezdését érintő módosításoknak összhangban kell állniuk a nemzetiségi törvény most még hatályos szabályozásával. A bíróság soron kívüli eljárásának kimondása véleményem szerint e tárgykörben is szükséges lenne.

A nemzetiségi törvény 146. §-ának módosítása azt rendezi, hogy a fővárosi és megyei kormányhivatalok a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletével azonos módon fogják ellátni a nemzetiségi önkormányzatok törvényességi felügyeletét. A törvénytervezet szövegcsere módosításai szükségesek, azzal is egyetértünk, ugyanakkor nem értem, hogy a nemzetiségi törvény 118. § (2) bekezdésében miért kell hatályon kívül helyezni a bírói út igénybevételének lehetőségét.

A jelenlegi szabályozás szerint a nemzetiség történelmi hagyományokkal rendelkező településeinek és építészeti emlékeinek megőrzésével és ápolásával kapcsolatos jogszabály - ide nem értve a helyi önkormányzat rendeleteit - és a köznevelési törvény végrehajtásáról szóló kormányrendeletek megalkotásakor - a nemzetiséghez tartozók oktatási öngazdálkodását érintő kérdésekben - az országos önkormányzatok véleményének kikérése szükséges. Eddig lehetőség volt arra, hogy az e tárgyban alkotott jogszabály soron kívüli felülvizsgálata érdekében a nemzetiségi jogok sérelmére való hivatkozással az országos nemzetiségi

önkormányzat közvetlenül bírósághoz fordulhatott. A mostani törvénytervezet hatályon kívül helyezi a közvetlenül bírósághoz fordulás lehetőségét, és ez álláspontom szerint szűkíti az eddig biztosított jogainkat.

Tisztelt Képviselők! Nekünk, nemzetiséghez tartozóknak nagyon fontos, hogy a jogállásunkat rendező törvény átlátható és a közösségeink minden tagjának értelmezhető legyen. Mindezekkel az észrevételekkel ugyanakkor bizottságunk támogatja a T/8016-os törvény elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, úgyhogy rendes felszólalásra Turi-Kovács Béla képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Megvallom, örömmel hallgattam a szószóló úr előadását, mert magam is egy speciális, de nemzeti szempontból is fontos kérdésben szeretnék szót kérni, szoros összefüggésben az előterjesztett törvénnyel, ugyanakkor még egyszer hangsúlyozom, egy olyan területet érintőleg, amely meggyőződésem szerint a nemzeti vagyonunkat is érinti.

Földforgalomról van szó. Világos ugyanis, hogy ez idő szerint a földforgalmi törvény szabályozása szerint Magyarországon mintegy 4-5 százaléka a népességnek az, amely közvetlenül a földforgalmon belül föld vásárlására jogosult. Ez sem olyan egyszerű, mert a vásárlás előtt még történik egy közbeavatkozás, ami azt jelenti, hogy egy földbizottság, amelynek majd a jogi státuszára még szeretnék kitérni, hoz egy határozatot, amellyel szemben eddig fellebbezési lehetőség volt, majd ezt követő bírói útnak. Most azonban az a helyzet, hogy a fellebbezési lehetőség kimaradt, egyérvé igazságügyi miniszter asszonnyal, helyesen, mert ezzel egy lépést csak megtakarítunk, közvetlenül a bírói út következik.

Visszatérek azonban arra, hogy miért nem elégséges ez. Az a helyzet, hogy először próbáljuk meg tisztázni, hogy aki hozza ezt a határozatot, az milyen minőségben hozza. Alapvető kérdés ez. Nem államigazgatási szerv, ez kétségtelen, nem is köztisztület, hanem egy köztisztület által odadelegált tagok által hozott határozat. Minek minősül ez az államigazgatásban? Én nem tudtam eldönteni. Talán majd az Igazságügyi Minisztérium megpróbálja.

Meg kell mondanom, próbálkoztam ezzel az Alkotmánybírósággal is. Én ritkán bírálom az Alkotmánybíróságot, itt azonban egy kicsit az volt az érzésem, hogy magának az ügynek a lényegével nem voltak tisztában. A meghozott döntés jogszerű, tehát az Alkotmánybíróság ilyen értelemben nem támadható, azonban az a helyzet, hogy ennek egy mélyebb összefüggését, aspektusát egyáltalán nem vették figyelembe, pontosan azt a kérdést, hogy az a határozat, amelyet egy olyan testület hoz meg, amely testületnek egyébként a törvényi felhatalmazáson alapuló joga ez, de

nem vitatható, hogy a jogállása magán a jogrendszeren belül bizonytalan, illetve ismeretlen, ezt előbb vagy utóbb el kell tudni dönteni. Ez az egyik kérdés.

A másik alapvető kérdés, ami miatt szót kértem, az magának ennek a döntésnek a sorsa. Ez a döntés ugyanis alapvetően befolyásolja azt, hogy ki és milyen módon szerezhet ma földet Magyarországon. Lehet, hogy ez most sokak számára nem tűnik összefüggőnek a törvénnyel, de ez a törvényből következik, és következképpen szoros összefüggésben van vele, ezért erről nem lehet nem szólni.

A helyzet ugyanis a következő. Ma az a helyzet, hogy ha ez a döntés megszületik, és ez elkerül a bírósághoz, akkor a bíróság nem megváltoztatja az esetleg rossz, egyébként ki tudja, ki által hozott döntést, hanem hatályon kívül helyezheti. Önmagában az a jogi aktus, amely egy ilyen rendszeren belül hatályon kívül helyező döntést hoz, és nem megváltoztató döntést, álláspontom szerint a jogrendszerbe nem illeszthető, egészen egyszerűen nem illeszthető bele, ezért magát az egészet kell fölülbírálni.

És akkor eljutottam oda, talán ez se fogja önöket meglepni, polgári kisgazdaként nem tehetem meg, hogy ne szóljak arról, hogy miután nagyon bölcsen és nagyon helyesen hozzányúltak egy olyan jogterülethez, éspedig az igazságszolgáltatás jogterületéhez, ami nem egy egyszerű ügy, és amelyen belül a legjobb megoldásokat megtalálni, azt hiszem, az egész ország számára alapvető érdek, ma már fölül kellene bírálni, át kellene gondolni magát az egész földforgalmi rendszert. Ha a földforgalmi rendszeren belül olyan helyzet van, amely eldönthetetlen kérdéseket szül - itt az adott esetben erről van szó -, abban az esetben meggyőződésem szerint a jogalkotónak van munkája. És ha a jogalkotónak van munkája, akkor ez elől nem kell kitérni.

Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy az, amit eddig elmondtam, talán egy rövid összefoglalást igényel. Világosan kell látni, hogy ahhoz, hogy Magyarországon olyan földforgalom legyen, amely földforgalom a polgárok számára elérhető, és a polgárok számára nem jogbizonytalanságot jelent *(Dr. Brenner Koloman: Tessék átülni ide!)*, az egy pontos jogi szabályozást igényel, és ezt a pontos jogi szabályozást, még egyszer mondanám, én most nem látom egyértelműnek. Ez az egyik tény, amit szeretnék leszögezni.

A másik, amit én nagyon fontosnak tartok, az ellenzék itt utalt erre többször, hogy amit mi itt ma tárgyalunk, ez nem egy klasszikus értelemben vett salátatörvény, ez egy tévedés. Ez a törvény koherensen összefüggő rendszeren belül fölsorolja mindazokat, amelyeket egy alapvető változtatásnál érintettek. Ami miatt erről csak szót kértem, és szólni is szeretnék, az az, hogy ebben azért egy segédeszközre lenne szükség, és ezt az IM felé mondom. Egy ilyen terjedelmű változtatásnál ahhoz, hogy ez a rendszer átlátható legyen, és a jogkövető polgárok számára is elérhető és érthető legyen, én jónak tartanám, hogyha egy olyan rendszert állítanának össze magukról a változtatások-

ról, ami a honlapon elérhető, és amin belül egy pontosabb tájékozódást lehet kapni. Ma, aki csak a jogszabályt olvassa végig, az a tájékozatlanság állapotába fog keveredni. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Igen egyébként!)* Én azt gondolom, tehát ezen föltétlenül érdemes lenne változtatni, és azt hiszem, ennek meg is van a technikai lehetősége, az internet világában ez ma már nem egy lehetetlen ügy.

Ha ezt megteesszük, akkor ez a jogszabály meggyőződésem szerint jól szolgálja azt az alapvető célt, amivel szintén egyetérték. Teljesen jó cél, és szükséges megvalósítani, hogy gyorsabb, a lehető legjogszerűbb és legpontosabb legyen az igazságszolgáltatás. Ez alapkérdés. Ehhez azonban az kell, hogy maga a rendszer úgy működjön, maga a rendszer olyan legyen, ahol nem jelentkeznek joghézagok. Ha tehát valahol olyat tapasztalatunk, amit én vélek fölfedezni abban, amit az előbb elmondtam, akkor ezt a jogrendszerbeli fogyatékoságot pótolni kell, ezt gondolom, ezt a hiányt mindenképpen meg kell oldani.

Magát az előterjesztést egyébként az alapvető jó cél miatt támogatom. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt felszólalásra a DK képviselőcsoportjából Arató Gergely képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azért vártam, mert abban reménykedtem, hogy miniszter asszony, ha már annyira rázta a fejét, amikor szóba került a jogállamiság és az európai jogállami elveknek való megfelelés, akkor élni fog azzal a lehetőséggel, hogy soron kívül szót kér, és elmondja, hogy miért jogállami és miért az európai normáknak megfelelő ez a javaslat.

(10.40)

Miniszter asszony ehelyett távozott, és ahogy látom, államtitkár úr is majd megvárja a zárszó biztonságát, amikor már nincs mód arra, hogy válaszoljunk arra, amit akkor mond. De akkor arra szeretném most kérni, hogy akkor a zárszót használja ki, legyen olyan kedves, arra, hogy válaszoljon már arra, hogy ha ez egy jogállami törvényjavaslat, ha itt a jogállammal minden rendben van, ha önök szerint megfelel az európai normáknak ez a fajta jogi megoldás, azok a jogi megoldások, amelyeket most választanak, akkor Magyarország tegnap miért vétőzta meg azt a javaslatot, amelyik az uniós források kifizetését jogállami kritériumokhoz kötné.

Miért nem támogatta a Tanácsban ezt a javaslatot a magyar kormány? Esetleg mégsem annyira jogállamiak ezek a megoldások? Esetleg önök is tudják, hogy mi az, amit csinálnak? *(Zaj, közbeszólások a kormánypárti padsorokból. - Az elnök csenget.)* Esetleg arról van szó, hogy önök is tudják, hogy kevesebb - hogy kell ezt mondani? - közpénzjellegét majdan elvesztendő forrás fog érkezni önökhöz és önökön

keresztül a haverjaikhoz, üzlettársaikhoz és barátaikhoz akkor, ha a jogállami követelményeket számonkérjük?

Kérem, oldja föl ezt az ellentmondást majd, államtitkár úr! *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Miután többször is felszólítást kaptam, természetesen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok érdekes hozzászólást hallhattunk, a tegnapi esti vitát is folytatjuk részben, ugyanis egy alaptörvény-módosítás kapcsán már előkerültek ezek a kérdések a múltbeli kérdésekkel együtt.

Hogy néhány dologra, ami közösen is szerepelt a képviselőtársak észrevételei között, válaszoljak: elhangzott, hogy itt koherenciazavar lenne, legalább fele a paragrafusoknak arról szólna, hogy ezt feloldja. Miután egy egységes szabályozási rendszerről beszélünk, az általános közigazgatási rendszerről és a közigazgatási eljárásról, a közigazgatási perrendtartásról, és ehhez kell igazítani a szervezeteket, egy teljesen átfogó szabályozásra van szükség, pontosan azért, hogy ne legyen koherenciazavar.

Elhangzott, hogy rövid idő az, ami alatt véleményezni lehet. Úgy látom, hogy egyes képviselőtársaimat a Soros által finanszírozott Amnesty teljes mértékben felvértezte, és az Indexen, HVG-n és egyéb helyeken megjelent szakvéleménynek feltüntetett irományból folyamatosan idéztek. *(Zaj, közbeszólások az ellenzéki oldalról. - Az elnök csenget.)* Ezek szerint nem szükséges a frakciók egy részének már külön szakértői háttér, mert elegendő, ha egy olyan bázisra támaszkodnak, amely nyíltan politikai és nem szakmai alapon támadja a kormányt. *(Zaj, közbeszólások az ellenzéki oldalról, köztük Arató Gergely: Politizálnak a frakciók! Botrány!)* A frakciókkal semmi baj nincs, én ezekről az NGO-król beszélek, akik ezek szerint a szellemi háttérrel jelentik, pedig fordítva kellene talán lenni, hogy önöknek kellene politikai itinereket adniuk és nem máshonnan meríteni.

Ami a fellebbezések számát illeti és ott a százalékos arányokat, természetesen már 2018. január 1-je óta megnyílt a bírói út ezekben a közigazgatási ügyekben, úgyhogy ez a rendszer teljesen bemérhető, felmérhető, kalkulálható. Újabb bírói helyeket hoztunk létre, amelyek lehetővé teszik majd ezeknek az ügyeknek a bírói kezelését.

Ugyanakkor a fellebbezés kapcsán a kormányhivataloknál megszűnik ugyan a fellebbezés, tehát mint másodfok, de az a jogköre megmarad, hogy a járási első fok által hozott döntéseket megváltoztathatják.

Tehát ilyen értelemben nem fog minden ügy eljutni a bíróságokra, tehát ez is az ügyteher csökkentését szolgálja.

Varga László képviselőtársam ugyan érintette az „iaszosok” bérrendezését és feltett ezzel kapcsolatban egy kérdést. *(Jelzésre:)* - köszönöm, megtaláltam jegyző urat. Tehát gyakorlatilag korábban is, amikor volt a háromszor 5 százalékos, a 16,5 százalékos bírói béremelés, akkor is időben eltért természetesen - miután nem ugyanarról a besorolási témáról beszélünk - az iaszosok, tehát az igazságügyi dolgozók bérrendezése. Ez majd külön téma lesz, amit majd külön vizsgálunk.

Ugyanígy a bértáblával kapcsolatosan: azt nem hihetjük komolyan, hogy ma miniszter asszony bejelentette, és ezt nem egy komoly előkészítő munka előzte meg, egyeztetve a bírói szervezettekkel, amit ő is említett az expozéjában, illetve az ügyészségi szervezetekkel. Az is látszik, hogy már a jövő évben kiegyenlítődik az az eltérés, ami a legutóbbi bérrendezésnél született. Azt hiszem, hogy ezt a hétfői egyik felszólalásra adott válaszban is tisztáztuk, hogy azt tekintjük célunknak, függetlenül attól, hogy nem jogállamisági kritérium, hiszen Európában is több olyan, jogállamnak tekinthető hely van, ahol az ügyészek bérezése eltér és adott esetben magasabb, mint a bíraké.

Szó volt arról, hogy az alkotmányjogi panasz miért illeti meg az állami, közhatalmat gyakorló szervezeteket. Azért, mert ezekben az ügyekben a hatalmi ágak szétválasztása miatt nem gyakorolnak közhatalmat, tehát a tisztességes eljáráshoz való jog az államot is megilleti. Gondoljunk arra, hogy akkor a polgári, örökösödési, kisasajátítási vagy bármilyen ügyben, ami az államra anyagi terhet róhat, nem lenne korrekt egy olyan eljárásrend, ahol ne illelnék meg ugyanazok a jogosítványok, vagy ne hallathatná a hangját ezekben az eljárásokban.

Felmerült, hogy a közigazgatási bíróságokat megszüntetjük a KNB-kkel kapcsolatban, és ezzel akkor egy olyan szervezetet hozunk létre, ahol megint csak a kormányzat befolyása érvényesül. Könyörgöm, ugyanazok a bírók maradnak, ugyanazok fognak eljárni ugyanazokban az ügyekben, senki nem cseréli le a bíróságot, tehát a bírói függetlenség nem sérül. Akkor hogyan vizionálnak ilyeneket? Tegnap ugyan tisztáztuk, hogy a paranoia nem egy alkotmányellenes jelenség, tehát nyugodtan lehet gyakorolni, csak azt ne igazságként akarjuk feltüntetni, amikor a tárgybeli vagy ténybeli alapjai hiányoznak.

Az alkotmányjogi panaszt szintén Arató Gergely képviselőtársam is említette. Az Alkotmánybíróságnál nem azt vizsgálják, hogy ki az, aki az alkotmányjogi panaszt benyújtotta, hanem alkotmányos-e az a döntés, ami odakerült a bíróság elé. Szó volt arról, hogy milyen az Alkotmánybíróság összetétele. Nem tisztem több évtizedes jogász pályát maguk mögött tudó alkotmánybírók megvédése, szerintem az ő életpályájuk önmagában megvédi őket, vagy a konszenzusra való utalás. 2016-ban is választottunk meg úgy

alkotmánybírókat, amikor nem volt kétharmada éppen a kormányzótöbbségnek, tehát ellenzéki támogatással kerültek be. Tehát ezeknek a fajta felvetéseknek... *(Zaj, közbeszólások az ellenzéki oldalról.)*

Vagy utalhatnék 2010-re, amikor Stumpf Istvánt megválasztotta a parlament alkotmánybírónak. Emlekszem, mekkora politikai felhördülés volt, hogy egy korábbi kancelláriaminiszter, aki a Fidesznek oszlopos tagja, és akkor na most aztán olyan fideszes döntések jönnek. Majd utána pajzsra emelve hordozták éveken át a vállukon, hogy végre egy kemény alkotmánybíró, aki mindig a kormánnyal kemény. Kérem szépen, aki letesz egy bírói esküt, egy alkotmánybírói esküt, az ahhoz alkalmazkodik, amit ott vállalt, nem ahhoz, hogy korábban hol dolgozott, mert az nem jelent hivatásrendi kötöttséget, míg az alkotmánybírói eskü igen. Ilyen értelemben függetlenül attól, hogy a kormányzatnak kedvező vagy nem, mi üdvözölni tudjuk ezeket a magatartásokat, mert éppen a bírói függetlenség kifejezése. Hogy mondjuk, tartalmilag mivel értünk egyet vagy mivel nem, az egy olyan kérdés, ami egy szakmai vita keretei közé tartozik, és nem egy politikai ügy.

Szó volt arról, hogy hogyan került benyújtásra a törvény. A parlamenti szabályoknak megfelelően került benyújtásra, szeretnék mindenkit megnyugtatni. Szó volt a nemzetbiztonsági vizsgálatról a bíróságoknál a bírók esetében. Szeretnék megnyugtatni mindenkit, hogy igazgatási feladatokat ellátó bírókról van szó, és csak abban a körben zajlik a vizsgálat. Ez jelenleg is így van, ha ott most szigorodnak is a szabályok. Ha ezen a vizsgálaton valaki nem megy át, az a bírói jogállását nem érinti, legfeljebb azt a munkakört, illetve azt az igazgatási feladatot nem láthatja el.

A felkészülési időről szó volt. Nagyobb felkészülést igényelt volna egyébként az eredeti javaslat átvitele, ami az önálló közigazgatási bíróság megteremtését jelentette volna, hiszen ott nem csak szervezetében, infrastruktúrájában, informatikájában és egyéb vonalon is elkülönültek volna ezek a bírósági szervezetek. Szerintem felkészültek, és ezzel kapcsolatban nem számítok semmiféle olyan problémára, ami a normál menetrend mellett fordulhat csak elő.

Hogy hogyan lehet alkotmánybíróból kúriai bíró? Kérem szépen, az lehet ma Magyarországon alkotmánybíró, aki legalább a 45. életévét betöltötte, 20 éves szakmai tapasztalattal rendelkezik. Éppen az alkotmányjogi panasz intézményéből látjuk, ahol konkrét bírósági ügyekben járnak el alkotmánybírók 12 éven keresztül, mert 12 év a megbízási idejük, és ha mondjuk, valakinek 63 évesen lejár az alkotmánybírói megbízatása, bármilyen kiválóan gyakorolta ezt a tevékenységet, ez nem újítható meg.

(10.50)

Hogy utána átmehet a Kúriára kúriai bírónak? Gondoljunk csak bele, hogy hány fős az Alkotmánybíróság, hány ember az, aki a 70. életéve előtt kerül

ilyen helyzetbe! S ha valaki végzett - hogy úgy mondjam - a maga 12 évével, akkor menjen el valahova jogtanácsosnak? Szakmailag is és az életpályát tekintve is egy nagyon méltatlan helyzet állna elő, ha ezt a lehetőséget nem tartanánk fenn az alkotmánybírók számára.

Szó volt arról, hogy az eljárások ideje hosszabb lenne. Ezt nem értettem pontosan, mert a fellebbezési szakasz kiiktatása éppen azt célozza, hogy ennyivel is rövidülhessenek az eljárások.

A nemzetiségi szószóló úr részéről elhangzott egy észrevétel. Ebben természetesen szívesen egyeztetünk, mert az IM részéről úgy látjuk, hogy ezek az agályok megnyugtatóan rendezhetők.

Turi-Kovács Béla képviselőtársam a földforgalmi szabályozás kapcsán tett észrevételeket. Szerintem ennek a keretbe való beillesztése is a gyorsabb és megnyugtatóbb ügyrendezést szolgálja.

Köszönöm szépen mindenkinek a figyelmét, és kérem majd mind a bizottsági viták, mind a részletes vita és a szavazás során a javaslat támogatását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az Országgyűlés működését és a képviselők jogállását érintő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat, valamint **az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) országgyűlési határozat módosításáról** szóló határozati javaslat együttes általános vitájának megkezdése. A Kocsis Máté, Böröcz László, Bajkai István, Halász János és Hende Csaba fideszes, valamint Vejkey Imre, Harrach Péter és Nacsa Lőrinc KDNP-s képviselőtársaink által benyújtott törvényjavaslat T/8044. számon, a határozati javaslat pedig H/8042. számon mindenki számára elérhető a Ház honlapján.

Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés. Tájékoztatom önöket arról is, hogy az általános vita megkezdése során az előterjesztői nyitóbeszédre, a vezérszónoki felszólalásokra, az elsőként szólásra jelentkező független képviselő, valamint a nemzetiségi szószóló felszólalására kerül sor. A további képviselői felszólalásokra a vita folytatásában lesz lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztők arról tájékoztattak, hogy a nyitóbeszédre megosztva három előterjesztő előadásában kerül sor. Elsőnek megadom a szót Kocsis Máté képviselő úrnak... - de változás történt, elsőnek megadom a szót Hende Csaba alelnök úrnak. Parancsoljon, alelnök úr, oné a szó.

HENDE CSABA (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hét esztendővel ezelőtt a magyar törvényhozás úgy döntött, hogy a korábbi házszabály több mérvadó rendelkezését törvényi szintre emeli.

Ennek következtében hatályos joganyagunkban az Országgyűlés és annak bizottságai eljárási rendjét az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. számú országgyűlési határozat, a határozati házszabály szabályozza. A mögöttünk hagyott években az Országgyűlés a törvényi erőre emelt házszabályi rendelkezéseket jelentősebb mértékben 2014-ben módosította, a határozati házszabályban megfogalmazott új eljárási rendre tekintettel. Az elmúlt öt esztendőben felmerült alkalmazási tapasztalatok alapján levonható az a következtetés, hogy a szabályozás alapvetően jól biztosítja az Országgyűlés hatékony és demokratikus működésének alkotmányos követelményét.

Tisztelt Ház! A hatályos szabályozás felülvizsgálata természetesen időről időre szükségessé válik. Ily módon kerül tehát a Ház asztalára a jelen javaslat, mely a részletszabályok szakmai alapú pontosítását, az eljárások zárt és koherens rendszerének megerősítését tűzte ki céljául. Ezzel együtt persze kisebb mértékben tartalmaz érdemi módosításokat is a benyújtott javaslat.

Az előttünk fekvő javaslatnak az Országgyűlés fegyelmi jogi szabályainak újrendezését érintő pontja minősül az egyik leginkább hangsúlyozásra méltónak. A közelmúlt eseményeire, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága e tárgykörben hozott elvi jelentőségű megállapításaira figyelemmel vált indokolttá a fegyelmi jogi szabályok rendszerének módosítása, melynek prioritást élvező célja az Országgyűlés jogállami kritériumként is megkövetelt hatékony és zavartalan működésének biztosítása, továbbá az Országgyűlés tekintélyének és méltóságának megőrzése. Szeretném nyomatékosítani, hogy minden demokratikusan működő államban, így hazánkban is az Országgyűlés a közügyek megvitatásának legmagasabb szintű nyilvános fóruma. Éppen ezért nélkülözhetetlen az Országgyűlés hatékony működésének garantálása és az egyéni képviselői jogok érvényesülése közötti egyensúly megteremtése.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném idézni az Alkotmánybíróság idevonatkozó határozatát, amely így hangzik: „Általánosságban véve a törvényhozó hatalmi ág észszerű, a tényleges jogalkotási tevékenységben megnyilvánuló működésének biztosításához fűződő alkotmányos érdek igazolhatóvá teheti egy adott parlament arra irányuló törekvését, hogy a többségi többség elve ne szenvedjen indokolatlan hátrányt a tanácskozás demokratizmusának elve javára.” Az ominózus 2018. december 12-i ülésnapon történelemmel kapcsolatban pedig kimondta az Alkotmánybíróság, hogy „Az a magatartás, amely az Országgyűlés döntéshozatali eljárásának jogszerűtlen eszközökkel történő ellehetetlenítésére irányul, végső fokon az állam alkotmányos működését veszi célba. Az ilyen magatartás alaptörvény-ellenes.”

A Velencei Bizottság jelentése szerint pedig a politikai ellenzék alapvető kötelessége, hogy funkcióját

a nemzeti alkotmány, a polgári és büntető jogszabályok, valamint a parlament eljárásrendje szerint lássa el. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának nagykamarája szintén kimondta, hogy túlnyomó közérdek fűződik a parlament hatékony működéséhez a demokratikus társadalmakban, miközben az tiszteletben tartja a szabad vitához fűződő igényeket. Mindezek fényében tehát a parlamentnek jogában áll cselekedni, amikor tagjai a törvényhozás szokásos működésének rendjét megzavaró magatartást tanúsítanak.

A javaslat értelmében az ülés zavartalan lefolytatásának biztosítása és az Országgyűlés tekintélyének megőrzése az ülést vezető elnök, valamint az ülés vezetésében közreműködő jegyzők feladata. A javaslat kiterjeszti a fegyelmi jogi szabályok személyi hatályát az ülésen részt vevő minden személyre, rájuk nézve jogkövetkezmény viszont csak korlátozott mértékben válik alkalmazhatóvá. Amennyiben a fegyelmi jogba ütköző magatartást tanúsító képviselő figyelmen kívül hagyja a levezető elnök rendreutasításait, úgy maga a törvény kötelezi a képviselőt az ülésterem elhagyására. A javaslat az egyes magatartások körében az alkalmazható szankció mértékét és fokát differenciáltan kívánja szabályozni, mégpedig mindezt a jogsértés súlyához igazítva.

A javaslat az Európai Parlament, a brit alsóház vagy éppen a Bundestag, a német parlament példáját követve bevezetni szándékozik a kizárás és a kitiltás jogkövetkezményét. A kizárt képviselő az üléstermet a vele szóban közölt döntést követően haladéktalanul köteles elhagyni, és amennyiben ennek nem tesz eleget, vele szemben kitiltás is alkalmazhatóvá válik. A kitiltás jogkövetkezménye a hatályos szabályozás szerinti képviselői jogok felfüggesztését váltja fel. A javaslat rendelkezik a megbízott útján történő szavazás intézményéről is, melynek értelmében a kitiltás időtartama alatti nyílt szavazás során a kitiltott képviselő helyett és annak nevében az általa megbízott képviselőtársa eljárhat.

(11.00)

Titkos szavazások esetén a személyes joggyakorlás lehetősége továbbra is fennáll és biztosított lesz.

Az előttünk fekvő javaslat új, kétfokú jogorvoslati rendszert vezet be az említett ügyekben. Első fokon jogorvoslati fórumként a Mentelmi bizottság, másodfokon pedig maga az Országgyűlés jár el.

Tisztelt Országgyűlés! A Ház asztalán fekvő javaslat a vele párhuzamosan benyújtásra került határozati házszabály módosításával együtt részletes házszabályi rendelkezéseket alkot a képviselői távollét szabályozására, továbbá a távollemaradás bejelentésének, igazolásának rendjét és a képviselői tiszteletdíj ezen esetekben való csökkentése végrehajtási szabályait immár a Házbizottság hatásköréből házszabályi szintre emeli.

Az országgyűlési törvény 28. § (1) bekezdése úgy fogalmaz, hogy a képviselőnek joga és egyben köteles-

sége az Országgyűlés ülésein való részvétel. A törvényben, illetve a javaslat szövegében szereplő előírás szerint a továbbiakban is tiszteletdíj-csökkentésnek van helye azokkal a képviselőkkel szemben, akik előzetes bejelentés nélkül maradtak távol az Országgyűlés vagy valamely olyan állandó bizottság üléséről, amelyen utóbb határozatképtelenség miatt nem kerülhetett sor döntéshozatalra.

E rendelkezések célja a képviselői jelenlét garntálásán túl az Országgyűlés és bizottságai feladat- és hatáskörei gyakorlásának elsődleges feltételét jelentő határozatképeség biztosítása. Tekintettel arra, hogy a távolmaradás előzetes bejelentésének elmaradása jogkövetkezmény alkalmazását vonhatja maga után, így a javaslat a bejelentési kötelezettséget külön is nevesíti az országgyűlési törvény szövegében.

A most tárgyalandó törvényjavaslat az országgyűlési törvénynek a képviselők jogállására vonatkozó rendelkezéseit is módosítja, mégpedig a már meglévő jogintézmények megfelelő alkalmazhatósága érdekében. Ily módon pontosítja a képviselői eskütétel fogalmát, hangsúlyozva azt, hogy az eskütétel folyamata mind az eskü szövegének szóbeli előadását, mind pedig az esküokmány aláírását magában foglalja.

A jogbiztonság jogállami követelményét szem előtt tartva a javaslat egyértelműen rögzíti, hogy az adott képviselő mely jogait nem gyakorolhatja érvényes eskütétel híján.

Tisztelt Országgyűlés! A jelképek használatához nyomós közérdek fűződik. Éppen ezen okból elengedhetetlen a használatukra vonatkozó megfelelő szabályozási környezet kialakítása. A javaslatban szereplő módosítás világosan elhatárolja egymástól a jelkép-használat két módját, vagyis a szabad felhasználáson, illetve az előzetes hozzájáruláson alapuló felhasználás, jelkép-használat módjait. Természetesen egyik felhasználási mód sem sértheti az Országgyűlés méltóságát. A javaslat igyekszik elősegíteni a jogalkalmazói gyakorlat egységesítését, ezért pontosítja a jelkép fogalmát, melynek értelmében az Országház képe, annak stilizált képe vagy sziluettje is védelem alá esik. A javaslat meghatározza a jogosulatlan használat eseteit, továbbá a jogorvoslatok esetében rögzíti, hogy az Országgyűlés Hivatala mikor perelhet, illetve ő maga mikor perelhető.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat a kormány ellenőrzésére szolgáló parlamenti eszközök körében a még teljesebb képviselői joggyakorlást biztosítva intézményesíti a nemzetiségi tárgyú interpellációt.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Végezetül megemlíteném, hogy a javaslat, ugyan csak kismértékben, de tartalmaz módosításokat az Országgyűlés hivatali szervezetére és az Országgyűlési Őrségre vonatkozó működési részletszabályokban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés hatékony, zavartalan és demokratikus működésének (*Derűltég az ellenzék soraiban.*), valamint a Ház méltóságának megóvása végett kérem, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Köszönöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! (*Moraj az ellenzék soraiban.*) Megadom a szót Kocsis Máté frakcióvezető úrnak a rendelkezésre álló időkeret számára megadott mértékéig. Frakcióvezető úr, öné a szó. Megkérem képviselőtársaimat, hogy tartanak tiszteletben egymást annyira, hogy meghallgatjuk egymást. Öné a szó, frakcióvezető úr.

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Néhány gondolattal szeretném kiegészíteni, amit Hende elnök úr mondott. Még akkor is, ha Varju képviselő úr erre nem kíváncsi, éppen ezért vagyunk talán ma itt. (*Szabó Tímea: Mert ti mindig kíváncsiak vagytok a mi véleményünkre...*) Az elmúlt időszakban ugyanis mégiscsak egy olyan új parlamenti kultúra kezd meghonosodni, amit nem hiszem, hogy önök illendőnek és jónak gondolnak, sőt azt is állítom, bizonyos sajtónyilatkozataikból kiindulva, hogy szívük mélyén tartanak attól a jelenségtől, hogy ha ez elfogadottá válik, hogy önök is lehetnek ennek a kárvallottjai. Ezek a higgadt és megfontolt nyilatkozatok vezetnek arra, hogy előhozzak itt azért olyan szempontokat is, amelyek, mondjuk, a tekintély megőrzésén túl - és itt nem az önök vagy a mi tekintélyünkről van szó vagy a politikai pártok tekintélyéről, hanem az Országgyűlés tekintélyéről van szó -, a tekintély megőrzésén túl mégiscsak arra utal, hogy az itt ülő embereknek a társadalom felé valamelyest a viselkedésükkel mintát is kell mutatni.

Most az, ami az elmúlt egy évben történt, ami valamelyikőjüknek kipattant a fejéből, és aztán a többi-eket belevitte, lássuk be, két dolgot mindenképpen ismerjünk el, hogy 1990 óta teljesen példátlan. Ha a korábbi durva politikai vitákra visszaemlékeznek, különösen, akik itt ültek, ideértve például az őszi beszéd nyilvánosságra kerülési utáni parlamenti vitákat, akkor is mindenféle dolog elhangzott, a közfelháborodás teljesen indokolt volt, a politikai hangulat még arra is alkalmas volt, hogy radikálisabb pártok megszerveződjenek, és mégsem történt meg az a magyar Országgyűlésben, amit önök akár tavaly december 12-én tettek.

1990 óta, ideértve egyébként a Horn-kormány vitatott Bokros-csomagja rendelkezéseit, ideértve az azt követő polgári kormányt érő támadásokat vagy a Gyurcsány-kormányhoz az említett ámokfutásait, a legdurvább parlamenti magatartás, akármelyik ciklusra gondolok, az az ülésteremből való kivonulás, az ülésterem teljes frakciós elhagyása volt. Természetesen a bekiabálások és a pengeváltások megtörténtek,

emlékezzenek vissza például, amikor Gyurcsány Ferencet ebből a székéből kérdezték a vagyonosodásáról, akkor is jó nagy hangzavar és perpatvar volt, azonban nem fordult elő, egyetlenegy politikai ciklusban sem fordult elő, hogy az Országgyűlés működését, a törvényes működését fizikailag megakadályozzák.

Új fejezet nyílt tavaly december 12-én ezen a területen, és minekután nem lehet példát mondani '90 óta arra, ami itt történt, éppen ezért indokoltá válhat a szabályok szigorítása. Azért is beszélek szigorításról, mert minden politikai vita vagy hamis médianyilatkozat ellenére nincsenek új szabályok. A fegyelmi szabályokat illetően, azt tudom mondani, hogy ami eddig is tilos volt, ezután is tilos lesz. A küzdelem a fegyelmi szabályok kapcsán azért zajlik, hogy ezeket olcsón lehessen elkövetni. *(Arató Gergely és Varju László közbeszól.)* És nyilvánvalóan az önök szándékai között nem az szerepel, hogy a most is érvényes szabályokat betartsák, hanem az szerepel, annak ellenére, amit a pártlapjuk tegnap a konszolidációról írt, meg arról, hogy a parlamenti viselkedést meg kell változtatni, nem az van az önök fejében, hogy ezeket betartsák, akár olcsón, akár drágán is, hanem az van a fejükben, hogy mindenképpen a parlamenti rendbontást folytassák.

Egy dolga van ilyen esetben a törvényalkotónak, az pedig az, hogy a szankciókat, a fegyelmi szabályok megsértését jelentő magatartások utáni szankciókat olyan fokra emelje, hogy annak a visszatartó ereje nagyobb legyen. És ha már a december 12-i tavalyi események szóba kerültek, azért engedjenek meg még ehhez kapcsolódóan egy gondolatot. Az Országgyűlés levezető elnökének, függetlenül attól, hogy milyen párti, megakadályozása abban, hogy elvégezze azt a munkát, amire őt törvény kötelezi, egészen példátlanul minősül. De minekután eltelt azóta már majdnem egy év, és azt gondolhatta az egyszerű honpolgár, hogy megváltoztak ezek a viselkedéskultúrák, megjelenik Hadházy képviselő úr, és fékezett képességeiről tanúbizonyságot adva egy olyan táblát tartott föl, amely tábla, azt gondolom, hogy a jóízű határain messze túlmege, még egy ennél fesztelenebb közösségben is, mint a parlament közössége vagy a képviselők közössége.

(11.10)

De miután az Országgyűlésben tanúsított magatartás, higgyék el, ne vitassák, mintául szolgál az emberek közti kapcsolatban is, ezért Hadházy képviselő úr a tábla felmutatásával még annál is tovább ment, mint amit a tavaly téli események mutattak.

Engedjenek meg nemzetközi kitekintést, amit önök gyakran szoktak szeretni. Egy átfogó anyag készült erről a témáról. Azt tudom önöknek összefoglalóan mondani, hogy nehéz sztenderdizálni *(Arató Gergely és Varju László közbeszól.)*, nehéz sztenderdizálni azokat a szankciókat, amelyek *(Arató Gergely: Mi újság Belorussziában? Moldova?)* különböző országokban felmerülnek a szabályozásban.

Igen, Varju úr, éppen arról szól ez a vita, hogy ön és az önhöz hasonló képviselők, akiknek ilyen türelemproblémái vannak meg viselkedészavarai, legalább annyira tiszteljék meg a velük szemben ülőket, hogy meghallgatják. Mi sem kiabáltunk bele az ön mondanójába, meg nem is fogunk. *(Szabó Timea szólásra jelentkezőt imitálva: Szeretnék érdeklődni, lesz...)* Szabó Timea a másik, aki rendszeresen nem tudja meghallgatni az ellenkező véleményt, ettől függetlenül én el fogom mondani még akkor is, ha önök erre nem kíváncsiak, legfeljebb akkor elhagyják a termet. Az összes európai uniós tagállam szabályozását átnézve, sőt magának az Európai Parlamentnek a szabályozását is *(Közbeszólások az ellenzéki padosorból.)* átnézve arra jutunk *(Az elnök csenget.)*, hogy egyáltalán nem kirívó és nem példa nélküli.

Még egyszer mondom: nehéz sztenderdizálni ezeket a szabályokat, mert minden országban a saját igényükhöz és problémájukhoz igazították az évek alatt. Mondok példákat, például olyat is mondok majd, amit Varju úr követel itt tőlem. Kezdjük például Ausztriával! Ausztriában önmagában az szankciót von maga után, ha eltér a tárgytól a felszólaló. Képzeli csak el, hogy önök hányszor teszik ezt meg. Egyébként más képviselők provokálása a képviselői jogok felfüggesztését is vonhatja maga után.

Nézzünk egy Magyarországnál vadabbnak gondolt parlamenti gyakorlatot, Albániában, csak hogy Varju úr is örüljön! Súlyosabb esetben például Hadházy Ákos a táblafelmutatásával ott képviselői jogainak felfüggesztésével számolhat. *(Szabó Timea: Mi az albán példát szeretnénk követni.)* De nézzünk egy konszolidáltabb helyet, Belgiumot *(Arató Gergely: Állítsuk meg Brüsszelt!)*, még akkor is, ha önöknek még mindig nem tetszik ez a felszólalás *(Az elnök csenget.)*, akkor úgy képzeli el, hogy Belgiumban akár fél évre fel lehet függeszteni a képviselőt a jogai gyakorlásától, hogyha a képviselőházban vagy a képviselői ülésteremben az ülés rendjét megzavarja. *(Szabó Timea: És hányszor függesztették fel? Soha!)* Ez Belgiumban!

És Dániában, Dániában, ahol nyilván eltérő, ahogy mondtam, nem lehet sztenderdizálni, ott az időkeret túllépéséért önmagában szankció jár. Az Egyesült Királyságban, amiről mindannyian tudjuk, hogy egy durva parlamenti vitakultúrával rendelkezik - egy bekiabálós hagyományokon alapuló műfaj a brit parlament, egyébként ettől élvezetes és nézhető -, egy dolog azonban nem fordulhat elő a brit alsóházban, semmilyen olyan vita, jelenet nincsen emberemlékezet óta, ami arról szólt volna, hogy a levezető elnököt megakadályozták volna abban, hogy levezesse az ülést. *(Szabó Timea: Egyetlen ilyen törvényt nem fogadtak még el ott!)* Ezt még egyébként a nagyon szabad szellemű brit parlamenti szabály is a legdurvább szankciókkal torolja meg, de idevehetjük Franciaországot is, ahol a szenátusi házszabály 92. passzusa azt mondja, hogy a közjogi méltóságok provokálása akár szóban, akár tettben határozott idejű felfüggesztést von maga után. A határozott idejű azért

érdekes kifejezés, mert teljesen az elnök mérlegelésén múlik. Tehát még csak keretet sem szab neki, hanem rugalmas szabály, az elnök úgy állapítja meg, ahogy óhajtja.

De nézzük, Hollandiában mi történik! Hollandiában is, ahogy mondtam, nem lehet sztenderdizálni, a saját problémájára ad választ minden nemzeti törvényhozás. Bizalmas adat közlése vagy ellenőrizetlen adat közlése, elkerülendő a parlamenti nyilvánosság előtti alaptalan vagdalkozást, önmagában – önmagában! - szankciót von maga után. *(Szabó Timea: Soha nem alkalmazták!)* Tehát Hollandiában azért nem a... Szabó Timea képviselő asszony azt kiabálja, hogy soha nem alkalmazták, ez feltehetőleg azért van, mert van ilyen szabály, és nem követi el senki, hogy aztán alkalmazni lehessen. És van egy olyan vitakultúrája a holland képviselőknek, amivel például ön nem rendelkezik. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

Az is idesorolandó, hogy például Izlandon, ahol azért, mint tudjuk, nem agresszív parlamenti munka folyik, a tiszteletlen kifejezés használata az elnökkel szemben önmagában szankciót és akár pénzbüntetést is vonhat maga után. De idevehetjük az Európai Unió szívé közepén található Luxemburgot is, amely mégiscsak etalonnak tekinthető önök számára is, a méltatlan szavak használatáért... - ott a szabály, mondhatni redukálódott a méltatlan szavak használatára, a szankció azonban teljesen rugalmas. Tehát az elnöki mérlegelési jogkör egyrészt mindenhol megvan, másrészt tágabb, mint Magyarországon. De sorolhatnám Norvégiát, Olaszországot, Spanyolországot.

De nézzünk a végén utolsó sorban egy olyan példát, ahová talán önök sem szeretnének eljutni, ez már az Unión kívüli terület, Ukrajna területe. Az ukrán parlament működéséről azért az elmúlt években is sok híradás szólt, és az ukrán parlamenti képviselők összeverekedését, miután az egész világ ámulattal szokta szemlélni, és nyilván minden parlament óvja a saját tekintélyét attól, hogy az ukránjai helyzet előálljon, de még az ukrán házszabály 51. passzusa is azt mondja, hogy poszter, kihangosító eszköz vagy bármilyen más, a parlamenti tevékenységhez nem tartozó eszköz használata súlyos szankciókat von maga után. Például egy poszter feltartásáért, csak hogy Hadházy úrra utaljak vissza - és annak a tartalmát most nem is vizsgáljuk, a poszter feltartásáért - egy ülészakra, tehát öt napra tartó kizárása és felfüggesztése lehet a képviselőnek.

Összességében azt lehet tehát mondani, hogy Izlandtól Ukrajnáiig egyetlen jogállami és nemzetállami parlament sem tolerálja azt a fajta viselkedést, amit itt igyekeznek önök meghonosítani. Nincsenek természetesen illúzióim afelől, hogy önök érdekelték lennének ennek a törvénynek az elfogadásában, ezért az érvelésemben nem is arra teszek kísérletet, hogy meggyőzzem önöket, mert az láthatóan nem fog menni, inkább arra tennék kísérletet, hogy melyek azok a pontok, amelyek kapcsán nem mondanak iga-

zat. És most pusztán az elmúlt napok sajtómegnyilatkozásaiból tudok kiindulni, miután, ha ezerszer mondják el, akkor sem lesz igaz.

Először is azt állítják önök a nagy nyilvánosság előtt, hogy ez bármiben is korlátozza önöket ezentúl. Szeretném jelezni, hogy a parlamenti frakciók 5:2 aránya miatt jelen pillanatban például ebben a vitában is ötször annyi idejük lesz a felszólalásukra, ötször 30 perc áll rendelkezésükre, ahol senki nem korlátozza önöket, és megígérhetem, hogy táblát sem tartunk föl, nem fogunk kürtölni, és még csak belekiabálni vagy brekegni sem fogunk a felszólalásaikba. És még azt is nyugodtan elmondhatom itt önöknek, hogy miután elmondták az érveiket, azok után nem személyeskedő és durva feliratú táblákat fogunk fellógatni a karzatra vagy akár felemelni. *(Dr. Lukács László György: Hahem hazementek a 140 milliós luxusházaitokba.)*

Nehéz egyébként most is ez a vita, mert mint amivel kezdtem, szeretném megismételni: éppen azért alakult ki ennek a törvénynek az előkészítése, majd benyújtása és most a vitája, mert azzal a jelenséggel állunk szemben, amit önök mondanak. De egyébként az előbbi gondolatot folytatva, ugyanez igaz az interpellációknál, az azonnali kérdéseknél, a kérdéseknél, amit frakció arányában és nem kormánypárt-ellenzék arányban határoz meg a törvény. Egyébként megnéztem: arra is van európai gyakorlat, uniós gyakorlat, Unión belüli gyakorlat, hogy a kormánypárti és ellenzéki interpellációk vagy kérdéses lehetőségek paritásos alapon legyenek. Magyarországon még csak ez sincs. Szeretném önöket emlékeztetni akár a hétfői napra tíz azonnali kérdésre, ami ellenzékétől jön, jut egy kormánypárti kérdés. Ez tízszer annyi megszólalás. *(Arató Gergely: De beszél a kormány is!)* Minden olyan állítás, ami arról szól, hogy önöknek szűkülnek a felszólalási lehetőségeik, ha ezerszer mondják el, akkor is hamis.

Higgyék el, hogy az is átjött a sajtón, hogy önök tartanak attól - egy másik témában -, hogy a képviselői ellenőrzési joguk sérül.

(11.20)

Szeretném a benyújtandó törvény idevonatkozó 98. §-át szó szerint idézni, ha még valakit érdekelnek a tények, mert nem állítom, hogy mindenki, aki most itt ül és hangoskodik, elolvasta volna egyébként a benyújtott anyagot, nem vádolnám meg önöket ezzel.

Így szól az (1) bekezdés: „Az állami szervek kötelesek a képviselőket megbízatásuk ellátásában támogatni, és részükre a munkájukhoz szükséges felvilágosítást megadni.” Ez a tételmondat. „A képviselő valamennyi közigazgatási szerv, közintézet és közintézmény vezetőjétől előzetesen egyeztetett módon tájékoztatást kérhet. E jogosultság az érintett szerv működésére vonatkozó előírásokra figyelemmel, valamint rendeltetésszerű működésének aránytalan sérelme nélkül gyakorolható.”

Mit mond ennek a passzusnak a törvényi értelmező része, ami nem egy politikai szöveg, előre figyelemzettem önöket, és nem is politikusok a szerzői? Azt írja: Tekintettel arra, hogy az alkotmányos rendszerben a hatalmi ágak elválasztása mellett az állami szervek függelmi és ellenőrzési rendszere meghatározott, a képviselői jogok gyakorlása során ezekre tekintettel kell lenni. Egy alkotmányos szerv vagy annak képviselője sem veheti át ugyanis más alkotmányos vagy törvényi szervek szerepét, így sem az Országgyűlés, sem az országgyűlési képviselők nem vehetik át más szervek funkcióit, ahogy fordítva sem, jogaik az Alaptörvény és a jogszabályok keretei közt gyakorolhatók. A tájékoztatáshoz, illetve a belépéshez való jog nem értelmezhető tehát olyan vizsgálati vagy szuper-felülvizsgálati jogként, ami felülírná a közigazgatási vagy alkotmányos szervek egyébként Alaptörvényben és törvényekben meghatározott felügyeleti és ellenőrzési rendszerét. Utolsó bekezdés ebben a tárgykörben: E jogok ilyen gyakorlása, a tájékoztatáskérés vizsgálati jogként való értelmezése joggal való visszaélést jelentene, és más szervek törvényes funkcióinak gyakorlása azok átvételére tekintettel törvénysértő helyzetet is előállítana.

Amire önök hivatkoznak, hogy szeretnének ezen túl ugyanúgy akár a Suzuki-gyárban, akár a közmédia épületében, akár bármilyen közintézményben, állami szervhez vagy akár piaci szervhez, láttunk már újságszerkesztőséget is, ahova momentumos kollégáik rontottak be és fenyegettek újságírókat (*Közbeszólás a DK soraiból: Ők nem képviselők!*), láttuk már önöket a Suzuki-gyárnál vegzálni az ottani gyár vezetését, és láttuk állami szervnél is önöket (*Korózs Lajos közbeszól.*), nem része a képviselői munkánknak; nem része a képviselői munkánknak, hogy bármilyen időszakban, amikor eszébe jut a képviselőnek, berontson. Nincs helye tehát a képviselői munka körében annak, hogy bármelyik képviselőnek eszébe jut hajnalban bemenni akármelyik közintézménybe, mondjuk, a Nemzeti Múzeumba, és ellátni a képviselői felügyeleti jogát. Arra, ami más embernek nem megengedett az életben, önök se próbáljanak igényt formálni, és ez vonatkozik a munkahelyi viselkedésükre is.

Higgyék el, továbbra sem teszek arra kísérletet - és lassan a felszólalásomat zárom is -, hogy meggyőzzem önöket a törvény elfogadásáról, mert világos, hogy ezt nem fogják megtenni. Azonban felhívnam a figyelmüket még arra, azon túl, amit az elején elmondtam, szeretném megismételni: nem hiszem, hogy önöknek hosszú távon érdeke, hogy az a parlamenti magatartás, amit például Hadházy Ákos úr itt megpróbált meghonosítani, elfogadottá váljon.

Arra is felhívom a figyelmüket, hogy azt a törvény módosító javaslatot, amit benyújtottunk, nemzetközi szinten is alá lehet és alá tudjuk példákkel támasztani, tehát semmi kiugró nincs. Arra is felhívom ismét a figyelmüket, hogy ami eddig tilos volt, ezután is tilos marad. És arra is felhívom a figyelmüket, hogy azok a parlamenti viták, amelyeket még akár indulattal is folytatnak le, azok sem adhatnak alkalmat arra,

hogy a megválasztott legfőbb népképviselői szerv törvényes működését megakadályozzák, még akár bekiabálásokkal azt is megakadályozhatják, hogy elmondja egy képviselőtársuk a véleményét, ahogy szeretné, amit gyakran meg is tesznek, de abban nem lehet vita közöttünk, hogy a Ház működésének a megakadályozása a legdurvább törvénysértés, ami nem pusztán azt sérti, aki itt ül vagy aki az elszenvedője, hanem valamennyi választó akaratát. (*Arató Gergely közbeszól.*) Mindannyian az alapján ülünk itt, és miután a legfőbb törvényhozó, a legfőbb népképviselői szerv, a parlament mint törvényhozó szerv működése nem kívánságműsor, hanem alkotmányos kötelezettség, arra kérem önöket, hogy legalább a cáfolataikban arra térjenek ki, hogy helyesnek vagy helytelennek tartják-e a december 12-ei viselkedésüket. (*Közbeszólás a DK soraiból: Helyesnek!*)

Az pedig, hogy ilyen a vitakultúra, amit hallunk most is, hogy képtelenek tíz percig a szájukon maradni (*Közbeszólás az ellenzék soraiból: A szájukon maradni?*), a szájukon ülni, azért arra enged következtetni... (*Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Az elnök cseppet.*)

Tordai képviselő úr, ha már megszólított, önnel is olyan egy parlamenti vita, mint egy galambbal sakkozni, aki lever mindent a tábláról, és azt hiszi, hogy nyert a végén (*Derűtség, taps a kormánypártok soraiban.*), és higgye el, hogy nem vagyunk az önök nevelőszülei, nem akarunk mi semmilyen jellem- vagy viselkedésváltozást az életükben; arra törekszünk, hogy legalább a parlament tekintélyét megőrizzük, mert a trágárságnak, az ocsmányságnak és a rendzavarásnak nincs helye ebben a Házban. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván álláspontot ismertetni a vita során. (*Varju László: Ki is vonultak a teremből, úgy látom.*)

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 30-30 perces időkeretben. Megadom a szót Halász János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

HALÁSZ JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igen, ahogy az hagyomány a Házban, amikor az Országgyűléssel kapcsolatos (*Szabó Tímea: SZDSZ!*) szabályokról és törvények módosításáról van szó, akkor a kormány nem vesz részt a vitában, ez így volt korábban is, most is egy egyéni indítványról, illetve többünk indítványáról van szó, nyilván ezért van így ez most is.

Az előttünk fekvő javaslatok célja az Országgyűlésről szóló törvény és a házszabály rendelkezéseinek a módosítása annak érdekében, hogy elejét tudjuk venni a Ház falain belül a további rendbontásnak. Ezt a Fidesz-frakció támogatja.

21 éve vagyok országgyűlési képviselő, 1998 óta veszek részt a Ház munkájában (*Korózs Lajos közbeszól.*), és az elmúlt 21 év alatt sokat változott a világ, és ennek megfelelően a jogszabályi környezetet is sokszor kellett az élethez igazítanunk. Sokszor módosítottuk a parlamenti munkát szabályozó jogszabályokat is (*Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Az elnök csenget.*), hol konszenzussal, hol többségi döntéssel. Az előttünk fekvő javaslatokat azonban nem az élet kényszerítette ki, hanem egyes ellenzéki képviselők felháborító, az Országgyűlés tekintélyét lejárató és a törvényhozási munkát (*Tordai Bence közbeszól.*) ellehetetleníteni akaró magatartása. Mert mit láttunk az elmúlt hónapokban az ellenzékétől? Akadályozták a levezető elnököt a munkájában, a miniszterelnököt fenyegették, egymást múlták felül trágár megszólalásaikkal, szírénaival próbálták ellehetetleníteni a normális munkavégzést, a felszólalásokat és az ülés levezetését.

Öt, tíz vagy húsz éve is voltak viták, kemény, heves, indulatos viták, azonban a parlamenti képviselők mégiscsak elfogadták a választók döntését, elfogadták, ha a szavazás során nem az ő álláspontjuk kapta a többséget. Nem játszott senki anarchistát, nem volt agresszió és félelemkeltés.

Mi, fideszesek demokraták vagyunk (*Felzúdulás, taps az ellenzék soraiban.*), akkor is elfogadjuk a választók döntését, ha ellenzékben kell dolgoznunk, és akkor is, amikor kétharmados felhatalmazással újjá kell építeni az országot. És most is demokrataként törvénymódosítások benyújtásával fogjuk visszaterelni a magyar parlamentarizmus hagyományaihoz és a magyar emberekhez méltó mederbe az Országgyűlés munkáját. Ehhez a házszabály vonatkozásában főként a részletszabályok szakmai alapú pontosítására, az eljárások zárt és koherens rendszerének megerősítésére kerül sor, míg az Országgyűlésről szóló törvényt nagyobb jelentőségű szabályozás érinti annak érdekében, hogy a fegyelmi szabályokat szigorítani tudjuk.

Miért szükséges ez? Ahogy már hallhatták, azért, mert minden jóérezsű magyar embert felháborítanak azok a durvaságok, melyek az elmúlt időszakban történtek a magyar Országgyűlés épületében; azért, mert a magyar parlament is egy munkahely; azért, mert az Országgyűlésben az ocsmány, trágár beszéd és a rendbontás helytelen, elfogadhatatlan dolog. Véget ért az a kor, amikor szótlánul túrjuk ezeket.

Tisztelt Ház! Az új szabályozás elsődleges célja az Országgyűlés hatékony és zavartalan működésének biztosítása, valamint az Országgyűlés tekintélyének és méltóságának megőrzése.

(11.30)

Az előbb elhangzottak mellett mindenképpen megemlíteném, hogy a benyújtott javaslat az érdemi módosítások mellett egyes, jogtechnikai pontosítás körébe tartozó változásokat is tartalmaz.

A vélemények kifejezése egy közel kétszáz fős testületben, mint amilyen az Országgyűlés, csak szabályozott formában mehet végbe. A vélemények kifejezése nem akadályozhatja meg az intézmény működését, valamint a többségi döntések meghozatalát, mivel azzal az Országgyűlés funkciószerű működése lehetetlenülne el. Felolvasom önöknek a Velencei Bizottság idevonatkozó, az ellenzéknek a demokratikus parlamentben betöltött szerepéről szóló jelentését (*Szabó Timea: Jaj!*), idézet: „A politikai ellenzék alapvető kötelessége, hogy funkcióját a jogszabályok, többek között a nemzeti alkotmány, a polgári és büntetőjog, valamint a parlament eljárásrendje szerint lássa el. Az ellenzéki pártok javasolhatják a jogszabályok módosítását, de a módosításig ugyanúgy tiszteletben kell tartaniuk a hatályos törvényt, mint mindenki másnak.” Képviselőtársaim, mint mindenki másnak!

A módosító javaslat szövege szerint a korábbiakhoz hasonlóan a plenáris ülés „zavartalan lefolytatásának biztosítása és az Országgyűlés tekintélyének megőrzése az ülést vezető elnök feladata”, ezen jogkör most kiegészítésre kerül azzal, hogy az elnököt „az ülés vezetésében közreműködő jegyző, valamint az általa a tárgyalási rend fenntartására felkért bármely, az ülésteremben tartózkodó jegyző, alelnök és ház- vagy is” támogatja ennek biztosításában. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Ez az igazi! Ez az igazi!*)

Tisztelt Képviselőtársaim! A fegyelmi jogba ütköző magatartások körét a javaslat áttekinthető rendszerbe foglalja. Az egyes jogsértő cselekmények súlya szerint differenciálva határozza meg az alkalmazandó, alkalmazható jogkövetkezményeket, mindezt a fokozatosság elvét szem előtt tartva teszi. A szankcióalkalmazást annyiban teszi lehetővé, amennyiben az elkövetett cselekmény alkalmas a tárgyalási rend megzavarására, az intézmény tekintélyének a megsértésére vagy más személyek joggyakorlásába ütköző beavatkozásra. Vagyis aki nem játszik anarchistát, aki nem akadályozza a munkát, az nem kap büntetést.

Szeretném az ellenzék figyelmébe ajánlani, hogy az említett gyakorlat nem ismeretlen az európai parlamenti jogban, erről a frakcióvezető úr részletesen beszélt. Mind a német Bundestag, mind pedig az Európai Parlament eljárási szabályzatában is szerepelnek hasonló dolgok.

Egyébként az itt a tisztelt Ház asztalán fekvő javaslat újjátásként bevezetni szándékozik a kizárás jogkövetkezményét. Más parlamentek szabályaihoz hasonlóan akként rendelkezik, hogy a kizárt képviselő köteles az üléstermet a vele szóban közölt döntést követően haladéktalanul elhagyni. De erre is csak akkor kerül sor, ha egy képviselő azt a magatartást, azt a munkát sértő magatartást követi el, mint amit itt önök már megtettek korábban. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*)

A javaslat a fegyelmi jogkörre vonatkozó szabályok módosítása mellett az Országgház kapcsán pontosítja a jelkép fogalmát - erről is volt már szó -, egyértelművé teszi azt, hogy az Országgház stilizált képe

mellett a sziluettje is védelem alá esik; két módját különbözteti meg ennek a felhasználásnak: a szabad felhasználást, az előzetes hozzájáruláson alapuló jelképfelhasználást. Erről csak azért érdemes beszélni, mert ez a két törvénymódosítás igen szerteágazó, és sok részletet is tartalmaz.

Ami pedig a házsabály módosítását illeti, kiemelném, hogy a javaslat részletes rendelkezést kíván alkotni az Országgyűlés plenáris és annak bizottságai üléséről való képviselői távollét szabályozására, a távollamaradás bejelentésének, igazolásának rendjét és a képviselői tiszteletdíj ezen esetben való csökkentése végrehajtásának szabályait immár a Házbizottság hatásköréből házsabályi szintre emelve. A módosítás célja a képviselői jelenlét garantálásán keresztül az Országgyűlés és az országgyűlési bizottságok feladat- és hatáskörei gyakorlásának elsődleges feltételét jelentő határozatképesség biztosítása. Vagyis az Országgyűlésben nemcsak hőzöngeni, hanem dolgozni is kell. *(Szabó Tímea: Jaaj! - Dr. Varga-Damm Andrea: Nektek is! Nektek is!)*

Az új szabályozás a nemzetiségek képviseletét el látó nemzetiségi képviselő és a nemzetiségi szószóló, valamint a nemzetiséget képviselő bizottság számára biztosítja azokat a jogosítványokat, amelyek tevékenységük ellátásához szükségesek, ezáltal kerül intézményesítésre a nemzetiségi tárgyú interpelláció jogintézménye is, amely egy nagyon fontos lépés, és a frakciónk ezt is támogatja.

Tisztelt Képviselőtársak! A törvényjavaslat részleteiről az előterjesztő kielégítően beszámolt a tisztelt plénumnak. Az előttünk fekvő javaslat olyan megoldásokat tartalmaz, amelyek az Országgyűlés hatékony és demokratikus működését szolgálják az alkotmányos alapon nyugvó jogállamban. Arra kérjük a pártokat, hogy vegyenek részt a közbeszéd normalizálásában és az Országgyűlés tekintélyének megőrzésében. Annak ellenére mondom ezt, hogy szinte előre hallom majd az itt következő ellenzéki félrevezetést, kitiltásról, kizárásról panaszkodnak majd, diktatúrát fognak *(Tordai Bence: És milyen igazunk lesz! - Közbeszéd a Jobbik soraiból.)*, a szólásszabadság korlátozásáról beszélnek majd. *(Szabó Tímea: Majd mindjárt elmondjuk!)* Igen, kitiltásról, kizárásról panaszkodnak, majd meg fogjuk hallani, pedig csak nem kéne akadályozniuk önöknek a munkát. Diktatúrát fognak; de akkor önök szerint Németország vagy az Európai Unió is diktatúra, ahol hasonló a szabályozás? *(Korózs Lajos: Egyik országban sem nyújtottak be rabszolgatörvényt, János! Miről beszélsz?! - Az elnök csenget.)* Meg majd a szólásszabadság korlátozásáról is fognak beszélni, pedig most is itt szabadon kiabálnak, szabadon és hangosan kiabálnak, és mindjárt fel is fognak szólalni. *(Közbeszéd az ellenzék soraiból. - Az elnök csenget.)* Ráadásul mi egy frakció vagyunk, önök meg ötven fogják elmondani azt, amit majd itt meghallgatunk. Pedig egyébként senki nem korlátozza itt magukat *(Szabó Tímea: Nem, á, nem!)*, senki nem korlátozza a szólásszabadságot. *(Tordai Bence közbeszéd.)*

Mi csak azt kérjük önöktől, hogy a munkahelyükön dolgozzanak, tisztelettel, tisztességesen és normálisan, az országgyűlési képviselői esküjükhöz híven tegyék a dolgukat. *(Közbeszéd az ellenzék soraiból. - Az elnök csenget.)* Köszönöm a figyelmet, a Fidesz-frakció támogatja a javaslatot. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Tordai Bence közbeszéd.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Jakab Péter frakcióvezető úrnak, aki most soron következően ismerteti az álláspontot. Öné a szó.

JAKAB PÉTER, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bevallom őszintén, hogy az egyik szemem sír, a másik nevet. Az egyik szemem sír, mert önök egy olyan törvényjavaslatot nyújtottak be, amellyel lényegében kényük-kedvük szerint bármikor, akár hónapokra kitilthatnak bennünket, nemcsak a parlamentből, de még a saját irodáinkból is, és azt is ellehetetleníthetik, hogy a közintézményekben érdemben tudjuk ellenőrizni azt, hogy önök hogyan használják fel az adófizetők pénzét, tehát magyarán előfordulhat az a helyzet, hogy a választók érdemi képviselet nélkül maradnak.

Ennek ellenére a másik szemem mégiscsak nevet; nevet, mert egy ilyen törvényjavaslatot csak az nyújt be, aki nem pusztán fél, de egyenesen retteg a népakarattól. Képviselőtársak, tudják, a rezsimek mikor szoktak rettegni? Akkor, amikor érzik a bukás közeledtét. Önök, tisztelt képviselőtársak, ezzel a törvényjavaslattal beléptek a saját bukásuk előszobájába. Ez annak köszönhető egyébként, hogy önök október 13-án súlyos vereséget szenvedtek az önkormányzati választáson, de nem tanultak belőle semmit. Ezen az önkormányzati választáson a magyar emberek azt üzenték önöknek, hogy fejezzék be a diktatúrát, és kezdjenek el végre kormányozni, kezdjenek el végre dolgozni, mégiscsak ezért kapják a pénzüket. Dolgozni továbbra sem dolgoznak, ehelyett elkezdnek velünk izmozni, tízmilliós büntetésekkel meg kitiltásokkal fenyegetve bennünket akkor, ha önök úgy gondolják, hogy önök szerint mi rosszul viselkedünk. Hozzáteszem: nagyon nehéz megítélni azt, hogy mondjuk, a Borkai-ügy után önöknek mi számít rossz magaviseletnek. *(Derültség az ellenzék soraiban.)* Egyelőre én annyit tudok, hogy az igazság kimondása, az annak minősül. Úgyhogy én szeretném, hogyha egy kis gyakorlati eligazítást kapnánk a törvény vonatkozásában.

Én az elmúlt évben az első parlamenti felszólalásomat egy fontos, nagyon fontos igazság kimondásával kezdtem *(Dr. Brenner Koloman: Így van!)*, arról beszéltem, hogy ennyi bűnöző előtt én még életben nem beszéltem, hiszen azért lássuk be, hogy az elmúlt harminc évben ebben az országban *(Dr. Brenner Koloman közbeszéd. - Az elnök csenget.)*

épp csak a nemzeti vagyon tűnt el, de ezért még soha senki nem került börtönbe, következésképp az elkövetők, ha nem a börtönben vannak, akkor csak itt ülhetnek. Tehát szeretném tudni, hogy ha a jövőben is kimondom azt, hogy ennyi bűnöző előtt én még életben nem beszéltem, akkor milyen büntetést fogok kapni, hány millió forintot kell majd fizetnem, és hány napra fognak kitiltani a tisztelt Házból.

Aztán szeretném tudni, hogy ha azt mondom a következő ülésen, mondjuk, hogy Kövér László szerintem Kövér elvtárs, akkor milyen büntetést fogok kapni. Mert szerintem egyébként ebben sincs semmi rendkívüli, hiszen mindannyian tudjuk, hogy a régi rendszerben Kövér László lelkes ifjú kommunistaként támogatta azt a rezsimet is, mégis amikor a Házban ezt kimondtam, akkor Kövér elvtárs kikapcsolta a mikrofonomat. *(Dr. Brenner Koloman: Így van!)* Tehát szeretném tudni, hogy ha a jövőben egyértelművé teszem, hogy Kövér László valójában Kövér elvtárs - most a múltját meg a jelenlegi módszereit tekintve mindenképp -, akkor hány milliót kell fizetnem, és hány napra fognak majd kitiltani a parlamentből.

Szeretném tudni azt is, hogy ha Orbán Viktorra azt mondom, hogy ő egy közönséges lókupec...

ELNÖK: Képviselő úr... *(Dr. Brenner Koloman: Már kezdődik!)*

JAKAB PÉTER, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: ...akkor...

ELNÖK: Képviselő úr...

JAKAB PÉTER, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: ...mit fogok ezért kapni...

ELNÖK: Képviselő úr, egy pillanatra álljon meg, legyen kedves!

JAKAB PÉTER, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: ...kérdésem ezt úgy...

ELNÖK: Tudja, minek szólítottam...

JAKAB PÉTER, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Azt mondták, hogy nem fognak minket fegyelmezni, szólásszabadság...

ELNÖK: Képviselő úr! Képviselő úr, tudja, minek szólítottam én önt? Frakcióvezető úrnak. Ezt, legyen kedves, vegye figyelembe! „Úr”-nak szólítottam önt, és viselkedjen is úgy! *(Taps a kormánypártok sorában.)*

JAKAB PÉTER, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Elnök úr, én önt „elnök úr”-nak szólítom, a miniszterelnök urat meg lókupecnek; teszem ezt úgy, hogy egyébként sokkal rosszabbnak tartom annál, hiszen nem lovakkal, hanem a saját

nemzetével kufarkodik akkor, amikor a magyar melóst olcsó rabszolgaként felkínálja a nyugati multiknak. Tehát szeretném tudni, hogy ha a lókupecet lókupecnek nevezzük, azért milyen büntetés fog járni.

Vagy milyen büntetés jár azért, hogyha mondjuk, legközelebb is leteszek a miniszterelnök úr asztalára egy szatyor száraztészát, tudják, egy olyan csomagot, amellyel önök négyévente a választások előtt nem a parlament meg nem a Ház tekintélyét és méltóságát szokták megsérteni, hanem a választóknak a tekintélyét és a méltóságát szokták megsérteni. *(Dr. Brenner Koloman: Így van!)*

(11.40)

Azt nyilván tudom, hogy ha beleülök őfelsége székébe, akkor azért mi jár. Legutóbb 1,2 millió forintot kellett ezért fizetnem, ha a törvény életbe lép, akkor a jövőben majd 5 millió forintba fog ez fájni, úgyhogy ezt egyelőre még átgondolom, hogy megcsinálom-e.

Összességében szeretnék iránymutatást kapni a tekintetben, hogy ma Magyarországon az Orbán-rezsim alatt milyen büntetés jár annak, aki kimondja az igazságot, és aki a népet, a választókat valóban képviselni szeretné a parlamentben. És most ne jöjjenek nekem azzal, hogy önök a parlament tekintélyét meg méltóságát akarják megvédeni! *(Dr. Brenner Koloman: Farkas Flórián!)* Maradjunk annyiban, képviselőtársak, hogy egyvalami egészen biztosan nem sérti ennek a Háznak a tekintélyét, az pedig az igazság. Az igazság kimondása lehet, hogy önöket sérti, de a Ház tekintélyét egészen biztosan nem sérti.

Tudják, mi az, ami sérti ennek a Háznak a tekintélyét? Az, hogy olyanok ülnek benne, akik szétlopták ezt az országot. *(Taps az ellenzéki pártok sorában.)* Az sérti a Háznak a tekintélyét, hogy olyanok ülnek itt, akik leszavazták például az uniós ügyészséghez való csatlakozást, leszavazták a melósok béremelését, leszavazták a kilakoltatások megállítását, hovatovább leszavazták azt, hogy beteg SMA-s gyerekek megkapják az életmentő gyógyszert. *(Dr. Brenner Koloman: Így van! Kereszténydemokrácia!)* De megszavazták a rabszolgatörvényt, megszavazták, hogy vegyük el a kafetériát, megszavazták, hogy verjük szét a lakáskasszarendszerét, megszavazták azt, hogy a maffiakormányt még kilenc évig Polt Péter védje.

Képviselőtársak, itt önök azok, akik ennek a Háznak a tekintélyét és méltóságát sértik. Ez pedig tudják, hogy mit jelent? Azt, hogy közeleg az idő, amikor a nép fogja önöket kitiltani nemcsak a magyar városokból, nemcsak a magyar önkormányzatokból, hanem a magyar parlamentből is, és nem két hónapra, hanem örökre.

Időközben pedig, képviselőtársak, én átgondoltam ezt a székes sztorit, úgyhogy a törvény elleni tiltakozás jeleként az elkövetkezendő felszólalót, Lukács képviselőtársamat valahonnan máshonnan fogom meghallgatni. *(Taps az ellenzéki pártok sorában. - Jakab Péter beül a miniszterelnöki székbe.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Frakcióvezető úr, megkérem, hogy foglalja el a saját helyét. *(Jakab Péter továbbra is a miniszterelnöki székben ül. - Dr. Brenner Koloman: Jó lesz ott a helye!)* Jakab Péter frakcióvezető urat felkérem, szíveskedjen elhagyni azt a széket, amelyen ül, foglalja el a saját helyét a parlamentben. *(Jakab Péter: A nép nem betiltható, de Orbán trónfosztható!)* Velem nem vitatkozik! Az első figyelmeztetését megkapta. Addig folytatás nincs, amíg nem áll fel a székéről. *(Dr. Brenner Koloman: Székéből, a magyar nyelv szabályai szerint. - Rövid szünet. - Folyamatos közbeszólások. - Jakab Péter továbbra is a miniszterelnöki székben ül.)* A következő figyelmeztetését megkapta. Képviselő úr, utolsó figyelmeztetés. *(Rövid szünet. - Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.)* Utolsó figyelmeztetés. *(Szabó Tímea: Külföldiek szerzik meg a földeket a gazdáktól! A hoteleket... Mészáros Lőrinc 9 milliót keres... Erre vagytok képesek! Soroljuk, mire vagytok képesek? - Rövid szünet. - Folyamatos közbeszólások.)* Utolsó figyelmeztetés. Ennek a következményeit ön vállalja ezek szerint, akkor marad. Rendben. Jelezni fogom az illetékes döntéshozók felé. *(Dr. Brenner Koloman: Az elvtársaknak. A bolsevik házmesternek.)* A fegyelmi eljárást megkezdjük.

Lukács László képviselő úr folytatja.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Most még ezekre a kreatív tevékenységekre van lehetőség, de ez egy jó tesztje is lehetne.

Képviselőtársaim, mit javasolnak Jakab frakcióvezető úrnak? Nyugodtan bekiabálhatják. Kiltást? Egész évre való eltiltást? Az összes fizetésének az elvételét? Esetleg bíróságot? Vagy már meg is van rá az ítélet?

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Jakab Péter jelenléte ott senkit nem zavar, nyugodtan onnan végighallgathatja, nekem megtisztelő, hogy onnan hallgatja végig ezt a hozzászólást. *(Dr. Brenner Koloman: Lesz ez még így!)* Bízunk benne, hogy ez a közeljövőben így fog történni nagyon sokszor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Politikai értelemben szeretnék először is elmondani az előttünk fekvő, egyrészt törvényjavaslattal, másrészt határozatihátszabály-módosítással kapcsolatosan pár pontot, majd utána annak jogi, illetve közjogi kritikáját szeretném elmondani. Világos - és köszönjük szépen a visszajelzést a kormánypártok részéről -, hogy jól teljesített az ellenzék az elmúlt időszakban, függetlenül attól, hogy önök egy aszimmetrikus teret képeztek, mind a média az önök kezébe került, főként a lejáratásban, főként az ellenzék ellehetetlenítésében dolgoztak a parlamenti kereten kívül. De a parlamentben ez nem sikerült, éppen ezért most jön a következő lépés: a parlamenti szabályokat próbálják úgy beállítani és úgy módosítani, hogy lehetőség szerint az ellenzék most is valamilyen keret közé szorítsák.

Tisztelt Képviselőtársaim! Üzenem önöknek, hogy ez a reakció egy hibás reakció. Ez egy hibás reakció, és

nem is elegáns. Ez az egyik következtetés, amit le kell vonniuk. Orbán Viktor valóban fél attól, hogy ami október 13-án elindult, az, hogy az ellenzék bebizonyította, hogy tud a parlamentben is sikeresen politizálni, tud a terepen is sikeresen politizálni, fél attól, hogy ez virális lesz, ez terjedni fog, és 2022-ben bizony átrajzolja azt a most már tíz éve megszokott politikai térképet, amelyet önök annyira szeretnek, de amely mindeképpen változásra szorul.

A politikai gondolatokat folytatva tehát világos, hogy kilóg a lóláb, tisztelt képviselőtársaim, ezért is kezdeményezték és ezért is kezdeményezik ezt a módosítást.

S hogy miért nem elegáns ez a kezdeményezés? Az elegancia abban lett volna, hogy látva, hogy az önöknek nem tetsző folyamat elindult - hogy foci nyelven szóljunk, és Orbán Viktor is meg fogja érteni -, nem a focimeccs közben változtatják meg az egész játék szabálymenetét, hanem kitalálnak valami más taktikát. Tudják, az edzők is azt szokták csinálni - bár ez sajnos a magyar válogatottnál, úgy tűnik, nem működik -, hogy ha szünet van, vagy valami probléma van, taktikát módosítanak. Önök ehelyett kitalálták, hogy a meccs közben, fél ciklusban fogják és az egész játékszabályt meg akarják változtatni, azt akarják módosítani azért, hogy az ellenzék, miután gólokat rúgott, még véletlenül se kerülhessen a kapu közelébe, és nehogy véletlenül megnyerje a meccset. Ez történik. Önök menet közben, és ami a legfontosabb, mindenfajta egyeztetés nélkül nyújtanak be olyan jogszabályokat, amelyek az egész parlamentnek, az összes képviselőnek az életét érintik, és a képviselőkön keresztül áttételesen minden magyar választópolgár életét érintik.

Azokat a szabályokat, amelyeket önök most be akarnak vezetni, és amelyeket az ide bejutott, a legutolsó választáson, 2018-ban bejutott képviselők elfogadtak - beültek, és így csinálták, és ez a határozati hátszabályban és az országgyűlési képviselők jogállásáról szóló törvényben benne van -, azért is úgy fogadták el, mert tudták, hogy ez a választói akaratnak úgy, ahogy van, megfelelő. Ehhez képest önök ezeknek a választóknak, az ellenzékieknek, sőt a saját választóiknak az akaratát is semmibe véve új játékszabályt csinálnak menet közben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bár ilyen nem fog előfordulni, de gondolják el, milyen helyzet lenne, ha mondjuk, Boldog Istvánnak előre kellene jelentkezni majd Tiszatenyőn, és nem tudna elmenni oda információt kérni, hogy végül is mi az, amit önök 200 millió forintos hiányt otthagytak, az önök képviselőtársa, a korábbi polgármester, hanem majd előre kellene kilincselnie. Persze az ottani polgármester fair play és jó szabályok szerint játszik, ő azonnal rendelkezésre fog állni, ahogy eddig is rendelkezésre állt például Boldog István képviselőtársunknak. De milyen helyzetbe hozzák őt azzal, ha most korlátozzák a szabályokat! Ez nemcsak az ellenzékre vonatkozó korlátozó szabály, ezek önökre is, tisztelt képviselőtársaim, akár vonatkozhatnak, bár megjegyzem, hogy az ellenzéki

településeken nem fognak önökkel olyat játszani, hogy ott fogják önöket a küszöbön álltatni, meg vissza fognak pattanni, mert nem akarnak találkozni, meg nem időszerű, meg nem tudnak benne segíteni. Mindenhol önöket tárt karokkal fogják ugyanúgy várni, annak ellenére, hogy önök az ellenzéki képviselőket akarják korlátozni.

A másik probléma ezzel, hogy önök mindig azt mondják, hogy munkahely, itt egy munkahelyi érdek van, és munkahelyen - ezt mondta Orbán Viktor is - így nem lehet viselkedni. Tisztelt képviselőtársaim, való igaz, a parlament egy rendhagyó munkahely. Ez azt is jelenti, hogy azért, ha önök teljesen munkahelynek tekintik, akkor például ne lehessen azt csinálni, hogy alkoholt lehet fogyasztani ezen a munkahelyen, vagy ne lehessen azt csinálni, hogy például drogos állapotban bejön valaki. Erre lehet, hogy lesz egyébként javaslat is, hogy vizsgáljuk meg, hogy vannak-e olyanok, akik befolyásolt állapotban vannak ezen a munkahelyen.

De ha munkahelyről beszélünk, tisztelt képviselőtársaim: milyen munkahely az, ahol a legfőbb munka és az egyik legfőbb eszköz az, hogy beszél valaki, felszólal, és pont az önök egyik képviselőtársa immáron lassan egy évtizede hozzá sem szólt semmihez? Ó milyen munkát végez? Milyen munkahely az? Bíró Márkról beszélünk egyébként. Képviselőtársukat néma leventének nevezi a sajtó, és évről évre születnek azok a cikkek, amelyek az önök és a mi képviselői, úgymond megítélésünket is aláássák, mert ő az, aki nem szólal fel. Nem igaz, hogy nem talál egy olyan témát, amit a munkahelyén el tud mondani a választók érdekében.

De ha munkahelyről beszélünk, azt is mondhatjuk, hogy minden munkahelyen, ha a főnök rossz döntéseket hoz, rendes jogorvoslatnak van helye.

(11.50)

Itt egy teljesen irreguláris, egy teljesen ad hoc döntés és egy teljesen követhetetlen és végső soron szerintem a jogállamiság tesztjeinek meg nem felelő fellebbezési lehetőség van: születik egy döntés, és aztán a végén dönteni fog egy fideszes többségű bizottság, ennyi fog történni. A világon nincs ilyen, tisztelt képviselőtársaim!

És lehet nemzetközi példákkal takarózni, de akkor beszéljünk már olyan kérdésekről is nemzetközi példákban, pláne a szuverenitás kérdéséhez igencsak hozzátartozó nemzeti jogalkotásnál, hogy mi a helyzet a médiaszabadsággal. Mondjanak arra példákat, hogy Törökországon, Azerbajdzsánon meg ilyen helyeken kívül hol van az, hogy állami médiakonglomerátum meg kézzel vezérelt konglomerátumok jönnek létre! Ezeket önök hozták létre, és lehet azt mondani, hogy baloldali túlsúly van, idézhetnénk Hadházy Ákos tábláját, de nem az van. Nem az van! *(Derűltség az ellenzéki sorokban.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Vagy ha nemzetközi példákról beszélünk, akkor beszélhetnénk arról, hogy

milyen a nemzetközi összehasonlítása az ügynökakták nyilvánosságának. *(Tordai Bence: Ó, ó!)* Na, ugye! Érdekes, hogy akkor nem jönnek be vitázni, és nem mondják, hogy a nemzetközi összehasonlításban itt meg ott titkolják az ügynökaktákat; nem, mert nem tudnak azt mondani. Lengyelország különül megoldja ezeket a dolgokat, mi meg itt állunk, és még mindig nem tudtunk a saját múltunkkal elszámolni.

Hogy visszatérjek egyébként a törvényjavaslat-hoz, illetve a határozati házszabály módosításához, az igazán fontos politikai és közjogi korlátok azért mégis a véleménynyilvánítás szabadságában vannak; az egyik egy absztrakt kérdés. A képviselőt egy teljesen más típusú véleménynyilvánítási szabadság és egy teljesen más véleménynyilvánítási jog illeti meg, mint úgy általában az átagembereket, és ez vonatkozik a velük szembeni tűrési kötelezettségre, a velük szembeni véleménynyilvánításra, illetve az őtaluk végezhető munkára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Pontosan azért, amivel egyébként a képviselőket kevésbé védi a jogszabály, és velük szemben többet megenged az embereknek, enged meg többet a képviselők parlamenti véleménynyilvánítási szabadságában. Tehát ezt a jogot nem szűkíteni kell, ezt tágan kell hagyni, mert a képviselői munkával nemcsak az jár, hogy el kell tűrni és tűrni köteles, hanem az is jár, hogy kimondani is köteles, számonkérni is köteles, ellenőrizni is köteles, és a véleménynyilvánítási jogának a legteljesebbnek kell lennie. Ebben szerintem mindenki egyet fog érteni, ha önök bármilyen nemzetközi jogi terepre mennek, és bármilyen országnak a gyakorlatát nézik.

Teljesen nyilvánvaló, hogy a tájékozási jogokat önök lényegesen le akarják szűkíteni. Itt az imént említettem Boldog képviselő úr példáján, hogy amíg korábban oda lehetett menni, a képviselők nagy többséggel ezzel a joggal nem élt vissza. Egyébként lehet, hogy volt olyan, hogy valaki visszaélt, én nem mondom, hogy nem volt ilyen. Ez lehet, hogy helytelen volt, valóban vizsgálati jelleggel nem lehet, de a lehetőséget oda kell adni ezeknek a képviselőknek, hogy odamenjenek, és amikor szükséges, amikor a legfontosabb, tájékozádjának, mert nagyon sok esetben, amikor előre bejelenti valaki a látogatását, a nyomokat el fogják tüntetni, el fogják tenni azokat az iratokat, amelyek kényelmetlenek lennének.

És mondom, hogy ez fordítottan is működik. Higgyék el, képviselőtársaim, önök is kerülhetnek egyébként ilyen helyzetbe, ha nem most, a következő ciklusban is, és ne akarjanak maguknak olyan rosszat, mint amit most nekünk akarnak! Fogadják el, hogy ez a jogszabály-módosítás, ez a határozati házszabály-módosítás, így, ahogy van, nem vezet célra!

Álláspontom szerint, amit most önök művelnek, az még a magyar parlamenti hagyományokba se illeszkedik be. Pontosan ez volt a lényege a hozzászólásom azon részének, hogy minimum egy egyeztetést meg kellett volna benne csapni, és azt mondani, hogy tisztelt ellenzéki képviselőtársaim, Orbán Viktor megijedt, és mi kénytelenek leszünk frakcióvezetőként benyújtani

ezt a rengeteg paragrafusból álló, összességében több száz oldalas jogszabálytervezetet; amelyet nem önök írtak, erős a gyanúm, sőt talán Kocsis Máté el is szölte magát, hogy az indokolást nem is politikusok készítettek. Hát, benyújtani azért csak politikusok nyújtották be! Odaállhattak volna, és azt mondhatták volna, hogy tisztelt képviselőtársaim, mi készülünk egy ilyenre, mondják már el a véleményüket, egyeztessünk már róla, ezeket a vitákat meg tudjuk tenni zárt körben is, hátha valami normális kijön belőle, hátha nem szűkítés, hanem a végén több jog lesz belőle, több jogot tudunk adni, mondjuk, a nemzetiségi szószólóknak, vagy több jogot tudunk adni az ellenzék egyes tagjainak vagy a frakció nélkül maradt független képviselőknak. Lehetett volna erről sok módon egyeztetni, önök ezt sem tették meg.

A másik, ami aggályos: a munkáltatói jogok kitalálás esetén. Bocsnát, hogy ilyen profán lesz, de ki a vihar fogja gyakorolni a munkáltatói jogokat és az azzal összefüggő jognyilatkozatokat, amikor egy-egy képviselő ki lesz tiltva? És az abból eredő vitás helyzetekben ki fogja majd a kártérítést kifizetni, ha nem lehet felmondani egy olyan alkalmazottnak, aki egyébként kártékony munkát végez? Ki fogja ezeket állni, tisztelt képviselőtársaim? Önök egy lavinát indítanak el ezekkel a szabályokkal, és beletesznek minden egyes helyre olyan pontokat, amelyek gumiszabállyá változnak, és utána isten tudja, hogyan fogjuk ezeket alkalmazni, és mi lesz a jogalkalmazás véleménye róla.

Hogy tételesen mondjak önöknek problémát: az országgyűlési képviselők jogállásáról szóló törvény módosításának a 18. §-ában a fegyelmi büntetések körét teljes egészében Kövér László kezébe helyezi, szinte az összes büntetést, ráadásul rákényszeríti olyanra a jegyzőket, rákényszeríti a többi alelnököt olyanra, amire nem is vállaltak feladatot, és mondom, menet közben. Tehát ha önök azzal vannak, hogy ez 2022-re jöjjön be, akkor jó, 2022-ben a választások következő napján vagy a rákövetkező időszakban majd megbeszélik azok a pártok, akik bejutottak a parlamentbe, hogy milyen házszabály-módosítást szeretnének. Ehhez képest önök menet közben csinálják a változtatást.

De itt a másik probléma: a képviselői munka lényegét szerintem a tájékoztatói jogban a módosító törvény 28. §-ában lényegesen szűkítik, ezt már az előbb is érintettem itt a közjogi kritikánál. Az, hogy előzetes egyeztetéshez kötik, az súlyos és lényeges korlátozása ennek a jognak, sőt én elmondom önöknek, hogy ez a jogbiztonságot is sérti. Tehát amikor önök annyira érzékenyek arra, hogy mekkora jogbiztonság van, és Magyarországon minden a jogállamiság legpontosabb szabályai szerint zajlik, és önök visszautasítják az Európai Unióban zajló bármilyen jogállamisággal kapcsolatos vitát, akkor itthon meg lábbal tiporják az összes jogállamisági és legfőképpen a jogbiztonság követelményét.

A határozati javaslat elutasítása egy nagyon technikai kérdés. Az ellenzék rendszerint be szokott hozni

olyan témákat, amelyekkel szeretne foglalkozni, amelyek társadalmi törekvést, társadalmi igényt jelentenek. A tegnapi napon szavaztunk például több ilyen javaslatról is, már említettem: az ügynökakták kérdése, de mondhatnám a ritka betegségekre vonatkozó pénzalapot is. Most ezeket a határozati javaslatokat itt a parlament plénuma előtt már meg se lehet vitatni, önök azt akarják, hogy majd a Törvényalkotási bizottság vitassa meg valamilyen sommás, leszűkített eljárásban. Ki fogja ezeknek az embereknek az érdekeit képviselni? Ki fogja azoknak a betegeknek vagy azoknak az egyébként a rendszerváltás előtti elnyomás miatt kárvallott embereknek, de mondhatnánk mást is, akár a határon túliaknak az érdekeit képviselni? Mert, tisztelt képviselőtársaim, volt olyan határozati javaslat, amelyet még önök is elfogadtak akár egy emlékező vonatkozásában, és úgy lett belőle jogszabály. Önök ennek a lehetőségét is szűkítik, és el fogják venni.

A másik pedig egy nagyon fontos ellenőrző funkcionának a szűkítése, szerintem skandalum. A bizottságoknak az egyik fontos szerepe, hogy meghallgassanak meghatározott intézményvezetőket, szolgálatvezetőket vagy bármilyen más állami vezetőket. Az ezzel kapcsolatos indítványozási jogkört önök meghagyják, viszont nem arról fog dönteni a bizottság, hogy ez az ember jelenjen meg, hanem arról, hogy állást foglal a bizottság. Tudjuk mi, hogy megy ez az állásfoglalás: majd fel fognak állni az önök képviselőtársai vagy bejuttatnak egy levelet a bizottság titkárságához, amelyben azt az álláspontot fogalmazzák meg, hogy ebben az országban soha egyszer nem kell, mondjuk, a Népjóléti bizottságnak meghallgatnia az emberi erőforrások miniszterét vagy valamelyik államtitkárát, holott az a személy lenne az, akit ellenőrizni szeretnének a képviselők, holott az a személy lenne az, akinek a munkáját a bizottság ellenőrizni hivatott. Önök ezt is korlátozni akarják, el akarják venni az utolsó lehetőséget, hogy bárki arra az egyébként szerintem nem túl magas szakmai munkára, ami ott folyik például, bármilyenfajta rálátással bírjon és bármit ellenőrizhesen.

És itt van a távollét kérdése. Tisztelt Képviselőtársaim! Ebben is lehetünk őszinték, persze: a képviselők járjanak be dolgozni, és legyenek bent. Itt a rekordhiányzók között azért szerintem nem az ellenzéki képviselők vannak. Azért az MTI nem szokott úgy fotózni részrehajlóan - nyilván tehetné azt akár az ellenzékét kellemetlen helyzetbe hozva -, hogy most ráhajt arra, hogy kik vannak itt, és kik nincsenek, hanem lefotózza az egészet. És tudják, képviselőtársaim, a fideszesek szoktak mindig hiányozni innen. Bármilyen vita van, önök nagy részükben és a számarányukhoz viszonyítottan nincsenek itt, márpedig az emberek - és olvassák el a közösségi médiát - ebben a dolgban biztosan mérik a képviselők tevékenységét, hogy mennyit vannak ott, mennyit szólnak hozzá, és hogy vannak jelen.

És tudják, mi a másik ilyen visszataszító? És akkor menjünk el ebbe az irányba is! Hogy tud egy bizottság úgy határozatképes lenni, hogy hat tagból három van

ott, de két kézzel szavaz? Önök mindenhol úgy szokták csinálni, hogy állandóan a kezeiket emelgetik, mert két kézzel szavaznak. Ja, persze, ez helyettesítés, az nem hiányzás! Tisztelt képviselőtársaim, ez hiányzás. Ez iskolában, ez munkahelyen, ez mindenhol hiányzás. Olyan nincs egy munkahelyen, hogy én majd elvégzem a munkát, de ő az, aki majd benyújtja, és két kezét emelnek, hogy igen, mi elvégeztük együtt. Itt nem lehet akkor lógni, de önök ezt a szabályt is ki fogják használni, önök ezzel is vissza fognak élni.

(12.00)

Akkor legyen szó arról is, hogy a helyettesítés szabályait meghatározzuk, és akkor ne legyen ilyen, mondjuk úgy, hogy a parlament méltóságát igenis sértő esemény, mert nagyon sokszor azok a visszatetsző képek vannak szintén a médiában, hogy főként a kormánypárti képviselőtársaim - de valljuk meg őszintén, szokott ellenzéki képviselőtársunk is lenni, aki hiányzik - helyettesítésben járnak el. Akkor ne legyen helyettesítés, ne adjuk meg még a lehetőségét sem annak, hogy a parlament méltóságát vagy a bizottságok működésének a méltóságát ezzel rontsuk vagy ezzel kisebbítsük!

Összességében, tisztelt képviselőtársaim, teljesen világos, hogy itt pontosan az a helyzet van, aminek a látszatát egyébként Kocsis Máté el akarja kerülni: az, hogy itt szűkítés van, és itt korlátozás van. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Önök akárhogy mondják, hogy ez nem szűkítés meg nem korlátozás, ez az. Bárki, aki ezt elolvassa, és akár az indokoláson végigmegy, pontosan látja, hogy az. És önök is ezt egypár helyen már elszólták és bementék, hogy ezekben az esetekben szűkítés lesz. Képviselőtársam, ha hallotta volna, például az előbb mondtam el, hogy a bizottságban milyen szűkítést akarnak, hogy a határozati javaslatokkal mi lesz a tárgyalásuk során, milyen eljárás lesz. Azt is tudjuk, hogy a kitiltás mint új intézmény szintén ezt fogja korlátozni, a képviselőknél a tájékozódáshoz és a tájékoztatáshoz való jogát szűkíti. Arról nem is beszélve, hogy ez nem az önök jogszabályában van benne, hanem a mindenkorai közmédiának a működési szabályzatában, hogy még a közmédiában sem szólaltatják meg az ellenzéki képviselőket, csak akkor, amikor már nagyon ég a ház, meg amikor valamilyen fajta lejárató anyagot lehet róluk tenni, vagy egyébként kampányidőszak van, de akkor is csak fogvicsorgatva megy az, hogy behívnak valakit, és pár percet szólhatnak azok a képviselők. *(Dr. Brenner Koloman: Szégyen!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha már a parlamenten kívül olyan terepet csináltak, ami nem európai, nemzetközi példával egyáltalán nem támasztható alá, mindenfajta jogállamisági keretet gyakorlatilag úgy feszít szét, hogy értelmezhetetlen, akkor legalább a parlamentben ne próbálják eladni azt, hogy ez a jogbiztonságot fogja szolgálni, hogy ez nem a szűkítésre és nem a képviselőknél a szájzár alkalmazására fog vonatkozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Teljesen nyilvánvaló, amit önök benyújtottak - és nem is önök írták, csak valaki megírta, és a frakcióvezetőnek meg a frakcióvezető-helyetteseknek be kellett nyújtani -, amit önöknek ideadtak, az a megcsúfolása jelenleg a parlamenti szabályoknak és a parlamenti nyilvánosságnak. Ez a törvényjavaslat, ez a házszabályi módosítás, pontosan azért, mert menet közben van, és semmilyen fajta eleganciát nem tükröz, gyakorlatilag úgy fog bemenni majd a parlament történelmébe, és olyan könyvet fognak róla készíteni, amelyben a fekete napjai lesznek a parlamenti véleménynyilvánításnak.

Önök álljanak el attól a következetes álláspontjuktól, hogy korlátozni akarják az ellenzéket! Hagyjanak fel azzal, hogy az ellenzéki képviselőket, de saját magukat is korlátok közé fogják szorítani! 2022-ig ezekkel a szabályokkal kell játszani, tisztelt képviselőtársaim, és 2022 után megnézzük, hogy hol állunk, és megnézzük, hogy Orbán Viktor abban a székben ül-e, vagy esetleg ott fog ülni, vagy valamely más intézmény vendéglátását fogja élvezni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból. - Jakab Péter elhagyja a miniszterelnöki széket.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét példátlan provokációnak voltunk szemtanúi Jakab Péter jobbikos frakcióvezető által. *(Dr. Brenner Koloman: Ja?! Én azt hittem, az előterjesztésről beszél!)* Provokációnak nemcsak a magyar Országgyűléssel szemben, hanem Magyarország közjogi méltóságaival szemben, így különösen Magyarország miniszterelnökével, Orbán Viktorral szemben *(Dr. Brenner Koloman: Vess keresztet!)* és a magyar Országgyűlés elnökével, Kövér Lászlóval szemben. A magunk részéről határozottan visszautasítjuk az ilyen *(Arató Gergely: A leghatározottabban!)* és ehhez hasonló provokációkat.

Egyetértve a Kocsis Máté frakcióvezető úr és Hende Csaba elnök úr által elmondottakkal, a mai performanszból is egyértelműen szükségesnek mutatkozik úgy az országgyűlési törvény, mint a házszabály széles körű felülvizsgálata és módosítása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ki kell mondanunk, hogy nemzeti minimum az, hogy az Országgyűlésnek meg kell adni a kellő tiszteletet. Sajnos önök ezt nem fogadják el. Aki nem adja meg, az méltatlan arra, hogy ezeréves országunk képviselője legyen itthon és a nagyvilágban. Ki kell mondanunk, hogy a magyar parlamentben nem lehet helye ocsmány beszédnek és obszcén szövegek felmutatásának, továbbá nem lehet helye sem verbális, sem fizikai agresszióknak.

A fentiek kimondása okán valódi szankciókra van szükség. Valódi szankciókra, olyanokra, melyek preventív erővel is bírnak a méltatlan és agresszív cselekedetekkel szemben. Az eddigi szankciók, mint ahogy

most is látták, nem váltották be a hozzáfűzött reményeket, ezért szükségszerűvé vált a büntetési tételek jelentős megemlése.

Valótlanok azok a szírenhangok, hogy a törvény-módosításunk célja az ellenzék elhallgattatása lenne. Nem, tisztelt képviselőtársaim, nem. *(Közbeszólások az ellenzéki sorokból.)* Csak a vita kulturált mederbe történő visszaterelése és az agresszió megszüntetése.

Ha már itt a bevezetőnél tartok, szeretném összefoglalni azt önöknek, hogy értsék, hogy miről is szól ez a törvényjavaslat, illetve a határozati javaslat. Ez a szankciók szigorításával az obszcén szöveget mutogatóknak és rendbontóknak azt üzeni: jól érzed magad, ne aggódj, el fog múlni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fenti célok eléréséhez szükséges az országgyűlési törvény és a házszabály módosítása, mert a házelnök úr nem rendelkezik megfelelő fegyelmi jogosítványokkal ahhoz, hogy a provokátorokkal és rendbontókkal szemben az Országgyűlés tekintélyét fenn tudja tartani. Ne feledjék, ne csak a legutóbbi botrányra, ami most egy perce történt itt a tisztelt Házban, hanem az azt megelőző, Hadházy Ákos obszcén táblás akciójára gondolva, sem a véleménynyilvánítás szabadságáról van szó, mint ahogy azt jó néhány sajtóorgánum hamisan állította, hanem mindez maga a provokáció, maga a verbális agresszió, maga a rendeltetésellenes joggyakorlás. Ennek pedig gátat kell szabni, gátat, még mielőtt a rendeltetésellenes joggyakorlás elérné azt a szintet, hogy a magyar állam alkotmányos működését már súlyosan veszélyeztetné. Vagyis nincs helye a tétlenségnek, mert nemzetünk a tét, gyermekeink a tét, gyermekeink és unokáink jövője a tét.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Igazságügyi bizottságban hétfőn lefolytatott vita alapján, majd itt a plenáris ülésen hallottak alapján is sajnos azt kell megállapítanom, hogy az ellenzéki frakciók képviselői nem támogatják az Országgyűlés méltóságának helyreállítására irányuló törekvésünket, inkább az anarchia mellé állnak, és továbbra is botrányosan viselkednek itt a magyar Országgyűlésben.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A morális és etikai kérdéseken túl fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a benyújtott javaslat a minőségi jogalkotás jegyében korlátozni kívánja *(Derűltég a Párbeszéd és az MSZP soraiból.)* a Törvényalkotási bizottság eljárásának gyorsítási lehetőségét, valamint a bizottság döntéshozatali eljárásának egyszerűsítése érdekében megteremtteni azt a lehetőséget, hogy a módosító javaslat változásokkal fenntartható legyen.

A javaslat által a Törvényalkotási bizottság feladat- és hatásköre bővülne a tárgysorozatba-vételi viták és a határozathozatalok lebonyolításával az Országgyűlés plenáris ülésének tehermentesítése érdekében. Pragmatikus és előremutató megfontolásokat tartalmaz a tisztelt Ház asztalán fekvő javaslat a plenáris döntéshozatali mechanizmus könnyítése és az elfogadott törvények végső koherenciájának biztosítása érdekében. Kiemelkedő, hogy a törvényjavaslat

lehetővé tenné azt, hogy a minősített többséget igénylő döntés egyúttal a törvényjavaslat sarkalatosági záradékára is kiterjedjen, melynek következtében elkerülhetővé válik az, hogy a minősített többséget igénylő rendelkezés esetleges elutasítása esetén a záradék az elfogadott törvényszövegben maradjon.

(12.10)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A javaslat az országgyűlési képviselők általános választásán kifejezett választói akaratot jobban megtestesítő viszonyokat szándékozik teremteni a frakcióalakítás során is. Mindez azt jelenti, hogy a jövőben a mandátumot szerző képviselő a megbízatását annak pártnak a színeiben vagy függetlenként láthatja el, ahogyan azt a választópolgároktól elnyerte. A képviselőcsoportok összetételének ily módon megvalósuló szabályozása még inkább segít leképezni a választásokon indult pártokat és azok erőviszonyait.

A módosítás szerint megszűnik tehát a képviselőcsoportokhoz utóbb történő csatlakozás lehetősége az Országgyűlés megbízatásának ideje alatt azon képviselő számára, aki egy frakció megalakításában nem vett részt, valamely frakcióból kilépett vagy pedig onnan kizárták. A rendelkezés hatálya egyaránt kiterjed a választásokon függetlenként mandátumot szerzett, illetve valamely párt jelöltjeként indult, viszont az ahhoz a párthoz tartozó képviselőcsoport megalakításában részt nem vevő képviselőre. Szintén e körben említendő meg, hogy a képviselőcsoport kizárólag a jelölő szervezettel megegyező elnevezéssel alakulhat meg.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Fontosnak tartom továbbá azt is hangsúlyozni, hogy a javaslatnak köszönhetően házszabályi szintű szabályozást nyer az Országgyűlés Igazságügyi bizottságának 2018. május 25-én meghozott eseti jellegű állásfoglalásában taglalt, azonos képviselői taglétszámmal rendelkező frakciók erőrendjének a kérdése.

A javaslat igyekszik pótolni a házszabály azon hiányosságát, mely a köztársasági elnök, valamint az Országgyűlés által választott egyéb közbizományviselők személyét érintő hatáskörnyakörlási részleteit eddig még nem szabályozta.

Szintén az egyszerűsítést szolgálja a költségvetési eljárás, illetve a nemzetközi szerződést kihirdető törvényjavaslatok tárgyalási szabályainak praktikus igényekhez való alakítása.

Az üléseken való felszólalások rendjét érintő módosítások elsősorban pontosításokat tartalmaznak, másodsorban pedig bővítik és teljesebbé teszik a nemzetiségi képviselők és szószólók jogosítványait.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Fontos továbbá kiemelni, miszerint a javaslat rögzíti, hogy a szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatokhoz érkezett képviselői módosító javaslatokat csak egy, a túlterjeszkedő módosító javaslatokat benyújtó bizottság fogja megtárgyalni.

A Ház asztalán fekvő két javaslat, tisztelt hölgyeim, uraim, melyek egyrészt az országgyűlési törvényt, másrészt a HHSZ-t szándékoznak módosítani, megfelelő alapul szolgálnak arra, hogy hazánk legfőbb népképviselői szervének zökkenőmentes, hatékony és Alaptörvényben megkövetelt működését biztosítsák a méltóság fenntartása mellett. Ne feledjék! A demokráciában kiemelt alkotmányos érdek a törvényhozó hatalmi ág tekintélyének a megóvása. Az elmúlt időszak eseményeire tekintettel fontos, hogy a jogalkotás eszközeivel merjünk cselekedni az Országgyűlés méltóságának megóvása érdekében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján kérem, támogassák úgy a törvénymódosító javaslatot, mint a határozati javaslatot. A KDNP parlamenti frakciója támogatja mindkettőt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tóth Bertalan frakcióvezető úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, aki érdekelem, hogy a pulpitusról szeretné elmondani felszólalását. Parancsoljon! *(Dr. Tóth Bertalan a szónoki emelvényre lép.)*

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Kijöttem ide, a pulpitusra, amíg lehet, míg nem fogják ezt is megvonni az ellenzéki képviselőktől, frakcióvezetőktől. *(Derűtség és közbeszólás a Fidesz padsoraiban: Gratulálók!)* Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy a tekintélyt ki lehet érdemelni, de kikényseríteni soha.

Nemzetközi példákat hallhattunk, nemzetközi példákat sorolnak, de nekem úgy tűnik, hogy a nemzetközi példákból minden elemet kiemeltek, beleszárták ebbe a törvényjavaslatba, és megduplázták a büntetési tételeket, de azt is látom, hogy a nemzetközi példák alapján olyan még nem fordult elő a rothadó Nyugatról hozott példákban, hogy egypárti diktátumként fogadta volna el a parlament ezeket a szabályokat. Ezeket az akkor ott ülő pártok egyeztetése előzte meg, konszenzussal alkották meg a nyugat-európai parlamentek működését. Tehát ez megint egy olyan sajátosság, amely csak a magyar parlamentre jellemző.

De talán a nyugati parlamentekben sem történt olyan, ahogy itt Korózs Lajos képviselőtársam hozzászóláson kívül megemlítette, hogy egy olyan rabszolgatörvényt terjesztettek volna ezek elé a parlamentek elé, amelyek teljes mértékben kiszolgáltatott munkavállalókat dobtak a multik markába. És tulajdonképpen ez a rabszolgatörvény az, amely olyan szimbóluma az önkormányzati politikájának, ami azzal a társadalomképpel függ össze, amelyet önkormányzatok képviselnek gazdaságpolitikában, támogatáspolitikában, költségvetés-politikában, hiszen a magyar munkavállalókat kizsigerelve akarják a GDP-növekedést még inkább fokozni, hogy abból még több stadiont építsenek, még több presztízsbetűhözást valósítsanak meg, és amelyből még többet haza tudnak hordani.

Szimbolikus jelentőségű az, hogy ma, november 20-án kezdi tárgyalni az Országgyűlés a Fidesz javaslatát a képviselői jogok csorbításáról, hiszen ugyan ezen a napon terjesztették be - 2018. november 20-án - azt a munkatörvénykönyv-módosítást, amelyet a köznyelv rabszolgatörvénynek nevezett el. És bármennyire is fáj önöknek, ez a javaslat volt az, amely ellen létrejött az ellenzéki egység a parlamentben, létrejött az utcán, és amely végül elvezetett október 13-áig, az önkormányzati választásokig és az ottani győzelmekig. Ellenzéki szövetségben megtörtük a Fidesz egyeduralmát a fővárosban, a kerületekben, a megyei jogú városok többségében és rengeteg településen. A rabszolgatörvény kiemelt példája volt annak, amit az elmúlt több mint kilenc év kormányzati munkája képvisel. Kormányjavaslat helyett egyéni képviselői indítványként került benyújtásra, nélkülözött minden előzetes társadalmi egyeztetést, felelevenítette az erőből politizálás legvisszataszítóbb hagyományait, és mindenekelőtt az addiginál is kiszolgáltatottabb helyzetbe hozta a magyar munkavállalók széles tömegeit.

Az esemény elsősorban mégsem ettől a szégyenteljes szándéktól maradt emlékezetes. Sokkal inkább attól, hogy ráébresztette a Fidesz-KDNP-n kívüli politikai világot az együttműködés fontosságára. A jelet Komjáthi Imre, az MSZP alelnöke adta meg a szakszervezetek december 8. napjára meghirdetett demonstrációján azzal, hogy saját testi épségét sem kímélve mutatott irányt, és a kormányzati tiltás ellenére is a Kossuth téren folytatta a tiltakozást. December 10-én már 2900 módosító indítvánnyal igyekeztük hátráltatni a szégyenteljes rabszolgatörvény megszavazását. Két nappal később, az Országgyűlés december 12-én tartott ülésnapján tiltakozásunk jeléül, bár határozottan, de minden erőszaktól mentesen álltuk el az elnöki pulpitushoz vezető utat, akadályozva a törvény elfogadását, és bármennyire fáj ez önöknek, erre én személy szerint is a mai napig büszke vagyok, és ha újra meg kéne tennem, akkor megtenném ma is. *(Taps az MSZP, a DK és a Párbeszéd padsoraiban. - Korózs Lajos: Helyes!)*

Az akciónkhoz lényegében az egész ellenzék csatlakozott, megteremtette ezzel a pártok felett átívelő ellenzéki összefogás lehetőségét. Ma már tudjuk, hogy ez az együttműködés lett az alapja annak az őszi önkormányzati választási eredménynek, amely ledöntötte az addig megingathatatlan hitt centrális erőteret. A Fidesz-KDNP elveszítette a Fővárosi Önkormányzat irányítását, a budapesti kerületek, az ország megyei jogú városai többségének támogatását. *(Egy hang az ellenzéki padsorokból: Úgy van!)*

(12.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Legyen mindenki számára egyértelmű: az előttünk fekvő javaslat, a képviselői jogok korlátozásáról szóló javaslat a Fidesz boszszúja. Az az igazság, hogy önök megsértődtek a választókra, és most így akarnak bosszút állni rajtunk, ellenzéki képviselőknél, de rajtunk keresztül a választókra is.

A Fidesz most így próbálja megbosszulni ezt a választói akaratot, kapkod, csapkod; igen gyerekes viselkedés ez.

Az önkormányzatok működését korlátozó törvények, a bírói függetlenséget támadó módosítások és az ellenzéki képviselőket rendszabályozni próbáló javaslatok azt mutatják, hogy a Fidesz semmit nem tanult október 13-ából. Ezek a javaslatok azt mutatják, hogy a paranoia rövid időn belül eluralkodott az állampárton - élve Kövér László szavaival -, mert ezekben az ügyekben mégis a Kövér-féle álláspont az irányadó: kukába a fékek és egyensúlyok rendszerével, kukába a képviselői alapjogokkal!

Szeretném itt is egyértelművé tenni: az MSZP elfogadhatatlannak tart minden szigorítást, amely tovább korlátozza a képviselők szabad véleménynyilvánítását és a végrehajtó hatalmat ellenőrző jogosítványait, az önkormányzatok működését és a bírói függetlenséget. Értem, hogy Kövér László, az Országgyűlés elnöke és a Fidesz nem bírta lenyelni a gyalázatos rabszolgatörvény elleni összellenzéki fellépést, de elfogadhatatlan, hogy a bosszú először statáriális eljárásokban és büntetésekben, most pedig a képviselőjog-korlátozásokban ölt testet. Ha máshonnan nem is, a magyar történelemből tudhatnák, hogy az antidemokratikus kormányzásra és hatalomgyakorlásra csak kemény válaszok szülehetnek. Ezek a válaszok meg is fognak születni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az állampárti uraknak tanácsolom, hogy ne a választókat hibáztassák, amiért az emberek sok helyen úgy döntöttek, hogy elég volt a fideszes kiskirályokból, elég volt a narancsuralomból, elég volt a lopásból, elég volt a borkaizásból. Gondolkodjanak el és próbáljanak egyszer az emberek érdekeit szem előtt tartó intézkedéseket, politikát folytatni.

Talán senkit sem kell emlékeztetnem a népképviselő elvén nyugvó Országgyűlés eredeti funkciójára, melyhez a kormány széles körű értelemben vett ellenőrzésének feladata is hozzátartozik. Beleértem ebbe a figyelemfelkeltés és a nyilvánosság felé fordulás lehetőségét is a feltárt visszasságok kapcsán. Egy amúgy manipulált és torz választási kampány során kialakult kétharmados parlamenti felhatalmazás sem jelenti ugyanis azt, hogy a kormánypárti többségnek mindig mindenben igaza van. A mindenkor ellenzéknek pedig nemcsak legszentebb joga, hanem egyenesen kötelessége is minden erejével felhívni a magyar választók figyelmét minden törvénytelen vagy akár törvényes visszaélésre, gondra, problémára, amit az Országház épületén belül és azon kívül tapasztal.

Tudjuk, hogy a kormányzati oldal képviselőinek a jogállamiság néhány olyan utolsó megmaradt bástyája sincs inyére, mint a független magyar bíróságok vagy a szabad sajtó, a szólásszabadság mai formája. Éppen most szavazták le azt az európai uniós kezdeményezést, hogy a jogállamiság legyen feltétele az európai uniós támogatásoknak, hogy készüljön az országokról jogállamiságról szóló jelentés. Ez egyenes beismerése annak, hogy Magyarországon nincs jogállam.

A fejlemények, amiket most látunk, korántsem előzmények nélküliek, hiszen már 2014-ben is több jel utalt arra, hogy a kormánypárti többség nem szakmai szempontok szerint módosítja a házszabályt, hanem abba az irányba, ami a saját érdekeinek leginkább megfelel. Tipikusan erre utalt az az indítvány, amely a házszabálytól való eltérés lehetőségét sajátos formában fogadta el, ugyanis itt a négyötödös többség most már a jelen lévő képviselőkre és nem a megválasztott képviselőkre vonatkozik. Hasonló módon saját maga felé hajlott a kormánypárt keze - szentnek aligha nevezhető kormánypárti többség keze - akkor is, amikor a levezető elnököt minden esetben szavazati joggal ruházta fel, nem csak szavazategyenlőség esetén, így kívánta biztosítani az akkori parlamenti kétharmadot.

Az elmondottakon kívül természetesen akadt még jó néhány egyéb, a parlamenti ellenőrzés-hatékonyság csökkentését célzó fejlemény, javaslat. Ilyen a képviselői önálló indítvány formájában benyújtott, de valójában a kormánytól származó előterjesztések ötlete - ilyen volt a rabszolgatörvény is -, ugyanis így megspórolják a jogalkotási törvény szerint előírt szakmai és tárcaközi egyeztetéseket. A kormány tulajdonképpen a parlamenti képviselőit használja arra, hogy az egyeztetés nélküli jogszabályok idekerüljenek az Országgyűlés elé.

Szintén nem éppen a nyilvánosságot szolgálták az éjszakára időzített, időkeretben lefolytatott viták - a mai napon is sor fog kerülni egy ilyenre - olyan témákban, mint a munka törvénykönyve, a büntetőeljárás törvény komolyabb módosítása, népi kezdeményezés megvitatása, amelyek a kormánypártok számára kellemtelenek voltak. A parlamenti viták rendszeresen késő estére, éjszakára estek, bőven az akkor még működő televízióközvetítési időszakon kívül. Folytathatnám a sort a kormányt kellemtelenül érintő vizsgálóbizottság felállításának blokkolásával, a Házbizottság üléseinek kiüresítésével vagy éppen a kétperces hozzászólások korlátozásának szándékával, amit szintén az előző parlamenti ciklusban fogadtak el.

Utólag visszagondolva azonban azt kell mondanom, hogy a kormányzati többség túlterjeszkedő hatalmának megerősítésén dolgozó akkori indítványozók ma legfeljebb kezdő inasok lehetnének a jelenleg tárgyalt javaslat kidolgozóikhoz képest. Az előttünk fekvő módosítások ugyanis már korántsem szemérmesek, nem csak úgy szőrmentén, néhány apró részletben igyekeznek a kormánypárti frakciók érdekében csiszolni a házszabályon.

A mostani javaslatok már nem szikével, hanem egyenesen baltával esnek neki az ellenzéki országgyűlési képviselő jogosítványainak, azoknak a jogoknak, amelyek nemcsak hogy elengedhetetlen feltételét képezik az ellenzéki politizálásnak, de évszázados múltra tekintenek vissza a magyar parlamentarizmus történetében. Teljesen egyértelművé vált, hogy a javaslat benyújtói a parlamentet csupán a jogállami látogatás fenntartása érdekében tartják szükségesnek, inkább szükséges rossznak. Ez a felfogás egyre jobban

közelít egyrészt a parlamentáris demokrácia egyre nagyobb fokú csorbításához, másrészt pedig az alkotmányos szinten még önálló hatalmi ágat képező parlament függetlenségének nyílt tagadásához.

Nehéz lenne a szóban forgó módosító indítványok minden egyes kifogásolható pontját egyetlen beszédben megemlíteni, csupán arra teszek kísérletet, hogy az általunk leginkább elfogadhatatlan, így az ellenzéki képviselők jogait korlátozni próbáló indítványokat röviden összefoglaljam.

Megszűnik az országgyűlési képviselő közigazgatási szervek, közintézmények területére történő szabad belépésének a joga. Talán mondanom sem kell, hogy az összes javaslat közül ez jelenti a legnagyobb változást az ellenzéki képviselők jogállásának tekintetében. Eddig egy országgyűlési képviselő ellenőrzési jogait biztosító legerősebb fegyvere talán éppen az volt, hogy ha bármilyen hivatal, hatóság vagy egyéb kormányzati irányítás alatt működő szerv tevékenységében törvényteleniséget, visszaélést tapasztalt, akkor ott személyesen előzetes egyeztetés, bejelentés nélkül megjelenhetett, képviselői igazolványának bemutatása ellenében közigazgatási szervek, közintézmények területére beléphetett, ott tájékozódhatott és felvilágosítást kérhetett. Ezt a jogot a modern magyar demokrácia történetében még egyetlen kormány sem mert kétségbe vonni, így aztán nem véletlen, hogy éppen ezt az indítványt tartom a javaslat leginkább szegyetlenjes pontjának.

A szándék a Fidesz-KDNP szemszögéből persze teljesen érthető, mivel kellemetlenül érintenek minden kormányzati szereplőt azok a törekvések, melyek intézkedéseinek ellenőrzésére irányulnak. Teljesen nyilvánvaló, hogy ha már a független magyar bíróság nem volt hajlandó kimondani, hogy az ellenzéki képviselők, köztük éppen a Magyar Szocialista Párt képviselői jogtalanul tartózkodtak az MTVA székházában, akkor majd jogszabályok módosításával igyekeznek megtiltani az ellenzéki kontroll lehetőségét. Mindez korlátozza a jobbiztonságot is.

Elfogadhatatlan, hogy korlátozni akarják a nyilvánosságot azzal, hogy az indítványok tárgysorozatba vételéről szóló vitát a Törvényalkotási bizottság elé utalják, hiszen már eleve, hogy az ellenzéki javaslatokat a bizottságokban sorra leszavazzák, legalább volt egy lehetőség, hogy azokban az ügyekben, amelyek valós társadalmi problémákat érintenek, itt a parlamentben az ellenzék meg tudjon szólalni, a saját javaslatait be tudja mutatni a választópolgárok számára. Ezt a lehetőséget most megszüntetik, és a Törvényalkotási bizottság elé utalják ezeket a tárgysorozatba-vételi kérelmeket, például a további rezsicsökkentésről szóló javaslatunkat, amelyet most már a tizenvalahányadik alkalommal tetszettek leszavazni.

Ugyancsak elfogadhatatlan, hogy a bizottságban történő meghallgatásokat ilyen mértékben korlátozzák, hiszen a bizottságok mint szakpolitikai szervezetei az Országgyűlésnek, ugyancsak arra hivatottak, hogy ellenőrizzék a kormányzat működését, az egyéb állami szervezetek működését. Ebben azt szüntetik

meg, hogy oda bárkit be lehessen idézni, és adott problémáról őt meg lehessen hallgatni.

Független vagy függetlenné váló képviselő frakció alapításában nem vehet részt, ahhoz független képviselő utóbb nem csatlakozhat, szól az önök indítványa. Amint azt mindnyájan tudjuk, egy frakció számára tagjainak létszáma, valamint egy képviselő számára egy frakcióban betöltött tagsága korántsem lényegtelen apróságnak bizonyuló adminisztratív kérdés.

(12.30)

Számos jogosultság kapcsolódik hozzá, felszólalás időkeretben, bizottságokban betöltött funkciók, és számos egyéb más kérdésben. Az intézkedésnek szintén nem lehet más a célja, mint kellemetlenség okozása a nem kormánypárti frakcióknak és országgyűlési képviselőknek, ugyanis észszerű okot ebben a javaslatban mi nem látunk.

A tiszteletdíj megvonásának brutális mértéke. Itt utaltak nemzetközi példákra, ezek a nemzetközi példák feleakkora büntetést tartalmaznak, mint az önök javaslata, ami tulajdonképpen arról szól, hogy egy renitens képviselőt hogyan lehet megfosztani a megélhetésétől. Én értem, hogy a nemzeti együttműködés rendszerében önök gondoskodnak egymásról, ennek számtalan példáját láttuk: megbukott országgyűlési képviselő, lemondott valamilyen vezető. Láthattuk azt, hogy a most az önkormányzatokból kiszivárgó fideszes pártkatonák hogyan helyezkednek el az állami szférában, a még Fidesz által vezetett akár kormányhivatalokban, vagy más szervezetekben. Tehát önök mindig gondoskodnak a sajátjaikról.

Képzelnék el, hogy az ellenzéki képviselők jelentős része, jelentős többsége az önök által bevezetett összeférhetetlenségi szabályok miatt ebből a fizetésből él meg. Tulajdonképpen az egzisztenciájukkal, megélhetésükkel, családjaik eltartásának ellehetetlenülésével fenyegetik az országgyűlési képviselőket. Hála istennek, a nemzeti együttműködés rendszerének ez a hálója nem fedi át az ellenzékét. Tehát az ellenzéki képviselők jelentős része ebből a fizetésből él, ezt akarják önök akár egy évre megvonni és a megélhetésüket kockára tenni a képviselőknek.

Ennél már csak egy szankció szegyetlenjesebb az indítványozókra nézve, az országgyűlési képviselő kitiltása az Országházból és az Országgyűlés Hivatalának épületéből. Egyenesen ijesztőnek tartom azt a felfogást, miszerint vannak köztünk olyanok, akik úgy gondolják, hogy felülírhatják a magyar választópolgárok akaratát. Önök a magyar választópolgárok döntésére hivatkozva terjesztik be ezt a jogszabálytervezetet azzal, hogy a választók által megválasztott parlamenti képviselők kitiltásának lehetőségét tartalmazza.

Hogyan fordulhat az elő, hogy akár két hónapra a saját munkahelyéről kitiltanak egy országgyűlési képviselőt, és nemcsak az Országházból, hanem az

Országgyűlés Hivatalából, a saját irodájából is? Teljesen elfogadhatatlannak tartom, hogy bármilyen indoka lenne egy ilyen intézkedésnek, és bárki kétségbe vonja a választói döntést. Azért több millió választópolgár szavazott ellenzéki képviselőkre, ezt azért tiszteletben kéne tartani.

A képviselői hiányzások kapcsán osztom jobbkios képviselőtársam véleményét, hogy amúgy rendben van, hogy el kell járni a parlamentbe szavazni, el kell járni, részt kell venni az üléseken, egyetlenegy jelentős probléma van ezzel, hogy az úgymond igazolást, a távollét igazolását a házelnök szubjektíve értékelheti. Tehát mi alapján fog mérlegelni az amúgy tekintélyt elváró és inkább most már kikényszerítő házelnök, aki tömegpusztító fegyvernek tartja a mobiltelefonot, és még mindig van neki? Ő majd eldönti, hogy ki az, aki jogszerűen hiányzott, ki az, aki nem. Ez is egy olyan bizonytalansági tényező az ellenzéki képviselők számára, amelynek nincsenek objektív feltételei. Éppen ezért elfogadhatatlan ez a rendelkezés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bárki bármit mond, bármilyen nemzetközi példára hivatkozik, ez a jogszabály a képviselői munka lényegét szűkíti, ezek a rendelkezések a képviselői munkát sok esetben ellehetetlenítik. Mind a jelenlét, mind a véleménynyilvánítás jogát, lehetőségét korlátozzák.

A fegyelmi büntetések nincsenek összhangban a korábbi szabályozással, sőt a közszereplőkről szóló alkotmányos szabályokkal sem, nemzetközi összehasonlításban, amire már utaltam is, sokkal súlyosabbak. Teljesen egyértelmű, hogy éppen most szeretnék rövidebbre fogni a gyepőt, most akarják minden rendelkezésre álló eszközzel megzabolázni az ellenzéki képviselőket, mielőtt tevékenységük még több választóban ültetheti el a kételyt a kormány tevékenysége kapcsán.

Tisztelt fideszes Képviselőtársaim! Lehet, hogy önök most még sok mindent megtehetnek itt az Országgyűlésben, de ne felejtsek el, hogy semmi nem tart örökké. Ne gondolják azt, hogy megtörhetik a demokrácia, jogállamiság, egy igazságosabb társadalom, az esélyteremtő állam helyreállítása és megteremtése iránti elkötelezettségünket. Ez nem fog menni! Tudják, ha ilyen erőszakkal próbálják megfélemlíteni az ellenzéki képviselőket, akkor, higgyék el, hogy ez az ellenzéki frakciókat még erősebb szövetségbe kovácsolja. Ez az ellenzéki egység nem fog megbomlani sem ettől a jogszabálytervezettől, sem másmilyen kísérlettől. Ez ki fog tartani 2022-ig.

És egyet én személyesen tudok garantálni: ha kormányváltás lesz, és lesz parlamenti többség, akkor mi a képviselői jogokat korlátozó szabályokat el fogjuk törölni, mert a jogállam és a demokrácia ezt követeli meg. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor a ma előttünk fekvő törvényjavaslatról tárgyalunk, akkor először is a motívumot kell megértenünk. Az okot, hogy miért és hogyan került a parlament elé ez a javaslat. Eleinte azt mondták, és Hende alelnök úr ma is megpróbálkozott ezzel, hogy erre a javaslatra alapvetően azért van szükség, mert olyan rég volt már felülbíráva a házszabály meg az Országgyűlés működéséről szóló törvény, és pont most jött el az önök ideje, most éreztek ihletet arra, hogy ezt a javaslatot beterjesszék.

Azt kell mondanom, hogy ezt előterjesztőtársaink is cáfolták, hiszen mindketten december 12-ére hivatkoztak és az ellenzék parlamenti működésére. Hozzáteszem, hogy akkor is fölmerül az a kérdés, hogy fél évig bírtak együtt élni ezzel a szörnyű teherrel. Ha valóban az ellenzék működése, mint ezt Vejkey képviselő úr említette, a jogállamot veszélyezteti, akkor fél évig, majd nem egy évig nem zavarta önöket a jogállam sérelme? Nem zavarta önöket az, hogy veszélyben van a demokrácia? Hogy tudtak nyugodtan aludni? Ne vicceljenek már! Azt meg nem hiszem el, hogy úgy megijedtek Hadházy képviselő úr táblájától, hogy most éppen ezért lett ez aktuális.

Nem erről van szó, tisztelt képviselőtársaim. Legyen teljesen világos, ez a törvényjavaslat azért születik meg és azért most születik meg, mert önök megijedtek. Megijedtek attól, hogy az ország választói számos helyen megmutatták, hogy a Fidesz hatalma nem megtörhetetlen. Megijedtek attól, hogy a választók bebizonyították, hogy nem lehet mindenkit megfélemlíteni, nem lehet mindenkit megvásárolni. Bebizonyították azt, hogy nem kérnek abból, amit önök művelnek ebben az országban sok helyen.

Önök félnek, és félelmükben erőt próbálnak mutatni. Megpróbálnak megfélemlíteni minket, és megpróbálják megbüntetni a választóinkat. Mert a választóinkat büntetik ezzel, ne legyen félreértés, azokat a választókat, akik minket ebbe a parlamentbe küldtek. Amikor tőlünk elveszik a jogot arra, hogy elmondjuk a véleményünket a parlamentben, amikor tőlünk elveszik a jogot arra, hogy ellenőrizzük a kormány munkáját, akkor a választóinktól veszik el azt a jogot, hogy képviselőtük legyen az ország Házában.

Önök nagyon sokat hivatkoznak az Országgyűlés tekintélyére. Tudják, mi árt az Országgyűlés tekintélyének? Megmondom: például az, hogy ezen a héten az Országgyűlés 37 törvényjavaslatot tárgyal. Na, ez árt az Országgyűlés tekintélyének, mert ez nem törvényhozás, ez nem a választók képviselete, hanem törvénygyár. Egyébként ez jóval több, mint 37 törvény, mert tele van olyan salátatörvényekkel, ahol időnként 12 törvényt módosítanak.

Amikor azt mondja a miniszterelnök úr egy azonnali kérdésre, hogy boldog karácsonyt, na, az árt az Országgyűlés tekintélyének. Amikor írásbeli kérdésekre semmitmondó válaszokat adnak, az árt az Országgyűlés tekintélyének. Amikor államtitkárok és kormánytagok parlamenti képviselők kérdéseire ahelyett, hogy

érdemi választ adnának, sértegetik őket, az árt az Országgyűlés tekintélyének. Amikor önök műkérdéseket adnak be, amiben egyébként védekezésre képtelen ellenzéki politikusokat és civil szereplőket gyaláznak, az árt az Országgyűlés tekintélyének.

(12.40)

Amikor ennek a törvényjavaslatnak a vitáját úgy ütemezik, hogy a mostani ütemterv szerint majd éjjel 11-kor kezdődjön a vitája a parlamentben ennek a törvénynek, az árt az Országgyűlés tekintélyének.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az, ami árt az Országgyűlés tekintélyének! Az, amikor hónapokig nem ülésezik az Országgyűlés az európai parlamenti és az önkormányzati választás előtt, hogy ne legyen a kormány számonkérhető, hogy az ellenzék ne mondhasa el a véleményét (*Dr. Brenner Koloman: Szégyen, gyalázat!*), az árt az Országgyűlés tekintélyének. Ha fontos önöknek az Országgyűlés tekintélye, akkor ne a házszabállyal foglalkozzanak meg az Országgyűlésről szóló törvénnyel, hanem üljenek le, nézzenek magukba, és gondolkozzanak el azon, hogy hogyan lehet az Országgyűlés tekintélyét helyreállítani! Lett volna ennek módja ennek a törvénynek a kapcsán is, mert önök hivatkoznak itt nemzetközi példákra, csak azt felejtik el, hogy a legtöbb ország házszabálya - vagy ahol nem házszabály van, ott a szokásjog - úgy alakult ki, hogy ebben a parlamenti képviselők és a parlamenti oldalak érdemben részt vettek, és ciklusokon keresztül alakították ki egy stabil rendszert. Amikor önök az egyeztetés látszatával sem próbálkoztak meg, amikor behozták ezt a törvényjavaslatot, akkor elárulták, hogy önök fütyülnek az Országgyűlés tekintélyére, nem az a fontos. Ez olyan, mintha egy focimeccs szünetében az a csapat, amelyik egy góllal vezet, átírná a szabályokat, és megtiltaná a másik csapatnak, hogy átlépje a felezővonalat, rúgjon úgy gólt.

Tisztelt Képviselőtársaim! De hát itt Kocsis Máté frakcióvezető úr, aki, úgy látom, már a vita további részei iránt nem mutat érdeklődést, ezzel is bizonyítva, hogy mennyire fontos neki az ellenzék véleménye és az Országgyűlés tekintélye, elmondta azt, hogy mi az, ami szerinte egy képviselőtől elfogadható, meg hogyan kellene viselkednie egy képviselőnek. Szeretném elmondani, hogy ez nem az ő dolga. Ő a Fidesz-frakcióban és valószínűleg a KDNP-frakcióban is oszthat utasításokat arról, hogy ki hogyan viselkedjen, de nekünk nem főnökünk. Minket nem azért választottak, hogy az ő utasításainak megfeleljünk. Minket nem azért választottak, hogy kedvesen bólogassunk a nemzeti együttműködés rendszerének keretei között.

Önök nagyon sokat hivatkoznak arra is, hogy példátlan események történtek a Házban. Hadd hozzak egy pár idézetet! Andrásfalvy Bertalan művelődési és közoktatási miniszter úr beszédéből idézek, parlamenti jegyzőkönyvből, mert csak hiteles forrásból, 1992. február 25-e: „Hadd tegyem hozzá, hogy amikor a kereszténydemokrata oldalról valamilyen vallásos

vagy az egyházzal kapcsolatos megnyilvánulás hangzik el, akkor itt mögöttem a frakcióvezető elkiáltja, imához, vagy énekeljük el a Himnuszot!” Tudják, ki volt az a frakcióvezető? Orbán Viktor, a Fidesz frakcióvezetője. Ha azt hinnék, hogy tévedtem, hadd hozzak még egy idézetet az Országgyűlés 1991. június 10-i üléséről! Bogdán Emil képviselő úr beszél: „Ezt akarom én elmondani. Köszönöm szépen. (*Taps az MDF padsoraiban. - Dr. Orbán Viktor: Remélem, a kereszténydemokraták tapsolnak. Jézus Krisztus nevében tapsot kérek!*)”

Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintsünk el attól, hogy szerintem ebben a parlamentben egyik ellenzéki képviselő sem vetemedne ilyen módon a vallási érzékenységet sértő bekiabálásokra, mégiscsak azt kell mondanom, hogy bizony-bizony a fideszes képviselők maguk is bőségesen éltek ezzel az eszközzel, amit most büntetni rendelnek az új házszabályban és országgyűlési törvényben. Ezt persze előterjesztő képviselőtársaink nem nagyon tudhatják, hiszen Hende Csaba úr az Antall-kormány tisztviselője volt ebben az időben, Halász János úr az SZDSZ politikusa (*Dr. Brenner Koloman: Úgy! Úgy!*), Kocsis Máté úr pedig még csak álmodozott arról, hogy egykor majd a MIÉP ifjúsági tagozatában elkezdje politikai pályáját. De hát mégiscsak az a helyzet, hogy volt olyan időszak, amikor a Fidesz tudta, hogy mik a parlamenti hagyományok. A közbekiabálás, a véleménynyilvánítás hozzátartozik a magyar parlamenti hagyományokhoz, nem vitatom, kulturált körülmények között, de az nem az önök dolga, hogy eldöntsék, hogy mikor kulturált, és mikor nem. Az nem az önök dolga, hogy eldöntsék azt, hogy jóra vagy rosszra használják az országgyűlési képviselők a szólási szabadságukat!

Hadd vegyek elő egy sokkal régebbi példát! Majdnem pont 115 évvel ezelőtt, 1904-ben került sor a parlamentben az úgynevezett zsebkendőszavazásra november 18-án. Tudják, mi volt ez? Az, amikor az akkori házelnök, Tisza István megelőelve azt, hogy az ellenzék szétbeszélte, obstruálta a parlamenti vitákat, egyébként akkor is azért, mert az Országgyűlés jogait az akkori házvezetés nem vette figyelembe, akkor egy azonnali szavazással egy, az országgyűlési képviselők jogait jelentősen korlátozó törvényjavaslatot fogadott el. Teszem hozzá, akkori ellenzéki képviselőtársaink nem voltak olyan szelíd emberek, mint mi, mert a következő parlamenti ülésen összetörték a teljes berendezést, de ettől ne féljenek, a mai ellenzék az erőszakmentesség elvét vallja, szemben fideszes képviselőtársainkkal, akik elrángatnak másokat a miniszterelnök szentséges személye elől.

De ezt a példát nem azért hoztam elő, hogy követendőnek állítsam, mert remélem, hogy nem jutunk el ilyen messzire. Azért hoztam példaként, mert szeretném elmondani azt, hogy akkor is az vezetett az ellenzék hangos ellenállásához, hogy a kormányoldal semmibe vette az ellenzéki jogokat. És tudják, hova vezetett ez a politika? Ahhoz a tragédiához, amit az első világháború jelentett és Trianonhoz. Egy rossz poli-

tika érdekében vonták el az ellenzék jogait, és pontosan ezt teszik önök is. Nem akarják, hogy beszéljünk arról, hogy mi történik az országban, nem akarják azt, hogy ellent tudjunk mondani akkor, amikor erőltetett tempóban nyomnak keresztül törvényjavaslatokat, nem akarják, hogy közbe tudjunk szólni akkor, amikor megsértik a jogait az országgyűlési képviselőknek és mögöttük a választóknak.

Ezért kell a „Pofa be!” törvény, ezért akarnak törvényileg kényszeríteni minket arra, hogy ne végezzük el a kötelességünket, mert ha már december 12-éről beszélünk, akkor emlékezzünk arra is, hogy hogyan jutottunk el december 12-ig - Tóth Bertalan frakcióvezető úr már részletesen ismertette -, úgy, hogy először önök erővel lezárták az általános vitát házszabályellenesen. (*Kunhalmi Ágnes: Így van!*) Másodszor: megakadályozták azt, hogy szavazni lehessen az ellenzék által benyújtott módosító javaslatokról, és ezután jutottunk el oda, hogy egy olyan törvényjavaslatot, amit nyilvánvalóan házszabályellenesen erőltettek keresztül a Házon, ennek a szavazása ellen tiltakozott az ellenzék. S azt kell mondanom, hogy jól tettük, és így fogjuk tenni legközelebb is, mert amikor önök sárba tiporják a mi jogainkat, akkor sárba tiporják a választóink jogait, és mi nekik vagyunk felelősek, és nem önöknek, ezt értsék meg! Hozhatnak itt bármilyen törvényt, mi a választóinknak felelünk, és nekik akarunk megfelelni. (*Taps a DK, a Párbeszéd és az LMP soraiban.*)

Hadd mondjak néhány konkrét példát, összesen hármat! Az egyik a fegyelmi büntetésekkel kapcsolatos ügy, ez a 18. §. Nem az a baj, hogy vannak fegyelmi szabályok, bár Kocsis Máté ebből a szempontból is nagyon egyértelmű volt, mert azt mondta, hogy ami eddig tilos volt, az is tilos is marad. Azt felejtette el szabátenni, hogy innen kezdve az is tilos lesz, ami szabad volt. Ez a különbség. (*Hende Csaba: Nem! Nem! Nem!*) Persze, én tudom egyébként, hogy volt olyan időszak a Házban, amikor rend volt a Házban az önök fogalmai szerint, amikor az ellenzék nem kiabált, meg nem is nagyon szólt hozzá, sőt még jobb, nem is volt ellenzék úgy nagyjából 1949-től 1988-89-ig. Önöknek ez az ideálja a parlamentről, önök ilyen parlamentet képzelnek el. Látjuk azt is, hogy rövidítik a parlamenti ülések időtartamát, csak néhány hétre jön össze a parlament. Önök egy olyan parlamentről álmodnak, ahol csak önök vannak bent, ahol nem kiabál senki közbe, nem szól senki közbe, ahol olajozottan mennek a folyamatok, és egy hét alatt lehet teljesíteni akár az egész törvényhozási programot.

Az a probléma tehát ezzel a fegyelmi jogkörrel és a fegyelmi jogkörrel kapcsolatos szabályokkal, hogy ez gumiszabályok sorozata. Például az említett közbeszólásokkal kapcsolatban azt mondja, hogy az ülés vezetését kirívó mértékben zavarja, meg az ülést. Azt honnan tudjuk, hogy mi a kirívó mérték? Hát, majd az elnök eldönti. (*Dr. Brenner Koloman: Kövér elvtárs!*) Majd az elnök el fogja dönteni, mondjuk, Kövér László, ha már ezt a példát mondta képviselőtársam,

hogy mi az, ami őt kirívóan zavarja. (*Dr. Brenner Koloman: Házmaster elvtárs!*) Ahogy látom, például Kövér elnök urat elég sok minden zavarja kirívóan, többek között az ellenzék léte mint egész, így aztán azt hiszem, nagyon gyorsan bele fogunk esni ebbe a fajta fegyelmi büntetésbe.

Végtelenségig tudnám sorolni ezeket a szabályokat. Az ezt követő pontok mindegyike folyamatosan lényegtelenül szükséges, szükségtelenül súlyosan büntet különböző viselkedéseket anélkül, hogy egyébként érdemi garanciák lennének. Már ne haragudjanak, de az, hogy el lehet menni a Mentelmi bizottsághoz, amelynek fideszes a fele, meg utána lehet jönni az Országgyűléshez, ahol önök egyébként látatlanban leszavaznak minden ilyen típusú indítványt, az nem egy jogi garancia, az legföljebb falevél, de még annak is átlátszó a nyílt diktatúra és a közvetlen elnöki pallosjog fölött.

Szeretném jelezni azt is, hogy az meg, hogy milyen pártatlansággal él ezzel a joggal a házvezetés, azt remekül mutatja a Hadházy-ügy, amikor Hadházy képviselő úr a felségsértésért 330 ezer forint büntetést kapott, azok a fideszes képviselők, akik fideszes erőszakkal - úgy is jó -, fideszes fizikai erőszakkal elrángatták, elvették a tábláit, azok pedig 50 ezer forintot.

(12.50)

Na, ilyen az önök erkölcsi értékrendje, ehhez kérnek most gyakorlatilag biankó csekket ebben a törvényjavaslatban. Teljesen világos, hogy a fegyelmi büntetések nemcsak a korábbi szabályozással és a kialakult gyakorlattal nincsenek összhangban, de a közszereplőknek a szólásszabadságra vonatkozó alkotmányos szabályaival sem, és ellentmondanak a strasbourgi bíróság egyébként házelnök urat sokszorosan elmarasztaló ítéleteinek is.

Ezek a büntetések nem szükségesek és nem arányosak, a képviselők szólás- és cselekvési szabadságának korlátozása nem áll összhangban azzal a céllal, amit ők el akarnak érni. (*Bányai Gábor közbeszól.*) Én értem, hogy a lelkük érzékeny, de viseljék el azt, hogy vannak itt mások is önökön kívül.

Említette már Tóth Bertalan képviselő úr, de szeretném én is aláhúzni, hogy különösen aggályos az a szabály, ami lehetővé teszi az országgyűlési képviselők kitiltását még a Parlament és az Irodaház épületéből is. Ez azt jelenti, hogy elveszik a képviselőktől azt a lehetőséget, hogy a munkájukat végezzék. Elveszik tőlük azt a jogot és kötelességet, hogy képviseljék a választóikat. Ez azt jelenti, hogy önök azoknak a választóknak a jogát sértik, akik ideküldték ezeket a képviselőket. Önök ezektől a választóktól veszik el a képviseletet ebben a parlamentben, mert nem tetszik önöknek valami.

S végül hadd mondjak még egy dolgot ugyanebben a témakörben: ez pedig a jegyzők rendőrré lefokozása. Mert majd meghallgatjuk, hogy háznagy asz-

szonynak ez ínyére van-e, hogy innen kezdve rendfenntartási feladatokat kap, de az biztos, hogy a jegyzők a magyar parlamenti hagyomány szerint nem fogdmegek, ők nem azért vannak rendszeresítve, hogy képviselőkkel szemben lépjenek fel. A jegyzők dolga az, hogy garantálják vagy segítsék az ülés szabályos vezetését, és az a dolguk, hogy a jegyzőkönyv hitelességét garantálják. Ez a magyar parlamenti hagyomány. Azok a nagyszerű jegyzők, akik előttünk jártak ebben a feladatkörben, ennek szellemében dolgoztak. Önök most azt mondják, hogy a jegyzőknek az a dolga, hogy más képviselőkkel szemben lépjenek föl, és rögtön adnak nekik egy felhatalmazást is, amelyik arról szól, hogy egyébként más képviselők jogait is akár sérthetik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Minket, a parlament ellenzéki jegyzőit nem ezért küldtek ide a választók, hogy más képviselőktől vegyünk el a jogokat. Nem ez a dolgunk ebben az Országgyűlésben!

Hadd térjek át a második témára, ez a tájékozási jog korlátozása. Önök előírják azt, megszüntetik azt a rendszerváltás idején kialakult jogosítványt, hogy az országgyűlési képviselők szabadon beléphetnek a közintézményekbe. Igen, Kocsis Máté képviselő úr, van olyan képviselő, aki akár hajnalban is elmegy egy közintézménybe, mert hajnalban is dolgozik a választóiért, bármilyen meglepő.

És igen, egy közintézménynek hajnalban is kell tájékoztatást adnia a működéséről az országgyűlési képviselők számára, nem azért, mert a képviselőknek különleges jogaik kellene hogy legyenek, hanem azért, mert a képviselő a választóit képviseli, amikor információt kér. Az pedig, amit önök itt felolvasnak, hogy persze, majd előzetes egyeztetés után kapnak tájékoztatást, tisztelt képviselőtársaim, majdnem csúnyát mondtam, hogy ez mit ér.

Hadd mondjak el inkább egy példát! A nyáron lefelben fordultam az összes tankerületi vezetőhöz, élve a ma is meglévő jogommal, hogy adjanak tájékoztatást arról, hogy hány tanár hiányzik az oktatási rendszerből, ha már egyébként a KLIK, illetve a minisztérium ezt nem hajlandó elárulni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Volt két tankerület vezető, aki valószínűleg nem kapta meg idejében az utasításait, és tisztességes, korrekt szakmai választ adtak. Rajtuk kívül az összes többi helyről ugyanaz az egyenszöveg érkezett arról, hogy kérdezzem a minisztériumot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök államigazgatása, az önök emberei visszaélnék ezzel a joggal, és nem tartják be a törvényi kötelezettségeiket. Önök most ezt fedezik ezzel a szabállyal. Azzal, hogy elvonják az ellenzéki képviselőktől azt a jogot, hogy szabadon beléphessenek a közintézményekbe, szimbolikusán azt fejezik ki, hogy az államhatalom, a kormányhatalom a törvényhozói és a képviselőkön keresztül a választói ellenőrzés felett áll. Önök azt mondják ezzel a választóknak, hogy nincs jogotok a képviselőiteken keresztül ellenőrizni azt, hogy mit csinálunk egy kórházban, egy iskolában, egy hivatalban vagy a közmédiában. Önök azt

üzenik nekik, hogy nem érdekel minket az, hogy ti mit gondoltok rólunk.

Végül hadd említsem meg azt is, hogy mi a helyzet az önálló képviselői indítványokkal. Említette már Tóth Bertalan képviselő úr, szintén egyetérttek vele, hogy egyrészt megkönnyítik a dolgot, eddig ugyanis az volt a helyzet, hogy ha egy bizottság nem kívánt napirendre venni egy határozati javaslatot vagy törvényjavaslatot - az ellenzéki javaslatokkal, egyetlen kivétellel ebben a ciklusban, mindig ez történt -, akkor utána az adott képviselőcsoport kérhette, hogy erről a parlament plenáris ülése döntsön.

Önök ezt most elküldik a Törvényalkotási bizottságba, ami, azon túl, hogy megkönnyíti a dolgukat, és lehetlenné teszi azt, hogy itt az Országgyűlés plenáris ülésén legalább módja legyen elmondani az érintett képviselőnek, hogy miért javasolja ezt vagy azt a dolgot, még akkor is, ha önök ezt nem nagyon szokták meghallgatni, mert nem látom önöket, hogy itt lennének ezeken az egyébként az Országgyűlés tekintélyét szintén megalázó módon hétfőn éjszakákra időzített vitákon, csak az ellenzéki képviselőket érdekli az, hogy egyébként mit javasolnak képviselőtársaik, de még egy nagyon fontos következménye van ennek, tisztelt képviselőtársaim. Innen kezdve önöknek nem kell majd gombot nyomnia arról, hogy kapjanak-e gyógyító gyógyszert a beteg gyerekek; arról, hogy legyen-e végre átláthatóság, és nyilvánosságra kerüljenek-e az ügynökakták; arról, hogy emeljék-e a családi pótlékot, és még folytathatnám tovább.

Ez a szabály arra való, hogy önöknek ne kelljen felelősséget vállalnia azért, hogy nem hajlandóak fontos közügyekben még vitára kelni sem. Ez arra való, hogy önök elbújhassanak a saját választói elől. Ezzel a szabállyal is a választók jogát korlátozzák. Korlátozzák a választók jogát abban, hogy megismerjék az önök álláspontját fontos kérdésekről; hogy indokolniuk kelljen azt, hogy miért nem támogatják ezt vagy azt a javaslatot. Ez a javaslat nemcsak a demokráciát sérti, nemcsak az Országgyűlés tekintélyét rombolja, hanem gyáva is.

Összefoglalva, képviselőtársaim, azt tudom tehát elmondani, hogy ennek a törvényjavaslatnak egyetlen célja van, hogy az önkormányzati választási kudarc után erőt demonstráljanak, és megpróbálják megfélemlíteni és szétverni az ellenzéket. De szeretném világossá tenni: ez nem fog sikerülni. Amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten. Mi örömmel vennénk részt konstruktívan a parlamenti munkában, örömmel folytatnánk itt érdemi vitákat, ha például ideengednék azokat a törvényjavaslatokat, amik az ellenzéki választóknak fontosak; ha például kellő időt adnának a felkészülésre; ha például nem vernék le a bizottságban a módosító indítványokat érdemi vita nélkül.

De ha nem tesz lehetővé azt, hogy érdemi vitát folytassunk a plenáris ülésen és a bizottsági üléseken, ha nem tesz lehetővé azt, hogy az ellenzék véleménye eljusson a választókhöz, akkor meg fogjuk találni azokat az eszközöket, amelyekkel a véleményünket ki tudjuk fejezni.

S azt kell mondanom önöknek, hogy ez nem érdeke az országnak. Az ország érdeke az lenne, hogy hagyják működni az ellenzéket, és védjék meg érveikkel az álláspontjukat. Az a baj, hogy már nincsenek érveik. Az a baj, hogy már alig tudnak olyan dolgot mondani, ami a választók számára vonzó lenne. Már az utolsó gyűlöletpatronjaik is eldurrantak, és ezért mennek előre a vita korlátozása, az ellenzék elhallgatása irányába.

De ez nem fog sikerülni, mi nem önöknek vagyunk felelősek; mi nem önöknek tartozunk számadással, hanem a választóinknak és a lelkiismeretünknek, és mindent meg fogunk tenni, amit a választóink képviselése és a lelkiismeretünk megkövetel. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt az utolsó felszólalók között, én azt gondolom, mindenképpen indokolt, szükséges visszautalni arra, hogy mi hangzott el ebben a rendkívül fontos vitában. Én úgy gondolom, fontos arra is utalni, hogy milyen körülmények között zajlik ez a vita.

Talán a televíziót vagy az internetes közvetítést nézők nem láthatják, de az összes miniszteri bársonyszék üres, tehát e rendkívül fontos vita alkalmával egyetlen miniszter, egyetlen államtitkár sincs itt; nincs itt miniszterelnök úr, de nincs itt a házelnök úr, ami szerintem egy rendkívül szimbolikus lépés, hogy ezen rendkívül fontos vita nem érdekli az Országgyűlés elnökét.

(13.00)

Nincs itt a KDNP frakcióvezetője; Kocsis Máté, a Fidesz frakcióvezetője most ért vissza a terembe *(Kocsis Máté a kezét felemelve: Már régen!)* - igen, látom, hogy jelentkezik, látom a frakcióvezető urat -, de nagyon örülök is, hogy visszatért az ülésre, hogy itt van az ülésen Kocsis Máté, ugyanis ő is a Fidesz frakciójának vezérszónokaként, frakcióvezetőként, Halász János képviselő úr és az előterjesztő is néhány perc alatt bebizonyította, hogy ez a törvényjavaslat hazugságokra épül.

Egy, az elmúlt időszakban történt esetre, Hadházy Ákos esetére utaltak, és ezzel indokolták, ez volt a legfontosabb kiváltó ok, amiért önök ezt a rendkívül fontos, átfogó javaslatot előterjesztették. Ők azt mondták, hogy történt egy eset, amit önök elfogadhatatlannak minősítettek, és azért tartották szükségesnek, hogy módosítsák a házszabályt, durván módosítsák az országgyűlési képviselők munkájának,

munkavégzésének a lehetőségét, hogy az ilyen eseteket meg lehessen akadályozni. Nos, hát ez önmagában bebizonyítja, hogy hazugság ez az egész eljárás, amit önök előterjesztettek, és ez a javaslat is hazugság.

Pontosan tudjuk azt, hogy ha úgy ítélik meg, hogy ez az eljárás házszabálysértő, és hogy ezzel az eljárással Hadházy Ákos indokolatlanul megakadályozta a miniszterelnöknek a kinyilatkoztatását, akkor lettek volna szabályok, most hatályban lévő szabályok, hogy rendet csináljanak. Ezekkel a szabályokkal önök nem éltek, tehát eszükbe sem jutott, hogy ezeket a szabályokat alkalmazzák, és így adják meg a miniszterelnöknek, hogy folytassa a felszólalását.

De mi is történt azon a bizonyos jól ismert vagy botrányos eset kapcsán? Láthattuk azt, hogy Hadházy Ákos feltartott néhány táblát, ezzel is demonstrálva országgyűlési képviselőként, amit egyébként nagyon sok magyar ember gondol ebben az országban. Először is a miniszterelnök elkezdett birkózni Hadházy Ákossal, megpróbálta erővel elvenni tőle azt a táblát. Majd ezt a birkózást elvesztette a miniszterelnök, nem sikerült elvenni a táblát, és akkor ezt látva néhány kormánypárti képviselő felugrott, és kidobóember módjára idejöttek a pulpitushoz, és erővel elvették tőle azt a táblát. Nos, hát ez sok mindent elmond a Fidesznek a demokrácia iránti elkötelezettségéről, hogy eszük ágába nem jutott, hogy a meglévő, hatályos szabályokat alkalmazva járjanak el, az Országgyűlés méltóságát megőrizve; önök szó nélkül végignézték, hogy erőszakot alkalmazva, ismétlem: kidobóemberként, keresztény-konzervatív, magukat keresztény-konzervatívnak tartó képviselők, magukat ennek hazudó képviselők idejöjjenek, és erőszakot alkalmazzanak a magyar Országgyűlés épületében. Én azt gondolom, hogy ez mindent elmond az önök hitelességéről.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De szintén voltak itt nagyon fontos felszólalások, amelyekre szeretnék utalni. Vejkey Imre képviselő úrtól, a KDNP képviselőjétől hallhattuk, hogy ismét láthattuk itt a Jobbik frakcióvezetőjének felszólalása kapcsán, hogy - idézem - „durva provokációt láthatunk”, ez történt. Hát, egyetértek, képviselő úr, hogy durva provokáció történt, ugyanis a levezető elnök kilátásba helyezte az ülés berekesztését, úgy, hogy nem mondta el, hogy pontosan milyen házszabálysértés történt. Az egyik képviselő beleült egy székbe, ami konkrétan semmiféle módon nem sérti a házszabályt, és kilátásba helyezte a levezető elnök úr, hogy megállítja az ülést. Én azt gondolom, hogy ez valóban durva provokáció volt. Én örülök neki, hogy nem volt ennyiben következetes a levezető elnök, és végül is nem élt ezzel a lehetőséggel, és az a vita tudott folytatódni.

Még újra Vejkey Imre egyik fontos felszólalására szeretnék utalni, aki azt mondta, hogy gyermekeink és unokáink jövője a tét. Ezzel tökéletesen egyetértek.

Én is kétgyermekes édesapa vagyok, és engem is az motivált a politikai szerepvállalásra, hogy olyan módon próbáljunk részt venni az ország irányításában, olyan módon próbáljunk részt venni a közéletben, hogy biztosítani lehessen a gyermekeink jövőjét. És, igen, amikor önök olyan jogszabályokat terjesztenek az Országgyűlés elé, illetve olyan politikát folytatnak, amelynek következtében százezrek, újabb százezrek voltak kénytelenek elmenni az országból, amikor családok ezrei szakadnak szét, akkor én azt gondolom, hogy egy olyan képviselő, aki komolyan veszi az ön által megfogalmazott mondatot, az bizony fittyet hány a házszabályra, és szükség esetén, a nemzet érdekében, gyermekeink jövője érdekében néha megszegi ezeket az intézkedéseket.

Én azt gondolom, hogy ez az intézkedéscsomag, amelyet önök előterjesztettek, ez, mondhatni, önöktől egy elismerés az ellenzéki képviselők felé, és szerintem minden ellenzéki képviselőtársam részéről mondhatom, hogy állunk elébe az önök joggyakorlásának, és ez az intézkedéscsomag semmilyen módon nem fogja befolyásolni a mi képviselői munkánkat.

Akkor nézzük konkrétan a javaslatot! Az indoklást olvashattuk, láthattuk az előterjesztőnek, a frakcióvezető úrnak és a képviselőknek az indoklását, a magyarázatát, hogy mi célt szolgál ez a javaslat, ugyanakkor én azt gondolom, hogy pontosan a lényegről nem beszéltek, hogy hogyan és mi módon próbálják korlátozni az ellenzéki képviselők munkáját, milyen módon próbálják korlátozni az Országgyűlés munkáját, és milyen módon próbálják ismét csökkenteni - egyébként szerintem tekintélyt sértő módon - annak a lehetőségeit.

De nézzük, hogy pontosan miről szólnak, valójában miről szólnak ezek a javaslatok, és miről szól ez a vita. Arról beszélnek, hogy meg kell őrizni a Ház tekintélyét, a Ház méltóságát. *(Németh Szilárd István bejön az ülésterembe, és elfoglalja képviselői helyét Szabó Tímea mellett. Szabó Tímea papírjai a Németh Szilárd István előtti asztalt is elfoglalják, amit Németh Szilárd István szóvá tesz. Néhány percig tartó szóváltás alakul ki közöttük. - Tordai Bence Szabó Tímea és Németh Szilárd István felé tartja a mobiltelefonját. - Közbeszólások a kormánypárti padso-rokból.)* Majd azt is elmondták itt nagyon sok példát említve, hogy meg kell akadályozni, hogy botrányt csináljanak ellenzéki képviselők itt a parlament működése során. Azt is hallhattuk már az elmúlt napokban indoklasként - része ennek az intézkedéscsomagnak -, hogy az önök szándéka, legalábbis megfogalmazott szándéka, hogy meg kell őrizni, meg kell védeni a közintézményeknek a működését. És itt Halász János képviselő úrtól hallottam a mai vita során azt, hogy a magyar parlamentarizmus hagyományait vissza kell állítani, és ezért van szükség ezekre a javaslatokra, ezekre a rendkívül durva korlátozásokra.

Nos, hát azt jól láthatjuk - én azt gondolom, hogy ebben talán még vitát sem érdemes nyitni -, hogy ez a javaslatcsomag, amely itt fekszik előttünk, ez nem-

csak több évtizedes, de még a dualizmus korában látható és a két világháború közötti időszak korában is látható jogokat, eszközöket, hagyományokat zár ki a parlamenti működésből, tehát olyan eszközöket, olyan parlamenti eszközöket, amelyek mindig legitim eszközök voltak, és nagyon sokszor láthattunk példát arra a történelem során vagy éppen a rendszerváltás utáni időszakban, hogy ezeket akkor alkalmazták, amikor erre valójában szükség volt. Önmagában tehát az is hazugság, amit Halász képviselő úr megfogalmazott.

Az is, én azt hiszem, teljesen egyértelmű lehet minden magyar választópolgár számára, hogy nem voltak túl gyakoriak az ilyen esetek a rendszerváltás utáni parlamentarizmus történetében, de valóban voltak ilyen esetek. Volt olyan situáció, amikor a földtörvény kapcsán a Jobbik frakciója elfoglalta a pulpitust. Én azt gondolom, hogy ez is egy nagyon helyes kiállítás volt; igen, a nemzeti érdekek *(Dr. Brenner Koloman közbeszól.)* megvédése érdekében egy olyan intézkedésnél, amely a nemzet érdekeinek egyenes elárulása volt, bizony, a bátor képviselők vállaltak minden következményt, és bátran, a házszabályt megsértve kiálltak a magyar emberek jogaiért. Én azt gondolom, hogy ezért dicséret jár nekik, és semmiképpen nem indokolhatják ezt a cselekedetet azzal, hogy önök ilyen korlátozó intézkedéseket vezetnek be.

De hasonlóképpen nagyon sok képviselőtársam említette már az úgynevezett rabszolgatörvénynek vagy túlóratörvénynek az ügyét. Itt ismét Vejkey képviselő úrra szeretnék visszautalni: igen, gyermekeink jövője a tét. Tehát akkor, amikor önök a nagyvállalatok, multinacionális vállalatok profitérdekeit előtérbe helyezik a magyar munkavállalók jogaival szemben, amikor eleve olyan politikát folytatnak, amely az alacsony magyar bérekre alapoz, így próbálják kiszolgáltatni a munkavállalókat, aminek egyenes következménye az elvándorlás *(Dr. Vejkey Imre: Nem így van!)*, akkor én azt gondolom, hogy helye van akár az ilyen jellegű tiltakozásoknak is. De azt jól láthattuk, hogy erőszak alkalmazására nem került sor a képviselők részéről, és szerintem azóta nagyjából bebizonyította a magyar társadalom is vagy visszaigazolta a magyar társadalom, hogy ezt az akciót fontosnak tartotta, ez hitet adott újra az ellenzéki érzelmű szavazóknak, és újra elkezdtek bízni az ellenzéki politikában, és ennek a - mondhatjuk - következménye lett már jóval később, az önkormányzati választáson elért, nagyon sok helyen elért ellenzéki siker, de mindenképpen az erőviszonyoknak a jól látható átrendeződése.

Én tehát azt mondom, hogy az az eset, amit nagyon sok kormánypárti képviselőtársam, a legutóbbi év december 12-én nagyon sok kormánypárti képviselőtársam negatív példaként említ, én azt gondolom, az is egy bátor kiállítás volt az ellenzéki képviselők részéről. Mi magunk arra tettünk esküt, hogy a nemzet érdekeit képviseljük, én azt gondolom, hogy ez az eskü fontosabb, erősebb még akár a házszabálynál is, egy

olyan hárszabállynál is, amit mondjuk, önök szigorítani akarnak.

Megint a kormánypárti képviselők, az előterjesztők szándékának a hitelességéről: a fő indok, mint azt már elmondtam, a Ház méltóságának a megvédése. Hát, én azt gondolom, hogy nagyon kevesen vannak ebben az országban, akik úgy gondolják, hogy valójában ez a szándéka a kormánypárti képviselőknek, hogy a Ház méltóságát megőrizzék. Több képviselőtársam tett már konkrét visszautalásokat arra, hogy milyen események történtek, illetve hogy milyen módon működik az Országgyűlés kifejezetten 2010 óta.

Képviselőtársaim, nagyon sokszor láthatjuk, hogy önök nem vesznek részt érdemi vitákban, legtöbbször úgy mennek le a legfontosabb viták, hogy alig vannak jelen a teremben fideszes képviselők, vagy ha jelen vannak, akkor is szemesítve telefont, laptopot nyomkodnak, jegyzetelgetnek (*Kocsis Máté az ellenzéki padosorok felé mutat.*), és én azt hiszem, hogy most is, ha végignézek a termen, a legnagyobb arányban, frakcióvezető úr, a Fidesz képviselői és a KDNP képviselői hiányoznak - érdemes egy gyors kalkulációt végezni, és akkor ez mindjárt megerősíti a hitelességét annak, amit ön elmondott. De abban szerintem nem lehet vita köztünk, hogy ha objektív számok alapján megnézzük a képviselőknek az aktivitását, bizony jellemzően a Fidesz és a KDNP képviselői a legkevésbé aktívak, ők azok, akik általában droid módjára a frakciófegyelemnek és -utasításoknak megfelelően gombot nyomkodnak, a vitában nem vesznek részt, vagy ha éppen itt ülnek fizikálisan is, akkor sem nagyon tudják sokan - tisztelet a kivételnek! -, hogy mi történik körülöttük. Én tehát azt gondolom, hogy ez a magatartás, a képviselői szerep ilyen módon történő felfogása sérti alapvetően az Országgyűlés méltóságát.

Önök rendkívüli ülésnapon nagyon-nagyon régóta nem jelennek meg, vizsgálóbizottság évek óta nem alakulhatott, rengeteg példát láthattunk arra, hogy a távolmaradásukkal bizottsági üléseket tesznek lehetetlenné, tehát nem tudnak elindulni bizottsági ülések, mert egyszerűen nem jönnek el a kormánypárti képviselők.

(13.10)

Milyen cinikus, hogy nagyon sokszor előre meg is üzenik, hogy azért számítson rá mindenki, hogy ott érdemi munka nem lesz. A fizetést természetesen azért fölveszik.

Említették már képviselőtársaim, rendszeresen élnek azzal az eszközzel, hogy fontos, kiélezett vitákat az éjszakai órákra időzítene, ezzel is a nyilvánosság elől eltakarva azt. Ez nem sérti az Országgyűlés méltóságát, ez a fajta szerepfelfogás?! Az, hogy a nyilvánosságot ilyen módon, ilyen cinikus eszközökkel csökkentik, az nem sérti a parlament méltóságát?!

Azt is említette már talán Arató képviselőtársam, hogy valóban nagyon sokszor törvénygyárként működnek. Láthattuk az elmúlt időszakban is, látva,

hogy nemsokára véget ér az ülészak, óriási mennyiségben terjesztettek elő törvényjavaslatokat, nyilván utána majd futnak a rossz minőségű jogalkotás hatásainak javítása érdekében.

Azt szintén említették képviselőtársaim, hogy nagyon-nagyon sokszor tapasztaljuk, sőt mondhatjuk, hogy ez a kormányzati, parlamenti munkának már szinte törvényszerű velejárója, hogy alig-alig válaszolnak. Világosan feltett kérdésekre alig-alig válaszolnak államtitkárok; akiknek szakállamtitkárként nagyon fontos feladataik lennének, pártpolitikai szólamokkal próbálnak reagálni ellenzéki kérdésekre. Képviselőtársaim, kormánypárti képviselőtársaim, az ellenzéki képviselők nem azért vannak itt feltétlenül, nyilván pártok színeiben, legtöbbször színeiben jutottak be, hogy itt pártpolitikai pengeváltásokat folytassanak. Mi kérdéseket teszünk föl azért, hogy átláthassuk, mi történik, és minél jobban tudjuk képviselni a magyar emberek érdekeit. Kötelessége válaszolni az államtitkároknak, kormánypárti képviselőknek, miniszterelnöknek, minisztereknek - és a miniszterelnöknek is - a feltett kérdésekre. Mert ezekre a kérdésekre alapvetően nem nekünk tartoznak válasszal, hanem a magyar embereknek.

Igen, említette Arató képviselőtársam, milyen meggyalázása a magyar Országgyűlés, a magyar parlament működésének az, hogy Demeter Márta képviselőtársamnak a miniszterelnök egy rendkívül fontos kérdés kapcsán annyit válaszolt, hogy „Boldog karácsonyt!” Egy ilyen intézkedés, képviselőtársaim! Hende képviselő úr mint előterjesztő, az önök javaslata hol tartalmazza azt, hogy ezt ne tehesse meg Magyarország miniszterelnöke, hogy Magyarország miniszterelnökének válaszolni kelljen erre a kérdésre? Hol van, pontosan melyik pontja az ön vagy az önök javaslatának, amely biztosítja azt, hogy ezután a miniszterelnök nem fogja azzal elintézni a választ, hogy „Boldog karácsonyt!”? Ez nem szerepel a javaslatukban. Azt gondolom, ebben ön sem tud velem vitatkozni.

Azt is említette már valamelyik ellenzéki képviselőtársam, hogy igen, voltak olyan esetek, ahol lehet vitatkozni, hogy ez helyénvaló vagy nem helyénvaló, nyilván ízlés kérdése az, hogy adott esetben egy figyelemfelkeltő akció méltó-e a magyar Országgyűléshez vagy nem. De egy ilyen kérdést - igen, gumiszabályokról van szó, igen, szubjektív döntéshozatalról van szó - egy frakció vagy éppen egy frakciószövetség, Fidesz-KDNP hitelesen nem szabályozhat le.

Az Igazságügyi bizottság ülésén magam is részt vettem, és ott is több képviselőtársam, én magam is felvettem, hogy ha ilyen jellegű intézkedéseket akarnának hozni, ha valóban az lenne a céljuk legalább részben, vagy ez is a céljuk lenne, hogy olyan esetek, amelyekre döntő részben, a képviselők jelentős része azt mondhatná, hogy ez valóban nem ide illik, ezeket szeretnék korlátozni, és ilyen módon akarják biztosítani az Országgyűlés működését, akkor az lett volna helyes, ha kezdeményeznek egy frakciók közötti egyeztetést, és megpróbálták volna információt, véleményt kérni az

ellenzéki képviselőcsoportoktól is, hogy ezt hogyan látják.

Nyilvánvalóan egy ilyen eljárásrendnek a módosítása, aktualizálása nem szólhat egy adott parlamenti ülésről, és igen, az pedig egészen elfogadhatatlan, hogy az ülés közepé felé haladva nyújtanak be egy ilyen szabályozást, hogy teljesen átalakítják a - mondjuk így - játékszabályokat, feltételeket. Ez teljesen elfogadhatatlan! Önöknek eszük ágában sem volt egyeztetni, ilyen szándék nem volt, semmiféle megkeresés az ellenzéki frakcióvezetők felé nem érkezett. Ez is megmutatja azt, hogy tökéletesen hiteltelen az, amivel önök ezt a gyalázatos törvényjavaslatot előterjesztették.

Képviselőtársaim, azt gondolom, ha önökben nyomokban ez a szándék megjelenik, vagy ezek a célok megjelennek a szándékaik mögött, és ha az Országgyűlés méltóságát szeretnék helyreállítani, az Országgyűlés méltóságát szeretnék megőrizni és megvédeni, akkor vegyék komolyan a képviselői kötelességeiket, legyenek itt az Országgyűlésben, vegyenek részt a vitákban, terjesszenek be javaslatokat, érdemben vitassák meg, és adják meg a lehetőséget, hogy érdemben meg lehessen vitatni az ellenzéki javaslatokat, nemcsak itt, hanem a bizottsági ülések szintjén is.

Rengetegszer elmondták, én már nem akarom ismételni ellenzéki képviselőtársaimat, az elmúlt hosszú-hosszú évek során szinte lehetetlen feladat, hogy érdemben elvigyünk egy javaslatot, és ott legyen a kormány vagy éppen a kormánypárti képviselőcsoportok részéről egy vita során valaki, aki kíván is érdemben foglalkozni ezekkel a javaslatokkal. Ezekkel önök nem kívánnak foglalkozni, nyilván erőből kívánnak mindent megoldani, de ez megint csak nem összeegyeztethető azzal a szándékkal, amit önök fogalmaztak: egyrészt az Országgyűlés tekintélyének a megvédelme, másrészt - és ismét Vejkey képviselő úrra nézek - a gyermekeink jövőjének a biztosítása.

Képviselőtársaim! Több ellenzéki képviselő a felszólalásában utalt rá, hogy a legdurvább, legelfogadhatatlanabb pontja ennek a javaslatnak az, hogy megszűnik az a lehetőség, hogy egy országgyűlési képviselő egy közintézménybe előzetes bejelentkezés nélkül bemehessen. Nos, tulajdonképpen egyetértek azzal, hogy ez a legdurvább pontja, és ez egy olyan pont, amit ráadásul nem is tudnak semmilyen módon azzal megmagyarázni, amit az indoklásban fogalmaztak.

Azt hiszem, abban konszenzus lehet köztünk, nyilván kormánypárti képviselők ezzel nem értenek egyet, de már a kormánypárti szavazók többségének is ez a véleménye, hogy a korrupció ma Magyarországon történelmi szinten van, és az alapvető nemzeti érdek, hogy minden eszközzel küzdjünk a korrupció fékentartása, a korrupció ellen. Ennek bizony nagyon-nagyon fontos eszköze az országgyűlési képviselőknek az a jogosítványa, hogy közintézményekbe igen, váratlanul, igen, előzetes bejelentkezés nélkül bemenjenek, információkhoz hozzájussanak, és ezeket a képviselői jogukat felhasználva ezek ellen az

esetlegesen felmerült korrupciós esetek ellen felhasználják. Ez nemcsak joga egy képviselőnek, hanem nagyon-nagyon fontos kötelessége is.

Nagyon remélem, hogy lesz kormánypárti képviselő a vita későbbi szakaszában, és megpróbálnak legalább valamiféle magyarázatkísérletet megfogalmazni arra, hogy miért van szükség ennek a rendkívül durva korlátozó intézkedésnek az előterjesztésére, miért akarják megakadályozni azt, hogy a közvagyon használó, közpénzből működő intézményeket a magyar emberek által megválasztott országgyűlési képviselők megfelelően, hatékonyan tudják ellenőrizni. Mert a megfelelő és hatékony ellenőrzés nem történhet előzetes bejelentkezés útján. Kérem, bármely képviselőre is nézek, kérem, próbálják ezt legalább megmagyarázni, esetleg Hende Csaba előterjesztőként, mert nyilván ezt a szándékot, ezt a rendkívül durva korlátozást nem indokolhatják egy-egy esettel vagy olyan esettel, amit önök így látnak, mások pedig úgy látnak. Azt hiszem, hogy ezzel önök messzemenőre túllőttek a célon, ez egészen elképesztő és elfogadhatatlanul durva korlátozás.

A következő esetet említeném, erről is volt már szó a mai vita során: bizony nagyon sok olyan intézkedés van, amely alapvetően a nemzeti érdekeinket érinti, s önök, mondjuk, egy érdemi vitában ezekről hallani sem akarnak. Más lehetősége az ellenzéknek akkor nincs, mint hogy ezeket időszakonként, parlamenti időszakonként hat esetben idehozza az Országgyűlés elé, és itt, ha korlátozott időben is, de legalább egyfajta vitát lehet erről folytatni. Ezt a lehetőséget akarják önök végleg elvenni, és a Törvényalkotási bizottságra kívánják visszaszorítani ezeket a vitákat. Ezzel egyrészt azt gondolom, hogy teljesen elfogadhatatlan módon korlátozzák a nyilvánosságot, és leszűkítik a vitát. A probléma az, hogy nagyon sok ilyen esetben majd nem lesz lehetősége ilyen módon az ellenzék által előterjesztett javaslatokról minden képviselőnek szavazni. Vannak a Törvényalkotási bizottságnak megválasztott tagjai, de nem minden parlamenti képviselő az, a parlamenti képviselők jelentős többsége nem tagja a Törvényalkotási bizottságnak. És ilyen módon, amikor egy magyar emberek számára fontos javaslatot az ellenzék behoz a plenáris ülés elé, akkor egyrészt nagyon sok olyan képviselő lesz, aki szavazni szeretne egy ilyen javaslatról, de nem fogja tudni megtenni, és nagyon sok esetben pedig azzal szembesülünk majd, hogy nagyon sok képviselőnek szavaznia kellene, kötelessége lenne szavazni, ilyen módon is megfelelő a választói igényeknek, élve képviselői jogaival és teljesítve kötelességeit, hogy szavazzanak egy ilyen javaslatról. Ezt önök most kisöprik a Házból, ennek a lehetőségét korlátozzák.

Tegnapelőtt viszonylag hosszú vitát folytathattunk ezekről a bizonyos javaslatokról, és igen, huszadik alkalommal terjesztettük elő az állambiztonsági múlt feltárásáról szóló javaslatot. Önök tettek annak idején 2010-ben egy vállalást, hogy másfél éven belül ezt a problémát megoldják, és végre az ügynököktől

nyilvánosságát, az állambiztonsági múlt feltárását önök biztosítani fogják, de ezt önök cinikus módon nem tették meg. Egyrészt megtudhatta mindenki Magyarországon, hogy önök csak hazudták magukat antikommunistának és ilyen módon rejtegetik az állambiztonságnak a soraikba férközött egykori fenntartóit. De az ellenzék erre lépett, annak idején az LMP frakciója kezdte meg ezt a sorozatot, és ilyen módon tudtuk csak legalább a vitát megkezdeni, hogy a plenáris ülésre felkértük ezt a javaslatot, s ez a vita, ez a vitakezdemény legalább eddig hússzor megtörténhetett.

Jól láthatjuk, most valószínűleg többet nem fog idekerülni a plenáris ülésre ez a vita, önök egyrészt teljesen világosan és egyértelműen az eddigi munkájukkal bebizonyították, hogy eszük ágában sincs ilyen módon is az áldozatok emlékéit megtisztelve feltárni a diktatúra titkait, de lehetetlenné teszik, hogy ezeket a vitákat legalább ilyen szinten az ülésen le lehessen folytatni.

(13.20)

Arról nem is beszélve, hogy ezzel szintén súlyosan sértik az Országgyűlés méltóságát, hogy amikor ezek a viták folytak, alig-alig néhány ellenzéki képviselő volt jelen, és ők sem szóltak hozzá például a legutóbbi ilyen viták során, egyetlen alkalommal sem kértek szót, hogy elmondják a véleményüket, hogy elmondták volna legalább, miért nem támogatják az adott javaslatot, vagy elmondták volna, hogy van nekik jobb ötletük is. Nyilván ezt nem tehették meg. Tehát ez is egy rendkívül durva korlátozása az országgyűlési munkának. És úgy gondolom, hogy ezt semmilyen szinten nem lehet még csak logikailag sem összepárosítani azzal az indokláshalmazzal, amit önök beleírtak a javaslatba. Mi köze ennek ahhoz, tehát miért kell ilyen módon „növelni” - idézőjelben - a plenáris ülés hatékonyságát, hogy ezeket a rendkívül fontos, adott esetben nemzeti érdekeket érintő vitákat kizárják a plenáris ülésről, és ezzel a képviselők jelentős részét kizárják ezekből a vitákból?

És igen, említették képviselőtársaim az olyan gyalázatos döntéseket, mint ami szintén ott volt napirenden hétfőn, ritka betegségben szenvedő gyermekek kezelésének az állami támogatása, amikor teljesen világos a szituáció: itt egy olyan javaslatról volt szó, ami alig-alig terhelne meg a költségvetést, mégis az életet jelenthetné nagyon sok beteg gyermeknek. És önök ezt a vitát megint csak úgy élték át, hogy egyetlen fideszes, KDNP-s képviselő nem kért szót, majd cinikus módon, itt röhécselve nemet nyomtak ennek a javaslatnak a tárgysorozatba vételére. Na, ez azért volt fontos legalább, hogy ez itt történhetett meg, mert minden magyar választópolgár láthatta, hogy az őt képviselő, őt elméletben képviselő vagy az általa megválasztott vagy a szavazata által mandátumhoz juttatott képviselő hogyan képviselte őt ebben az ügyben. Ez nyomon követhető, és ennek a

lehetőségét veszik el ezzel a rendkívül durva korlátozással. Nagyon bízom benne, hogy esetleg Hende Csaba mint előterjesztő erre valamiféle magyarázatot tud adni, hogy önök úgy akarják korlátozni a plenáris ülés hatékonyságát, hogy rendszerint itt sincsenek ezeken a vitákon, rendszerint otthon alszanak, gondolom, jókat, vagy más módon töltik a szabadidejüket; önöket semmilyen módon nem korlátozza, az ellenzéki képviselők pedig úgy érezték, hogy nekik itt kell lenni adott esetben késő esti órákon, el kell mondani a véleményüket, és eleve egy ilyen javaslatot meg kell fogalmazni, még akkor is, ha a kormányzásra nem mi kaptunk felhatalmazást.

És igen, ezt is említették már képviselőtársaim, hogy rendkívül súlyos probléma az, hogy azok a szankciók, amiket önök leírtak ebben a javaslatban, nagyon sok esetben nehezen értelmezhető gumiszabályozásokra épülnek. Itt már többen említették képviselőtársaim az „illetlen”, a „kirívóan sértő” szavakat. Én az Igazságügyi bizottság ülésén rákérdeztem arra Hende képviselő úrnál, hogy például az, hogy egy javaslat vagy intézkedés hazaárulás, hogy ez illetlen-e, sértő-e, ezt például el lehet-e mondani majd a magyar Országgyűlésben, kimondhatja-e adott esetben egy ellenzéki képviselő, hogy ő azt gondolja, ez hazaárulás, ami történik, vagy a nemzet érdekeinek elárulása, ki lehet-e ezt majd mondani, vagy ez illetlennek tekinthető-e majd. Vagy azt mondani - és ez is elhangzott már -, hogy valamiért egy képviselő meggyőződése szerint, ha változik a helyzet, egy kormánypárti politikus börtönbe fog kerülni. Ez fenyegetésnek minősül-e? Ezt meg lehet majd csinálni a magyar Országgyűlésben, hogy ezt őszintén kimondja egy ellenzéki képviselő? De az a tragédia, hogy igen - ahogy elmondták képviselőtársaim -, ezeknek a megítélése szubjektív lesz, ezek alapján ki lehet tiltani országgyűlési képviselőket az ülésről, meg lehet vonni a szót, majd ki lehet tiltani az Országgyűlés épületéből, majd minden olyan épületből, ami idetartozik, ehhez a komplexumhoz. Ez egészen elképesztő!

Ezt szintén említették már az előttem szólók, hogy ezzel olyan jogokat sértenek, ami egészen elképesztő. Például - erről is volt már szó - a munkavállalói jogok gyakorlása sem lesz lehetséges. Na, ilyen módon akarják önök megvédeni a magyar Országgyűlés tekintélyét? Amikor kitiltanak, adott esetben egy szubjektív eljárásból kifolyólag kitiltanak - nyilván sokadik büntetesként - egy képviselőt a magyar Országgyűléshez tartozó épületekből, nem tud találkozni a munkatársaival, nem tudja használni az eszközöket, amit az ő munkájához biztosítottak, nem tudja elvégezni a képviselői munkáját, ezzel lehet megvédeni az Országgyűlés tekintélyét?

Az egyik legeslegdurvább intézkedés, amit önök előterjesztettek, ez szintén a kitiltáshoz kapcsolódik: szavazati jog gyakorlása. Úgy gondolják, hogy majd úgy fogják gyakorolni az ellenzéki képviselők a szavazati jogot, hogy úgymond megbízott útján adják le a szavazatukat. Egészen elképesztő, ezt hogyan gondol-

ják? Az előterjesztőre nézek vagy frakcióvezetőre nézek, hogyan gondolják ezt? Tehát ha nem egy, hanem kettő, három, tíz képviselőt tiltanak ki, kitiltanak egy egész ellenzéki frakciót, ne adj' isten, kitiltják a teljes ellenzékét, akkor majd az ellenzéki képviselők, tehát a magyar emberek által az Országgyűlésbe bejutott, mandátumhoz juttatott ellenzéki képviselők helyett a szavazatot kormánypárti képviselők fogják leadni? Remélem, hogy frakcióvezető úr, az előterjesztő, bárki ezt megmagyarázza, hogy ez hogyan történik, és hogyan gondolják ezt önök reálisnak, hogy kormánypárti képviselők szavazzanak majd megbízás útján ellenzéki képviselők helyett. Ez egészen elképesztő, és mondhatjuk, hogy extrém módon korlátozása az országgyűlési képviselők munkavégzésének.

Rengeteg esetet lehetne még sorolni, ehhez még 30 perc is kevés, de még egyre szeretnék utalni, és ez bizony a bizottsági meghallgatásoknak az intézménye. Megint csak mondom egy nagyon-nagyon fontos példát: van egy gigaprojekt, amiben soha nem fogunk egyetérteni, ez a paksi bővítés gigaprojektje, és igen, én magam júliusban egy bizottsági meghallgatáson tapasztaltam olyan döbbenetes válaszokat az illetékes miniszter részéről, hogy fogalma sincs, hogy egy 4000 milliárdos projekt kapcsán mikor indulhat el az engedélyezési eljárás, vagy az, hogy éppen a pályázat nélkül helyzetbe hozott oroszok most tanulják a hazai műszaki környezetet. Ha ilyen jellegű meghallgatásokra nem kerülhet sor, akkor ezek a döbbenetes információk hogyan fognak előkerülni, ezek az információk hogyan jutnak el azokhoz az emberekhez, akiknek a pénzéből önök itt gazdálkodnak? Tehát egészen elképesztően felelőtlen és elfogadhatatlan lépés az, hogy bármilyen módon így a bizottságok működését korlátozzák.

És igen, hasonlóképpen elfogadhatatlan az, amit egy MSZP-s javaslat során, az utolsó időben nagyon-nagyon sok módosító javaslat során önök szintén bemutatottak, hogy adott esetben a meglévő szabályoknak a felrúgásával is megakadályozták, hogy az adott ellenzéki frakció által benyújtott módosító javaslatok százaival az önök által vélt jogalkotási folyamatot megakadályozzák vagy a jónak vélt folyamatot megakadályozzák. (*Sic!*) Nos, lehet vitatkozni azon, hogy ez helyes vagy nem helyes eszköz, én azt gondolom, hogy minden, ami a szabályoknak megfelelő, és minden olyan eszköz, ami demokratikus és amivel a magyar emberek érdekeit lehet szolgálni, az alkalmazandó, és adott esetben, ha már nincs más eszköze egy ellenzéki képviselőnek, mint hogy ilyen eszközökhöz nyúljon, akkor ezt kötelessége is alkalmazni. Önök akkor is a szabályokat figyelmen kívül hagyva söpörték le ezt a lehetőséget, így vették el az ellenzék kezéből, és most pedig egy olyan módosítást terjesztenek elő, hogy ez az eszköz még elméletben se álljon rendelkezésre. És nem pécéztem ki magamnak Vejkey képviselő urat, de fontos volt az a gondolat, hogy nekünk itt, mindannyiunknak az a kötelességünk, hogy olyan politikát folytassunk, ami a gyermekeink és unokáink jövőjét megfelelően biztosítja, és ezekhez bizony néha

ilyen eszközök használatára is szükség van. Ez az intézkedés megint csak nem az Országgyűlés tekintélyének a helyreállítását szolgálja, hanem azt, hogy korlátozni lehessen az ellenzéki képviselők jogát.

Én egyetértek azokkal a képviselőkkel, akik előttem elmondták, hogy ez az intézkedéscsomag reakcióként született az októberi önkormányzati választási súlyos kormánypárti kudarcra. Ez az önök részéről mindenképpen elismerése az ellenzéki parlamenti munkának. Tehát az, hogy önök egyáltalán ezzel foglalkoznak, önök egy ilyen javaslatot előterjesztenek, és valószínűleg a kétharmad birtokában meg fogják szavazni, ezzel aláhúzzák azt, hogy bizony érdemes ellenzéki képviselőként dolgozni a parlamentben - nem volt igazuk azoknak, akik azt mondták, hogy be sem szabad menni -, mert önöket ez zavarja, önöket ez korlátozza. Ebből kifolyólag, én azt hiszem, ez egy nagyon világos üzenet, hogy az ellenzéki képviselőknek kutya kötelessége ezt a munkát nemcsak hogy folytatni, hanem sokkal hatékonyabban és sokkal elkötelezettebben folytatni.

Én azt tudom mondani, képviselőtársaim, hogy az LMP frakciója biztos, hogy megértette ezt az üzenetet, és annak ellenére, hogy természetesen mi elutasítjuk ezt a gyalázatos törvénycsomagot, mi ezt az üzenetet úgy fogjuk értelmezni, hogy nekünk az a kötelességünk, hogy nemcsak hogy az eddigi intenzitással, hanem sokkal nagyobb intenzitással és sokkal nagyobb elkötelezettséggel fogjuk folytatni mind a parlamentben az ellenzéki munkát, mind pedig az Országház falain kívül azt, amire lehetőséget biztosítanak azok a jogok, azok a még meglévő jogok, amiket az ellenzéki érzelmű választópolgárok szavazatából mi megkaphattunk. Köszönöm szépen. (*Demeter Márta: Így van! - Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jó napot kívánok! Folytatjuk a munkánkat. Mielőtt megadnám a szót Szabó Timea frakcióvezető asszonynak, arra hívom fel a figyelmüket, ami egyébként önmagában egy egyszerű tény, hogy kénytelenek elviselni egy parlamentben, hogy egymás mellett ülnek. Ez már csak egy ilyen világ. Úgyhogy kérem szépen, mindenki tartsa tiszteltben, hogy mellette ki ül, és őt pedig kérem, hogy a mellette ülő lehetőségeit, jogait ne csorbítsa.

Így aztán most Szabó Timea frakcióvezető asszony, a Párbeszéd frakcióvezetője kapja meg a szót. Nyilván figyelembe vette mondataimat. Parancsoljon, öné a szó.

(13.30)

SZABÓ TIMEA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr, és külön köszönöm ezt a kis kitérőt. Azt hiszem, hogy most egy picit nagyobb biztonságban érzem magam, mert hátha így akkor mindenki fegyelmezni fogja magát a mellette ülővel szemben.

Az előttünk fekvő (*Németh Szilárd István: Ez arccatlanság, amit...*) törvényjavaslat nem más, tisztelt

fideszes képviselőtársaim, mint a választók elleni bosszúhadjárat. Bosszúhadjárat, amiért október 13-án Budapesten és a nagyvárosokban is, de számos kistélepülésen is egyértelműen kimondták azt, hogy elég volt az Orbán Viktor-féle gyűlöletkeltésből, elég volt a félelemkeltésből, és elég volt a hazugságból, a lopásból és abból a rombolásból, amit önök az elmúlt kilenc évben végeztek.

Azért mondom, hogy bosszúhadjárat, mert ez nem egy önállóan álló törvényjavaslat, hanem ez már október 13. óta a negyedik-ötödik olyan lépés, ami ennek a bosszúhadjáratnak a része. Kezdődött azzal, hogy Kövér László rögtön gyakorlatilag kitiltotta a sajtót a Parlamentből, a Képviselői Irodaházból és bárholonnan, ahol önök megfordulhatnak, nehogy az önök képviselői még tovább égessék a kormányt olyan lépések miatt, hogy nem tudnak egy egyszerű közéleti kérdésre válaszolni, vagy éppen szaladgálnak a kamerák előtt. Kövér László egész egyszerűen egy karanténba zárta őket. Ez volt az első lépés.

Aztán láttuk azt, hogy benyújtottak sunyi módon salátatörvényekbe bújtatva olyan, az ellenzéki vezetésű önkormányzatokat ellehetetlenítő törvényeket, amik elveszik a szabad felhasználású bevételeket. Itt gondolunk az iparüzési adóból származó bevételek konkrét felhasználására. Én hiába kérdeztem Orbán Viktort a hétfői napon, hogy akkor mondja ki, hogy például Budapest akkor azt a 155 milliárd forintot szabadon felhasználhatja-e arra, amire akarja. Nem válaszolt. Ebből egyértelműen arra következtetünk, hogy nem. Tehát ezzel is meg akarják önök fojtani ezeket a városokat.

Aztán most halljuk azt, hogy új választási törvényre készülnek, mert nagyon fáj önöknek ez az októberi választás. Most majd nem lehet indulni civil szervezetként, csak pártként. Megjegyzem, ezt azért üzenjék meg a saját fideszes képviselőiknek, akik közül jó néhányan, például a III. kerületben Bús Balázs is nem fideszes színekben indult, hanem ő maga is egy civil szervezetet gründolt össze, úgyhogy azért jó néhány fideszesre is vonatkozik ez a javaslat. Azt is látjuk, hogy most már a győzteskompenzációt is készülnek elvenni.

Tehát félnek önök, pontosan készülnek 2022-re, mert látják azt, hogy az ellenzék együttesen megerősödött, összekovácsolódott. Hiába próbálják önök lejáratni ezt az ellenzéki egységet, ez egy létező egység, és megyünk előre '22-ben, és önök tudják, félnek attól, hogy 2022-ben bizony el fogjuk kergetni magukat a kormányból. Bár most már itt felvetődött a kérdés, és én is azt gondolom, hogy esetleg ez nem számít-e fenyegetésnek, hogy azt mondjuk, hogy le fogjuk váltani önöket, mert itt már többször megjelent az, hogy mi ezzel önöket fenyegetjük. Hát, ha önöknek ez fenyegetés, akkor bizony vegyék ezt fenyegetésnek, én ezt bátran vállalom, el fogjuk önöket kergetni.

Nevetséges ez az előttünk fekvő, most tárgyalandó törvény. Önök úgy csinálnak, mintha ez a Ház méltóságáról vagy bármilyen módon arról a törvényalkotási folyamatról szólna, amit mi kilenc éve próbálunk

egyébként normális mederben tartani, csak önök miatt ez nem sikerül. *(Felzúdulás a kormánypárti sorokban.)*

Még egyszer szeretném én is hangsúlyozni azt, hogy ez a törvény nem az ellenzékéről szól. Ez a törvény nem az ellenzéki képviselőkről szól. Higgyék el, hogy minket nem tudnak megfélemlíteni azzal, hogy elveszik a fizetésünket. Minket nem fognak tudni megállítani azon az úton, amin közösen elindultunk, azzal, hogy több millió forintba büntetnek minket. Higgyék el, hogy egymásnak össze fogjuk dobni majd ezt a büntetést, meg a választóinkra fogunk támaszkodni. Segíteni fognak nekünk, mert ez nem rólunk szól. Ez az egész országról szól, arról, hogy önök bosszút akarnak állni, és meg akarják akadályozni azt, hogy bármilyen módon hárommillió ellenzéki szavazónak a hangja eljusson még több emberhez.

Nagyon árulkodó volt, ezt már a hétfői napirend előtti felszólalásomban is elmondtam, amikor Hende Csaba azzal kezdte az érvelését, hogy ő itt a Szentírásból Máté evangéliumát szeretné idézni, hogy aki a legkisebbeket is megbotránkoztatja közülünk, annak rakjanak malomkővet a nyakába, és vessék a tenger mélyére. *(Hende Csaba: Jézus mondta!)* Most is hevesen bólogat Hende Csaba. Tehát önök gyakorlatilag ezt így kimondták, hogy ez nem arról szól, hogy normális mederbe tereljék az üléseket, hanem arról, hogy minket a tenger mélyére vessenek, azaz elhallgattassanak.

Akkor javaslok valamit még egyszer Hende Csabának és Kocsis Máténak, akik jogászok, valahogy biztos megoldják, hogy a Szentírást hogy lehet egy jogszabályba is berakni, hát tegyék be ezt. Tegyék be ezt, hogy ha mi renitensen viselkedünk, akkor rakjanak malomkővet a nyakunkba, dobjanak a tenger mélyére *(Hende Csaba tapsol.)* vagy tenger híján mondjuk, a Balatonba, és akkor sokkal egyszerűbben megvan, akkor vissza se jövünk, és akkor gyorsan pontot teszünk ennek az egésznek a végére. *(Közbeszólások a kormánypárti sorokból.)*

Vegyük sorba ezeket a konkrét lépéseket, amik itt szerepelnek, vagy a konkrét terveket, amik a törvényjavaslatban szerepelnek. Itt elhangzott már a közintézményekből való kitiltás. Kocsis Máté korábban arra hivatkozott, arra a frappáns példára, hogy egy fodrászhoz is előre bejelentkezik az ember, ezért mi is jelentkezzünk be előre egy közintézménybe. Csak megint jogászként, ön azért elég régóta képviselő... - tehát a fodrász, az egy magánbiznisz; az MTVA, a Magyar Televízió egy közintézmény. *(Dr. Kocsis Máté: Suzuki!)* Én nem akarok bemenni... Így van, és ezt elmondtam, nagyon jól mondja Kocsis Máté, hiszen ezt pont elmondtam Hende Csabának is a bizottsági ülésen, hogy például mi azt elfogadtuk, hogy nem engedtek be minket a Suzuki-gyárba, mert az egy magáncég. Bár megjegyzem, egy olyan magáncég, amely milliárdokat kapott az államtól, tehát még ide is jogunk lenne bemenni. De ezzel kapcsolatban mi nem szóltunk.

De az, hogy egy évente 90 milliárd forintból hazudozó Magyar Televíziót mi az adófizetők pénzéből

ne tudjunk ellenőrizni, azért ez mindennek a teteje! Tényleg elképzeli azt a helyzetet, hogy majd mi a hírhamisító Papp Dánielnek írunk egy levelet, hogy fogadjon már minket ebben és ebben az időpontban, akkor majd ő visszaír nekünk, ugye, hogy természetesen, jöjjenek holnap? *(Közbeszólások a kormánypárti sorokból.)* Köteles-e, akkor ezt hajtsák is be rajta, ha köteles, mert én nem látom azt a helyzetet magam előtt, hogy ő erre érdemben válaszolna.

Aztán menjünk tovább. Önök itt a Ház méltóságára hivatkoznak ebben az egész törvénymódosításban, miközben szerepel egy olyan passzus, hogy Kövér László döntheti el azt, hogy melyik képviselő melyik bizottságba ülhet. Ennek mi köze ahhoz, ami itt a plenáris ülésen zajlik? Elmondom, hogy mi köze, és ez megint csak a bosszút mutatja: semmi köze a Ház méltóságához. Önök bosszút akarnak állni azért, mert a magyar EP-képviselők nem szavazták meg a tróger Trócsányit az Európai Parlamentben. *(Felzúdulás a kormánypárti sorokból.)* Na, ezért akkor nem tudom, hogy ugrik-e egyhavi fizetésem, elnök úr, vagy kéthavi vagy háromhavi. Az a Trócsányi László, aki a devizahiteles perben nem az adósokat, nem a károsultakat képviselte, hanem a bankokat, erre igenis a „tróger” kifejezés nyugodtan használható. *(Közbeszólások a kormánypárti sorokból.)*

Ezek után önök bosszút állnak rajtunk, és azt mondják, hogy majd akkor Kunhalmi Ágneszt beültetik a Mezőgazdasági bizottságba bosszúból, hogy majd ő ott nagyon szakértői hozzászólásaival fogja tudni segíteni. Tehát ebből látszik, hogy ennek semmi köze a Ház méltóságához, ami itt előttünk fekszik. *(Közbeszólások a kormánypárti sorokból.)*

Szintén nagyon érdekes, és egyébként alkotmányos aggályokat, komoly aggályokat felvet az, hogy hogy képzelik azt, hogy majd egymás helyett szavazgatunk. Tegyük fel, hogy előáll egy olyan helyzet, amikor a teljes ellenzéklet kitiltják, és akkor én látom magam előtt azt, hogy nagyra becsült kollégámat, Németh Szilárdot megkérem, hogy szavazzon már helyettem itt a parlamentben, de úgy, ahogy azt a Párbeszéd akarja. *(Németh Szilárd István: Hát, ilyen nem lesz!)* Na, köszönöm szépen, bekiabált, hogy ilyen nem lesz. Tehát én nem javaslom ezt bent tartani ebben a törvényjavaslatban, mert ilyen nem lesz.

(13.40)

Aztán hadd térjünk vissza még egyszer a Ház méltóságára. Szintén elmondtam hétfőn, és szégyelljék magukat, hogy még önök hivatkoznak a Ház méltóságára, a Ház méltóságát - és ez elhangzott másoktól is - az sérti, ezt szintén elmondtam, amikor önök a legkiszolgáltatottabbakat nyúzták, börtönözték, kiemmizték az elmúlt kilenc évben, a hajléktalan embereket bebörtönözték, a rokkantaktól elvették a trafikokat, a gazdáktól elraboltatták Mészáros Lőrinnel a földjeiket, az egészségügyből évi 700 milliárd forintot vesznek ki úgy, hogy egy ápoló még mindig havi

120 ezer forintot keres, kétezer pedagógus hiányzik az oktatásból azért, mert maguk a padlót törlik fel velük, olyan fizetéseket adnak nekik.

Polt Pétert nevezik ki legfőbb ügyésznek, aki gyakorlatilag azon kívül, hogy együtt szotyizik Orbán Viktorral, semmilyen ügyben nem hajlandó nyomozást indítani. Domokos Lászlót nevezik ki az Állami Számvevőszék élére, aki pont hétfőn vagy tegnap bizonyította be azt, hogy mennyire pártatlan: bejött, és gyakorlatilag önöket itt végigcsókolta a Fidesz-frakcióban, a szó legszorosabb értelmében. Hát, ennyire független az ÁSZ elnöke... *(Kocsis Máté közbeszól. - Derűltég a kormánypártok soraiban.)* Nem szeretnék a részletekbe belemenni. Ennyire független az ÁSZ elnöke, miközben az ellenzéki pártokat kamu, hitvány indokkal bünteti milliókra, százmilliókra, ellenőrzés nélkül, megjegyzem, teljesen jogszerűtlen módon. Ez sérti a Ház méltóságát, ez, amit önök az elmúlt kilenc évben csináltak. A háznak, egy épületnek nincs méltósága. A Ház méltóságát az adja meg, hogy milyen törvényeket hoznak, nem az, hogy egy teljesen a jogaitól megfosztott ellenzék arra kényszerül, hogy felemelje másképpen a szavát, hogy más eszközökhöz folyamodjon *(Hende Csaba közbeszól.)*, hogy előzünk kelljen a közösségi médiában, mert a televízióközvetítést is megszüntették. Ez sérti a Ház méltóságát. Önök elképesztően álszentek és álságosak ebből a szempontból is. Önöket nem érdekli a Ház méltósága, szó sincs ebben az egész törvényjavaslatban a Ház méltóságáról, önöket az érdekli, hogy a mi szánkat befogva önök szabadon lophassanak tovább, ahogy ezt tették az elmúlt kilenc évben, és még véletlenül se tudjuk mi ezt elmondani a nyilvánosság előtt.

Nézzük meg a következő részét ennek a jogszabálynak, hogy Kövér László, aki méltán a higgadságáról és a pártatlan ülésvezetéséről híres, egy személyben milyen szankciókat vezethet be a következő időben. Ha valaki közbeszól egy felszólalás alatt - ami egyébként, azt gondolom, jogunk, minden parlamentben ez előfordul -, akkor egyhavi fizetésünket elveheti. Ha illetlen kifejezést használunk, akkor kéthavi fizetésünket elveheti, vagy éppen nyolc naptári napra is kitilthat. Csak szeretném én megkérdezni majd, hogy önök szerint mi az illetlen kifejezés. Ha én azt mondom, hogy Orbán Viktor lánya, Orbán Ráhel és az ő férje, Tiborcz István szétlopták ezt az országot, és hogy önök lopnak, csalnak, hazudnak, az illetlen kifejezés? *(Közbeszólások a Fidesz soraiból, többek között: Az hazugság!)* Érdekes módon, ezért kérdezem: akkor miért nem jelentett fel minket Orbán Ráhel eddig? Miért nem jelentett fel Orbán Viktor? Ha ő azt gondolja, hogy ez hazugság, akkor nem Kövér Lászlónak kell minket kitiltani, hanem akkor Orbán Viktor szépen elslattyog a rendőrségre, és feljelentést tesz, hogy hazudtunk. És ha a rendőrség - nyilvánvalóan, azt gondolom, Polt Péter akkor biztos fog nyomozást indítani - úgy gondolja, hogy hazudtunk, akkor majd megbüntet minket, de nem Kövér László büntet meg minket! Hát ki ez a házelnök, hogy ilyenre azt mondja, ő egy személyben eldöntse, hogy mi hazudtunk vagy

nem hazudtunk? *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*

Egyébként önök pontosan ugyanilyen hazugságokat állítanak rólunk, tehát én kíváncsian várom, hogy a másik oldal irányába hányszor fognak büntetést kiszabni, magukra. Ugyanígy elhangzott, hogy ami az ülés méltóságát kirívóan sérti, azért akár négyhavi fizetést is el lehet venni, de ellenszegülés esetén ennek a dupláját. Erre is kíváncsi vagyok, hogy az ellenszegülés mi: majd bejönnek a szegény teremsgalák, és akkor itt ilyen dulakodás lesz, vagy ezt hogy képzelik? Fizikai erőszak alkalmazása esetén 60 napra napra ki lehet tiltani, és egyévi fizetést is el lehet venni az ellenzéki képviselőktől. Ez azért érdekes, mert önök szerint már a december 12-ei, a tavalyi, rabszolgatörvény elleni felszólalásunk vagy akciónk is fizikai erőszakot mutatott, hiszen az szerepelt Kövér László indoklásában, hogy mi fizikai erőszakot alkalmaztunk. De szeretném én megkérdezni: valaki megsérült ezen az ülésen? Folyt vér? Be kellett kötözni valakit? Valaki úgy megijedt, hogy a mentő vitte el? *(Közbeszólás a Fidesz soraiból.)* Önöktől olyan is elhangzott, hogy Orbán Viktort mi fenyegettük. Hát tett ő feljelentést ebben az ügyben? Nem tudom, én nézek ellenzéki képviselőtársaimra: tud valaki arról, hogy minket a december 12-ei akció miatt akár Orbán Viktor, akár más feljelentett volna, mert őt fenyegettük? Mert én ilyenről nem tudok. Na, most akkor, kérem szépen, ha ez így történt, akkor Kövér László szerint vajon ez miért fizikai erőszak, és mi lesz még fizikai erőszak szerinte az elkövetkezendő időben?

Akkor hadd kérdezzem meg, hogy az önök szerint egyetlen kifejezés-e, amikor Tasó László fideszes képviselő azt mondja nekem, hogy mit pofázol bele, kisanyám. Az egyetlen kifejezés-e, amikor Kövér László azt mondja valamelyik ellenzéki képviselőnek, hogy magát kezelteni kéne? Ez egyetlen kifejezés? Most képzeljük el megint azt a szituációt, hogy én azt mondom Kövér Lászlónak, hogy házelnök úr, szerintem magát kezelteni kéne. Hány havi levonást kapnék? Tehát ő mondhatja nekem, de én nem mondhatom neki, ugye, most akkor jól értem ezt a törvényt? *(Dr. Kovács Zoltán közbeszólására:)* Jó... Vagy az egyetlen kifejezés-e, amikor Lázár János azt mondja Vadai Ágnesnek, hogy vegye le a babydollt - vagy vegye föl, már nem tudom, mit mondott. *(Kunhalmi Ágnes: Le!)* Az egyetlen kifejezés-e? Bólogatnak itt, a kamera nem látja, bólogatnak itt nagyon helyesen a fideszes képviselők, csak hogy én nem láttam ezzel kapcsolatban semmilyen büntetést, de még egy rászólást se láttam, pedig ezt nem bekiabálta, hanem ezt egy felszólalásában mondta el. Úgyhogy azért érzik, ugye, hogy vannak itt kérdések ezzel az egész törvényjavaslattal kapcsolatban?

Az a helyzet sajnos, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök nagyon durván keverik az alapjogokat, a véleménynyilvánítás és a szólásszabadság kiemelten védett alapjogát egy illemtanórával. Önök azt hiszik, hogy az, ha valami önöknek nem tetszik vagy bántja az önök fülét, akkor az jogsértő. De az a helyzet, hogy

ahogy egyébként nekünk is mint közszereplőknek, így önöknek is túrniuk kell az ilyen kritikát. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)* Ezt nem lehet szankcionálni, mert ez egy kiemelten védett alapjog.

Az egész törvénnyel kapcsolatban egyébként nagyon-nagyon súlyos alkotmányossági aggályok merülnek fel, és valószínűleg maguknak fogalmuk sincs, hogy ennek milyen következményei lesznek. Még a maguk által leuralt Alkotmánybíróság is kénytelen lesz elkaszálni egy csomó olyan passzust, ha önök azokat nem vonják addig vissza, amik ebben szerepelnek, és legkésőbb Strasbourgban biztos, hogy az egészet vissza fogják önökkel vonatni.

Olyan komoly jogsértések és alkotmányos aggályok merülnek fel ezzel a törvénnyel kapcsolatban, hadd mondjak el csak ötöt Hende Csabának, aki jogász, úgyhogy valószínűleg érteni fogja, hogy miről van szó. Bizonyos jogsértések esetében teljesen aránytalan a kiszabott szankció, alkalmas lehet ugyanis a képviselői munka teljes ellehetetlenítésére, miközben ehhez önöknek nincs joga. Nem tudjuk azt, hogy egy bekiabálásért Kövér László milyen szankciót fog kiszabni, tehát ez lehet egy teljesen aránytalan büntetés is.

*(Dr. Vinnai Győzöt a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

Súlyos jogbizonytalanságot okoz ez, hiszen a szankciók súlyosak, miközben érdemi mérlegelési szempont, ami a következmények súlyának figyelembevételét előírná, nincs benne, nem szerepel benne. Azaz még egyszer hangsúlyozom: Kövér László teljesen önkényesen járhat el ezekben a kérdésekben. Például vegyük ezt a mai példát: sem a házszabályban, se sehhol nincs benne az, hogy Orbán Viktor székébe bele lehet-e ülni vagy nem. Jakab levezető elnök úr rögtön azt mondta, hogy akkor most itt aztán ilyen szankció meg olyan szankció; nem ismeri a házszabályt, mert ebben a mostaniban sincs benne, nem szerepel olyan, hogy ki hova ülhet! Egyébként akkor Kocsis Mátét is meg kellett volna büntetni, mert az előbb nem a saját székében ült, hanem egy másik képviselő székében.

(13.50)

Tehát azért óvatosan ezekkel a kiabálásokkal, mert vagy önök nincsenek tisztában azzal, hogy hova lehet ülni és hova nem, vagy pedig ezt a részt kifejezték. Nem akarok ötleteket adni, de ez például nem szerepel benne. S úgy láttam, a jegyzők szóltak is Jakab levezető elnöknek, hogy ezt most fejezze be, mert ezt nem fogja megnyerni.

A harmadik, ami nagyon komoly aggályokat vet fel, az elnöki pulpitusról automatikusan kiszabható 15 nap. Ez is sérti a jogállamiságot és a jogorvoslathoz való jogot azzal, hogy eleve minden mérlegelést kizár. Önöket már a Karácsony és mások kontra Magyarország ügyében 2016-ban már egyszer elkaszálta az Európai Emberi Jogi Bíróság Strasbourgban, részben

pontosan azért, mert nem volt jogorvoslathoz való jog. Azóta önök bevezették ezt a kamu jogorvoslathoz való jogot. Önök szerint az a jogorvoslat, hogy másodfokon majd a kétharmados parlament dönt, de azt tudjuk, hogy az nem egy pártatlan másodfokú bíróság, hanem azok megint csak önök, akik kiszabták a büntetést. De ebben még ez sincs. Amit Kövér László onnan azonnal 15 napos büntetést kiszabhat, arra az önök javaslatában még egy kanyi jogorvoslat sincs. Ha ezt az Ab nem kaszálja el, az a nyílt beismerése lesz annak, hogy kizárólag önöket szolgálják ki. Legalább a látszatot tartsuk már fenn, hogy minimálisan adnak a jogra.

A negyedik: a szavazati jog tartós korlátozása, illetve a szavazati jog meghatalmazással történő, alkotmányos alap nélküli átruházhatósága is sérti a képviselői jogegyenlőséget. Az előbb beszéltem arról, és maga Németh Szilárd mondta ki azt, olyan nem lesz, hogy ő helyettem szavaz; szerintem se, de ez ráadásul sérti a képviselői jogegyenlőséget. Ezt megint csak el fogják kaszálni Strasbourgban.

Végül az is egy nagyon komoly jogbizonytalanságot vonz magával, hogy önök hatalmi eszközként akarják alkalmazni ezt az egész módosítást, a fegyelmi jogkört, ráadásul csak az ellenzéki képviselőkkel szemben. Az előbb említettem példákat arra, amikor egyértelműen voltak az önök megítélése szerint jogsértések kormánypártiak részéről, mégsem történt semmi. Ha kiderül egy jogszabályról, hogy azt csak az egyik féllel szemben alkalmazzák, a másik féllel szemben meg nem, akkor az nem állja meg a jogállamiság helyét.

Végül hadd térjek rá a nemzetközi példákra! Kocsis Máté, Hende Csaba és Halász János is hivatkozott mindenféle nemzetközi példára. Említették a brit példát, a német Bundestag példáját, valamint luxemburgi, holland és francia példákat. Az a helyzet, s most egy picit finomabban fogalmazok, hogy önöknek nincs igazuk ebben. Ez nem úgy van, ahogy önök állítják. Hadd mondjam el a brit példát, mert kigyűjtöttük. Ott valóban létezik olyan, hogy szankció, de az, amit a parlamentarizmus ósanyjának hívunk - önök is így hivatkoztak rá, azt mondták, hogy mi ezt úgy szeretjük, fel is írtam, mert olyan jól fogalmazott Kocsis Máté -, a nemzetközi kitekintést önök gyakran szokták szeretni.

Én gyakran szeretem, nézzük is meg, hogy minden van-e ez a szabályozás, hogyha a briteknél is van. Az a helyzet, hogy nem. Mert a briteknél az első alkalommal öt napra szólhat maximum, és csak erre az időre vonhatják el. Tehát nincs olyan, hogy öt nap kitiltás, és akkor négy hónapra elveszem a fizetését. Ilyen nincs! Ráadásul nincs egy olyan rögtönítélő bíróság, mint Kövér László, hanem ott végigmegy az egész folyamaton ez az ügy. *(Csenger-Zalán Zsolt: Milyen folyamaton?)* A jogállami folyamaton, tehát van jogorvoslathoz való jog és fellebbezéshez való jog. *(Hende Csaba: Ugyan már!)* Itt ugyanmározik, de nézze meg. Nem akarok vitatkozni, mert ez agyrém. *(Derűtség az ellenzéki oldalon.)*

Megnéztük, az elmúlt száz évben a briteknél ezt ötször alkalmazták. Ötször! Mégpedig öt napra, hat napra, két napra. A legsúlyosabb egy hathavi kitiltás volt. Elmondjam, hogy mi történt akkor? Kiderült egy képviselőről, hogy prostituáltakat használt és kokainozott. Ez volt a legsúlyosabb. *(Zaj.)* Tehát nem azért, mert azt mondta, hogy önök lopnak, csálnak vagy hazudnak. Ez egy érdekes kérdés. Tehát ne hivatkozzanak a brit példára, mert nem jó, nem fognak ezzel jól járni.

A másik a német Bundestag, ahol az elmúlt 27 évben hatszor volt példa arra, hogy kitiltottak képviselőt, szintén néhány napra. De a hollandoknál, a luxemburgiaknál meg a franciáknál az önök szempontjából még ennél is rosszabb a helyzet. Elhiszem, hogy azt hiszik, hogy megvezetnek minket meg a választókat azzal, hogy elhítetik velük, hogy ez mindenhol létezik, de ez nem így van. Nem így van! Ugyanis ott nem alkalmazzák. *(Csenger-Zalán Zsolt: Dehogyanem!)* Most mondtam el, hogy az elmúlt száz évben ötször alkalmazták, és azt is elmondtam, hogy miért. De vigyázzon, mert a fizetése ugrik, ha megakasztja az ülés menetét. *(Csenger-Zalán Zsolt: Ne fenyegetsen!)* És még fenyegetek is, ezért nekem négyhavi fog ugrani mindjárt.

Összefoglalva, az a helyzet, hogy az önök részéről ez egy bosszúhadjárat. Nem rajtunk állnak bosszút, hanem már megint a választókon állnak bosszút. Amit az elmúlt kilenc évben csináltak, azt folytatják. A legszerencsétlenebbektől, a legelesettebbektől elvették a vagyonukat, és ezt akarják most is folytatni, ezt a lopást, ráadásul úgy, hogy mi ennek még hangot se tudjunk adni. Ez az önök célja.

De tudják mit? Mi nem akarnánk - hogy mondjam? - az önök szavával élve renitenskedni a parlamentben, erre önök kényszerítettek minket az aljas törvényekkel, és azzal, hogy nem hajlandók szóba állni velünk. *(Csenger-Zalán Zsolt: Most is folyik egy vita!)* Nincs vita. Hadd mondjak még valamit! Kigyűjtöttünk egy nagyon érdekes adatot, fog önöknek is tetszeni: 2010-19 között, azaz az elmúlt kilenc évben a több ezer elfogadott törvényjavaslatból négy volt ellenzéki. Négy! *(Csenger-Zalán Zsolt: Mert a többi gyenge volt!)* Ez nem párbeszéd. Ez nem együttműködés. Ez nem szakmai egyeztetés. Ez nem parlament. Ez arról szól, hogy önök minket biodíszletként akarnak használni itt a parlamentben, hogy mi itt csöndben asszisztáljunk az önök lopásaihoz. *(Németh Szilárd István: Erről a nép döntött!)* Semmi hajlandóság nincs önökben arra, hogy itt érdemi és értelmes vita folyjon, hogy meghallgassák annak a hárommillió szavazónak a véleményét, akik minket ideküldtek. Szó sincs ilyesmiről! Önök a saját önkényükhöz akarnak minket használni, és most már befogott szájjal.

A legnagyobb tisztelettel bandom, hogy mi ehhez nem fogunk asszisztálni. Összeállt az ellenzék, az egyesült ellenzék megy tovább az útján 2022-ig, akármit csinálnak, és le fogjuk váltani önöket a kormányból. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő kaphat szót. Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ez a javaslat hasonlóképpen botrányos, amilyen botrányos az egyesült balliberális tömb parlamenti viselkedése is. *(Korózs Lajos: Üljetek már le!)* Senkit semmilyen magas elv egyáltalán nem vezérel, nem vezérli az ellenzéket sem, és nem vezérli a Fideszt sem akkor, amikor a Ház méltóságáról esik szó. Mindenki csupán a saját hatalomtechnikai érdekeit tartja szem előtt.

Ez a javaslat egyébként beleilleszkedik abba, amit az elmúlt kilenc évben is a Házban mind a balliberális ellenzék, mind a Fidesz elkövetett. Valóban igaz az, hogy kiüresítették a plenáris üléseket, és egyre inkább hol a bizottságokba számúztak nagyon fontos érdemi vitákat, legyen szó például magukról a részletes vitákról. Régen az Országgyűlés a plenáris ülésen folytatta le a részletes vitákat is, de most már ez is a bizottságok feladatkörébe tartozik.

(14.00)

Számos beszámoló most már nem kerül a plenáris ülés elé, hanem bizottságokban folytatják le ezt. A Mi Hazánk Mozgalom képviselői minden ilyen esetben elvből nemmel szavaznak, hogy ne delegáljuk bizottságokba nagyon fontos kérdések megtárgyalását. De a legdurvább kiüresítés és a nyilvánosság korlátozása az volt, amikor a tévéközvetítéseket megszüntették, hiszen onnantól kezdve az Országgyűlés nyilvánossága csak részlegesen valósul meg.

De nemcsak eljárási kérdésekkel üresítik ki az Országgyűlést, hanem bizony azzal is, hogy rendszeresen egészen egyszerűen nem válaszolnak ellenzéki képviselők felvetéseire. Vagy olyan választ adnak, aminek tartalmilag semmi köze nincs a kérdésben elhangzottakhoz, vagy egész egyszerűen nem válaszolnak. De azt a gyakorlatot is meghonosították, hogy válaszolnak természetesen a vita legvégén, előterjesztőként, amikor már nincs lehetőségük reagálni a vitában részt vevő képviselőknek. Tehát ha komolyan vennék azokat a magas elveket, amelyeket hangoztatni olyan szépen tudnak, akkor valójában ezeket a joggyakorlatokat befejeznék, és érdemi vitákat folytatna az Országgyűlés.

A tekintetben pedig, hogy kinek mekkora a felelőssége abban, hogy idáig jutottunk el, érdemes lenne mindenkinek a saját háza táján sөprögetnie legelőször, és magába szállnia, hogy miért alakult ki az a helyzet, ami kialakult sajnos 30 évvel az úgynevezett rendszerváltozás után.

Ez a javaslat továbbmegy ezen az úton, most már a tárgysorozatba-vételi vitákra sem lesz lehetőségünk, még kétperces hozzászólásokkal sem lesz lehetőség lefolytatni ezeket a vitákat a plenáris ülésen. Még ezt

is sajnálják majd az ellenzéki képviselőktől, hogy két percben itt hozzászólhassanak olyankor, amikor egyébként önök jelen sincsenek ezeken a vitákon, hozzá sem szólnak rendszerint ezekhez az előterjesztésekhez. De most már ezt a jogot is megvonják az ellenzéki képviselőktől.

Fontos arról is szólni, hogy az a viselkedés, amit mi itt mindannyian, képviselők tanúsítunk az Országgyűlésben, bizony normaként szolgál, vagy legalábbis normaként kellene hogy szolgáljon a honfitársaink számára. Azt már ki sem merem mondani, hogy például kellene mutatnunk, mert láttuk azt, hogy az önkormányzati választási kampányban mik derültek ki mind balliberális politikusokról, mind egyébként fideszes politikusokról. De az, hogy mi mit tartunk normális viselkedésnek, hogyan kell egy nézeteltérést kezelni, hogyan kell a konfliktusainkat kezelni, az bizony hatással van az egész magyar közéletre.

Az, hogy mi itt lövöldözünk, szétverjük a berendezést vagy egymás arcába dudálunk, bizony nagyon fontos üzenet az egész társadalom felé. Ezért lenne a legjobb, ha nem is kellene arról beszélni, hogy hogyan kell viselkedni a tisztelt Ház üléstermében, hanem egy konszenzus alakult volna ki a tekintetben, hogy mi az, ami megengedhető és mi az, ami nem engedhető meg ezen Ház falai között.

Két mozzanatot ki kell emelnem e tekintetben, az egyik a trágárság megjelenése, a másik pedig a konfliktusok, nézeteltérések rendezése. Hiszen ez az a két kulcspont, ami ennek a törvénynek a megszületéséhez vezetett. A trágárság tekintetében sajnos vissza kell nyúlnunk az őszi beszédig, hiszen e tekintetben is ez egy fordulópontot jelent a magyar politika történetében. Hiszen ez volt az a pont, amikor olyan tömeges mértékben megjelent egy beszédben és olyan tömeget elért a trágárság egy politikus szájából, nevezetesen éppen Magyarország akkori miniszterelnökének szájából, ami alapvetően elindította azt a züllést, aminek a kicsúcsosodása vagy legutóbbi megjelenése Hadházy Ákos elfogadhatatlan trágár kifejezéséhez vezetett itt, a plenáris ülésen.

De itt is sөprögethetnénk a saját házuk táján is a fideszes képviselők, gondoljunk csak L. Simon László verseire, amiket fel sem mert olvasni a tisztelt Házban, és amit egyébként állami támogatással adtak ki éppen akkor, amikor Hiller István volt a miniszter. De a szolnoki polgármester esetét is érdemes itt felleveníteni, ami szintén rendkívül kellemetlen lehet a kormánypárti képviselők számára is. Lassan odáig is eljutunk, hogy 16-os karikát kell kitenni a parlamenti közvetítésekhez vagy néhány felszólaláshoz, vagy táblamutogatáshoz. Ez semmiképpen nem lehet az az irány, amit követnünk kell.

Hadházy Ákos esete ráadásul azért is különösen felháborító, mert nem is indulatból történt az ő cselekedete, hanem ő előre megfontolt szándékkal, otthon végiggondolva, kinyomtatva, behozva ide azt a táblát, gondolta úgy higgadtan, megfontoltan, hogy ez helyénvaló lehet a magyar Országgyűlésben. Nem arról volt szó tehát, hogy itt valami olyan rendkívüli esemény

történt, amin a képviselő úr annyira felzaklatta magát, hogy kicsúszott a száján valami trágár beszólás, hanem ő ezt végiggondolta, és előre megfontolt szándékkal hozta be ide.

A konfliktusok vagy nézeteltérések rendezése kapcsán is nagyon sok mindenben mind a két oldalnak azért magába kellene nézni. Az elmúlt néhány órában is, ahogy követtem a vitát, nem tudtam eldönteni, hogy itt óvodás gyerekek civakodása vagy az Országgyűlés plenáris ülése zajlik. És sajnos a december 12-i esetek kapcsán is, ha mindenki elgondolkodik azon, hogy eltűrnénk-e óvodás gyerekektől például azt, hogy úgy rendezzék a konfliktust, hogy beledudálnak a másik arcába, akkor nyilvánvalóan nem tűrnénk el ezt tőlük. De az ellenzéki képviselők mégis azt gondolták, hogy ez norma lehet az Országgyűlés ülés-termében, és ez a magatartás itt megengedhető. Nem, nem engedhető meg, sem az ellenzék részéről, sem a kormánypárti képviselők részéről.

Talán az egyik legdurvább része ennek a javaslatnak az, amikor azt indítványozzák, hogy lehessen mások helyett szavazatot leadni. Ez valami olyan egészen elképesztő, amire nagyon nehéz tényleg szavakat találni, hogy bárki komolyan felveti annak lehetőségét, hogy a mandátumok sérthetlenségét és az egyenlő mandátum elvét ilyen durván sértő javaslatot beterveznek. Amikor az ember elgondolkodik azon, hogy a közéletben olyan embereket tudnak támogatni, vagy olyan szerződéseket tudnak még mindig kötni, amelyekben Czeglédy Csaba bárkit is átvilágít, akkor ehhez hasonló abszurdumnak tudom azt minősíteni, amikor önök meg azt gondolják, hogy itt mások helyett lehet majd szavazni. Eleve kivitelezhetetlen nagyon sok esetben, és egyébként a viták újabb kiüresítéséről árulkodik. Hiszen az, hogy mi elsősorban és alapvetően törvényhozók vagyunk, ebben a minőségünkben senki és semmi nem korlátozhatja egyetlen képviselőtársunkat sem, egyébként az bárhogyan viselkedik, bármit csinál akár itt, a plenáris ülés-teremben, akár bárhol máshol az ő közéleti szerepvállalásai idején.

Például egy interpellációnál képzeljük el, hogy elhangzik egy ellenzéki interpelláció. Ugye, nem presztináljuk előre azt, hogy az ellenzéki képviselő biztosan nem fogja elfogadni a kormánypárti választ, hiszen azért azt a jóhiszeműséget feltételeznünk kellene, hogy nem előre elrendelt mindenkinek a szavazata, hanem mérlegeli természetesen, majd az egyperces válasz idején kellene akkor meghozni azt a döntést, hogy valaki az ő nevében milyen szavazatot fog leadni. Ráadásul még azt sem tudhatja előre, hogy elfogadja-e egyáltalán a választ a kérdező. Tehát ilyen technikai nehézségek is adódhatnak, túl azon, hogy nyilvánvalóan alaptörvény-ellenes.

Meggyőződésem szerint az is alaptörvény-ellenes, hogy a bizottságokban két kézzel szavaznak. Egészen elképesztő! És amikor arról beszélnek, hogy ez egy munkahely, akkor nem bővíteni kellene ezeknek a lehetőségeknek a körét, hanem megszüntetni ezeket

a lehetőségeket, hogy ott is más helyett adják le a szavazatot. Mi történik akkor, ha éppen kiegészítik a napirendet valamivel egy bizottsági ülésen úgy, hogy az előre nem látható módon történik, hanem ott, helyben nyújtják be a napirend-módosító javaslatot? Arra vonatkozóan nyilvánvalóan nem fognak tudni megbízást adni. És sorolhatnám, hogy hány logikai bukfcenc fog adódni abból, amit itt most beterveztettek.

Ha egyenlő mércét szeretnénk felállítani minden egyes képviselőre, akkor nem az a megoldás, hogy a nyilvánvalóan elfogult és az egyik párthoz tartozó házelnök kezébe fogjuk adni a döntés lehetőségét. Hogy, hogy nem, a házelnök az ellenzéki képviselők nagy részénél már állapította meg azt, hogy ők olyan mértékben megsértették a Ház tekintélyét, hogy az büntetést érdemel, de hogy, hogy nem, kormánypárti képviselővel még soha ilyen meg nem történt. Nyilvánvaló ebből az arányból is, hogy itt nem egy pártatlan, az Országgyűléstől egyébként független testület döntéséről van szó.

Egyébként, ha megfogadnák bármelyik oldalról a Mi Hazánk Mozgalomnak azt a javaslatát, hogy töröljük el a mentelmi jogot, akkor valósulna meg a törvény előtti egyenlőség valójában. Akkor a politikusok, az országgyűlési képviselők nemcsak egymással lennének egyenlők, és a független igazságszolgáltatás előtt kellene felelnie mindenkinek azért, amit akár itt, akár bárhol máshol cselekszik, hanem ki tudnánk küszöbölni azt is, hogy egyébként más állampolgárokat nem illetnek meg olyan privilégiumok, amelyek még a múlt századból itt maradtak, de ma már semmilyen funkciójuk nincsen, sokkal inkább lett a politikusbünnözés melegágya a mentelmi jog.

(14.10)

Ne pénzmegvonással próbálják meg megrendszabályozni az egyébként milliárdos Gyurcsány Ferencet, mert őneki valószínűleg meg sem fog kotytyanni, ha akár egyévi tiszteletdíját megvonják, nem lesz semmilyen hatással rá, viszont már régen börtönbe kellett volna önöknek is juttatni.

Arról a pontról szintén szólnom kell, amikor a közintézmények látogatásának lehetőségét korlátozzák. Értem azt, hogy nem teheti meg azt egy képviselő, hogy ha ő úgy gondolja, hogy ő most ellenőríz egy közintézményt, akkor azt mondja, hogy ő beköltözik oda és a ciklus hátralévő részét majd ő ott tölti, mert ő ellenőrizni szeretné. De ez nem ok arra, hogy a fürdővízzel együtt a gyereket is kiöntsük.

Mi az az alapelv, aminek érvényt kellene szerezni? Az, hogy egy ellenzéki képviselőnek is és egy kormánypárti képviselőnek is legyen érdemi lehetősége arra, hogy a közpénzből működő intézményeket érdemben ellenőrizhesse. Ezért ezt az ellenőrzési jogosultságot biztosítani kell számára úgy is, hogy ne előzetesen egyeztetett időpontban mehessen csak be egy közintézménybe, amikor egy protokolláris beszélgetésen majd rész vesz, és egyébként felkészülnek az

intézmény minden egyes részében arra, hogy az ő látogatásakor minél jobb képet fessenek magukról, mert így valójában ez fog történni. A képviselő innentől kezdve nem fogja látni a valóságot, és ennek az ellenőrzési jognak éppen az a lényege, hogy a képviselő a valóságot megismerhesse ezekben az intézményekben.

Számos alkalommal éltem én magam is az intézménylátogatás lehetőségével, gyermekotthonokba, iskolákba, egyéb intézményekbe is tettem látogatást, és bizony egész más az a helyzet, amikor az ember nem előre egyeztetetten érkezik meg - természetesen udvariasan megvárva akár az intézményvezető kötött programjait, de a hétköznapi valóságát meg tudom figyelni -, mint az, amikor előre bejelentkezve, három hétre előre adnak időpontot - bár megjegyzem, vannak olyanok, akik nem is adnak semmikorra időpontot, és ezzel kapcsolatban nincsen szankció, hogy ők nem tájékoztatják megfelelően az érdeklődő képviselőt -, mert bizony ilyenkor, olyan suttogó hírek is eljutottak hozzám, hogy előző éjszaka vittek be például bútorokat az adott intézménybe, hogy úgy tűnjön, mintha azok mindig is ott lettek volna. Tehát innentől kezdve normális körülmények közötti ellenőrzésre, a valóság normális körülmények közötti megismerésére sem lesz lehetősége egyetlen képviselőnek sem.

Tehát összefoglalva azt tudom elmondani, hogy ha akár az egyesült balliberális tömb, akár a Fidesz komolyan gondolná azt, hogy a Ház méltóságát meg kell óvni, és egy olyan közéletet teremtenék meg, amelyben a képviselő valóban tudná normális körülmények között, az ellenőrzési jogaival élve, a hozzászólási jogával élve az ő feladatait ellátni, akkor ez a törvény elénk sem kerülne volna, nem ilyen botrányos körülmények között tárgyalnánk, és nem ilyen botrányokra adott válasz lenne mindez.

A valódi megoldást pedig a mentelmi jog eltörlése jelentené, amit egyedül a Mi Hazánk Mozgalom képvisel a magyar közéletben. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jólesett. Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Szolga József horvát nemzetiségi szószólónak, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Parancsoljon!

SZOLGA JÓZSEF nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Poštovani Gospodine Predsjedniče! Tisztelt Elnök Úr! Poštovani Dome! Tisztelt Ház! A T/8044. számon nyilvántartott, az Országgyűlés működését és a képviselők jogállását érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint a H/8042. számon nyilvántartásba vett, az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) országgyűlési határozat módosításáról szóló határozati javaslat benyújtását követően, tekintettel arra, hogy a javaslatok jelentősen érintik a nemzetiségi képviselő, a szó-

szólók, a bizottságunk joggyakorlását, a nemzetiségeket képviselő bizottság kezdeményezte nemzetiségi napirendi pont keretében való tárgyalását.

A Házbizottság 2019. november 14-ei döntését követően a Magyarországi nemzetiségek bizottsága 2019. november 18-ai ülésén megtárgyalta mindkét tervezetet, és felkért a bizottsági vélemény előterjesztésére.

A sorrendben hatodik demokratikusan megválasztott Országgyűlés az Alaptörvény kihirdetését követően fontosnak tartotta, hogy a legfőbb népképviselői szerv működési rendjét meghatározó egyes rendelkezéseket törvényi szintre emelje az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény elfogadásával. A törvény keretében biztosításra kerültek a nemzetiségek részvételével kapcsolatos jogosítványok is. Önálló jogintézményként jelent meg a nemzetiségeket képviselő bizottság, a nemzetiségi szószólók és a nemzetiségi képviselők, valamint a tevékenységükre vonatkozó szabályozás.

Az időszaki felülvizsgálatot az új országgyűlési ciklus indulása óta történt események és a jogalkalmazási tapasztalatok hozták napirendre. Az Országgyűlés működését és a képviselők jogállását érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatról elmondható, hogy további szabályokat emel törvényi szintre és mélyíti a részletrendelkezéseket. A tervezet csak kisebb hányadában tartalmaz új elemeket, egyes részletszabályok kerülnek pontosításra, illetve az Országgyűlés tagjaira vonatkozó egyes eljárások házbizottsági hatáskörből országgyűlési szintre kerülnek.

A módosítás újratárgyalja a jelképekre vonatkozó rendelkezéseket, egyértelművé teszi a jelkép fogalmát, annak felhasználási módját, a szabad, illetve hozzájáruláson alapuló használatot, eljárási szabályokat határoz meg, rögzíti a jogorvoslat lehetőségét a jogszolgáltatlan használat során.

A javaslat további két fő terület szabályozási pontjait érinti, így az Országgyűlés működését, illetve a képviselők jogállásának kérdéseit. A nemzetiségi képviselő és szószóló feladatellátását, valamint joggyakorlását egyértelműen az eskütétel és az esküokmány aláírásának időpontjához köti. Megjegyezzük, hogy a nemzetiségi képviselő anyanyelven történő eskütételének, az alakuló ülésen való megjelenítésének nincs kialakult gyakorlata.

A 2018. évi országgyűlési választások eredménye kapcsán országos nemzetiségi önkormányzati listáról nemzetiségi képviselőként mandátumszerzésre került sor, amelyre tekintettel a Házbizottság 2018. június 1-jén meghozott állásfoglalásában meghonosította a nemzetiségeket érdekeit, jogait érintő interpelláció jogintézményét, kimondva, hogy a nemzetiségi képviselő rendes ülészakonként egy ilyen interpelláció elmondására jogosult. Bizottságunk részéről támogatandó a javaslat azon szakasza, amely a speciális tárgyú interpellációt immár törvényi szinten nevesítené.

A javaslat nagy hangsúlyt fektet a tárgyalási rend fenntartására és a fegyelmi jogkörökre vonatkozó sza-

bályokra, célként fogalmazza meg a bizottságok ülésein való jelenlét garantálását. A távollét szabályozása érinti a tiszteletdíj csökkentését. Tekintettel arra, hogy a képviselői, szószólói megbíztatás időtartama munkaviszonyban töltött időnek minősül, fontos, hogy a díjazás elvonásával kapcsolatos rendelkezések is törvényi szabályokon alapuljanak; a nemzetiségek érdekeit, jogait érintő ügyekben a szószólókra is alkalmazni szükséges.

A bizottsági ülésen a tagok személyesen, illetve helyettesítés alapján vesznek részt. A módosítás alapján egyértelmű, hogy a helyettesítés útján történő részvételnek kizárólag az az esete minősül távolmaradásnak, amikor a bizottsági tag az ülés egészén nem vesz részt. A bizottsági tisztségre és tagságra tekintettel emelt összegű díjazás jár, az igazolatlan távolmaradás esetében a csökkentésnél kizárólag a bizottsági tagság után járó, emelt összeget kell alapul venni.

A javaslatban megfogalmazott, a nemzetiségi képviselői, szószólói tevékenységet segítő alkalmazottak határozott idejű alkalmazása időkorlátjának feloldása újraválasztásuk esetén biztosítja a jogos igényt a továbbfoglalkoztatásra.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága részéről már korábban is megfogalmazódott, hogy az állandó bizottságokra vonatkozó joggyakorláshoz hasonlóan az Országgyűlés több alelnököt is válasszon a nemzetiségeket képviselő bizottságba. A javaslat módosító és kiegészítő pontjaiban megfogalmazott szövegrész feloldja az eddig indokolatlanul fenntartott különbségtételt a bizottságokon belüli szervezeti struktúrára vonatkozóan, így bizottságunk esetében is lehetővé teszi több alelnök megválasztását.

*(Földi Lászlót a jegyzői székben
Móring József Attila váltja fel.)*

A nemzetiségi anyanyelven történő felszólalások lehetősége eddig is biztosított volt. A javaslatban megfogalmazott pontosítás az ezzel kapcsolatos többlettel ellátására biztosít több időt. A felszólalás elhangzásához tolmácsolás szükséges, amelyhez fel kell készülni.

A törvényjavaslatban megfogalmazott, a nemzetiségek érdekeit, jogait érintő többletjogosítványok bevezetését - amelyek segítik a Magyarországi nemzetiségek bizottságának működését, a nemzetiségi képviselő, valamint a szószólók jogainak gyakorlását - bizottságunk részéről támogatjuk.

Tisztelt Országgyűlés! Megítélésünk szerint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosítása kötelezően magával vonzza az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) országgyűlési határozat felülvizsgálatát is.

(14.20)

A szabályok összhangba hozását, illetve a részletekbe menő, új eljárási rendelkezéseket a betérjesztők

a H/8042. számú határozati javaslat benyújtásával kívánják megvalósítani. A törvénytervezet és a határozati javaslat együttes általános vita keretében történő megtárgyalása mindenképpen indokolt.

Megjegyezzük, hogy a 2014. évi országgyűlési választásokat megelőzően az új szervezeti rendhez igazodó, tartalmában és szerkezeti rendjében is teljeskörűen újrafogalmazott házszabályt fogadott el az Országgyűlés. Az új szabályok adta lehetőségeken keresztül a nemzetiségek bekapcsolódhattak a törvényalkotás munkájába: az őshonos nemzetiségek képviselőjét ellátó nemzetiségi képviselő, szószóló, valamint a nemzetiségeket képviselő bizottság számára biztosításra kerültek azok a jogosítványok, amelyek tevékenységük ellátásához szükségesek, emellett egyszerűsödött a költségvetési eljárás és a beszámolók tárgyalásának rendje is.

A házszabály a hatálybalépése óta három esetben kisebb módosításokon esett át. A jelenlegi javaslat jelentős módosításokat és kiegészítéseket tartalmaz. A tervezet házszabályi szintű, részletes rendelkezéseket javasol az ülésekről való képviselői távollét szabályozására, a képviselői tiszteletdíj csökkentésére, a végrehajtási szabályokra.

A javaslat több ponton is érinti a nemzetiségi képviselő és a szószóló felszólalásának szabályait, így: csak egyetlen napirend utáni felszólalásra van lehetőség; egyperces időtartamban van mód ügyrendi javaslatot tenni; kétperces hozzászólási lehetőséget kérhetnek; ha az Országgyűlés a vitát lezárta, öt-öt perces időtartamban felszólalhatnak; a bizottsági felszólalásokat követően legkevesebb öt percben felszólalhatnak; a zárószavazás előtt ötperces időtartamban szólalhatnak fel. A javaslat a nemzetiségi napirendi pontok vitájában kvázi vezérszónoknak tekinti a bizottság által felkért felszólalót, és mellette a többi nemzetiségi képviselőnek, szószólónak is felszólalási lehetőséget biztosít. A határozattervezet rendezi a kialakult gyakorlatot, vagyis vitához kapcsolódó bizottságnak minősíti a nemzetiségeket képviselő bizottságot a költségvetésitörvény- és a zárszámadásitörvény-javaslat tárgyalása során.

A javaslatban jelentős hangsúlyt kapnak az ülésekre vonatkozó távolmaradás igazolásának szabályai. Az új melléklet elfogadásával beiktatásra kerül az ülésekről való távolmaradás bejelentésének, igazolásának eljárási rendje.

Fontos megjegyezni, hogy a javaslatokban megfogalmazott új szabályok lépcsőzetesen lépnek hatályba, így a nemzetiségek bizottsága, a nemzetiségi képviselő és a szószóló az elfogadást követően felkérülhetnek a gyakorlati alkalmazásra.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A javaslatok egyes rendelkezéseire vonatkozó módosítási javaslatokat a Magyarországi nemzetiségek bizottsága meg fogja tárgyalni. Az új szabályozás egyes szakaszaira kialakított bizottsági vélemény a részletes vita során kerül ismertetésre.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Hvala na pozornosti! (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az általános vitát elnapolom, folytatására és lezárására a mai napon utolsó napirendi pontként kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik a **2020. év Zrínyi Miklós-emlékévvé nyilvánításáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Németh Szilárd István, Kósa Lajos, Pánczél Károly, Ágh Péter, Halász János, Hubay György, Fenyvesi Zoltán, Zsigmond Barna Pál, Fidesz, valamint Nacsá Lőrinc, Földi László, Aradszki András, Simicskó István, Vejkey Imre, KDNP, képviselők által benyújtott előterjesztés H/8035. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Szilárd István képviselő úrnak, az előterjesztőnek. Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Zrínyi Miklós kiemelkedő magyar hadvezér, katonai gondolkodó és személyiség, aki munkásságával és tetteivel maradandó nyomot hagyott a magyar történelemben és irodalomban. Birtokai a három részre szakadt Magyarország Habsburgok uralta részén, az oszmán területek szomszédságában feküdtek, így egészen fiatalon meg kellett ismerkednie a kardforgatás, a lovaglás és a hadvezetés fortélyaiival.

Katonai pályafutásának legfontosabb célja az ország egyesítése, az oszmán hatalom kiűzése a Magyar Királyság területéről, ebből a bécsi udvar támogatásának hiányában sem engedett. Hadvezérként számos sikert ért el, amire Európa-szerte felfigyeltek, kitüntetésekkel, elismerésekkel halmozták el.

Zrínyi Miklós hadi érdemei mellett kiemelkedő hadtudományi tevékenységet is folytatott: megteremtette a magyar hadelméleti irodalmat, munkái - csekély számuk ellenére - műfaji teljességet jelentenek. Személyében tisztelhetjük az első magyar katonai teoretikust, aki máig ható munkáit magyar nyelven írta: a Tábori kis tracta az úgynevezett szabályzatirodalomhoz kötődik, a Vitéz hadnagy a jó hadvezér portróját rajzolja meg, a Mátyás király életéről való elmélkedések a királytükör hagyományait követi, a Ne bántsá a magyart - Az török áfium ellen való orvosság című műve pedig tökéletesen illeszkedik az oszmánellenes röpiratok sorába. Zrínyi ezekben valamennyi, a korban fontos hadászati kérdést érintett: az állandó hadsereg felállításának és ellátásának fontosságát, az offenzív, támadó harcmódot, illetve a nemzetközi összefogás szükségességét.

Zrínyi Miklós nemcsak hadvezérként, hanem íróként és költőként is jelentős művet alkotott. A Szigeti veszedelem megírása a magyar irodalom klaszikusai közé emelte. Zrínyi jelentőségét mi sem bizonyítja jobban, mint az utókor tisztelete. Ezt alátámasztja, hogy a magyar hadtörténelem minden jelentősebb eseményében és a katonai oktatásban is felbukkan a Zrínyi név; először az 1948-49-es forradalom és szabadságharc idején, ekkor jött létre az

úgynevezett Zrínyi-szabadcsapat. Az osztrák-magyar haditengerészet flottájának kötelékében két hadihajó, míg a második világháborúban rohamlöveg viselte a Zrínyi nevet. Ma laktanya és egyetemi kampusz viseli az első magyar katonai teoretikus nevét.

Ugyanakkor Zrínyi Miklós ezer szállal kötődött a horvát néphez: családja horvát főnemesi felmenőkkel is rendelkezett; otthona Csáktornya, ahol 1620. május 3-án született, majd horvát bánként élt, a mai Horvátország területén található. Az emlékévé jó alkalmat biztosít arra, hogy a több száz éves horvát-magyar együttélés gazdag történelmi örökségén keresztül tovább mélyítse a magyar-horvát kétoldalú kapcsolatokat. Zrínyi Miklós szimbóluma annak a szellemiségnek, amely képes egy magasabb célnak, ügynek alárendelni az életét, képes áldozatot hozni hazájáért, nemzetéért. Az ilyen emlékek és emléknapok erősítik a hazaszeretetet és a nemzeti önbecsülést.

Tisztelt Képviselőtársaim! Zrínyi Miklós gróf, horvát bán, Zala és Somogy vármegyének örökös főispánja, nagybirtokos főnemes, hadvezér, hadtudós, kivételes tehetségű stratégia, politikus, költő, prózaíró, rendkívüli nyelvtelenség, de legfőképp hazafi volt. A Habsburgoktól távolságot tartó vezetőként a kereszténység védelméért, a magyarság önállóságának visszaszerzéséért és egy erős alapokon nyugvó Magyar Királyság megteremtéséért küzdött. Három programja, a nemzeti hadsereg, a nemzeti összefogás és a nemzeti királyság megteremtése, meghatározta egész életét, hadvezéri, politikai és költői munkásságát. Felismerte az adódó politikai lehetőséget az Oszmán Birodalom meggyengülésében, és cselekvő programot fogalmazott meg. Célul tűzte ki az ország felszabadítását, amelyet akkor is következetesen képviselt, amikor a Habsburg-udvar nem támogatta ezen elképzeléseit. Vallotta, hogy a nemzet önerőből is képes lehet ezt véghez vinni összefogással, az egység megteremtésével és a rendi érdekek mellőzésével.

Jövőképében egy erős nemzeti királyság létrehozását álmodta meg, és erejét, kivételes képességeit ennek az álomnak a valóra váltására fordította. Egész életét a hazáért, a magyarságért és annak szabadságáért vívott küzdelem határozta meg, összefogásra és tettekre sarkallva a nemzet ügyéért megszólító rendeket. Kétséget nem ismerő elszántságát Az török áfium ellen való orvosság című művének zárószakaként maga fogalmazta meg: „Aki akar, annak semmi sem nehéz.” A szigetvári dédapa dicsősége, szembenállása az oszmán erőkkal és hősi halála nagy hatással volt a fiatal utódra, aki ugyanolyan heroikus tettek végrehajtására vágyott a haza védelmében, mint nevezetes felmenője.

(14.30)

Zrínyi Miklós 1637-ben vette át családi örökségét, rendbe szedte uradalmait, és berendezkedett nemzetségének székhelyén, Csáktornyan. Csakhamar megkezdte harcait a szomszédos ellenséges helyőrségekkel, és szakadatlanul küzdött a végeken.

A királyi Magyarország katolikus főrendjei, így Zrínyi is egészen az 1648-ban záruló harmincéves háború végéig együttműködtek a bécsi udvarral, mert az oszmán kiűzésében tőlük remélték a segítséget, hovatovább Zrínyi 1642-45 között maga is részt vett a harmincéves háborúban, saját költségén felállított sereggel harcolt Sziléziában, Morvaországban és a Felvidéken. 1645-ben a csehországi Éger mellett megmentette az uralkodót, amikor Wrangel svéd tábornok rárontott annak sátrára.

Zrínyi politikai és hadvezéri éleslátását bizonyítja, hogy felismerte: az Oszmán Birodalom már közel sem olyan erős, mint egykor volt. Európa vezető politikai hatalmai és a pápa elismerte hadvezéri nagyságát, Magyar Marsnak nevezték rendkívüli hadvezéri teljesítményének csodálataként. Zrínyi már nem élhette meg az oszmánok kiűzését, halálát lelte még ugyanebben az évben, 1664-ben: egy vadászat során egy vadkan sebezte halálra.

Zrínyi Miklós számára dédapja, a szigetvári hős adta a keresztény hazáért való összefogás, a szabadságért kétséget nem ismerő küzdés példáját. Zrínyi a nemzeti célzat és a keresztény felfogás egységesítésével a magyar nemzet történeti hivatását hirdeti, és rendíthetetlenül hisz az erkölcsi erő hatalmában. A Szigeti veszedelem üzenete egyben hitvallása is: ha képesek vagyunk felemelkedni félelmeinken, ha hiszünk egy nemes célban és összetartunk, akkor megmenthetjük a hazát, még ha az életünkkel fizetünk is, a tetteink sorsfordítóak lesznek.

Zrínyi munkássága ma is ugyanolyan jelentőséggel bír, mint a reformkor idejében. Olyan példaképet, történelmi elődöt látunk benne, aki küzdött azokért a célokért, amelyeket a mai kor kiemelkedő vezetői megfogalmaznak: a nemzeti egység, az önállóság, a keresztény értékek védelme, a szabadság megteremtése, a nemzetben belüli széthúzás és a társadalmi feszültségek megszüntetése.

A magyar történelemben Zrínyi Miklós az a kiemelkedő történelmi személy, akinek egész élete a hazáért való cselekvő magatartás mintája lett számunkra. Bízom abban, hogy Zrínyi Miklós személye és a magyar hazáért tett történelmi és irodalmi tevékenysége mind a kormánypárti, mind az ellenzéki frakciók támogatását bírni fogja. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy szavazzák meg az általam betervezett országgyűlési javaslatot, amely 2020-at Zrínyi Miklós-émlékévvé nyilvánítja. Köszönöm megtezteltő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A levezető elnöknek nincsen módjában, hogy értékelje a felszólalást, úgyszólván csak azt tudom mondani, hogy tisztesseggel köszönöm.

Az államtitkár úr a kormány nevében kíván-e most szólni? *(Vargha Tamás szólásra emelkedik.)* Parancsoljon!

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Zrínyi Miklós korának meghatározó államférfija és politikus volt, aki életét szentelte a haza szolgálatának, ahogyan ezt költői munkásságában is megörökítette az utókornak. Hadvezéri, hadtudományi, költői és politikai munkásságát ápolnunk és őriznünk kell.

A Zrínyi-émlékév alkalmat kínál arra, hogy a határainkon túli és a diaszpórában élő magyarsággal közösen felidézzük és megidézzük Zrínyi Miklós emlékét és életművét. A hadvezér és költő alakjának megidézése révén külföldön is megismerhetik a magyar-horvát együttélés és egymásra utaltság történelmi gyökeireit.

Az Országgyűlés remélt támogatása után olyan programok tervezése kezdődhet el, amelyekben a Külgazdasági és Külügyminisztérium is aktív kulturális és tudománydiplomáciai szerepet tud és szeretne is vállalni. Olyan országos, a Kárpát-medencére, valamint világszerte a külképviseletekre kiterjedő programozat megvalósítására nyílik lehetőség az emlékévkapcsán, amely jól és érthetően mutatja be a Zrínyi Miklós életét vezérlő eszméket és elveket. A Zrínyi-émlékév a magyar-horvát politikai és kulturális kapcsolatok építéséhez is új keretet nyújt, és új lendületet adhat. A Zrínyiek otthona, a Muraköz a mai Horvátország területén található. Zrínyi Miklós családját, életét és munkásságát a horvátok is magukénak érzik. Mindez természetes történelmi kapcsolódást jelentett, és jelent ma is nemzeteink között.

Sok évszázad történelmi tapasztalata bizonyítja, hogy a magyar-horvát kapcsolatok a közép-európai térség aktív, alakító politikai tényezője. Mai magyarok és horvátok számos alapvető kérdésben egyetértünk, nézeteink azonosak. Mindkét kormány számára központi kérdés a nemzet megőrzése, a demográfiai fogyás megállítása a családok támogatásával, munkahelyteremtéssel, fejlesztéspolitikával. Emellett mindkét kormány elkötelezett kisebbségeink jogainak védelme, boldogulásuk és megmaradásuk támogatása iránt.

Szeretném hangsúlyozni azt is, hogy elkötelezetek vagyunk a védelmi együttműködés iránt, a NATO-t az európai biztonság alapkövének tartjuk, és közösen, együtt teszünk a régió biztonságának megteremtéséért - és együtt fogjuk az én városomban, Székesfehérváron felállítani a Közép-európai Hadosztály-parancsnokságát, amely ennek a biztonságnak egyik záloga lesz.

Mi magyarok azt valljuk, hogy ahhoz, hogy országaink sikeresek legyenek, erős közép-európai együttműködésre van szükség mind a NATO, mind az Európai Unió keretében. A térség országai számára az érdekérvényesítés kulcsa az együttműködés. Öröndetes, hogy a párbeszéd Horvátországgal egyre tartalmasabb mind multilaterális, mind kétoldalú kérdésekben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar-horvát együttműködés jelenlegi alapjaihoz és lehetőségeihez reményeink szerint újabb lendületet fog adni ez az emlékévk. Ki kell használnunk, és építenünk kell arra,

hogy Zrínyi Miklós öröksége történelmi kapcsolatot jelent, amit közösen, szoros együttműködésben kell ápolnunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar kormány támogatja, hogy 2020 Zrínyi Miklós emlékének szentelt emlékévé legyen, és arra kérem képviselőtársaimat, hogy az Országgyűlés előtt fekvő határozati javaslatot támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Fenyvesi Zoltán képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka az első. Parancsoljon!

(Dr. Varga Lászlót a jegyzői székben Szilágyi György váltja fel.)

FENYVESI ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Zrínyi Miklós személyében egy olyan hazafit méltathatunk most itt, akinek jelentőségét, a magyar hazáért tett erőfeszítéseit, azt hiszem, egy jóérzésű magyar ember sem vitathatja. Bár az emlékével születésének 400. évfordulójának állítunk emléket, érdemes azt is számba vennünk, hogy két nappal ezelőtt volt a 355. évfordulója, hogy életét vesztette azon a tragikus vadászaton.

1664. november 18-án egy sokszínű életpálya ért véget. A katonai és politikusi karrier mellett páratlan írói munkásságot hagyott ránk. Tollát eleinte a művészet szépsége, majd a haza sorsa iránt érzett aggodalom vezérelte, elég csak a Szigeti beszédelem, a Táborkis tracta vagy az Az török áfium ellen való orvosság című műveket említenem. Szorgalmazta az önálló magyar hadsereg felállítását, és kiállt az ország önerőből való felszabadítása mellett. Műveiben kifejtette a modernizációs és hadszervezési programját is, karddal és tintával harcoló hős romantikus alakját testesítette meg.

Kétségtelen, hogy korának legkarizmatikusabb hadvezére és politikusa volt. Vitézsége folytán karrierje hamar magasra ívelt, így lett Horvátország főkapitánya, majd idővel a báni méltóságot is elnyerte. Meg kell említenünk azonban azt is, hogy a végeken mutatott hősiessége a bécsi udvarban nem keltette fel a dicséretet. Elképzeléseire nem kapta meg a Habsburgok támogatását, ezért kellett hát saját kezébe vennie az irányítást, azonban később már külső szemlélőként kellett tudomásul vennie a vasvári békét, amely az azt megelőző európai sikerek ellenére inkább a török félnek volt kedvező.

Születésének 400. évfordulóján emlékezzünk hát a remek hadvezérré, a befolyásos, hazájáért tenni kész politikusra és a magyar barokk irodalom egyik legkiemelkedőbb alakjára. A Fidesz-frakció támogatja a határozati javaslatot, kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák önök is.

Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Steinmetz Ádám képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka, parancsoljon!

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Németh Szilárd Államtitkár Úr! Nagyon köszönöm önnek, hogy ezt a határozati javaslatot beterveztette ide a tisztelt Ház elé, őszintén hálás vagyok azért, hogy Zrínyi Miklósnak méltó emléket állítva a 2020. évet az ő emlékévének nyilvánítjuk, és én ezt tiszta szívvel is tudom támogatni.

Zrínyi Miklós ugyanis a magyar társadalom széles körében ismert és elismert személyiség nemcsak költőként, hanem hadvezérként is. Költőként gondolkunk csak a legismertebb művére, a Szigeti beszédelemre, hadvezérként pedig a rendkívül erős Oszmán Birodalom ellen megívott, többnyire sikeres küzdelmeire. Nem véletlen tehát, hogy Magyarországon egyetemi kampuszt és laktanyát is elneveztek róla.

Mindazonáltal, tisztelt képviselőtársaim, szeretném javasolni önöknek, hogy Zrínyi Miklós iránti tiszteletünket ne pusztán ennek a határozati javaslatnak az elfogadásával nyilvánítsuk ki, hanem töltsük meg tartalommal, töltsük meg étellel a jövő évet.

Mire is gondolok konkrétan? Támogassuk a Zrínyi Miklós-emlékművek felépítését, illetőleg a meglévők felújítását; támogassuk Zrínyi munkásságát felölelő programok szervezését; támogassuk Zrínyi Miklós irodalmi műveinek mind magyar, mind horvát nyelven történő kiadását; és lehetőség szerint tegyük lehetővé azt, hogy a jövő évi érettségi tantárgyak körében - legyen az irodalom és történelem - a diákok számára Zrínyi Miklós életéről és munkásságáról is tudjanak számot adni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Zrínyi Miklós 1620. május 3-án született, jövőre ünnepeljük születésének 400. évfordulóját. *(A DK-s és MSZP-s képviselők felé fordulva.)* Nagyon szeretném, ha figyelnének a felszólalásomra. Köszönöm szépen, mert nagyon fontos témáról beszélünk.

Visszatérve: említettük már, hogy kiváló költő volt, egy híres hadvezér, de nem beszéltünk arról, hogy egyben politikus is - vagy keveset beszéltünk róla. Zrínyi Miklós horvát nemzetiségi gyökerekkel bír, ő maga is egyébként horvát bán volt, és éppen ezért a horvát barátaink, horvát szomszédaink körében is ismert és elismert. Sokan egyébként nemzeti hősként tekintenek rá.

Úgyhogy én teljes mértékben egyet tudok érteni az ebben a határozati javaslatban foglaltakkal is, úgy, minthogy ez az emlékévé egyben a magyar-horvát kétoldalú kapcsolatok elmélyítésének is méltó eszköze. És mint az Interparlamentáris Unió magyar-horvát baráti tagozatának alelnöke, én már számos alkalommal jeleztem, hogy Zrínyi Miklós születésnapját, május 3-át tegyük a horvát-magyar, magyar-horvát barátság napjává, nyilvánítsuk ezt a napot ennek a barátságnak a jegyében emléknappá, mert úgy érzem,

hogy a két ország és a két nemzet kapcsolataiban Zrínyi Miklós személye kulcsfontosságú.

Úgyhogy végezetül, tisztelt képviselőtársaim, nagyon szeretném, hogy önök mind ezt a határozati javaslatot, mind pedig a horvát-magyar barátság napját - május 3-át, amiről úgy gondolom, méltó lenne ezt annak nyilvánítani - majd a későbbiek folyamán támogatni tudnák, mint ahogy a Jobbik-frakció is jó szívvvel fogja támogatni majd ezt a határozati javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP vezérszónoka, parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar történelem kimagasló alakja volt Zrínyi Miklós, aki önfeláldozásával a magyar hősiességnek állított örök érvényű szellemi és lelki emlékművet. Zrínyi Miklós azok közé a történelmi alakok közé tartozik, akiket évszázadokon át kultikus tisztelet övezett.

A szigetvári várból való kirohanása több festőművészt is megihletett, így Székely Bertalant, Hollósy Simont és Csontváry Kosztká Tivadart is. Fontos, hogy a jelenkor számára is tudatosítsuk, hogy Zrínyi és Szigetvár védőinek hős végzete amennyire fájdalmas esemény, annyira emlékezetes is.

Zrínyi Miklós és a szigetvári vértanúk példája kell hogy előttünk álljon döntéseink meghozatala során. De vannak szirénhangok is. A szirénhangok még attól sem riadnak vissza, hogy Zrínyi Miklós esetében - mint megannyi hősünk esetében is - megkérdőjelezzék a történelmi igazságot. Megkérdőjelezzék azt, hogy hősök voltak, megkérdőjelezzék azt, hogy keresztény nemzeti megmaradásunkért életüket adták.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Fontos az emlékévé, hogy a hamisság helyébe az igazságot tegyük. Fontos az emlékévé nemzeti énképünk szempontjából, hogy a magyar történelem hőseiről - így Zrínyiről is - méltó kép éljen bennünk. Fontos, mert emlékeznünk kell közös történelmünkre, hogy értsük, mit jelent a béke, mennyire értékes az együttműködés a népek és nemzetek között és a barátság. Fontos, mert emlékeznünk kell arra is, hogy nemcsak apáink, nagyapáink, dédapáink, hanem már szépapáink, sőt elődeik is mekkora áldozatot hoztak a hazáért. Ha nem emlékeznénk minderre, akkor nem lennénk méltók az ő áldozatukra, és arra, hogy magyarok legyünk. Tudjuk, hogy csak az a fa nő magasra, mely mélyre gyökerezik. A mi gyökereink a magyar hősökben vannak, mert magyarnak valljuk magunkat akkor is, ha ezért kelesztre akarnak feszíteni bennünket.

Zrínyi tudta és mi is tudjuk, hogy keresztire feszítés nélkül nincs feltámadás. Az, hogy mi Zrínyi-emlékévet tartunk, az azt jelenti, hogy Magyarország újra erős, figyel múltjára, hogy értse jelenét és birtokba vehesse jövőjét. Azt a jövőt, melyre Zrínyi Miklós példája és drága hőseink példája predesztinál bennünket.

Zrínyi tudta, hogy a várból történő kirohanása nem lehet eredményes, a többszörös túlerővel szemben nem lehet győztes csatára vezető hadi esemény. De tudta azt is, hogy az önfeladás helyett a behódolás nem vezet eredményre, csak egy dolog: az önzetlen áldozat. Csak az önzetlen áldozat hozhat jövőt a magyarság számára és a kereszténység számára.

Zrínyi tudta, hogy az elhalt mag százszoros teremtést hoz. Ezért vállalta a hősi halált. A kérdés az, hogy mi, magyar országgyűlési képviselők mit vállalunk. Vállaljuk-e magyarságunkat, vállaljuk-e kereszténységünket, és a magyar társadalom is felvállalja-e ezeket a dolgokat? Felvállalja-e magyarságát és kereszténységét? Ezért fontos az emlékévé, fontos, hogy emlékeztessen és méltó példával és méltó válaszokkal álljon előttünk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak annyi megjegyzést, kérem, engedjenek meg, hogy már az egyetemen is probléma volt, hogy a magyar arisztokrata családok gyakran utódaiknak ugyanazt a nevet adták.

Itt nagyon helyes, amit elmondott a képviselő úr, csak az emlékévé nem erről a Zrínyi Miklósról szól, hanem egy évszázaddal későbbi utódáról, tehát nem a szigetvári hősről, hanem a költő és hadvezérről.

(14.50)

Mindazt, amit el tetszett mondani Zrínyi Miklósról, a szigetvári hősről, az teljesen megállja a helyét, az emlékévé kezdeményezői azonban az 1620-ban született Zrínyi Miklósról akarják az emlékévet elnevezni, így aztán érdemes ebbe a kontextusba helyezni a gondolatainkat. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

Korózs Lajos képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tekintettel arra, hogy tanár úr szélesítette a történelmi ismereteket, igen rövidre fogom. Természetesen támogatni tudjuk, az MSZP-frakció nevében mondhatom, az emléknappá való nyilvánítást. Nem is esik ez nekem nehezemre. Ez az ezeréves együttélés a horvátok és magyarok között, azt hiszem, meg is követeli tőlünk, hogy támogassuk. Ráadásul nekem azért sem esik nehezemre, mert felmenőim között horvátok is megtalálhatók. Ebből adódóan azt gondolom, az a legkevesebb, hogy az MSZP-frakció nevében én a legmesszebbmenőig tudom támogatni az emléknappá való nyilvánítást. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Gréczy Zsolt képviselő úr, DK-vezérszónok!

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Annyit szeretnék hozzátenni, hogy én megköszönöm Vejkey képviselő úr hozzászólását. Szavaimban semmilyen ironia nincs. Úgy tekintem, hogy a mostani Zrínyikről való

diskurzus alkalmat teremtett arra, hogy a dédapáról is megemlékezzünk. Ha az benne van a jegyzőkönyvben, akkor azt gondolom, hogy ez így rendben van. Úgyhogy mindenféle vitriolos megjegyzés nélkül azt gondolom, ez a felszólalás így is fontos volt.

Mint afféle bölcsészként, egykori magyar szakos bölcsészként egy dolgot mindenképpen szeretnék megemlíteni Zrínyi Miklósról, mert erről még nem esett szó. Zrínyi Miklós a költészetnek is része lett az úgynevezett Zrínyi-versszakkal. A 12 szótagos, hangsúlyos verselésű sorokból álló, 4 végrímmel öszszecsengő versszakot Zrínyi Miklósról Zrínyi-versszaknak nevezi az irodalomtudomány.

Végezetül egy idézettel hadd szolgáljak Zrínyi Miklóstól: „Nem másra használ eleink tündöklése nekünk, hanem hogy égő szövétneknél, fényes fátkjánál futjuk a mi életünk pályáját, nem lehetünk sötétben, sem mi, sem az mi cselekedeteink; ha jól viseljük magunkat, azoknak fényességénél mindjárt minden ember meglát: ha rosszul, úgy sem kerülhetjük ujjal való ránk mutatást.” Legyen ez számunkra is útmutatás!

A Demokratikus Koalíció természetesen támogatni fogja a Zrínyi-emlékévet. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk, igen tisztelt Országgyűlés. Most kétperces felszólalás következik, Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, LMP, két percben. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon szépen köszönöm az előterjesztők munkáját. Öröm volt hallgatni, hogy milyen konszenzus alakult ki a javaslat kapcsán. Azt gondolom, teljes konszenzus van annak kapcsán, hogy Zrínyi Miklós nagyon komoly szerepet tölt be a magyar történelemben, a magyar irodalomban és a magyar hadtudományban, ezért mindenképpen indokolt ez a határozati javaslat. Tehát az a cél, hogy a jövő év legyen a Zrínyi Miklós-emlékév.

Nagyon-nagyon örülök, hogy államtitkár úr és Steinmetz képviselő úr is beszélt arról, hogy az a legfontosabb, akkor helyes és akkor hatásos a megemlékezés, ha ezt tartalommal töltjük meg, és ennek konkrét eredményei is lesznek. Nagyon örülök, hogy a határozati javaslatban szerepel, hogy a kétoldalú kapcsolatok erősítésére is fel kell használni ezt az évet.

Hadd jegyezzem meg, Baranya megyei, pécsi képviselőként szeretném jelezni, bár gondolom, mindannyiunk számára ismert, hogy a határ mind a két oldalán elmaradt, leszakadó térségek vannak, úgyhogy ha szeretnénk tenni azért, hogy a kétoldalú kapcsolatok erősödjenek, szeretnénk tenni a fejlesztéspolitikáért, akkor nagyon-nagyon fontos, hogy a határon átnyúló együttműködés infrastrukturális feltételeit is meg kell teremteni. Bízunk benne, hogy ez az emlékév is lehetőséget kínál majd arra, hogy ebben a tekintetben is előrelépést lehessen tenni.

Nagyon köszönöm elnök úr kiegészítését. Én is mindenféle negatív megjegyzés nélkül mondom, hogy örömmel hallgattam Vejkey képviselő úr felszólalását; én azt gondolom, hogy óriási tisztelet övezi a szigetvári hőst. Önmagában a felszólalásban megfogalmazott gondolatok helyénvalók, annak ellenére, hogy most egy picit más korról beszélünk. Ugyanakkor hadd jegyezzem meg, hogy ha már ilyen történelem-tudományi mélységekbe merítkezünk, az előterjesztésben szerepel, hogy több eszközt, például hadihajót, két hadihajót elneveztek Zrínyiről. Annyi pontosítást megérdemel a dolog, és utalnék én is arra, hogy ilyen szempontból is helyes volt Vejkey képviselő úr felszólalása, hogy az egyik csatahajót nem erről a bizonyos Zrínyi Miklósról, hanem a Zrínyi-nemzetségről neveztek el. Ilyen szempontból ez is egy picit aláhúzza, hogy azért nem volt helytelen Vejkey képviselő úr felszólalása.

Az LMP frakciója természetesen nagy örömmel és tisztelettel fogja támogatni ezt a határozati javaslatot. Köszönöm. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most normál szót kérő képviselők felszólalása következik. Csányi Tamás képviselő úr, Jobbik, parancsoljon!

CSÁNYI TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tudom, hogy rengeteg dolgunk van ma még, és lehet, hogy egy picikét offtopic leszek most, mert a dédapa és a költő összekapcsolását szeretném megtenni, méghozzá úgy, hogy a XVII. századból magát a költőt, Zrínyi Miklóst idézném, egy nagyon fontos részletet a Szigeti veszedelemből, amely a magyarság bűneiről fog szólni, és azért szeretném itt a lelkünkre madzagolni, hogy tanuljunk ebből.

Így szól, és elnézést kérek, hogy én interpretálok, de azért igyekszem megfelelni.

„Az nagy mindenható az földre tekinte, / Egy szembe fordulásból világot megnéze, / De leginkább magyarokat eszben vette, / Nem járnak az úton, kit Fia rendelte. / Látá az magyarnak állhatatlanságát, / Megvetvén az Istent, hogy imádna bálvánt; / Csak az, eresztené szájára az zablát, / Csak az, engedné meg, tölthetné meg torkát; / Hogy ú szent nevének nincsen tiszteleti, / Ártatlan Fia vérenek böcsületi, / Jóságos cselekedetnek nincs keleti, / Sem öreg embernek nincsen tiszteleti; / De sok feslett erkölcs és nehéz káromlás, / Irigység, gyűlölség és hamis tanácslás, / Fertelmes fajtalanság és rágalmazás, / Lopás, emberölés és örök tobzódás. / Megindúlt ezekért méltán ú haragra, / Azért Mihály archangyalt magához hívá, / És kemény haragjában így parancsolá, / Ű szentsége előtt archangyal áll vala: / ”Nézd ama kemény nyaku és kevély sciták / Jó magyaroktól mely igen elfajzotak, / Szép keresztyén hütöt lábok alá nyomtak, / Gyönyörködnek külömb-külömb vallásoknak. / Maga te tekints meg körösztýén világot, / Nem találsz azok közt, kivel tettem több jót: / Kihoztam Scitiából mely

nékek szűk vólt, / Az én szent lelkem is ű reájok szállott. / Scitiából, azt mondom, kihoztam űket, / Míként Egyiptusbul az zsidó népeket, / Hatalmas karommal verém nemzeteket, / Mindenütt rontám, vesztém ellenségeket. / Téjjel-mézzel folyó szép Pannoniában, / Megtelepítém űket Magyarországon, / És meg is áldám minden állapotjában, / Meghallgattám, segítém minden dolgokban; / Sőt vitéz szüvel is megáldottam űket, / Ugy hogy egy jó magyar tizet mást kergetett, / Sohul nem találtak oly nagy ellenséget, / Az ki, mint por szél előtt, el nem kerengett. / Szentséges lölkömet reájok szállattam, / Az körösztyén hűtre fiam által hoztam, / Szent királyokkal is megajándékoztam, / Békességet, tisztességet nekik adtam. / De ók ennyi jókért, ah, nehéz mondani! / Ah, háládatlanok, és merték elhadni, / Nem szégyenlik Isteneket elárulni, / Ellenemre minden gonoszban merülni. / Ah, bánom, ennyi jót hogy ű vélek töttem, / Nem-é viperákat keblemben neveltem? / De immár ideje velek esmertetnem: / Én vagyok ama nagy boszszuálló Isten. / Eredj azért, archangyal, szállj le pokolban, / Válassz egyet az haragos furiákban, / És küldjed el aztot szultán Szulimánban, / Jutassa magyarokra való haragban. / Én pedig töröknek adok oly hatalmat, / Hogy elrontja, veszti az rossz magyarokat, / Mindaddig töri iga kemény nyakokat, / Míg nem esmerik meg: elhagyták urokat. / Kiálnak én hozzám, s nem hallom meg űket, / Hanem fogom nevetni nehéz ügyöket: / Az ű panaszira nem hajtom fülemet, / Ű nyavalyájokra nem tészem szememet. / Ez mindaddig lészen, míg bosszút nem állok, / Harmadnegyed ízig büntetés lesz rajtok; / És ha idején eszben nem veszik magok, / Örök átkom, haragom lészen ű rajtok. / De ha hozzám térnek, megbánván bűnöket, / Halálról életre ismét hozom űket. / Jaj, török, néked, haragom vesszejének! / Te vagy, de eltörlek, ha ezek megérnek.”

Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Fazekas Sándor képviselő úr, Fidesz!

(15.00)

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Nagyon fontosnak tartom ezt a javaslatot, amely az emlékévre vonatkozik, és örülök annak, hogy konszenzus látszik kialakulni, hiszen Zrínyi Miklós tényleg olyan kiváló hazafi, aki megérdemli azt, hogy több száz évvel később is emlékezzünk rá, méltóképpen megünnepeljük. Jól tudjuk azt, hogy szinte minden nagyobb magyar településen, így Karcagon is egyébként van róla elnevezett utca, tehát a magyar nép emlékezetében, a művészeti világ, a politikai világ emlékezetében neki megvan a maga kiemelt helye.

De fontos az, hogy mindig új tartalmakat találjunk, mindig hozzátegyünk a korábbi évfordulók által végigvitt megemlékező rendezvényekhez.

Tisztelt Országgyűlés! Én azt nagyon fontosnak tartom, hogy azokat a történelmi emlékhelyeket, amelyeknek jelentős része határainkon túl, a mai Horvátország területén van, illetve határainkon belül is található közülük, kihasználva ezt az alkalmat, megfelelő módon emléktáblákkal, tájékoztató feliratokkal, akár emlékhelyek kialakításával, tematikus történelmi túraútvonal kijelölésével is megerősítsük, a történelmi köztudatból esetleg kiesett helyszínekre is odairányítsuk a figyelmet, hiszen a Zrínyi-család és a költő és hadvezér Zrínyi Miklós is abban a szerencsés helyzetben van, hogy életének szinte minden jelentős helyszíne fönmaradt, azok az épületek, azok a falak ma is jobb vagy kevésbé jó állapotban léteznek. Tehát információs táblák, magyar nyelvű, többnyelvű feliratok szerintem segítik azokat, akik ezeket a helyeket végigjárogatják akár irodalmi, akár hadtörténeti, akár életrajzi vonatkozások miatt.

Ilyen akár Zrínyi vára, a család névadó vára Közép-Horvátországban. Ez egy romos ingatlan, de megkezdődött a felújítása pár évvel ezelőtt. Maga a csáktornyai vár, ahol jelentős felújítások zajlottak. A szentilonai templom, ahol a család temetkezési sírboltja, a Zrínyi-kripta található. Ez egy föltárt, de nem befejezett építészeti alkotás. Az Ozaly vára, amely a családnak egy nagyon fontos helyszíne, Zrínyi Ilona ott született egyébként.

Az Új-Zrínyivár a Dráva mellett található, ahol régészeti feltárás zajlik, akár emlékhely kialakítására is alkalmas. És talán az a szomorú helyszín is megérdemli, hogy odafigyeljünk, ahol a tragikus vadászbaleset történt annak idején, ahol van egyébként egy emlékmű egy kulturált környezetben, de azt hiszem, hogy a hely és a történés megérdemli azt, hogy ezt az évfordulót a horvát testvéreinkkel kihasználva felhasználjuk arra, hogy még méltóbb történelmi emlékhely legyen tehát a kursaneci emlékoszlop környezete és annak a rendezése.

Fontosnak tartom, hogy kiadványok, többnyelvű feliratok, többnyelvű hozzáférés legyen ebben a vonatkozásban, hiszen ahogy elhangzott, Zrínyi két népnek a közös hőse, de odafigyeltek rá annak idején Európa más országaiban is. Tehát az, hogy az életmű minél tágabb körben ismert legyen, szerintem indokolja azt, hogy ebbe az irányba is tegyünk lépéseket. És még más helyszínek is vannak természetesen, amelyeknek a felsorolásától most én eltekintek.

Bízom benne, hogy az emlékév sikeres lesz. Ehhez az első feltételek, úgy látom, már kialakulnak, adottak, és a kínálókozó lehetőséget ki tudjuk használni a hazafias nevelés erősítésére, az irodalmi örökség bemutatására, a diplomáciai kapcsolatok, a jószomszédi viszonyok erősítésére egyaránt. Úgyhogy ezért is bízom benne, hogy az Országgyűlés elfogadja majd a határozati javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Kíván-e még valaki felszólalni? (Nincs jelzés.) Megállapítom, hogy nem. Minthogy további

felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Németh képviselő urat, kíván-e reflektálni. *(Németh Szilárd István jelzésére:)* Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak nagyon röviden szeretném megköszönni mindenkinek, mind a kormánypárti, mind az ellenzéki képviselőknél a hozzáállását. Köszönöm a kormánypárti miniszterünk építő javaslatait és az ellenzéki bajnokunknak is a megtett javaslatokat. Nagyon jó volt hallani, hogy milyen széles körben és mindenki a saját pallérozott elméjének megfelelően szólt hozzá. *(Csányi Tamás felé:)* Köszönöm a Zrínyi-strófát; gimnáziumban tanultuk, Ferencz Győző volt a tanárom, úgyhogy még vissza is emlékszem ezekre a kis játékokra, amikben próbálta nekünk a verselés mibenlétét megtanítani. Köszönöm azt, hogy ön pedig szó szerint idézte Zrínyit, és ezzel is emelkedettebbé tette a mai napot.

Igazán jó volt hallani, hogy mindannyian megemlékeztek az ifjabb Zrínyiről, aki 400 évvel ezelőtt született, vagy jövőre lesz 400 éve a születésének, de az egész családról szeretnénk megemlékezni, így természetesen a szigeti veszedelem hősről, illetve Zrínyi Ilonát is hallottuk miniszter úr által megemlíteni; egy nagyon kiterjedt család volt. Természetesen a horvát-magyar kapcsolatokban is - azért is szerepel magában a határozati javaslatban is - szeretnénk előrelépni vagy legalábbis ünnepélyesebbé tenni az itt eltöltött közös ezer évünket.

Természetesen azzal, hogy ha a határozatot meghozzuk, nem áll meg a folyamat, úgyhogy mindaz a tartalmi igény, amivel önök fölléptek, illetve mindaz a nemes igény, amit megfogalmaztak, meg fog jelenni az elkövetkezendőkben. En arra kérem önöket, hogy magának az emlékévknek a programját is legyenek szívesek figyelemmel kísérni, vegyenek benne részt, én erre majd lehetőséget fogok biztosítani mindenkinek, egy emlékbizottság fog létrejönni. Azt gondolom, hogy ez az országgyűlési határozati javaslat azon kevesek egyike, ahol ilyen szép konszenzust tudtunk elérni. Köszönöm szépen még egyszer mindenkinek. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Levezető elnökként én is köszönöm, és köszöntöm önöket abból az alkalomból, hogy egy jeles ügyben teljes egyetértés van a magyar Országgyűlés minden frakciója részéről. Ez nagyon rendben van. *(Szórványos taps.)*

Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek a Nemzeti Filmintézet Közhatalmú Nonprofit Zrt. létrehozásával összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8037. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Többször vitáztunk már erről a témáról itt az Országgyűlésben, így joggal keletkezik az az elvárás, hogy először is tisztázzuk, hogy mi a célja a mostani törvénymódosításoknak.

A törvénymódosításoknak több célja is van. Szeretnénk, hogyha az elmúlt évek eredményei után a magyar filmipar további szinteket lépne. Szeretnénk, ha még több minőségi alkotás születne, és ezek még több nézőhöz jutnának el idehaza és külföldön is. Ennek érdekében egy egységes, átlátható intézményi keretrendszerre teszünk javaslatot. Azt szeretnénk elérni, hogy a forrásokat még hatékonyabban használják fel, és hogy széles spektrumon készüljenek alkotások sokféle témában. Van még egy kiváló ok, ez pedig az, hogy tisztában vagyunk vele, a digitális eszközöknek is köszönhetően jelentősen változnak a médiafogyasztási szokások, ezekkel lépést kell tartanunk, különös tekintettel a fiatal generációk igényeire is.

Az imént azt említettem, hogy a magyar filmipar az elmúlt időszakban szintet lépett. Ez egyrészt levezethető abból, hogy a magyar filmek számos rangos nemzetközi díjat zsebeltek be. Több száz díjról beszélünk, köztük van Oscar, Arany Glóbus, Cannes-i Nagydíj, berlini Arany Medve. És hogy aktuális lehetőségeket vagy díjakat is említsek, idén először jelöltek magyar alkotókat a nemzetközi Emmy-díjra, ezt gyakorlatilag a tévéfilmes Oscarnak tartják, Gera Marina kapott jelölést az Örök tél főszerepéért. Ez a mű a Mecenatúra-program támogatásával készült. Bergendy Péter Trezor című filmje a tévéfilm kategóriában a legjobb öt jelölt közé került. A díjátadó november 25-én lesz New Yorkban. Innen is sok sikert kívánunk az alkotóknak.

A magyar filmipar, mozgóképipar szintlépését gazdasági oldalról is megtámaszthatjuk. A közvetlen filmgyártási költségek 2017 óta minden évben meghaladják a 100 milliárd forintot. Elmondhatjuk, hogy Magyarországon európai összehasonlításban is magas a filmipar hozzájárulása a nemzeti termékhez. És hogy ennek mi is a jelentősége: számítások szerint minden egyes filmes produkciónak nyújtott 1000 forintos adó-visszatérítés 1248 forint adóbevételt generál, és 3240 forinttal növeli a GDP-t, a nemzeti terméket, és ami épp ennyire fontos, nagyon sok munkahelyet teremt. Ez azt jelenti, hogy a filmipar jelentős többletet biztosít Magyarországnak és a magyar gazdaságnak.

Ami az intézményrendszert illeti, a mozgóképipar szerkezeti megújításának első lépésein túl vagyunk, ebben elévülhetetlen szerepe volt Andy Vajnáknak. Ezen az úton kell továbbmennünk. A Mafilm, a Filmlabor és a nemzetközi értékesítés már jó eredményeket tud felmutatni, bevételt termelő egységekként erősítik a filmipart. A kulturális értékek védelme épp

ennyire fontos. A nemzeti filmdigitalizálási és -restaurálási program keretében évente 25-30 magyar játékfilm megújulása valósul meg.

(15.10)

Elmondhatjuk tehát, hogy a magyar filmipar megújulása elkezdődött, de kiteljesedése még előttünk áll, ebben játszhat fontos szerepe Káel Csaba kinevezése, aki kormánybiztosként dolgozhat a magyar kultúra további erősítéséért.

Tisztelt Ház! A most tárgyalt javaslatok legfontosabb eleme, hogy január 1-jével létrejönne a nemzeti filmintézet a Nemzeti Filmalap alapjaira épülve. Ez az új intézet összevonná a meglévő támogatásokat, kiküszöbölne a párhuzamosságokat, ezzel egységessé tenné őket, így azonos költségvetési ráfordítással még hatékonyabb működést lehet majd elérni.

A filmintézet a Televíziós Film Mecenatúra és a Televíziós Filmkollégium által ellátott támogatási feladatok jogutódja lesz. A cél az, hogy a támogatási rendszeren túl a terjesztési elvek is egységesek legyenek, így lehet biztosítani, hogy az alkotások a lehető legszélesebb közönséghez jussanak el, ami a bevételt is növelheti.

Nagyon fontos körülménynek tartom, így a vita előtt, hogy más uniós országokban is alkalmaznak ilyen gyakorlatot, ilyen egységes elveken működő intézetek igazgatják a mozgóképipar ügyeit például Franciaországban, Dániában vagy éppen Írországban.

Amint az expozé elején említettem, az is cél, hogy az új szabályozás igazodjon a fiatalabb generációk igényeihez és a változó fogyasztási szokásokhoz. A film-támogatások már nem értelmezhetők csupán mozi- vagy televíziós forgalmazás szerinti felosztásban, a formátumok megváltoznak, újak is létrejönnek, mint ahogy új terjesztési csatornák is megjelentek. Az alkotásoknak, azt gondoljuk, ezeken is meg kell jelenniük, a támogatási programoknak már csak ezért is biztosítaniuk kell a csatornák közötti átjárhatóságot.

Tisztelt Ház! A korábbi filmtörvényes vitákon és a magyar nyilvánosságban sok szó esik a történelmi témájú filmekről, azt gondolom, hogy okkal. Ez nem véletlen, hiszen abban talán mindannyian egyetértünk, hogy a magyar élet, a magyar kultúra számos olyan történetet őriz, amelyet érdemes feldolgozni akár először, akár sokadjára. A történelmi események mellett művészeink élete, munkássága és páratlanul gazdag irodalmunk is alapanyagként szolgál, motivációként szolgál. A támogatási programokkal olyan kereteket kell biztosítani, amelyek elősegítik ezen témák feldolgozását. Azt is mondhatnám, hogy még száz történelmi, kulturális filmet, ezeret!

Kicsit visszakanyarodva a gazdasági megközelítéshez, az sem utolsó szempont, hogy az új filmintézet kiszámítható, folyamatos munkalehetőséget biztosít majd a mozgóképipar szereplőinek. Ezt a szándékot erősítendő, fontos a képzési rendszer fejlesztése, amely a további szintugrások előfeltétele. A cél az,

hogy minél több alkotás minél több terjesztési csatornán, minél szélesebb közönséghez érjen el, magas minőségi elvárások mellett. Ami az előterjesztés költségvetési oldalát illeti, az új filmintézetnek a korábbival azonos költségvetési forrása lesz, amit az átszervezéshez kapcsolódó átcsoportosítások fedeznek.

Tisztelt Ház! Még egy vonatkozást szeretnék végül kiemelni, ez pedig a nemzetközi. Miképp más területeken, így a filmgyártásban is nagy lehetőségeket látunk a közép-európai együttműködésben. Közös történelmünk, közös kulturális örökségünk erős talpazat ahhoz, hogy az eddiginél erőteljesebben szóljunk a régió 150 millió állampolgárához, különös tekintettel a visegrádi négyek országaira.

És ha már nemzetközi összefüggések: az új filmintézet az elvárások szerint a magyar film nemzetközi érdekképviseletét is erősíti majd. A fentiek alapján azt tudom önöknek elmondani, hogy egy olyan javaslatról van szó, amely jól szolgálja a magyar filmgyártás érdekeit, építve annak évtizedes hagyományaira. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként L. Simon László képviselő urat, a Fidesz vezérszónokát hallhatjuk. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy államtitkár úr az előterjesztésnek a lényegét jól foglalta össze, úgyhogy csak néhány dologgal szeretném kiegészíteni vezérszónoki hozzászólásomban.

Egy kicsit visszább mennék a múltidézésben, mint ő, hiszen nem szabad elfelejtenünk, hogy 2010-et megelőzően, tehát a második Orbán-kormány munkájának megkezdése előtt a magyar filmipar milyen válságos helyzetben volt, a magyar filmipar is és a magyar filmművészet is, hiszen soha nem látott mértékű adósságot halmozott fel az a Magyar Mozgóképi Közalapítvány, amely egyébként állami forrásokból hivatott azt a célt szolgálni, hogy értékes magyar filmalkotásoknak a létrejöttét, kereskedelmi forgalomba és a közönséghez való eljuttatását segítse, támogassa.

Ennek a Magyar Mozgóképi Közalapítványnak a konszolidálása egyáltalán nem volt egyszerű a közalapítvány jogi státusza miatt, és a szakmai ellenállás is érezhető volt. A filmes szakma, mondhatni, értetlenséggel, némi távolságtartással, nem egy esetben erős kritikával illette a második Orbán-kormány kormányra kerülését követő időszakban azt a rehabilitációs munkát, amelyet megkezdtünk. Ugyanakkor azt kell hogy mondjam önöknek, tisztelt képviselőtársaim, hogy az idő a kormány törekvéseit igazolta, és ezt egyébként a magyar filmes társadalom is visszaigazolta, és elfogadta, sőt az újonnan felállt rendszernek az értékeit el is ismerte.

Különösen nagy tisztelettel kell megemlékeznünk Andy Vajna kormánybiztos úrról, aki a filmes világ, az egész nemzetközi filmes világ egyik kimagasló teljesítményt nyújtó producereként hazatérve szülőföldjére sikeresen konszolidálta a Magyar Mozgókép Közalapítvány által felhalmozott mérhetetlen nagy veszteséget, és sikeresen állította fel azt az új filmtámogatási rendszert, amelynek eredményeképpen gazdasági értelemben is eredményes és esztétikai értelemben is eredményes alkotások születtek.

Ugyanakkor ne menjünk el a mellett a tény mellett, hogy az elmúlt években, miközben elismerte a filmes társadalom is, és elismerte a szélesebb közönség és a politikai közvélemény is azt, hogy sikeres volt a Magyar Mozgókép Közalapítvány felszámolása és az új filmtámogatási rendszernek a felállítása, hogy valóban értékes művek is létrejöttek, és két Oscar-díjat is sikerült ezen időszak alatt és más nemzetközi elismeréseket is a magyar filmeseknek begyűjteniük, aközben komoly szakmai, mondhatni identitáspolitikai alakultak ki a magyar nyilvánosságban és nem egyszer itt a Házban is vagy éppenséggel a parlament Kulturális bizottságában. Hiszen nagyon sok kérdőjel, nagyon sok hiányérzet az, ami megfogalmazódott bennünk, aminek hangot adtunk. Egyébként ez nem kormánypárti vagy ellenzéki törésvonalak mentén alakult ki, hanem alapvetően azt hiányoltuk mind a kormánypárton, mind az ellenzéken, mind a szélesebb nyilvánosságon belül, hogy akár a kormánybiztos úr által irányított filmtámogatási rendszer, de részben a Mecénatúra Alap is sok-sok olyan produkció létrejöttét nem tudta segíteni - nem feltétlenül a szándék hiányzott, hanem a megfelelő struktúra és a megfelelő finanszírozási, illetve jogszabályi háttér -, tehát sok-sok olyan alkotásnak a létrejöttét nem tudta szolgálni, amelyek egyébként hitünk és reményünk szerint a magyar nemzeti identitás megerősítéséhez, kiteljesítéséhez tudnak a művészet erejével hozzájárulni.

És ne becsüljük le ezt az erőt, tisztelt hölgyeim és uraim, hiszen jól tudjuk, hogy például a történelmi filmek esetében milyen nagy hatást tud egy jó, egy igényes, egy széles közönséget megszólítani képes film kiváltani. Egészen más egy történelmi játékfilmmel a közönsége, a bennük megfogalmazódó üzeneteknek a hatásmechanizmusa, mint mondjuk, a történelmi szakmunkáké.

És úgy látszik - én rendszeresen beszélek a második világháború utáni kommunista diktatúrának a történelmi katalizmáiról -, hogy a történészek, főleg a legifjabb nemzedék azt a hiánypótló munkát, amelyet a rendszerváltozáskor megkezdtek, azt szinte már lehet mondani, hogy sikerre vitték. Hiszen akár az állambiztonságnak a működéséről, a diktatúra más szerveinek a működéséről, egyáltalán az állampártnak a működési mechanizmusairól, a diktatúra lelket, szívet romboló hatásairól számos értékes, tudományos munka jelent meg, és ezek a munkák hatást gyakoroltak a közoktatásra is és a tankönyvek szerzőire is.

De valljuk be őszintén, hogy egy történelmi szakmunkát a széles közönség nem olvas el. Ugye, egy történelmi szakmunka nem képes azt a hatást kiváltani, mint mondjuk, egy katarzist elérő, jelentős művészeti alkotás, amelyet sokan néznek meg a mozitermekben. Számtalanszor beszélgettünk arról a Kulturális bizottságban is, hogy azok a filmek, mint például a németeknél a Mások élete című nagy hatású film, amely a Stasi működését dolgozta fel, azok megrázó erejűek voltak, és nemcsak a német nézőközönség számára mutatták meg a kommunista rendszernek az összetettségét, ellentmondásosságát és mérhetetlen kegyetlenségét, hanem egyébként a kelet-európai blokk utódállamainak a közönsége is ebből a filmből tudhatta meg, ismerhette meg, hogy hogyan is működött az állambiztonság, és milyen hatással volt az emberi lélekre, milyen módon nyomorította meg emberek, családok mindennapjait és generációkon keresztül az életét.

(15.20)

Ha csak ebből az egy példából indulunk ki, akkor bizony joggal vetettük fel azt, hogy hasonló filmalkotásokra szükség lenne. S aztán az előbb államtitkár úr által idézett Trezor filmet és sok más filmet is lehetne mondani. Úgy néz ki, hogy az utóbbi négy-öt évben ez a televíziós játékfilmgyártásban meg is indult, és nagyon értékes, nagyon izgalmas történelmi filmek készültek, például az első világháborúról. Gondoljanak a Szürke senkik című filmre, amely az első filmalkotás az első világháborúról. Nincs más játékfilmünk, művészi erejű alkotásunk. Igaz, hogy ez csak egy ötvenvalahány perces televíziós film, de végre elkészült egy jó minőségű, jó forgatókönyvű, izgalmas és az első világháború befejezésének traumáját is fölmutatni képes film. De az első világháború utáni időszakból nincs, gondoljunk Trianonra, a trianoni traumára, vagy a két világháború közötti Magyarország történetére, az újrakezdésre, az újjáépítésre, aztán a második világháborúra, a második világháború utáni időszakra, különösen a kommunisták hatalomátvételére és az azt követően kialakult egypárti diktatúrára. Mindezek olyan témákat adnak, és olyan személyes élettörténetek, sorsok sorjáznak előttünk, amelyekből mind-mind az ifjúság, a széles közönség számára is nagy-nagy erejű alkotásokat lehet készíteni. Ezek azok a filmek, amelyeket hiányoltunk az elmúlt években.

S persze egy-egy vita során előkerültek ezen túli távlatosabb témák is a középkorból vagy a honfoglalás időszakából. Olyan fontos filmek, amelyek nagyon jó témákat tudnának feldolgozni, és amelyekhez hasonlókat Európában és a tengerentúlon az elmúlt években elkészítettek, és amelyek nagy hatással voltak az adott társadalmakra, amelyekben legyártották őket; de nemcsak a saját országukban, hanem a filmforgalmazás révén adott esetben nálunk is.

Az ember mindig joggal teszi föl azt a kérdést, hogy nekünk miért kell megnéznünk ennyi amerikai

történelmi játékfilmet. Nagyon jó történelmi játékfilmekről van szó; de ha látjuk és egyre jobban ismerjük az amerikaiak történelmét, ha ismerjük az ő mitológiáikat, ismerjük azokat az egészen kisvárosi szintig menő történeteiket, amelyek általános emberi tanulságokkal is szolgálhatnak, akkor miért nem látjuk ezeket a történeteket a mi saját világunkból.

Hány amerikai sportfilmet láttunk az elmúlt évtizedekben! Ők például egy kisvárosi kosárlabdaedző történetéből hatalmas nagy sztorit tudnak produkálni. És itt van a mi magyar sporttörténetünk, amely csodás sztorikat tudna a felszínre hozni. Gondoljanak például Halassy Olivérre, arra a fantasztikus vízilabdázó olimpiai bajnokra, hosszútávúszó, gyorsúszó bajnokra, akinek kisgyerekkorában a villamos levágta az egyik lábát, és így lett magyar bajnok, Európa-bajnok, világbajnok és olimpiai bajnok. S ha az egész élettörténetét végignéznénk, hogy a második világháború után hogyan ölték meg a szovjet katonák, a „dicsőséges fölszabadítók”, hogyan rángatták ki az autójából, akarták elkobozni az autóját, és lötték le, ez micsoda történet, milyen szerteágazó, milyen nagy sztori, amiből az amerikaiak már rég játékfilmet csináltak volna. De bárkét említhetnék a magyar sporttörténetből, akik tényleg történelmet írtak. Ezek a sztorik - fogalmazzunk így -, ezek a közös narratívák igenis méltók arra, hogy olyan filmek készüljenek belőlük, amiket nemcsak a magyar közönség néz meg, hanem megnéznék a közép-európai baráti országok nézői is, megnéznék Európa mozijaiban, és jó esetben megnéznék a tengerentúlon is.

Nem vitatva azt, hogy sok értékes mű is megszületett, úgy gondoljuk, hogy még sok létrehozására és támogatására is van szükség. Mi más, ha nem ez motiválta a kormányt abban, hogy végre egységesítse a filmtámogatási rendszert? Mi más, ha nem éppen egy olyan struktúra felállítása fogalmazódott meg a kormány, illetve a feladatok előkészítésével megbízott kormánybiztos, Káel Csaba fejében, hogy egy új, korszerűbb, a párhuzamosságokat fől számoló rendszer jöhessen létre, hogy még több sikeres, minőségi alkotás készülhessen Magyarországon?

Azt gondolom, hogy ezt támogatnunk kell párt-hovatartozástól függetlenül. Egy olyan előterjesztés fekszik előttünk, amelyet, azt gondolom, az ellenzék is méltán tud majd támogatni. Ne csak olyan szimbolikus erejű ügyekben tudjunk összefogni és pozitívan megnyilvánulni, mint az előző napirend esetében a kiváló író, költő, Zrínyi Miklós emlékezete, hanem ilyen konkrét törvényekben is össze tudjunk fogni, és tudjuk azt mutatni, hogy egy jó rendszer fölállítása nemcsak a kormány érdeke, hanem azt az ellenzék is tudja támogatni.

A kormánynak azt a kiemelt célját, hogy továbbfejlessze, erősítse a magyar filmipart, alapozva az elmúlt évek eredményeire, alapozva arra, amit Andy Vajna kormánybiztos elvégzett, illetve alapozva arra, amit a televíziós mecénatúra programban is megvalósítottak, a Film Mecénatúra és Televíziós Kollégium által létrehozott támogatási rendszerben is

megvalósítottak, azt gondolom, hogy egy sokkal hatékonyabb, sokkal átgondoltabb, sokkal eredményesebb támogatási rendszer kereteit tudjuk ma itt meghatározni, megalapozni.

S aztán a következő kérdés az, hogy ha elfogadtuk ezt a törvényt, akkor ténylegesen a létrejövő nemzeti filmintézet, amely a törvény szándéka szerint 2020. január 1-jével állna föl, miképpen tudja majd valóban ellátni azt a feladatot, milyen személyi, infrastrukturális és anyagi garanciák lesznek arra, hogy a jogalkotói szándékot be tudja teljesíteni. Én ebben a kérdésben is bizakodó vagyok, már csak Káel Csaba személye miatt is. Én ebben a kérdésben is optimista vagyok, már csak az egész kezdeményezés mögötti szakmai konszenzus miatt is. Úgyhogy arra biztatom képviselőtársaimat, hogy hasonló optimizmussal támogassák ezt a törvényjavaslatot.

Nem titok tehát abból kiindulva, amely polémikára az előbb utaltam, hogy a kormány számára is világos, hogy azok a hiányok, azok az igények, amelyek a nyilvánosságban is és a parlamenti vitákban is megjelentek, bizony orvosolandó problémák. Éppen ezért a kormánnyal együtt szeretnénk azt elérni, hogy a filmipar jobban szolgálja a nemzeti identitásunkat, hogy a filmipar a nemzeti identitás egyik kiemelt forrása legyen, hogy olyan filmek készüljenek a magyar adófizetők pénzéből, a sok-sok értékes vígjáték, a sok-sok értékes dokumentumfilm és a sok-sok érdekes lélektani dráma mellett olyan történelmi filmek is készüljenek, amelyek a széles közönségnek erősíthetik meg az identitását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Számos hasonló intézmény működik Európában. Dániát tudnám példának hozni, Írországot tudnám példának hozni, vagy a Franciaországban nagyon régóta működő támogatási programot. Ezek a pozitív példák mind arra ösztönöznek bennünket, hogy hasonlóan szervezzük át a jelenlegi Magyar Nemzeti Filmalap Közhasznú Nonprofit Zrt.-t és a filmkollégiumokat, és hozzuk létre 2020. január 1-jétől a nemzeti filmintézetet.

Ráadásul, tisztelt képviselőtársaim, nagyon fontos az, hogy az egységes cégszerkezetbe olyan elemeket is fogunk tudni integrálni, amelyek működése különállva nem éppen a leghatékonyabb volt. Gondolok a Mafilmre, a filmarchívumra, a Filmlaborra. Így egy nagyon hatékony és nagyon ütőképes szervezet jöhet létre, amennyiben elfogadjuk ezt a törvényjavaslatot.

S amire államtitkár úr is utalt az előterjesztői exposéban, az a közép-európai együttműködés lehetősége. Ez kétirányú együttműködés lehet, egyrészt részben a V4-es országokkal, részben pedig a többi közép-európai posztkommunista országgal. Részben lehet egyfajta koprodukciós és forgalmazási együttműködés, azaz a gyártás terén fogunk tudni együttműködni, és együtt tudunk működni a filmforgalmazás területén is.

Az az érdekünk, hogy minél több magyar filmet lássanak a szlovák, a cseh, a lengyel, a román, a szerb, a horvát, a szlovén nézők, és persze rajtuk kívül mások is, s nyilvánvalóan mi is kíváncsiak vagyunk az ő

filmkultúrájuk értékeire. Ez a törvényjavaslat ezt is szolgálja, ezért a Fidesz-frakció nevében azt tudom mondani, hogy a legmesszebbmenőkig támogatjuk a kormány szándékát, és arra kérem képviselőtársaimat, hogy ők is támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Brenner Koloman képviselő úr, parancsoljon!

(15.30)

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Vezérszónoki felszólalásomban, mivel államtitkár úr nagyon korrekt módon ismertette ennek a törvényjavaslatnak a fő tartalmát, ettől én eltekintek. Inkább ott folytatom, ahol L. Simon László képviselőtársam abbahagyta. Hiszen azt gondolom, ahogy a Kulturális bizottságban is már elhangzott többször, minden párt-hovatartozást felülíró módon az a tény teljes mértékben áttört szerintem a teljes magyar közvélemény számára, hogy Andy Vajna a filmes világot megújította Magyarországon. Ugyanakkor, ahogy szintén L. Simon László képviselőtársam elmondta, van sok hiányérzetünk, ami a történelmi filmeket illeti. Én ehhez természetesen csak csatlakozni tudok.

Néhány kiragadott példát, nem felsorolásképpen, de egyetlenegy filmet szeretnék én is megemlíteni, mégpedig az Örök tél című filmet szeretném felémlegetni, mint kiváló és pozitív példát, ami a málenkij robotra elhurcolt, nagyrészt magyarországi német nemzetiségű lakosság sorsáról készült. Azzal is teljes mértékben egyetértek, hogy viszont hiányérzetünk van a nagy, ha szabad így mondani, monumentális történelmi filmek esetében. Hasonló filmeknek, itt azt gondolom, ha nem is ez a törvényjavaslat és az új struktúra a biztosítéka, inkább az én szememben az lenne a biztosítéka, ha - ha szabad így mondani - a döntőbizottság tagjai és a teljes finanszírozási rendszer ebbe az irányba tolná el a filmes szakmát, a filmes rendszert.

Egy másik gondolatmenet, hiszen a felállítandó Nemzeti Filmintézet most magába foglalná a médiamecenatúrát és a filmkollégiumot is, itt a tévéfilmes pályázatok esetében azt szeretném rendkívüli módon a kormányzat figyelmébe ajánlani, hogy itt azért eddig két-három, eléggé favorizált producer nyert általában. Én itt nagyobb nyitottságot és nagyobb merítési bázist látnék kiválónak annak érdekében, hogy valóban megvalósuljon az a mindannyiunk által támogatott cél, hogy egyrészt ezek a történelmi filmek is elkészüljenek, másrészt pedig azt, hogy egy nagyon komoly és a szélesebb nyilvánosság számára is elérhető formában ezek a filmek aztán meg is jelenjenek.

Ami az egész struktúrát illeti, ott én a 3. §-ra utalnék egyrészt, ahol lehet látni, hogy eddig a Filmalapban Andy Vajna vezérigazgatói szerepe eléggé

hegemón irányítási struktúrát tükrözött vissza, és ez az újonnan felállított testületbe, tehát egy döntőbizottság alá kerül. Nagyon reménykedem abban, ahogy azt már az elején is jeleztem, hogy ez azt fogja eredményezni, hogy valóban szélesebb konszenzussal és szélesebb körben favorizált filmek is megvalósításra kerülnek.

Itt egy konkrét felvétel is lenne. Mégpedig az, hogy eddig az volt, hogy a filmszakmai döntőbizottság tagjaira vonatkozott egy minimum ötéves szakmai tapasztalat feltételként. Ez a törvényjavaslat ezt kivenné innen. Tisztelettel azt kérném, hogy ez mindenképp kerüljön vissza a törvény szövegébe, hiszen ez nem egy erős feltétel véleményünk szerint, viszont egyfajta, csak-csak szakmai biztosítékot jelent, hogy itt nem kizárólag politikai alapú kinevezésekről lesz majd szó.

Egy utolsó, szintén abszolút építő szándékú kritikai észrevételem a gazdálkodásra vonatkozna. Ezt államtitkár úr is exozéjában említette, hogy ha jól idézem államtitkár urat, itt átcsoportosítások révén áll föl ennek az új grémiumnak a költségvetési háttére. A jelenleg hatályos törvény szerint itt a Filmalap a hatos lottó bevételeinek 80 százalékából gazdálkodott. Azt gondolom, ez egyfajta olyan stabilitást és a politikai döntéshozataltól való függetlenséget biztosított, amit szerintem jó lenne megtartani. Hiszen az, hogy átcsoportosítás révén biztosítjuk, gyakorlatilag egy politikai döntés, míg az, ha a hatos lottó bevételeinek 80 százaléka, az pedig egy automatizmust jelent, amit ugyanúgy ki lehet egészíteni még akár több költségvetési forrással is.

Tehát itt azt szeretném tisztelettel indítványozni, hogy ebben a törvényjavaslatban ezt még az előterjesztők gondolják át, mert azt gondolom, hogy ez az egyébként a Jobbik által is támogatott, alapvető célkitűzését ennek a törvényjavaslatnak, miszerint a magyar filmes ipar további felívelő szakaszba lépjen, mindenképpen elősegítené. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Gréczy Zsolt képviselő úr, a DK vezérszónoka jön.

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! *(A kijelzőn dr. Vejkey Imre neve jelenik meg.)*

ELNÖK: Egy percet várjunk!

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Annyit szeretnék hozzátenni, hogy egyrészt szerelmese vagyok a magyar filmnek, tehát minden egyes magyar filmsikernek örülök akkor is, ha nem a mi kormányunk alatt éri el a magyar film azt a sikert. Ezért aztán nem is tekintem soha kormánysikernek azt, ha egy magyar film fesztiváldíjat nyer, akár Oscar-díjat, akár Berlinben nyer, akár Cannes-ban nyer, bárhol máshol nyer, mert azt gondolom, ez nagyon sokszor

témafüggetlen, szerencsefüggő, színészfüggő, lobbifüggetlen, és még hosszasan sorolhatnám. 1982-ben, amikor a Mephisto megkapta az Oscar-díjat, akkor a Lázár-kormány irányította Magyarországot, mégsem gondolnám, hogy Lázár Györgyre kellene hálával és szeretettel emlékezni, amikor a Mephistót, mondjuk, hatvanegyedyszer megnézem a televízióban vagy a saját gyűjteményemben.

A másik, hogy önök azt mondják, hogy egyfajta folytonosságot jelent majd az új struktúra Andy Vajna munkásságával. Nos, nem. Lehet tisztelni Andy Vajnáért, ahogy megújította a magyar filmgyártást, azt gondolom, ebben az érdemei elvéghetetlenek. Egyéb közéleti szerepvállalásairól itt és most nem szeretnék beszélni, mert igen éles és kritikus megjegyzéseket tennék, és az most nem tartozik a tárgyhoz. De az nem folytonosság, hogy az új intézetvezető mindenkit kirúgott egy ember híján a vezető testületből, aki addig Andy Vajnával dolgozott. Azokat az embereket is, akik Andy Vajna legközelebbi munkatársai voltak, gyakorlatilag az általa produkált filmek rendezői, forgatókönyvírói voltak, és nagyon komoly magyar filmsikereket, nézettségi sikereket értek el a magyar mozikban az elmúlt néhány évben.

Muszáj arra is reagálnom, hogy megint eljártsszuk azt a helyzetet, a fideszes képviselők eljártsszák azt a helyzetet, mintha itt 2010 előtt maga lett volna a magyar filmes pusztulás, mintha az egész ország a földdel lett volna egyenlő, és ehhez képest ilyen fantasztikus új dolgok történtek. Szeretném jelezni, hogy akkor is voltak magyar fesztiválsikerek, filmsikerek. Hajdú Szabolcstól Antal Nimródig akkor kezdték el sokan fiatalok a munkát. A nagy filmes generáció nagyjai még tudtak alkotni, Bacsó Pétertől Makk Károlyon át Ragályi Elemérig.

Szeretném azt is elmondani, hogy nagyon sok történelmi film készült abban a bizonyos nyolc évben, például Trianonról készült film vagy Mansfeld Péter-ről készült film vagy Nagy Imréről készült film. Tehát az sem igaz, hogy a csak a Fidesz-kormány foglalkozik a magyar emlékezettel, a magyar történelemmel vagy a XX. század nagy sorsfordító pillanataival. Ez bizony a mi kormányunk ideje alatt is megtörtént. És ezért sem vagyok nekik hálás, a kötelességüket teljesítették mindazok, akik ezeket a feladatokat elvégezték.

Ahhoz is szeretnék egy pár mondatot hozzáfűzni, hogy az utóbbi néhány napban éles kritikát fogalmaztak meg fideszes képviselők, hogy az MSZP-SZDSZ-világ, meg az új párt, hogy visszahozzák a régi embereket, ugye, jönnek vissza a régiek. Hát, Káel Csaba maga a régi ember, a '98 és 2002 közötti Orbán-kormány régi embere, Országimázs Központ, Ezüsthajó Kft. - tetszenek emlékezni, még büntető feljelentések is voltak ezekben az ügyekben.

(15.40)

Ez persze az egyik része a megítélésnek, egy másik része az a megítélésnek, hogy Káel Csaba ettől függetlenül egy tehetséges alkotó, de szeretném jelezni,

hogy éppen önök ezzel a személyzeti politikával cáfolják azt, hogy ezek az emberek, akik ma kerülnek, mondjuk, fővárosi önkormányzati pozíciókba, hozzák vissza a régi embereket. Káel Csaba maga a régi ember, még sokkal korábbról régi ember, mint azok az emberek, akiket önök bírálni szoktak.

Azt szeretném még a történethez hozzátenni, hogy rendkívül fontosnak tartom azt, hogy készüljenek történelmi filmek, készüljenek játékfilmek, és készüljenek televíziós alkotások. Azt gondolom, hogy erre érdemes költségvetési pénzt adni. Itt megint csak muszáj elmondanom egy számomra nagyon fontos szempontot. Ha önöknek fontos a magyar film ügye, akkor miért kellett megszüntetni az M3 csatornát, az állami televízió számomra legfontosabb érték hordozó csatornáját, azt a televíziót, ahol a Magyar Televízió páratlan kincseket tartalmazó archívumából lehetett válogatni, nagyszerű filmalkotásokat lehetett megnézni újra, fantasztikus, egykori íróinkkal, költőinkkel, színészekkel készült portréfilmeket lehetett látni. Nem értem, hogy ezt miért kellett levenni.

Nem hiszem, hogy olyan sokba került ennek az egy csatornának a fenntartása. Szerintem az M4 televízió fenntartása vagy akár az egyperces híradók hazugságárái egy-két hónap alatt sokkal többbe kerülnek, mint az egész éves költségvetése volt az M3 csatornának. Azt gondolom, hogy érdemes lenne újra megnyitni ezt a vitát is, és szerintem, akiknek ez ügyben van lehetősége és felelőssége, tegyenek javaslatot rá, nagyon sokan szerették ezt a tévét, és nagyon sokan szeretnék újra kulturális értékeket látni a régi nagyjainktól is a magyar televízió képernyőjén.

A filmes struktúrához még annyit szeretnék hozzátenni, hogy jó lenne ezeket a pályázatokat minél inkább szélesebb nyilvánosság előtt is látni, hogy ne mutyialapon, haveri, barátság alapján döljenek el azok a kérdések, hogy ki rendezhet filmet, vagy ki nem rendezhet filmet, ki az a rendező, akit foglalkoztatnak, és ki az, akit nem. Tehát nagyon fontosnak tartanám, hogy ez minél szélesebb körben kapjon nyilvánosságot.

A magyar film ügye nemzeti ügy, valamennyiünk számára rendkívül fontos, és ezért azt gondolom, látva azt, hogy mikre mennek el milliárdok teljesen fölöslegesen, itt 1, 2, 3, 4, 5, 10 milliárdokról beszélünk, és most nem kezdem el megnyitni azt a meccset, hogy éppen átadtak egy létesítményt, ami 190 milliárdba került, hogy hány meg hány filmet lehetett volna ebből csinálni, vagy nagy kulturális fesztiválokat, nagy történelmi filmeket akár Zrínyi Miklósról, vagy nem tudom, hol tart éppen a nándorfehérvári csatáról tervezett film, de a XX. század is rengeteg sorsfordító történettel rendelkezik.

Én például nagyon szívesen megnéznék egy filmet Bethlen István életéről, aki a XX. század egyik legfontosabb politikusa volt, erdélyi nemesi mivoltától az orosz hadifogságban való elpusztulásáig, és még hosszasan sorolhatnám egészen a rendszerváltásig. Miután most már a rendszerváltás is igen messze volt, annak is 30 éve, arról is lehetne új filmeket készíteni,

nem feltétlenül a régi szereplők megkérdezésével, hanem egész egyszerűen dramatizálni, ne csak Török Ferenc Moszkva tér című filmje emlékeztessen minket arra az időszakra, amikor sok fiatal még azt sem tudta, hogy mi az a rendszerváltás. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, MSZP, parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Gréczy Zsolt majdhogynem hasonlókat mondott el, ezért nem ismételném el, viszont azért az látszik, hogy ezt a törvényt Andy Vajna utánra készítették, Isten nyugosztalja! Káel Csaba visszatér, az ezüsthajós és az országimázsos Káel Csaba. Ugyan az ellenzéket előszeretettel piszkálják azzal, hogy visszahozzák a múlt embereit, Káel Csabának sem ismeretlen a neve, mint tudjuk, ebben a szakmában; de Vajnat, ahogy elmondták képviselőtársaim, feldicsérték az egekig, most meg kirúgták az összes emberét, lényegében mindenkit, de igazából ez legyen az önök problémája.

Mi a magunk részéről azt gondoljuk, hogy a törvényjavaslat változást hoz gyakorlatilag a teljes hazai filmipar életében, felszámolja a Magyar Nemzeti Filmalapot, a Film Mecenatúrát és a Televíziós Filmkollégiumot is, jogutódjaként létrehozza a nemzeti filmintézetet, az NFI-t. Minden jel arra utal, hogy a törekvés a központosítás, a centralizáció irányába mutat, az intézmény finanszírozása közvetlenül a központi költségvetésben történik immáron csupán. A kormány által kijelölt minisztérium önálló szervezeti egységként működik tovább, valamint a mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény III. fejezete elveszíti sarkalatos jellegét.

Tehát tekintettel a hazai filmipart tovább központosító törekvésekre, az MSZP a törvényjavaslat elfogadását nem támogatja. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. További felszólalásra senki nem jelentkezett.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Dömötör államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Röviden szeretnék reagálni. Több szakmai jellegű vélemény, javaslat is elhangzott, szeretném ezeket azért külön megköszönni, mert minden olyan napnak és ilyen vitának örülnünk kell, ami nem a stílusról, nem a rendbontásról szól, úgyhogy ezt hangsúlyosan szeretném megköszönni minden frakciónak.

Igyekszem sorban menni. Ami Andy Vajna szerepét illeti, emlékszem olyan vitákra, amikor arról volt itt szó, hogy mit csinál ő, mit csinál az ő csapata, rendkívül súlyos kritikák hangoztak el. Isten nyugosztalja, már nincs az élők sorában, de a felszólalásokból azért azt veszem ki, hogy most már egyfajta konszenzus övezi azt a munkát, amit ő végzett, és ebben talán megegyezhetünk.

Ami a Jobbik hiányérzetét illeti a történelmi filmek ügyében, az a helyzet, hogy azt osztom, én személyesen osztom. Én is szeretnék sokkal több történelmi alkotást látni, csak egy dolgot azért figyelembe kell vennünk, egy dolog, hogy mi mit szeretnénk látni. Én is szeretnék több történelmi filmet látni. Azon belül is lehet véleményünk, hogy kiről szeretnénk látni ezeket a történelmi filmeket. Gréczy képviselő úr említett pár szereplőt, Bethlen Istvánnal kapcsolatban egyetértek, de lehet, hogy másban nem egyezünk, és azt gondolom, hogy a politikának azért korlátoznia kell magát abban, hogy meghatározza, hogy az alkotók miről készítenek egy ponton túl filmet. Az a dolgunk, hogy megfelelő kereteket, megfelelő költségvetési forrásokat, jól működő intézményrendszert biztosítsunk, és ez a törvényjavaslat ezt szolgálja.

Említette ön a testület kérdését. Valóban egy testület irányítja majd ezt az intézetet, ami megfelelő garancia arra, hogy többféle szempontot érvényesítsenek, szakmai szempontokat és egyébként hatékonysági szempontokat is, mert arra is ügyelni kell, hogy gazdaságosan működjenek ezek.

Ami a DK felvetéseit illeti, Gréczy képviselő úr minden magyar filmnek örül, minden magyar filmsikernek, ezzel én is így lennék, és nem is szokta egyébként a kormány azt mondani, hogy ez a kormány sikere, ez az alkotók sikere, de ennél is tovább megyek, minden ilyen filmsiker Magyarország sikere.

Ami a 2010 előtti pusztulásra vonatkozó megjegyzést illeti, ön felhozta ezt a dolgot, nem véletlenül beszélünk erről, meg beszélünk korábban. Tehát 2010 előtt a mi meggyőződésünk szerint egy zűrzavaros állapot volt, aminek az egyik jellemző pontja az volt, hogy a Magyar Mozgógép Közalapítvány óriási eladósodási spirált generált, 6 milliárdos adósságot generáltak a közalapítvánnyal kötött szerződések alapján, amelyek mögött egyáltalán nem volt megítélt forrás. Volt arra példa, hogy a Kulturális Minisztérium úgy is kötött támogatási szerződéseket, hogy annak nem volt meg a költségvetési fedezete. Ezeket a gyakorlatokat fel kellett számolni, és ilyen gyakorlatokról ön már nem tud beszámolni, ilyenek nincsenek.

(15.50)

Ami a múlt embereit, a régi embereket illeti: nem azzal van a probléma, hogy olyan emberek szerepet vállalnak, akik korábban már vállaltak szerepet, hanem azzal van probléma, ha olyan emberek vállalnak újra szerepet, akik bizonyítási lehetőséget kaptak, de

csúfosan elbuktak, és ennek következménye lett. Nézzük meg, a Főpolgármesteri Hivatalban, akik visszajöttek, ők nagyon súlyos pénzügyi káoszt hagytak maguk után. Ezt a kérdést nem szeretném itt megnyitni, nem itt van ennek... *(Kunhalmi Ágnes: Ezüsthajó, és olyan fényes volt. Fényesen csillogott.)* a helye, csak egyáltalán nem mindegy *(Kunhalmi Ágnes: Ne bontsd ki jobban, mint ahogy én bontottam!)*, hogy a múlt emberei mit hagytak maguk után, és annak az országra nézve mi volt a következménye. De ezt a témát nem szeretném itt jobban megnyitni.

Ami a köztévére vonatkozó javaslatokat illeti: ebben nem a minisztérium az illetékes, hogy milyen csatorna indul. Azt azért a jegyzőkönyvben jegyezzük meg, hogy ezek szerint még az ellenzéki pártok szerint is van olyan tevékenysége a köztelevízióknak, amit jól csinál. És ha azt nézem, hogy korábban azzal érveltek, hogy kevesebb költségvetésből gazdálkodjon a köztelevízió, és most azt javasolja, hogy indítsanak újra egy csatornát, akkor csak halkán jegyezném meg, hogy ez a két javaslat, miszerint kevesebb pénzt kapjanak meg indítsanak újra csatornát, nincsen összhangban.

Összefoglalásképpen annyit szeretnék még elmondani, hogy a magyar mozgóképipar nagyon nagy hagyományokkal rendelkezik, és ez mindannyiunk számára felelősséget is jelent, amelynek meg kell felelnünk. Ez a törvényjavaslat, amelyről most tárgyalunk, egyszerre érvényesíti a filmszakma igényeit, a nagyközönség igényeit, és azt a hosszú távú elvárásunkat is teljesíti reményeink szerint, hogy az alkotások tovább gazdagítsák, erősítsék a magyar kultúrát. Szeretnénk, ha a magyar film továbbra is a nemzeti büszkeség forrása lenne, és meggyőződésünk az, hogy a tárgyalt javaslatok szolgálják ezt a célt, ezért pártpolitikai meggyőződéstől függetlenül érdemesek arra, hogy mindannyian támogassuk őket. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **családvédelmi akciótervvel összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8013. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Bejelentem, hogy a vita során a kormány képviselőjét két tárca látja el, az Emberi Erőforrások Minisztériuma és a Pénzügyminisztérium. Ennek megfelelően a nyitóbeszédet is majd két előterjesztő ismerteti - főleg, ha mind a kettő itt lesz. Elsőként értelemszerűen, aki jelen van már, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, Fülöp Attila úr. Így aztán megadom önnek a szót. Államtitkár úr, parancsoljon!

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Ház! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat több szakterület módosító javaslatait tartalmazza, így én először a szociális és családvédelmi törvényekről beszélnék, és utána államtitkár úr a munka törvénykönyvét érintő módosításokról. *(Bodó Sándor megérkezik az ülésterembe.)*

A törvényjavaslat számos törvény módosítását tartalmazza, melyek érintik többek között a gyermekvédelmi szakellátást, az idősgondozást, a rehabilitációs szolgáltatást és a családpolitika területét is. A törvényjavaslat a kormány 2010 óta fennálló társadalmi céljait szolgálja, azaz a gyermeket nevelő családok helyzetének további javítását, a valóban rászorulókat megsegítését, valamint a nagyszülői gyermekgondozási díjban részesülő munkavállalók védelmét. Habár az elmúlt időszakban számos eredményt sikerült már elérni, mint például a gyermekek otthongondozási díjának bevezetését vagy a családok támogatására fordított források eddig példátlan bővítését, de a munkának és a fejlődésnek mindig van és mindig lesz helye, ebben a szellemben született meg ez a törvényjavaslat, amely további előremutató törekvéseket és intézkedéseket tartalmaz.

Először, engedjék meg, hogy a szociális területet érintő fontosabb rendelkezéseket ismertessem. Először is, törvényi szintre szeretnénk emelni az elemi látásrehabilitáció szolgáltatását. Ez az a típusú rehabilitáció, amely az egészségügyi rehabilitáció után, a foglalkoztatási rehabilitáció előtt jelenik meg. Magyarországon ma körülbelül 90 ezer látássérült honfitársunk van, minden évben 4-5 ezer fővel növekszik ez a szám, ezért a jelen törvény elfogadásával a magyar Országgyűlés lehetőséget tud biztosítani azoknak az embereknek, akik elvesztik a látásukat, arra, hogy visszailleszkedjenek a többségi társadalomba.

A látássérült személy az elemi rehabilitációs szolgáltatás keretében azokat az alapvető készségeket sajátítja el, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a lehető legnagyobb önállósággal tudjon élni, és munkát is tudjon a későbbiekben vállalni. Ezzel pedig egyenesen csatlakozik ahhoz a kormányzati törekvéshez, hogy minél több megváltozott munkaképességű ember kapjon munkát, minél több megváltozott munkaképességű embernek legyen saját jövedelme, mert ez egyrészt gazdasági érdek, másrészt pedig a fogyatékoságügy alapvető célja nem lehet más, mint hogy az önálló életet próbáljuk meg segíteni, az önálló élethez pedig akadálymentesítés, majd önálló jövedelem szükséges.

A rehabilitációs szolgáltatás keretein belül megtanítják a klienseknek a közlekedést, a háztartásvezetést, az informatikai eszközök használatát vagy a Braille-írást és más olyan kvalitásokat, amelyek megkönnyítik a mindennapokat.

A törvényjavaslat 16 éves kortól biztosítja ezt a lehetőséget, hogy a látássérült személy az ország bármely területén egyenlő feltételekkel juthasson térítésmentesen a szolgáltatáshoz.

A második módosítás a gyodra és az ápolási díjra vonatkozik, méghozzá az adminisztráció könnyítésére.

A családtagjaikat ápoló és gondozó hozzátartozók megbecsülése fontos, ezért az ezen tevékenységet végzők támogatása, családjaik szociális biztonságának erősítése érdekében az elmúlt évek során is több pozitív intézkedést hozott már a kormány, 2019-ben bevezetésre került a gyermekek otthongondozási díja, illetve döntés született arról, hogy az ápolási díj minden évben meghatározott mértékben emelkedjen 2022-ig. Célunk továbbra is az, hogy a gyodban és az ápolási díjban részesülők érdekében eddig megtett intézkedések folytatásával a beteg gyermekeikről, szüleikről gondoskodó hozzátartozókat fokozatosan támogassuk.

Ennek keretében adminisztrációs terhek csökkentésére teszünk javaslatot ebben a jogszabályban. Egyrészt a gyod vagy ápolási díj igénylése iránti eljárásban kiállított, legalább még egy évig hatályos szakvélemény elfogadható lesz az ápolási díj iránti új eljárásban, továbbá, ha az ügyfél a gyodkérelmének elutasítását követő 30 napon belül ápolási díjat szeretne igényelni, akkor az ápolási díj iránti jogosultság a gyod iránti kérelem benyújtásának időpontjától jár. Tehát ez egy kedvező módosítás jelent.

A harmadik pontban informatikai támogatás bevezetése. A szociális gyermekvédelmi területen kettő új informatikai rendszer bevezetésére tesz javaslatot a törvény. Az egyik a „Gyermekeink védelmében” elnevezésű informatikai, a másik pedig a javítóintézetekben, az ottani szakszolgáltatásban javítóintézeti informatikai rendszer bevezetése. Ezzel a meglátásunk szerint korszerű és már nélkülözhetetlen informatikai feladatellátással lehet a hatékonyságot növelni, a jogalkalmazást pedig egységesíteni. Ezek a rendszerek 23 ezer gyermek és felnőtt gondozását, az ott dolgozó 5200 szakember munkáját fogják segíteni.

Negyedik módosításként kiemelném módszertani intézmények kijelölésének lehetőségét az egyházak vonatkozásában, és a finanszírozás szabályainak módosítását, egyszerűsítését. A törvényjavaslat személyes gondoskodást érintő módosításai közül kiemelendők azok, amelyek az egyházak szociális ellátórendszerben való szerepvállalásának növelését szolgálják. Ennek érdekében a törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy egyházi módszertani intézménnyé kijelölhető legyen a nemzetközi szerződés alapján egyházi kiegészítő támogatásban részesülő nem állami fenntartó is.

Továbbá segítséget szeretnénk abban is nyújtani, hogy rugalmasabb legyen a finanszírozási rendszerbe történő befogadás szabályrendszere. A módosító rendelkezés biztosítja, hogy az egyházi fenntartók egyszerűbben szerezzenek jogosultságot a finanszírozásra, ha ellátási szerződéssel látnak el önkormányzati szociális feladatot, vagy más fenntartótól vesznek át ilyen feladatot.

(16.00)

Az ötödik fontos elemként szeretném kiemelni a támogatott lakhatás bevezetését a gyermekvédelem-

ben. A gyermekvédelmet eddig is kifejezetten és előtérben támogatta a kormány, gondoljunk csak arra, hogy a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony bevezetésre került 2014-ben, vagy hogy a jövő év január 1-jétől nevelőszülői gyedet, új családtámogatási formát tudnak igényelni a nevelőszülők. De fontos az is, hogy a gyermekotthonok és a nevelőszülők között legyen egy új - mint otthont nyújtó - ellátási forma, ez a támogatott lakhatás formája, amely reményeink szerint segítséget fog jelenteni azoknak a gyerekeknek, akik különleges szükségletűek vagy kettős szükségletűek, és több erőfeszítésre, támogatásra van szükségük.

(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A hatodik módosításként az időotthonok vonatkozásában szeretnék egy fontos módosítást kiemelni, ez pedig azt jelenti, hogy a módosítás elfogadásával egy új intézménytípus tud létrejönni, amely azoknak az idős embereknek kínál majd megoldást és hosszú távú gondoskodást, akik szélesebb körű szolgáltatást szeretnének igénybe venni. Az új szabályok bevezetését az a jogos igény és érzékelhető kereslet indokolja, hogy az időskorukra önmaguk ellátásáról gondoskodni kívánó, jelen pillanatban viszont gondozási szükségletük alapján időotthoni elhelyezésre nem jogosult idős honfitársaink szabályozott keretek között tudjanak igénybe venni ilyen szolgáltatást. Ugyanakkor azt is fontos hangsúlyozni, hogy az új ellátási forma a meglévő időotthonokban gondozottak ellátását és az államilag támogatott férőhelyeket nem érinti semmilyen formában, mert jelenleg működő idősok otthona nem alakulhat át ilyen szolgáltatóvá, csak újként létrehozott intézmény működhet így, és az állami támogatást nem vehet igénybe.

Befejezésül pedig engedjék meg, hogy röviden a családpolitikát érintően a nagyszülői gyedről mondjak két mondatot, és átadjam a szót az államtitkár úrnak a munkajogi szabályozással kapcsolatban. A nagyszülői gyermekgondozási díj munkajogi pillére lenne megteremtve 2020. január 1-jétől a javaslat szerint, amelynek a lényege, hogy a nagyszülő a gyermekgondozási díj időtartamára fizetés nélküli szabadságra lesz jogosult, ezen időtartam alatt felmondási védelemben fog részesülni.

Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Az előzőekben elmondottakra figyelemmel kérem, hogy a törvényjavaslatot majd támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen egyben, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Hohn Krisztina tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Most megadom a szót Bodó Sándor úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont másik előterjesztőjének.

(Folytatás a 95/2-ben.)

Országgyűlési Napló

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat több foglalkoztatáspolitikát érintő törvény módosítását is tartalmazza. Ezen módosítások célja egyrészt az európai uniós jognak és jogharmonizációs kötelezettségeknek való megfelelés biztosítása, másrészt az egységes jogalkalmazás megteremtése, végül az adatvédelmi szabályok pontosítása.

A munka törvénykönyvéről szóló törvény módosítása a nagyszülői gyermekgondozási díj munkajogi pillérének megteremtésére irányul. Ahogy önök előtt is ismert, a nagyszülői gyermekgondozási díj egészségbiztosítási oldala 2020. január 1-jén lép hatályba. Az új szabályozás alapján a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvény szerinti gyermekgondozási díj időtartamára - ahogy hallhattuk a korábbiakban - a nagyszülő fizetés nélküli szabadságra jogosult. A javaslat értelmében a gyermekgondozási díj időtartamára a munkavállaló felmondási védelemben részesül, ezen időszak első hat hónapja, továbbá a szabadság szempontjából a teljes tartama pedig a végkielégítésre való jogosultság szempontjából minősül jogosító időnek.

A nagyszülői gyermekgondozási díjjal összefüggő egységes szabályozás megteremtése érdekében több jogállási törvény is módosul. A munka törvénykönyvéről szóló törvény módosítása a kisgyermekes anyák rugalmasabb foglalkoztatásának elősegítésére is irányul. Ennek érdekében a javaslat a kötelező részmunkaidő biztosításának életkori határát a gyermek 3, illetve 5 éves koráról felemeli a gyermek 4, illetve 6 éves koráig. Az egységes jogalkalmazás megteremtése érdekében ebben az esetben is módosul több jogállási törvény vonatkozó szabálya.

A munka törvénykönyve további módosítása megteremti a kiküldetési irányelv átültetéséhez kapcsolódó kiegészítő szabályozást. A módosítás az érintett személyi körre irányadó jog tekintetében tartalmaz rendelkezéseket, kibővítve a munkavégzés helye szerinti kötelezően alkalmazandó rendelkezéseket. Kiegészül a szabályozás a lakhatásra és az ellátásra vonatkozó új elemekkel, módosulnak a díjazás korábbi szabályai, végül a módosítás rendelkezik a munkavégzés helyén jutott díjelemek kötelező megfizetéséről is. Bevezetésre kerülnek a hosszú távú kiküldetésre és a felváltó kiküldetésre vonatkozó szabályok, emellett kiegészítésre kerülnek a munkavállalók tájékoztatási kötelezettségeit rögzítő rendelkezések is.

A Kúria joggyakorlat-elemző csoportja által tett megállapításoknak megfelelően módosulnak a tanulmányi szerződésre, valamint a versenytilalmi megállapodásra vonatkozó rendelkezések. A javaslat a versenytilalmi megállapodás alakítására vonatkozóan új rendelkezést fogalmaz meg, amely előírja a megállapodás kötelező írásba foglalását. A felekre háruló bizonyítás megkönnyítése érdekében a versenytilalmi megállapodás megkötése, módosítása és megszüntetése is csak írásban lesz érvényes.

A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló irányelvnek való még teljesebb megfelelés érdekében kiegészül a munka törvénykönyve. Módosul az a rendelkezés, amely megtiltja a munkavállaló olyan indokkal történő elbocsátását, hogy nem egyezett bele a magasabb óraszámú, beosztás szerinti napi munkaidő alkalmazásába. A módosítás célja, hogy a munkavállalók számára az elbocsátás mellett a jogellenes hátrányos helyzetbe kerülés ellen is védelmet biztosítson.

A foglalkoztatási törvény a Foglalkoztatási Alap védelmét szolgáló szabályok mellett pontosítja az adatvédelmi szabályokat. A módosítások ösztönzik a munkáltatókat a megváltozott munkaképességű személyek munkába történő bevonására, amelynek érdekében a támogatás mértéke 60 százalékról 75 százalékra emelkedik. A támogatásintenzitás megemelésének hatására csökkennek a munkáltatói terhek, növekszik a munkába bevont megváltozott munkaképességű személyek létszáma, és új munkahelyek alakulhatnak.

A foglalkoztatási törvény másik módosítása lehetőséget ad arra, hogy a felsőfokú végzettségű pályakezdő álláskereső esetében kedvezőbb támogatási szabályok kerüljenek kialakításra. Ez hosszú távon hozzájárul a munkaerőhiányos környezet csökkentéséhez, illetve újabb vállalkozások megalakulásával a gazdaság élénkítéséhez.

A foglalkoztatással összefüggő további módosítások az építésügyi tapasztalatokat is figyelembe véve átalakítják a munkaügyi és a munkavédelmi szankciórendszert. A gazdaságvédelmi akciótervvel összhangban a módosítások a gazdaság fehéritését segítik, élénkítése irányába hatnak. A helyszíni bírság alkalmazása jelentősen egyszerűsíti és hatékonyabbá teszi a munkavédelmi eljárásokat, biztosítja, hogy a tisztességes vállalkozások ne kerüljenek versenyhátrányba. A munkavédelmi bírság összegének megemelése azt a célt szolgálja, hogy jogellenesen ne érje meg gazdasági előnyhöz jutni a kellő védelem mellőzésével.

A gazdaság fehéritése és a versenyképesség javítása érdekében a bejelentés nélküli foglalkoztatás tekintetében a módosítás megerősíti a munkaügyi bírságra vonatkozó garanciákat. Új elemként jelenik meg, hogy ha a hatóság feltárta a bejelentés nélküli foglalkoztatás jogsértését, és a munkáltató a végleges döntésben foglalt bejelentési kötelezettségnek nem tesz eleget, akkor a munkaügyi hatóság teljesíti a bejelentést helyette. A jogszerű foglalkoztatás céljának megvalósítása érdekében a kötelező bírságkiszabás esetköre bővül a színlelt szerződéssel történő foglalkoztatás miatt kiszabásra kerülő bírsággal.

Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottak ismeretében kérem, hogy a vita során támogassák a kormány által benyújtott javaslatot. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Pósnán Lászlónak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat számos törvény módosítását tartalmazza, én ebből leginkább azért arra koncentrálnék, ami a családvédelmi akciótervhez szorosabban kapcsolódik - végső soron persze mindegyiknek van köze ehhez, valamelyiknek szorosabban, valamelyiknek át-
tétélesebben, de nem véletlen, hogy így egyben került benyújtásra.

(16.10)

A családvédelmi akciótervnek köszönhetően a kormány már jelentősen és sikeresen nyújt segítséget a gyermekvállaláshoz, gyermekneveléshez, és ez a továbbiakban is a kormány és a kormánypártok feladata, hogy minden segítséget és támogatást megadjanak a családoknak, erre pedig azért van lehetőség, mert a magyar gazdaság jól teljesít.

Célunk, hogy folyamatosan javítsuk a magyar családok helyzetét, ezért indokoltnak tartjuk a további családvédelmi akciótervvel összefüggő egyes törvények módosítását és minden olyan változtatást, ami egyszerűsíti a hétköznapiaknak a dolgait.

Mindazon törvények közül, amelyeket most nem kívánok felsorolni, mert ez részletesen benne van az előterjesztésben, ami számos területet érint, az egyik fontos témakör, amire az előbb Bodó államtitkár úr is utalt, a munka törvénykönyvének a módosítása, ami lehetővé teszi azt, hogy a január 1-jétől bevezetésre kerülő nagyszülői gyermekgondozási díj megfelelő munkajogi pilléreket és alapokat kapjon. Ez értelemszerűen érinti azokat a nagyszülőket, akik ezt igénybe veszik, érinti és rendezi azt a kérdéskört, hogy akik a gyermekgondozási díj időtartamára elmennek a munkahelyükről, az minnek minősül, elhangzott, hogy fizetés nélküli szabadságra lesznek jogosultak, felmondási védelemben fognak részesülni, és teljesen világos az is, hogy a végkielégítésre való jogosultság szempontjából is jogosító időszaknak fognak ezek számítani, tehát ezek fontos dolgok.

Ugyancsak fontos és szabályozást igénylő témakör az, hogy ha a társadalom minden rétegében ezt be akarjuk vezetni, akkor értelemszerűen vannak olyan területek, ahol viszont kétharmados törvényeket kell majd módosítanunk. Hiszen a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonya, a honvédek jogállásáról szóló törvény mindmind ebbe a körbe tartozik, és az is világos, hogy az itt jelentkező és ugyancsak családvédelemmel összefüggő kérdéseket muszáj ilyen szempontból is átvetetni a megfelelő jogszabályokba.

Nagyon fontosnak tartjuk azt, amiről ugyancsak az államtitkár úr beszélt, tehát részleteiben nem kívánok erre kitérni, csak megemlítem, nevezetesen, hogy a kisgyermekes anyák rugalmasabb foglalkoztatásának elősegítését milyen módon kívánja ez a javaslat

elősegíteni, hogyan emelkednek azok az időbeli korhatárok, amelyek ebből a szempontból ösztönző, a másik oldalról pedig a család szempontjából biztonságosabb feltételrendszert teremtenek.

A családok helyzetének javítása mellett, ugyan erről már szó volt Fülöp államtitkár úr részéről, a törvényjavaslat erősíteni kívánja a szociális ellátórendszert is. Itt számos jogi kérdést tisztáz, pontosít és kiegészít, és bevezet olyan új fogalmakat és olyan új jogi kategóriákat, amelyek az itteni ellátást részben színesebbé teszik, részben biztonságosabbá teszik, és részben pedig új elemeket fog ebbe behozni, például az otthont nyújtó gyermekvédelmi ellátásoknak a nevesítését, ami egyébként korábban nem volt, vagy éppen az idősek otthonára vonatkozó felvetést, amivel kapcsolatban szintén az államtitkár úr részletesen szólt.

Azt gondolom, hogy kifejezetten fontos az is, hogy az ügyintézés oldaláról nézve ez nyilván leginkább nem annyira az ellátottakat, hanem a szférában dolgozókat érinti, de mégiscsak fontos, hogy az itt jelentkező adminisztrációs feladatok, a papíralapú kommunikáció jelentősen visszaszorul, egyszerűsödik, gyorsabb lesz, és ehhez kapcsolódóan megfelelő informatikai rendszerek munkába állnak vagy szolgálatba állnak, ha szabad így fogalmazni.

Én azt hiszem, tisztelt képviselőtársaim, hogy alapvetően mindazok a kérdéskörök, amelyekre ez a jó néhány törvény vonatkozik, amelyeknek a módosítása itt most előttünk fekszik, nagyrészt egyébként sok vonatkozásban technikai és pontosító jellegűek, de természetesen elhangzott az is, hogy milyen tartalmi kérdéseket érintenek, összességében a családokat és az emberek hétköznapi életét megkönnyítő, javító, jobbító szándékot tartalmaznak. Ebből következően nagyon bízom abban, hogy a parlament minden pártja számára támogathatóknak fognak minősülni. Kérem a tisztelt képviselőtársaimat a későbbiekben, hogy támogassák szavazatukkal. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Őszintén szólva, amikor a családvédelmi akcióterv 2.0-ról vagy kibővítéséről szóló újsághíreket olvastam, akkor abszolút optimistán álltam a kérdéskörhöz; arra számítottam, hogy az első pontban - nem is azt mondom, hogy elrontott, de - talán túl szűk merítésűre vett javaslatokat most végre kikalapálja a kormány, és egy sokkal szélesebb merítéssel sokkal több ember számára tudunk kedvezni, adott esetben egy öszpárti döntéssel. A helyzet az, hogy nagyon fontos javaslatok, javaslatrészek vannak előttünk, megint egy kicsit salátaműfajban.

Kezdem azzal, ami pozitív, és talán egy közös alapot tudunk ezzel teremteni, például a közalkalmazottak tekintetében azt, hogy eddig a három-, illetve

nagycsaládosok esetén ötéves korig kérhető részmunkaidőben történő foglalkoztatást most megemelik a gyermek négy-, illetve hatéves koráig. Ezt maximálisan támogatom, ezt így kell csinálni, nem most kellett volna, sokkal korábban, de szerintem épeszű ember ezt az elképzelést és javaslatot csak támogatni tudja, nem tudok ellenérvet elképzelni. Aki ebbe beleköt, nyilván más politikai, önös vagy egyéb szándék hajtja.

Azt viszont látom, hogy ebbe a csomagba bele rakni a munkavédelemről szóló törvény módosítását, Bérgarancia Alapot, egyebeket lehet, az érdemi vita lehetőségét szinte megszünteti, és nagyon sokáig tudnánk vitatkozni - nem fogok, megnyugtatom önöket - erről, de a munkavédelemről szóló törvény módosításánál a rákkeltő tevékenységnél bejelentési kötelezettséget fogalmaz meg például ez a javaslat. Nálunk, a Vállalkozásfejlesztési bizottságnál Nunkovics Tibor képviselőtársam hozott egy konkrét javaslatot, ami arról szólt, hogy van neki egy volt munkatársa, akinek CNC marógéppel kell dolgoznia, ez van a munkaköri leírásában, a munkáltatója viszont a megfelelő levegő- és füstelvezetést nem biztosítja, így ez a szerencsétlen ember napi 8-10 órában ebben a rákkeltő, maró anyagban kell hogy dolgozzon, és ez egy olyan javaslat volt, amely kezelte volna ezt a problémát, segített volna fellépni a munkaadók ilyen típusú visszaéléseivel szemben. Ez a javaslat, hölgyeim és uraim, a Fidesznek köszönhetően nem került ide a Ház elé, most kapunk egy teljesen általános bejelentési kötelezettségről szóló valamit, amit se kiköpni, se lenyelni nem lehet; hogy ennek milyen hatása lesz a munkaerőpiacra, azzal kapcsolatban jóslatokat nem kell megosztanom önökkel.

Viszont sokkal fontosabb beszélnünk a nagyszülői gyermekgondozási díj alapjait megteremtő javaslatokról. Hozzáteszem, én és a frakcióm meg fogjuk szavazni és támogatni fogjuk ezt a csomagot, ugyanakkor el kell mondanom valamit önöknek. Demográfiai, családvédelmi célokról beszélnek, ehhez képest arcátlanságnak tartom azt, hogy nagyon széles társadalmi csoportokat nemes egyszerűséggel kihagynak a kedvezményezett köréből, és aztán csodálkoznak, hogy az összes mértékadó demográfiai adat - hangsúlyozom, az összes - romlásnak indult az utóbbi egy esztendőben. Nem tudnak az államtitkár urak olyat felsorolni, vagy ha igen, kérem, nyomjanak gombot és tegyék meg, amely növekedésnek, fejlődésnek indult volna az elmúlt időszakban, és ez óriási katasztrófa. Azokat az esetleges ellenzéki megszólalásokat is elítélném, ha lennének ilyenek, amelyek kárörvendő módon örülnek ennek, de nem gondolom, hogy lenne ilyen felszólalás a magyar parlamentben; össznemzeti katasztrófa, hogy így állnak a demográfiai mutatók. Az önköfelelőssége kiemelt, hiszen mindig a „kasszakulcs” a kormányoldalon van, de azt látom, hogy a nagyszülői gyed nem fogja megoldani ezt a kérdéskört. Meg is mondom, miért nem.

Vitára alkalmas lenne demográfiai szempontból ez a javaslat, ha nyugdíj mellett fogantatásna olyan kedvezményt az idősebb családtagok számára, hogy

érdemi részt tudjanak vállalni a gyermekek gondozásában, de önök ezt nem teszik. Megint erőszakosan kampányolnak, erőszakos a retorika, erőszakosan leszűkítik a lehetséges igénybe vevők körét, és egy vegytiszta neoliberális gondolkodás mentén megint azt képzelik, hogy felső középosztálytól fölfelé kedveznek, és ez majd lecsorog a további társadalmi csoportokhoz.

Soha sehol a világon szociális transferek tekintetében ez nem történt meg. Még egyszer mondom: soha sehol, nem tudnak önök ezzel kapcsolatban működőképes modellt mutatni, mert nincs, nem létezik. Idehózzák viszont a parlament elé, és még ezzel sincs baj, mert ezt támogatni fogjuk, csak a dicshimnuszoktól kíméljenek meg bennünket. Ugyanúgy járunk ugyanis, mint a négygyermekes édesanyák számára nyújtott személyijövedelemadó-kedvezmény esetében, amit én támogatok, csak hogy az eredeti fideszes javaslat miről szólt? Három gyermekről, háromgyermekes édesanyák szja-kedvezményéről. Mi történt ezután? Magyarország Kormánya megnézte, hogy jaj, ezt hány ember igénybe tudná venni, hát itt százezres létszám fölé mennénk, ha a háromgyermekesek igénybe vehetnék! Átkódolta a saját korábbi lenyilatkozott javaslatát, már csak négygyerekesekre vonatkozik.

(16.20)

Mutassanak nekem olyan négygyermekes édesanyákat, akik mondjuk, vállalatvezetőként képesek a legnagyobb szolgálattétel, négy gyermek nevelése mellett kiemelkedő jövedelmet produkálni, ami után ez az szja-mentesség érdemi segítséget nyújtana! Nagyjából 15-30 ezer közé tehető az a létszám, aki ezt majd valamilyen formában igénybe tudja venni, nem nagy jövedelmek után, tehát demográfiai célokra nyilvánvaló módon ez sem lesz alkalmas.

Anélkül, hogy húzni vagy szaporítani szeretném a szót, el kell hogy mondjam, az élveszületések számának folyamatos csökkenését én önkön nem kérem számon. Szakmaiatlan és inkorrekt lenne, ha valaki a jelenlegi kormányon akarná leverni azt, hogy a népességfogyás több évtizedes folyamata abban csúcsosodik ki, hogy az élveszületések száma folyamatosan csökken, ugyanis a szülőképes korú hölgyek bázisa 1990-ről 2016-ra majdnem egész pontosan a felére csökkent. Ettől elvárni azt, hogy az élveszületések száma folyamatosan növekedjen, szakmaiatlan, balgaság és gonoszság lenne.

Nem ez most a cél; a lassítás, a fogyás lassításának elérése lenne a cél, tehát nem az élveszületések számát kérem számon. A halálozásokét már igen, hogy miért növekszik ilyen ütemben, ez a kormány elévülhetetlen bűnökét tud felmutatni ezen a területen. És eddig legalább azzal nyugtathattuk magunkat, hogy a termékenységi arányszám lassú növekedéssel, ha nem is pótolja a magyar társadalom veszteségeit, de araszol felfelé. Az előző évben sajnos ez is 1,49-ről

csökkent 1,44-re, tehát az összes fontos mutató tekintetében elvérzett a kormány demográfiai politikája.

Mi tehát ezeket a nemcsak kozmetikai jellegű, de azért a mutatókat fölfelé nem feltétlenül vivő kedvezményeket támogatni fogjuk, amelyek előttünk vannak, viszont szedjük össze magukat, mert családpolitika, demográfia terén édeskeves az, amit csinálnak. Önmagukban az idecsorgatott pénzüsszegek látható módon nem elengedők, ha ezeket leszűkítik egy-egy társadalmi csoportra. Meg kell oldani a lakhatási krízist, kataklizmát, számtalan ponton be kell avatkozni, és el is várjuk önköztől, hogy érdemi vitákat nyissanak ezeken a frontokon. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kereszténydemokraták fontosnak tartják a családvédelmi akcióterv bevezetését, továbbá fontosnak tartják az akciótervvel összefüggő egyes törvények módosítását is. Fontos, hogy babaváró támogatást kapnak a fiatal házások. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Kölcsönt...)* Fontos, hogy tovább bővült az otthonteremtési program, és bevezetésre került a nagyszülői gyed is. Fontos, hogy folytatódik a bölcsődeépítés. Fontos, hogy hitelelengedés jár a gyermekek születése esetén. Fontos a nagycsaládosok autóvásárlási támogatása, és fontos a négygyermekes édesanyák szja-mentessége is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A családvédelmi akciótervvel már eddig is több százezer magyar családnak segítettünk a mindennapokban, most ezt szeretnénk kiegészíteni. Fontos, hogy a 2020. januártól életbe lépő nagyszülői gyedben részesülők számára a munka törvénykönyvének módosításával megteremthessük a munkavállalói védelmüket. A törvénymódosítás megteremti annak lehetőségét, hogy a munkakerőpiacon aktív nagyszülő az unoka 2 éves koráig, ikrek esetén 3 éves koráig otthon maradhasson a kisgyermekkel. A nagyszülői gyed átlagfizetés esetén 208 ezer forint havi támogatást jelent. A nagyszülői gyed igénybevételének feltételei, hogy a szülők jogosultak legyenek a gyedre, és hogy nyilatkozzanak arról, egyetértenek a gyermekgondozási díj nagyszülő általi igénybevételével.

A munkatörvénykönyv benyújtott módosításának a célja, hogy megteremtse a nagyszülői gyermekgondozási díj munkajogi pillérét, és kimondja, hogy a gyermekgondozási díj időtartamára a nagyszülő fizetés nélküli szabadságra is jogosult. A javaslat értelmében ezen időtartam alatt a munkavállaló felmondási védelemben is részesül, továbbá ez az időszak a szabadságra és végkielégítésre való jogosultság szempontjából is jogosító időnek fog minősülni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mi a családvédelmi akciótervvel azt üzenjük, hogy a gyermeknevelés érték.

Nyugat-Európában a legnagyobb probléma, hogy tabuként kezelik a családtámogatás kérdését, és csak azal foglalkoznak, hogy miképpen pótolhatják a csökkenő születésszámot a migrációval. Nem teszik fel azonban a valódi kérdést; a valódi kérdés az, hogy mi az oka a népességcsökkenésnek; mi az oka annak, hogy Európa ma az üres bölcsők kontinense. Mi ezt a problémát nem a migrációval akarjuk megoldani, hanem magyar gyermekekkel, a gyermeket nevelő családok fokozottabb és célzottabb támogatása útján. Ez a szándékunk tükröződik vissza a családtámogatási akciótervben és annak jelen módosításában is.

A Fidesz-KDNP a magyar családok és a fiatalok oldalán áll. Mi biztonságos jövőt kínálunk a magyar fiataloknak és a magyar családoknak. Úgy gondoljuk, hogy ők nemzetünk aranytartalékai. Aki ugyanis elereszti családját, az elveszíti jövőjét. Mi viszont Magyarországot javára a jövőt megnyerni szeretnénk. Ezért is támogatjuk a családokat, ezért is támogatjuk a fiatalokat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslat módosítását. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Korózs Lajosnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Minden olyan javaslat és intézkedés vállalható és támogatható, amely a családok helyzetét javítja. Azt hiszem, hogy ebben nincs vita a parlament patkójának két oldala között.

Aki gyermeket nevel vagy beteg gyermeket gondoz, azokat a családokat, azokat az embereket támogatni kell, és ez így rendben van. Mellé kell rendelni az erőforrásokat a költségvetés oldaláról, és a humán erőforrásokat, hogy legyenek szakemberek, akik ezeket a munkákat, tevékenységeket elvégzik. Ugyanakkor én azt gondolom, hogy hangot kell adni annak, hogy ezeket az intézkedéseket én nem tartom elegendőnek, sem a munkajogi, sem a szociális, sem a gyermekvédelmi területet érintő módosításokat.

Egy kicsit Z. Kárpát képviselő úrhoz is kapcsolódva tudom mondani, hogy értjük, ami pozitívum, azt el kell ismerni. Egyébiránt csak megjegyzem, hogy a kezdet kezdetén egy csomó mindenre mi felhívtuk a figyelmet, hogy milyen hiányosságai vannak az eredeti törvénynek, de hál' istennek, azért a tárca belátta, hogy itt jó néhány dologhoz hozzá kell nyúlni, de közel sem teljes az a kép, amelyek kapcsán ki lehetett volna küszöbölni azokat az anomáliákat, amelyek fennállnak.

Nekem borzasztó nagy hiányérzetem van itt a szociális dolgozók bérrendezését illetően, hiszen ebbe a nagy csomagba ez is beletartozik, ahol ugyan rendelkezik arról az előterjesztés, hogy a jubileumi jutalom kiszámításánál a bérkiegészítést figyelembe tudják

venni, de kérдем akkor, hogy miért csak a jubileumi jutalom elszámolásánál veszik figyelembe ezt a pénzbeli juttatást, miért nem minden más egyéb kedvezmény megítélésénél.

A gyermekvédelmi rendszer működőképességét garantáló erőforrások, az informatikai bevezetések, amelyekről államtitkár úr beszélt, üdvözlendő, támogatandók, nincs is igazából ellenük kifogása az embernek.

Továbbá itt vannak az idősellátást érintő intézkedések. Én nem érzem azt, hogy az állam kellő felelősséget vállalna a szociálisan rászoruló idős embertársaink gondozásában, ápolásában. Csak megjegyzem, hogy közel 30 ezer ember áll sorba, mert várólista nemcsak az egészségügyben van, hanem a szociális ellátórendszerben is és a szolgáltatásokhoz való hozzáférésben is. A bentlakásos idősoththonokba sorba állók száma 24-30 ezer fő között szokott ingadozni. Igaz, a hozzáértők, illetve a területen dolgozó szakemberek meg elmondják azt is, hogy csak azért ilyen kevés, mert időközben nagyon sokan meghalnak, és soha nem kerül rájuk a sor.

Példának okáért van olyan hiányérzetem is, amelyet jó lett volna akár ebbe a csomagba beemelni. Itt van az Alkotmánybíróság intézkedése a rokkantakat illetően. Pont jubileum van, kedves képviselőtársaim: egy évvel ezelőtt fogadta el vagy hozta meg az Alkotmánybíróság azt a határozatot, amely szerint rendezni kellett volna - éppen a kormány hibájából a károsultakkal szemben fellépő kormányzati intézkedések kiküszöbölésére - a törvényjavaslatot.

(16.30)

Az Alkotmánybíróság március 31-ig adott határidőt, és a kormány eleddig nem nyújtotta be az Országgyűlés elé azokat a rendelkezéseket, tervezeteket, amelyek korrigálnák a kormányzati hibát.

A szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló '93. évi III. törvény kapcsán ugyan itt úgy fogalmaznak, benne van az indokolásban, hogy új típusú ellátás azoknak az idős embereknek kínál majd megoldást és hosszú távon biztosított gondoskodást, akik szolgáltatási költségviselés vállalásával szeretnék biztosítani a jelenlegi vagy a későbbi életszakaszban fellépő gondozási szükségletüket. Említette államtitkár úr, hogy itt az újonnan belépőket fogja ez érinteni, és nem a régebbieket.

Kitérnek arra, hogy az intézményi jogviszony létrejöttékor megkötendő megállapodásban szükséges meghatározni a szolgáltatási díjat, illetve szolgáltatásonként tételesen ezeket a díjakat. Itt a javaslat arról szól, hogy a KSH által közzétett, tárgyévet megelőző infláció kétszeresénél magasabb térítési díjat vagy szolgáltatási díjat nem lehet szedni. Én megkockázatom, államtitkár úr, hogy nem a kétszeresét, hanem amilyen a januári nyugdíjmelés volt, annál magasabb térítési díjat, illetve szolgáltatási díjat ne lehessen kivetni a bentlakó, ellátásra szoruló idős emberekre.

Egyébiránt tudomásom szerint van is ilyen kezdeményezése az országos Nyugdíjas Parlamentnek az Országos Választási Bizottság előtt, egy népszavazási kérelem benyújtásával tettek erre javaslatot. Én azt gondolom, hogy ez lenne a korrekt, mert ha egy évben csak 2,7 vagy 2,8 százalékos nyugdíjmelés van, akkor egy intézményben lévő embernek ne az infláció kétszeresét is elérő díjtételt határozzanak meg, hanem csak annyival lehessen emelni az ő térítési díját, mint amennyi a nyugdíjmelés mértéke volt - természetesen százalékos arányban értettem.

A fentiekén túl felhatalmazást kap a kormány a bölcsődei ellátást biztosító intézményben, szolgáltatónál foglalkoztatottak jubileumi jutalma alapjául szolgáló illetmény összegére - erre céloztam az elején a mondandómnak vagy a bevezetőben - és a beszámítandó pótlékok meghatározásánál. Ez utóbbira az indokolás szerint azért van szükség, mert azt akarják, hogy a jubileumi jutalom alapjául szolgáló intézményben beszámítsák a szociális ágazati összevont bérpótlékot is. Ezt én értem, és eddig rendben is van. De miért csak a jutalomnál veszik figyelembe ezt a bérpótlékot?

Kedves Képviselőtársaim! Kell, hogy egypár mondatot szóljak róla, szintén idekapcsolódott ebbe a csomagba, mármint a családvédelmi akciótervvel összefüggő csomagba; mivel az államtitkárok is kettévették, és Bodó államtitkár úr inkább a munkajogi részével foglalkozott, engedjék meg, hogy néhány mondat erejéig ide is kitérjek.

12 törvény módosításán keresztül érinti ez a csomag a munka világát. Általánosságban elmondható, hogy a törvényjavaslat a nagyszülői gyermekgondozási díj, valamint a részmunkaidőben történő foglalkoztatás lehetőségének megteremtését vezeti végig az ágazati törvényeken, továbbá több olyan pontot is tartalmaz a javaslat, amely a munkavállalókra nézve pozitív hatású, ezt el kell ismerni; ugyanakkor számos olyan módosítást is, amelyek létjogosultsága szerintem megkérdőjelezhető.

Az előbbi megállapításon túlmenően a munkügyi ellenőrzésről, illetve a munkavédelemről szóló törvényekben a kormány jelentős mértékkel megemeli a jogsértések esetén kiszabható bírságok összegét. A jelenlegi munkavédelmi bírság összege 50 ezer-től 10 millió forintig terjedhet, amit most felemlenek, 100 ezer forinttól 20 millió forintig. A bírság összege legutóbb, úgy emlékszem, 2004-ben vagy 2005-ben változott, ami azt jelenti, hogy közel 15 éve változatlan. Ebből adódóan a bírság összegének önmagában a jogsértések tekintetében már nem volt kellő visszatartó ereje.

Mi ezt ebben az évben is tapasztaltuk, amikor a Hankooknál jártunk képviselőtársaimmal, ott egyértelműen azt mondták nekünk még a területet felügyelő államigazgatási szakemberek is, hogy a képükbe nevetnek vagy röhögnek, mert szinte nem volt olyan munkügyi vagy munkajogi ellenőrzés, balesetvédelmi ellenőrzés, amikor valamilyen bírságot ki ne szabtak volna a Hankookra, de a jogszabályok kijátszásával sokkal

nagyobb nyereséget, profitot érnek el, mint amilyen büntetést kiszabnak rájuk. Ezért mosolyogva befizetik a büntetéseket, és szinte minden marad a régiben.

Az a rendelkezés - a továbbiakban folytatom - sem egyértelműen kedvező tartalmú a közfoglalkoztatottakra nézve - most áttérek a közfoglalkoztatottakra -, hogy ha álláskeresési járadékban részesülő személy a járadék folyósítása alatt határozatlan időtartamú, legalább napi 4 óra munkaidejű munkaviszonyt létesít, kérelmére a fennmaradó juttatást csak akkor kell egy összegben kifizetni, ha az új munkaviszony nem minősül közfoglalkoztatási jogviszonynak.

Itt az Mt. módosítása is egyfajta önbeismerő valamásnak tekinthető véleményem szerint. Kiegészül egy olyan rendelkezéssel, amely megtiltja a munkavállaló azon indokkal történő elbocsátását, hogy nem egyezett bele a magasabb óraszámú beosztás szerinti munkaidő alkalmazásába. Ez a rabszolgatörvény munkavállalókra nézve negatív következményeinek a csökkentését is jelentheti. Ez a módosítás a rabszolgatörvény egyéves évfordulóján, azt gondolom, hogy különös figyelmet kell hogy érdemeljen.

A Bérgarancia Alapot érintő változás pozitív tartalmú a kölcsönzött és diákszövetkezetek munkavállalóira nézve. A módosítás értelmében, ha a kölcsönző, illetve az iskolaszövetkezet nem tud eleget tenni a bérfizetési kötelezettségének, úgy az alaphoz benyújtott munkáltatói igény elbírálását követő ötödik napon belül megtörténik az érintettek részére.

Hangsúlyozni szeretném, hogy az MSZP üdvözli a kormány azon törekvését, hogy a munkaügyi és a munkavédelmi ellenőrzések terén a munkavállalók érdekében tesz kísérletet az évről évre emelkedő munkahelyi balesetek visszaszorítására, hangsúlyozom, hogy ezt a legmesszebbmenőkig tudom üdvözölni, ugyanakkor nem világos, hogy még mindig miért ad a munkáltatók számára újabb kiskapukat az ellenőrzések alóli kibújásra.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Gréczy Zsoltnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim már elmondták sok szempontból az én véleményemet is a jogszabály módosításáról, ezért csak néhány alapszempontot mondanék el.

Családvédelmi akcióterv akkor tud hatékony lenni, ha az emberekben, a családokban van bizalom, és én azt látom, hogy ez a bizalom ellillant. És nemcsak azért gondolom azt, mert október 13-án született egy választási eredmény, ami sok szempontból tükrözi az országban tapasztalható egyre nagyobb elégedetlenséget, hanem nagyon sok olyan intézkedés és nagyon sok olyan esemény történt az utóbbi időkben a magyar családpolitikában, ami ezt a bizalmat nem erősítette, nem táplálta.

Mondok példát: amikor egy nap alatt a törvényhozás megszüntette a lakástakarék intézményét, akkor családok ezrei, tízezrei vették észre, hogy fölöslegesen gyűjtik a pénzt, amikor egyetlen, egy nap alatt behozott törvénymódosítással az egész, úgy, ahogy van, megszüntethető. Ugyancsak nem erősítette a bizalmat az sem, amikor azt olvassák, hogy mondjuk, a Honvédkórház csecsemőellátó osztálya bezár, mert nincs benne elég orvos, nincs elég ápoló. Ez sem növeli a bizalmat az önkormányzatok családpolitikája iránt.

Az sem növelte a családpolitika iránti bizalmat, amikor önkormányzati és bölcsődéztetési programot indítanak, majd kiderül, hogy ezt nem tudják teljesíteni, és nagyon sok gyermek be sem jut ezekbe az intézményekbe. És akkor ennek különböző leágazásaira, később az oktatási rendszerben, a közoktatási rendszerben vagy akár a felsőoktatásban megjelenő anomáliáira még ki sem tértem.

Tehát azt gondolom, hogy családvédelmi akciótervről beszélni akkor, amikor ezt sem demográfiai adatok nem támasztják alá, amikor a megkérdozett középiskolások fele úgy tervezi, hogy elhagyja ezt az országot, amikor minden hatodik magyar gyermek külföldön születik, amikor a több százezer magyar a külföldi munkavállalást vállalja inkább, mint hogy Magyarországon dolgozzon, ez bizony nem családvédelem, hanem családok széthullása.

(16.40)

Nagyon sok szülő, nagyszülő zokog, hogy a gyerekek egyszerűen fogja a batyut, elindul a repülőtérré és lehet, hogy soha a büdös életben nem jön többet vissza. Szerintem ez nagyon nagy baj, ez árt ennek a nemzetnek.

Végezetül annyit szeretnék még hozzátenni, hogy az idősellátás ügyében van még olyan szempont, amit Korózs Lajos képviselőtársam szavaihoz hozzá tudok fűzni. Nagyon sok olyan szempontrendszer van, amikor idősotthonba befogadnak egy idős embert, ami az illető egészségügyi és szellemi állapotára vonatkozik. Ezeket is érdemes lenne felülvizsgálni, mert ez a pontrendszer nagyon sok esetben - most mondok egy példát, 40 pontot el kell érni egy ilyen kritériumlistán - úgy van meghatározva, hogy nagyon sok, valóban ellátásra szoruló idős ember, ha a valós adatot írják be ezekbe a rubrikákba, soha nem fogja elérni azt a bizonyos pontszámot, amivel be tud jutni abba az idősotthonba. Tehát olyan, mintha ez egy előzetes kritérium vagy szűrő lenne, vagy akadály lenne szándékosan - pont azért, mert kevés az idősotthoni hely, sajnos -, hogy még a rászoruló is esetleg kiszoruljon ebből az ellátásból.

Államtitkár úr figyelmét szeretném felhívni arra, hogy túl azon, hogy az idősotthoni ellátást létszámában, férőhelyeit tekintve bővíteni kellene, érdemes lenne ezt a szempontrendszert is megvizsgálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Hohn Krisztinának, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HOHN KRISZTINA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét egy salátatörvény van előttünk, de most kivételesen ez a saláta egy kicsit emészthetőbb, frissebb, üdőbb, ha szabad ilyen furcsa hasonlattal élnem. Mi minden olyan törvényt támogatunk, amely a családok védelmében születik, és amely segíti a családokat a boldogulásukban.

Ha jól számoltam, 18 jogszabályt módosít ez a salátatörvény. Nagyon sok mindent elmondtak már előttem képviselőtársaim, ezért azokat nem fogom elismételni, viszont én kifejezetten örültem annak, hogy az egységes nyilvántartás érdekében „Gyermekeink védelmében” elnevezésű informatikai rendszer jön létre, ha jól olvastam, aminek - remélem - a külső behatolások elleni védelme is megfelelő lesz, tehát tényleg bizalmasan kezeljük az adatokat, amelyeket bizalmasan kell. Szerintem nagyon fontos, hogy a gyermekvédelemben a gyermekkel kapcsolatos összes gyermekvédelmi történést egy egységben lássa a gyermekvédelmi szakember, hiszen költözések és minden egyéb adott esetben akadályozza, hogy teljes képet kapjon az adott gyermekről.

A kisgyermekes anyák rugalmas foglalkoztatását nagyon üdvöztönek és jónak tartom, hiszen nagyon sokan szenvednek attól, hogy a gyerek elkerül óvodába, és azt követően minden második héten beteg, ezt a munkáltató nem nagyon tolerálja. Nem szeretnék kitérni most a részletekre, de a lényeg az, hogy az anyukák sokkal rugalmasabb munkavégzését segíti majd.

A nagyszülői gyedet jónak tartom. Én például nem tudnék itt lenni, ha nem lenne édesanyám. Ezt csak mondom, az én fiam már ugyan kicsit nagyobb, de még kisiskolás, és az édesanyám nagyon-nagyon sokat tud segíteni. Ő már nyugdíjas, tehát nem vettük igénybe korábban sem a nagyszülői gyedet, de azoknak vélhetően jó, akik ezt meg tudják így oldani.

Még azt szeretném mondani, hogy biztosan támogatni fogjuk ezt a törvényt, és örülnék annak, ha lenne több - még több - családokat segítő törvény. Például el lehetne gondolkodni a családi pótlék emelésén is, aztán az örökbefogadás - ami az én kedvenc témám, számomra kedves téma - megkönnyítésén, lerövidítésén, hogy a kisgyerekek ne maradjanak akár 10-18 éves korukig a rendszerben feleslegesen. És nagyon sokféle olyan törvényt, jogszabályt lehetne még hozni, amely segítene. Ugyan ez jelenleg nem jelent túlzott demográfiai robbanást, de reméljük, hogy a későbbiekben majd érezteti hatását. Ennyit szerettem volna mondani, és köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces

felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mivel látható, hogy komoly vita nem fog kibontakozni, hiszen nincs kormányzati szándék erre, a zárszó tekintetében, amely igencsak közeledik, konkrét kérdéssel szeretnék élni.

Államtitkár urak mire számítanak, nagyszülői gyed tekintetében hogy alakulhat az igénybe vevők száma? A kérdésem különösen aktuális azért, mert a módszerváltás óta több mint öt évvel tolódott ki az az átlagos életkor, amikor egy hölgy édesanyává válik, tehát amikor első gyermekét jellemzően vállalja. Ha nagyszülőkről beszélünk gyed tekintetében, akkor ezt a legalább öt évet illik megszorozni kettővel, és azt is hozzá kell tennünk, hogy nyilvánvaló módon nyugdíj mellett sajnos nem kapható ez a juttatás. Én azt mondanám, hogy egy olyan formulát kellene kitalálni, ahol nyugdíj mellett tudjuk támogatni idős honfitársainkat a gyermekfelügyeletben, gondozásban való részvétel fejében, bár a „fejében” kifejezés kicsit visszás ebben a viszonylatban, hiszen mindenki önzetlenül is nagyon szívesen megteszi mindezt.

De ha már motiválni akar Magyarország Kormány, akkor tegye ezt a nyugdíjak mellett, hiszen látható, hogy nagyon kevesen vetemednek majd arra, hogy a nyugdíjba vonulás előtti utolsó pár évüket feladják egy gyedért cserébe. A leendő nyugdíjszámítás szempontjából ezek a legfontosabb esztendő, és valódi családi krízishelyzet, családi dráma szükséges ahhoz, hogy valaki ezeket a nagyon fontos esztendőket, a munkában töltött utolsó éveit a nyugdíjba vonulás előtt fel tudja, illetve fel akarja adni. Mit gondolnak önök, hány honfitársunk lesz erre nyitott, egyáltalán mire számítanak, a jól hangzó kampányígéretből következően hányan tudnak majd érdemi segítséghez jutni ezzel a formulával, ezzel a lehetőséggel? Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Normál felszólalásra megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, ahogy előttem szóló képviselők is már részletezték, számos olyan eleme van ennek a kezdeményezésnek, amely érdemes a támogatásra, mindig helyes és jó, ha olyan lépéseket tesz a mindenkori kormány, ami a magyar családoknak, gyermekeknek vagy éppen a régebb óta fiataloknak is segítséget nyújt. Arra szeretném biztatni a kormányt és a kormányzó pártot, hogy lépünk még előrébb.

Hohn Krisztina képviselőtársam azt mondta, hogy vannak még olyan ötletek, javaslatok, amelyeket érdemes lenne beilleszteni egy ilyen javaslatcsoomagba - én is ezt mondanám. Az elmúlt napokban volt egy jobbikos képviselőtársamnak egy jó javaslata,

mégpedig Rig Lajos képviselőről van szó, aki azt kezdeményezte, hogy a ritka betegségben szenvedő gyermekek kaphassanak valami szervezettebb támogatást, mint az, hogy társadalmi adakozásból kell bizonyos nagyon drága kezeléseket megfinanszírozni. Ő kimondottan egy speciális betegségcsoportra fogalmazta meg a javaslatát, de van sajnos számos más olyan, nagyon ritka betegség, amely bizony, a gyermekek és a családok számára hatalmas gondot, problémát okoz, hiszen a gyógymód rendkívül drága, és ezeket a rendszeren belül nem lehet kezelni. Éppen ezért az ő javaslata arra irányult, hogy jöjjön létre egy alap, amelybe akár az 1 százalékos adótámogatást is fel lehessen ajánlani, illetve az állam is tegyen ebbe az alapba, és ebből finanszírozzák rendszerszerűen az ilyen családok sajnálatos igényeit.

Ugyan önök leszavazták ezt a kezdeményezést legutóbb, de mégiscsak arra biztatom, kérem önöket, hogy fontolják meg. Ha családvédelemről, családvédelmi akciótervről beszélünk, ez szerintem egy hasznos és jó új akciópont lenne ebben a tekintetben, hogy a ritka betegségben szenvedő gyerekeknek ne kelljen meghalniuk az adott betegségtől, hanem kaphassák meg azt a gyógyszert, azt a kezelést, amely meghosszabbítja az életüket, ezzel boldogságot okozva a családjának és egész Magyarországnak is.

A másik ilyen javaslatom az lenne, hogy ha családvédelemről beszélünk, akkor szerintem kövessék a budafoki fideszes önkormányzat példáját, ahol leállították a kilakoltatásokat. Azt javasolnám, hogy a családvédelmi akciótervnek legyen ez egy másik ilyen pontja, amely arról szól, hogy a nagycsaládosok körében vagy a családok körében felfüggesztik a kilakoltatást.

(16.50)

Magyarul, ahol gyermek él, ott nem lakoltatják ki, hanem más alternatív módszert keresnek arra, hogy a problémákat kezeljék. Tehát érdemes lenne, hogy a kilakoltatásokat is felfüggeszük ebben a tekintetben.

Egy harmadik, kicsit általánosabb észrevételem és javaslatom is lenne. Nagyon sok magyar családban úgy alakult az élethelyzet, hogy az egyik szülő neveli a gyermeket vagy gyermekeket, és ezek a családok hatványozottan ki vannak téve különböző kihívásoknak, egzisztenciális nehézségeknek. Én azt hiányolom ebből az akciótervből, hogy nem adunk több segítséget ezeknek az úgymond csonka családoknak, ahol valamilyen okból kifolyólag vagy az édesapa, vagy az édesanya neveli az egy, kettő vagy akár három gyermeket. Ez sokszor szinte megoldhatatlan kihívás elé állítja az adott szülőt. A gondolkodásból valahogy mindig kimarad a gyermekét egyedül nevelő szülő és család megsegítése, valahogy mindig arra fókuszál a kormányzat, hogy az úgymond tradicionális családmódelben élő embereket, családokat segítse és támogassa, miközben ha valaki ilyen csonka családban él, akkor egészen biztosan sokkal több problémával

szembesül. Tehát arra biztatnám önöket, hogy ebben a tekintetben gondolkodjunk közösen arról, hogy milyen pluszsegítséget lehetne adni ezeknek a családoknak.

A negyedik javaslatom pedig az árva gyermekekről szól, hiszen azok, akik szülő nélkül nőnek föl, egészen elképesztő nehézségekkel kezdik az életüket. Éppen ezért az is egy általánosabb ötlet és javaslat lenne a részemről, hogy érdemes lenne azon gondolkodni, hogy hogyan lehetne az árva gyermekeknek nagyobb életkezdési - leegyszerűsítve egy kicsit a gondolatot - támogatást, segítséget adni a lakás megszerzésétől kezdve a családalapításon át az oktatásig, hogy minél több olyan segítséget kapjanak, minél több olyan esz-közzel legyenek felvértezve, ami ha nem is tudja pótolni, de mégiscsak enyhíti azt a körülményt, hogy ők szülők nélkül kellett hogy eltöltsék a gyermekkorukat.

Ezeket a javaslatokat szeretném a figyelmükbe ajánlani. Azt gondolom, ha ezeken a területeken megfogalmaz a kormányzat újabb és újabb kezdeményezéseket, akkor mi a magunk részéről azokat örömmel támogatjuk. S ahogy meghallgattam képviselőtársaim észrevételeit, azt gondolom, hogy ők is minden ilyen kezdeményezést ugyanezzel a lelkesedéssel fognak támogatni a jövőben is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most kétperces időkeretben megadom a szót Szilágyi György képviselőnek.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Annyiban szeretném csak helyesbíteni Mesterházy Attila felszólalását, hogy Rig Lajos tegnapi javaslata nemcsak az SMA-betegekről szólt, hiszen csak őket hozta fel példának, hanem az összes ritka betegségben szenvedőnek kíván segítséget nyújtani. Én úgy gondolom, hogy a tegnapi nap folyamán én az elmúlt kilenc évben, mióta országgyűlési képviselő vagyok, talán a legszegyenteljesebb szavazáson vehettem részt, hogy önök ezeket az embereket eldobták maguktól.

Ha már családvédelemről beszélünk, ha egy családban van egy súlyos beteg, akkor annak a családnak épp elég megpróbáltatás az, hogy egy beteg ember van a családjában, és mindent meg szeretnének azért tenni, hogy meggyógyuljon, s ha gyermekekről van szó, akkor még inkább. Ez a javaslat tegnap arról szólt, hogy hozzunk létre egy olyan pénzügyi alapot, ahol a ritka betegségben szenvedők, akik nagyon súlyos pénzügyi gondokkal is küzdenek, a betegségük gyógyításának érdekében innen pénzhez juthassanak.

Önök is tudják, hogy az SMA-betegekkel kapcsolatosan milyen nagy társadalmi összefogás volt. Az emberek a saját zsebükbe nyúltak azért, hogy ezek a gyermekek meggyógyulhassanak. Önöknek nem kellett volna a saját zsebükbe nyúlniuk, hiszen mint kormányon lévő képviselők hozzájárulhattak volna ahhoz, hogy egy ilyen alap létrejöjjön, és a jövőben az állampolgárok ne a saját pénzükből fizessék ezeknek a

gyermeknek, ezeknek a súlyos betegeknek a gyógyulását. Önök pedig leszavazták ezt a törvényjavaslatot, leszavazták ezt a módosítást. Önök eldobták maguktól tegnap ezeket a betegeket. Úgy gondolom, hogy szégyen volt a tegnapi nap, és arra kérem önöket - tudom, nem szeretik, ha az ellenzék bármilyen javaslatot tesz -, hogy ha esetleg a lelkiismeretük tegnap óta megszólalt, akkor nyújtsák be önök ugyanezt a törvénymódosító javaslatot, és ígérem, hogy mi meg fogjuk szavazni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Két percre Mesterházy Attila képviselő úrnak adom meg a szót.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Elnézést kérek, valóban pontatlanul fogalmaztam. Ennek az volt az oka, hogy a fejemben az volt, ami az egyik érvelésem volt a vita során, amikor én is támogattam képviselőtársamnak ezt a javaslatát. Ez az érvelés arról szólt, hogy ezeknek a betegeknek a sorsa ne Mészáros Lőrinc meg a NER-lovagok jókedvétől függjön, tehát ne az legyen a megoldás, hogy Mészáros Lőrincnek éppen van-e kedve 100 vagy 200 milliót elutalni, vagy másoknak, hanem legyen ebben egy rendszerszerű segítségnyújtásra lehetőség. Azt gondolom, hogy sokkal jobb lenne, s valóban biztonságosabb is, és mindenki megelégedésére szolgálna, ha kanalizált módon történne az ilyen típusú társadalmi összefogás. Valóban erről szólt jobbikos képviselőtársam, Rig Lajos javaslata. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Bodó Sándor államtitkár úrnak.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Először is köszönöm szépen a frakcióknak, illetve a hozzászólóknak a markáns és szakmai véleményeket. Én azt gondolom, hogy ez a törvénycsomag mindenképpen megérdemli azt a figyelmet, amit itt most kapott.

Engedjék meg, hogy a képviselői hozzászólások kapcsán konkrét dolgokra is reagáljak. Pósnán képviselő úr tökéletesen foglalta össze a foglalkoztatási törvények esszenciáját, hiszen itt a biztonságosabb foglalkoztatás megermentése volt az egyértelmű cél. A munkaerőpiac egy folyamatosan változó világ, talán soha sincs egy fix pont benne, és nyilvánvalóan minden kihívásra reagálni kell. Olyan veszélyhelyzetek jelenhetnek meg, amelyek egy-két-három-öt évvel ezelőtt még nem voltak ismertek, olyan anyagok kerülnek felhasználásra, amelyek kémiai tulajdonságai két-három-öt évvel ezelőtt még nem voltak ismertek. Tehát itt egy folyamatos nyomon követés van. S ami a legfontosabb, hogy ez az időszak minél kisebb legyen, tehát az ismeretlen tartalmú anyagok megjelenése kapcsán legyen egy alaptudásunk, de az ezekre való

reagálás minél gyorsabb legyen. Tehát ezekre a kihívásokra napi szinten készen kell lennünk. S tulajdonképpen azt is tudom ígérni, hogy a parlament a következő időszakban is fog még tárgyalni ilyen jellegű törvényekről.

A kisgyermekes anyákra való fokozott odafigyelést köszönöm szépen. Teljesen egyértelmű, hogy a kormányzat nem csak a törvényhozás szintjén kívánja őket támogatni. Jó szívvel ajánlom figyelmükbe, kérem, vigyék hírét annak, hogy például egy olyan támogatási program is ismert, amely alapján azokon a településeken, ahol nincs bölcsődei férőhely vagy nincs bölcsőde, azoknak a szülőknek, nyilván többségében kisgyermekes anyukáknak anyagi támogatást tudunk adni, akik vállalják azt, hogy a gyermek kétéves korát követően visszatérnek a munkaerőpiacra. Van ilyen kérés, van ilyen igény, talán ezer főt is meghaladó már a regisztráltak száma, akik azt mondják, hogy ha ők az állam segítségével tudják finanszírozni azt, hogy a gyermekük jó helyen, mondjuk, egy alapítványi bölcsődében van, akkor ők visszatérnek a munkaerőpiacra, mert valami döntés alapján ez számukra kedvezőbb, és azt gondolom, innentől fogva lehetőségük van arra, hogy a gyermekeiket is jó helyen tudva szakmailag is tudjanak haladni, vagyis semmiképpen ne maradjanak le. Természetesen, ahogy említettem, ez csak egy lehetőség, de a jelenlegi munkaerőpiaci helyzetben minden ilyen ajánlatot komolyan vesznek a jövőbeli munkavállalók.

Z. Kárpát képviselő úrnak köszönöm szépen, hogy fontos javaslatoknak értékelte a beterjesztett anyagot, és köszönöm a szülők, nagycsaládosok nevében ezt a támogatást.

Ami a Nunkovics képviselő úr beadványával kapcsolatos jogharmonizációs észrevételét tartalmazza, arra azt tudom válaszolni, hogy a rákkeltő-bejelentések kapcsán jelenleg is szabályozott kérdésről van szó, amely miniszteri rendeletben található, és az adatvédelem megerősítése céljából a rendeleti szintről törvényi szintre kerül ez a szabályozás. S engedelmével talán egy picit részletesebben is szólnék erről. Magyarország Alaptörvénye szerint mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez, minden munkáltató számára kötelezettségeket ír elő. Tehát az uniós munkavédelmi irányelvek harmonizálása, valamint az azokat érintő magyar jogszabályok felülvizsgálata és szükség szerinti módosítása folyamatosan történik. Arra utaltam az előző mondatokban is, hogy ez nem egy egyszer és mindenkorra elvégzett feladat, ezek bizony a következő időszakban is a parlament elé fognak kerülni. Az, hogy ezt milyen jogszabályi szinten kell szabályoznunk, nyilván szakmai kérdés is lehet. Természetesen esetenként előfordulhat, hogy ez törvény és nagyobb nyomatékot ad neki.

(17.00)

De, ahogy említettem, mivel viszonylag gyors változásokra gyors reagálást kell biztosítanunk, ezért

alacsonyabb szintű jogszabályi szabályozás is értelmezhető, hasznos és indokolható. Köszönöm szépen tehát a Jobbik-frakció támogatását, ami a foglalkoztatási törvényekkel kapcsolatosan számomra értelmezhető volt.

Vejkey képviselő úr a családok boldogulását nevezte a törvény legfontosabb üzenetének. Ez valóban így van. Egy család, egy családtag akkor lehet boldog nyilván, ha szeretteit biztonságban tudja - munkavédelmi szabályok. És teljesen egyértelmű, ha megfelelő munkakörülmények között, megfelelő díjazásért tud valaki dolgozni, egészséges körülmények között, akkor egész más otthon a családi harmónia.

Korózs képviselő úr a csökkent munkaképességekért is szólt, és azt gondolom, mindenképpen helyesen tette. Azért ez egy olyan társadalmi réteg, amit az ő korában, azt gondolom, nem megfelelően kezeltek. Ebben a helyzetben egy olyan mintaprogramról is tudok tájékoztatást adni, ami arról szól, hogy őket a versenyszféra szabályai között is szeretnénk majd alkalmazni.

Ez nem egy késői jövő, ezek a programok jövő év elején mindenképpen elindulnak néhány kelet- vagy észak-magyarországi megyében. Meglátjuk, hogy milyen lesz a fogadtatás. Egyébként erre Nyugat-Európában elég begyakorolt módszertani eljárás van. Bőven megvannak azok a munkakörök, amelyeket ők is el tudnak látni. De itt természetesen biztosítanunk kell azokat a feltételeket, amelyek a munkavégzéshez mindenképpen nélkülözhetetlenek.

Itt a közfoglalkoztatottak kapcsán volt egy észrevétele képviselő úrnak. Nos, a jogalkotó szándéka teljesen egyértelmű: azokat kívánja díjazni, elismerni, akik az elsődleges munkaerőpiacra való visszatérést választják. Tehát ha valaki közfoglalkoztatott, aztán történik valami vele, és majd újra közfoglalkoztatott lesz, az semmiképpen nem az elsődleges munkaerőpiacra való visszatérés, ez nem lehet tartós és hosszan tartó cél. De mindenképpen olyan szemléletet kell kialakítson az emberekben, hogy közfoglalkoztatásból a versenyszférába vezessen az út.

Annál a bizonyos, ön által említett cégnél a munkaügyi ellenőrzések kapcsán volt még fölvetése. Nos, azért azt gondolom, hogy a kollégáim becsülete érdekében mindenképpen el kell mondanom, hogy az ön által említett cégnél az elmúlt kilenc évben 58 ellenőrzés indult, 128 döntésben 192 szabálytalanságot tártak fel kollégáim, és 8 esetben több mint 10 millió forint bírságot szabtak ki. A munkaügyi hatóság szintén tartott 10 darab munkaügyi ellenőrzést, és 4 esetben talált hiányosságot. Tehát nyilvánvalóan kollégáim teszik a dolgukat.

Egyébként az ellenőrzések kapcsán jó partnereink a kamarák, nyugodtan mondhatom, azok a szakmai szervezetek, amelyek tényleg igénylik azt, hogy a tisztességes verseny miatt ezeket az ellenőrzéseket, a szabályok betartását mindenképpen vegyük komolyan. Ahogy ön is említette, itt a bírság mértéke már-már az ellenőrköt hozta komolytalan helyzetbe, hogy finoman fogalmazzak.

Gréczy Zsolt képviselőtársaim szavaiból is azt véltem kihallani, hogy támogatja a törvénycsomagot. Köszönöm szépen.

Hohn Krisztina: a kisgyermekes anyák rugalmas foglalkoztatása. Még azt is hihettem volna, hogy ma délelőtt egy rendezvényen voltunk, de nem így volt. Ma voltunk Tatán egy vállalkozókkal való konzultáción, egy megbeszélésen, ahol egyébként a nagyon jelentős munkáltatók mondták azt, hogy a kisgyermekes anyák foglalkoztatása számukra küldetés is. Nyilván küldetés, hiszen azért mégiscsak egy humánum, hogy ezeknek a szülőknek tudjunk segíteni. Praktikus is, hiszen ők azért szorgos kezű, fegyelemhez szokott hölgyek, tehát teszik a dolgukat.

Ami szakmailag mindenképpen nagyon lényegi észrevétel és javaslat volt több kolléga, cégvezető részéről, hogy bizony most már ők találják ki azt a munkamódszert, hogy hogyan és miképpen lehet őket foglalkoztatni: kismama műszakok, későbbi munkakezdekések, párokban való foglalkoztatás, hogy valaki 4 órát, valaki másik 4 órát, és így telik ki a napi 8 óra például egy-egy munkakörben. Ezek mind-mind olyan javaslatok, amelyeket az élet ír. Nekünk, azt gondolom, közszereplőknek nagyon fontos feladatunk, hogy ezeket az élettapasztalatokat meghalljuk és törvényi szinten is, vagy azon a szinten, ahol kell, építsük be a munkánkba.

A nagyszülői gyed kapcsán nagyon komoly kérdés volt, hogy vajon milyen érdeklődés van. Képviselő úr, számadatokat egyelőre nem tudok mondani, de azt mindenképpen ígérem, hogy mihelyest az első adatok nálunk rendelkezésre állnak, azt el tudom önnek küldeni. De teljesen értem, hogy érdemes és megbízható, hogy amikor ezeken a vállalati fórumokon részt veszünk, akkor alig van olyan, amikor ez a kérdés ne hangozna el. Nyilván most alapvetően még a feltételekkel kapcsolatosak az észrevételek, hogyan, miképpen, mikortól. A törvény elfogadását követően azért sok minden tisztázódik, és azt gondolom, utána belátható időn belül konkrét számadatok is rendelkezésre állnak.

Köszönöm szépen még egyszer a támogató javaslatokat, az építő kritikákat, azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat mindenképpen érdemes arra, hogy akár egyhangúlag is támogatni tudja a parlament. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Ezzel az általános vitát lezárom, és megkérdem a másik előterjesztőt, Fülöp Attilát, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Oné a szó, államtitkár úr.

FÜLÖP ATTILA, az emberi erőforrások minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is szeretném megköszönni minden képviselőnek, aki hozzászólt. Külön szeretném megköszönni a konstruktív hozzászólásokat és azt a hangnemet, amit, azt gondolom, a szociális törvény, a mögöttes élethelyzeteket nézve akár szociális terület,

gyermekvédelmi terület megkíván. Azt gondolom, hasznos gondolatok hangoztak el.

Én összesen három témára szeretnék csak röviden reagálni, az egyik, ami az idősgondozás kapcsán felmerült. Itt annyiban egészíteném ki azt, ami elhangzott, hogy a mostani módosítás egy plusz szolgáltatási lehetőség beépítését jelenti a rendszerbe, még hozzá olyan honfitársaink részére, akik gondozási szükséglet megállapítása nélkül szeretnének igénybe venni időotthoni ellátást. Ma körülbelül 60 ezer ember vesz igénybe bentlakásos időotthoni ellátást, de egyre több olyan igény merül fel, ahol az a kérés, hogy a gondozási szükséglet nélkül szeretnék igénybe venni. Itt természetesen a szakmai szabályok érvényesek, azokat be kell tartani, de többek között nem kell vizsgálni majd jövedelmet és nem lesz térítésszabály alkalmazandó ezekben az intézményekben.

Szóba jött a gyermekvédelem kérdése Hohn Krisztina képviselő asszony és Mesterházy Attila úr részéről. Egy dolgot szeretnék kiemelni, hogy ma is létezik egy olyan segítség ezeknek a gyermekeknek, hogy ha elérték a nagykorúságot, és kikerülnek 18 évesen vagy az utógondozás után a rendszerből, kapjanak lakhatásra külön támogatást. De ennél sokkal fontosabbnak gondoljuk azt, amiért elkezdtük lehetőség szerint az intézményi felügyelet helyett a családban való nevelkedést minél inkább előtérbe helyezni a nevelőszülői hálózatokkal. Ha az általuk átélt traumákon nem fogunk tudni bizalmi szálakat erősíteni és családban való nevelkedésen keresztül a bizalmat erősíteni, akkor 18-23 évesen nem fogják tudni használni azt a pénzt sem, amit az életkezdéshez kapnak. Úgyhogy ezt a fajta közösségi kötődést legalább ilyen fontosnak gondoljuk. Ezért is indult el pont a napokban egy olyan összefogás, ahol fontos magyar vendéglátó, gasztronómiai cégek próbálják meg alkalmazni majd azokat a gyermekeket, hogy lehetőség szerint a felelős életvitelt minél inkább megtanulják.

Végezetül szóba jött a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatása. Itt is annyit szeretnék kiemelni, amit Bodó államtitkár úr részben elmondott már, hogy jelenleg mintegy 150 ezer olyan honfitársunk van, aki megváltozott munkaképességű, de van munkája. Ez azt jelenti, hogy a célcsoportnak ma körülbelül 42 százaléka dolgozik, ez a 18 százalékot sem érte el 2011-ben. Tehát itt van fejlődés, de van is hely még annak, hogy tovább fejlődjön. Ebben szeretnénk, ha minél több piaci cég partner lenne.

(17.10)

Ezért került bevezetésre idén év elején az, hogy minden megváltozott munkaképességű foglalkoztatott után a minimálbér kétszereséig járulégmentességet élvez egy cég. Ebben szeretnénk minél több szövetséget kötni, mert a kormány önmagában akkor fog tudni segíteni, ha a piaci cégek is úgy gondolják, hogy tudnak és képesek felvenni megváltozott munkaképességű embereket. Még egyszer köszönöm szépen a

hozzászólásokat és a támogató hozzáállást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Szűcs Lajos, Font Sándor és Nyitrai Zsolt képviselők által benyújtott előterjesztés T/8036. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szűcs Lajos úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Mélyen tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Egy olyan rövid törvényjavaslatról van szó, amelyik abból építkezik, amit a 2013. évi CII. törvény alkalmazása óta megismertünk. A tavalyi évben a Magyar Országos Horgász Szövetség egy közfeladat-ellátási lehetőséget kapott meg, és ehhez a közfeladat-ellátási lehetőséghez kapcsolódóan pontosítja ez a törvényjavaslat azt a lehetőséget, hogy a horgászok adatait hogyan kezelheti, milyen pontok alapján a horgászszövetség.

Nagyon egyszerű lenne azt mondani, hogy minden törvénynek megfeleltünk az előző időszakban. Természetesen a GDPR-szabályok időközi változását figyelembe vevő módon készült el ez a törvényjavaslat, és a NAIH ellenjegyzésével nyújtottuk be ezt a javaslatot. Arról van szó, hogy a tavalyi évben elindult egy olyan horgászok kártya kibocsátása, amellyel az okmányrendszerét újítjuk meg a horgászoknak. Ehhez az okmányfrissítéshez, ehhez az okmányújításhoz van szükségünk ezeknek az adatoknak a használatára, erre adja meg a felhatalmazást ez a törvényjavaslat.

Úgyhogy kérem a tisztelt Házat, hogy a törvényjavaslatot tárgyalja meg, és lehetőség szerint fogadja el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem Farkas Sándort, hogy hozzá kíván-e szólni. *(Farkas Sándor jelzésére:)* Államtitkár úr jelzi, hogy igen. Öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önkéntesek fekvő T/8036. számú törvényjavaslat a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosítását tartalmazza. A 2013. szeptember 1-jével hatályba lépő törvény koncepcionális váltást jelentett a halállomány megújulni képes természetes erőforrásértékének és védelmének előtérbe helyezésével, valamint rekreációs tevékenységként a horgászat halászattal szembeni előnyben részesítésével.

Ezt erősítették meg a törvény 2015. évi, az Országgyűlés által általánosan támogatott módosításai is, amelyek révén megszűnt a kereskedelmi célú halászati engedélyek kiadása, illetve lehetővé vált a magyar államot megillető halgazdálkodási jog hasznosításának rendezése úgy, hogy az országos horgász-érdekképviseletet ellátó Magyar Országos Horgász Szövetség részére haszonbérleti szerződéssel közvetlenül, pályázat nélkül is átadhatóvá vált egyes nyilvántartott halgazdálkodási vízterületek halgazdálkodási joga.

A törvény és kapcsolódó végrehajtási rendeleteinek további finomhangolása is a célok, azaz az immár a félmillió létszámot meghaladó horgásztársadalom igényeinek minél jobb kiszolgálását célozta. Jelen törvényjavaslat is e folyamat része, az ebben foglalt módosítás szükségességét elsősorban a kialakult jó gyakorlat fenntartása, így a törvény alapkoncepciójának a szakmai és érdekvédelmi szervezetek igényeihez is igazodó kiteljesítése indokolja.

A horgászati célú nemzeti halgazdálkodási és horgászati stratégiáról és az országos horgászati hálózati program végrehajtásához szükséges feladatokról szóló 1064/2018. (II. 28.) számú kormányhatározat végrehajtása végett 2018 decemberében módosult a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény és annak végrehajtási rendelete is. Ennek eredményeként a Magyar Országos Horgász Szövetség az állami halgazdálkodási díjak bevételeit az idei évtől kezdődően közvetlenül megkapja, és azt az állami közfeladatok ellátására fordítja. E közfeladatok között szerepel a halfogásra jogosító állami okmányok, azaz az állami horgászjegy, állami halászjegy és az ehhez kapcsolódó fogási naplók kiadásának feladata is, aminek hatékony és szabályszerű ellátásához az ezen okmányok kiváltására jogosult személyek nyilvántartására is szükség van. A törvény a Magyar Országos Horgász Szövetség által ellátandó közfeladatként nevesíti a horgásznyilvántartás biztosítását, a nyilvántartásba vételt, valamint a horgászegyesületi tagságot igazoló magyar horgászkártya kiadását. Emellett a törvény végrehajtási rendelete tisztázza, hogy a horgászok és a rekreációs halászok nyilvántartásának vezetését, valamint a nyilvántartást biztosító regisztrációt a horgászsövetség végzi.

Mivel a korábbi nyilvántartás számos hibával és átfedéssel volt terhelt, új, teljesen megbízható tartalommal felépített nyilvántartás létrehozására volt szükség. Az elvárt adatminőségű nyilvántartás biztosítása érdekében a Magyar Országos Horgász Szövetség 2018 végén elindította a horgászregisztrációt. Az azóta eltelt egy év tapasztalatai alapján kijelenthető, hogy a rendszer kiválóan működik, sikerült átfedésektől és hibáktól mentes nyilvántartást létrehozni.

Az illetékes adatvédelmi hatóság idén jelezte, hogy a hatályos jogszabályi háttér a Magyar Országos Horgász Szövetség adatkezelését nem rendezi teljeskörűen, ezért szükségessé vált a bevált és működő gyakorlat jogszerű alkalmazásának hátterét teljessé tenni. Ennek megfelelően a törvényjavaslat megadja, hogy a Magyar Országos Horgász Szövetség törvényben előírt

közfeladatainak ellátása körében a horgásznyilvántartás és a rekreációs halász-nyilvántartás biztosítása, illetve a nyilvántartásba vételt igazoló magyar horgászkártya kiadása során milyen adatokat kezel.

A nyilvántartott személyek javaslatban szereplő adatainak kezelése elengedhetetlenül szükséges a halfogásra jogosító állami okmányok jogszerű kiadása, valamint ezek kiváltását időszakosan tiltó hatósági szankciók megvalósítása érdekében. Ehhez nélkülözhetetlen, hogy az érintett személyek egyedi azonosítással kerüljenek nyilvántartásba, és egy személy a nyilvántartásban csak egyszer szerepelhessen. A halfogásra jogosító okmányok kiváltására vonatkozó jogosultság csakis ilyen háttérre támaszkodóan igazolható, ami elengedhetetlen ahhoz, hogy a Magyar Országos Horgász Szövetség és az arra jogosult tagszervezetei a horgászokmányok kiadását biztosítani tudják.

Tisztelt Országgyűlés! A november 22-én benyújtott T/8036. számú törvényjavaslat olyan kiegészítéseket tartalmaz - igaz, rövid a törvénytervezet -, amelyek a törvény eredeti koncepciójához igazodva a rekreációs tevékenységnek, a horgászat lehetőségének a folyamatos biztosítását szolgálják. A halgazdálkodásért felelős agrártárca számára elengedhetetlenül szükséges a halfogásra jogosító állami okmányok kiadását állami közfeladatok ellátásaként végző Magyar Országos Horgász Szövetség által kialakított és jól működő nyilvántartási rendszer fenntartása, amihez szükséges a teljes körű jogszerűség biztosítása is.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az elmondott indokok alapján a törvényjavaslatot tárgyalja meg, majd azt követően fogadja el. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Fazekas Sándornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. FAZEKAS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő, a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló T/8036. számú törvényjavaslat, ahogyan azt előterjesztő képviselőtársam, valamint államtitkár úr is ismertette, lényegében arról rendelkezik, hogy a Magyar Országos Horgász Szövetségnek milyen adatokat indokolt, illetve szükségszerű kezelnie a közfeladatai ellátása során.

Amint tudjuk, a Magyar Országos Horgász Szövetség a 2018. év végén elindított horgászregisztráció rendszerét a természetes személyek adóazonosító számára alapozva alakította ki a praktikum elve alapján.

(17.20)

Értelemszerűen adóazonosítóval minden természetes személy rendelkezik, és ez a szám az életünk során változatlan marad, nem jár le, nem módosul, mint

a személyazonosításra alkalmas igazolványok azonosító számai.

A rendszer kialakítását és bevezetését megelőzően a Mohosz szakértőkkel és a szaktárcákkal egyeztetve arra jutott, hogy ez a megoldás jogszerűen megvalósítható. A regisztráció meg is kezdődött, működik. A működésével átlátható, egyértelmű nyilvántartás született.

Ezt követően érkezett észrevétel, miként ezt hallhattuk, a Nemzeti Adatvédelmi és Információs Szabadság Hatóságtól, amely szerint az adatkezelés jogszerű alkalmazásának háttere nem teljes körű, ezért ennek megfelelően kerül most átfogó rendezésre a jogszabályi háttér. Módosul tehát az adatkezelési gyakorlat, a horgászok természetes személyazonosító adatait, lakcímet, kézbesítési címét, telefonos és elektronikus elérhetőségét kezeli; utóbbi kettőt kizárólag a nyilvántartott hozzájárulása esetén. Megszűnik tehát az adóazonosító jel alapján való azonosítás.

A törvényjavaslat tartalmát megismerve nyugodt szívvel kijelenthetjük, hogy a módosítások a hatékonyabb közfeladat-ellátást segítik, a hasznos és érdemi tapasztalatok érvényesítését hivatottak szolgálni. Kérem tehát, támogassák az önök előtt fekvő T/8036. számú törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartí padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Steinmetz Ádámnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény hatálybalépése óta eltelt időszak alatt összegyűjtött jogalkalmazási tapasztalat időszzerűvé tette a törvény kiegészítését - áll a most T/8036. számon előttünk fekvő módosító javaslat általános indoklásában.

De úgy is fogalmazhatnánk, hogy jelen módosító javaslat pontosítja a Magyar Országos Horgász Szövetség adatkezelési gyakorlatát, és feloldja az eddig fennálló törvénytelen állapotot, azt, hogy a Szűcs Lajos által vezetett Mohosz törvénytelenül kérte be és kezelte eddig a tagok személyes adatait. Köszönjük, elnök úr, hogy ezen a gyakorlaton változtatni kíván, és benyújtotta ezt a javaslatot.

Most pedig az Agrárminisztérium államtitkárához, Farkas Sándor úrhoz fordulok, illetőleg Fazekas Sándor volt miniszter úrhoz, és ez úton is szeretném önöket megkérni arra, hogy a korábbi ígéreteikhez híven kártalanítsák azt a 200 halászcsaládot, akik a törvény hatálybalépésével elveszítették a megélhetésüket és a munkájukat.

Továbbá bízunk benne, hogy a jövőben érdemi mennyiségű forrást juttatnak a hazai horgászturizmus fejlesztésére, például a Balaton-parti horgászhelyek kialakítására és fejlesztésére. A beépítések miatt

ugyanis lassan már nemcsak a strandolók, hanem az a 80 ezer, jegyet kiváltó horgász sem fogja tudni megközelíteni a partot, aki szeretne balatoni halat fogni.

És ha már balatoni hal! Örülök neki, hogy Nagy István agrárminiszter úr visszakozott abból a korábbi álláspontjából, ami egy korábbi kérdésemre adott válaszából derült ki, konkrétan, hogy aki balatoni halat szeretne enni, az fogjon magának. Miniszter úr azóta tájékoztatott minket arról, idézem: „Jogos elvárás az ott élők, az ott nyaralók részéről, hogy balatoni márkával minősített halat fogyasszanak - és most tessék figyelni! -, és hogy valóban balatoni is legyen, az a jövő esztendőig biztosan megoldott.” Mindezek után én már csak azt szeretném kérni önöktől, hogy legkésebb a szezon elejéig alkossák meg a „balatoni” védjegyminősítést, úgy, hogy azt kizárólag a Balatonból kifogott halak kaphassák meg.

Remélem, hogy az általam most elmondottakat nemcsak meghallgatják, hanem tesznek is a megvalósításuk érdekében. Én pedig az előttünk fekvő törvényjavaslat támogatását fogom kérni a Jobbik-frakciótól.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Én a másik végén kezdem, tehát előrebozsátom, hogy nyilván támogatható a javaslat. Egy olyan javaslatról van szó, amely rendez egy már kialakult helyzetet, amely nem igazán jogszerű. A kérdés nyilván ennek kapcsán az, hogy miért nem lehetett eleve jogszerű ez a helyzet, illetve, hogy miért nem előre kezelték ezt a kérdést. Ezt a kérdést azért amellet, hogy elmondja az ember, hogy támogatja a javaslatot, nyilvánvalóan érdemes az asztalra tenni.

Egy észrevétel talán az életszerűség tekintetében. Itt a változásokat, az adatokban történő változásokat 30 napon belül kell bejelenteni, jelezni a szövetségnek a javaslat szerint. Nagyon kérdéses szerintem, hogy ez mennyire lesz tartható az életben, a gyakorlatban a horgászok részéről, illetve nem lenne-e életszerűbb talán az éves dokumentumok kiadásakor ezt a kérdést kezelni.

Még egyetlen kérdésre szeretnék rávilágítani; azt gondolom, a többi Steinmetz Ádám képviselőtársam ellenzéki aspektusból talán már megvilágította. A kérdés az, hogy nyilván a kialakult helyzetben, hogy mi a megoldás, illetve a megoldás mennyire megfelelő, talán érdemes ilyenkor az adatvédelmi ombudsmannal egyeztetni: történt-e ilyen egyeztetés? *(Farkas Sándor bólint.)* Nagy bólogatás a válasz, ez engem megnyugtat itt első körben.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezér-szónoki felszólalások végére értünk. Most megadom a szót két percben Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Egyetlenegy mondatára szeretnék az államtitkár úrnak reagálni. Úgy fogalmazott, hogy ugyan nem volt jogszerű az adatkezelés, de kiválóan működtek az adatbázisok. Ha valami nem jogszerű, akkor, államtitkár úr, azt nem lehet kiválóan működtetni és rendben tartani; ha már adatokról beszélünk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban. - Dr. Lukács László György: A Kubatov-listából indul ki.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most normál időkeretben megadom a szót Fazekas Sándor képviselő úrnak.

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársak! Megszólítva érzem magam, és szeretnék reflektálni, különös tekintettel arra, hogy itt a jogszerűség vagy törvénytelenység vagy észrevétel, s a többi, ezek külön kategóriák, a különböző jogértelmezési kérdésekben való eligazodást azért segítik.

Tehát fel szeretném azt olvasni ismételtén, hogy a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságtól az adatkezelés jogszerű alkalmazásának háttere volt vitatott; azt írták erre, hogy nem teljes, ezért ennek megfelelően kerül most teljes körű rendezésre a jogszabályi háttér. Ez nem azonos azzal, hogyha valami törvénytelen vagy szabálytalan, hanem ahogy idéztem, ez az Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnak a véleménye, és szerintem egy kormány, egy tárca, az előterjesztő akkor jár el helyesen, ha igyekszik az összes szabálynak a lehető legnagyobb mértékig megfelelni. Jól tudjuk, hogy az információs és adatkezelési joganyag nem egyszerű joganyag. Ebben az esetben is a konkrét normákhoz kapcsolódó igazodásról van szó. Tehát szerintem fontos az, hogy a megfelelő fogalmakat használjuk a megfelelő szituációkra.

A másik, amit Steinmetz képviselő úr fölvetett, és ezzel én is egyetértek, nagyon hasznosnak tartom, bár nem konkrét része a napirendnek így első ránézésre, a mintegy 200 károsult halász kártalanítása vagy kártérítése; ez nyilván inkább kártalanításnak minősülhet. Azt el szeretném mondani, hogy hivatali időm alatt konkrét, részletekbe menő adatokkal alátámasztott kárigény a tárcához nem érkezett be. És nyilván csak egy ilyen konkrét, részletes adatokkal alátámasztott kárigényre figyelemmel tud bármely állami szerv döntést hozni. Hogy aztán később volt-e ilyen jelzés az érintettek részéről, azt nyilván a tárca részéről jelen lévő államtitkár úr, miniszterhelyettes úr el tudja mondani; tehát nincs arról információ, hogy jött volna ilyen részletes kárigény. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nincs tudomása róla. Mint ahogy arra is

figyelemmel kell lennünk, hogy miközben a kereskedelmi célú halászat megszűnt a természetes vizeken, azok, akik ezeken a területeken voltak, lehetőséget kaptak más, a törvényi korlátozás alá nem eső vízterületeken a korábban gyakorolt szakmájuk folytatására legjobb tudomásom szerint.

De azzal egyetértek, hogy hasznos, hogy ez fölvetődött. Nyilván erre oda kell figyelni, tehát biztos vagyok abban, hogy ha konkrét kárigény beérkezik a kormány, illetve a szaktárca elé, akkor ezt megfelelő szinten fogják majd kezelni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok és a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztő nevében Szűcs Lajos képviselő úrnak.

(17.30)

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én állok most itt önök előtt, de mögöttem 562 ezer olyan horgász van, akinek az érdekeit próbálom képviselni, és csak egy tavaly decemberi NAV-os közleményt szeretnék itt felolvasni önöknek: 2019-től bővül az adóigazolvánnyal intézendő ügyek köre, például már a jövő évi horgászkártya kiváltásához is szükség van az adóazonosító jelet igazoló okmányra - írta a NAV, nem én, a NAV írta ezt, ez a közlemény visszakereshető. Valóban arról volt szó, hogy egyeztetéseket folytatunk és folyamatosan folytatunk az Adatvédelmi Hatósággal, és itt elsősorban nem arról van szó, hogy mi törvénytelenül kezeltünk vagy kezelünk adatot, hanem arról van szó, hogy a személynek az azonosításához szükséges adatokat mikor, meddig és hogyan lehet megőrizni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azért ha bármelyikük egy mosógépet, egy mobiltelefont szeretne hitelre vásárolni, vagy egy pályázatot szeretne beadni, gondolkodás nélkül veszik el az önök személyes adatait, másolják le a személyazonosító igazolványukat, a lakcímkártyájukat és az adókártyájukat. Mi leszünk az első olyan szervezet, amely valóban olyan törvényi felhatalmazás alapján tudja ezeket az adatokat kezelni, hogy utána senkinek ne lehessen abban kérdése, hogy ezeket az adatokat jogszerűen kezeljük-e. Itt van az a horgászkártya *(Felmutatja.)*, amely alapján a XXI. századnak megfelelő adattartalommal bármelyik vízterületen lévő, erre feljogosított személy tudja ellenőrizni a horgászokat, és onnantól kezdve senkinek nem lehet kibúvója, hogy ő valóban az a személy, aki, vagy nem. 562 ezer horgásztársunk van, a 280 ezerről 562 ezerre történő növekedésben pontosan egy olyan tisztulási, tisztítási folyamat volt, hogy ne tudjon valaki egy évben több horgászenvedélyt kiváltani, ne tudjon több fogási eredménynaplóval rendelkezni, hogy megszűnjön az a rablás, ami a vizek partján volt.

Köszönöm a miniszter úrnak, hogy elmondta a halászokkal kapcsolatos történetét. Én arról tudok önöknek beszámolni, hogy minékünk van egy olyan adatbázisunk, amelynek kapcsán valóban megkerestünk minden olyan halászbembert, aki ezzel foglalkozott, 130-an voltak, akiket megtaláltunk és megkerestünk. Közülük mindenkinek munkalehetőséget biztosítottunk, hiszen azokat az embereket, akik valóban dolgozni akarnak, azokat fel is vettük - nyolcan voltak a 130 emberből -, ők most is végzik a rekreációs halászatot és végzik az állományszabályozó halászatot nálunk. A többiek - ahogy a miniszter úr is elmondta - igazi kártalanítási vagy kártérítési igénnyel mindig csak revolvertették a minisztériumot, és soha nem nyújtottak be konkrét adatokat, amikor megkérdeztük tőlük például azt, hogy hány eszközük volt az elmúlt időszakban, ami miatt kártalanítani kellene őket, akkor sosem mondták meg, hogy milyen tényleges számról van szó.

A balatoni hal kérdése is mindig előjön bűvópataként az elmúlt években. Egy dolog biztos, tisztelt képviselőtársaim, hogy a Balaton nem egy hűtőszekrény vagy egy medence, amelyet mindennap ki lehet nyitni, és onnan olyan halat lehet venni, amellyel az éttermeket el lehet látni. Éppen a múlt héten volt egy olyan tárgyalás, amikor megpróbáltuk ennek a legfontosabb kérdéseit felvetni. A legizgalmasabb kérdés az, hogy a Balaton vízgyűjtő területén nevelt, termelt hal osztja-e a Balaton sorsát, mert ha igen, akkor a tógazdaságokban nevelt jó minőségű magyar hal megkaphatja a Steinmetz képviselő úr által mondott védjegyet, és azokat a halakat az éttermekben el lehet fogyasztani. Ehhez viszont az kell, hogy a termelőtől az étteremig, a felhasználóig egy olyan zárt és számlával igazolható sor legyen, ahol senki, de senki nem lehet abban bizonytalan, hogy annak a halnak az eredete más, mint amit mondanak. Ebben, azt gondolom, van még közös munkánk, és mindenkit, aki ebben segíteni óhajt bennünket, nagyon szívesen látunk - természetesen ez nem ennek a törvényjavaslatnak a része.

Mindenkinek köszönöm, aki megszólalt a törvényjavaslat kapcsán, és kérem önöket, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Steinmetz Ádám tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A módosító javaslatok beadására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a szakképzésről szóló 2019. évi ... törvény hatálybalépésével összefüggő módosító és hatályon kívül helyező rendelkezésekről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8014. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzeti napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás János úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mintegy két hete kezdte meg a parlament a szakképzési rendszer új alapokra helyezését célzó törvényjavaslatnak a tárgyalását, amellyel összefüggésben dinamikus, változatos, és azt gondolom, hogy színvonalas vitára került sor, tegnap pedig ezen csodálatos vitát követően a tisztelt Országgyűlés el is fogadta a szakképzési törvényt.

A javaslat átfogó céljaival, azt gondolom, hogy mindenki azonosulni tudott, a célok megvalósításának választott irányai tekintetében viszont természetesen voltak közöttünk nézetkülönbségek. A vita során több hozzászólás keretében is elhangzott, hogy a tervezett változások a szabályozási rendszer sokkal szélesebb területét érinthetik a törvényjavaslat által lefedettnél. Valóban, a szakképzésről szóló törvény tervezete olyan jelentős fogalmi, jogállási, szervezeti változást jelentett, amely elengedhetlenné teszi a jogszabályi környezetnek a nagyarányú hozzáigazítását is. Ezért miközben előkészítettük a szakképzés átalakítását megalapozó törvényt, párhuzamosan készült a jelen törvénycsomagnak az előkészítése is. Ugyanakkor indokoltnak tartottuk a két törvényjavaslatnak az elkülönítését annak érdekében, hogy külön-külön minél jobban körül lehessen járni a szakképzési rendszer megújításával járó közvetlen és a másodlagos szabályozási változásokat.

Tisztelt Országgyűlés! A szakképzés rendszerének változása széles körben érint további jogszabálymódosításokat, ezért az önök előtt fekvő törvényjavaslat 80 törvény módosítását tartalmazza. Ezek elsődleges célja a jogrendszer harmonizálása az új szakképzési törvénnyel, továbbá olyan kapcsolódó jogszabálymódosítások megalkotása, amelyek elősegítik, biztosítják az átalakult szakképzési és felnőttképzési rendszer hatékony működését, lehetőségeinek teljes körű kihasználását.

A módosítások között jelentős számban szerepel, mintegy 60 törvényt érint, és technikai módosításnak tekinthető a köznevelés rendszerétől elkülönülő, az oktatási rendszeren belül önálló ágat képviselő új szakképzési fogalmak, elnevezések átvezetése. Ezek közül a következőket emelném ki.

A törvényjavaslat a szakképzés szabályozási rendszerének átalakításával összhangban pontosítja a szakképzésért felelős miniszter feladatait a szakképzés finanszírozásának alapvető forrását jelentő Nemzeti Foglalkoztatási Alap képzési alaprésze vonatkozásában. A szakképzés új rendszerében megváltozik a tanulók, illetve a képzésben részt vevők számára biztosítható ösztöndíjak, juttatások és támogatások rendszere. A törvényjavaslat erre való tekintettel tartalmazza a szakképzéssel összefüggő egyes tanulói tevékenységekhez kapcsolódóan meghatározott adómentességek körének ez irányú módosítását is. Ennek megfelelően adómentessé válik a személyi jövedelemadó tekintetében a szakképzési törvény alapján meghatározott mértékben kifizetett ösztöndíj, az egyszeri

pályakezdési juttatás, a rászorultsági helyzetre és a jó tanulmányi eredményre tekintettel pályázat útján nyújtott támogatás, valamint a duális képzőhelyen folytatott szakirányú oktatásban részt vevő személynek kifizetett munkabér és a minimálbért meg nem haladó mértékű más pénzbéli és nem pénzbéli juttatás.

(17.40)

Szintén a duális képzés megváltozott szakképzési, foglalkoztatási struktúrájához - tanulószerveződés helyett szakképzési munkaszerződés - kapcsolódik az a módosítás, amely a szakirányú oktatásban részt vevő tanuló számára kifizetett pénzbéli és nem pénzbéli juttatás szociális hozzájárulásiadó-mentességét állapítja meg. Továbbra is a duális képzés körében maradva, egy következő módosítás biztosítja a szakképzési munkaszerződés alatti képzési idő szolgálati időbe való beszámítását.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat értelmében a családok támogatásáról szóló törvény módosításával kiterjesztésre kerül a családi pótlékra való jogosultság a köznevelési rendszertől elvált szakképzési rendszerben tanulóakra is. A megújuló szakképzés érinti köznevelés rendszerét is. A tervezet a szakképzési rendszer kialakításához kapcsolódóan újraszabályozza a köznevelési feladatok és intézmények rendszerét, megteremti a művészeti szakgimnáziumok működésének és a művészeti szakképzések megszerzésének új törvényi hátterét. Módosításra kerülnek a szakiskolák szakképzéssel összefüggő tevékenységeinek szabályai, valamint megvalósul a törvényi háttere a 8. évfolyamos tanuló számára a megfelelő középfokú továbbtanulási irány kiválasztását segítő kompetenciavizsgálatnak.

A törvényjavaslat egyszerűsíti az alternatív köznevelési intézményekre vonatkozó szabályozást is. Jelenleg a miniszter közzéteszi az egyes alternatív keretterveket, illetve a kormányhivatal egy komplex eljárást követően adja meg a működési engedélyt. A jövőben ez egyszerűbb lesz. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma egy eljárás keretében végzi majd az engedélyezést, és megnő a miniszter mozgásterét az egyedi megoldások engedélyezése terén, deregulálásra kerülnek ugyanis a törvényből azok a bonyolult szabályok, amelyek jelenleg a legkülönbözőbb kísérleti iskolákra együttesen vonatkoznak, és amelyek körül számos vita volt az elmúlt évek törvényhozása során, amikor a köznevelés egészére vonatkozó szabályokat ezekkel folyamatosan összhangba kellett hozni.

Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Az új szakképzési rendszer kialakítása és a vállalatok átalakult képzési igényei, elvárásai meghatározó módon befolyásolják a felnőttképzés rendszerét is. Ezért a törvényjavaslat keretében szükségessé vált a felnőttképzésről szóló törvény harmonizálása és módosítása is. A felnőttképzés rendszerét erősítő új elemként jelenik meg, hogy a programkövetelményeken alapuló szakmai képzések esetén - akkreditált vizsgaközpontokban letett képesítő vizsga esetén - állam által elismert

szakképzés megszerezhető. Kibővül a felnőttképzési tevékenységek köre minden olyan oktatásra és képzésre, amely kompetenciakialakításra és -fejlesztésre irányul, és szervezeten valósul meg.

A javaslat értelmében felnőttképzési tevékenység a jövőben bejelentés vagy engedély alapján lesz folytatható. Engedély kell az olyan felnőttképzési tevékenységhez, amihez kapcsolódóan vizsga tehető, továbbá, ha részben vagy egészben költségvetési támogatásból vagy európai uniós forrásból megvalósuló oktatás vagy képzés megszervezésére kerül sor. Az engedély alapján végzett felnőttképzési tevékenység során a hatályos szabályozáshoz hasonló, szigorúbb működési követelményeknek kell megfelelni. Ehhez képest a bejelentéshez kötött felnőttképzési tevékenység esetén csak néhány egyszerűen teljesíthető szabályt kell majd alkalmazni.

Ezen új struktúrához igazodik a felnőttképzők ellenőrzésének a jelenlegihez képest rugalmasabb rendszere, valamint módosul, egységessé válik a felnőttképzési szakértői rendszer is. Az új feltételrendszernek megfelelő szakértők pedig a korábbinál szélesebb területen, összetettebb tevékenységet is végezhetnek. A felnőttképzési támogatásokkal összefüggésben pedig jelzem, hogy bővül a felnőttképzési tevékenységhez kapcsolódóan nyújtható állami támogatások köre.

Az új szabályozás szerinti felnőttképzési tevékenység folytatására 2020. július 1-jétől lesz lehetőség, ugyanakkor a régi szabályok szerint a felnőttképzők 2022. december 31-éig még jogosultak lesznek a korábbi, már meglévő engedélyeik alapján felnőttképzési tevékenységet folytatni. Ezen határidők biztosítják a megfelelő felkészülési lehetőséget a változásokra, valamint a rugalmas átmenetet, továbbá biztosítják a még folyamatban lévő és állam által támogatott képzések lefolytatását, illetve befejezését.

A mai modern oktatási rendszerek nélkülözhetetlen elemét képezik az információk rögzítését, továbbítását, feldolgozását biztosító és segítő nyilvántartási rendszerek. Ezt szem előtt tartva a törvényjavaslat az oktatási nyilvántartásról szóló törvénybe is beépíti, és önálló szakrendszerként határozza meg a szakképzés információs rendszerét, a felnőttképzés adatszolgáltatási rendszerét és a pályakövetési rendszert, meghatározva ezek adatszolgáltatási szabályait, valamint az új szakrendszerek személyes adatainak körét.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslatból kiemelt részletek is megerősítik, hogy a szakképzés rendszerének megújítása, a felnőttképzés elemeinek korszerűsítése átgondolt, a kor kihívásait maximálisan szem előtt tartó, széles körű szakmai folyamattal eredménye. Az új szakképzési és felnőttképzési keretek minden képzésben érdekelt és érintett számára számos új lehetőséget és ezek előnyös kihasználásához megfelelően erős és stabil jogszabályi hátteret nyújtanak.

A kíváncsiság, a tudásvágy egyidős az emberrel, és nekünk fontos feladatunk, ennek az igénynek

szervezett kiszolgálása, a tudás szabályozott keretek közötti megszerzésének minél szélesebb körben történő biztosítása. A törvényjavaslat elfogadásával lehetőség nyílik arra, hogy a szakképzés új és a felnőttképzés megerősített, magas színvonalú rendszere révén elmondhassuk, hogy jelentős előrelépést tettünk ezen a területen is. Ennek érdekében kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezér-szónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Vinnai Győzőnek, a Fidesz képviselőcsoportja vezér-szónokának.

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat, amely a szakképzési törvény hatálybalépésével összefüggő módosító és hatályon kívül helyező rendelkezésekről szól, nagyon lényeges, mintegy 80 törvényt érint, ahogy államtitkár úr is mondta expozéjában is, és stabil jogszabályi hátteret akar adni az új szakképzési törvénynek.

Mint ismeretes, tavasszal a kormány elfogadta a szakképzés 4.0 című stratégiát, amely a szakképzés és a felnőttképzés megújításának középtávú szakpolitikai stratégiája. Ezután most ősszel benyújtásra került a szakképzési törvény, október 29-én, és ennek az általános vitáját két héttel ezelőtt tartottuk meg a parlamentben. A vitában elmondtuk, hogy egy átgondolt koncepció mentén készült el a stratégia, amely mélyreható és véleményem szerint pozitív változásokat indított el a szakképzésben. Ha a kulcsfogalmakat kellene kiemelnem, akkor keresletvezérelt oktatásról beszélhetünk, a gazdasági és munkaerőpiaci igényeket figyelembe vevő törvényről és egy gyakorlatorientált képzésről.

Nem véletlen, hogy tegnap a parlament 119 igenel, 15 tartózkodás mellett... - szeretném felhívni, hogy az ellenzéki padsorokban is voltak, akik az általános törvényjavaslati vitában átgondolt koncepcióról beszéltek és mélyreható változásról, tehát azt gondolom, hogy ezen a nyomvonalon el lehet indulni, tehát 15-en úgy gondolták, hogy tartózkodnak, tehát nem nemet nyomtak.

A mostani előterjesztést, amely november 12-én került benyújtásra, a szakképzési törvény részeként és mégis külön tárgyaljuk, mert ahogy említettem, mintegy 80 törvényt érint, melyeket módosítani kell, vagy bizonyos részeket hatályon kívül kell helyezni. Az egyeztetések megtörténtek a tárcák között. De fel kell tenni a kérdést, hogy miért kellett külön benyújtani. Véleményem szerint azért, mert a szakképzési törvény olyan jelentős fogalmi, jogállási, szervezeti változást jelent, hogy szükséges a jogszabályi környezet hozzáigazítása, sőt, ahogy államtitkár úr mondta, stabil jogszabályi környezetet kell kialakítani, amely a tartalmi kérdéseket is meghatározza.

(17.50)

Úgy véljük, hogy külön-külön jobban körül lehet járni a szakképzési rendszer megújításával járó közvetlen és - idézőjelben mondom - másodlagos szabályozási változásokat, megvizsgálni az új szakképzési rendszer harmonikus illeszkedését biztosító, széles törvényi kört érintő rendelkezéseket.

Engedjék meg nekem, hogy lényegretörően felhívjam a tisztelt Ház, a képviselők figyelmét arra, hogy miért van szükség ennek a törvényjavaslatnak az elfogadására. A köznevelés egységes rendszerétől elszakadó önálló szakképzési szabályozási és intézményrendszer megteremtése új feladatokkal és hatáskörökkel. Aztán: a központi irányítással összefüggő feladatok és hatáskörök megosztása a kormány és a kormány adott ágazatért felelős tagja között - világos viszonyok vannak. Aztán: a tanulói jogviszony mellett megjelenik a felnőttképzési jogviszony, illetve a duális képzőhelyeknél folyó szakirányú képzés szakképzési munkaszerződés alapján történő folytatása - tehát ez is egy új elem, nem tanulószerveződés, hanem szakképzési munkaszerződés.

Tisztelt Ház! Államtitkár úr már említette a fontosabb változásokat. Nagyon sok jogtechnikai, nyelvi, pontosító rendelkezés van, de emellett van néhány tartalmi intézkedés is. Engedjék meg, hogy én is szóljak egy-kettőről! Az egyik, ami nagyon fontos, és erről államtitkár úr is szólt, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása, az adómentességek körének módosítása, mivel a szakképzési törvény keretein belül tanulók, illetve a képzésben részt vevők számára biztosítható ösztöndíjak, juttatások és támogatások rendszere jelentős átalakításra ment keresztül, és ennek megfelelően adómentessé válik.

Hadd húzzak itt valamit alá: akik ide jelentkeznek, a szakképzésbe, akár majd technikumba vagy most szakgimnázium, szakközépiskola, szakiskola, az új rendszerben technikum és szakképző iskola, az én véleményem az, hogy nagyon fontos, hogy ösztöndíjat kapnak. Éspedig kapnak ösztöndíjat az ágazati alapozó képzésnél, mindenki kap ösztöndíjat. Kapnak egyszeri pályakezdési juttatást, kapnak rászorultsági helyzetre és jó tanulmányi eredményre tekintettel - Apáczai-ösztöndíj - pályázat útján ösztöndíjat, és kapnak szakképzési munkaszerződés alapján a duális képzőhelyen folytatott szakirányú oktatásban részt vevők bért, mondhatom azt, hogy munkabért vagy a minimálbért meg nem haladó, más mértékű pénzbeni és nem pénzbeni juttatást, illetve a Klebelsberg képzési ösztöndíj is itt található. Ez nagyon lényeges, amikor pályaválasztásról beszélünk, pályaaorientációról beszélünk, és természetesen a munkaerőpiacnak is szüksége van minél több szakemberre.

Hadd említsem meg, már államtitkár úr szólt a családi pótlékra való jogosultságról. Ez természetesen a szakképzési rendszerben tanulóakra is igaz. Vagy az 1999. évi CXXI. törvény, amely a gazdasági kamarákról szól, és a gazdasági kamarák által eddig is végzett

mesterképzés és mestervizsga szervezésének feladatait a kamarákra bízta, és ezt meg is erősíti.

Aztán megemlítenék még egy módosítást, a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló 2005. évi LXXXVIII. törvény módosításával a törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy közérdekű önkéntes tevékenység keretében fogadó szervezet a szakképző intézmény is lehessen. Ezt éppen Földi László kollégám, a KDNP vezérszónoka mondta el a szakképzési törvény általános vitájában. Ő tette ezt a javaslatot, és gyakorlatilag a tárca is gondolt erre, és ez beépült.

Befejezésül röviden szeretnék szólni a nemzeti köznevelésről szóló törvény módosításáról és a felnőttképzésről. Nem megismételni akarom, hanem ennek egyes elemeit kiemelni, hogy milyen fontos ez, hiszen a felnőttképzés rendszere új elemekkel is fog bővülni. A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CIX. törvény módosításával az új, önálló szakképzési rendszer kialakításához kapcsolódóan újrászabályozza a köznevelési feladatok és intézmények rendszerét. Ez, ahogy hallottuk államtitkár úrtól, például megteremti a művészeti szakköznevelés működésének és a művészeti szakképesítések megszerzésének új törvényi hátterét. De természetesen a szakképzési rendszer változásaihoz igazodóan módosításra kerülnek a szakiskolák szakképzéssel összefüggő tevékenységeinek szabályai, és a törvényjavaslat megteremti a törvényi hátterét a 8. évfolyamos tanulók számára a megfelelő középfokú továbbtanulási irány kiválasztását segítő kompetenciavizsgálatnak.

Csak zárójelben szeretném megjegyezni, hogy ágazati alapoó képzések is lesznek az új szakképzési törvény szerint. Nagyon fontos három dolog: a továbbtanulás, az ágazati alapoó képzés és az, hogy a lemorzsolódást csökkentjük. Erről az általános vitában már beszéltünk korábban, van egy Dobbantó-program, és van egy műhelyiskola, amely ezt hivatott szolgálni. Sőt, van egy módosító indítvány is, amely a szülők felelősségét is előírja, hogy szakma vagy részszakképesítés nélkül akár a tankötelezettség fölött, tehát 16 éven túl is bent maradhassanak az oktatásban a tanulók.

Befejezésül a felnőttképzésről néhány gondolatot, mert én is csak aláhúzom és kiemelem, hogy miért fontos ez, hiszen a felnőttképzésről 2013-ban született egy törvény, a felnőttképzési törvény, és most ennek a harmonizálása és módosítása történik meg. Lényeges elem, hogy az új szakmastruktúrában megjelenő, hosszabb képzési idejű és széles alapismereteket tartalmazó szakmák oktatása felnőttképzés keretében nem lehetséges. A felnőttképzés keretében szakmai képzések tehetők, és ugyanakkor ez a képzési forma dinamikusabb, rugalmasabbá válik a programkövetelmények meghatározásával.

Új elemként jelenik meg, hogy a szakmai képzések esetén az állam által elismert szakképesítés szervezhető akkreditált vizsgaközpontokban. A szabályozás személyi hatálya is megjelenik, a szakmai képzések mellett kiterjesztésre kerül valamennyi oktatásra és képzésre. A felnőttképzést felnőttképző végezheti,

pontosan jogilag meghatározzák, hogy ki lehet az, és államtitkár úr is említette, hogy bejelentés vagy engedély alapján végezhető felnőttképzési tevékenység. Nagyon lényeges, hogy szigorúbb működési követelményeknek kell megfelelni, gondolom, nem kell hangsúlyoznom, hogy miért tettük ezt; mivel kell rendelkezni: minőségirányítási rendszerrel, képzési programmal, meghatározott személyi és tárgyi feltételekkel. A képzésben részt vevő személlyel felnőttképzési szerződést kell kötni, illetve átalakul a felnőttképzési törvény szabályozásában a felnőttképzők ellenőrzésének rendszere is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében azt lehet mondani, hogy egy olyan szakképzési törvény, amelyet elfogadtunk, illetve a módosító és hatályba léptető és hatályon kívül helyező rendelkezések, amelyek tartalmilag is egy új szintet hoznak, és egy stabil jogszabályi hátteret, ami azt jelenti, hogy fölébreszti a diákok tudásvágyát. Államtitkár úr beszélt a tudásvágyról. Nekem eszembe jutott befejezésül egy idézet, hadd mondjam el, hogy mire való az iskola, és ebben egy kicsit szakképzés is benne van, és utána megmondom, hogy kitől való ez az idézet, mert én mélységesen egyetérték vele, és illik erre a szakképzési törvényre.

„Az iskola arra való, hogy az ember megtanuljon tanulni, hogy felébredjen tudásvágya, megismerje a jól végzett munka örömét, megízlelje az alkotás izgalmát, és megtalálja azt a munkát, amit szeretni fog.” Véleményem szerint azokat a diákokat, akik a szakképzést választják, ez az idézet vagy ez a hozzáállás, ez a gondolkodásmód segíteni fogja abban, hogy sikeres emberek legyenek, és ha ők sikeresek, akkor a közvetlen környezetük is sikeres, tágabb környezetük, egy település is sikeres lehet, sőt egy egész ország, egy egész nemzet is sikeres lehet.

Az idézet pedig Szent-Györgyi Alberttől való, egyetlen Nobel-díjasunktól, aki Magyarországon szerelte a Nobel-díjat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Csányi Tamásnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról fogja elmondani a vezérszónoki beszédét.

(18.00)

CSÁNYI TAMÁS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Megtisztelem azzal, hogy innen, szemtől szemben és nem a tarkójának fogom mondani a vezérszónoki felszólalásomat. Ígérem, nem lesz hosszú, de azért a kritikai észrevételeimet nem titkolom el.

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy ennek a törvénymódosító javaslatnak a kapcsán visszakanyarodhatok az eredeti törvényhez, amelyről kedden is szavaztunk a tisztelt Házban. A Jobbik Magyarországért Mozgalom nem tudott a kormány mellé,

önök mellé állni a szakképzés átalakításáról szóló törvényben, mi azok mellé a pedagógusok mellé álltunk, akik úgy gondolták, hogy a közalkalmazotti jogviszony elvétele túl nagy ár egy biankó csekkért.

Tényleg, államtitkár úr, ha már közalkalmazotti jogviszony: még nem teljesen világos számunkra, hogy a státusz elvétele kiket is érint konkrétan. Szakoktatókat és/vagy közismereti tárgyakat tanító kollégákat is? A hétfői interpellációra adott válaszában a gyurcsányozás közben erre elfelejtett kitérni (*Derültség az ellenzék soraiban.*), pedig egy nagyon lényeges kérdés volt. Megteszi most, hogy ezt újra elmondja számunkra, vagy tisztázza ezt a kérdést?

Mi nem tudtunk önök mellé állni a szakképzési törvény kapcsán, mert a divide et impera elvét, az oszd meg és uralkodj elvét sokkal súlyosabbnak gondoljuk annál, hogy bármikor is elfogadhatónak tekintsük. Beszéltünk már a pedagógustársadalom sajnálatos megosztottságáról, amellyel önök is tisztában vannak, ennek ellenére kiemelnek egy szeletet ebből a közösségből, és azt mondják, hogy a ti munkátok számunkra kedvesebb, ezért több pénzzel jutalmazunk benneteket. Önök szerint mit fog érezni egy nem a szakképzésben tanító pedagógus 2020 szeptemberétől? Vannak sejtéseim, államtitkár úr, gondolom, önnek is. A béralku lehetőségével sikerül majd úgymond házon belül is tovább mélyíteni az árkokat, hiszen ugyanazért a munkáért az a pedagógus, aki ügyesebben tárgyal, majd többet kaphat, mint a kevésbé talpraesett, bár a munkáját mindkettő megfelelően és hiba nélkül végzi el.

Attól tartok, államtitkár úr, hogy önök trükköznek ebben a kérdésben, úgy vélem, nem azért kerülnek ki az érintett tanárok a közalkalmazotti státuszból, hogy nagyobb mozgástér legyen a bérek tekintetében, hiszen azt ön is jól tudja, hogy a bértábla csak egy minimumösszeget határoz meg, attól fölfelé el lehet térni, mint ahogy erre van számtalan példa is, ez lefelé szab korlátokat. Akkor mégis miért kell ezt? Úgy gondolom, azért, hogy a többi pedagógust ne érintse a bérnövekmény, mert önök nem akarnak többet beletenni a rendszerbe annál, mint amennyi égetően fontos, márpedig ez valóban égetően fontos.

Mennyivel korrektebb és nagyvonalúbb lett volna, államtitkár úr, a 2014-es vetítési alapot a mindenkori minimálbérhez igazítani, és így egy előre tervezhető, folyamatos bérfejlesztést biztosítani a pedagógusok számára, e gyönyörű hivatás minden területén dolgozó kollégának. Önök ezt elmulasztották. Vajon miért?

Ön, államtitkár úr, a hétfői interpellációra válaszként azt mondta, hogy 32 ezer pedagógus bérére 35 milliárd forintot tesz a rendszerbe a kormányzat. Az ön által említett ajánlat azt is jelentheti, hogy 32 ezer pedagógusra bruttó 90 ezer forint bérfejlesztés jut havonta. Ez jó hír, államtitkár úr, számolhatnak tehát a kollégák ezzel a megemelt fizetéssel 2020 nyarától?

A szakképzés megreformálása elengedhetetlen volt, ezt be kell látnunk. Önök is jól érzékelték, hogy

kormányzásuk alatt mintha egy tornádó söpört volna végig Nyíregyházától Pécsig, Szegedtől Sopronig, és ez a forgószelel az összes szakembert kivitte magával Ausztriába, Németországba, Angliába. A folyamat eddig megállíthatatlan, a magyar szakemberek által itt hagyott vákuum pedig főként Ukrajnából szívja be kis hazánkba az olcsó, szakképzetlen munkaerőt. Ezt önök is tudják, ezért erősítik a hátteret - egyébként helyesen -, igyekeznek mind tanulóit, mind oktatóit oldalról vonzóvá tenni a szakképzést, hogy legyen majd szakember is Magyarországon a közeli jövőben. Törekvésük dicséretes, de sajnós ahhoz a szakíhoz hasonlatos, aki a vállán viszi a létrát, és amikor szólnak neki, akkor úgy fordul a hang irányába, hogy a vállán levő létra mindenkit és mindent lever a környezetében. Nem kétlem, hogy önök jót akarnak, viszont a megvalósítás nem támogatható, hiszen ön is jól tudja, hogy a szakszervezetek sem állnak önök mellett ebben a kérdésben. De mindegy is, az önök vállán lévő létra viszi őket is és viszi a többi, a törvény hatálya alá nem tartozó pedagógust is.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Mi ezért nem támogattuk a törvényjavaslatot. Vállaltuk az államtitkárok mindenkori reakciójának ódiáját is, hiszen nincsen kétségünk afelől, ha inentől egy jobbikos politikus a pedagógusok emeléséről fog e Ház falai között felszólalni, és követelni fogja azt annak elodázhatatlan volta miatt, akkor önök papagájkommandóként harsogják tele e többre érdemes Ház falait azzal, hogy mi nem szavaztuk meg, pedig megtehettük volna.

Ezért szeretném itt elmondani összességében azt, hogy a Jobbik álláspontja szerint a szakképzés kiemelése és illetően gyógyítása pusztán tüneti kezelés, amely nem oldja meg az oktatásban tapasztalható problémákat, nem oldja meg a többes pedagógushiányt, nem oldja meg a tanárok leterheltségének problematikáját, nem teszi sokkal vonzóbbá a pedagógus-életpálya választását a fiatalok számára. Amint erre nyújtanak be javaslatot, én leszek az első, aki támogatásomról fogom önöket biztosítani. De addig árokásásra, feszültségkeltésre, a pedagógustársadalom megosztottságának növelésére nincs szükség, így ezt a módosító törvényjavaslatot sem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Amint látják *(Az elnöki széket a Terembiztos Szolgálattal munkatársa megfelelő helyzetbe hozza.)*, éppen a törvényhozás stabilitása a kérdés. *(Derültség.)* Tudniillik csak olyan elnöki székbe érdemes beleülni, ami stabil. Ahol a labilitás nyoma van, ott jobb, ha kellő tapasztalattal rendelkezve az elnök ezt a helyzetet stabilizálja. Amint látják, az önök támogatásával, kormánypárti és ellenzéki támogatással stabilizáltuk a helyzetet. Ez az önök dicsősége, úgy-ahogy nagyon köszönjük.

Kérem szépen, ezek után Móring József Attila képviselő úr, a KDNP képviselője, az Országgyűlés jegyzője a következő felszólaló. Parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az már korábban elhangzott, nemrégiben nagy jelentőségű törvényjavaslatot, a szakképzésről szóló T/7843. számú törvényjavaslatot tárgyalta, majd fogadta el az Országgyűlés. A törvény célja az volt, hogy a szakképzés egy folyamatosan, sőt egyre gyorsuló ütemben változó munkaerőpiac érdekeinek próbáljon megfelelni, a jövő globális kérdéseire a jelenben próbáljon választ adni.

A szakképzés fejlesztése ösztársadalmi érdek. A szakképzés hatékonysága, eredményessége pedig közvetve vagy közvetlenül minden magyar állampolgár életére alapvető hatással van. Nemzetközi példák igazolják, hogy a duális képzési forma hozzájárulhat a korai iskolaelhagyás csökkentéséhez, éppen ezért ösztönöznünk kell, hogy minél több szakiskolai tanuló szerezzen érettségit, mert az ő munkaerőpiaci kilátásaiak jobbak.

A kormányoldal három fontos célt állított a középpontba a szakképzés területén: kitérni magunk elé a karrierlehetőség megteremtését, ideértve egy széles körű ösztöndíjrendszer és egy vonzó technikusképzés kialakítását; a modern tanulási és oktatási környezet létrehozását, ideértve a tanműhelyfejlesztést és a folyamatosan korszerűsített digitális oktatási tartalmakat; továbbá a naprakész oktatói tudás biztosítását. Kiemelten fontos célunk, hogy a fiatalok valódi és - hangsúlyozom - magyarországi karriercélt lássanak a szakképzésben. A gazdaság minőségi szakembereket keres, és azt csak egy minőségi, minden tekintetben vonzó szakképzés képes biztosítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! A szakképzésről szóló törvény olyan jelentős fogalmi, jogállási, szervezeti változást jelent, hogy szükséges a jogszabályi környezet hozzáigazítása. Most erről a törvényjavaslatról vitázunk, és ez a javaslat ennek az igénynek tesz eleget mintegy 80 törvény módosításával.

Bár előttem szóló képviselőtársaim már elmondták a törvényjavaslat elsődleges célját, mindenképpen újra hangsúlyoznám, hogy a törvényjavaslat a szakképzés és felnőttképzés rendszerét érintő törvényi rendelkezéseknek az új szakképzésről szóló törvénynek megfelelő módosítása.

Ez az alábbiakban foglalható össze: a köznevelés egységes rendszerétől elszakadó, önálló szakképzési, szabályozási és intézményrendszer, intézményi struktúra megteremtése a kapcsolódó új feladatokkal és hatáskörökkel; a szakképzési rendszer központi irányításával összefüggő feladatok és hatáskörök megosztása a kormány és a kormány adott ágazatért felelős tagja között; a módosuló oktatási, képzési struktúrához igazodóan a tanulói jogviszony mellett a felnőttképzési jogviszony statuálása; duális képzőhelynél folyó szakirányú képzés, szakképzési

munkaszerződés alapján történő folytatása; a törvényhez kapcsolódó adatszolgáltatási, adatkezelési rendszer bevezetése.

(18.10)

Ezek alapján jelentősebb törvényi szintű átalakításra a köznevelésről szóló törvény és a felnőttképzésről szóló törvény tekintetében volt szükség.

Amit még mindenképpen kiemelnék, hogy a javaslat tartalmazza továbbá a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvényben az egyes tevékenységekhez kapcsolódóan meghatározott adómentességek körének módosítását, mivel a vonatkozó törvény keretein belül a tanulók, illetve a képzésben részt vevők számára biztosítható ösztöndíjak, juttatások és támogatások rendszere jelentős átalakításon ment keresztül. Ennek megfelelően adómentessé válik a személyi jövedelemadó tekintetében a törvény alapján meghatározott mértékben kifizetett ösztöndíj, a törvény alapján meghatározott mértékben kifizetett egyszeri pályakezdési juttatás, a rászorultsági helyzetre és a jó tanulmányi eredményre tekintettel pályázat útján nyújtott és a törvény alapján meghatározott mértékben kifizetett támogatás, a szakképzési munkaszerződés alapján a duális képzőhelyen folytatott szakirányú oktatásban részt vevő személyeknek a törvény alapján meghatározott mértékben kifizetett munkabér és a minimálbért meg nem haladó mértékű más pénzbeli és nem pénzbeli juttatás, továbbá a Klebelsberg képzési ösztöndíj.

A számos módosítás között utolsóként még a családok támogatásáról szóló törvény módosítását emelném ki. A javaslat kiterjeszti a családi pótlékra való jogosultságot a köznevelési rendszertől elváló szakképzési rendszerben tanulóakra, és az ehhez szükséges adattovábbítás törvényi szabályait is meghatározza.

Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP-frakció a benyújtott törvényjavaslatot az új szakképzési törvényhez hasonlóan támogatni fogja, és erre kérem önöket is. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, MSZP, parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Az az igazság, hogy úgy lobogtatják ezt a szakképzési törvényt, mintha, hogy is mondjam, feltalálták volna a... *(Dr. Vinnai Győző: Spanyolviaszt!)* spanyolviaszt. Pedig, hát azt már feltalálták, méghozzá nem is olyan régen, mondjuk, tíz évvel ezelőtt. Tehát most azt látom, hogy tulajdonképpen nem történik más, mint korrigálni próbálják azt az elmúlt kilenc és fél évet, ami sehova nem vezetett, csak tragédiához nagyon sok gyerek életében a szakképzésben. Hibát hibára halmoztak. Nem véletlen, hogy ez már, nem tudom, hányadik, harmadik vagy negyedik stratégia; és az sem véletlen, hogy

maga az MNB tanulmányai és nagyon sok kiszivárgott tanulmány is elismerte azt, hogy nem jó irányba mentek eddig a szakképzés dolgai. Tehát most lényegében úgy viselkednek, mint hogyha tényleg feltaláltak volna valamit, pedig csak egyfajta visszatérést látunk, vagy egyfajta próbálkozást látunk a visszatérésre ahhoz a szemlélethez, ami 2010 előtt volt.

Hirtelen önöknek az érettségi érték lett. Hirtelen önök is elismerik azt, hogy több közismereti óra kell, és az érettségre a szakképzésben tanuló gyerekeket is, hacsak lehet, minél többet, fel kell készíteni. Én azt kell hogy mondjam, az érettségi az új általános iskolai végzettség, ez a minimum minden gyereknek, sőt lehetőleg kéttannyelvű iskoláknak kéne csak lenniük Magyarországon.

Nem tudom, hogy mit csináltak kilenc évig! Pontosabban tudom, mert elég sok minden rosszat az oktatásban, de például az önök szájából elhangzik a tudásalapú társadalom vagy az élethosszig tartó tanulás, csak lehet, hogy ezeket mondogatták - nem olyan sűrűn -, de a feltételeit nem teremtették meg.

Beismerés például az is, hogy a 18 éves korig tartó tankötelezettséget megpróbálják egy módosítón keresztül így-úgy megemlíteni, és elismerni azt, hogy egy gyereknek 18 éves koráig tanulni kellene. Lehet, hogy most ezt a szülők nyakába varrják. Hozzáteszem, addig az állam, egy állam sem és egy kormány sem kérhet a szülőktől, amíg az állam, ami egyébként a polgárok összessége, nem teszi meg a saját feladatát. Tehát nem így kellene mokolni és visszacsempésztetni ilyen módosítókon keresztül a 18 éves korig tartó tankötelezettségre való utalást, hanem generálisan kellene szabályozni ezt a kérdést. És egyébként az, hogy önök is a nap végén végiggondolták, hogy azért a fene egye meg, túl sokan morzsolódtak le az időszakunkban, mert akárhonnán nézem, növekedett ez a szám, azt is bizonyítja, hogy ennek a szakképzési tervezett 4.0 stratégiának az egyik előzményébe a 17 évet önök is beleírták, ami fájdalomra kimaradt most, de önök is látják azt, hogy ez a legerősebb eszköz arra, hogy a mindenkori kormánynak, legyen az jobb- vagy baloldali, de ha az a célja, hogy a gyerekek bennmaradjanak az iskolában, és aztán majd megpróbálunk olyan közoktatást csinálni, amely aztán akár ki is vezetheti a tankötelezettség korhatárának az eszközét, mert ez csak egy eszköz... Nem azért papolunk a tankötelezettség korhatárának felemeléséről, mert nekünk, szocdemeknek ez a mániánk, sőt legyen 20 éves vagy 21 éves, de hogy! Ez csak egy eszköz a mindenkori kormányok kezében arra, a legerősebb eszköz, hogy ne veszejtődjenek el gyerekek, és valamilyen szakmai végzettség nélkül ne jöjjenek ki a közoktatásból.

A kereslet-kínálati szakképzést is nagyon sokszor elmondják, mert a piac, a piaci szereplők is elmondják, hogy félalnfabéta gyerekeket ne küldjetez nekünk a műhelyekbe. A XXI. századi szakmák már sokkal komplexebb képességeket igényelnek a gyermekektől, ahogy ezt korábban a szakképzési törvény vitájában is elmondtam. Nem fogadom el azt a fideszes érvelést, mert sajnos elhangzott korábban, évekk

ezelőtt, hogy egy autószerelőnek elég egy kalapács meg egy csavarkulcs, de nem Wartburgokat meg Trabantokat szerelünk, hanem Audit meg Mercedest. Ezek a gyerekek (*Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból.*), bizony, - és itt jön a következő kérdés - hogyan jutnak el a szakképzésbe. Egyébként a hátrányos helyzetű családok választják, mert a középosztálybeli családok gyermekei mennek a gimnáziumok felé. De mi azt szeretnénk, hogy mondjuk, a halmozottan hátrányos helyzetű családokban, ahol szakmunkás volt az édesanya, édesapa, mondjuk, jó szakma felé menjenek, de már más képességekre van szüksége, mint a szüleinek; vagy mondjuk, azok, akik nem szereztek képességet, és édesapa, édesanya közmunkán volt vagy a putriban nevelkedtek, azoknak a gyerekeiből az állam segítségével legyen valami, legyen egy jó szakmája.

Egyébként maga az integráció is erről szól. Mellettem az általános iskolában Kiskunmajsán nyolc év alatt egy cigány lány ült az osztályban. Én középosztálybeli, alsó középosztálybeli vidéki családból származom, és láttuk, láttam a saját példámon, hogy azokból a gyerekekből, akik velünk jártak, abból a három-négy cigány gyermekből, főnövér lett a kórházban, vállalkozók tudtak lenni, és ma már a gyerekeik közül az egyik el is jutott főiskolára. Szóval, a középosztálytól tanulnak a legerősebben, a gyerekek egymástól tanulnak leginkább. Már nem a tanár a tudás elsődleges forrása, és ahogy bonyolódik a technológia, fejlődik a világ, ez egyre inkább így van. A tanárnak egyfajta menedzserszerepe van, és a humánium mindenek feletti képviselője, az összetartó társadalom képeinek a kialakítása a legfontosabb ebből a szempontból.

Visszakanyarodva a szakképzéshez. Nem látom tehát, hogy a Dobbantó-program... És most nem is tudom megmondani, hogy a Híd-programok egyébként kivezetésre kerülnek-e... (*Dr. Vinnai Győző: Igen.*) Ugye, akkor megszűnnek a Híd-programok, és helyettük lesz a Dobbantó. (*Dr. Vinnai Győző közbeszólása.*) Itt nem látok mélyreható garanciákat arra, hogy nagyobb erőfeszítést tenne a kormány azért, hogy a leghátrányosabb helyzetű gyerekekből is adófizető polgárok válhassanak - a polgárok nagybetűvel írandóak, ha még ez a szó mond önöknek valamit a regnálásuk miatt.

Nagy hibának tartjuk továbbá azt is, hogy elszakították a közoktatástól a szakképzést. Ott a helye. Az egyik képviselőtársuk, akivel beszélgettem, fideszes kolléga, négyszemközt azt mondta nekem, mert világosan látszódott, hogy ebben nincs egyetértés, de azt mondta: Ágnes, ha a szakképzés szempontjai érvényesülni fognak - ez akkor volt, amikor áttették a minisztériumból, elvitték onnan -, akkor viszont nem baj az, ha a gazdaság szerepe fontosabb, de a közoktatás szempontjai érvényesülni fognak.

Ezt most látom először egyébként az elmúlt években, hogy esetleg ez irányba ellépnének, de ez egy kerettanterv... (*Derűltég.*) Nem kerettanterv, hanem kerettörvény, és majd a rendeletekben - az ördög a

részletekben rejlik - fogjuk meglátni azt, hogy valójában lesz-e elég közismereti óra, lesz-e ehhez megfelelő mennyiségű, minőségű képzés, idő, ráfordítás és energia.

(18.20)

És hát a közalkalmazotti státusz elvétele számunkra egy nagyon fájdalmas dolog. Egyetértek jobbkios képviselőtársammal, nem is ismételném meg, szerintem meg tudta volna oldani a kormányzat egy speciális szakképzési pótlékon keresztül, hogy ne vegyék el a közalkalmazotti státuszt, ellenben emeljenek bért azért, hogy sokan a pályán maradjanak, és ne alacsony bérért dolgozzanak ezek a tanárok. Általában ennyit erről. Ezt megbeszéltük egyébként a törvény általános vitájában. Reméljük, hogy egy picivel jobb lesz, mint amit az elmúlt kilenc évben láttunk.

Amire a maradék hátralévő időmben rá szeretnék térni, az a magániskolák helyzete. Azt mondja a szabály, hogy a magán köznevelési intézmény akkor vehető nyilvántartásba, és a nyilvántartásba vétele akkor módosítható, ha az oktatásért felelős miniszter szakvéleménye alapján alkalmas a köznevelési alapfeladat-ellátás megszervezésére. S itt egyfajta egyszerűsítésről beszél államtitkár úr a bonyolult bürokratikus szabályok miatt. Énszerintem a legegyszerűbb nem adni, akkor aztán azzal nincs semmi probléma.

Szóval, ha csak a miniszter dönti el, hogy ki kaphat engedélyt és ki nem, az szerintünk nem jó, mert az bizony alkalmat ad arra, hogy egy személy tudása, még csak nem is a jóindulatáról vagy a rosszindulatáról van szó, hogy a miniszter akar-e valamelyik magániskolának adni valamilyen engedélyt, hanem nem jó soha az, hogy ha egyetlenegy személy tudása vagy képessége dönti azt el, hogy fölismeri, hogy mire van szükség vagy mire nem. Arról meg már nem is beszélve, hogy mazsolázni fognak a hazai magánintézmények. Ez módot és lehetőséget ad arra, hogy mazsolázzanak, és csak a nekik kedves, esetleg politikailag megfelelő magánintézmények kapjanak lehetőséget a további működésre.

És úgy folytatódik, hogy az alternatív kerettanterv szerint működő köznevelési intézmény fenntartója később 2020. április 1-jéig kezdeményezi a szakképzési törvény 9. § (8) bekezdése szerinti eljárást, ennek elmulasztása esetén a köznevelési intézmény működési engedélye 2020. augusztus 31-én hatályát veszti. Tehát mindenkinek újra kell engedélyeztetni. Ez bizony szelektálásra is módot ad, és ezt nem tartjuk jónak. Még egyszer mondom, egyszerűbb nem adni. Tehát amikor egyszerűsítésre tetszik hivatkozni, az szerintem nagyon veszélyes.

S itt beszélni kell arról, hogy az alapítványi és magániskolák túlnyomó többsége Magyarországon azokat a feladatokat látta és látja el, amelyekre az állam nem tud vagy nem akar gondot fordítani. A speciális módszereket igénylő gyerekeket a szüleik azért írták be ezekbe az iskolákba, mert az állami iskolarendszer esetükben valami miatt csődöt mondott.

Ezek a gyerekek sajátos tanmenet kialakításával igenis fejleszthetők lennének, és nagyon sok szülőben felmerül az, hogy mi lesz akkor, ha a gyermekeik alól kihúzzák ezeket az iskolákat. Merthogy most ki lehet húzni. Azért is felháborító ezeknek az iskoláknak a végzálása, mert látjuk, hogy eközben az állam adóforintokból folyamatosan magániskolákat alapít. Ebben az a legszomorúbb, legcinikusabb és legfelháborítóbb, hogy miközben a politikai elit, a fideszes jobboldal látja azt, hogy az állami iskolákban sokszor nem képződik annyi mennyiségű és minőségű tudás, mint a magánintézményekben, kiviszik a saját gyerekeiket is, sőt állami adóforintokból magánintézményeket hoznak létre; elég, ha csak Debrecent említem.

Tehát önök tudják és tisztában vannak azzal, hogy az nincs. De más van. S majd megvárom én, hogy lesz-e, mondjuk, magánszakképző. (*Dr. Vinnai Győző: Biztos lesz.*) Bár a gazdag gyerekek nem a szakiskolákba mennek, ezt korábban mondtam, tehát itt nem éri meg megcsinálni. Tehát lehet illet beküldni, képviselőtársam, csak azt lássuk be, hogy önök valójában tudják, és az elit tudja, hogy mi kell egy gyereknek a XXI. században, milyen képességeket kellene fejleszteni. De ott tartunk, hogy ha van pénz, kapsz normális egészségügyet, ha nincs, nem kapsz, ha van pénz, el tudod a gyereket vinni normális oktatási intézménybe, ha nincs, akkor meg imádkozzál érte, hogy megtanul írni, olvasni meg szöveget értelmezni. Ez nem a helyes állampelfogás. Ezzel mi egyenes gerinccel, de szemben állunk, mert szerintünk nem ez az állam feladata.

S azt is látni kell, hogy az elmúlt években a közoktatási innováció túlnyomó többsége ezekben a magánintézményekben - csúnya szóval - képződött meg vagy jött létre. Ezekre figyelni kellene, és sok jó módszert inkább általában az állami iskoláknak is át kellene tőlük venni. Nem lehet azt mondani, amit Rétvári államtitkár úr mondott, hogy egy meghatározott protokoll szerint fogják ezek után a gyerekeket oktatni. Ezt ugyan a hatéves iskoláztatásra mondta, de ugyanilyen protokoll szerint tekintenek önök a gyerekekre. A gyerekek sokfélék. Gazdag gyerek és gazdag gyerek között is van különbség. Én a II. kerületben voltam önkormányzati képviselő, és láttam, hogy néha nagyon sok problémával küzdenek, és nagyon kellene a speciális intézmények, mert a hiperaktivitástól egyéb más problémákig sok minden jelen van. És nem pénz kérdése. Akkor mekkora különbség van, mondjuk, egy II. kerületben született gyerek meg a putriban született gyerek között? És az államnak kell tudnia mit kezdeni ezzel, és lehetőleg úgy, hogy ne az legyen a cél, hogy ezeket a gyerekeket egybetereljük, külön rakjuk, mert szegény a szegénytől nem tud fejleszteni. A nyomor nyomort szül, egymást kell segíteni.

Azt látom ebben a szakképzési törvényben is, és ma már az önök hozzászólásai abba az irányba mutatnak számomra, hogy amit én itt elmondtam az elmúlt 14 perc 11 másodpercben, önök azt tudják, és tisztában vannak vele, még ha az elmúlt években nem is ezeket a szövegeket mondták. De világosan tudják,

mert 1998 és 2002 között nem ezt csinálták, és az sokkal jobb volt. Én csalódtam szocdemként, szocialistaként, mert azt hittem, hogy ekkora felhatalmazással önök majd sokkal jobb dolgokat fognak tenni legalább ezen a területen. Köszönöm. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Demokratikus Koalíció vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Hadd kezdjem azzal, hogy Vinnai képviselő úr segítségére sietek, aki jól láthatóan már két hete nem tud szabadulni attól a dilemmától, hogy az ellenzéknek mégiscsak mi a véleménye erről a törvényjavaslatról, és miért van az, hogy van olyan képviselőtársunk, aki végre koncepciót fedez fel ebben a javaslatban, én meg azt mondom, hogy még mindig koncepció nélküli ez az egész átalakítási elképzelés. Azért, tisztelt képviselőtársaim, mert attól függ, hogy milyen mélységű átgondoltságot várunk el egy törvényjavaslatról. Abban az értelemben igaza van képviselőtársaimnak, akár Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak, akár képviselőtársamnak, aki azt mondta, hogy itt micsoda klassz koncepció van, hogy végre látunk valamilyen olyan irányt, ami megfelel az európai trendeknek, ami végre úgy néz ki, ahogy egy korszerű szakképzési elképzelésnek ki kell néznie. Mindannyiunk szívéből szólt a képviselő úr által felhozott idézet.

S egyáltalán azt mondjuk, hogy végre valami olyasmi történik a szakképzés területén, amire már régóta vágyunk, ami nem arról szól, hogy minden rossz, ami 2010 előtt volt, és nem arról szól, hogy most térjünk vissza valahova, a régmúlt sikereibe, hanem végre előretétek, és azt keresi, hogy merre van a szakképzés jövője, merre lehet előrefelé haladni.

De hogy még mindig hiányzik a megfelelő koncepció, az előkészített, átgondolt stratégia, azt éppen ez a törvényjavaslat bizonyítja számomra. Hadd kezdjem a legegyszerűbb dologgal. Azt kifogásoltuk többen, amikor a szakképzési törvényjavaslat vitája zajlott, hogy a kormány elfelejtette benyújtani hozzá azokat a törvényjavaslatokat, amelyekből kiderült volna az, hogy milyen kapcsolatban lesz a továbbiakban a köznevelés és a szakképzés, hogy milyen módon érinti ez a diákok, tanulók jogállását, a képzésben részt vevő diákokét is, és egy sor hasonló kérdés volt nyitva akkor a törvényjavaslat vitája során.

Ehhez képest a kormány nagyon furcsa megoldást választott. Mert meglehetett volna az, és ez lett volna a szerencsésebb és a valóban átgondolt koncepciózus megoldás, hogy kidolgozza a teljes modellt, és aztán egységben nyújtja be a törvényjavaslatot. Még jobb lett volna persze, de ezt már csak mellékesen említem, ha ehhez egy olyan indoklás is készült volna, amely érdemben bemutatja az új rendszer működését, kapcsolatait, amiből érdemben kiderül az, hogy miért van szükség az egyes intézkedésekre.

De ha már ezt nem tették meg, drága államtitkár úr, akkor meg elegáns lett volna megvárni a törvény elfogadását.

(18.30)

Maguk úgy nyújtották be ezt a törvényjavaslatot, hogy nem tudhatták, hogy mit fog elfogadni a parlament. Ezt csak azért hozom föl, mert éppen ma beszélgettünk az Országgyűlés tekintélyéről. Mennyire tiszteli az a kormány az Országgyűlés tekintélyét, amelyik úgy nyújt be egy törvényjavaslatot, hogy egyébként még nem tudja, hogy el fogják-e fogadni az előzőt és milyen módon. Ez világosan mutatja, hogy minek tekintí ez a kormány parlamentet: szavazógépnek, pecsétnyomó gépnek és nem érdemi törvényhozásnak.

Még egyszer mondom, lehetett volna úgy, hogy egyben, és akkor persze egységesen lehetett volna módosítani, de ha már nem egyben nyújtották be, akkor tetszett volna kivárni azt, amíg elfogadja az Országgyűlés a törvényt. Hát, nagyon nem kellett izgulni, mert a szavazógép működött, és persze elfogadta, és persze nem fogadott el semmi olyan módosítót, ami a tanárok, a diákok vagy éppen az intézményrendszer stabil működése érdekében megváltoztatta volna az eredeti elképzelést.

Van egy alapvető kérdés tulajdonképpen ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban, amire nem szeretnék egyébként elhamarkodottan szélsőséges választ adni. Ez az a kérdés, hogy elválasztható-e egymástól a szakképzés és a közoktatás rendszere. Magyarországon hagyományosan, most ne menjünk bele, mondjuk, legalább a '60-as évektől ez alapvetően egy jogi kereteiben, szabályozásában egységes rendszer volt, és a rendszerváltás után is ilyenfajta módon folytatódott. Tehát a rendszerváltás után úgy épült föl ez a rendszer, hogy alapvetően az iskolarendszerű szakképzés intézményeinek működését is a köznevelési törvény vagy közoktatási törvény szabályozta, és a szakképzési törvény ehhez képest lényegében kiegészítő módon működött.

Ezt rengetegen bírálták, főleg a szakképzés világából, mert úgy érezték, hogy nem kellőképpen alkalmazkodik az ő igényeikhez ez a törvényi megoldás. És kétségtelül, ha körbenézünk Európában, mindenféle megoldás elképzelhető, nem egy, jól működő közoktatási és szakképzési rendszer van, ahol ezek az intézmények egymástól jogi értelemben is elkülönítve működnek.

Mi a probléma azzal a megoldással, amit önök most választanak? Legalább kettő. Egyrészt egy ilyen súlyú változásra hosszú szakmai vita, tervezés és megfelelő átmeneti idő után kerülhet csak sor normális esetben. Ez az, ami hiányzik. Most lehet látni, hogy a kormány hogy rohan saját maga után. Mert persze arról van elsősorban szó, hogy hoztak egy törvényt, január 1-jén már hatályba akarják léptetni, de egyébként közben még a másik törvényen is át kell vezetni. Ahelyett, hogy egy normális tempóban hozták volna

meg az eredeti törvényt, és akkor bőségesen lett volna idő arra, hogy akár további jogszabályi változásokat végig lehessen gondolni, most ez az örült, rohanó tempó van. De ez azért van, mert maguknak minden nagyon sürgős; mert olyan mértékben szűrték el ezt a dolgot az elmúlt évtizedben, hogy a lehető legsürgősebben kell a károkat kezelni.

Hozzá kell tennem, miután szerintünk elszűrták, ezért mi a károk csökkentésében biztosan partnerek lennénk, csak akkor beszéljünk már erről a dolgról őszintén, és azért ne zúdítsunk rá úgy egy újabb kanyart, egy újabb változást, egy nagyon alapvető változást a szakképzésre, a közoktatás világára, hogy egyébként nincs idő arra, hogy normálisan elő legyen készítve a változás és normális idő legyen a végrehajtására.

Szóval, azt mondtam, hogy elvileg elképzelhető vagy lehet úgy működtetni egy rendszert. Attól még, hogy a '90-es évek elején azt a szabályrendszert erősítette meg az akkori oktatási kormányzat, amelyik a közoktatási törvényt érvényben tartotta a szakképzés rendszerére is, és ez kettős szabályozást hozott létre, nem szükségképpen kell hogy így legyen.

Van azonban egy nagyon fontos probléma ezzel a fajta történettel. Azokban az országokban működik jól ez a típusú szétválasztás, ahol az alapfokú oktatás, beleértve az alsó középfokot is, megfelelő alapokat nyújt a szakképzéshez. Szerintem egyetlen olyan képviselőtársam sincs, aki nyugodt szívvel merné állítani, hogy mondjuk, a szakiskolába kerülő gyerekek esetében ők olyan alapokkal jönnek a közoktatás alapfokából, ami biztosan megalapozza a szakképzést; hogy velük már nem kell ebből a szempontból foglalkozni, ott már nincs oktatási feladat, ott valójában már csak a szakképzésre van szükség.

Ennek többfajta oka van. Egy része pedagógiai, más része azonban egyszerűen abból következik, hogy túl rövid az alapfok és az alsó középfok. Ez nagyjából Magyarországon elég bonyolult módon, de a felső tagozatnak felel meg. Mindkét iskolafok túl rövid. Tehát lehetett volna abba az irányba elmenni, hogy leválasztjuk a szakképzést. Ugye, azért voltak a szakközépiskolák és a hagyományos szakiskolák ebben a sajátos kettős rendszerben, mert közoktatási hiánypótló, felzárkóztató funkcióik is voltak. Ezt önök leépítették, tönkretették, különösen a szakiskolák esetében - szakközépiskolák jelenlegi nevük szerint. Most szeretnék visszacsinálni, de közben meg kiveszik őket a törvényi szabályozás alól. Azzal egyetértünk, hogy csinálják vissza, hogy hozzák vissza a hiánypótlást, a képességek fejlesztését a szakiskolába, mert látjuk azt, hogy anélkül nem működik. És ebben például képviselő úr szavaival mélyen egyetérték. De akkor meg az úgy nem fog működni, hogy közben egyébként megszüntetjük a közoktatással való szerves kapcsolatát ennek az intézményrendszernek.

Lehetett volna itt mindenféle megoldást találni, és tudom, hogy a kormány ilyeneken gondolkozott is, hogy előre nulladik évfolyam, hátra kilencedik évfolyam,

hogyan lehetne ezt a rendszert fejleszteni. Nézzék, az nem nagyon működik... - majd biztos mondanak nemzetközi példát, ahol működik. Ha szakmai konferencián lennénk, akkor elvitatkoznánk azon, hogy ez miért van így vagy miért nincs így. Magyarországon minden tapasztalat szerint 14 éves korra a gyerekek jó részét nem lehet arra a szintre hozni, ahol egyébként a szakképzés igényeinek és utána a szakmában való megmaradás igényeinek meg tudnának felelni.

Ha ez így van, akkor vagy a szakképző intézménynek kell lennie közoktatási funkciójának, akkor ilyen jogi szabályozás is kell, ezt kidobták most a törvényből, vagy pedig meg kell nyújtani a közoktatás keretébe tartozó, általánosan képző iskolarendszert. Mind a kettő jó megoldás, mindegyiknek van előnye és hátránya, de önök egyiket sem teszik, és különösen hiányzik az, hogy elemezték volna azt, hogy az egyes megoldásoknak milyen előnyei és hátrányai vannak.

Ennek következtében a mostani törvényt módosítás lényegében az érdemi kérdésekkel nem foglalkozik. Nem oldja meg a problémát. Egyetértek államtitkár úrral, meglepő fejlemény, ez valóban egy technikai törvényt módosítás. Az a baj, hogy a probléma nem technikai. A probléma alapvetően szakpolitikai és stratégiai. És ezt a stratégiai problémát nem oldják meg. Ahol eddig a köznevelési törvény szerepelt, oda beirták, hogy a köznevelési és a szakképzési törvény. Ezzel nem oldottak meg semmit. Ettől nem tudjuk, hogy ilyen szabályozás van, nem tudjuk, hogyan működik a rendszer.

Általánosságban azt szeretném még ehhez elmondani, hogy egyébként én azt egy téves felfogásnak tartom a mostani kormány logikájában, hogy mindenféle tárcaharcok és minisztériumi harcok okán elválasztja egymástól a közoktatás, a szakképzés és a felsőoktatás irányítási rendszerét. Vonatkozhatnának erre külön jogszabályok, még egyszer mondom, ennek van jó megoldása, ugyanakkor meggyőződésem, hogy egységes ágazati irányítás kell az egész rendszer fölött, szívem szerint azt mondanám, hogy még a felnőttképzés fölött is, ami egyébként a mi kormányunk idején sem volt így, de szerintem akkor is tévedés volt.

Azt kell tehát mondanom, hogy csak elképesztő szükség lenne ebben az országban egy egységes, jól működő oktatási tárcára, amelyik az oktatás egészét átfedi. Most is látjuk, hogy milyen problémákat okoz az, hogy a két tárca különböző irányba rángatja a szerkeret. Most persze értjük, hogy éppen az Innovációs Minisztérium van nyerő helyzetben a bonyolult technológiai összefüggések miatt, és ő húz magához mindent. Államtitkár úr ezzel elégedett, ezt nem csodálom, de az a helyzet, hogy esetleg jön majd egy új EMMI-miniszter, aki jobb viszonyban lesz a miniszterelnökkel vagy felszálló sztár lesz, és akkor majd esetleg megint visszarángatják az egész rendszert.

Ez nem nagyon jó az oktatásnak, és szakmailag sem jó. Tudják, van egy alapvető probléma: a gyerek az ugyanaz. Onnantól kezdve, hogy tulajdonképpen

már bekerül a bölcsibe vagy akár lejjebb, a csecsemőkori ellátásokba, minimum odáig, amíg befejezi a szakképzést vagy megkapja a diplomáját, ugyanaz a gyerek. És az nem nagyon tesz neki jót, ha különböző szemléletű, széteső rendszerekben próbáljuk őt képezni.

Két konkrét ügyről szeretnék szólni, az egyikkel nem fogok meglepetést kelteni: ez az alternatív iskolákra vonatkozó szabályozás. Drága államtitkár úr, én mindent értek. Csak azt mesélje már el nekem, hogy mi köze van ennek a szakképzési törvényhez. Megmondom: az égadta világon semmi.

(18.40)

Maguk le akarnak számolni az alternatív iskolákkal. Már nyáron bevezettek egyfajta szabályozást, az nem jött be, mert kiderült, hogy a Waldorf-iskolák érdekérvényesítő ereje elég nagy ahhoz, hogy ne lehessen velük olyan simán kitolni, most pedig megpróbálnak egy másik szabályozást. Tudom, most megint megígérték a Waldorf-iskoláknak, hogy de ők kivételek lesznek. Csak van még rajtuk kívül is egy sor alternatív iskola. Azt mondja államtitkár úr, hogy majd itt az fog történni, hogy itt most már nem lesznek bürokratikus szabályok. Aha! Magyarul: nem lesz semmilyen garancia, nincs semmilyen szabályozás arra, hogy milyen módon engedélyezik az iskolákat és milyen módon nem. Innen kezdve ez főúri kegygé válik, majd eldönti az adott tárca, adott miniszter - most éppen ez a miniszter, máskor másik miniszter, ki tudja -, hogy mi a jó alternatív iskola, mi nem. Egyben biztos vagyok: az Erdoğan-féle török iskola mindig jó iskola lesz, amíg önök vannak kormányon, akármit csinálnak és akármilyen terrorista kapcsolatai vannak. De ezen kívül, hogy ki lesz a jó iskola, majd azon múlik, hogy a miniszternek éppen ki rokonszenves, meg hogy a fideszes képviselőknak hova járnak a gyerekei, és hol lobbiznak vagy kiért lobbiznak hatékonyan.

Még nagyon röviden szeretnék szót ejteni a felnőttképzési törvényről és annak módosításáról. Miután attól félek, hogy már képviselőtársaim türelmét is kellően igénybe vettem, csak annyit szeretnék kiemelni, hogy a felnőttképzés területén van egy sor olyan szabály, amely ugyan szintén nem a szakképzési törvényhez csatlakozik, tartozik vagy kapcsolódik, de egyébként jó szabályok, rendeznek bizonyos kérdéseket, rendezettebbé, szabályosabbá teszik a felnőttképzés világát, ami nem csak a felnőtt szakképzésből áll, árulom el csendben képviselőtársaimnak, mert el szokták felejteni. De akkor nem kell ezt begyümöszkölni ebbe a jogszabályba, hanem dolgozzanak ki és hozzanak be egy felnőttképzésitörvény-módosítást, rakjuk rendbe ezt a területet, szerintem mindenkinek lenne erre hajlama! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Az LMP vezérszónoka, Hohn Krisztina képviselő asszony következik. Parancsoljon!

Hohn Krisztina, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Talán nem is olyan könnyű ez után a felszólalás után megszólalni, hiszen Arató Gergely sok mindent elmondott, amit én is szerettem volna elmondani, de mégis ráerősítenék néhány dologra.

Ez a salátatörvény több tucat törvénymódosító javaslatot tartalmaz, és amennyiben elfogadásra kerül, akkor az fogja a szakképzési törvényt, amelyet már elfogadtunk - illetve mi nem, de önök igen -, a jogrendszernek megfeleltetni. Ugyan tudjuk, hogy közben a Waldorf-iskolák aggályai szertefoszlottak, mert sikerült egy államtitkárral megegyezniük, és emiatt rájuk nézve ez már nem olyan aggályos, mint korábban gondolták, de a többi magániskola szempontjából, azt gondolom, még mindig az. Mégpedig azért, mert törli az alternatív intézmények működésére vonatkozó, 2003 óta törvényben deklarált megfelelő felhatalmazást, amelynek alapján a magánintézmények a pedagógiai tevékenységüket az általánostól eltérő szabályok szerint végezhetik és végezhetik.

A javaslat elfogadása esetén a köznevelési törvényben egyáltalán nem jelennek meg, említés szintjén sem, az alternatív pedagógiák, kerettantervek és óvodapedagógiai programok. A javaslat a tanszabadság, a tanítás szabadsága, a nevelés szabad megválasztása alapjogának sérelmét okozhatja. A javaslat a magánintézmények létét alapjaiban kérdőjelezi meg az alábbiak miatt. Törvényi felhatalmazás hiányában nem garantált, hogy intézményeik megőrizhetik a kerettantervükben meghatározott specifikumokat, mint sajátos tananyag, öngazgatás, sajátos működési alapelvek, sajátos oktatásszervezés, eltérő tanulói kötelező órák. Nincs biztosítva sem az eddigi sajátosságok megőrzése, sem jövőbeni bővítésük lehetősége.

A javaslatban továbbá az alternatív szakasz helyetti miniszteri engedélyezés bevezetése is rossz, a továbbiakban a szövetségbe tömörült magyar Waldorf-közösség nem tud egységesen fellépni, hiszen az egyes intézményeknek egyedileg kell a miniszteri engedélyt megszerezniük. Nekik ez volt az egyik legfőbb aggályuk ezzel a törvénnyel kapcsolatban. A javaslat szerint a miniszter csak a nevelés-oktatás tartalmi kérdéseire vonatkozó egyedi megoldások alkalmazását engedélyezheti, amelybe lényegében csak az oktatott anyag és óvodai nevelési tartalmak férnek bele. A javaslat szövege mellett a miniszter nem jogosult egyedi megoldás engedélyezésére. A javaslat szabályozása alapján tehát a nevelés-oktatás tartalmi kérdésében is kizárólag a miniszter belátásán múlik az engedélyezés, hiszen csak „engedélyezheti”. Így komoly aggály, hogy a magánintézmények teljesen kiszolgáltatottá válnak az aktuális, illetve a mindenkor miniszteri vagy kormányzati akaratnak.

A javaslat 77. §-ának értelmében az érettségi vizsga részletes követelményeinek meghatározása kikerül a miniszteri rendeleti szabályozás köréből. Ehelyett miniszteri hivatalos kiadvány formájában lesz kihirdetve, honlapon közzététellel. A jogszabályi

forma mellőzése a jogalkotásra vonatkozó törvényes garanciális szabályok mellőzését jelenti lényegében, hiszen közvetlen miniszteri kézi vezérlés alá kerülnek az érettségi vizsgakövetelmények, ezek tartalma, hatályba léptetésük, megismerhetőségük s a többi. Évtizedek óta megszilárdult közoktatási, köznevelési szabályozási gyakorlatot rúg fel a javaslat, amely a jogbiztonság sérelmét jelenti az érettségi vizsga mint kiemelt állami vizsga területén is.

A javaslat 79. §-a megszünteti a nyilvántartásba vételről szóló határozattal szembeni fellebbezési jogot, amely hátrányosan érintheti az intézményalapítás folyamatát, amennyiben az intézményalapítás jogát azzal szűkíti, hogy fellebbezés megvonásával bírósági útra tereli a jogorvoslatot. A fellebbezés a köznevelés rendszerén belül gyors jogorvoslatot biztosít, ellettében a bírósági perrel, amely köztudottan sokkal lassúbb.

A javaslat újabb kötelező kompetenciamérést vezet be a nyolcadik osztályosok pályaválasztást segítő kompetenciáinak mérésére. A javaslat azért is sérelmes, mert teljesen felesleges, ugyanis a középiskolai felvételi eljárás, tehát a jelenlegi szabályozás a tanulók számára a választási lehetőséget már biztosítja, pedagógiaiilag pedig kifejezetten káros a tanulók állandó, különféle jogcímenek, most épp továbbtanulást segítő kompetenciáik oldalán való méregetése, hiszen az ilyen mérésekkel a tanulói jogok, mint továbbtanulás megválasztása, befolyásolt lesz.

Mivel nem szeretnék hosszú lenni és visszaélni képviselőtársaim türelmével, annyit még elmondok, hogy az LMP-frakció, mint ahogy a szakképzési törvényt sem, ezt sem fogja támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Párbeszéd frakciójának vezérszónoka, Tordai Bence képviselő úr következik. Parancsoljon!

TORDAI BENEC, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Azt hiszem, ez a törvény a Fidesz-kormány inkompetenciájának az egyik legjobb bizonyítéka, annak az alkalmatlanságnak a napnál világosabb bemutatása, amit tapasztalunk egyébként hétről hétre itt, akik az Országgyűlés munkáját követni próbáljuk. Önmagában már az, hogy egy olyan törvényről beszélünk, ami egy gyakorlatilag még el sem fogadott törvény módosítását teszi meg sok-sok tucat paragrafuson keresztül, önmagában is nevetséges. De ha megnézzük, hogy miért alakult ez így, és milyen konkrét, tetten érhető nyomai vannak ennek, akkor látjuk, hogy a Fidesz-kormány elfelejtett kormányozni, már olyan szinten nem érdekli önöket a közpolitikai munka, az emberek valós problémáira való reflexió, ne adj' isten, megoldások keresése, hogy a végén ilyen jogi szörnyszülöttek jönnék ki az önök kezei közül.

Ha már szóba jöttek az utolsó felszólalásokban az alternatív iskolákkal kapcsolatos megszorítások, az

újraszabályozásuk, aminek egyébként valóban semmi keresnivalója nincs egy szakképzési törvényben, akkor hadd oszlassak el néhány félreértést, ami teljesen érthető módon van itt még az ellenzéki képviselőtársak között is. Azért érthető, mert tegnap próbálta tisztázni magát a kormány, pontosabban Maruzsa államtitkár azok alól a teljesen jogos és megalapozott vádak alól, azok alól a félelmek alól, amelyek egész hétvégén izgalomban tartottak több tízezer családot Magyarországon. Jelesül, hogy tényleg el akarja-e lehetetleníteni a Fidesz-kormány az alternatív iskolák működését.

Maruzsa szerint, ahogy Arató képviselőtársam megtippelte, nem, Maruzsa államtitkár azt mondta, hogy nem, ez egy teljes félreértés, kinyilvánította a találgató emlékeztetője szerint a minisztérium szándékát, miszerint sem a már működő alternatív iskolák - tekintet nélkül arra, hogy milyen tanterv, milyen pedagógiai megközelítés szerint működnek -, sem a most akkreditációt szerezni próbáló iskolák ellehetetlenítésére nem szolgál ez a törvény. Ez, mondjuk, azért is sajátos mondat, mert láttuk, hogy pont a héten utasították el egy nagyon jó hírű új kezdeményezés, egy alternatív iskolahálózat akkreditációját az illetékes szerveknél.

(18.50)

De most tegyük félre a kellemetlen valóságot! A szakmai képviseletet meggyőzte az államtitkár afelől, hogy nincs miért aggódni, és azzal sikerült meggyőzni őket, hogy gyökeresen átírják ezt a törvényjavaslatot. Tehát pontosan erről szól, hadd idézzem akkor önnek szó szerint ezt az emlékeztetőt, amely a találgatóról készült. Úgy fogalmaznak - nem akarom untatni önöket minden részlettel, de megtalálják egyébként megint csak a Waldorf Szövetség honlapján, gyakorlatilag az államtitkárság mindenben visszavonulót fűjt. Az látszik, hogy egy teljesen fogalmatlan jogalkotás zajlik, hozzá nem értők barkácsolják a törvénytervezeteket, amelyek egymással versengve kerülnek be a jogalkotás rendszerébe.

Elmondom, hogy ezzel mi a probléma. Az, hogy nem tartják be azt a jogalkotási törvényt, azt a társadalmi egyeztetésről szóló jogszabályt, amely előírja, hogy minden rendelet, minden kormány- és miniszteri rendelet és elsődlegesen minden törvény társadalmi egyeztetésre kell hogy bocsátva legyen. Most ehhez képest megnéztem a kormány.hu-nak az erre a célra szánt felületét: miközben csak ezen a héten több tucat törvényjavaslatot tárgyalunk, ehhez képest idén ősszel, tehát szeptember, október, november hónapokban egy, azaz egyetlen olyan törvényjavaslat került ki erre a honlapra, amelynél valóban megvalósulhatott a társadalmi egyeztetés az érintettek, a civil szervezetek, a szakmai érdekképviseletek vagy ebben az esetben például a pedagógus-szakszervezetek vagy akár a szülői szervezetek között. Itt most akkor a Belügyminisztériumnak jár egy darab dicséret.

Nem tudom, hány esetben mulasztották el ők is ezt a kötelezettséget, de az biztos, hogy az összes többi minisztérium, tehát itt az államtitkár úr által képviselt ITM sem tett eleget a törvényi köteletségének, ha úgy tetszik, mulasztásos jogszabálysértésben vannak.

Nem véletlen egyébként, hogy törvény írja elő, hogy egyeztetni kell az érintettekkel, különösen egy ilyen kiterjedt jogszabály-módosítás esetében, hiszen akkor az ilyen amatőr hibák, hogy az állítólagos jogszabályalkotói szándékkal tökéletesen szembemegy az a tervezet, amelyről aztán itt az Országgyűlés tárgyalni kénytelen, akkor elkerülhetők lennének.

Úgyhogy javaslom, hogy a hölgyek és urak egy kicsit több szerénységet, szakmai alázatot és munka iránti elkötelezettséget tanúsítsanak a következő időszakban, akkor talán majd lesz lehetőség, és lesz érdembeli értelme annak, hogy önökkel szakmai vitába bocsátkozunk. Addig pedig ilyen típusú törvényjavaslatokkal, nem is saláta-, hanem tényleg ilyen lecsó-törvénycsomagokkal, vagy ha úgy tetszik, a Frankenstein-jogalkotás újabb és újabb szörnyszülöttjeivel, kérem, ne terheljék a tisztelt Házat, ne rombolják az Országgyűlés tekintélyét, és ne fárasszák se az állampolgárokat, se a képviselőtársakat. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiban. - Dr. Vinnai Győző: Ül le, egyes!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom tehát a szót Paulik Antal szlovák nemzetiségi szószóló úrnak, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Parancsoljon!

PAULIK ANTAL, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Ďakujem za slovo, pán predseda! Köszönöm a szót, elnök úr.

Váženy pán predseda, poslanci, hovorcovia, váženy pán štátny tajomník! Vo svojom príhovore informujem Vás o stanovisku Výboru národnosti Maďarska, ktoré sme si vytvorili na zasadnutí národnostného výboru 18. novembra k návrhu zákona číslo T/8014 o modifikácii niektorých nariadení v súvislosti s novým zákonom o odbornom školstve.

Tisztelt Képviselő Asszonyok! Tisztelt Képviselő Urak! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr! Mint a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért szószóló röviden szeretném ismertetni önökkel a szakképzésről szóló törvény hatálybalépésével összefüggő módosító és hatályon kívül helyező rendelkezésekről szóló tervezettel kapcsolatosan bizottságunk november 18-ai ülésén kialakított véleményét.

Ahogy arról a szakképzésről szóló törvény tervezetének általános vitájában már szóltam, a nemzetiségi oktatásnak, ezen belül a köznevelésnek és a szakképzésnek is kiemelt figyelmet szentel a Magyarországi nemzetiségek bizottsága. Akkori felszólalásomban jeleztem, hogy a nemzeti köznevelésről szóló

2011. évi CXC. törvényben már meglévő, a nemzetiségek kulturális autonómiáját biztosító oktatási jogosítványoknak a szakképzés most folyamatban lévő átalakítása kapcsán történő korlátozása nem fogadható el a hazai nemzetiségek számára.

Államtitkár úr akkori válaszában jelezte, hogy a kormánynak nem célja a nemzetiségi jogok bármilyen korlátozása. Mivel ezt a kijelentést bizottságunkban teljes körű egyetértés fogadta, ezért a most tárgyalt tervezetben ennek megerősítését kerestük elsősorban. A tervezetet részletesen áttekintettük, értelmeztük, már csak azért is, mivel jó néhány jogszabályt megváltoztat, miközben meglehetősen sok rendelkezést hatályon kívül helyez.

Természetesen, ahogyan a szakképzésről szóló törvény vitájában, most is a nemzetiségi szempontokat mérlegeltük a tervezet bizottsági tárgyalásakor. Abban valamennyien egyetértettünk, hogy a hatályos köznevelési törvényben megnyugtató részletességgel jelentek meg azok a jogosultságok és garanciális elemek, amelyek biztosítják számunkra, hogy a nemzetiségek anyanyelvi neveléshez-oktatáshoz fűződő jogai ne sérüljenek. Ezeket a rendelkezéseket kerestük a szakképzési törvény tervezetében, és ezek meglétét vizsgáltuk ebben a tervezetben is, abból a szempontból, hogy mennyiben maradtak biztosítottak a nemzetiségek korábbi jogosultságai a mostani módosítások elfogadását követően.

A kormány képviselőjében az innovációs és technológiai miniszter által beterjesztett módosító csomag, ahogyan már többször elhangzott, összesen nyolcvan törvényt változtat. Ezek túlnyomó része tulajdonképpen technikai módosítás, a szakképzési törvény immár elfogadott fogalmainak, rendelkezéseinek átvezetéséről szól, és közvetlenül nem érintik a nemzetiségi oktatást, illetve a szakképzést, így bizottságunk a nyolcvan jogszabály között a nemzetiségek szempontjából releváns törvények áttekintésére összpontosított. A tervezet két ilyen tartalmaz: módosítja a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvényt, valamint a köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény nemzetiségi köznevelésre vonatkozó egyes pontjait.

A most előttünk lévő törvénytervezet 51. pontja tartalmazza a nemzetiségek jogairól szóló hatályos törvény több rendelkezésének módosítását. Ezek eleget tesznek a nemzetiségi bizottság szakképzési törvénnyel kapcsolatos elvárásainak, mivel a szakképzésre vonatkoztatva tartalmazzák a korábban a nemzetiségi törvényben megjelenő előírásokat, jogosultságokat. Valamennyi, korábban a nemzetiségi köznevelési intézményekre vonatkozó pont intézményi felsorolásában megjelennek a nemzetiségi szakképzési intézményekre és tanulóikra is érvényes előírások, amit egyetértéssel nyugtáztunk.

A javaslat a nemzetiségi program szerint működő szakképzési intézmények vonatkozásában is megtartja a nemzetiségi önkormányzatok általi átvételének és működtetésének lehetőségét, továbbá annak feltételeit is azonos módon szabályozza, ahogyan a

köznevelés egészének intézményeire vonatkozó elvárásokkal korábban találkozhattunk, ami nemzetiségi szempontból az egyik legfontosabb vívmánya az elmúlt évek nemzetiségi oktatásra vonatkozó jogszabály-módosításainak. Éppen ezért megelégedéssel nyugtáztuk e rendelkezések átvezetését a szakképzési intézményekre is.

A tervezet következő, nemzetiségi szempontból is releváns pontja az 54., amely a köznevelési törvény rendelkezéseit módosítja annak érdekében, hogy a szakképzési törvény új elemei e jogszabályban is megjelenjenek. E célból a tervezet a köznevelési törvényt 31 esetben módosítja érdemben, 30 pontban egészíti ki, illetve módosítja a hatályos szöveget, továbbá 46 pontban sorolja fel azokat a részeket, amelyeket hatályon kívül kíván helyezni a minisztérium. Ezek egy részről a nemzetiségi intézményekre, illetve oktatási formákra közvetlenül vonatkozó rendelkezéseket nevesítve nem tartalmaznak, másrészt pedig az új szakképzési törvény rendelkezéseinek megfelelő megfogalmazásokat, törvényi utalásokat vezetnek át, éppen ezért bizottságunk ezek többségére vonatkozóan nem fogalmazott meg észrevételt.

A fentiek miatt a nemzetiségi bizottsági ülésen leginkább a tervezetnek azt a részét vizsgáltuk, amely a köznevelési törvény rendelkezéseinek egész sorát helyezi hatályon kívül, ezek több pontban is érintik a nemzetiségi köznevelés egészének rendszerét. A változások nagyobbik része elfogadható számunkra, azonban a tervezet egyik pontjában az előterjesztő hatályon kívül kívánja helyezni az emberi erőforrások miniszterének a köznevelési törvényben korábban megjelenő jogosultságát arra, hogy egyéb irányelvek mellett, a nemzetiségek óvodai nevelésének irányelvét és a nemzetiségek iskolai oktatásának irányelvét is rendeleti formában fogadja el és adja ki.

Az említett köznevelési törvényi rendelkezés nem a hatályon kívül helyezés ténye miatt váltott ki aggodalmat bizottságunkban, hanem azért, mert az említett miniszteri rendeletek kiadásának korábbi előkészítése során főszabályként a miniszter kikérte az országos nemzetiségi önkormányzatok egyetértését is. És mivel a mostani tervezet nem tartalmaz utalást arra, milyen formában valósulhat meg a jövőben a nemzetiségi irányelvek módosítása, ami egyébként rendszeresnek mondható, nem látjuk biztosítottnak a vonatkozó egyetértési jog jövőbeni alkalmazásának formáját, lehetőségét.

(19.00)

A nemzetiségi bizottság egyhangú véleménye e ponttal kapcsolatosan az, hogy amennyiben nem kapunk megnyugtató választ az említett irányelvek jövőbeni sorsával kapcsolatban, annak szabályozása érdekében módosító indítványt készítünk elő, illetve nyújtunk majd be a tervezetbe.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága hétfői ülésén az említetteken kívül a betervezett tervezettel

kapcsolatosan megfogalmazódott egy olyan további kérdés is, amelyet véleményem szerint célszerű szintén most, az általános vitában felvetni. A tervezet a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény jelenleg hatályos szövegével dolgozik, annak hatályos rendelkezéseit idézi, illetve terjeszti ki az új szakképzési törvény által létrehozandó rendszerre. Ugyanakkor a köznevelési törvény legutóbbi módosításakor már elfogadásra kerültek egyes, szintén a nemzetiségi oktatási jogokat, a nemzetiségi köznevelés rendszerében a nemzetiségi egyetértési, véleményezési jogokat érintő módosítások, amelyek 2020 januárjától lépnek hatályba. A bennünk felmerült kérdés az, hogy mi lesz ezeknek a módosításoknak a sorsa, miként kezeli a szakképzési törvény és a most előttünk fekvő tervezet ezeket a januárban hatályba lépő rendelkezéseket.

Zárásképpen elmondható, hogy a jelen tervezet sok, a szakképzésről szóló törvény általános vitájában felmerült kérdésre, illetve vitás pontra ad részletes és nemzetiségi szempontból kielégítő választ. A mi szempontunkból ez azt jelenti, hogy a szakképzési törvény vitája során bizottságunk által megfogalmazott, a nemzetiségi és köznevelési törvény nemzetiségi oktatási jogokat szabályozó rendelkezéseinek sorsára vonatkozó felvetéseink túlnyomó részére választ kaptunk a mostani előterjesztésből, így a jogszabálytervezetet bizottságunk elfogadásra fogja javasolni.

Dakujem Vám za pozornost! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most kétperces felszólalások következnek, ezek sorában elsőként Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Dakujem, že ste krátke, pán prezident. Fordítanám: nagyon szépen köszönöm, hogy ilyen rövid volt, elnök úr.

Én egy problémára szeretném felhívni a figyelmet ebben a két percben - erről már volt itt szó, de talán érdemes még egyszer megemlíteni -, nevezetesen: a nemi szegregációra a szakközépiskolákban vagy a szakképzésben. Minden felmérés azt mutatja, a legutóbbi, amit én olvastam, az egy kicsit korábbi, egy 2017-es felmérés volt, amely arról szólt, hogy vannak tipikusan férfi és női szakmák, és bizony ezáltal az is meghatározódik vagy meghatározásra kerül a választással tulajdonképpen, hogy ki milyen módon tud elhelyezkedni, ráadásul ilyen módon általában az is meghatározottá válik, hogy milyen fizetést tud kapni az adott illető, aki elvégezte a szakközépiskolát. Na most, ebből a felmérésből az derült ki, hogy a szakközépiskolát végzett nőknek jelentősen kisebb az esélye a foglalkoztatottságra, és nagyobb a munkanélküliségre, mint a szakközépiskolát végzett férfiaknak, illetve az átlagos fizetésük is alacsonyabb, ráadásul ugye, ehhez hozzájárul az is, hogy a nők jóval nagyobb arányban választanak kevésbé piacképes szakmákat.

Éppen ezért erre szeretném felhívni az államtitkár úrnak a figyelmét, hogy bizony ezzel a kérdéssel

érdemes foglalkozni, hiszen ez hosszú távon határozza meg a nők munkaerőpiaci helyzetét és lehetőségét, és talán már itt is érdemes küzdeni az ellen az egyenlőtlenség ellen, amit minden felmérés mutat, hogy egyébként szinte bármilyen szakmában is kevesebbet keresnek a hölgyek, a nők, mint a férfiak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Pósnán László képviselő úr, Fidesz, két percben!

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Én legelőször is szeretném megköszönni a nemzetiségi szószóló úrnak azt a szakmai hozzászólását, amely valóban arról szól, ami be volt terjesztve, nem pedig az előző szakképzési törvény új-bóli általános vitájára kívánt reflektálni, mint ahogy nagyon sokan mások tették.

Én egyetlenegy dolgot szeretnék csak pontosítani. Kunhalmi Ágnes azt mondta, hogy Debrecenben magániskola van. Szeretném jelezni, hogy egy nemzetközi iskoláról beszélünk, annak a legfőbb fenntartója a Debreceni Egyetem. Ha ön szerint ez magániskola, akkor az összes egyetemi gyakorlóiskolát annak kell tekinteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Arató Gergely képviselő úr, DK!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Rendkívül nyugtalanítónak tartom azt, amit Pósnán képviselő úr mondott, mert ezek szerint számíthatunk arra, hogy a többi egyetemi gyakorlóiskolában is olyan nagyon-nagyon magas tandíjak lesznek, mint amit a debreceni iskolában önök létrehozottak. *(Taps az ellenzék soraiban. - Dr. Pósnán László közbeszól.)*

ELNÖK: Csak szeretném tájékoztatni azokat a kétperces felszólalásra jelentkezett képviselőket, akik olyan frakcióban vannak, amelyből társuk már ebben a körben szól, hogy felszólalásukat a következő körben tehetik meg. Ezt részben azért is mondtam, hogy sajátosan kedvet csináljak felszólalásuk elhagyásához. *(Derűltség. - Dr. Brenner Koloman: Köszönjük! - Taps az ellenzék soraiban.)*

Most pedig visszatérünk az előre bejelentett felszólalókhöz. Nagy Csaba képviselő úr, Fidesz, parancsoljon!

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Megpróbálok a törvényjavaslatához hozzászólni, hiszen az - felolvasom - a szakképzésről szóló 2019. évi törvény hatályba léptetésével összefüggő módosító és a hatályon kívül helyező rendelkezésekről szóló törvényjavaslat, és itt végighallgattam a vitát, és nekem az volt az érzésem, hogy nyilván ez a törvényjavaslat egy másik törvényjavaslatához kapcsolódik,

amelyet már elfogadtunk. De mind a két törvényjavaslatnak van egy alapja, ez a „Szakképzés 4.0 - A szakképzés és felnőttképzés megújításának középtávú szakmapolitikai stratégiája, a szakképzési rendszer válasza a negyedik ipari forradalom kihívásaira” címet viseli. Az innovációért és technológiáért felelős miniszter úr és csapata, szakértő csapata dolgozta ki ezt az anyagot, amely, azt gondolom, egy nagyon szép szakmai anyag, nagyon fontos, a magyar társadalompolitika szempontjából aztán végképp fontos megállapítással, statisztikai adatsorral. Én javasolnám képviselőtársaimnak, hogy ha van idejük, akkor olvassák el, mert szembeesik egyébként a valósággal, és talán nagyon sok magyarúrat ad arra, hogy miért szükséges ennek a két törvényjavaslatnak a megtárgyalása és elfogadása. Hogyha az ember ebbe beleolvass, akkor nagyon sok mindent tud meg Magyarországról, a magyar társadalomról, az oktatásnak, a szakképzésnek a helyzetéről, és rá is térnek azokra a jogszabály-módosításokra, amelyeknek a szükségszerűségét viszont ez a stratégia talán alátámasztja.

Több képviselőtársam beszélt már arról, hogy a köznevelés egységes rendszerétől elszakadó, önálló szakképzési szabályozási és intézményrendszeri struktúrát vázolt fel és alakított ki ez a jogszabályi rendszer. Ha megengedik, akkor én mégiscsak egy ilyen gyakorlatias megközelítésben beszélnék erről, a hároméves szakképzési, illetve az ötéves technikai képzésről, amit egyes szakemberek a mérnökképzés előszobájának tartanak. *(Arató Gergely: Ez sincs benne ebben a törvényjavaslatban! Csak mondom!)* Én azt gondolom, hogy nagyon fontos az, hogy egy olyan intézményhálózati rendszer jöjjön létre, tisztelt képviselőtársam, amelyben ezeket a szakmai, oktatáspolitikai reformokat lehet valósítani, és azt gondolom, hogy ezek már hozzátartoznak, gyakorlati értelemben tartoznak hozzá a jogszabály-módosításhoz. Azt is gondolom, hogy az elmúlt időszakban egyszerűen az élet kényszerítette rá Magyarországot és a minisztériumot és a kormányt arra, hogy próbálja meg azokat a szakmai kompetenciákat az oktatási rendszeren, a szakképzésen keresztül az állampolgároknak biztosítani, amelyek a piaci elhelyezkedést tudják biztosítani.

2010 óta 800 ezerrel többen dolgoznak az országban, most már négy és fél millióan, és a munkanélküliség is az egyharmadára esett vissza. Ezért tartom fontosnak nagyon, hogy a szakképzési rendszer irányítása, a feladatok, a hatáskörök megosztása a kormány és az ágazati minisztérium között, illetve az ott felelős végrehajtó személyzet között most már precízen meg van fogalmazva, hogyha lehet így mondani.

Nagyon fontos, hogy a jogszabályban végre a tanulói és a felnőttképzési jogviszonyok is tisztázásra kerültek. *(Arató Gergely közbeszól.)* Az egyik legnagyobb gond az volt talán az elmúlt 10-20 évben e tekintetben, hogy itt nem volt egy teljesen átlátható és tiszta rendszer. *(Arató Gergely közbeszól.)* Fontos a

duális képzés során a munkaszerződések alapján folyó szakmai képzések szabályozása, és nagyon fontos az is, hogy egy olyan adatbázis fog létrejönni, amelyben ezeket a képzéseket nyomon lehet követni.

És hogy megbecsüljük azokat, akik szakmát választanak, illetve az életüket egy olyan irányba viszik, ahol munkából, szakmai munkából szeretnének megélni, én nagyon fontosnak tartom, hogy a személyi jövedelemadóról szóló törvény, illetve az áfa vonatkozásában is olyan kedvezményeket biztosítunk ebben a jogszabályhalmazban, amelyek a szakmai oktatást és a szakmai képzést, illetve azoknak a vizsgáztatását, illetőleg a vizsga díjának az elszámolását fogják segíteni a személyi jövedelemadó-, illetve az áfatörvény vonatkozásában.

(19.10)

Nagyon fontos, hogy a bejelentett felnőttképzés, a jogszabály alapján és az engedély birtokában végzett felnőttképzés ide fog tartozni, illetve a vizsga is. Azt is nagyon fontosnak tartom, hogy a nyelvek tanulását is ösztönözzük azzal, hogy az általános forgalmi adó alól kivesszük majd a vizsga vonatkozásában a költségeket.

Azt kell hogy mondjam, hogy a szakmát tanulók megbecsülésének egyik nagyon fontos része - és szintén fontosnak tartom ennek a jogszabályhelynek a megváltoztatását - az, hogy a tanulmányi és a tehetség gondozó versenyek szervezése és lebonyolítása is áfamentes lesz.

És hogy magát a képzést, illetve azokat, akik tanulnak, hogyan és mi módon tudja egy kormányzat egy rendszeren keresztül támogatni, erről szól a személyi jövedelemadó-törvénynek az a módosítása, ami az ösztöndíjat, az egyszeri pályakezdési hozzájárulást, a rászorultsági helyzet miatti támogatást, a szakképzési munkaszerződések vonatkozásában azokat a juttatásokat, bér szerinti juttatásokat és nem bérhoz kapcsolódó juttatásokat teszi jövedelemadó-mentessé, amiket azok a tanulók kapnak, akik a szakképzésben részt vesznek.

Ez mind-mind hozzájárul ahhoz, hogy maga a szakképzési rendszer megújuljon. Nyilván a törvényjavaslat számos jogszabályhelyet módosít, illetve pontosít a tekintetben, hogy az új szakképzési törvény életbe tudjon lépni. És talán, amiről azt gondolom, hogy nagyon fontos, és ha elolvassák majd ezt a 4.0-s stratégiát, akkor látják azt, hogy nemcsak a szakképzés vonatkozásában készült el ez a koncepció, hiszen itt, ebben a stratégiában már olvashatnak arról, hogy kik, hol, hányan, hogyan, mi módon szakadnak le az oktatási rendszerünkben. És bár itt önkritikusan egyébként mindig el szoktuk mondani, hogy azok a számok, amik vannak, azokat nyilván csökkenteni kell. De én megnéztem azt, hogy például az én megyémben, ahol én képviselő vagyok, az elmúlt két évben ez a lemorzsolódás 14 százalékról 8 százalékra csökkent, úgyhogy azt gondolom, hogy az az irány, amit a kormány ezekkel a jogszabály-módosításokkal elindított, nagyon jó irány.

Végül még egy zárógondolat - és azt kérem mindenkitől, hogy majd ezt a törvényt is fogadják el, remélem, hasonló egyetértésben, mint ennek a törvényalkotásnak az előző szakaszában -, hogy jó szakembereket, jó megbecsülést kell adni azoknak a kollégáknak, akik ebben a rendszerben dolgoznak, és ebben olyan kompetenciákat tudnak majd behozni a piacról, amiket talán a mostani időszakban nem, és egyre jobban képzett, és jobban felkészült fiatalokat tudunk kivinni majd a munkaerő világába, mert ennek a törvényjavaslatnak és az előző törvényjavaslatnak is talán ez a lényege. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, MSZP, két percben!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy látszik, hogy Nagy Csaba képviselőtársammal ugyanabba a bűnbe fogunk esni *(Derűtség és közbeszólások.)* - az időm megy -, általánosságban fogunk beszélni egy kicsit a törvényről.

(Nevetve:) Nagy Csaba azt mondta, Csaba, Nagy Csaba azt mondta, hogy az élet kényszerítette ki ezt a törvényt. Azt kell hogy mondjam: az elmúlt években hol volt az élet? Az elmúlt években az élet nem kényszerítette ki, hogy egyébként a gyerekeknek érettségire van szüksége, képességfejlesztésre, közismereti órák fejlesztésére? Ja, akkor még munkaalapú társadalom volt, nyilván most már megyünk a tudásalapú társadalom felé. Szóval, ez a probléma.

De az idő rövidsége miatt azt kell hogy mondjam, hogy a szakképzés közoktatási funkciójára szeretnék egy pár mondatot pazarolni. Itt felröppent önöknél az elmúlt időszakban a kilenc évfolyamos általános iskola. Ezért is mondta Arató Gergely képviselőtársam, hogy ezért nem látunk koherens koncepciót, mert hol felröppent itt egy ilyen elem, hol felröppent egy olyan elem, de egyvalamit, ha már szóba hoztam, hozzá szeretnék tenni.

Mi, MSZP-sek ezt támogatni tudjuk, de csak akkor, ha nem egy nulladik, szegregáló évfolyam születik, és csak akkor, ha egy egységes, koherens kilenc évfolyamban az általános iskola alsó tagozatát hosszabbítanák meg, az nagyon jó lenne. Mert akkor tényleg a képességfejlesztés, az alapozás lenne, mert utána, ugye, onnan megyünk felső tagozatba, ami szét van esve, meg a gyerek is szétesik a felső tagozatban - ezen is változtatni kéne -, és onnan mennek tovább szakiskola vagy érettségi és felsőoktatás irányába. Ez lenne nagyon jó, ha az alsó tagozatot hosszabbítanák meg.

Végezetül: itt elhangzott Arató képviselőtársam részéről, hogy a szakképzést, közoktatást, felsőoktatást egy egységes irányítási rendszerbe kellene, véleményem szerint, véleményünk szerint egy önálló minisztériumba, külön oktatási minisztériumba kellene rakni. *(Egy hang az MSZP soraiból: Úgy van!)* Elnök úr a korábbiak miatt kérek 10 másodpercet. Ugyanis találtam egy ilyet... *(Közbeszólások.)* Miért, nem két

percem van? (Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Nem. - Közbeszólások a Fidesz padsoraiból: Lejárt! Lejárt!) Óóó! Szóval, akkor találtam egy ilyet...

ELNÖK: Hát, akkor most az a helyzet (*Derültség.*), hogy teljesen megértve a bűnbeesés és a kérés dolgát, a legközelebbi kétpercesnél mindent meg tudunk hallgatni, de a házszabályt be kell nekem tartanom. Bármennyire is próbáltam segíteni a bűnbeesését, ennél többet nem tehettem. (*Zaj, derülttség.*)

Így aztán most Vinnai Győző képviselő úr gondolja meg, hogy hogyan folytatja! (*Zaj.*)

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A bűnbeesést most elkerüljük, szeretnék viszont Kunhalmi Ágnes és Arató Gergely szavaira reagálni, elsősorban arra, hogy Kunhalmi Ágnes azt mondta, hogy katasztrófális a szakképzés helyzete, és 2011-től nem csináltunk semmit. (*Arató Gergely: Azt nem mondta. - Kunhalmi Ágnes közbeszól. - Zaj.*) Én meghallgattam önt, képviselő asszony.

Szeretném elmondani, hogy 8,5 százalékkal többen választották a szakgimnáziumot és szakközépiskolát, mint a gimnáziumot. Nem akarom szembeállítani - félreértés ne történjen - a gimnáziumba jelentkezést és a szakgimnáziumba, szakközépiskolába, szakiskolába - most ez a terminus technicus van -, a lényeg az én véleményem szerint - és ezért kértem szót -, hogy továbbtanuljon a gyerek. Hogy továbbtanuljon, hogy ne nyolc általánossal rendelkezzen, vagy még az sincs meg nagyon sok helyen. Én olyan helyről jövök, Szabolcs megyéből, ahol sok embernek még a nyolc általánosa sincs meg, és éppen ezért a korai iskolaelhagyás is magasabb ezeken a területeken. Márpedig most, az új szakképzési törvényben ez az új műhelyiskola, a Dobbantó-program véleményem szerint vagy reményeim szerint hatékonyabb lesz, mint a szakképzési Híd-program, amelyben nem sikerült érdemben - ezt is el merem önöknek mondani - csökkenteni a korai iskolaelhagyást vagy a végzettség nélküli iskolaelhagyást.

De annyit szeretnék mondani, nem visszafelé mutogatva, hogy megnéztem az adatokat, a 2008-as Eurostat-adatot: 11,7 százalék volt az önök kormányzása idején, és 2020-ra vállaltuk azt, hogy ezt 10 százalék alá csökkentjük. Nem vagyunk még ott, de talán ezzel az új lépéssel csökkenteni tudjuk a korai iskolaelhagyást. Köszönöm szépen. (*Taps a Fidesz padsoraiban.*)

ELNÖK: Szívesen visszaadnám a szót jelentkező képviselőtársaimnak, de a kormány nevében államtitkár úr jelentkezett, úgyhogy most Schanda államtitkár úr a megszólalás lehetősége, parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Gondolkodtam, hogy a vita ezen szakaszába bekapcsolódjak-e, de azt gondolom, hogy attól lesz vita (*Mesterházy Attila:*

Ez egy új megközelítés. - Arató Gergely: Így!), hogyha én is megszólalok. Ezért aztán engedjék meg, hogy néhány mondattal reflektáljak az eddig elhangzottakra, és aztán folytassuk a vitát.

Egyrészt kezdeném én is azzal, hogy ennek a törvényjavaslatnak a vitája kísértetiesen emlékeztet a törvényjavaslat néhány héttel ezelőtti, talán két héttel ezelőtti általános vitájára, és egy csomó olyan kérdést megnyitunk, amiről akkor is beszélünk egymással.

Rögtön itt kezdenem kell Csányi képviselő úr felszólalásával, akinek, azt gondolom, hogy az interpellációra is válaszoltam, az ön interpellációjára is válaszoltam hétfőn, illetve a legutóbbi törvényi vitacsán is ezt a kérdést kiveséztük a munka törvénykönyve és a közalkalmazotti jogviszony változása kapcsán. Mindenkit érint. Aki szakképzésben tanít és a szakképzési törvény hatálya alá tartozó intézményben dolgozik, ott mindenkit érint természetesen. Nem fordulhat elő, hogy egy intézményben két típusú jogviszony jöjjön létre.

Alapvetően többször előfordult és több hozzászólásban fölmerült a munka törvénykönyvére való átállítás. Ez olyan, mint hogyha valami furcsa dolgot hoznánk létre, miközben a szakképző intézmények jelentős részében most is a munka törvénykönyve alatt vannak foglalkoztatva a pedagógusok, hiszen az egyházi vagy alapítványi intézmények esetében most is a munka törvénykönyve alá tartoznak az ott dolgozó és tanító kollégák.

(19.20)

Ráadásul mégiscsak egy furcsa helyzet lenne, hogy a diákok duális képzésben vesznek részt, munkabért kapnak, és a tanáraik pedig nem a munka törvénykönyve alá tartoznak. Tehát itt, azt gondolom, hogy ez is alátámasztja azt, hogy ez a változás szükséges.

Felmerült a béralku kérdése, mi hiszünk abban, hogy az egyéni teljesítmény alapján érdemes a pedagógusok bérét megállapítani, és jelentősen megemelni, hiszünk az autonómiában, és hiszünk abban, hogy a szabadság és a felelősség együtt jár, és a béralku keretében jelentős szabadságot kapnak az intézmények és egyébként a pedagógusok, hogy egy korrekt megállapodás születhessen. Ráadásul ez lehetővé teszi, hogy a bérek a piaci viszonyokhoz közelíthessenek, és a lehető legjobb szakembereket is a piacról be lehessen vonni az oktatás világába. Én azt gondolom, hogy ez már önmagában is szintén kellő érv ahhoz, hogy ezt a változást elvégezzük.

Szintén elhangzott, hogy nem teszünk bele pénzt. Hát, azt gondolom, hogy 35 milliárd forint jelentős mennyiségű forrás és jelentős mennyiségű pénz. Ez átlagosan, ahogy ez már többször elhangzott, 30 százalékos emelést tesz lehetővé.

Jól mondta képviselő úr, ha nem szavazzák meg ezeket a törvényeket, akkor valóban nem járulnak hozzá a béremeléshez, nem járulnak hozzá egy rugalmas és XXI. századi szakképzési rendszer kialakításához, és nem járulnak hozzá egy, a fiatalok jövőjét

biztosító és elősegítő intézkedésnek a meghozatalához, és nem járulnak hozzá ahhoz, hogy míg idén 33 500 diák kap ösztöndíjat, addig ez 2021-ben már 110 ezer fő felett legyen. Erre mondtak és erre mondanak nemet a két szakképzési törvénynek a nem támogatásával.

A szocialista frakció esetében is jelentős kérdések merültek föl. Kunhalmi képviselő asszony azt mondta, hogy ez a törvény visszatérés a 2010 előtti időszakhoz, valami hasonlóan fogalmazott. Ehhez két kommentem lenne: egyrészt remélem, nincsen igaza, mert akkor valamit elrontottunk volna, ha ez így lenne, másrészt pedig - és ilyen szándékunk nem is volt -, másrészt pedig akkor miért nem támogatják. Tehát én itt ezt most nem teljesen értem. Valószínűleg az állítás önmagában nem fed teljesen a valóságot.

Tankötelezettség kérdése merült fel. Én azt gondolom, hogy nem a tankötelezettség időpontja a fontos, nem a kor számít, hanem a végzettség. Erről szól az a javaslat, ami egyébként a szakképzési törvénybe be is került. Azt gondoljuk, hogy szakképzetségre van szükség, és eziránt nemcsak az államnak, hanem egyébként a családnak, a szülőknek is van felelőssége. Éppen ezért jó az a szabályozás, amit a tisztelt Ház már egyébként el is fogadott.

Ráadásul itt még felmerült egy kérdés a szakképzés minőségével kapcsolatban. Az a helyzet, hogy vannak olyan technikumok, ahonnan 90 százaléka a diákoknak az egyetemen tovább tud tanulni. Most jelenleg ezek, ugye, még szakgimnáziumok, erre büszkék vagyunk, és éppen ezért azt gondoljuk, hogy egy megszólalásban sem jó irány egyébként a szakképzést vagy akár a technikumokat a leszakadással azonosítani.

Híd-programok kapcsán valóban kivezetésre kerülnek a Híd-programok, de ez azért történik, mert a Dobbantó-program hatékonyabb és eredményesebb, ez viszont bevezetésre és megerősítésre kerül.

A magánintézmények kapcsán is sok félreértést hallhattunk. Itt még egyszer el kell mondanom, hogy az egyszerűsítés volt a cél, volt egyeztetés, ahogyan ez ma már itt el is hangzott a Waldorffal és az alternatív intézményeket képviselőkkal. Megállapodás is született, és ma ez meg is jelent a sajtóban, hogy mindenki megnyugodhatott, és nincs itt semmifajta probléma, és nincs itt semmifajta kockázat. A törvényhez még lehet, hogy két apró technikai módosítás, hogy megnyugtatóbb legyen, benyújtásra kerül, de alapvetően most sincsen érdemi kockázat semmilyen intézmény számára. Ezt már csak az is megerősíti, hogy nemcsak a Waldorf Szövetség vett részt ezen a megbeszélésen, hanem az Alapítványi és Magániskolák Egyesülete részéről Horn György szintén jelen volt, aki mondjuk, azért nem vádolható konzervatív elhajlással. És ő is megnyugtatónak nevezte egyébként a kialakult helyzetet.

Azt is vissza kell utasítanom, és meg kell védenem az állami intézményeket, hogy nem csak a magánintézményekben lehet megtanulni írni és olvasni, és nem is hiszem, hogy ezt bárki komolyan gondolta.

Arató képviselő úr is sok kérdést feltett, és érdekes megjegyzései voltak. Az a helyzet, hogy a kormány tiszteli az Országgyűlést, itt vitatkozunk ma este is önökkel, és ha szükséges lett volna, hogy módosítsuk ezt a javaslatot, akkor ezt is megtettük volna. Örült rohanó tempóról pedig nem beszélnek, hanem inkább arról, hogy szeretünk és tudunk is dolgozni.

A szakképzés leválasztása is felmerült, ezt versenyképességi szempontok indokolják, és ne feledkezzünk meg arról, hogy a szakképzésben nemcsak 18 év alatti diákok, hanem például évente több mint 50 ezer felnőtt is tanul a szakképzés rendszerében. Tehát azt gondolom, hogy a köznevelés rendszeréről történő leválasztás mögött komoly szakmai indokok is felsorakoztathatóak. Illetve azt is vissza kell utasítanom, hogy bármifajta tárcaharc lenne az egyes tárcák között. *(Derültség az ellenzék soraiban.)* Látszódik a szoros együttműködés, amikor egyébként a köznevelési területtel együttműködve nyújt be egy közös előterjesztést az innovációs tárca. Tehát én azt gondolom, hogy itt nincsen semmifajta olyan dologról szó, amit képviselő úr vélelmez. És már csak azért sem lehet tárcaharc, mert utána a következő pontban, amit jelzett, ott pont az EMMI miniszterének hozunk létre abban a javaslatban, ami most az Országgyűlés előtt fekszik, újabb jogköröket.

A szakképzés, felnőttképzés és felsőoktatás pedig köszöni szépen, jó helyen van egy helyen, merthogy ezek a területek szorosan kapcsolódnak a gazdaság területéhez, a „hogyan tudjuk versenyképesebbé tenni Magyarországot” kérdéshez, és éppen ezért azt gondolom, hogy jó helyen van annál a tárcánál, amelyik az innováció és technológia mellett a gazdasági kérdések jelentős részéért is felel.

Hohn Krisztina képviselő asszonyt is mindenképpen meg szeretném nyugtatni. Itt már szó volt az alternatív és magánintézmények helyzetéről. Ha megnézzük az ame.hu weboldalt, ott fent van az egyesületnek a közleménye, idézném: „Minden fél részére megnyugtató megállapodás született.” Akkor rendben vagyunk, azt remélem.

Alapvetően a többi részre a hozzászólásában, arra még egy-két reakciót engedjen meg! A felnőttképzési törvény és a szakképzési törvénnyel való erőteljes kapcsolódás miatt szükséges az egyszerre történő módosítás. Emiatt került ide a felnőttképzési törvénynek a módosítása is a szakképzési törvény mellé, másrészt pedig a kompetenciamérés kapcsán szeretném azt csak gyorsan elmondani, hogy itt ez egy segítő szándékú történet, anonim és mindenféle ajánlatot ad a diákoknak, nemcsak technikumot, nemcsak szakképző intézményt, hanem gimnáziumot is akár. Tehát ez egy ajánlás, és alapvetően támogatási szolgáltatás a diákok számára.

Az a helyzet, hogy Tordai képviselő úr felszólalására nehéz reagálni, merthogy mégiscsak próbáljunk a szakmai kérdéseknél maradni egy szakmai javaslat vitájánál. Egy kicsit furcsán éreztem magamat, hogy miközben ócsárol bennünket - mondjuk, szokásától ez nem áll távol -, aközben utána mintha elkezdene

minket védeni a többi ellenzéki képviselőtől azzal kapcsolatban, hogy mi is van a pontos szabályozásban, és az a javaslatom, hogy azokat a személyeskedő jellegű vitákat pedig hagyjuk máskorra, amik még itt megjelentek a felszólalásában.

(19.30)

A mi javaslatunk, ami arra vonatkozott, hogy hogyan tudjuk az alternatív intézmények számára a jogszabályi környezetet megteremteni, az egyszerűsít, nagyobb mozgásteret biztosít és deregulál, ezt, ahogy a kezdő felszólalásomban is elmondtam, újra csak megerősíthetem.

Amikor pedig egy törvényt módosítunk, és itt ugye, ebben a törvénymódosítási csomagban megjelenik a köznevelési törvénynek a módosítása, akkor rendszeresen megnézzük azt, hogy az adott területen milyen más módosításra van szükség, megnézzük, hogy milyen egyéb kérdéseket érdemes kiemelni. Ezért kerülnek ide ilyenkor a köznevelési törvényhez kapcsolódó módosítások is annak érdekében, hogy például önt is megkíméljük a fölösleges munkától, ahogyan ezt a felszólalásában is kérte.

A nemzetiségi szószóló úr felszólalását köszönjük, értékes gondolatokat hallhattunk, és annyit szeretnék csak jelezni, hogy amennyiben nem is jogszabály lesz az irányelv, attól még ki fogjuk kérni a nemzetiségek véleményét természetesen. Ezt most nem jogszabályi szinten fogjuk tartani, deregulálni szeretnénk ezt is, mint sok egyéb kérdést is. Ugyanakkor viszont ugyanúgy számítunk a nemzetiségek véleményére, mint ahogy az eddig is megtörtént.

Mesterházy képviselő úr felszólalására csak egy mondattal reagálnék. Itt a lányok pályaválasztásához kapcsolódó kérdést hozta elő, erről Gurmai képviselő asszonnyal folytattunk legutóbb egy érdekes... - nem is vitát, mert alapvetően egyetértettünk, ahogy én azzal is egyet tudok érteni, hogy fontos, hogy egyébként a lányok számára vonzóvá tudjunk tenni olyan szakmákat is, amiknél jelenleg kevesebben jelentkeznek. Erre számos programunk van, egyébként ezt múltkor is elmondtam: „TEK-csajok” rendezvénysorozat, „Lányok Napja”, robotika szakkör lányok részvételével, „Mi a pálya?” Tehát számtalan olyan intézkedésünk van, amelyik pontosan ezt a kérdést akarja kezelni.

Kunhalmi képviselő asszonynak pedig csak annyit mondanék válaszul, hogy változik a világ, ugyanakkor most is, mint mindig, munka- és tudásalapú társadalomról beszélünk, egész egyszerűen azért szükséges hozzányúlni a szakképzés rendszeréhez, mert megváltozott a gazdasági környezet, javultak a munkanélküliségi adatok, gyakorlatilag munkaerőhiány van, a foglalkoztatási helyzet egészen más ma Magyarországon, mint korábban. Ehhez kell idomítani az oktatási rendszerünket, és ennek megfelelően kell a szakképzési rendszert is tovább erősíteni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Visszatérünk képviselői hozzászólásokhoz. Normál szót kérő képviselők sorában Mesterházy Attila képviselő úr az első, MSZP. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Örvendezünk, mert egy új stílust hozott be államtitkár úr: részt vesz a vitában. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Ezt nem először csinálja. Megvédem!)* Én csak örvendeztem, és üdvözlöm, hogy államtitkár úr részt vesz a vitában, mert hozzászolt, és valóban köszönjük szépen, hogy valóban tartalmi válaszokat is adott a felvetésekre.

Vinnai Győzőnek felolvasnék egy pár adatot; ön azt mondta, hogy annyira sikeres az önök munkája, hogy most már sokkal többen mennek a szakképzésbe, mint gimnáziumba: A különböző középfokú iskolatípusok vonzóságát jól mutatja, hogy hogyan alakulnak a diákok jelentkezési preferenciái. Az Oktatási Hivatal adatai - adatigénylés 2019 szeptembere - szerint a gimnázium, ideértve a nyolc- és hatévfolyamos képzéseket is, a legnépszerűbb képzési forma. A 2018-19-es középiskolai jelentkezés során a tanulók 50 százaléka ezen iskolatípust jelölte meg első helyen. - Tehát magyarul, vagy 100-nál több a 100 százalék, vagy nem igaz az, amit mondott ebben a tekintetben. Tehát nem választották többen ezt a képzést.

A hozzászólásomhoz jó fölvezetés lett volna, amit Nagy Csaba mondott, ő azt mondta, hogy szép ez a módosító javaslat, én mondanám, hogy szép, mint egy traktor vagy a rántott hús *(Derültség az ellenzék sorában.)*, merthogy ez a mostani módosítás nem szól másról, mint hogy, államtitkár úr, beismerték azt, hogy eddig rosszul csinálták. Nem arról van szó, hogy megváltozott egy év alatt a munkaerőpiaci helyzet, megirtelen felismerték, hogy mi történik Magyarországon, ez egy sokkal hosszabb trend, amit itt lehet látni, mintsem hogy arra lehetne hivatkozni, hogy pusztán azért kell most a módosítást csinálni - most már azt hiszem, a harmadikat, tehát lassan önök ilyen permanens reformban vannak a szakképzést illetően, pedig ez korábban ránk volt jellemző, amikor kormányoztunk -, tehát magyarul, én úgy látom, hogy önök beismerik azt, hogy rosszul csinálták, és most valamilyen változtatást akarnak csinálni ebből a szempontból.

Ön is említette, és itt vicelődtek a kollégák vele, itt hallottam a fideszes sorokból, amikor Kunhalmi Ágnes azt mondta, hogy munkaalapú társadalomról beszéltek. Hát, én emlékszem arra, amikor a miniszterelnök úr folyamatosan arról beszélt, hogy munkaalapú társadalmat akar, és ehhez ajánlottak is egy vilákulcsot meg egy csavarhúzó. Akkor még, azt hiszem, volt munkástagozatuk, nem tudom, most van-e, és igaz, hogy nincsen ellentmondás a tudásalapú társadalom és a munkaalapú társadalom között, ebben teljesen egyetérték, csak hogy önök nem arról beszéltek. Kunhalmi Ágnes pedig arról beszélt, hogy bizony változott a hozzáállásuk ezzel kapcsolatban.

Na de azt azért el kell ismerni, hogy nehéz a feladat a mai világban, ha az ember hozzá akarja rendelni a

gazdasági igényekhez, a kereslethez azt, hogy milyen képzésekre kell költeni, és milyen képzéseket kell szervezni. Ezt úgy szokták önök is fogalmazni, hogy keresletvezérelt szakképzésre van szükség, csak hogy nagyon nehéz kitalálni, ez tény és való, hogy mi az a kereslet, aminek meg kell felelni egy három-, öt- vagy akár tízéves távlaton belül, hiszen az automatizálás és a robotika, erről már volt szó, teljesen új munkaköröket hoz létre, vagy bizonyos munkaköröket egyszerűen megszüntet és szükségtelessé tesz.

Ezzel kapcsolatban is olvastam egy érdekes számot, amit talán már itt a vitában egyszer elmondtam, de az ismétlés a tudás anyja, hogy Magyarországon a magyar munkavállalók a munkaidejük 49 százalékában, tehát majdnem az 50 százalékában automatizálható tevékenységet folytatnak. Magyarul: a probléma, amit szeretnénk, szeretnénk megoldani, sokkal nagyobb a következő időszakban, mint amit talán gondolnánk erről. Éppen ezért egészen biztosan az egyik legfontosabb jellemzőnek a rugalmasságnak kell lennie a munkaerő szempontjából, viszont a munkaerő rugalmasságához mindenféleképpen hozzátartoznak az alapvető képességek, tehát az alapkészségek. Hozzá tartozik a nyelvoktatás, hozzátartozik az informatikai képzés, és nem véletlen, hogy érettségivel könnyebb elhelyezkedni, hiszen számos anyagban, statisztikában azt lehet olvasni, és talán itt Vinnai képviselő úrnak a beszédében is elhangzott, hogy ha van valakinek érettségije, akkor nagyobb az esélye elhelyezkedni és nagyobb fizetésre szert tenni.

Épp ezért mondjuk mi is azt, hogy bizony teljesen káros és téves volt eltörölni a 18 éves korhatárt a tanulmányi kötelezettség szempontjából. Szerintünk egyszerűbb lenne világosan és egyértelműen elismerni és visszaállítani a korábbi helyzetet, nem pedig ilyen lopakodó megoldásokkal tulajdonképpen ugyanazt a célt elérni.

(19.40)

Na de e mellett a rugalmasság mellett egészen biztosan szükség van arra is, hogyha duális képzésről beszélünk, hogy legyen egy támogató vállalati kultúra. Én nagyon sok szülővel, diákkal beszéltem, és bizony, miközben elméletileg jól hangzik, és helyes is ez a gyakorlatorientált, duális képzési rendszer, viszont nagyon sok helyütt a cégek úgy gondolják, hogy nekik ez egy nyűg, ez egy púp a hátukon, és inkább nehézségekbe ütközik valamilyen jó munkahelyre elmenni a gyerekeknek, miközben egyébként adott esetben az, ha elmennek egy munkahelyre dolgozni gyakornoki képzés keretében, akkor bizony ez a munkahelyszerzési lehetőségét is megnöveli az adott fiatalnak.

Tehát magyarul, valahogy a magyar vállalati szektort is arra kellene ösztönözni, hogy ha már megfogalmazzák az elvárásaikat, ha már elmondják azt, hogy szerintük milyen szakképzésre van szükség, akkor a másik oldalról segítsenek abban, hogy ez a támogató vállalati kultúra ki tudjon alakulni.

Köszönöm szépen, elnök úr, ennyit szerettem volna elmondani. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kunhalmi képviselő asszonytól kérdezem, mivel minden kategóriában ő jön, hogy két percben vagy normál felszólalóként kíván most megszólalni. *(Kunhalmi Ágnes: Kettő percben.)* Kettő percben Kunhalmi képviselő asszonyé a szó.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm, elnök úr. *(Dr. Vinnai Győző közbeszólására:)* Minden létezőt, csak hogy szóhoz jussak. *(Derűltség.)* Két dologra szeretnék reagálni. 10,5 volt a lemorzsolódás valóban 2010-ben, most 12,5 százalék. 2020 itt van a nyakunkon, növekedett és iszonyatosan... *(Dr. Vinnai Győző közbeszólására:)* Igen, az ön megjéjében a szakképzésben közel 30 százalékos. Hogy a francba fogjuk ezt ilyen nagyon gyorsan lecsökkenteni, amit ön is mondott?! Nem kellett volna ezt tovább növelni. *(Az elnök csenget. - Közbeszólás: Ne beszélj csúnyán!)* Elnézést kérek. Nem gondoltam, hogy ez ebbe a kategóriába tartozik, de megértem és bocsánatot kérek.

Viszont azt szeretném megkérdezni, hogy a szakképzés, a közoktatás és a felsőoktatás egy egységes irányítási rendszer alá kellene hogy tartozzon, azt mondtam, hogy egy minisztérium, egy külön oktatási minisztérium alá kellene hogy tartozzon. Én találtam itt elbújtatva egy módosítást, amely úgy szól, és a kérdésem is ehhez kapcsolódik, hogy a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény 14. § (2) bekezdés f) pontjában „a kultúráért és oktatásért felelős miniszter” szövegrész helyébe „a kultúráért felelős miniszter és az oktatásért felelős miniszter” szöveg lép. Ez esetleg azt jelenti, hogy ellépünk annak az irányába, hogy lesz önálló oktatási és önálló kulturális minisztérium? Örömlénk neki. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Arató Gergely képviselő úr, DK!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Kezdünk a lényegi kérdésekről beszélni, bár attól tartok, hogy ezek csak áttételes módon csatlakoznak a mostani törvényjavaslathoz, de miután államtitkár úr megengedte magának, hogy szélesebb kitekintésbe és kontextusba helyezze a törvényjavaslatot, így magunk is megtesszük ugyanezt.

Azt kell tehát elmondanom, hogy ha egyetértünk abban, hogy a korai iskolaelhagyás probléma, ha jól értem, ebben mindannyian egyetértünk, akkor mondják el nekem, hogy ezt miért a „jobb kezemmel megvakarom a bal fülemet” módon akarják megoldani. Miért úgy oldják meg? Mert azt értem, amit államtitkár úr mond, hogy nem a 18 év a lényeg, hanem az első szakképzettség megszerzése. Egyébként ez egy tárgyalási alap lenne, hogy azt mondjuk, hogy a tankötelezettség az első szakképzettség megszerzéséig tart, de önök nem ezt mondják. Önök azt mondják,

hogy a szülő oldja meg. Hogy oldja meg a szerencsétlen, amikor egyébként a tankötelezettség nemcsak arról szól, hogy a szülőnek iskolába kell járattatni a gyereket, hanem arról is szól, hogy van kötelező ellátást nyújtó iskola?! Arról is szól, hogy nem lehet kirakni a gyereket az iskolából. Ez bizonyára elkerülte az önök figyelmét.

Most elárulom, hogy benyújtottunk egy olyan módosító indítványt ellenzéki képviselőtársainkkal közösen, amely pontosan ennek az intézkedésnek a másik oldalát tartalmazta. Pontosán azt tartalmazta, hogy egyébként hogyan lehet biztosítani az első szak-képzettség megszerzéséig azt, hogy a gyerekek bent maradhassanak ebben a szakképzőiskola-rendszerben. Ezt a kormány nem támogatta, fideszes képviselőtársaim meg leszavazták. Innen kezdve meg, már bocsássanak meg, de az, hogy még a szülőkre egy terhet megpróbálnak rárakni, ez nem a megoldás, hanem a probléma része. Mondhatnám azt is, hogy egy álságos megoldás, de ez talán sértő lenne, és igyekszem megfelelni az önök magas elvárásainak.

Másodszor: őszintén szólva, az egy értelmetlen vita, hogy Palkovics miniszter úr mondott egy - hogy mondjam? - jól hangzó, de a valóságot nem kibontó állítást a szakközépiskolába és a gimnáziumba való jelentkezésről. El kell árulnom ugyanis önöknek egy nagyon egyszerű tény. *(Dr. Vinnai Győző: A tények makacs dolgok.)* A tények bizony makacs dolgok, és a tények szerint bizony mindig többen kezdték meg a tanulóikat szakközépiskolában, majd szakközépiskolában, mint általános gimnáziumban 9. évfolyamon. *(Sic!)* Mindig többen jártak gimnáziumba, mint szakközépiskolába vagy szakközépiskolába. Azt is elmondom, miért, mert abból van 6 osztályos meg 8 osztályos is.

Ennek következtében aztán ez a helyzet, amire most rácsodálkozott miniszter úr, én értem, mert most kapta meg a szakképzést, megörült neki, evvel nincs semmi probléma, ez mindig is így volt. Ez nem bizonyítja ugyanakkor azt, hogy a szakképzés vonzóbbá vált, sőt csökkent ugyanis evvel egy időben a szakiskolába - most éppen szakközépiskolának hívják, de persze nem az - járó gyerekek száma. A szakképzésbe jelentkezők aránya nem növekedett, az ott tanulóikat kezdők aránya nem növekedett. Nőtt egyébként az érettségit adó középiskolába járók aránya, ennek meg örüljünk együtt, merthogy abban egyetértünk, elmondta képviselőtársam is a Fidesztől, hogy az egy cél, mert a munkaerőpiac ezt értékeli.

Tehát pontosan fogalmazok, hogy ne legyen félreértés, pontosabban ez úgy van, hogy nőtt a szakközépiskolában, és nőtt a normál gimnáziumban tanulóikat kezdők aránya is, de nem borultak föl az arányok, nem változott semmi lényegesen ezen a területen. Hogy mondjam, ez nem politikai kérdés, szerintem mindannyian örülnénk, ha sokan járnának érettségit adó középiskolába, azt meg már bízzuk a szülőkre, hogy eldöntsék, hogy melyik gyereknek való a szakképzés, és melyiknek nem való a szakképzés.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Tordai Bence képviselő úr két percben, Párbeszéd!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm, elnök úr. Azért kértem szót, mert ellenzéki képviselőtársaim túldicsérték kicsit az államtitkár urat. *(Derűltség.)* Igazán megtisztelő, hogy szóba elegendik velünk egyáltalán és vitába bocsátkozik, de érdemi válaszokkal nem szolgált, úgyhogy egyetlen konkrét kérdést szeretnék feltenni.

Ha felmegy az ember a kormány.hu honlapra, azon belül is a dokumentumok menüpontra, ott pedig szűrés a dokumentum típusa szerint, tevékenységre vonatkozó adatok, azon belül pedig a jogszabálytervezeteket választja, akkor miért van az, hogy az ITM a 2019. évben 3, azaz három darab jogszabálytervezetet volt képes kirakni társadalmi véleményezésre bocsátva? Tehát ha ennyire nagy terjedelmű, sok érdeket, sok érintetti csoportot érintő szabályozásra vállalkoznak, és ha erre az önök képességei, mondjuk úgy, visszafogottan teszik képessé önöket... - érti, ugye, hogy mire gondolok? *(Zaj, közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)* Nem értik. Tehát, ha továbbra is a kormányzásra való alkalmatlanságukat tudják csak bizonyítani, akkor miért nem kérdezik meg előre a szakszervezeteket, a szakmai szervezeteket, a szülői szervezeteket és általában mindenkit, aki a szakképzés rendszerében érintett, ne adj' isten, a hallgatói szervezeteket, diákok képviselői szervezeteit?

Tehát adjanak lehetőséget erre, és ne utólag toldozzák-foldozzák, ne kelljen a szakszervezetek segélykiáltásait vagy éppen az alternatív iskolák segélykiáltásait hallgatnunk, ha önökben valóban nincsen rossz szándék. Tehát kérdem még egyszer: miért nem történt meg ez a társadalmi egyeztetés?

ELNÖK: Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP, két percben!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Csak Tordai képviselőtársam miatt mondom a jegyzőkönyv végett, hogy ironia érződött hangomban, amikor dicsértem államtitkár urat. Köszönöm szépen. *(Derűltség az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Látják, milyen, amikor Mesterházy képviselő úr megdicsér valakit? *(Derűltség.)* Arató Gergely képviselő úr, DK, két percben!

ARATÓ GERGELY (DK): Én viszont azt szeretném elmondani, hogy rossz néven vettem Tordai képviselő úr bírálatát, és azt kell neki mondanom, hogy mivel én pedagógus vagyok alapvető végzettségem szerint, én a legkisebb eredménynek is örülök, a legkisebb előrelépésnek is, és tudom, hogy a dicséret

mindig sokkal jobban motivál, mint a szidás, úgyhogy köszönöm, hogy államtitkár úr szóba áll velünk. *(Derültség és szórványos taps az ellenzéki padsorokban.)* Még akkor is, ha sajnos, és alapvetően ezért kértem szót, ténybeli hiányosságokkal küzd, de ezeket nyilván pótolni fogja a következőkben.

Ugyanis az egyházi és alapítványi iskolában dolgozó pedagógusok ugyan formailag a munka törvénykönyve alatt állnak, ámde a köznevelési törvény szerint, ami eddig rájuk is vonatkozott, ugyanakkor azonos jogokat élveznek az állami rendszerben tanító pedagógusokkal. Köszönjük, hogy fölhívta a figyelmet arra, hogy nemcsak az állami intézményrendszerben dolgozó pedagógusok vesztek el a közalkalmazotti státuszukat evvel a törvényt módosítással, hanem az egyházi és az ezen kívüli alapítványi szférában, szak-képzésben dolgozó pedagógusokkal és oktatókkal is kitoltak, nemcsak az állami rendszerben oktatókkal.

Másrészt azt mondja, hogy abszurd az, hogy a diákok majd munkaviszonyban lesznek, és a pedagógusok meg közalkalmazotti státuszba kerültek volna, vagy maradtak volna. Ez tényleg abszurd, de azért abszurd, mert mi az ördögért kell munkaviszonyba helyezni a diákokat? Az nem arra való, hogy a képzés abban folyjon. Volt erre vonatkozó státusz eddig is, megfelelő jogi forma, azon lehetett volna farigcsálni.

(19.50)

Ez egy ilyen formális izé, hogy most bemutassák, hogy tényleg de nagyon duális képzés van. Ettől még semmi köze nem lesz a munkaviszonyhoz, csak arra jó, hogy ezzel lehessen dicsekedni. És melleleg arra - és ez a nagyobb baj -, hogy csökkenjen a diákok védelme a munkahelyeken. Ez pedig nagyon nem jó.

Végül pedig: dehogy abszurdítás, elárulom, ma is egy sor közintézményben dolgoznak közalkalmazottak és munkavállalók együtt, ez nem okoz semmilyen drámai problémát. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Normál szót kérő felszólalóként Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, MSZP.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nem, nem normál lesz. *(Derültség.)*

ELNÖK: Ne bírálja önmagát, még mielőtt megszólal! *(Derültség.)*

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Azt szeretném megkérdezni, azt tetszett mondani, államtitkár úr, hogy mindenki meg fogja kapni a béremelést, akár szakmai tantárgyat tanít, akár közismereti órát tanít, mi van akkor, ha egy közismereti órát átmegy tanítani egy gimnáziumból egy olyan tanár, aki egyébként a pedagógus-életpályamodell alá tartozik, ideig-óráig a szakiskolába vagy egy-két évre, akkor mi fog történni. Köszönöm.

ELNÖK: Kedves Képviselőtársak! Most kell megkérdezni, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, hogy kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Schanda államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Már-már aggódtam, hogy Mesterházy Attila képviselő úr komolyan gondolja a dicséretet; megnyugodtam, hogy nem ez a helyzet. És köszönöm az értem való szíves aggódását. Hálás vagyok, maradjunk ennyiben. *(Derültség.)*

Kunhalmi képviselő asszonynak szeretném elmondani, hogy a lemorzsolódás, végzettség nélküli iskolaelhagyás valóban egy kiemelten fontos problémakör. Pont ezért fontos az a megoldás, amit az elfogadott szakképzési törvény tartalmaz, és amivel kapcsolatban aztán Arató képviselő úr is megfogalmazott állításokat, azaz, hogy a szülők felelősségét is megjelenítjük a törvényben, fontossá tesszük és kiemeljük azt, hogy a családnak mint a társadalom legfontosabb egységének igenis van felelőssége a gyermekek tanításában és oktatásában, és hogy ezzel a felelősséggel legalább az első szakma vagy részsakma megszerzéséig élni szükséges. Azt gondolom, hogy ez a változtatás önmagában jelentősen csökkenteni fogja a végzettség nélkül az iskolából kikerülő gyermekek számát. Bízom abban, hogy néhány év múlva, amikor vitatkozunk majd itt a parlamentben, akkor önök is belátják, hogy jó volt az a szabályozás, amit a Fidesz-KDNP-többség megszavazott a szakképzési törvény elfogadásával.

Oktatási minisztérium felállításáról én nem tudok. Itt csupán a hungarikumtörvényben egy felelősségi kör tisztázására teszünk javaslatot. Képviselő asszonynak, gondolom, már lenne javaslata miniszterre is, de egyelőre ezzel semmiképpen nem szükséges élnie, az a kormányzati szerkezet, amit most látunk, az kiválóan teljesíti a szakmai elvárásokat.

Arató képviselő úr felszólalása kapcsán azért azt hadd mondjam el, hogy a szagimnáziumba felvettek száma az előző évhez képest nominálisan és százalékosan is nőtt. *(Arató Gergely: Fél százalék.)* Ez a helyzet, nőtt. *(Arató Gergely: Fél, azaz fél százalék.)*

Azért azt is aláhúznám és hangsúlyoznám, hogy kirakni most sem lehet az iskolából egyetlenegy 16 éves fiatal sem, nincs olyan jogcím, hogy a tanulói jogviszony megszüntetése, mert már nem tanköteles valaki. Ez világos és egyértelmű szabályozási helyzet, ami most jelenleg is hatályos.

Azt a kifejezést használta a képviselő úr, hogy szülfőre pluszterhet tenni. Bevallom őszintén, nem hiszem, hogy ez valóban pluszterhet jelentene a szülőknek.

Minden szülő, amikor szülővé válik, elfogadja azt, hogy felelős a saját gyermekéért, és azt akarja, hogy a saját gyermekének a lehető legjobb legyen. Mi ezt jelenítettük meg a törvényben, és ezt húztuk alá. Az állam a másik oldalon pedig minden lehetőséget és támogatást megad ahhoz, hogy ezzel a szülői felelőséggel a családok élhessenek is.

Tordai képviselő úrnak jelezném, hogy a társadalmi vitára nemcsak honlapokon keresztül van lehetőség, hanem más módon is. (*Arató Gergely: Az elmúlt egy hétben.*) A szakképzési törvény és a kapcsolódó jogszabályváltozások vitájára hosszú előkészítési szakasz keretében került sor. Majdnem egy éven keresztül egyeztetünk a szakképzés 4.0 stratégiát, amely világosan meghatározta, hogy egyébként milyen jogszabályi változtatásokat szeretnénk. Tehát egyeztetésre sor került. És az a helyzet, hogy a parlament honlapján elérhető a jogszabályjavaslat, és ezt követően is nyitottak voltunk az egyeztetésekre. Szomorúan tapasztaltuk, hogy volt olyan egyeztetés, amire a szakszervezet kérte, hogy egyeztessünk, aztán nem jött el. Ez előfordul, tudomásul vesszük ezt is természetesen.

Arató képviselő úr munkaviszony kapcsán. Azt azért hadd tegyem hozzá én is, hogy munkaviszonyuk van a pedagógusoknak, és jó pár szabályozás eltér az állami intézményben dolgozó pedagógusokra vonatkozó szabályozástól az egyházi és az alapítványi intézmények esetében.

Kunhalmi képviselő asszony számára pedig azt tudom csak elmondani, hogy a pedagógus-életpályamodellben önkéntesen bent lehet maradni akkor is, amikor valaki egy technikumban tanít. Az az adott pedagógus személyes döntése lesz, hogy ő egyébként része akar-e lenni a pedagógus-életpályamodellnek, részt akar-e venni a minősítő vizsgákon és ehhez hasonlók, és amikor visszamegy adott esetben - csak hogy az ön kérdésére pontos választ adjak - egy technikumból egy gimnáziumi tantestületbe (*Kunhalmi Ágnes: És ha párhuzamosan történik?*), akkor tovább tudja folytatni a pedagógus-életpályamodellnek megfelelő alkalmazását. Remélem, hogy ez így érthető volt, képviselő asszony. Köszönöm szépen.

Én megköszönöm mindenkinek a vitában tanúsított aktív részvételét. Köszönöm a Fidesz és a KDNP képviselőinek, hogy támogatják a törvényjavaslatot. Szintén köszönöm ezt a szószóló úrnak is. És megköszönöm a vitában elhangzott minden szakmai észrevételt és hozzászólást, és kérem a törvény támogatását majd a zárószavazáson. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtásra csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8041. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás János úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat kiemelt célja hazánk jogharmonizációs kötelezettségeinek teljesítése.

A közúti közlekedésről szóló törvény módosítása kapcsán szót kell ejteni sok kérdésről, többek között arról, hogy milyen fontos egy ország infrastruktúrájának fejlettségében ez az ágazat. Nem szabad megfeledkezni azonban arról sem, hogy a helyi települési közlekedés biztosítása is kiemelt fontossággal bír. A helyi közösségi közlekedés biztosítása a gazdasági és turisztikai szempontból egyaránt kiemelkedő településeken, így Budapesten és a nagyvárosokban nemzetgazdasági és társadalmi érdek. Ezen érdek érvényesítése céljából a helyi adókról szóló törvény módosítása megteremti az összhangot a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény és a Fővárosi Önkormányzat és a kerületi önkormányzatok közötti forrásmegosztásról szóló törvény jelenleg is hatályos szabályozásával a helyi közösségi közlekedés finanszírozása tárgy körében.

(20.00)

Ezenkívül a három jogszabály további pontosítása révén biztosítottá válik a feladatot kötelezően ellátó Fővárosi Önkormányzat és a feladatot önként ellátó települések számára is a helyi közösségi közlekedés hosszú távú, biztonságos fenntartása és finanszírozása. A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény helyben ellátandó közfeladatként határozza meg a helyi közösségi közlekedés biztosítását, amelyet a személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény úgy konkretizál, hogy a települési önkormányzat vagy az önkormányzatok társulásának önként vállalt feladata lehet. A fővárosban azonban a Fővárosi Önkormányzat kötelező feladata a helyi személyszállítási közszolgáltatások megszervezése.

A helyi önkormányzatokról szóló törvény módosítására alapvetően azért van szükség, egyidejűleg a forrásmegosztásról szóló törvény pontosításával, hogy összhangot teremtsen az előbb felsorolt törvények rendelkezései között, és egyértelműsítse a feladatellátás és a finanszírozás rendszerét. Ennek érdekében a törvényjavaslat szerint a Fővárosi Önkormányzat a megosztott adóbevételekből elsőként a helyi közösségi közlekedési feladat ellátására köteles fordítani a feladat ellátásához szükséges összeget, a további önkormányzatok esetében pedig a helyiadó-bevételek képezik a közösségi közlekedés finanszírozását. A törvényjavaslat alapján a helyi önkormányzatnak az iparűzésiadó-bevételt elsőként a helyi közösségi közlekedési feladat finanszírozására kell fordítani tehát, ha ilyen feladatot lát el.

Tisztelt Országgyűlés! A közúti közlekedésről szóló törvény módosítása többek között európai uniós jogharmonizációs kötelezettséget is tartalmaz. A két- és háromkerékű járművek, valamint négykerékű motorkerékpárok, továbbá a mezőgazdasági és erdészeti járművek tekintetében már jelenleg is a Közlekedési Hatóság van kijelölve a jármű vizsgálatát, ellenőrzését vagy értékelését végző műszaki szolgálat kijelölési és a járművekre vonatkozó piacfelügyeleti feladatok ellátására. A kihirdetett európai uniós rendelet átültetésével ez a kör a gépjárművekre és a pótkocsijaira vonatkozó azonos feladatokkal egészül ki, kiterjesztve azokat immár az összes közúti jármű-kategóriára.

A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvény, a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló törvény, valamint az egyes adózással kapcsolatos törvények módosításának célja az új típusú rendszámok miatt szükséges technikai pontosítások átvezetése. A 2004. május 1. napjával bevezetett rendszámotablák kiadása a jelenlegi három betűből és három számból álló kombinációval a rendszámok kiadásával ugyanis eléri a kiadható rendszámok maximális számát, ezért új formátumú rendszámotablák bevezetése indokolt 2021. január 1-jétől. Az új formátumú rendszámok egyfelől egy karakterrel hosszabbak lesznek, amely hosszabb távra biztosítja a karakterkészletet, másfelől az ideiglenes rendszámok összevonásra kerülnek a szabályozással.

A légi közlekedésről szóló törvény az elmúlt évek alatt több deregulációs célú módosításon esett át, amelyek hatályon kívül helyeztek számos felhatalmazó rendelkezést. A jelenlegi módosítás célja a törvényben foglalt felhatalmazó rendelkezések pontosítása, az üzemben tartási engedélyek, a légi járműgyártás, a javítás és karbantartás általános szabályai, a légi közlekedési szakzemélyzet hatósági engedélyvel végezhető képzése (*sic!*), valamint típus és légi alkalmassági bizonyítványok igazolása, fenntartása és felfüggesztése terén.

A vízi közlekedésről szóló törvény módosítása a nyaralóhajózás meghonosítása érdekében megteremti a tevékenységhez szükséges fogalmi háttérrel, és tartalmazza a nyaralóhajózás során biztonsági okokból készíthető utasnyilvántartás keretében megvalósuló adatkezelés törvényi megalapozottságát.

Szintén szükséges a belvízi hajózásban való korlátozásról szóló 2012. évi strasbourggi egyezményrel összhangban a hajó-felelősségbiztosítási szerződés kötésére kötelezettek körének megállapítása, a biztosítási jogviszony megfelelő feltételeinek, követelményeinek szabályozása. Ez arra figyelemmel is szükséges, hogy a törvény felelősségbiztosításra vonatkozó hatályos rendelkezései a biztosítók részéről nem teljesíthetők, ezért azok alkalmazását 2020. február 1-jéig miniszteri rendelettel felfüggesztették.

Tisztelt Országgyűlés! A vasúti közlekedésről szóló törvény, valamint a légi, vasúti és vízi közlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló törvény módosításának célja az egységes európai vasúti térség kialakításáról szóló

több új európai uniós jogszabályt magába foglaló és ezért csomagban kezelt úgynevezett negyedik vasúti csomag műszaki pillérének törvényi szintű átültetése, amely szintén jogharmonizációs kötelezettség. A politikai pillér átültetése már 2018-ban megtörtént. A negyedik vasúti csomag alapján az egységes európai vasúti térség kialakítása érdekében 2020. június 16-tól a vasúti járművek forgalomba hozatalának engedélyezését, a személyszállító és áru fuvarozó vasúti társaságok részére az úgynevezett egységes vasútbiztonsági tanúsítványt azon vállalkozó vasúti társaságok tekintetében, amelyek szolgáltatási területe egy vagy több tagállamra terjed ki, az ő számukra az Európai Unió vasúti ügynöksége fogja kiadni, a nemzeti biztonsági hatóságok véleményezési jogköre mellett.

Továbbra is a nemzeti biztonsági hatóságok látják el az adott tagállam területén található energia-, infrastruktúra-, valamint pálya menti ellenőrző, irányító és jelző alrendszerek üzembe helyezésének engedélyezésével, a pályahálózat-működtetők vasútbiztonsági engedélyének kiadásával, a jármű- és pályanyilvántartások vezetésével, és amennyiben a szolgáltatási terület az adott tagállamon belüli és a kérelmező ezt kifejezetten kéri, a forgalomba hozatali járműengedély, a járműtípus-engedély és az egységes vasútbiztonsági tanúsítvány kiadásával kapcsolatos feladatokat.

Tisztelt Országgyűlés! A törvénymódosításokkal az átültetési törvény szintje valósul meg, amely kihirdetését követően nyílik majd lehetőség a végrehajtási rendeletek, kormányrendeletek és miniszteri rendeletek megalkotására. A vasúti törvény módosítása tartalmaz emellett még más részeket is, például a NIF Zrt. vagyonkezelői jogának szélesítését a vasúti építetők beruházások lebonyolításának megkönnyítése, a tiszta vagyoni viszonyok biztosítása érdekében. Ennek keretében a NIF Zrt. nemcsak a kisajátítás, a kisajátítást helyettesítő adásvétel esetében szerezhet vagyonkezelői jogot, hanem például az ingyenes vagyonszerzés esetén is. Ezenkívül a módosítással a jövőben megvalósuló GSM-R projekt vagyonelemei akkor is állami tulajdonba kerülnek, ha azok a GYSEV Zrt. tulajdonában lévő vasúti pályahálózaton valósulnak meg.

A vasúti törvény módosításával a Vasúti Vizsgaközpont feladatai 2020. január 1-jétől szétváltnak. A vasúti vizsgák szervezésének feladatai továbbra is a Vasúti Vizsgaközpontnál maradnak, amely szervezet beolvad a Közlekedési Alkalmassági és Vizsgaközpont Nonprofit Kft.-be, míg a vizsgabiztosok és oktatók továbbképzését a továbbiakban a KTI Közlekedéstudományi Intézet Nonprofit Kft. mint vasúti képzési módszertani központ végzi el.

Tisztelt Országgyűlés! A törvénytervezet további módosítási javaslati többek között a kiemelt közlekedési infrastruktúra-beruházásra vonatkozó szabályozást is tartalmazó, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló törvény, illetve a 3,5 tonnánál nagyobb megengedett

legnagyobb össztömegű útdíjköteles gépjárművek közlekedéséhez kapcsolódó útdíjtörvény módosítására irányulnak. A törvényjavaslat az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló EU-irányelv meghatározott tájékoztatási és konzultációs kötelezettség biztosítását is szolgálja a nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházások esetében.

A javaslat értelmében hatályon kívül kerülnek a törvény azon rendelkezései, amelyek az építési engedély kiadását a környezetvédelmi engedély kiadása előtt lehetővé teszik. Annak érdekében, hogy az építési engedélyezési eljárás már a környezetvédelmi engedélyezési eljárás alatt megindulhasson, szükséges szabályozni az építési engedélyezési eljárás kötelező felfüggesztését a környezetvédelmi engedély kiadásáig. A módosítás biztosítja továbbá, hogy a kormány által rendeletben meghatározott közlekedési infrastruktúra-beruházás nyomvonalának megállapítása esetén ne kelljen többszörösen megfizetni a tulajdonjog korlátozásának, majd elvesztésének ellenértékét akkor, ha a korlátozást követően történik meg a kisértítés.

(20.10)

Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Unió tagállamainak kötelező lesz megnyitni az autóbuzos piacokat más tagállami szolgáltatók előtt is. Magyarország e kötelezettség teljesítése érdekében hamarosan pályázatot ír ki a helyközi autóbuzos közszolgáltatók kiválasztása érdekében. A jelenleg hatályos közszolgáltatási szerződések 2019. december 31. napjával lejárnak, az új közszolgáltatók kiválasztásáig szükséghelyzeti intézkedésként a régi közszolgáltatók látják el a közszolgáltatást. Az autóbuz-állomások és autóbuz-megállóhelyek üzemeltetésével kapcsolatos szabályok pontosítása érdekében szükséges a módosítások átvezetése a személyszállítási törvényben.

Az üzemeltetéshez kapcsolódó kötelezettségek teljesítése érdekében szükséges volt az üzemeltető szervek kijelölése és a feladatkörök pontosítása. A szabályozástervezet a jelenleg kialakult gyakorlatot képezi le, amelyek alapján a helyi önkormányzatok lakott területen belül eddig is ellátták a megállóhelyek síkosságmentesítését, takarítását, lakott területen kívül pedig a Magyar Közút Zrt., a megállóhelyek üzemeltetője látja el ezt a feladatot. Ennek jogi rendezése történik meg azonos tartalommal. Az útdíjtörvény módosítása a közúti közlekedésről szóló törvényben szabályozott hatósági eljárás tekintetében meghatározott határidővel történő összhang megteremtését szolgálja.

Tisztelt Országgyűlés! Mint látható és hallható volt, vagy akár mint olvasható, az önök előtt lévő törvényjavaslat elsősorban jogharmonizációs célú, főként európai uniós rendelkezések és irányelvek átültetését szolgálja. Kérem, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

BÁNYAI GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az Innovációs és Technológiai Minisztérium 2019. november 12-én nyújtotta be az egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló T/8041. számú törvényjavaslatot, amellyel fontos európai uniós tagállami kötelezettségünkön adódó jogharmonizációs kötelezettségünknek teszünk eleget. A törvényjavaslat több ponton érinti a közúti közlekedésről, a gépjárműadó-ról, a légi közlekedésről, a vízi közlekedésről szóló törvényt is.

Továbbá a vasúti közlekedésről szóló törvény, valamint a légi, a vasúti és a vízi közlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló törvény módosításával Magyarország teljesíti a negyedik vasúti csomag műszaki pillérének törvényi szintet igénylő rendelkezéseinek átültetését annak érdekében, hogy ezt követően sor kerülhessen a kormány- és miniszteri rendeletek megalkotására is.

A módosítás ezen felül az uniós pénzek jobb felhasználása érdekében a vasúti infrastruktúra-fejlesztésekhez kapcsolódó kérdéseket rendeznek, mint például a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. vagyongazdálkodási jogának rendezése. A módosítás ezenkívül a vasúti vizsgaközpont feladatainak és ezzel együtt szervezetének szétválasztását írja elő vizsgáztatási és továbbképzési szempontból. Fontos megemlíteni, hogy a negyedik vasúti csomag műszaki pillére tekintetében az Európai Unió vasúti ügynöksége és a közlekedési hatóság 2016-tól kezdve évente legalább egyszer ingyenes előadások keretében a vasúti szakma képviselőinek széles köre részére tartott prezentációkat, ismeretterjesztéseket, ahol a vasúti szakma színe-java jelen volt.

A módosítások a jogharmonizáció mellett a közlekedési infrastruktúra-beruházások hatékony megvalósítása érdekében további pontosító, egyértelműsítő rendelkezéseket tartalmaznak.

Tisztelt Ház! A kormány ugyanis elkötelezett a közlekedési és logisztikai infrastruktúra fejlesztése mellett. Mi sem bizonyítja ezt jobban, hogy a kormányzat 2022-ig 5000 milliárd forintot fog fordítani közúti és vasúti fejlesztésekre, az ország logisztikai pozíciójának erősítésére, a vasúti beruházásokra szánt 1500 milliárd forint keretből több mint ezer kilométer vasúti pályát korszerűsítene, és növekszik a villamosított vonalak hossza.

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló törvény módosítása az Európai Parlament és a Tanács egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló irányelvében meghatározott tájékoztatási és

konzultációs kötelezettség a nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházások esetében történő biztosítását is szolgálja. Indokolt ezen beruházások esetén a környezeti hatásvizsgálati eljárásra irányadó 42 napos határidőt 60 napra emelni. Azonban a határidő változtatása nem eredményezi a beruházások elhúzó-dását.

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra-beruházások esetében jelenleg lehetőség van az építési engedély kiadására a környezetvédelmi engedély véglegessé válását megelőzően is. Annak érdekében, hogy ezen kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra-beruházások esetében is teljeskörűen biztosított legyen az irányelvvel való összhang, hatályon kívül helyezésre kerülnek a törvény azon rendelkezései, amelyek lehetővé teszik az építési engedély kiadását a környezetvédelmi engedély kiadása előtt. Azon cél érdekében pedig, hogy az építési engedélyezési eljárás már a környezetvédelmi engedélyezési eljárás alatt megindulhasson, szükséges szabályozni az építési engedélyezési eljárás kötelező felfüggesztését a környezetvédelmi engedély kiadásáig.

A módosítás biztosítja továbbá, hogy a kormány által rendeletben meghatározott közlekedési infrastruktúra-beruházás nyomvonalának megállapítása esetén ne kelljen többszörösen megfizetni a tulajdonjog korlátozásának, majd elvesztésének ellenértékét akkor, ha a korlátozást követően kerül sor kisajátításra, figyelemmel arra, hogy a védettség keletkezése és a kisajátítás időben elvált egymástól. Ezért annak indokolt a tényleges érdeksérelemhez igazodnia. Az ingatlan megszerzésekor aktuális ingatlanforgalmi értékből a korlátozási kártalanítás értékét le kell majd vonni.

Az tény, hogy politikai vitát kiváltó passzusa ennek a törvénycsomagnak, amely a tömegközlekedéshez kapcsolódó, azokat kötelezően ellátó városok helyben beszedett adóinak a tömegközlekedésre történő elsődleges felhasználását fogja szabályozni, amiből majd biztos viták lesznek közöttünk.

Tisztelt Ház! A kormány az elmúlt évekhez hasonlóan a jövőben is jelentős költségvetési forrásokat fordít a közlekedési infrastruktúra-fejlesztésekre. Ezen célkitűzések, ahogy a betervezett törvényjavaslat is teszi, a Fidesz-frakció teljes támogatását élvezi. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka jön.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Egy jogharmonizációs célú törvényjavaslat áll előttünk, amire azt mondhatnánk egyszerűen, hogy miért ne támogatnánk, hiszen kötelezettségünk sok esetben az európai uniós jogharmonizáció, természetesen minden parlamenti párt ezt támogatja, s a többi, s a

többi. Szépen le is ülhetnénk, és örülhetnénk, hogy szépen előkészítették, ez össze van rakva.

És valóban, ha végigolvassuk, akkor láthatjuk, hogy mikkel találkozunk, az általános közlekedéssel kapcsolatos fogalommeghatározások, európai uniós jogharmonizációs szabályozások, pontosítás, nyaralóhajózás szabályozása, rendszámtáblák új szabályozása, közlekedésbiztonság erősítése, légi közlekedés, közúti közlekedés, vízi közlekedés, vasúti közlekedés, típusengedélyek, közlekedési hatóság együttműködése más szervekkel, kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás. Hát tényleg, valóban olyan dolgok, amiknek egy ilyen jogszabályban lenniük kell.

Azonban találunk benne egy-két olyan szakaszt, amely nehezen fogalmazható bele a jogharmonizációba, de államtitkár úr itt megpróbálta, tett egy kísérletet, hogy hogyan is illeszkedik, hogyan lesz jogharmonizáció. Nem tudjuk, hogy ezt elfogadjuk-e vagy ne fogadjuk el. Úgy gondolom, a Fidesz-KDNP nyilván el fogja fogadni, hogy ez belefér a jogharmonizáció fogalmába. De ha még csak ezt néznénk, a cím sokszor nem egyezik a tartalommal, ezt már megszoktuk.

De itt azért egy kicsit többről is van szó. Hiszen ebbe a jogharmonizációs célú törvényjavaslatba egy kicsit beköszöntött a politika. Méghozzá az október 13-ai megváltozott politikai viszonyok köszöntek bele. Ha nem lett volna október 13-a, azt gondolom, ez a törvényjavaslat kizárólagosan a jogharmonizációról szólna, és semmi másról, csak a szakmai kérdésekről. Így viszont azért egy kis megszorítás az önkormányzatok részére belekerült, és itt leginkább a Fővárosi Önkormányzatról beszélhetünk.

Hiszen van ennek egy ominózus szakasza, ez a 36/A. §, ami 7. §-a ennek a törvényjavaslatnak, amely szerint a helyi iparüzési adóból származó bevételt elsőként a helyi közösségi közlekedés feladatellátására kell fordítani. Azt gondolom, hogy ez itt nagyon érdekes, mert ha a főváros költségvetésével semmi probléma nem lenne, és bőven kitelne belőle a tömegközlekedés biztosítása, és az államnak nem kellene mellé tenni a súlyos milliárdokat, akkor nem is lenne ezzel semmi baj.

(20.20)

Hiszen teljesen mindegy, hogy egy költségvetésen belül, ha mindenre van pénz, ezt ebből fizetjük vagy abból, az a lényeg, hogy minden ki legyen fizetve. De azért azt látjuk, hogy például 2018-ban is közel 10 milliárd forintos vesztesége volt a fővárosi tömegközlekedésnek, amit nyilván valamiből finanszírozni kell, és valószínűleg ez nem lesz másként a későbbiek során sem, hiszen alapvetően veszteségesen működik a fővárosi tömegközlekedés.

Aztán volt egy megállapodás korábban Tarlós István és a miniszterelnök úr között, amely megállapodás szerint a kormány nem ad be egyeztetés nélkül olyan törvényjavaslatot, amely a fővárost, azaz Budapestet érinti. Miniszterelnök úr kijelentette, hogy ő ezt a kötelezettséget a maga részéről tartani fogja az

új városvezetéssel kapcsolatosan is. Látjuk, hogy ez nem egészen sikerült, mert mint ahogy megtudtuk, ebben semmilyen formában egyeztetés nem volt, ez a javaslat meglepetésszerűen lett beadva.

Azt látjuk egyértelműen, hogy bizony ez a főváros büdzsáját nagyon komolyan fogja érinteni, és bizony azok a súlyos milliárdok, amelyek hiányként jelentkeznek, amit korábban sokszor kipótolt a kormányzat, valahonnan hiányozni fognak. Én nagyon remélem, hogy nem az a cél, hogy a főváros költségvetését valamilyen formában megrogyasszák, és arra tegyenek kísérletet, hiszen akár egy ekkora költségvetési hiány bizony meg is rogyaszthatja akár Budapest költségvetését. Egyértelmű, hogy a főváros egyik legfontosabb bevételi forrása az iparűzési adó, és nagyon fontos az önkormányzatoknak az a fajta önállósága, hogy a saját bevételeivel eddig önállóan rendelkezhetett, ilyenfajta megkötések nélkül.

Úgyhogy ezért is egy nagyon durva támadás ez az önkormányzati jogok ellen. Hogy lesz-e háborús viszony ebből fakadóan, nyilván ezt nem tudjuk, de azt látjuk, hogy abba a békébe, ami látszatra megteremtődött, a hadüzenet megérkezett a kormány részéről a fővárossal szemben.

A kerületektől is nagyobb hozzájárulást követel majd a jogszabály, mert ezzel is foglalkozik, és a vidéki nagyvárosokat is sújthatja adott esetben ez a jogszabály, úgyhogy semmiféleképpen nem támogatható. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Móring József Attila képviselő úr, a KDNP vezetésnöke, az Országgyűlés jegyzője, parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én csupán néhány dologra szeretném a figyelmet felhívni, néhány dolgot szeretnék csupán kiemelni. A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény módosítása az irányadó európai uniós rendeletek hazai átültetése érdekében történik. A módosítás törvényi szabályozási szinten határozza meg az uniós rendeletben előírt, a szükséges, a jármű vizsgálatát, ellenőrzését vagy értékelését végző műszakiszolgálat-kijelölési és a járművekre vonatkozó piacfelügyeleti feladatot, amely feladatokra a javaslat a Közlekedési Hatóságot jelöli ki.

A Közlekedési Hatóság ezeket a feladatokat eddig is végezte a két- és háromkerekű járművek, valamint a négykerekű motorkerékpárok, továbbá a mezőgazdasági és erdészeti járművek tekintetében. Azonban ez a feladat most az uniós rendelet megjelenésével kibővült a gépjárművekre és pótkocsijaikra, tehát így már az összes közútjármű-kategóriára kiterjed. A módosítás rendezi, hogy a törvény 20. § (6) bekezdése szerinti bírság megfizetésénél ne a befizetőt terhelje a megfizetéssel kapcsolatos költség, hanem azt az állam viselné.

A javaslat egy másik eleme a vízi közlekedésről szóló 2000. évi LXII. törvény módosítása, amely megteremti Magyarországon az Európa-szerte népszerű nyaralóhajózás lehetőségét. A nyaralóhajózás a kedvtelési célú belvízi hajózásnak az a turisztikai lehetősége, amely hajóvezetői engedély nélkül végezhető, szállást is nyújtó hajókon teszi lehetővé a nyaralást az erre alkalmas, nyaralóhajózásra kijelölt vízterületen. Biztonsági okokból, illetve a felkutatási és mentési műveletek gyors és eredményes végrehajtásának előmozdítására jogszabályban szükséges rögzíteni, hogy a nyaralóhajózásban részt vevőkről utaslista készül. A nyaralóhajó utasnyilvántartásában szerepelnie kell a hajón utazó személyek nevének, életkorának, nemének és állampolgárságának. Az utasnyilvántartást szükség esetén a felkutató és mentőszolgálatok részére a felkutatási és mentési műveletek végrehajtása céljára át kell adni. Az utasnyilvántartásban a személyes adatokat legalább az utazás időtartama alatt, illetve addig kell megőrizni, ameddig a felkutatás és a mentés tart, ezt követően azokat törölni kell.

Jelenleg Magyarországon a nyaralóhajó jogi fogalomként nem létezik. A Nyugat-Európában nyaralás céljára használt hajók a hazai jogszabályok szerint is kedvtelési célú kiscgéphajónak minősülnek, vezetősükhöz nemzetközi kedvtelési célú kiscgéphajó-vezetői képzés szükséges. Ahhoz, hogy a nyaralóhajó vezetésére a kiscgéphajótól eltérő rendelkezések vonatkozzanak, szükséges a nemzetközi gyakorlatra is figyelemmel meghatározni a nyaralóhajó fogalmát, mely a kiscgéphajó kategórián belül egy szűkebb halmazt jelent.

A nyaralóhajó olyan kedvtelési célú kiscgéphajó, amelynek hossza nem haladja meg a 15 métert, és a legnagyobb holtvízi sebessége nem nagyobb 15 kilométer/óránál.

A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény módosításának célja az egységes európai vasúti térség létrehozása. A vasútbiztonsági irányelv a korábbiakhoz képest szélesebb körben határozza meg a vasúti piac szereplőinek jogait és kötelezettségeit, a vasúti közlekedés biztonságának előmozdítása és fenntartása tekintetében.

Az átjárhatósági irányelv alapján a vasúti járművek üzembe helyezését a továbbiakban a vasúti társaság az érintett pályahálózat-működtető bevonásával maga végzi, és a vasúti járművek forgalombahozatali engedélye, valamint a járművek típusengedélye minősül majd műszaki engedélynek.

A vasútbiztonsági irányelv a korábbiakhoz képest szélesebb körben határozza meg a vasúti piac szereplőinek jogait és kötelezettségeit a vasúti közlekedés biztonságának előmozdítása és fenntartása tekintetében, továbbá a vasútbiztonsági tanúsítványra és engedélyekre vonatkozó rendelkezéseket is újraszabályozza.

2020. június 16. napjától alapesetben az Európai Unió Vasúti Ügynöksége adja ki - a Közlekedési Ható-

ság bevonása mellett - az egységes vasútbiztonsági tanúsítványt azon vállalkozó vasúti társaságok számára, amelyek szolgáltatási területe egy vagy több európai uniós tagállamra terjed ki. A Közlekedési Hatóság akkor jár el, ha a vasúti társaság csak Magyarország területén belül kíván működni, illetve, ha a vasúti járműveket vagy járműtípust csak Magyarország területén belül kívánják forgalomba hozni, és a kérelmező nem az Európai Unió Vasúti Ügynökségének eljárása mellett döntött.

A vasútbiztonsági irányelv rendelkezései alapján a fellebbezés lehetőségének biztosítása szükséges az egységes biztonsági tanúsítvánnyal, valamint a jármű forgalombahozatali engedélyezési eljárásával összefüggésben. Ezenkívül szükséges rendelkezni arról is, hogy a fellebbezés lehetősége az ügyfelet az irányelv rendelkezése alapján csak meghatározott esetekben illeti meg.

A törvényjavaslatban foglaltak célja továbbá, hogy a közlekedési infrastruktúra-beruházások esetében biztosítsa az építetők számára azt a lehetőséget, hogy olyan esetben is hatósági vizsgálatot és hatósági határozatba foglalt döntést kérjen, amikor arra egyébként a szakági jogszabályok alapján nem lenne szükség. A javaslat az eljárási kötelezettséget nemcsak az engedélyezési, hanem az engedély módosítására irányuló eljárások esetében is biztosítja.

A vasúti közlekedésről szóló törvény módosításával Magyarország teljesíti a negyedik vasúti csomag műszaki pillérei törvényi szintet igénylő rendelkezéseinek átültetését annak érdekében, hogy ezt követően a teljes átültetés érdekében sor kerülhessen a kormány- és miniszteri rendeletek megalkotására is. A módosítás ezenfelül az uniós pénzek jobb felhasználása érdekében a vasúti infrastruktúra-fejlesztésekhez kapcsolódó kérdéseket is rendez.

A fentiekre figyelemmel a KDNP-frakció a benyújtott törvényjavaslatot támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga László képviselő úr, az MSZP vezérszónoka!

(20.30)

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, ez nem az első salátatörvény, amit itt az elmúlt napokban tárgyalt az Országgyűlés, nem is az utolsó. Én azt szeretném mondani, államtitkár úr, hogy a politikához kell bátorság is, át lehetne rendezni ezeket a salátatörvényeket, kicsit máshogy csoportosítani az egyes elemeit ezeknek a törvényeknek. Benyújthattak volna egy olyan salátatörvényt, amelynek mondjuk, így szólt volna a címe: egyes törvényeknek az önkormányzati választás Fidesz számára kedvezőtlen eredményei miatti retorziókkal kapcsolatos módosításáról. *(Korózs*

Lajos: Éljen! - Derültség és taps az ellenzéki padsorokban.) Lehetett volna egy ilyen, egy ilyen összerakni, merthogy nagyon sok ilyen felvezetőt hallhatunk, hogy jogharmonizáció, nagyon fontos, európai uniós kötelezettségeknek teszünk eleget. Igen, én nem érinteném a kormánypárti hozzászólók által meg ön által is elmondott elemeit ennek a jogszabálynak, mert nyilván a 95 százaléka erről szól, olyan feladatokról, amelyeket el kell végeznünk, de van ebben a csomagban egy olyan elem, amely egyértelműen sújtja a helyi önkormányzatokat, egy olyan elem, amely egyértelműen a helyi közösségi közlekedés szervezése kapcsán többletterhet jelent majd a helyi önkormányzatok számára.

Gyüre Csaba képviselőtársam - egyébként nagyon helyesen - érzékeltette, hogy ez nemcsak a főváros, hanem más, vidéki városok számára is terhet jelent, nyilván a legjelentősebb terhet a közösségi közlekedés fenntartása a főváros számára jelenti, 10 milliárd feletti állami támogatásról beszélünk, ami e szerint a módosítás szerint nem jár. Én azt gondolom, hogy nem fennáll a veszélye ennek a helyzetnek, hanem ha szó szerint értelmezzük a szöveget, és ismerjük azokat a rendszereket, ahogy ezeket az állami normatív támogatásokat megkapják az önkormányzatok, akkor ez nem fog innentől járni. A 2019. év tekintetében már született döntés, de én attól tartok, hogy még akár ennek a felülvizsgálatát is képesek önök elvégezni, ami nagyon sok tömegközlekedési cég működését a vidék Magyarországon is veszélyeztetheti.

Nyilván elosztják ezeket az állami támogatásokat évről évre - az önök szaktárcája egyébként - az egyes önkormányzatok között, van ennek egy rendje, hogy ez hogy történik. Ebből a kiírásból idéznék egyébként egy rövid részt: „A helyi közösségi közlekedés 2019. évi támogatásának igénylése során a szolgáltatók számára az egységes értelmezés és számítás érdekében az indokolt költségekhez kapcsolódó számítási módszert a bevételekkel nem fedezett indokolt költségek meghatározásáról szóló útmutató tartalmazza.” *(Schanda Tamás János dr. Kovács Zoltánnal egyeztet.)* Én azért örülnék, ha figyelne, államtitkár úr, egyébként *(Dr. Kovács Zoltán képviselői helyére megy.)*, merthogy a bevételekkel nem fedezett indokolt költségekre pályáznak ilyenkor ezek a cégek. Azt magyarázza már el nekem, hogy ha egy százszázalékos önkormányzati tulajdonú, közösségi közlekedést szervező cégnek van olyan költsége, amely bevétellel nem fedezett, de a tulajdonos önkormányzatnak a helyi iparüzési adót elsőként a közösségi közlekedés megszervezésére kell fordítania, akkor mire lehet majd innentől pályázni. Mert énszerintem semmire. Tehát az a helyzet, hogy ahogy ezeknek a normatív forrásoknak az elosztása történt, az innentől nem tud történni. Egyébként némi koherenciazavart érzékelek már a jövő év tekintetében is, bár információim szerint a jövő évi források elosztása megtörtént; lehet, hogy egyfajta pufferelese történik a problémának, hogy most megalkotják azt a jogszabályi keretet, amellyel a '21-es évtől,

tehát a 2021-es költségvetési évtől tudják majd sakkban tartani az önkormányzatokat.

Budapestről ugye beszéltünk már itt. Hadd mondjam el önöknek, hogy körülbelül harminc önkormányzatot érint ez a kérdés egyébként, van, amelyet csak néhány millió forinttal érint, de vannak olyan nagy vidéki megyeszékhelyek, amelyeket nagyon-nagyon súlyosan érint ez a kérdés, ami fölött, azt látom, itt az esti órákban nagyon gyorsan el akar siklani az Országgyűlés, vagy legalábbis a kormánypárti képviselők és a kormány képviselője, jelen lévő képviselője mindenképpen. Hogy mondjak néhány várost: Miskolc, Szeged, Pécs, Debrecen, Kecskemét. Miskolcot félmilliárd forintnyi, mintegy félmilliárd forintnyi állami támogatás érinti ilyen tekintetben, amely, azt gondolom, alapvetően szükséges az MVK Zrt. működéséhez.

Nemrég sajnos újra egy negatív hírral került be szülővárosom a sajtóba: nagyon komoly buszvezetőhiány van a cégnél. Ezt örököltük az előző, fideszes önkormányzati vezetéstől, ez a helyzet, tehát az első hetekben már azzal kellett szembesülni, hogy a cég a menetrendet nem tudja tartani, egyik napról a másikra járatkimaradások vannak, amelyek nagyon komoly fennakadásokat okoznak helyben a közösségi közlekedésben - nyilván nagyon komoly intézkedésekre van szükség, zajlik egy menedzselése ennek a válságnak. Milyen üzenet az egy önkormányzatnak, illetve egy önkormányzati cégnek, hogy az önkormányzati választás után egyszer csak, mert az önök számára egy - hogy mondjam? - nem túl kedvező kép állt össze politikailag, azzal fenyegetik az önkormányzatokat, hogy elveszik a közösségi közlekedés állami támogatását? Szörnyű ez a történet, és itt ne keverjék össze esetleg azzal, hogy a szociális jegyár-kiegészítés hogy van, az egy másik kalap, nem erről van szó! A közösségi közlekedésnek az állami támogatásáról van szó, és számtalan vidéki nagyvárosban és a fővárosban, ha ezeket a forrásokat ezek az önkormányzatok nem kapják meg, nagyon komoly problémát fog okozni.

Nyilván a helyi iparüzési adóból kell hogy ezeket a kieső pénzeket fedezzék majd az önkormányzatok, és fennáll az esélye annak, hogy azok az önkormányzatok, amelyek önöknek tetszenek, narancsszínűek, azok majd más ágon megkapnak forrásokat, amelyekkel pótolhatják azokat a bevételeket, amelyeket így pluszban a közösségi közlekedésre kell fordítaniuk, és egyébként meg sakkban tartják azokat, akik önöknek nem tetszőek.

Ezt a fajta retorziós jogszabályalkotási politikát fejezzék be! Én nagyon reméltem itt néhány hete, az önkormányzati választás után azért bizakodással töltött el, hogy lehet egyfajta konstruktív együttműködésre, együttgondolkodásra is számítani, mert ezek szakmai kérdések, hogy megszervezzük az emberek hétköznapjait, hogy hogyan működik egy helyi tömegközlekedés, az egy szakmai kérdés, nem politikai kérdés. Más országokban egyenesen odáig mennek el, hogy nagyjából három lábon áll a tömegközlekedés finanszírozása:

egyharmad az utasé, egyharmad a helyi önkormányzaté, egyharmad a kormányé. Most meg, ha jól érzékelem, akkor szép lassan hátrál ebből a kormány, és levonul ebből a történetből. Hogy ez mennyire környezet-tudatos, azt a részét a beszélgetésnek most nem is nyitnám meg, de semmiképpen nem XXI. századi.

Úgyhogy ezt, én azt gondolom, mindenképpen be kéne fejezni. Az önök támogatói közül is sokan buszokon, villamosokon utaznak, így élük a hétköznapjaikat, úgyhogy arra kérem, államtitkár úr, hogy a javaslatnak ezt a részét mindenképpen vonják vissza. Üljenek le tárgyalni az önkormányzatokkal, beszéljenek a fővárossal is, de azt gondolom, és Miskolcra is azt tudom mondani, hogy azt látom, hogy mindenki nyitott az ellenzéki politikusok és az újonnan megválasztott önkormányzat részéről is arra, hogy egyébként rendezzük az MVK Zrt. működését - mindenkinek, minden miskolcinak ez az érdeke, államtitkár úr. Kérem, segítsen ebben. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki fel szólalások végére értünk, kétperces felszólalások következnek. Gréczy Zsolt képviselő úr, DK!

GRÉCZY ZSOLT (DK): *(Zaj.)* Bocsánat, előbányászom a mikrofont. *(Közbeszólások, derűtség az ellenzék soraiban.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Csak annyit szeretnék hozzátenni, hogy ennek a bosszúnak azért sincsen értelme, mert ezekben a városokban is laknak fideszes polgárok, és ha az a cél, hogy megpróbáljanak egy olyan közhangulatot kreálni az új városvezetéssel szemben, ahol önök elvesztették a választást, hogy nem működik a közlekedés, hogy nem érnek oda a járatok, hogy ritkulnak a járatok, hogy nincs elég sofőr ezekben a szolgáltatásokban, ha azt a hangulatot akarják előállítani, hogy ezért az új városvezetést tegyék felelőssé, akkor egyrészt mérhetetlenül pitiáner az egész megoldás, ráadásul, ráadásul... Szóval, ennyire nem lehet lenézni az embereket! Most miért költsön az önkormányzat, az új vezetés arra akár százazreket, akár milliókat arra - ahelyett, hogy bármi másra költené azt a pénzt -, hogy elmagyarázza, mondjuk, postaládákba bedobott szórólapokon, ki a felelős ezért, hogy ezt köszönjétek meg Orbán Viktor-nak, mert őmiatta ritkulnak a járatok? Tehát én ezért azt gondolom, ez teljesen értelmetlen, ez nem vezet sehova, ettől nem lehet szétszedni az ellenzéki szavazókat, mármint a tábor egységét, és szerintem ez 2022-re önöknek még sokkal nagyobb vereséget fog hozni, mint amit most hozott október 13-a. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, LMP!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ez valóban egy rendkívül nagy jelentőségű törvényjavaslat, ezért valóban nem lehet túl gyorsan átlépni felette. Én magam normál

hozzászólásban majd hozzászóllok az érdemi javaslat-hoz, ugyanakkor itt egész komolyan belementek képviselőtársaim a közlekedéspolitikába, az államtitkár úr is, illetve Bányai képviselő úr is.

(20.40)

Én gyorsan csak kérdéseket szeretnék feltenni. Nagyon-nagyon régóta megoldatlan - és egy kicsit most a vidékre tekintek - az önkormányzatok finanszírozása ilyen szempontból, hogy az egyik legfontosabb közszolgáltatás a helyi közösségi közlekedés fenntartása, és különböző koncepciókról lehetett hallani, hogy majd milyen módon közelíti meg a megoldást a kormány, és volt még, úgy emlékszem, a Belügyminisztérium részéről valamiféle felmérés egy olyan céllal, hogy átveszik esetleg állami fenntartásba, vagy az állami közlekedési cégekhez beolvasztják ezeket az önkormányzati tulajdonú cégeket, gyakorlatilag államosítják azokat. Nagyon sokszor rákérdeztem erre, a legutolsó válaszok nagyon határozott cáfolatok voltak, majd nem oly régen lehetett egy kormányrendeletéről, egy kormányhatározatról hallani, hogy Palkovics miniszter úr kapott egy feladatot, hogy dolgozza ki az önkormányzati tulajdonú közlekedési cégek finanszírozásának a problémájára a megoldást; valami ilyesmit láthattunk itt körülbelül másfél hónappal ezelőtt.

Kérdésem államtitkár úrhoz: ez a megoldás? Tehát az a megoldás, hogy elveszik az állami támogatásokat? Vagy megpróbálnak rámutatni különböző önkormányzati forrásokra, hogy majd ebből oldják meg úgy, hogy eddig sem voltak elegendők a források?

Bányai képviselő úrhoz is lenne kérdésem, ő mégiscsak kormánypárti képviselő, talán jobban értesült, mint mondjuk, a sajtómunkatársak. Ön nagyon komoly közlekedési fejlesztéseket harangozott be vagy ezekről beszélt. Kérdéseim lennének: mit jelent az 1500 milliárdos fejlesztés? Mit tesz ki? Milyen fontosabb elemeknél jelenik majd meg, amit említett? Mi lesz a nagyon sokszor beígért, de sehol nem látható nemzeti buszgyártás újjálesztésével? Hogy áll az állami közlekedési cégek járműállományának a fejlesztése? S mi lesz a jellemzően a vidéki térségekben rendkívül rossz állapotban lévő közlekedési infrastruktúra állapotának a sorsa? Tehát milyen változásokra, milyen fejlesztésekre számíthatok? Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszatérünk a normál szót kérő képviselők felszólalásához. Csárdi Antal képviselő úr, LMP.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Tényleg ott tudom folytatni, ahol képviselőtársaim abbahagyták: péntek 13-a a Fidesz számára ebben az októberben vasárnapra esett *(Bányai*

Gábor tapsol.), és ennek minden nyomát itt látjuk ebben a törvényjavaslatban. *(Közbeszólások a Fidesz soraiban.)* Államtitkár úr, egy kicsi figyelmet szeretnék kérni öntől. *(Schanda Tamás János: Figyelek.)* Mondja el nekem, mi a feladatfinanszírozás fogalma, és külön mondja el, hogy mi a feladatfinanszírozás gyakorlata az önkormányzati finanszírozási rendszerben, mert ma azt látjuk, hogy ez semmilyen módon nem működik elégséges minőségben.

Én azt gondolom, hogy érdemes pár szót arra itt elvesztegetnem, hogy az előállított GDP arányában mennyi forráshoz jut Budapest. S hadd mondjak néhány adatot. Berlin költségvetése 9360 milliárd forintnyi euró, ez egy 3,5 milliós város. Bécs költségvetése 4381 milliárd forint, ez egy nem egészen 2 milliós város. Prága költségvetése 1000 milliárd forint - mintegy háromszorosa Budapestének -, 1 millió 300 ezer fő lakik Prágában. Varsó költségvetése 1322 milliárd forint, 1,8 millió lakossal. Zágráb költségvetése 311 milliárd forintnak megfelelő összeg, itt mintegy 800 ezer ember lakik. Ennél 2,5-szer nagyobb Budapest, és körülbelül ezzel az összeggel lehet összevetni a fővárosi költségvetést.

Azt gondolom, érdemes megnézni, hogy az előállított GDP arányában mekkora költségvetésből gazdálkodnak ezek az európai városok. Berlin az előállított GDP-je 22 százalékából gazdálkodik, Bécs 15 százalékából, Varsó - nem mentem nagyon nyugatra, ja nem, bocsánat, keletre mentem - 7,5 százalékából, Prága 7,1 százalékából, Zágráb több mint 6 százalékából, míg Budapest nem egészen 2,5 százalékából a megtermelt GDP-jének. *(Közbeszólás a Fidesz soraiban: Tarlós varázsol.)* Értem, amit képviselőtársam mond. Az hangozott el - csak a jegyzőkönyv kedvéért - fideszes képviselőtársamtól, hogy Tarlós varázsol. Szeretném emlékeztetni képviselőtársamat, hogy Tarlós István ugyanezért a finanszírozási módszerért ugyanúgy fölemelte a hangját, mert nekünk nem az számít Budapest tekintetében, hogy ki fideszes, ki párbeszédes vagy LMP-s, nekünk Budapest fontos, önöknek meg, tudom, nem az. De azt gondolom, hogy ezek az arányok csodálatosan megmutatják, hogy miért és mit akarnak elérni ezzel a salátatörvénnyel, aminek része az, hogy az iparűzési adót elsődlegesen - valahogy így fogalmaz a törvény - a közösségi közlekedésre kell fordítani úgy, hogy gyakorlatilag a feladatfinanszírozás rendszerén keresztül az állam semmilyen mértékben nem veszi ki a részét a feladat finanszírozásából. Pedig én úgy olvastam az Möt.v.-ben, hogy a közösségi közlekedés megszervezése egy kötelező önkormányzati feladata a Fővárosi Közgyűlésnek. Tévedek?

Azt látom, hogy a BKK több mint 150 milliárdos költségvetésének 2018-ban - gyors fejszámolással - a 10 százalékára érkezett állami forrásból, és nekem ne jöjjön azzal, hogy az iparűzési adó is állami forrás. Hát, ha valami, az iparűzési adó, az aztán egy helyi adó. Ha valami, az aztán tényleg helyi adó. De önök elvették a személyi jövedelemadó visszaosztott részét. Holnap azzal fogjuk kezdeni a holnapi napirendet,

hogy további megszorítások és forráscsökkentések jönnek majd az önkormányzatok számára, persze aztán majd lehet mondani, hogy Karácsony Gergelynek nem sikerült. Na, én most szólok, tisztelt államtitkár úr, hogy Karácsony Gergelynek sikerülni fog.

Nem akarom elvinni ennyire politikai irányba, hiszen azt gondolom, hogy a számok csodálatosan mutatják azt a problémát vagy azt a problémahalmazt, amiről beszélek. A BKK több mint 1,5 milliárdos utasforgalommal tud számolni, a MÁV 144 milliós utasforgalommal számol, míg a Volán 414 milliós utasforgalommal számol. Érdeemes megnézni az állami hozzájárulás mértékét ehhez a három számhoz. A MÁV 144 millió utasa 174 milliárdot ért meg a költségvetésnek, illetve a magyar kormányának. A Volán 414 millió utasa 83,5 milliárdot ért a költségvetésnek, míg a 1,5 milliárd utasforgalommal rendelkező BKK 15 milliárd forintot kapott ugyanerre a feladatra.

Egy picit számoljon fejben - vagy adok kölcsön számológépet, ha szükséges -, hogy kiderüljön, hogy itt olyan aránytalanságokról beszélünk, hogy tisztán, egyértelműen látszik, hogy önök itt egy bosszúhadjáratot kezdtek el vagy fejeznek be. Csak szeretném mondani, hogy nem azzal lesz a probléma, hogy majd nem tudja kifizetni a Fővárosi Önkormányzat ezeket a költségeket, csak nem lesz pénz fejlesztésre. Nem lesz pénz fejlesztésre. Nem véletlenül nem sikerült egyébként Tarlós Istvánnak - csak szeretném a fideszes képviselők felé fordulva elmondani - a Blaha Lujza teret felújítani. Nem volt rá pénz. De nem azért nem volt rá pénz, mert Tarlós István nem jól gazdálkodott. Azért nem volt rá pénz, mert önök kinullázták az önkormányzatok finanszírozását, és sajnos ebben a sorban az egyik legrosszabb helyzetben a Fővárosi Önkormányzat van.

Egy nagyon egyértelmű választ szeretnék kapni államtitkár úrtól - igen, nem, ilyesmit -: Orbán Viktor miniszterelnök úr akkor most hazudott, amikor azt ígérte...? (*Korózs Lajos: Igen! - Derültség az ellenzéki pártok soraiban.*) Nem tőletek kérdezem. Tehát Orbán Viktor miniszterelnök úr hazudott-e, amikor azt mondta, hogy minden olyan törvényt, ami Budapestet érinti, egyeztetni fogja a főváros vezetésével, mert ő tiszteletben tartja a választók akaratát?

(20.50)

Az én kérdésem az, hogy Orbán Viktor hazudott-e, vagy egyszerűen csak nem tartja tiszteletben a választók akaratát. Ezt a következő kérdést, kérem, írja a többihez! Azt gondolom, a kialakított rendszer, amit élénk toltak ebben az egészen ocsmány salátatörvényben, borzalmas. Nekem három oldalon keresztül számok vannak felírva, ha szükséges, elmondom egy későbbi hozzászólásban, de igazándiból valószínűleg felesleges, mert önök pontosan tudják a célt, az eszközt.

Tehát három kérdésre várok választ első körben. Szeretném, ha a feladatfinanszírozás fogalmát elmondaná nekünk. Szeretném, ha a feladatfinanszírozás

gyakorlatát elmesélné nekünk, és szeretném, ha válaszolna arra a kérdésre is, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr hazudott-e, vagy csak nem tartja tiszteletben a választók akaratát. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padosorokból.*)

ELNÖK: Szabó Sándor képviselő úr, MSZP!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ott folytatom, ahol képviselőtársaim abbahagyták. Három kérdést szeretnék feltenni: mit, miért, mi célból.

A „mit” nagyon egyszerű, gondolom, államtitkár úr meg fogja válaszolni. Mit keres ez a helyi önkormányzatokat, a helyi adóbevételeket érintő kérdés az egyéb jogharmonizációs kérdésekről szóló törvényjavaslatban? Vagy már önöknek is ciki, kellemetlen, hogy egyébként az önkormányzatok jogtiprását egy külön törvényben megfogalmazzák? Ez a hét, úgy tűnik, önkormányzati hét. Mi hétfőn tulajdonképpen az önkormányzati források növeléséről szóló törvényjavaslatot nyújtottunk be, amit természetesen önök nem támogattak. Ma úgy látjuk, a helyi tömegközlekedés csorbítását, a helyi önkormányzatok további autonómiájának szűkítését, holnap pedig az építésiügyi hatósági eljárások kapcsán ismét további szűkítéseket fogunk tapasztalni önök részéről. Nyilván elválnak a különbség: amíg mi a források bővítéséről hoznánk törvényjavaslatokat, amelyeket önök nem támogatnak, addig önök, úgy tűnik, a források megvonásáról, illetve az önkormányzatiság csorbításáról hoznak különféle javaslatokat.

A következő kérdésem, hogy mi célból. Ugyan önök nem mondták ki, de a sajtóban Gulyás miniszter úr kimondta, hogy nem fog semmi változni, mert tulajdonképpen a helyi tömegközlekedés finanszírozásában csak annyi történik, hogy a helyi iparüzési adóból kell elsősorban finanszírozni a tömegközlekedést. Ha ez így van, mert egyébként a kormány oda fogja adni mind Budapestnek, mind a vidéki nagyvárosoknak a helyi tömegközlekedéshez a forrásokat, akkor mondja meg nekem, államtitkár úr, mi szükség van erre a szabályozásra. Mert akkor semmi értelme ennek a szabályozásnak. Azt gondolom, hogy Papp László debreceni polgármestert vagy Szita Károly kaposvári polgármestert ön is tehetséges politikusnak tartja, és szerintem is ők pontosan el fogják tudni dönteni, hogy az építményadóból, a parkolóalapból, az iparüzési adóból vagy miből fogják finanszírozni a közlekedést, amennyiben egyébként az szükséges, mert természetesen azt mindenki tudja, hogy úgy, ahogy a fővárosnak, a vidéki nagyvárosoknak is be kell tolni nagyon sok pénzt a tömegközlekedésbe. Ha például Szeged példáját nézem, 2010-ben több mint félmilliárdot, 522 millió forintot biztosított a kormány, addig egyébként ez a szám 300 millió környékén van a mai nap folyamán és folyamatosan csökken. Arról nem is beszélve, hogy a 65 év fölöttiek utazásának ötödét is, amit egyébként ingyen tehetnek meg, a kormánynak kellene finanszíroznia.

Tehát a harmadik kérdésem onnan ered, hogy akkor mi a szándék. Akkor tessék kimondani egyértelműen, hogy az a szándék, hogy az állam a helyi tömegközlekedésből mind Budapest tekintetében, mind a nagyvárosok tekintetében ki akar vonulni. Tessék ezt kimondani! Mert akkor eljutunk addig, hogy ha egyébként ez nem fontos, itt csak arról szól a történet, hogy elsősorban az iparúzési adóból kell finanszírozni a tömegközlekedést és egyébként nem változik semmi, akkor ne tessék megkötni az önkormányzatok kezét, tessék bízni az önkormányzatokban, vannak közöttük egyébként fideszes önkormányzatok is. Én értem, hogy Budapesten meg kell mutatni, ki hordja a fakanalat, de egyébként Karácsony Gergely is tökéletesen el fogja látni a feladatát, és meg tudja oldani a helyi tömegközlekedés finanszírozását. Ennél súlyosabb kérdés az, hogy akkor mi célból indult ez a történet.

Tessék akkor kimondani, mi a szándék! Önök ki akarnak vonulni a helyi tömegközlekedés finanszírozásából? Nekem erre adjon egyértelmű választ! Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Arató Gergely képviselő úr, DK!

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megszokhattuk már ebben a parlamenti ciklusban, ebben az időszakban, hogy ahogy önök őrzik az Országgyűlés méltóságát, egy törvényjavaslatot soha nem szabad a címéről megítélni. Arra lehet számítani, hogy ha egy olyan ártatlan címe van egy törvényjavaslatnak, mint egyes törvények jogharmonizációs célú módosítása - ez egy csodálatos cím, ha ebből valaki így olvasatlan megmondja, miről szól, annak előre gratulálok -, akkor abban biztos, hogy valami nagy disznóság van.

Nem okozott nagy meglepetést ez a törvényjavaslat, és most nem is kimondottan a két- vagy háromkerékű járművek, valamint a négykerékű motorkerékpárok jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről szóló 2013. január 15-ei európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglalt szabályok érvényesítésére gondolok. Azt gondolom, hogy ebben viszonylag könnyen konszenzusra juthattunk volna, pláne mert kötelező jogszabály, Magyarországra nézve is kötelező; még csak nem is az egyébként a témához, már az eredeti, a jogharmonizációs célhoz kevésbé kapcsolódó, a nyaralóhajók engedélyezésével kapcsolatos szabályokra. Bár hozzá kell tennem, hogy ott azért kíváncsi lennék, hogy esetleg a nyaralóhajók bevezetése mögötti üzleti körök feltárása során nem bukkanunk-e majd ismerős nevekre. *(Korózs Lajos: Révész Máriusz!)* Majd az idő megmutatja.

Ő jelentette... *(Csárdi Antal közbeszól.)* Ő jelentette be, de ha ő bejelenti, akkor biztos, hogy nem övé a hajó, én ebben biztos vagyok, ez összeférhetetlen is lenne, és nincs benne a vagyonyilatkozatában *(Derülttség az ellenzéki képviselők padsoraiban.)*, de arra

kíváncsi lennék, hogy kié. Bizonyára nem is a Maharté. Szóval, azért itt lesznek izgalmas kérdések.

Értjük, hogy ezt is könnyebb egy ilyen törvényben benyújtani, mint külön törvényt csinálni róla és vitatkozni, hátha nem vesszük észre. Mégiscsak azt szeretném mondani, hogy természetesen mindannyiunkban elsősorban az hagyott mély nyomot, hogy ebben a törvényjavaslatban kezdődött meg a nagyvárosi választókkal szembeni bosszúállás. Ez a javaslat leginkább erről szól. Nem csoda, hogy nem is vette a minisztérium a nevére, illetve már a nevére vette, de nem ő jelentette be, hanem az egyébként kiváló, ámde elvileg nem a közlekedési kérdések szakértőjének számító Tuzson Bence államtitkár úr kapta meg azt a megtiszteltetést, hogy elővezesse ezt a dolgot mint az önkormányzatok megszüntetéséért felelős kormánytag.

Így aztán azt kell mondanom, a javaslat mégiscsak leginkább arról szól, hogyan lehet még inkább gúzsba kötni az önkormányzatokat. Ha már elkövték a legtöbb budapesti választó, meg jó pár nagyváros választói azt az udvariatlanságot a nemzeti együttműködés rendszerével szemben, hogy nem fideszes polgármestereket, testületeket választottak, valahogy meg kell őket rendszabályozni. Rájuk nem lehet csak direkt törvényt hozni, mint ránk, hogy fogjuk be, meg mit csináljunk, meg merre nézhetünk, meg mit mondhatunk Kocsis Mátéről, meg mit nem. Hát, akkor őket majd pénzügyileg kell gúzsba kötni. Sajnos, azt kell mondanom, hogy ha voltak olyanok ebben a Házban, akik még hisznek a miniszterelnöknek, énszerintem ezen az oldalon kevesen tartozunk közéjük, azok most bizonyára csalódtak, mert a miniszterelnök úr a választás után hirtelen ijedtségében megígérte, hogy együtt fog működni az ellenzéki önkormányzatokkal.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Hát, nesze nekünk együttműködés! Valójában arról van szó, hogy szigorú szabályokkal kötik gúzsba az önkormányzatokat.

Ha már Tarlós Istvánt szóba hozták, drága képviselőtársaim, akkor idézzük fel ezt a nagyjából egy évvel ezelőtti helyzetet, amikor rájöttek arra, hogy Budapestet nincs esélyük megtartani egy klasszikus fideszes pártkatonával. Így lett aztán egyikükből például az ellenzéki képviselőket rendszabályozó frakcióvezető, az egyik aspiránsból. Rájöttek arra, hogy mégiscsak szükségük van Tarlós Istvánra, akit leginkább nyugdíjba küldtek volna előtte, de hát előállt egy olyan helyzet, amikor kivételesen alkuhelyzetbe került az önkormánytával szemben. Akkor kötöttek egy sor megállapodást, amiről az óvatlanul őszinte Gulyás Gergely azt mondta a választás előtt, hogy nem lesz érvényes, ha nem Tarlós István lesz a főpolgármester. Majd az ennél sokkal rutinosabb miniszterelnök úr, akit nem kísértett meg az igazmondás ebben

az esetben sem, azt mondta, hogy dehogynem, érvényes lesz, nem úgy van az, ez egy fővárossal kötött megállapodás.

Ezt a megállapodást önök most direktben megszegik. Legyen világos: direktben megszegik ezt a megállapodást, megszegik azt a szabályát, amely előírta, hogy ilyen, a fővárost jelentősen érintő javaslat csak egyeztetés után kerülhet a parlament elé.

(21.00)

Az nem egyeztetés, hogy bejelentik sajtótájékoztatót. Az lehet, hogy az internet nem része a társadalmi vitának, de a személyes beszélgetés és esetleg a telefonbeszélgetés is ezt felválthatja - én ezt elfogadom, ha az ITM-nek túl korszerűek az online megoldások. Na de mégiscsak az a helyzet, hogy se postagalamb, se lovasfutár, semmi nem volt (*Derűltég az ellenzék soraiban.*), hanem tartottak egy sajtótájékoztatót, ahol elmondta államtitkár úr azt, hogy ezt kapjátok ti, nem az iparüzési adó szabad felhasználását. Ha elolvassa most valaki ezt a jogszabályt, akkor láthatja belőle, hogy az önkormányzatnak arra van joga, hogy beszedje az iparüzési adót, és arra költse, amire a kormány szeretné - csak ez nem önkormányzás.

És azt gondolnám, hogy el kellene dönteni... (*Dr. Kovács Zoltán közbeszól.*) Ha ismerné képviselőtársam a fővárosi számokat - úgy tűnik, nem ismeri, de majd Csárdi képviselő úr felvilágosítja, én erre nem vállalkozok. Szóval, azt kell mondanom, hogy ha azokat a feladatokat, amelyeket ott leírnak, ellátja a főváros, rendkívül kevés mozgástere marad.

Azt szeretném tehát mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy legyen világos: ez nem egy szakmai részletkérdés, ez egy politikai játszma. De ismét azt tudom önöknek mondani, amit egy más témában ma már mondtam, hogy el kell dönteni, mit szeretnének. Lehet élezni a helyzetet, lehet megpróbálni megbüntetni a fővárosiakat, lehet megpróbálni megbüntetni a nagyvárosi választókat, de vannak a politikának eszközei nem csak a kormányzati hatalomban.

Egy dolgról biztosíthatom önöket: a Demokratikus Koalíció és a többi ellenzéki párt is mindent meg fog tenni azért, hogy megvédje az embereknek azt a döntését, amit meghoztak, és megvédje azokat az önkormányzatokat, amelyek a szabadság kis szigetei ma Magyarországon. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Arató Gergely képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőjének.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Azt tudjuk, hogy a Fidesz és különösen Orbán Viktor nagyon rosszul viseli a vereséget, és október 13-án a Fidesz súlyos vereséget szenvedett az önkormányzati

választáson. Azt látjuk, hogy ennek megfelelően elindult egy bosszúhadjárat, amelynek része a komplett ellenzék megfélemlítése, megtörésének kísérlete. Kezdték talán az újságírókkal, a független médiával, akiknek a mozgásterét korlátozták, és ilyen módon a közügyekről való tájékozódás lehetőségét szűkítik. Folytatták az ellenzéki képviselőkkel, akik itt milliók képviseletében próbálják ellátni az önök ellenőrzésének meglehetősen komoly kihívásokat jelentő feladatát, és folytatták az önkormányzatokkal, elsősorban az ellenzéki vezetésű nagyvárosi önkormányzatokkal, Budapesttel, a megyei jogú városokkal és a többivel.

Mi ezt látjuk, és értjük azt is, hogy önök kisszerűek, pitiáner bosszúállók és gyávák, hiszen ezt a törvényt sem a maga érdeme szerint kezelték, hanem elrejtve mindenféle jelentéktelen nemzetközi szerződés magyar honosítása mögé, de természetesen nem vagyunk vakok, látjuk, hogy mi történik. Önök viszont nem értik azt, hogy ezzel a kartácstúzzal a saját szavazóikra is ugyanúgy lőnek, a Fidesz-szavazók is sokkal rosszabb minőségű közszolgáltatásokkal fognak találkozni, és önök nem értik azt, hogy ha elvesztenek egy választást, akkor nem tovább kell menni azon az úton csak még nagyobb sebességgel a zsákutcában előre, hanem esetleg változtatni kellene az irányon. Önök az elnyomást az elnyomás fokozásával váltják fel, és most éppen erre a pénzügyi eszköztárat használják.

Csak hogy lássuk, mit jelent az önök javaslata Budapestten: úgy néz ki a tömegközlekedés most, amit önök elsődleges feladatnak tartanak az iparüzési adóból történő finanszírozás esetében, hogy a kormányzat kevesebb mint egytizedét állja a közösségi közlekedés költségeinek, miközben a nemzetközileg elfogadott arány nagyjából az egyharmad lenne, tehát háromszor-négyszer többet kéne önöknek költenie. Míután ez nem történik meg, és a jövőben talán még ennyit sem szándékoznak a budapestiek és más nagyvárosban élőknek a tömegközlekedési támogatására fordítani, ezért nyilván elő fog állni az a helyzet, hogy minden felhasználható forintot erre kell fordítania az önkormányzatnak a saját bevételeiből.

Miért csinálják önök mindezt? Karácsony Gergely, a közös ellenzéki főpolgármester-jelölt, aki megverte a Fidesz jelöltjét, azzal a programmal indult neki ennek a választásnak, hogy szabad, szolidáris és zöld Budapestet fogunk közösen teremteni. A szabadságot sikerült kivívnunk október 13-án, de most következik, hogy egy szolidáris, tehát erős szociális érzékenységgű és ezt tettekben is megmutató, illetve a zöld értékeknek megfelelő, a klímaváltozáshoz és általában az ökológiai válsághoz alkalmazkodó, annak a hatásait csökkentő önkormányzati működésre tenne kísérletet. Erre a két területre szeretné Karácsony Gergely, illetve a köztársaságpárti többsége a Fővárosi Önkormányzatnak fordítani a saját forrásait, nem pedig azoknak a lyukaknak a befoltozására, amelyeket önök ütnek Budapest hajóján.

Azt is tudjuk, hogy Budapestet egy nagyon teteemes adóssággal vette át Karácsony Gergely. A Fidesz

és Tarlós István 150 milliárd forintos adósságot halmozott fel, mindezt néhány évvel egy adósságkonszolidáció után. Tehát önök már eddig is kiéheztették a fővárost, és itt a padsorokban azt mormogták, hogy Tarlós István egy varázsló volt, meg olyanokat írtak a nevetséges propagandamédiájukban, hogy Budapest aranykora volt Tarlós István városvezetése. Ezen a budapestiek jókat kuncogtak, majd kinyilvánították az ezzel kapcsolatos véleményüket: abszolút többséggel választották a köztársaságpárti jelölteket polgármesterré, önkormányzati képviselővé és Karácsony Gergelyt pedig főpolgármesterré. Tehát mantrázhatják a hazugságaikat, de ezt már egyre kevesebben hiszik el önöknek. Az a helyzet, ha Tarlós István még varázsló is volt, nem tudta betömködni azokat az évente sok tíz milliárdos lyukakat, amelyeket nyilvánvalóan senki sem képes betömní.

Úgyhogy önök most arra tesznek kísérletet, hogy Budapest és más nagyvárosok népét kiéheztessék, arra tesznek kísérletet, hogy Karácsony Gergelyt megakadályozzák abban, hogy megvalósítsa a programját, egy szabad, szolidáris és zöld Budapest felépítését, és azt gondolják, azt remélik, hogy majd az efölött érzett hálájuk okán a nagyvárosok népe 2022-ben önökre fog szavazni. Hát, van egy nagyon rossz hírem: az emberek nem ostobák, ellentétben azzal, amit önök feltételeznek róluk. Tehát ha valaki következetesen az ő érdekeikkel szemben politizál, ahogy teszi azt a Fidesz-KDNP kormányon, akkor bizony azokat meg fogják büntetni a következő adandó alkalommal.

Úgyhogy ha tényleg jó szívvvel készülnek a 2022-es választási vereségre, annak én nagyon örülök, akkor hajrá, tovább, előre ezen az úton, de ha valami esélyt akarnak maguknak adni arra, hogy legalább a saját szavazóikat ne veszítsék el Magyarország nagyvárosaiban, akkor villámgyorsan váltsanak irányt, nagyon gyorsan vonják vissza ezt a gyáva és álságos törvénymódosítást, és hagyják Budapestet és Magyarországot más városait szabadon, a saját döntéseiknek megfelelően működni. Előre is nagyon köszönöm. *(Taps az ellenzéki sorokban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm, Tordai Bence képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Bányai Gábor fideszes képviselő úrnak.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Keresztes Lóránt kérdésére próbálok választ adni, hogy miből áll össze a vasútfejlesztésre szánt 1500 milliárd forintnyi, általam említett forrás.

Felsorolom a képviselőtársamnak, amiről szó van: a Püspökladány-Debrecen vonal fejlesztésére, a Szántód-Kőröshegy és Balatonszentgyörgy közötti vonal felújítására, a dél-balatoni vasútállomások rekonstrukciójára, a Liszt Ferenc Repülőtérre vezető kötöttpályás közlekedés fejlesztésére, a Budapest-Esztergom vonal villamosítására, a Szeged-Hódmezővásárhely közötti tram-train-vonal megépítésére, a Mezőzombor-Sátoraljaújhely vonal fejlesztésére,

Debrecen intermodális csomópontjának kialakítására, Székesfehérvár, Eger, Tatabánya-Bicske, Miskolc, Nyíregyháza, Kaposvár vasúti fejlesztéseire, a Szabadbattyán és Aszód közötti vonal fejlesztésére, és közben van még a Kelenföld-Százhalombatta vonal korszerűsítésére, a Százhalombatta-Pusztaszabolcs és a Rákos-Hatvan közötti szakasz fejlesztésére, Békéscsaba-Lőkösháza-vonal és a budapesti déli összekötő Duna-híd korszerűsítésére is sok tíz milliárd forint, illetve a legnagyobb tétel a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztése. Ez az első kérdésre a válasz.

A másik a buszgyártás. Itt közben megnéztük, a Volánbusz éppen nemrég vett 300 Credót a flottájához. Mercedes-emblémával gyárt magyar fejlesztésű buszokat Debrecenben az INTER TAN-KER Kft. Gyakorlatilag elfogadta a Mercedes a minősége miatt saját buszként is ezt a magyar fejlesztésű buszprojektet és a buszokat. Ugyanígy számtalan helyen folynak még autóbusz-fejlesztések, de maga az az óriási egykori buszgyártási iparágunk az Ikarus révén jelenleg biztos, hogy nem fog tudni talpra állni, még nincs annyi piac a környéken, ahol lehetne eladni. Viszont az említett cégek fejlesztései igenis azt támasztják alá, hogy létezik újra magyar buszgyártás. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(21.10)

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Megadom a szót 15 perces időkeretben Hajdu László képviselő úrnak, DK.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Államtitkár Úr! Elnök Úr! Mindenki próbálja győzködni az államtitkár urat arról, hogy ez nem egy európai uniós jogharmonizációs törvény, hanem elsősorban az október 13-ai törvény. Én is ehhez a részéhez kívánok hozzászólni, noha valóban van ebben a salátában európai uniós jogharmonizáció is, ami már el is hangzott.

Azzal kezdeném, hogy az 1991. évi XX. törvény a feladatmeghatározó törvény, egészen 2011-ig majdnem változatlanul az önkormányzatoknak megadta, hogy mi a feladat- és hatáskörük. Kis módosítások voltak, de lényegében 20 éven keresztül nem változott. Tehát megvolt a kormány feladata, és megvolt az önkormányzatoknak a feladata, megvolt benne a finanszírozás aránya, és voltak benne természetesen lyukak és viták.

2011-től azonban alapvető változások történtek ebben az úgynevezett feladatfinanszírozásban, hiszen a költségvetés, amelyet most elfogadtunk már júniusban 2020-ra, az is ezt hangsúlyozza, hogy feladatfinanszírozású költségvetésről beszélünk. Ha feladatfinanszírozású költségvetésről beszélünk, akkor beszélhetünk valóban a kötelező feladatokról, mert akkor beszéljünk a kötelező feladatokról. Azt tetszett mondani szóban is, és ez van leírva az előterjesztésben, hogy kötelező feladata az önkormányzatnak a tömegközlekedés biztosítása.

De kötelező feladata az önkormányzatnak a bölcsődei ellátás is. És a költségvetésben az van benne, hogy a bölcsődei ellátást mint kötelező feladatot normatív módon meg fogja kapni az önkormányzat. Igen, körülbelül az 55 százalékát, az adóerő-képességnek azon a szintjén lévők, mint Budapest, körülbelül 55 százalékát kapják meg.

Már egyszer a feladatfinanszírozás sérül az önkormányzatok bölcsődei ellátásánál. Kötelező feladat az óvodai ellátás. Az óvodai ellátásnál még ennél is rosszabb a helyzet, 50 százalék alatti a budapesti kerületek esetében; a fővárosnak ilyenfajta kötelező feladata nincsen, de Budapest egy egységes Budapest. Körülbelül 48-45 százalékra jön ki az állami normatíva, és a többit valamiből finanszírozni kell.

Ugyanilyen probléma a szociális ellátás, aminek szintén jelentős része kötelező feladat; és ennél is az önkormányzat miből tudja ezeket a kötelező feladatait kiegészíteni? Abból, amit saját bevételként szerez. Mi a saját bevétele? A helyi adó. Egyébként törvényben nem nevesíti pontosan, mert helyi adó alatt sok mindent értünk. A helyi adó alatt nemcsak az iparüzési adót értjük, hanem van még néhány helyi adó, amely a kerületekben eltérő lehet, de ilyen a telekadó vagy az építményadó is, a gépjárműadó és sok minden egyéb. Tehát azt gondolom, hogy helyi adóba ilyen salátafogalmazásban bele lehet érteni az önkormányzatok összes helyi adóját, miközben az iparüzési adó terjedt el, hogy az iparüzési adó az, valójában az a nagyobb összeg, nyilván.

Azt szeretném jelezni, hogy 2011 óta egyéb pofonokat is kap a főváros, és tulajdonképpen Tarlós Istvánnak a kilenc éve, hogy befejeződött, elsősorban az, hogy folyamatosan kapta azokat a pofonokat, amelyeket nemcsak Budapest főváros, hanem a kerületek is. Ha sorra vesszük, akkor elvonták a személyijövedelemadó-hányadot minden kerülettől, a fővárostól. Ez elég jelentős forráskiesés, amit elvesztettünk. Nagyon fontos, hogy a gépjárműadónak, amely 100 százalékban az önkormányzatoknál volt, fogták és 60 százalékát elvonták. Ez egy másik hatalmas forrás, amit elvettek a fővárosiaktól. Mert egyébként címkézett pénzről volt szó, ebből lehetett parkolót építeni, légszennyezést csökkenteni, környezetvédelemre költeni, a közlekedéssel kapcsolatban kátyúzást és sok minden egyebet megoldani. Ennek a forrásnak a 60 százalékát elvonták. Ennek mind Tarlós István mint főpolgármester volt az elszenvedője, hiszen a legkátyúsabb város Budapest egyébként, bármelyik kerületébe megyünk.

Elvonták és megszüntették a cél- és címzett támogatásokat. Abban volt olyan támogatás, mint a poros utak, mert Budapesten még tanyasi viszonyok is vannak, vannak földes utak; csatornázatlan földes utak, meg nyomós kutak vannak. De az a helyzet, hogy ez konzerválódni fog tovább. Úgy gondolom, hogy ez nagyon fontos, hogy tudjunk róla.

A másik, hogy a normatívák emelését és mozgását mint kötelező feladatot, az állam magára nézve nem tekinti kötelező feladatnak. Ha azt vesszük most,

hogy a vagyon vonatkozásában a kerületek a fejlesztéseiket, melyeket saját erőből próbáltak megenni, nyilván a jövőt illetően nem tudnak fejlesztéseket végrehajtani, sem bölcsődei, sem óvodai, sem szociális fejlesztéseket, nem is beszélve a saját útjaikról, mert az iparüzési adóval közlekedtetik a várost.

De ennek a városnak a tömegközlekedése úgy néz ki, hogy a teljes agglomerációt Budapest finanszírozza. Budapestről mennek az autóbuszok, járatszerű budapesti számokkal, és az agglomeráció is idejön. Akkor a budapesti agglomeráció iparüzési adója is belesik abba, hogy az agglomerációs településekre - közöttük 30 ezres, 20 ezres meg 25 ezres, 15 ezres települések vannak -, az agglomerációba járnak ki a BKV járatai. Akkor ezek is az iparüzési adó hatálya alá esnek, vagy csak akkor esnek a hatálya alá, ha október 13-án rosszul szavaztak, már az önkormányzatoktól?

Azt gondolom, hogy egy kicsit az iparüzési adóval való fenyegetés minősítései itt már elhangzottak... - nagyon kilóg a lóláb, államtitkár úr, és azt szeretném kérni öntől, hogy a budapestiek haragját én nem vívnám tovább. *(Sic!)* Ha azt nézzük, hogy a saját bevétel, amelyet az önkormányzatok pillanatnyilag meg tudnak szerezni, az miből van, akkor Budapest ipara, vállalkozásai tartják el a várost, nem a magyar költségvetés, hanem a budapesti ipar.

Szerencsére Budapesten az iparüzésiadó-fizetési hajlandóság és adófegyelem 99 százalék körüli. Tehát alig van adóintézkedés. Egyrészt jó az adóbehajtó csapat is, másrészt az adómorál is jó. Ha ebben a tekintetben azt nézzük, hogy mit lehet még kicsavarni ebből az iparból, mert valószínűleg iparüzésiadó-emelési lehetőség valami picike van még, ez olyan hangulati tényező, hogy nincs rá szüksége sem a kormányknak, sem a fővárosnak, sem azoknak az érintett településeknek, amelyeknek tömegközlekedésük van, és saját maguk üzemeltetik. Ez olyan büntetés, amire nincs szükségük sem önkormányzatoknak, sem az önkormányzatoknak.

Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hajdu László képviselő úr. Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, LMP.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Elhangzott itt előttem, hogy egy nyugat-európai szemléletű országban vagy mondhatom úgy, hogy Nyugat-Európában általában a közösségi közlekedés finanszírozása egyharmad-egyharmad-egyharmad arányban oszlik meg. Ez elhangzott.

És érdeemes megnézni - és maradok még mindig a számoknál - Prága városát. Prága főváros, 1 millió 300 ezer ember lakja. Ez félmillióval kevesebb, mint ahányan Budapesten laknak. A költségvetése majdnem háromszorosa Budapest költségvetésének. A prágai, egyébként kisebb lakosságszámra optimalizált közösségi közlekedésének a finanszírozásában 204 milliárd forintnyi eurót használnak föl, de ezt is

úgy, hogy az egyébként majdnem háromszoros költségvetésük ellenére körülbelül egyharmad-egyharmad-egyharmad arányban beszáll az állam is.

(21.20)

Azért mondjuk ezt el önnek, mert pontosan tudjuk, hogy ebbe a vitába, ellentétben az előzővel - ahol nagyon karakán és konstruktív módon beleállt a vitába -, most nem fog beleállni. Ha beleállna, akkor tudnánk vitatkozni egymással. De pontosan tudja, hogy önnek nincsenek szakmai érvei, mi pedig nem fogjuk tudni önt meggyőzni, pont azért, mert a szakma teljes mértékben háttérbe szorult.

Tehát azt kell látniuk e törvény kapcsán, azzal, hogy az állam gyakorlatilag kivonul a közösségi közlekedés finanszírozásából, az nem önmagáért csak a közösségi közlekedésért rossz. Ahogy polgármester úr, bocsánat, képviselőtársam, volt polgármester úr is mondta, itt még rendkívül sok kötelező feladat hárul az önkormányzatokra, mint például a szociális ellátás. Vagy vegyük a közvilágítást - Budapesten ez sem két forint. Mit gondol, mit fognak szólni a budapestiek vagy a budapesti Fidesz-szavazók, ha a Vár kivilágítása takarékosági okokból megszűnik? Milyen hatással lesz ez Budapest gazdaságára? Vagy azt mondja, hogy minden jó, ami rossz, mert ellenzéki kézbe került a főváros? Vagy képzeljük el, hogy ebben a gyönyörű házban nem lesz közvilágítás, már persze kívülről. Tehát hogy a magyar Parlamentet nem világítjuk ki? Mit gondol, mennyibe kerül majd ez a városnak, a városban élőknek? Nem a költségvetés számára, a turizmus számára.

Igen, még van idő, van sok idő, hiába nézi az óráját. Azt gondolom, sokkal gyorsabban telne önnek is az idő ezen a késői órán - nemsokára fél 10 -, ha részt venne a vitában. Ha fölvenné a bátorbugyit, és azt mondaná, hogy tisztelt képviselők, az az érvem, hogy. De nem hallunk semmit. Köszönöm szépen. *(Közbeszólás: Megnyomta a gombot!)* Igen, tudtam, hogy kiprovokálom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Képviselő úr, én azt gondolom, hogy egész egyszerűen méltatlan volt a hozzászólása, és kikérem magamnak. Az volt a tervem, hogy az előzőhöz hasonlóan végig hallgatom önöket, és aztán válaszolok. *(Csárdi Antal: Ezt hívják zárszónak.)* Nem, ezt hívják vitának, és egyébként lett volna még ideje hozzászólni. De köszönöm szépen... Akkor kezdjük el!

Sok kérdés fölmerült. Az első kérdés, amit érdemes tisztázni, hogy miért nem egy önálló törvény keretében került ez benyújtásra, hanem ennek a salátatörvénynek a részeként. Biztos azt gondoltuk, voltak ilyen hozzászólások, hogy így nem fogják észrevenni.

Képviselő úr, az az igazság, hogy mi sok mindent kinézünk önkönből, de azt azért nem feltételezzük, hogy nem vennék észre. Ekkora bizalmunk azért mindenképpen van. Az a kérésem tehát, hogy ezzel ne vádoljanak bennünket. Az a helyzet, hogy egy ilyen kis módosításért nem érdemes egy önálló törvényt behozni a tisztelt Országgyűlés elé. Így is van lehetőségünk ezt a vitát lefolytatni.

Az is egészen biztos, hogy itt sok utalás elhangzott az önkormányzati választásra. Az a helyzet, tisztelt képviselő asszonyok és urak, hogy a Fidesz-KDNP 2 millió szavazatot kapott az önkormányzati választásokon, a tarkabarka ellenzék pedig 1,6 millió szavazatot.

Elhangoztak kérdések és hozzászólások a különböző költségvetési helyzetek vonatkozásában, ahogy a fideszes polgármesterek átadták azt az utódaiknak. Az a helyzet, hogy Budapesten a leköszönő fideszes polgármesterek 93 milliárd forintos többlettel adták át a költségvetéseket és az önkormányzatokat, azzal szemben, ami a Demszky-korszak után következett, hogy 200 milliárd forintot kellett átvállalnia az államnak az önkormányzatoktól. Ez a helyzet.

Az a helyzet, hogy a helyi közlekedés, mint kötelező önkormányzati feladat, kizárólag a fővárosnál jelenik meg, mindenütt másutt önként vállalt önkormányzati feladatként jelenik ez meg. Valóban, azt gondoljuk, hogy a helyi közlekedés az egyik legfontosabb, ha nem a legfontosabb feladata a Fővárosi Önkormányzatnak. Ezért is van az, hogy a forrásmegosztási törvény szerint 54 százalékát kapja a főváros, 46 százalékát pedig a kerületek. Ebből a megosztott forrásból szükséges például a BKV finanszírozása.

Nem igazán értem, hogy miért lenne retorzió egy jogszabály pontosítása. Nézzük meg, hogy szólt eddig a törvény érintett szakasza. A Fővárosi Önkormányzatot és a kerületi önkormányzatokat a 2. § alapján osztottan megillető bevételekből a Fővárosi Önkormányzatot 54 százalék, a kerületi önkormányzatokat együttesen 46 százalék részesedés illeti meg. A Fővárosi Önkormányzat az öt megillető 54 százalékából a helyi közösségi közlekedési feladat ellátására az ehhez szükséges összeget köteles a tárgyévben fordítani. Ez eddig is megjelent ebben a törvényben, eddig is a közösségi közlekedés finanszírozására kellett ezt fordítani.

Az jelenik itt most meg, hogy pontosítjuk a jogszabályt, és világossá tesszük, hogy erre a feladatra szükséges elsősorban a rendelkezésre álló forrásokat fordítani. Mert az úgy van, hogy egy önkormányzatnak vannak bevételei, vannak saját bevételei, és a saját bevételeket is a saját feladataira szükséges fordítani. Nem az a helyzet, hogy azokat a bevételeket onnantól kezdve bármire fordíthatja. Vannak önkormányzati feladatok, először a közszolgáltatásokat kell az adott településen élők számára biztosítani, és ezt követően lehet minden másra fordítani. A feladatfinanszírozás nem azt jelenti, hogy az állam az adott feladathoz a száz százalékot biztosítja. Az önkormányzatoknak azért van saját bevételük és azért van saját

adóbevételük, hogy abból is a saját feladataikat finanszírozni legyenek képesek.

Nem retorzió és nem bármifajta bosszú az - ahogyan önök fogalmaztak -, hogy pontosítjuk az egyébként eddig is meglévő feladatot, és tisztába tesszük, hogy elsősorban mire szükséges fordítani azokat a forrásokat, amik a helyi iparüzési adóból befolyanak. Az a helyzet, tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak, hogy amit Tarlós István sikeresen finanszírozni volt képes az elmúlt esztendőben, az ezt követően Karácsony Gergelynek is menni fog. Mi bízunk benne, hogy menni fog. Itt a lehetőség, mutassák meg, hogyan fogja ezt a főpolgármester megoldani. Ha Tarlós Istvánnak ment, akkor ezek után reméljük, hogy Karácsony Gergelynek is sikerülni fog. S az a helyzet, hogy az állami támogatást, amit a helyi közlekedés megszervezéséhez kizárólag a fővárosnak biztosít a magyar állam, ott ugyanazt a forrást, azt a támogatást, ami az idei évben rendelkezésre állt, a következő időszakban is a kormány az ígéretét betartva továbbra is biztosítani fogja.

S azt követően, ha a kötelező feladatainak eleget tesz a Fővárosi Önkormányzat, olyan tervekre, olyan programokra és olyan akciókra költik a megmaradó bevételeket, amit a Fővárosi Közgyűlés, illetve a főpolgármester helyesnek és fontosnak tart. Az természetesen a helyi döntéshozók joga és felelőssége, hogy ezt meghatározzák.

Azért meg különösen hálás vagyok, hogy ellenzéki térfélen többen aggódnak a Fidesz-KDNP '22-es választási győzelméért. Kérem, ne tegyék, higgyék el, a magyar választópolgárok bölcsen fognak dönteni, és látják majd azt, hogy a magyar kormány és a magyar kormányt támogató Fidesz-KDNP jól végzi a munkáját. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Ha további kérdés van, természetesen állok rendelkezésre. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(21.30)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Két percre megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, LMP.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen. Megpróbálom akkor megint egyértelművé tenni. Tehát a feladatfinanszírozás fogalma valóban nem azt jelenti, hogy 100 százalékban feltétlenül az állam finanszírozza az adott közfeladatot, hanem azt jelenti, hogy egy közösen megállapított minőségben minden működési költséget fedez. Na most, ha nekem valaki azt meri állítani, hogy a BKK elfogadható minőségű feladatellátásához elegendő 15 milliárd forint, én tényleg kezecskét csókolok neki. Arról beszélünk, hogy van egy több mint 150 milliárd forintos feladat, amihez, 2018-as összeg van a fejében utoljára, amihez akkor 15 milliárd forintot adott az állam. Ha ez feladatfinanszírozás, akkor ugató kiskutya legyenek.

Az a probléma ezzel, kedves államtitkár úr, hogy ez a fajta szemlélet, hogy majd az önkormányzat a saját bevételeit úgy költi el, ahogy akarja, soha nem állt

főn, hanem az a helyzet, hogy ezt az egyébként helyi adóból származó és valóban jelentős bevételt lehetne olyan fejlesztésekre fordítani, mint például a közművek cseréje. Azt tudja, hogy a közművek cseréje olyan ütemben zajlik Magyarországon, hogy a teljes lecserélődéséhez négyszáz év kellene?

Azt gondolom, hogy vagy globálisan, a big picture-t nézve tekintünk a feladatfinanszírozásra, vagy tényleg ne is nézzünk rá. Csak szeretném jelezni, hogy a 2019-es költségvetés elfogadásakor a főpolgármestert Tarlós Istvánnak hívták, a Fővárosi Közgyűlés erősen fideszes többségű volt, és 114 milliárd forint hiánnyal sikerült megcsinálni a költségvetést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Gréczy Zsoltot, a DK képviselőjét illeti kétperces hozzászólás. Gréczy Zsolt képviselő úr!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak muszáj, ha már a közlekedési pénzekről van szó, általában is ezt az október 13-i eredményt rendbe tenni. Önök ezt a választást elvesztették. Csak rögzítsük már, olyan budapesti kerületeket vesztek el kétharmaddal, és az összes körzetet, ahol eddig önöknek kétharmaduk volt. Újpesten 14-ből 14, Zuglóban, azt hiszem, 15-ből 15, Újbudán 17-ből 16. Még a Gellérthegyet is elvesztették, ami 1990 óta a magyar jobboldalhoz tartozott. Tehát szerintem ne csapják be önmagukat, 3,5 millió magyar került ki fideszes polgármesteri pozíció alól, és került át demokrata polgármester irányítása alá. Ez 3,5 millió olyan magyar, aki október 13-án nemet mondott az önök politikájára.

A másik pedig, ha Tarlós István tényleg csodát tett volna és aranykor lett volna Budapest számára, '90 óta Tarlós István az egyetlen magyar főpolgármester, ugye, csak Budapestnek van főpolgármestere, aki elveszített egy választást. Szeretném jelezni, hogy Demszky Gábor soha nem veszített el választást, mert amikor utoljára nem ő nyert, akkor nem ő indult a választáson, csak szeretném jelezni. Tehát, csak rögzíteném, hogy Tarlós István az egyetlen olyan főpolgármester a budapesti elmúlt 30 év történetében, aki hivatalban volt, indult és veszített. Ez lett a budapestiek véleménye az önök fővárosi kormányzásáról. Köszönöm szépen. *(Korózs Lajos, Kunhalmi Ágnes és Tor dai Bence tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gréczy Zsolt képviselő úr. Két percre Kovács Zoltán képviselő urat illeti a szó, Fidesz.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Nem terveztem hozzászólást, de Hajdu képviselő úr, akivel hosszú időn keresztül voltam együtt polgármester, talán még nem annyi idő, hogy ne emlékezne vissza 2011 előttre is, amikor még az intézményfinanszírozást, a normatív finanszírozást az ön által mondott arányszámoknál is

jóval rosszabb arányban kapták az önkormányzatok. Így van, képviselő úr? Erre is kéne bólogatni. Ebben az időben ön kormánypárti képviselő volt, hiszen együtt vitatkoztunk ezekről az ügyekről.

Ami pedig a BKV-t illeti, a BKV-nál nemcsak kiadás van, van bevétel, 70 milliárd forint bevétel van a BKV-nál. Ráadásul az állam nemcsak a 15 milliárdot adja hozzá, hanem a HÉV-et átvette és finanszírozza, az agglomerációs közlekedés egyik súlypontja a HÉV-eken keresztül történik. Ezekről is kellene szólni, nemcsak a 15 milliárdról.

Ami pedig a forrásmegosztást illeti, tudjuk mindannyian, hogy a kerületek kapnak forrásmegosztást. Mennyit is adnak a közösségi közlekedéshez? Eddig sem adtak - ezek után sem fognak adni? Adhatnának egyébként, ebben semmi nem akadályozza meg őket.

Ami pedig a büntetést és fenyegetést illeti, arról be tudnék önöknek számolni mint volt polgármester, amikor önök kormányoztak 2002-től, húsz ÁSZ-vizsgálatot kaptam három év alatt és öt komplex adóvizsgálatot. Na, az volt a fenyegetés, nem az, hogy most a kötelező feladatok közül elsődlegesen arra kell fordítani a pénzt, amit önök tartanak legfontosabbnak. Karácsony Gergely főpolgármester legfontosabbnak tartja a BKV-t. Ha az a legfontosabb, akkor mi teljesítjük a kívánságot, elsődlegesen erre kell fordítani a bevételeket. Tegyétek! *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kovács Zoltán képviselő úr. Keresztes László Lóránt hozzászólása következik.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Annak örülök, hogy kezd kibontakozni valamiféle vita. Köszönöm Bányai képviselő úrnak a válaszát, nagyon örülök, hogy utánanézett ezeknek a számoknak. De nézzük akkor, hogy pontosan mit jelentenek azok az adatok, amiket mondott.

Ugye, mondta, hogy 300 új busz beszerzése van folyamatban. Akkor ezt vessük össze azzal, hogy Magyarországon 8500 busz látja el a helyi és a helyközi közösségi közlekedést, ezek átlagéletkora körülbelül 15 év. Tehát a szakemberek szerint is ennek a 75 százalékát kéne lecserélni; na, ezzel tessék összevetni azt a 300 új buszt, amelynek a beszerzése folyamatban van.

Az 1500 milliárdos vasútfejlesztési csomagot felsorolta nagyjából, hogy milyen fejlesztési elemeket fog ez jelenteni. Ebből leszűrhető, hogy konkrétan a leszakadó vidéki térségek helyzetén ez nem fog változtatni. Azt is pontosan tudjuk a szakemberek adataiból, hogy egészen borzalmas állapotban van a hazai vasúti infrastruktúra. Na most, ezzel szemben akkor talán egyetérthetünk, hogy rendkívül felelőtlen a kormány részéről, hogy ezermilliárd forintot a Budapest-Belgrád vasútvonal 166 kilométeres fejlesztésére költ el, ahol semmi érdemi szállítási és közlekedési igény nem jelenik meg. Ez jellemzi önmagában a kormány politikáját.

Még egy adatot mondok. Ha buszközlekedésről beszélünk, akkor szükség van az alapvető infrastruktúrára, például megfelelő közutakra. Magyarországon 17 ezer kilométernyi alsóbb rendű út van a „rossz” és „nem megfelelő” kategóriába sorolva. Ezek várják az azonnali felújítást. Ehhez képest a jövő évi költségvetésben mindössze 450 kilométer út felújítására van betervezve forrás a „Modern falvak” program keretében.

A hazai buszgyártás kapcsán körülbelül háromszor jelentette be 2010 óta, a kétharmados győzelem után a nemzeti buszgyártás újraindítását a kormány - hát, bárcsak megtörténne! Mi nagyon örülénk, nagyon drukkolunk, hogy ez megvalósuljon. Ebből semmi nem lett. És ahogy néztem, a legnagyobb állami támogatás pont egy kínai buszgyártókapacitás megtervezését támogatja. Ennyit a kormány nemzeti elkötelezettségéről.

Semmit nem hallunk arról, hogy mit akar kezdeni a kormány az óriási munkaerőhiánnyal, ami a közlekedési szektort is érinti. Tudjuk azt, hogy a gyalogos bérek és a nem kiszámítható életpálya miatt óriási az elvándorlás, nagyon nagy az elszívó hatása nyilván a nyugati szállítási-közlekedési piacnak. Nem tudnak mit kezdenek ezzel, vagy nem is akarnak talán mit kezdeni. Óriási bajban vannak a közlekedési cégek.

Nos, örülök, hogy államtitkár úr bekapcsolódik a vitába, bár most ez a megszólalása kifejezetten politikai volt, nettó politikai kormánypárti hozzászólás volt. A legutóbbi hozzászólására gondolok, államtitkár úr.

A főváros helyzete kapcsán Csárdi képviselő úr és több képviselőtársam nagyon fontos helyzetképet mutatott. Engedjék meg, hogy egy picit a vidék felé forduljak, és a vidéki nagyvárosok helyzetét húzzam alá, bár már fölmerült, hogy milyen helyzetben vannak ezek a városok. Tudjuk, hogy még a legnagyobb városok esetében sem lehetséges a közösségi közlekedés finanszírozásának megoldása pusztán önkormányzati forrásokból. Ha megnézzük akár Debrecen, Szeged, Pécs esetét, megnézzük, milyen állapotban vannak az ezekben a városokban működő járműparkok, az siralmas. Egészen leharcolt állapotú buszok vannak.

Azt gondolom, hogy ez teljesen egyértelműen a kormány felelőssége, hogy azokat a forrásokat, amelyekre az önkormányzatoknak szükségük van, hogy ezeket a rendkívül fontos közszolgáltatásokat megteremtse, biztosítsák, meg kell adni ezeknek a településeknek.

(21.40)

Nagyon-nagyon régóta - én is nyolc évig voltam Pécsen önkormányzati képviselő - küzd a Megyei Jogú Városok Szövetsége is azért, hogy végre a kormány lássa ezt a problémát, és érdemi lépéseket tegyen annak érdekében, hogy az önkormányzatok el tudják látni ezeket az alapvető feladatokat. És itt is

nem lehet elégszer ismételni, hogy nemcsak az ellenzéki, hanem a fideszes szavazók számára is biztosítani kell a közszolgáltatásokat.

Nagyon sokat hallottunk most a fővárosról, a főváros problémáiról. Varga képviselő úr konkrétan említette Miskolcot, én is egy kicsit most hazabeszélek Pécs helyzetéről. Ezt is példaként hozhatom, mert szerintem nagyon jó példa Pécs azon vidéki városok esetére nézve is, ahol szintén önkormányzati tulajdonú a közlekedési cég, illetve hasonló lehet a helyzet. Pécs Dunántúl legnagyobb városa, és tíz év fideszes kormányzás után most ellenzéki városvezetés került hatalomra. Olyan helyzettel szembesültek, hogy 20 milliárd fölötti adóssággal adta át a Fidesz a város kulcsát, mondhatjuk így. Hosszú évek óta virtuális költségvetése volt a városnak, és kizárólag állami mentőövekkel tudott felszínre maradni, és nyilván ilyen módon a jövő év végéig nagyon komoly visszafizetési kötelezettsége van a város önkormányzatának.

Ott is óriási problémák vannak a buszhálózattal, konkrétan lényegesen rosszabb, sokkal öregebb a buszparkja a városnak, mint négy évvel ezelőtt, amikor a Fidesz elkezdte a városi buszpark modernizálását. Mindenki, a fideszes polgármester is mondta, hogy igen, egyetért mindenkivel, ez egy nagyon komoly kihívás, és a kormánynak kell valamiféle világos választ adni, hogy hogyan tudják ezek a városok megoldani.

Most ismét kérdezem államtitkár urat, mert az imént feltett kérdésekre nem válaszolt, hogy ez lenne-e az. Ezek a lépések, amelyeket most látunk, ez lenne-e az a nagy megoldás, amire Palkovics miniszter úr, az ön főnöke feladatot kapott, hogy oldja meg az önkormányzati helyi közösségi közlekedés finanszírozásának a rendszerét? Azt gondolom, hogy teljesen elfogadhatatlan, amerre most megy kormány, és valóban húzzuk alá, hogy itt nemcsak a fővárost kívánják megbüntetni ezzel, hanem a legnagyobb vidéki városokat is, ahol eddig több helyen is fideszes városvezetés volt, bizonyíthatnak volna, de most az ellenzéki többségű városoknak biztos, hogy nem lesz lehetősége ezeket a feladatokat megoldani. Tehát ez világosan a kormány felelőssége, és egészen elfogadhatatlan, hogy magára akarja hagyni ezeket a településeket a kormány, és ilyen módon egy önkormányzati választás után bosszút kíván állni ezeken a településeken. Nem az ellenzéki vagy független polgármestereket fogják megbüntetni, hanem az ezekben a vidéki városokban élők. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Keresztes László Lóránt képviselő úr. A következő hozzászóló Bányai Gábor képviselő úr, Fidesz.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Elnök úr, köszönöm a szót ismét, és köszönöm a türelmét a képviselőtársaimnak is, hogy válaszolok egy-két felvetésre, kérdésre. Csárdi Antal adatait vizsgálva, összehasonlította Prá-

gát Budapesttel vagy Bécset Budapesttel. *(Csárdi Antal: Prágát.)* Prágát, de Bécs is elhangzott itt, lehet, hogy nem az ön szájából. Prága iskolarendszerét nem az állam tartja fenn, hanem Prága városa mint főváros. Tudtommal egyeteme is van egyébként, tehát fönntartási oldalról nézve sokkal több intézményt tart fenn Prága városa, mint Budapest vagy éppen a kerületi önkormányzatok. Magyarán, nem lehet összehasonlítani a kettőt, szerintem vétek összehasonlítani, mert teljesen más alapokon nyugszik a két településnek, a két fővárosnak, metropolisznak a költségvetési helyzete.

A másik, hogy össze kell hasonlítani Demszkynek a húsz évét, arról szót nem szóltak, hogy hogyan rohadt le a városunk, a fővárosunk, a BKV és a többi, általuk fenntartott szervezet. *(Gréczy Zsolt közbeszól.)* Az nagyon nagyszerű dolog, ötször megválasztották, engem négyszer, tehát ez is egy jó dolog, ha úgy vesszük, ez egy pozitív dolog. *(Gréczy Zsolt közbeszól.)* Parancsolsz, Gréczy képviselő úr? Mi a kérdés? *(Az elnök csenget. - Közbeszólás: Folytasd, mert eltelik az idő.)* Én nem magamról akarok beszélni, csak azt mondom... *(Az elnök ismét csenget.)* Köszönöm, elnök úr, a segítséget. Tehát a lényeg az, hogy azt kell összehasonlítani, amit lehet összehasonlítani.

ELNÖK: Bányai képviselő úr, nem tudok segíteni. Kérem Gréczy képviselő urat, nagyobb önuralommal...

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Mint földimnek, azért elfogadom a segítségét elnök úrnak.

ELNÖK: Öné a szó, Bányai képviselő úr.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. A buszgyártásról elmondtuk, hogy gyártják Magyarországon újra a buszokat. Most hogy 300-at vett a Volánbusz jelen pillanatban, vesz majd további háromszázakat, tehát a kérdés nem erről szól, hanem azt kérdezte, hogy van-e buszgyártás. Hogy kínai cég is megjelent a buszpiacon, van itt nemcsak kínai, hanem a Volvo buszok is megjelentek Budapest környékén, gyártják a környékünkön más cégeknek a buszait és szerelik össze, de Magyarország helyrehozta, még a szocialista kormány által eladott Rába futóműgyárat is visszavettük azért, hogy lehessen például a buszgyártáshoz futóműveket gyártani, és nem is beszélek a többi ilyenről, mert ha nem akarja meghallani, akkor nem akarja meghallani.

Tordai Bence képviselőtársam, polgártársam előhozta, szerintem magyarázódik a képviselő úr azzal, hogy le fog rohadni a budapesti tömegközlekedés miattunk, merthogy nem kap elég támogatást, és már előre magyarázódik, leginkább ezt vettem le a mondataiból, hogy rontani fogják a budapesti közlekedés minőségét és morálját, mert fenn tudta tartani a főváros a BKK-t, a BKV-t, volt hozzá saját bevétele, volt hozzá támogatás is, nem 15, hanem 30 milliárd forint tudtommal. Tehát magyarán, fenn tudta tartani a

Tarlós-féle lesajnált és megbukottnak titulált volt főpolgármester által működtetett Fővárosi Önkormányzat. Nem hiszem, hogy - amit Tordai képviselő úr mondott, az nem más, mint magyarázkodunk előre, hogy nem akarják fönntartani a BKV-t, a tömegközlekedést olyan minőségben, mint eddig volt.

Egyébként szeretném, ha eljönne Keresztes képviselő úr Kecskemétre, Pósnán képviselő úr meghívta Debrecenbe, hogy nézze meg, hogy milyen buszok közlekednek ezekben a megyei fővárosokban, de talán még Pécsen is egész jó minőségű buszok közlekednek. Szeretném, ha mifelénk ilyen buszok közlekednének. Szerintem nincs igaza abban, amit mondott, hogy le vannak rohadva a megyei fővárosok (sic!) buszai, tömegközlekedési eszközei.

Szóba hozták az útépitést. Tény és való, Magyarországon borzasztó minőségű utak is vannak, többségében ezek vannak. De ezeket nem lehet egyik napról a másikra felújítani. Csak Bács-Kiskunba kellene azonnal 500 milliárd forint, hogy a legrosszabb útjainkat fölújítsuk, és van még rajtunk kívül 18 megye, ha jól számolom. (Arató Gergely közbeszól.) Nem fontosak? Arató képviselő úrnak nem fontosak, tudjuk, hogy ő csak Budapest városállamban gondolkodik, de létezik Budapesten kívül... (Arató Gergely közbeszól.) De úgy látom, hogy mégsem annyira eléggé, mert arról tetszik beszélni, amiről éppen én állítom, hogy ellentétesen látjuk a világot. De a lényeg: Magyarországon mire bepótoljuk a hiányzókat, a rossz minőségű utak felújítását elkezdjük vagy befejezzük, az tényleg lehet, hogy nem tíz, lehet, hogy húsz év, mert kapacitás nincs rá. Jelenleg a magyar építőipar nem győzi, az akárkihez tartozó vagy kötődő vagy köthető cégek sem győzik az utak felújítását, akkora igény van rá, és annyi forrás is van rá. Korábban nem tudtunk forrást találni rá. Hazai forrásból fejlesztünk utakat, és nem 400-at, hanem jövőre több mint 1000 kilométer út lesz felújítva nem a „Modern falvak”, hanem a „Magyar falu” programban.

Szóba hozta itt a vasúti fejlesztéseket. A Budapest-Belgrád vasútvonallal jönnek rendszeresen az önök képviselői, megértem, mert irritáló lehet egy ekkora fejlesztés, egy gyorsvasút, ami összeköt több kikötőt délről észak irányába. Ez egy nem személyszállításra alapozott fejlesztés. Ez az egyik legfontosabb Magyarországon átmenő uniós korridor, a 150-es vasútvonal. Hogy ennek a felújítása bűn lenne, vagy éppen azt mondják, hogy ez egy ostobaság, miközben 10 millió tonnányi áru fog oda-vissza közlekedni a piruszi kikötő és Rotterdam, Hamburg irányába vagy akár Közép-Európa vagy más térség irányába észak-dél összekötésében. És ennek a tonnára számított bevétele óriási lesz.

Elhangzott még korábban, egy vagy másfél évvel ezelőtt, talán pont Volner János képviselő úr mondta, hogy 2400 év alatt fog megtérülni. Igen, ha személyszállításra épülne ez a vasút vagy lenne felújítva, akkor soha meg nem térülne, Jézus Krisztus még harmadszor is eljöhetne, akkor sem fog megtérülni. Tehát nem lesz ilyen lehetőség egyébként előttünk, hogy

eddig kelljen várni erre, mert nem a személyszállításra alapozza a kormányzat ezt a fejlesztést, és szerintem annak inkább örülni kellene, hogy Európa, Közép-Európa egyik legkomolyabb vasútfejlesztése Magyarország egyébként leszakadó térségeit fogja át-szelni. Nem igaz, hogy nem törődik éppen ez a kormány a leszakadó térségek vasúti közlekedésének fejlesztésével.

Amit felsoroltam a vasúti fejlesztési felsorolásban, annak fele hátrányos helyzetű térségen megy keresztül, tehát nem is értettem, képviselő úr miért mondta azt, hogy nem törődünk ezzel, és nem kapnak ilyenfajta fejlesztést, de tény a Baross Gábor-i vasútmodell sok ok miatt megszűnt a múltban; ha csak Trianont emlegetjük, már akkor látjuk, hogy nincs Magyarországnak körvasútrendszere, ennek a hiánya egyébként a mai napig nagyon nagy kárt okoz a magyar tömegközlekedésnek és teherszállításnak.

És zárszóként, hogy értsük egymást, azt lehet összehasonlítani, még egyszer mondom Csárdi képviselő úrnak, almát az almával, körtét a körtével. Tehát amikor jönnek azzal, hogy Budapest milyen sanyarú sorsú város mint főváros, meg a kerületei, azzal jönnek, hogy nem kap elég finanszírozást, még egyszer mondom, működött ez a főváros az elmúlt kilenc esztendőben Tarlós István alatt is. Ha akarja működtetni jól az önök jelöltje, a főváros új főpolgármestere, akkor fogja tudni működtetni. Éppen azért nem értem azt a felvetést, hogy mi büntetni akarjuk. Greczy képviselő úr, mi tudomásul vettük, hogy Budapestet elbuktuk. Ez persze, hogy fáj, önnek is fáj az eddigi, 2006 óta minden választást elvesztettek, önöknek is fáj, ezt meg tudom érteni. Most mi szagoljuk ezt a leszakított virágot.

(21.50)

De hát döntöttek a fővárosiak, tudomásul veszünk, és segítjük mindenben egyébként a főváros lakóit, hiszen tudjuk jól, hogy nem csak baloldali vagy éppen ennek a fantasztikus összefogásnak a támogatói élnek Budapesten és a többi elvesztett megyei jogú városban, a 23-ból 10-ben. Tisztában vagyunk azzal, hogy mi a dolgunk, segíteni fogjuk a magyar városokat, köztük Budapest fővárost is. Köszönöm a figyelmet. (Taps a kormánypartok soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, Bányai Gábor képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, LMP.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Bányai képviselőtársamnak szeretnék válaszolni. Almát az almával, körtét a körtével! A prágai közösségi közlekedés finanszírozása 204 milliárd forintba kerül. Ez a 204 milliárd forint harmadával kisebb városnak a közösségi közlekedését biztosítja, egy körülbelül 25 százalékkal magasabb összeg egy 30 százalékkal kisebb város közösségi közlekedését. A lakosság 1 millió 300 ezer fő - és mégis többbe kerül. Ehhez képest pedig az

állam ott beszáll a finanszírozásba. És egyébként Budapest - úgy Prága, mint Bécs, és így került elő Bécs - kitermeli a magyar gazdaságnak ezt.

Csak szeretném jelezni kedves képviselőtársamnak, hogy a BKK 2018-as teljes bérköltése 60 milliárd forint volt. Mit gondol, ennek hány százaléka jött vissza adóbevételekben? Szeretném megszűni, hogy több jött vissza adóbevételekben, mint amennyit az állam hozzá tett a budapesti közösségi közlekedéshez. Erről beszélek! Tehát a költségvetés szempontjából pluszos az egyenlege. Köszönöm szépen a szót. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, LMP.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem akarok visszaélni senkinek a bizalmával, de mindenképpen szeretnék egy viszonyválaszt adni. Bányai képviselő úr, én respektálok azt, hogy egy fideszes képviselő vitába száll, és gyorsan adatoknak néz utána. Azt hiszem, ezt mindenképpen meg kell tisztelnem azzal, hogy válaszolok erre.

Említette a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztését. Azt nem tudom, tudja-e képviselő úr, hogy nem sikerült több év alatt sem eljutni odáig, hogy a kormány részéről bárki megtérülési garanciákat mutasson fel. Azt tudja, ugye, hogy kínai hitelből épül meg ez a projekt, de ezt a magyar adófizetők fogják visszafizetni. Jelentős részben kínai vállalatok fognak részt venni, és Mészáros Lőrinc cégei 300 milliárddal fognak részesedni. De ismétlem, nincs megtérülési garancia.

Hogy mi az értelme ennek a fejlesztésnek? Tudjuk azt, hogy a pireuszi kikötő elérését célozta ez a projekt, de közben a kínaiak is és a magyar kormány is egyre inkább Trieszt felé kacsingat. Tehát valószínűleg, hogy Trieszt felől, az ott megvalósuló fejlesztésekkel kívánják kielégíteni a magyar vállalatok igényeit.

És hogy mennyire releváns ez a szállítási útvonal: nem olyan régen olvashattuk azt, hogy a Belgrád-Szkopje-Szaloniki vonalon érdeklődés hiányában megszüntették a vasúti közlekedést. Mi úgy gondoljuk, hogy ez az ezermilliárdos projekt nem más, mint egy ezermilliárdos lopás, gyakorlatilag ennyi pénzt vesznek ki a magyar adófizetők zsebéből.

Azt, hogy mennyi alsóbbrendű úthálózat fejlesztése történik meg a „Magyar falvak” programban, tessék megnézni, képviselő úr, a költségvetésben, 50 milliárd forint áll rendelkezésre mindössze.

Azt mondta képviselő úr, hogy nem egy-két éves feladat ledolgozni ezt a hátrányt, csak az a baj, képviselő úr, ha most megnézik az alsóbbrendű utakat a közútkezelő statisztikája alapján, akkor a rossz és a nem megfelelő kategóriába tartozó utaknak az aránya

71 százalék most, és amikor önök kormányra kerültek, akkor még csak 63 százalék volt. *(Bányai Gábor: Nem igaz.)* Tehát önök nem ledolgozzák, hanem rontják, rombolják az utak minőségét. És elérte az 50 százalékot azoknak az utaknak az aránya, amit gyakorlatilag újjá kell építeni. A közútkezelő statisztikájából idézek, képviselő úr, tessék utánanézni.

Még egy kérdésem lenne államtitkár úrhoz, remélem, hogy van lehetősége válaszolni rá. Ugye, tudjuk azt, hogy sajnos - ezt mondom a magunk nevében - egy uniós előírás a piacnyitás vagy a piacosítása a helyközi közösségi közlekedésnek. Úgyhogy az LMP-nek nagyon határozott álláspontja az, hogy stratégiai ágazat a helyi közösségi közlekedésnek a biztosítása, nemzetstratégiai kérdés, ezért mi nagyon-nagyon nem örülünk annak, ha itt megjelennek a magánszolgáltatók, tehát mi úgy gondoljuk, hogy ezt mindenképpen közösségi finanszírozásban kell tartani, és csak akkor elfogadható, és ott érdemes beengedni esetleg magánszolgáltatókat, ahol az végül is az utazóközönség számára jobb minőségű szolgáltatást jelent. Tehát mi nem örülünk annak, de ez egy európai uniós kötelezettség, és a különböző kormányok már nagyon sokszor kértek haladékot a piacnyitás kapcsán. De ez a küszöbön van, ezt pontosan tudjuk.

Viszont föl kell készülnie Magyarországnak arra, hogy megtörténjen ez a piacnyitás - ez nemzeti érdekünk -, és fel kell készíteni a magyar állami tulajdonban lévő cégeket is. Láthatjuk, hogy rendkívül rossz állapotban vannak ezek a cégek, rossz állapotban van a járműállomány, évről évre rosszabb állapotban van. És vannak feltételek, hogy majd milyen cégek indulhatnak el ezeken a tendereken.

Tehát hogyan gondolja a magyar kormány felkészíteni a magyar cégeket, ha megtörténik ez a nem kívánt, de kényszerű piacnyitás, akkor egyáltalán el tudjanak indulni ezek a cégek? Milyen módon tudnak segíteni ezeknek a cégeknek és egyáltalán a hazai gazdaságnak, hogy legyenek munkavállalók, legyenek járművezetők? Tehát milyen módon készülnek megváltoztatni a munkafeltételeit, a fizetését azoknak az embereknek, akiknek el kell vezetni ezeket a járműveket? Milyen módon tudnak egy életpályamodellt kínálni nekik?

És milyen garanciákat láthatunk a kormány részéről, milyen garanciákat kívánnak lefektetni, hogy ne történhessen meg az, hogy adott esetben, amikor megtörténik a piacnyitás, akkor nagyon könnyen el látható, nagyon gazdaságos viszonylatokban esetleg olyan cégek, amelyek a kormányzat holdudvarához jó kapcsolatokkal fűződnek, azok esetleg pozícióba kerülnek egy ilyen tenderen, és megmaradnak a rendkívül nehezen ellátható periférikus térségek közlekedési viszonylatai az amúgy is legatványosított állami cégeknek. Tehát hogy ez a bizonyos piacnyitás ne okozzon súlyos károkat a magyar társadalom és a magyar gazdaság számára, milyen módon készül erre a magyar kormány?

Köszönöm előre is, ha esetleg ezekre még kaphatunk választ. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percre Bányai Gábor fideszes képviselő urat illeti a szó.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a türelmüket ismét, elnök úr, és a szót is köszönöm. Csak szeretném Keresztes László Lóránt képviselő urat tájékoztatni arról, hogy a szkopjei vonal nem megszűnt, hanem nincs rajta személyszállítás. A teherszállítás működik, és ugye, az az üzlet. Azért adták el a szocialisták annak idején a MÁV Cargót, mert az volt az üzlet, az nagy biznisz volt. Ez most is biznisz egyébként.

Szeretném önnek elmondani, bár nincs tisztában szerintem Bács-Kiskun megye térképével feltétlenül, ahogy én se minden szempontból Baranya megyével, a saját választókerületemben 440 kilométernyi alsóbbrendű útvan van, ebből eddig 227-et felújítottak az elmúlt kilenc-tíz évben az előző és a mostani kormányzatok. Tehát ez, amit mondott, hogy 75 százalékra emelkedett a minőségben leromlott utak állapota, nálunk ez nem igaz, szerintem a legtöbb képviselőtársamnál, akik fideszes képviselők, szintén nem igaz. Nálunk az utaknak több mint a fele már fel lett újítva Bács-Kiskun megye, Kiskunhalas központ választókerületében.

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Kétperces? *(Nem érkezik jelzés.)* Rendes felszólalás? *(Nem érkezik jelzés.)* Nincsen.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, Schanda Tamás János államtitkár úrnak.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az a helyzet, hogy kevéssé szakmai vitát folytattunk erről a törvényjavaslatról - kivéve néhány képviselőt -, amit én persze megérték, hiszen önök aggódnak, hogy Tarlós István bokájáig sem érnek föl *(Zaj az ellenzéki oldalon. - Hangok: Húúú! - Derűltség és taps a kormánypártok soraiban.)*, és aggódnak, hogy ő megoldotta, és önök és az önök barátai pedig kudarcot fognak vallani. *(Arató Gergely: Ez az, amikor most korrekt viszonyra törekszenek a fővárossal!)* Ez a helyzet.

Az a helyzet, hogy Budapest pedig nem az ország, és ugyan Budapesten valóban többséget kapott a színes-szagos ellenzék, viszont azért azt mégiscsak lássuk, hogy az országban 2 millió szavazatot kapott a Fidesz-KDNP szövetsége és 1,6 millió szavazatot kaptak az ellenzéki pártok.

Csárdi képviselő úr többször előhozta valóban a külföldi városokkal való összehasonlítás kérdését a Fővárosi Önkormányzat költségvetése méretével kapcsolatban. Erre talán már volt is válasz, azért azt én is

el szeretném mondani, hogy almát a körtével nem lehet összehasonlítani, még ha ez valakinek szakmai ártalom, akkor sem.

(22.00)

Még egyszer szögezzük le, hogy senki nem akar bosszút állni senkin! Az önkormányzati törvény eddig is világosan és egyértelműen szabályozta, hogy mi az állami és mi az önkormányzati feladat *(Arató Gergely: Miért kell módosítani, ha eddig is világos volt?!)*, hogy mely önkormányzatoknak önként vállalt feladata, mely önkormányzatoknak pedig kötelező feladata a helyi közlekedésnek a megszervezése. Eddig is köteles volt a Fővárosi Önkormányzat a szükséges mértékben és a szükséges összeget a helyi közlekedés finanszírozására fordítani, ez nem változik, kizárólag pontosítjuk azokat a jogszabályi elvárásokat, amelyek ezzel kapcsolatban megjelennek.

Én nem is igazán értem, hogy mi a gond. Azt a támogatást, amit a kormány eddig biztosított, ezután is biztosítani fogja, a főváros pedig ezután is meg kell hogy tudja oldani a saját bevételeiből, az államtól kapott támogatásból és egyébként a jegybevételekből a fővárosi helyi közlekedésnek a megszervezését. Kevesebb főpolgármester-helyettes, kevesebb tiszteletdíj *(Közbeszólások az ellenzék soraiból.)*, és fog jutni forrás ezekre a kérdésekre is. *(Arató Gergely: Kevesebb államtitkár, és jut a fővárosra is! - Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Taps a kormánypártok soraiban.)*

Piac... *(Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Az elnök csenget.)* Piacnyitás. A piacnyitás kapcsán pedig azt gondolom, hogy világos és egyértelmű a helyzet: ez a helyi közlekedési cégeket és a helyi közlekedést nem érinti, a helyközi közlekedés kapcsán pedig valóban európai uniós előírásról van szó. És hogy erre a szükséges szakmai választ is biztosítsam a képviselő úrnak, engedje meg, hogy elmondjam, hogy erről szól az a reorganizáció, ami egyébként a Volán-társaságok kapcsán megjelenik, hiszen ezért születtek meg először a regionális szolgáltatók, és most pedig egy egységes, országos ellátással rendelkező cég jön létre, amely képes magas minőségű közszolgáltatásokat nyújtani az ország minden területén olcsóbb menedzsmenttel, egyszerűbb és rugalmasabb belső működéssel és magasabb minőségű közszolgáltatásokkal. Erről szól az a változás, amit egyébként a magyar állam tulajdonosi oldalról biztosít, az uniós előírásnak megfelelően a szükséges piacnyitásról szóló pályázatot pedig egyébként még az idei évben ki fogja írni.

Remélem, hogy minden felmerült kérdésre sikerült választ adni *(Arató Gergely: Nem!)*, és sikerült tisztázni, hogy alapvetően a törvényjavaslat széles szabályozási kereteinek - hiszen jó pár történet és jó sok szabályozási kérdést érint -, minek mi az indoka és mi az oka, és bízom abban, hogy megértették az elhangzottakat, és ezt követően pedig jó szívvel tudják

támogatni a törvény elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Schanda államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most öt perc technikai szünetet rendelék el.

(Szünet: 22.03 - 22.08

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: Móring József Attila és Szilágyi György)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik **a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvényi rendelkezések módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8032. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás János úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ha megengedik, nem fogom kihasználni a rendelkezésemre... *(Hohn Krisztina: Nincs hang! - A szónok megigazítja a mikrofonját.)* Most már van? *(Hohn Krisztina: Igen.)* Köszönöm szépen. Ha megengedik, nem fogom kihasználni a rendelkezésemre álló időkeretet, ugyanakkor mégis csak el kell mondanom, hogy a magyar kormány célja tiszta és világos: 2030-ra legyen az öt legélhetőbb és legversenyképesebb európai ország egyike Magyarország, ennek érdekében pedig feltétlenül szükséges hazánk versenyképességének a további erősítése.

Ennek szolgálatában a magyar kutatási rendszer kapacitásainak, hatékonyságának megerősítése, a tudományos és gazdasági szereplők kapcsolatának elmélyítése feltétlenül szükséges, aminek megvalósítása érdekében a kormány fokozatosan és erőltetett ütemben növelni kívánja a kutatás-fejlesztés állami finanszírozása GDP-hez viszonyított arányát. Célunk, hogy a hazai K+F+I rendszer európai szinten is élenjáró teljesítményt nyújtson, és ennek érdekében a GDP-arányos KFI-ráfordítás 2020-ig elérje az 1,8 százalékot; ezért már 2018-ban a GDP 1,53 százalékát tette ki a kutatás-fejlesztésre fordított források aránya. A GDP-arányos mutató értéke 1990 óta nem volt ilyen magas.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat fő célja a rendelkezésre álló kutatás-fejlesztési és innovációs források még hatékonyabb, tervezettebb és stratégiai célokkal erősebb összhangban való felhasználásának a megvalósítása. A KFI-törvény módosítása emellett

hozzájárul a kutatás-fejlesztési és innovációs intézményrendszer szereplői közötti együttműködések erősítésével a hazai KFI-tevékenységek kibontakoztatásához és a meglévő tevékenységek további fókuszálásához; összességében egy olyan irányítási modellt tesz lehetővé a kormányzati igazgatás rendszerében, amely figyelembe veszi a legjobb nemzetközi gyakorlatokat, és összhangban áll azokkal; továbbá húzó hatást gyakorol a hazai bázisú gazdasági növekedés feltételeinek megteremtését szolgáló egyéb versenyképességi politikákra és stratégiákra. Ugyanakkor szoros együttműködésben az egyéb tárcákkal partnerségi irányítási logikájában integrálja a kutatás-fejlesztési és innovációs szakterület ágazati dimenzióját és a tudásintenzitás tekintetében kiemelt ágazataink, mint például az egészségügy vagy a digitális szektor innovációs kihívásait is igényeit is.

Ezt a szemléletet is erősíti a KFI-törvény 2020. január 1-jén hatályba lépő korábbi módosítása, amikortól megkezdődik működését a Nemzeti Tudománypolitikai Tanács, amely úgy intézményként előzetes szűrőként egyéb feladatai mellett véleményezni fogja az NKFI-alapprogram stratégiáját is.

(22.10)

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat a forrásallokáció szabályait is egyértelműsíti, amennyiben a kormány a KFI közfinanszírozású támogatásával kapcsolatos feladatait a tudománypolitikai koordinációért felelős miniszter útján látja el. A miniszter a feladatait elsősorban továbbra is az NKFI Hivatalon keresztül, a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alapból valósítja meg, így biztosítva a KFI egységes joggyakorlaton alapuló felügyeletét és a rendelkezésre álló források hatékony felhasználását.

A törvényjavaslat épít az NKFI Hivatal és az NKFI Alap több mint négyéves működési tapasztalataira, ugyanakkor a gyakorlatban felmerült igények, kihívások kezelése érdekében a közpénzek átlátható felhasználásának követelményét szem előtt tartva egyszerűsíti és racionalizálja az alap terhére finanszírozott pályázatokat és azok értékelésével összefüggő szabályokat.

A törvényjavaslat módosítja az értelmező rendelkezéseket is. Ezen szabályok önmagukon túlmutató jelentőségűek, mert a magyar szabályozási rendszer gerincét biztosítják. Bár a módosítások technikai jellegűnek tűnnek, kézzelfogható követelményeik lesznek a kutatás-fejlesztési és innovációs támogatások, illetve adókedvezmények igénybevétele kapcsán. A módosítás a meglévő gyakorlat és joggyakorlat kiszámíthatósága érdekében a legszükségesebb változtatásokra szorítkozik, amelyek szakmailag is megalapozottan megteremtik az egységet az európai uniós és az OECD-dokumentumokban, különösen a Frascati kézikönyvben használt fogalomrendszer és a törvény között.

Tisztelt Országgyűlés! A törvénymódosítás további lényeges eleme a Szellemi Tulajdon Nemzeti

Hivatala által végzett kutatás-fejlesztési minősítési eljárás finomhangolása. A kutatás-fejlesztési tevékenységet ösztönző adó- és járulékkedvezmények, valamint a támogatások kiszámítható igénybevételének egyik előfeltétele a kutatás-fejlesztési fogalmak egységes jogszabályi értelmezése, valamint az egységes jogalkalmazási gyakorlatot biztosító intézményrendszer, amelyet 2012. január 1-jétől a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala működtet.

A hivatal által működtetett K+F minősítési rendszer egyik fontos eleme, hogy az adóhatóság, bíróság vagy egyéb hatóság megkeresése alapján az SZTNH szakértőként közreműködik olyan szakkérdések eldöntésében, amelyek az egyes tevékenységek kutatás-fejlesztésnek való minősítését, valamint egyes költségek kutatás-fejlesztéshez és innovációs tevékenységhez való hozzárendelhetőségét érintik. A módosítás célja e körben a jogkereső, innovatív, azon belül is kutatás-fejlesztést végző vállalatok számára a jogbiztonság további növelése, illetve adózással és pályázatokkal kapcsolatos döntéseiknél egy további segítség lehetőségének a megteremtése. Ennek érdekében a törvényjavaslat kiegészíti az SZTNH által végzett szakértői tevékenységre vonatkozó szabályokat akképpen, hogy az SZTNH szakértői tevékenységét nemcsak az adóhatóság, a bíróság vagy egyéb hatóság, hanem a kutatás-fejlesztést végző vállalkozások is igénybe tudják venni.

Tisztelt Országgyűlés! A kiemelt szabályozási célok mellett a törvényjavaslat technikai jellegű módosításokat is tartalmaz. Egyrészt a törvény biztosítja az Európai Parlament és a Tanács által elfogadott, a természetes személyek adatainak védelméről és szabad áramlásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet, az úgynevezett GDPR és az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvényeknek a teljes összhangját. Másrészt tartalmazza az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat működésével összefüggő technikai jellegű módosításokat, amelyek a mindennapi működést elősegítő, illetve egyértelműsítő jellegűek, de nem érintik az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat lényegi elemeit.

Tisztelt Országgyűlés! A törvény jelen módosítása révén a K+F+I-politika egyes állami szereplőinek feladata egyértelmű, és egyértelműsítése révén növekszik az állami szereplők együttműködésének a hatékonysága, és erősödnek a KFI-rendszer támogatási és ösztönzési keretei.

A rendszer kormányzati finomhangolása révén elért hatékonyságjavulás a hazai innovatív vállalkozások javára fordítható. Emellett a pályázati rendszer és a K+F-minősítés alapjául szolgáló fogalmak és szakértői vélemények kiadásának pontosítása is rásegít erre a folyamatra, amelynek eredményeképpen a magyar gazdaság további erősödésére lehet számítani a következő években.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjék. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Schanda Tamás János államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Pósnán László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A mostani törvényjavaslat közvetlenül is egy logikus folytatása, ha úgy tetszik, következménye az Országgyűlés által 2019. július 2-án elfogadott 2019. évi LXVIII. törvénynek, amely többek között módosította a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvényt.

Ez a törvény, tehát a 2019 nyarán elfogadott törvény, amelynek a most tárgyalt javaslat a folytatása, a teljes magyar kutatás-fejlesztési és innovációs rendszer intézményrendszerének, finanszírozásának átalakítását szolgálta, ahogyan államtitkár úr említette. Ennek a következő főbb elemei voltak, és ezekhez kapcsolódnak nyilván a mostani módosítók is. Egyrészt 25 százalékkal megemelte a kutatásra, fejlesztésre, innovációra fordítható forrásokat. Ez mintegy 32 milliárd forint, ami beépült a költségvetésbe. Alap- és alkalmazott kutatásokat kiszámíthatóan finanszírozó, egységes Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alapot hozott létre. Ennek a 2020-as évre vonatkozó költségvetésében 137,8 milliárd forintos tétele szerepel oly módon, hogy 35,9 százaléka a kutatási alaphoz, 47,3 százaléka az innovációs alaphoz tartozik.

Alap- és alkalmazott kutatással foglalkozó állami finanszírozási kutatóhálózatot, az Eötvös Loránd Kutatási Hálózatot megeremtette. Érintette ez nyilván az Akadémia átalakítását. Ez az új kutatóhálózat az Országgyűléshez rendelt, azaz függetlensége meg egyezik az MTA-val. Ez a törvény rendelkezett ennek irányító testületéről, arról is, hogy hat tagot delegál az MTA, 6 tagot az ITM, és az elnök személyére pedig az MTA és az ITM minisztere konszenzusos javaslatot tesz, a tagokat, elnököt öt évre pedig a miniszterelnök nevezi ki.

(22.20)

Együttal rendelkezik az a törvény arról is, hogy 2020. január 1-jétől fel kell állni a Nemzeti Tudománypolitikai Tanácsnak, amely a kormány tudományos tanácsadói testülete. Nyilván erre vonatkozóan a mostani javaslat tartalmaz megfelelő passzusokat.

A jelen törvény célja az, hogy a KFI új szervezeti és finanszírozási modelljének kialakítása után - amely lehetővé teszi az egyenletesebb forrásallokációt, ahogy azt államtitkár úr is említette - a kutatási programok, valamint a pályázati rendszer hosszabb időszakokra kiterjedő működése biztosított legyen. Pontosítja a KFI-intézményrendszer feladat- és hatáskörét, pontosítja a KFI-szakupolitikát alakító állami szereplők feladat- és hatáskörét, együttműködési

kereteit - erre vonatkozóan jó néhány paragrafus található a törvényben, ezeket nem kívánom most beidézni, de fel lehet lapozni, és ez akkor világos lesz -, valamint racionalizálja és egyszerűsíti a KFI hazai közfinanszírozási támogatási rendszerét is. Emögött persze egy hosszú tapasztalat, több mint négyéves tapasztalat van, ami támaszkodhat a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal, valamint az Innovációs Alap tapasztalataira.

Az értelmező rendelkezéseket említette államtitkár úr. Én bevallom őszintén, hogy ezt tartom a legfontosabbnak az egész javaslatban. Természetesen fontosak azok is, hogy kinek mi a hatásköre, mi a feladata, mi az együttműködés kerete, de az értelmező rendelkezések azért nagyon fontosak, mert hosszú éveken keresztül vissza-visszatérő probléma volt - ha úgy tetszik, egymás mellett akár még el is beszélhetünk -, hogy ki mit ért alapkutatáson, alkalmazott kutatáson, innováción és így tovább, és így tovább.

Hadd említsek erre vonatkozóan néhány példát, ami ebből a szempontból talán érthető lesz, ez még a szocialista-szabad demokrata kormányzás idején fordult elő. Az Innovációs Alap mint olyan létezett - akkor állították fel, ezt el kell ismerni -, ellenben nem volt világos, hogy pontosan mit is kell ebből finanszírozni, és az, amit ma úgy mondanánk, hogy alapkutatás, amit az OTKA-tól kezdve sok minden egyéb forrás akkor is tudott finanszírozni... - volt arra példa, hogy zenetörténeti kutatás, ami egyébként fontos és kultúr-történetileg lényeges, de nem az Innovációs Alapból kellett volna finanszírozni, de abból finanszírozták. Ezt csak azért mondom, hogy az értelmező rendelkezések kulcsfontosságúak ebből az egészből.

S amit én különösen fontosnak tartok e tekintetben, az az, hogy ezek az értelmező rendelkezések lehetővé teszik azt, ami eddig elég nyögvenyelősen ment, nevezetesen, hogy az egyetemi világot, a felsőoktatást, ami az utóbbi években egyre nagyobb motorja és katalizátora sok esetben az innovációnak, még inkább be lehet ebbe a rendszerbe húzni. És csak utalnék arra, hogy az egészségipari fejlesztéseknél - akár a gyógyszerkutatással kapcsolatos tevékenységeknél - igazán fontos tudni, hogy mi az alapkutatás, mi az alkalmazott kutatás, és mi minősül innovációnak, mert ez tipikusan az a terület, ahol ezt, ha nem pontosítjuk, akkor vagy véget nem érő vitákhoz jutunk, vagy egész egyszerűen nem tudjuk a megfelelő forrásokat arra a területre lehívni, ami egyébként a mai világnak az egyik legprospereálóbb ipari tevékenysége.

A törvényjavaslat másik célja az EU-s irányelvek szerinti adatvédelem, ez bizony a GDPR, ez elsősorban egy elvárt és technikailag megoldandó feladat, nevezetesen, hogy a benyújtott pályázatok kedvezményezettjeinek személyi adatait ki jogosult kezelni, az erre vonatkozó törvényi szabályokat értelemszerűen meg kell alkotni.

A törvényjavaslat 10. §-a pontosítja azokat a célokat, amelyekre az NKFI Alap terhére innovációs tá-

mogatás nyújtható, és azt, hogy a pályázatokra vonatkozóan mely rendelkezések az irányadóak. Ez megint csak egy fontos, ugyanakkor a kiszámíthatóságot és a tervezhetőséget nagymértékben elősegítő szabályozási forma. Rögzíti, hogy mi az NKFI Hivatal feladata, elnökének hatásköre, szól arról, hogy hogyan és miként kell értékelni a benyújtott pályázatot, szakértői csoportokat hogyan kell létrehozni, és arról is rendelkezik természetesen, hogy ezeket a szükségletekhez igazítottan kellő rugalmassággal kell kezelni, nyilván a megfelelő pénzügyi konstrukciók is hozzá vannak rendelve.

Én azt gondolom, hogy összességében ez a javaslat arra kiválóan alkalmas lesz, hogy a kutatás-fejlesztés és innováció területén azokat a kedvező folyamatokat, amelyek egyébként elindultak, még nagyobb lendületbe tudják hozni, ennek következtében pedig a magyar gazdaság versenyképessége még jobban erősödhesen, és a magyar gazdaság exporttevékenysége és egyáltalán GDP-termelő képessége még nagyobb lehessen. Én bízom abban, hogy ez a törvényjavaslat, ez az előterjesztés széles körű támogatásra fog találni a parlament minden partjánál.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormány-
pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Pósnán László képviselő úr. Most megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslatot meg lehet egyszer úgy tekinteni - meglehetősen felületesen -, hogy alapvetően azt szabályozza, hogy az új ágazati irányítást - ha szabad így összefoglalóan mondanom - milyen intézményrendszer kezelje. Az, hogy itt milyen szereplőket vonnak össze, hogy nevezik át őket, milyen tanács áll fel ez ügyben az új minisztérium kapcsán, én ezzel kapcsolatban nem nagyon szeretném ezt a törvényjavaslatot minősíteni, hiszen ez az új ágazati struktúrából logikusan következik, és ezzel tulajdonképpen alapvetően egyet lehet érteni, bár azt azért, amit államtitkár úr expozéjában említett, hogy emiatt majd a hosszú távú stratégiai célokat mindenképp meg fogjuk valósítani, szerintem ez nemcsak ettől függ majd, hanem nagyon sok egyéb dologtól. Ugyanez vonatkozik az olyan, valóban technikai jellegű módosításokra is, mint a GDPR átvezetése vagy más hasonló, valóban technikai jellegű részei ennek a törvényjavaslatnak.

De egy második lépésben én arra kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy nézzünk azért egy kicsit a dolgok mögé. Egyrészt: azért az értelmező rendelkezések vonatkozásában én az indoklásnak a mondatát, ha idézhetem itt, idézem: „egyes kiegészítések mindemellett azt a célt is szolgálják, hogy a szakpolitika szereplői a jogszabályban korábban nem szereplő fogalmakat egységes értelmezéssel használják”. Ez

azért - hogy is mondjam? - nem egy megnyugtató indokló mondat, mert ez azt jelenti, hogy ezek szerint eddig a szakpolitika szereplői ezt nem így használták.

En értem, hogy az alapkutatás és az alkalmazott kutatás között egyébként éles határvonalat az én meggyőződésem szerint nem lehet húzni, és itt akkor megint elmondhatom az örökbecsű példám az ELTE kutatóinak - kedves kollégáim - 40 évre visszamenő kutatását a madárrajok és a halrajok vonulásáról, amelynek alapján aztán most a drónrajokat lehet majd vezényelni. Tehát én azért itt látnék, ha szabad így mondani, az elfogadható jogászi - hogy is mondjam? - fogalomtisztázás mellett egy olyat, hogy itt egy holisztikusabb szemléletet vélnék én támogatandónak tartani a tudománypolitikánk szempontjából. Az azért mutatja, hogy itt az alapfogalmak értelmezése ennyire szükséges a szakpolitika résztvevői számára, ez azért egy nagyon komoly kritika, azt gondolom, az eddigi szereplőkre nézve.

S ami ennek a „ha egy kicsit a dolgok mögé nézünk” szemléletnek talán a legekleatásabb példája... - nem okozok nagy meglepetést képviselőtársaimnak akkor, ha azt mondom, hogy egy olyan időszakban, amikor mondjuk, a Magyar Tudományos Akadémia elnöksége éppen úgy foglalt állást, hogy a mondjuk, a 70 milliárdos vagyonának az esetleges elkobzása ellen, mondjuk, akár pert is indít majd az illetékesekkel szemben.

(22.30)

Illetve ha kicsit még messzebbre nézek ebben a törvényben, a 14. §-ban, ahol a főtítkári pozíció átmeneti szabályozásáról esik szó, az nem teljesen véletlenül került ide, a tisztelt Ház elé, hiszen jelenleg az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat főtitékára egy exlex állapotban van, és a legitimitása kérdéses, ugyanis a hatályos jogszabály szerint pályázat útján kellett volna megbízni, most viszont az illető kolléga leveleket írogat az MTA intézetigazgatóinak, mégpedig úgy, hogy erről az MTA vezetése nem tud, és Lovász elnök urat az intézetigazgatók értesítik erről. Tehát azt gondolom, hogy ez egy nagyon-nagyon komoly veszélyjelzés lehet a kormányzat számára. Nem gondolnám, hogy ez bármiben is segítené a magyar tudomány felvirágzását.

Éppen ellenkezőleg! Miközben mi itt, a tisztelt Házban vagyunk, zajlik a World Science Forum Budapesten, ahol a magyar kormány nem képviselteti magát. Én mint az Európa Tanács akadémiai szabadságért és egyetemi autonómiáért felelős jelentéstevője majd ott leszek. És önök a nemzetközi közvélemény, az Európai Akadémiák Szövetsége előtt ugyanazt folytatják - igen, Pósnak képviselőtársam, ez egy logikus folytatása a korábbi törvénynek -, ugyanabba az értelmiség- és tudományellenes vonulatba tartozik, ami a Fidesz politikáját jellemzi. A Jobbik mint nemzeti néppárt a tudomány és az innováció pártján áll. Ezt a gyalázatot nem fogjuk támogatni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen törvényjavaslat elfogadásának szükségességét az indokolja, hogy a magyarországi kutatási rendszer kapacitásának, hatékonyságának és gazdasági fejlődéssel való kapcsolatának megerősítése érdekében fokozatosan növelni kell a kutatás-fejlesztés állami finanszírozásának GDP-hez viszonyított arányát.

Ehhez azonban nélkülözhetetlen a kutatás-fejlesztés és innováció új szervezeti és finanszírozási modelljének a kialakítása, amely időben egyenletesebb forrásallokációt és a kutatási programok, valamint a pályázati rendszer hosszabb időszakra kiterjedő működését teszi lehetővé. Az intézményi, csoportos vagy egyéni teljesítmények díjazására épülő források progresszív koncentrálása révén csökkenteni lehet a rendszer széttagoltságát és szétaprózódását. Az Európai Bizottság ajánlásával összhangban a közfinanszírozású kutatási rendszer szétaprózódásának csökkentése és hatásmaximalizálása érdekében szükség van a kutatási projektek és projektjavaslatok értékelési, valamint finanszírozási eljárásainak fejlesztésére. Emellett szükséges a közfinanszírozási kutatási támogatások teljesítményalapú koncentrációjának növelése, továbbá a rendszer összes szereplőjének szorosabb együttműködése a minőség és hatékonyság javítása érdekében.

A jelenlegi törvényjavaslat legfontosabb üzenete az, hogy Magyarország versenyképessége növelésének elengedhetetlen feltétele, hogy a kutatás-fejlesztési és innovációs források hatékonyabban és a stratégiai célokkal nagyobb összhangban kerüljenek felhasználásra. Ezen célkitűzésre is figyelemmel a javaslatban pontosításra kerülnek a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló törvény kutatás-fejlesztési és az innovációs szakpolitikát alakító állami szereplőinek feladat- és hatáskörei, együttműködésük keretei. A módosítás a kutatás-fejlesztési és az innovációs szakpolitikát alakító állami szereplők között feltünteteti a működését szeptember 1-jén megkezdett kutatóintézeti hálózat, az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat elnökét is.

A kutatás-fejlesztés és a tudománypolitikai koordináció állami feladatait ellátó intézet célja az, hogy egységes szerkezetben biztosítsa a rendelkezésre álló források elosztását az egyes tudományágak és kutatóintézetek között, ezzel elősegítse a hazai kutatási rendszer, az innováció és a kutatás-fejlesztés hatékonyságának optimalizálását. Emellett a javaslat racionalizálja és egyszerűsíti is a kutatás-fejlesztés és az innováció hazai közfinanszírozási támogatásának a rendszerét.

A törvényjavaslat pontosítja azokat a célokat is, amelyekre az alap terhére innovációs támogatás nyújtható. A részletesen megfogalmazott célok között

szerepel a kutatás-fejlesztés és innováció eredményeként született új tudományos és technológiai eredmények alkalmazásának, elterjesztésének a támogatása.

A célok között fontosnak tartom kiemelni a fiatal generáció hatványozottabb bevonását a kutatás-fejlesztési és innovációs tevékenységekbe. Innovációs támogatás nyújtható a kutatás-fejlesztői utánpótlás és képzés, a tehetséggondozás céljára. Emellett az eddigi tapasztalatok megosztása is fontos, támogatandó cél, úgymint a kutató-fejlesztők hazai és nemzetközi mobilitásának, tapasztalatcseréjének, valamint az elismert hazatérő kutatók magyarországi innovációs területen történő szakmai beilleszkedésének a támogatása.

Tisztelt Képviselőtársaim! A tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló törvény jelen módosítása hozzájárul a kutatás-fejlesztési és innovációs források hatékonyabb és a társadalmi célok elérését jobban segítő felhasználásához, a rendszer szereplői közötti együttműködések erősítésével a hazai kutatási, fejlesztési és innovációs tevékenységek eredményes megvalósításához és ezáltal Magyarország versenyképességének növeléséhez. A magyar gazdaság elmúlt években elért kiváló eredményei lehetővé teszik, hogy Magyarország nemzetközileg is elismert módon, kiemelkedő szerepet töltsön be a kutatás-fejlesztés és az innováció terén, ezért kérem a törvényjavaslat támogatását.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Juhász Hajnalka képviselő asszony. Most megadom a szót az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak.

KUNHALMI ÁGNES, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Miután az utóbbi egy évben láthattuk, a kormány hogyan szüntette meg a hazai tudományos kutatás szabadságát, hogyan fosztotta meg az MTA-t a kutatóhálózatától, vagy éppen teljesen nyilvánvalóan alaptörvénysértő módon megsértették a tulajdonhoz fűződő alapjogát is, még a heti hírek szerint is a kormány tovább folytatja a frontális támadását az MTA ellen. Az MTA egykori kutatóintézetei október végén levelet kaptak az Eötvös Loránd Kutatóintézet Hálózat főtáitkárától, amelyben Szigeti Ádám azt kérte a 15 intézet igazgatójától és főigazgatójától, hogy a mérlegeikben könyveljék szét az általuk használt ingó vagyont az Akadémiához tartozóktól. Az említett levélben a főtáitkár azzal érvel, hogy a kutatóhálózat szeptemberi felálltáig az MTA tudományos kutatással kapcsolatos közfeladatát a kutatóhálózaton keresztül, költségvetési támogatással valósította meg. Ezért az MTA költségvetéséből, a kutatóhelyeknek továbbított támogatásból és az intézet saját bevételeiből vásárolt ingóságok a kutatóhely saját vagyónának, vagyis végső soron állami tulajdonnak számítanak.

Tisztelt Ház! Ez nem más, mint államosítás. Brenner Koloman képviselőtársam említette, hogy a World Science Forum Budapesten van, ami szerintem egy tök nagy dolog. Nagyon sajnálatos, hogy bár a köztársasági elnök nyitotta meg, a kormány nem képviselteti magát; nyilvánvalóan nem kívánnak szembenézni azzal, hogy miközben máshol fontosnak tartják ezt és virágozik a tudomány, addig itthon lábbal tiporják, és bizony nem tudtak volna mit mondani a saját kollégáknak.

Erre az értelmiség- és tudományellenességre nagyon nehéz mit mondani, ezért sem támogatja az MSZP ezt a törvényjavaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Amikor az ember először látja ezt a törvényjavaslatot - és államtitkár úr is erről beszélt -, akkor azt gondolná, hogy annyira nincs más dolguk az Innovációs és Technikai Minisztériumban *(Schanda Tamás: Technológiai!)*, Technológiai Minisztériumban, bocsánat, hogy már csak egyetlen problémájuk maradt: hogy rendbe hozzák a definíciókat a nyári, fölötté viharosra sikerült törvénykezés után. Pósnan képviselő úr ezt a dinamikus előre haladó vonat képével érzékeltette, hogy újabb és újabb állomásokra érkeznek. *(Dr. Pósnan László közbeszólása.)*

(22.40)

De azt mondta... Hát, vonatról nem beszélt, az az én képzeletem volt, csak mondta, hogy megyünk tovább-tovább: újabb állomások. Na, hát azért itt... Szóval, hogy itt mégiscsak nem arról van szó, hogy itt egy ilyen tervezett folyamat van, ahol haladunk állomásról állomásra, sokkal inkább arról, hogy sikerült egy olyan gyenge minőségű jogszabályt előállítani nyáron a nagy rohanásban, hogy sok minden nem volt benne tisztességesen elvégezve, és azt gondolta a minisztérium, hogy jönnek a hosszú téli esték, ráérnek, akkor kireszelgetik ezeket, meg kijavítják. Ugye, ez mindig egy ilyen fontos minisztériumi pótcselekvés, hogy a definíciókat javítgatják a törvényben. Ezt hihetnénk, hogy erről van szó, de hát persze nem. Ezért még nem jött volna ide államtitkár úr, hogy egy kellemes estét töltsön velünk, és nem vették volna igénybe az Országgyűlés egyébként is meglehetősen leterhelt képviselőit.

Sokkal inkább arról van szó, hogy sajnós, vagy nem sajnós, azt hiszem, sajnós, mert ha már létrehozták ezt a szörnyszülöttet, létrehozták azt az új szervezetet - amit ugye harmadik szereplőként be akarnak építeni ebbe az intézményrendszerbe, teljesen fölöslegesen egyébként, ma ugye már beszéltünk a háromkerekű motorkerékpárokról, hát végül is lehet azt úgy

képzelné, hogyha valami egyébként jól működött az innovációs hivatallal és az MTA-val -, akkor még be-
 raknak egy harmadik kereket is. De úgy látom, hogy
 nem találták el funkcionálisan, hogy hova is kell ezt a
 kereket rakni, szóval egy sor dolgot nem sikerült lét-
 rehozni és működtetni úgy, ahogy ezt elképzelték vagy
 ezt elgondolták.

Említették már képviselőtársaim, és én is szeret-
 ném megemlíteni, hogy jól láthatóan az az egyik fő
 problémájuk, hogy miniszter úr a maga végrehajtó
 emberét nem bírta beültetni megfelelően erős pozíció-
 óba, mert elkövették azt a hibát, hogy pályázatot írtak
 elő a titkárság főtítkára vagy valami hasonló szürreá-
 lis nevet viselő pozícióhoz. Ugye, ez az a pozíció, akié
 az érdemi hatalom, mert értjük azt, hogy elnök úrnak
 nem az a dolga, hogy tudománypolitikai részletekkel
 vesződjön.

Neki az az elsődleges feladata, hogy lelkes legyen
 a miniszterelnök Közel-Kelet-politikájáért, bármi is
 éppen az, és ezt kiválóan teljesíti. Tehát Szigeti úrnak
 kéne itt működtetni ezt az egyébként meglehetősen
 nagy szervezetet, csak éppen semmilyen felhatalma-
 zása nincs hozzá.

Ezért került elének ez a törvénytervezet. De azért
 mégiscsak fel kell tennünk azt a kérdést, hogy ha most
 ebben a törvényben hoznak egy olyan, egyébként ab-
 szurd szabályt, hogy amíg nem sikerül kiírni egy pá-
 lyázatot - nem tudom, mi ennek az akadály, tehát
 nehezen tudom elképzelné, hogy mi okozza ezt a ne-
 hézséget, hogy kiírjanak egy pályázatot, pláne, ha már
 tudják, hogy ki fogja megnyerné, mert gondolom, Szi-
 geti úr, de -, amíg ez nem történik meg, addig ideigle-
 nesen a titkárság elnökségének titkársága, vagy va-
 lami hasonló, ugye a miniszterelnök úr és baráti köre,
 akit oda kinevezett, az kinevezhesse ezt a főtítkárt. Azt
 a személyt, aki pótolja egyben a főtítkárt és a főtítkár-
 helyettesét, azaz egy személyben két személy lesz rö-
 g-tön - így értjük a KDNP lelkesedését is. De hát a lé-
 nyeg mégiscsak az ebben a dologban, hogy ilyenfajta
 módon önök most megpróbálnak megoldani egy
 olyan helyzetet, ami egyébként érthetetlen okokból
 állt elő egy ilyen meglehetősen kevésbé elegáns átme-
 neti szabállyal.

Akkor egy kérdést szeretnék feltenni: ha most
 kell ezt törvényben rendezni, ha nem volt pályázat, ha
 nincs főtítkár, akkor milyen alapon írogat leveleket az
 intézetek igazgatóinak? Milyen alapon ír ráadásul
 olyan leveleket, amiket könnyen lehet, hogyha az in-
 tézetigazgatók végrehajtanának, akkor bűncselek-
 ményt követnének el? Hogyan működik ez a szerve-
 zet? Hogyan működik ez a nagyszerű kutatási infra-
 struktúra, ha ilyen alapvető jogi és szervezeti felté-
 teleknek nem képesek megfelelni?

Ami pedig Juhász Hajnalka képviselő asszonyt il-
 leti és a lelkesedését az iránt, hogy a fiatal kutatóknak
 milyen jó lesz, egyetértünk, a fiatal kutatóknak tény-
 leg jó lesz, mert elmennek ebből az országból, mert el-
 üldözik őket ezzel a tudománypolitikával. Csak az or-
 szágnak lesz rossz, mert elveszti a jövő tudományos
 elitjét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Arató Gergely képví-
 selő úr. Megadom a szót Keresztes László Lóránt képví-
 selő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónó-
 kának.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP
 képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt
 Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Sok tekintetben
 egyetértek képviselőtársaimmal, ellenzéki képviselő-
 társaimmal, de egy dologban vitatkoznék Arató képví-
 selő úrral, bár gondolom, ő sem így gondolta, nyil-
 ván az elvándorló kutatóknak sem lesz jó, ők is itthon
 szeretnének dolgozni, ha megkapnák azt a megbecsü-
 lést, hogy tisztességes fizetést kapjanak a munkájuk-
 ért.

Államtitkár úr úgy vezette be ezt a törvényjavas-
 latot, hogy egyszer említette, hogy Magyarország ver-
 senyképességét kívánják növelni. Én figyeltem, Ju-
 ház Hajnalka képviselő asszony, ha jól emlékszem,
 háromszor említette a versenyképesség növelését.
 Kormánypárti képviselőtársam, illetve államtitkár úr,
 milyen versenyképességről beszélnek akkor, amikor
 ma Magyarországon egy egyetemi adjunktusnak a fi-
 zetése nettó 185 ezer forint? Egy egyetemi tanársegéd
 fizetése, aki egyetemi végzettséggel rendelkezik, nettó
 147 ezer forint?

Az imént hosszas vitát folytattunk a közlekedési
 ágazat problémáiról, és abban talán megegyeztünk,
 hogy gyalázatosan keveset keresnek a buszsofőrök, de
 még egy kezdő buszsofőr is többet keres, mint Ma-
 gyarországon egy egyetemi adjunktus, aki legtöbb
 esetben már doktori képzést folytat. Tehát konkrétan
 annyit keres ma Magyarországon egy egyetemi ad-
 junktus, mint egy árufeltöltő. Ezt hogy képzelik önök,
 hogy Magyarország versenyképességét egyáltalán
 szóba hozzák?

Önök 30 milliárd forinttal fognak kevesebbet
 költeni a felsőoktatásra a jövő évben. Ma eleve Ma-
 gyarországon már sokkal rosszabb a diplomások ará-
 nya, mint az Európai Unióban, és mindent megtesz a
 kormány annak érdekében, hogy csökkentse a hallga-
 tói létszámot. Hát nem csoda az, amit említett Arató
 képviselő úr is, hogy egyre nagyobb arányban hagyják
 el az oktatók, kutatók a saját szakmájukat, vagy éppen
 elmennek az országból, és olyan helyen próbálko-
 nak, ahol megbecsülik az ő munkájukat. Hát ez egé-
 szen gyalázatos!

És ami most kapcsolódó problémakör, amit most
 láthatunk itt a doktori iskolák szabályozása, profesz-
 szori kinevezések kapcsán, az újra csak növeli ezt a bi-
 zonytalanságot, tehát lehetetlenné teszi a kutatóknak,
 hogy visszatérjenek, de semmiképpen nem fogja őket
 erre motiválni.

Azt tudom mondani, hogy a magyar kormány
 nem érti a XXI. század kihívásait, a magyar kormány
 nem a versenyképességet akarja növelni, egyszerűen
 egy összeszerelő országot akar csinálni ebből az or-
 szágból. Ez egészen gyalázatos, ezt a törvényjavaslatot
 az ellenzék természetesen el fogja utasítani. Köszö-
 nöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes László képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP, miután a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Énszerintem sokkal egyszerűbb az összes ilyen átalakításnak az oka, hogy miért fogtak egyáltalán bele ebben az egészbe. Nagyon egyszerű: a pénz miatt. Az Európai Unió világosan elmondta, hogy máshová helyeződik a hangsúly a következő költségvetési ciklusban, sokkal több forrás fog rendelkezésre állni innovációs célokra, ezekre a forrásokra eddig a kormánynak kisebb ráhatása volt, és szeretne volna, ha nagyobb ráhatása lesz. Erről szól minden ilyen javaslat. Szó sincsen a versenyképességről, és szó sincsen az átláthatóságról sem, semmilyen formában sem.

Most természetesen, amikor ezzel rohantak, per sze sok mindent elrontottak útközben. Próbálják ezt toldozgatni-foldozgatni, ettől függetlenül az alapigazság az, hogy forrásokról szól az egész: ki rendelkezik felőlük, és ki tudja majd ezeket eldönteni, hogy ki kapja meg, és aztán, hogy ez megint a barátok zsebébe kerüljön a végén. Mészáros Lőrinc még nem tört be erre a piacra, de most már nem sok idő, és ide is be fog törni a következő hét évben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Pószán László fideszes képviselő úrnak.

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Hát, az az érzésem, mint a szakképzéssel kapcsolatban, hogy lényegében egy már elfogadott törvénynek egy újbóli általános vitáját szeretné megnyitni jó néhány képviselő. Akkor elmondtuk, jó néhány esetben önök is elmondták az álláspontjukat, ennek az újrakezdésének sok értelme nincsen.

(22.50)

Viszont azt szeretném megjegyezni Brenner Kolomannak és mindazon képviselőknél, akik a fogalmak oldaláról nézve lebecsülik ezt a törvényt, hogy vegyék elő a 2014-es szöveget, és vegyék elő a mostani szöveget, és nagyon látványos, hogy mekkora különbség van. Például az alkalmazott kutatás esetében a '14-es törvényszöveg megáll ott, hogy alkalmazott kutatás, az új ismeretek, tudás, szakértelem megszerzése, új termékek, eljárások, technológiák, és a többi, és a többi, továbbfejlesztésének elősegítéséhez. Ehhez képest a mostani magában foglalja egészen konkrétan azt is, hogy ebben lehetnek prototípusok fejlesztései, lehetnek laboratóriumi körülmények közötti szimulált rendszerek kialakítása, kísérleti sorozatgyártások, és így tovább, és így tovább. Egyáltalán nem közömbös, hogy mire és milyen mértékben lehet például közpénzből forrásokat biztosítani, ezért erre igenis szükség van.

Szeretném azt is megjegyezni, hogy olyan témák hangzottak el, amelyek nincsenek is benne a törvényben. Például Keresztes László képviselő úr doktori iskolák szabályozásáról beszélt. Nincs is a törvényben ilyen, nem értem, hogy honnan veszi. Ha pedig arra utal, hogy mondjuk, hogyan és mint kell eljárni a különböző minősítéseknél, szeretném megjegyezni, hogy például azt a szabályt, hogy az egyetemi tanári pályázatokhoz nem kell akadémiai doktori cím, 2005-ben fogadta el a magyar Országgyűlés, és tudomásom szerint akkor éppen a szocialisták és a szabad demokraták kormányoztak. Ez van a törvényben. Úgyhogy nem igazán tudom, hogy most miről beszélt. De hogy a mostani törvényben ilyen nincs, az biztos.

Arató Gergely a pályázatot hiányolja. Nyilvánvalóan nem nekem tisztem megmondani, de amíg új szmsz-eket a rendszer nem tudott létrehozni, addig nehéz mire kiírni pályázatot is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a támogató hozzászólásokat, és azokat is, amelyek nem támogatták a törvényjavaslat elfogadását. Engedjék meg, hogy a vitában elhangzottakra azért néhány mondattal reflektáljak.

Több képviselő asszony és képviselő úr említette az MTA kapcsán a sajtóban az elmúlt napokban felmerült vagyoni jogi kérdéseket. Itt az a helyzet, hogy a kormánynak itt alapvetően nincs semmifajta keresnivalója, hiszen a kormánytól két független szervezet vagyoni jogi elszámolásáról van szó. Ismereteim szerint sem az ELKH, sem az MTA nem áll a kormány irányítása alatt, tehát ezzel kapcsolatban nem hozzánk kell intézni a kérdéseket. Ráadásul ezzel kapcsolatban a törvény semmifajta állítást nem fogalmaz meg.

A World Science Forum kapcsán megfogalmazott kritikákat már csak azért sem értem, mert Magyarország köztársasági elnöke, Áder János elnök úr vesz részt a fórumon, és a magyar kormány részéről is van részt vevő államtitkár, aki szintén megjelenik ezen a konferencián. Tehát az ezzel kapcsolatos kételyt nem teljesen értem, és azt sem, hogy kit szerettek volna, hogy mindenképpen megjelenjen, ha a köztársasági elnök és egy államtitkár nem elegendő.

A fogalomrendszer kapcsán én is csak azt hangsúlyoznám még egyszer, hogy nemzetközi értelmezési keretet kívántunk átvenni az OECD-nek és a Frascati kézikönyvnek megfelelően. Ez szükséges ahhoz, hogy még inkább a hazai kutatás-fejlesztési és innovációs

rendszer beágyazódjon a nemzetközi kutatás-fejlesztési rendszerekbe.

Engedjék meg, hogy egy dologra kitérjek. Azt gondolom, hogy Maróth professzor úr szakmai hozzáértését, tudományos elismertségét és nemzetközi elismertségét ciki kritizálni. Azt hiszem, hogy egy minden véleményen felül álló professzorról, nemzetközileg is elismert tudósról beszélünk. Méltatlan vele szemben mindenfajta kritikát megfogalmazni.

Engedjék meg, hogy a felsőoktatási bérek kapcsán két dolgot megemlítsék. 27 százalékkal emelkedtek a felsőoktatásban a bérek 2010 óta. Nézzük meg, hogy előtte mennyivel nem emelkedtek. Másrészt pedig nézzük meg azt is, hogy a besorolási bér és az egyébként hazavitt jövedelem jelentős mértékben eltér jelentős számú oktató és kutató esetében, hiszen pont a kutatás-fejlesztési források, legyenek azok hazaiak vagy európai uniós kutatás-fejlesztési források, jelentős jövedelemtöbbletet tudnak jelenteni a felsőoktatásban tanító vagy kutató kollégák számára.

Mesterházy képviselő úr felvetésére szeretném határozottan visszautasítani, hogy itt bármifajta hátsó szándék lenne az átalakítás mögött, és ennek bármilyen köze lenne az uniós forrásokhoz. Ezt határozottan visszautasítom. Már csak azért is, mert ha a képviselő úr ismeri - és ezt azért feltételezem önről, hiszen tájékozott európai uniós és nemzetközi kérdésekben - az uniós források rendszerét, akkor jól tudja, hogy a kutatás-fejlesztésre és innovációra elsősorban közvetlen brüsszeli pályázatok állnak rendelkezésre, amibe a tagállami kormányoknak nincs beleszólási lehetőségük. Sokkal inkább azért kéne küzdenünk, s mi ezt meg is tesszük, az ellenzéki képviselők sajnos a legtöbb esetben nem, hanem pont ez ellen beszélnek, hogy míg ezeket a közvetlenül Brüsszelben osztható forrásokat emelni szeretné az Európai Bizottság, addig a tagállamok által szétosztható pénzeket pedig csökkenteni szeretné. Ez csak azért probléma, mert a 2004 után csatlakozott tagállamok, amelyek az Európai Unió lakosságának 20 százalékát jelentik, ezen közvetlen brüsszeli források kevesebb, mint 5 százalékához jutnak hozzá. Ez semmiképpen nem jó sem Magyarországnak, sem pedig a régió országainak.

Remélem, hogy minden felmerült kérdésre válaszoltam. Engedjék meg, hogy még egyszer megköszönjem a vitában elhangzottakat, a támogató hozzászólásokat különösen. S engedjék meg, hogy még egyszer azt kérjem, hogy támogassák a törvényjavaslatot és fogadják el a szavazáskor. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Schanda Tamás János államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Országgyűlés működését és a képviselők jogállását érintő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat, valamint **az egyes házsabályi**

rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) országgyűlési határozat módosításáról szóló határozati javaslat együttes általános vitájának folytatása és lezárása. A Kocsis Máté, Böröcz László, Bajkai István, Halász János, Hende Csaba fideszes képviselő urak, valamint Vejkey Imre, Harrach Péter, Nacsá Lőrinc KDNP-s képviselő urak által benyújtott törvényjavaslat T/8044. számon, a határozati javaslat pedig H/8042. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Emlékeztetem önöket, hogy az általános vita megkezdése során sor került az előterjesztői nyitóbeszédre, a vezérszónoki felszólalásokra, az elsőként szólásra jelentkező független képviselő, valamint a nemzetiségi szószóló felszólalására.

Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások úgy következnek, hogy írásban előre jelentkeztek képviselőtársaink. Az első felszólalói körben megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak, háznagy asszonynak, Fidesz.

MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ma egy olyan törvényjavaslat van előttünk, amelynek egyes részeit nem is lenne szükséges tárgyalni, hiszen a hagyomány, a kultúra és a közpolitikai viselkedés szabályai évszázadok óta ismertek, még ha néhányan olykor el is feledkeznek ezekről.

Az előttünk lévő törvényjavaslat számos pontosítást, gyakorlati útmutatást, továbbá technikai módosításokat tartalmaz az Országgyűlés működése körében. A törvényben számos bekezdés a jobb érthetőség, a gyakorlati alkalmazást szolgálja, mint az Országgyűlési jelképek használata, az összeférhetetlenség vagy a határozatképeség fenntartása.

Az előttünk lévő törvényt módosítás nem a képviselői jogok bármiféle korlátozásáról szól, de ezt képviselőtársaim is ugyanilyen jól tudják.

(23.00)

A javaslat beterjesztése kapcsán a legnagyobb közjogi izgalmat a parlamenti működés rendje és a képviselői jogok terjedelme váltotta ki. Az ellenzéki vezérszónokok által is a legnagyobb értetlenség az országgyűlési viselkedési szabályok körül forog. Úgy tesznek, mint ha a trágárság, az útonállás, a kürtölés, az akadályoztatás, a fenyegetés a parlamenti beszédjoghöz tartozna, a parlamenti munka természetes része lenne, mint ha a közösen megfogalmazott országgyűlési viselkedés rendjét egy képviselőnek nem kellene és nem volna szükséges betartani.

Feltehetnénk a kérdést: de miért is? Azoknál az országgyűlési képviselőknél, akik jól ismerik a történelmet, akik jól ismerik a parlamenti hagyományokat, beszédükben és viselkedésükben értik a kulturált közbeszéd társadalmi jelentőségét, nincs szükség a

parlamenti jelenlét fegyelmeinek szigorú törvényi szabályozására. A parlamenti rend, amit az érintett felek házszabályban rögzítenek, lényegében egy önfegyelmi jog. Nem is lenne szükség törvényi szabályozásra, ha mindenki értené és értő módon használná a törvényhozási jogosítványait.

A parlament rendezett működése egyet jelent az ország rendezett életével, ez közhatalmi szempontból az ország fenntartását jelenti. Képzeljék el azt az országirányítást, amely bukducsol a döntés-képtelenségben a parlamenti anarchiák sorozata miatt!

A már fennálló törvények szerint is munkája során minden képviselő jogosan élhet a kormányzás kritikájával, tájékozódhat és kifejezheti véleményét egyénileg vagy a csoportérdeknek megfelelően, ezt az Alaptörvény, az országgyűlési törvény, a házszabály lehetővé teszi. Ennek minőségét persze alapvetően meghatározza kinek-kinek a felkészültsége, a gondolatgazdagsága és a saját politikai célok helyes ismerete. A vélemények és bírálatok fő színtere a parlamenti ülés, tartalma az Országgyűlés működése. Képviselőtársaim élnek is bőven a kritika lehetőségével mindenféle színvonalon.

Az előttünk fekvő törvényt módosítás általam felvetett részei lényegében nem tartalmazzak többet, mint keretbe foglalják az országgyűlési képviselők magatartásának korlátait, mert azok néha nagyon elhomályosulnak. A képviselői bírálat, a véleménynyilvánítás és a szólásszabadság nem keverhető össze a trágár beszéddel, a működési rend megzavarásával és a megbotránkozást kiváltó magatartással. Az ilyen magatartások okkal keltenek az állampolgároknak, a bennünket figyelőkben mély megdöbbenést, félelmet, és váltanak ki felháborodást. Meggyőződésem szerint egy országgyűlési képviselőnek példát kell mutatni megjelenésében, a magyar nyelv használatában, a viselkedési kultúrájában, a törvényhozás tiszteletében. A téves képviselői magatartás rossz fényt vet a parlamentre, a képviselőkre, a képviselői munkára, és aláássa az Országgyűlés megbecsülését.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ez még akkor is igaz, ha a strasbourgi emberi jogi bíróság az ellenzék „Csaltok, loptok, hazudtok!” transzparensét az ülésteremben mint szemléltetést helyénvalónak találta, bár kíváncsi lennék rá, hogy a kormánypárti sorból az ellenzéknek címzett „tolvajok, hazaárulók, hamiskártyások” típusú molinó milyen hatást váltana ki ugyanott. Gondoljanak bele, hogy mi lenne egy ilyen táblaháború vége, és mit üzenne ez a magyar polgároknak! Ha van még józan ész, akkor gondolják végig, hová vezetne egy ilyen típusú párbeszéd! A magas európai bíróság is tévedhet a maga kényelmes, pártküzdelemtől, konfliktusoktól mentes magányában.

Sajnos vannak, akik ezt nem értik és nem érzik, különösen nehéz ezt azoknak elmagyarázni, akik a bibliai példabeszédet is félremagyarázzák. Ezért ki

kell jelölni azokat a határvonalakat mindenki számára, hogy a hagyomány, az Országgyűlés tekintélyének védelmében mi az, amit elfogadunk, és mi az, amit elutasítunk. A folyamatos rendzavarás máig is tárgyalásaink, hétköznapjaink része, ami szinte törvényszerűen vezetett a jelen törvényt módosítás elkészítéséhez. A folyamatos, becsületet sértő véleménynyilvánítások túlmennek azon a határon, amellyel kapcsolatban a joggyakorlat egy képviselőnek magasabb tűrési küszöböt ír elő.

Az országgyűlési törvény előttünk fekvő módosítása tételesen felsorolja azokat a magatartási formákat, ahol már a figyelmeztetés nem vezet eredményre, ahol a törvény lehetővé teszi a szigorúbb intézkedéseket. A magyar Országgyűlés évtizedek óta sok tekintetben egy jól működő, fegyelmezett közösség, persze számos nézetkülönbséggel. Érthetetlen ezért, amikor néhányan, ki tudja, milyen okból, inkább a média érdeklődésének akarnak megfelelni, mint az Országgyűlés működésének. Ezért vannak olykor botrányos látványosságok, telefóbiás rohangálás az ülésteremben, mert egyes képviselők nem a kormány szemébe akarják elmondani a kifogásaikat, hanem a nyilvánosság felé, amiben a vélemény helyett inkább van szereplési vágy, üzenet a szimpatizánsoknak, olykor a támogatóknak is a személyes helytállásról, esetleg külföldre üzennek céljaikhoz kérve segítséget.

Legutóbb a Parlament előtt vagy a köztelevízió székházánál a politikai garázdaságot akarták elismertetni a képviselői beszédjog részeként. A hangoskodó és hangulatkeltést gerjesztő ellenzéki képviselők is tudják, hogy az ilyen tartalmú felszólalások és látványos rendzavarás alkalmas arra, hogy magukra irányítsák a figyelmet. Ezzel szemben a kormánynak és a kormánypárti képviselőknak az a kötelessége, hogy az ország jó működése érdekében elmondja terveit, a várható intézkedéseket és azok indokait, valamint közvetítse azt az értékrendet, amit a közakarat megalapozott. Erre való az a médiafelület, amelynek ez a küldetése.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A második rész, amihez szólni szeretnék, a képviselői jogok terjedelme. A parlamenti részvétel során a képviselői ellenőrzésnek számos lehetősége adott: kérdésfeltevés, interpelláció, iratbetekintés és a személyes tudakozódás, amelyek az országgyűlési képviselők rendelkezésére állnak. Az Országgyűlésen kívüli ellenőrzési, felügyeleti jog nem korlátlan jog és nem tetszőleges időpontban érvényesíthető. Hozzáteszem persze, hogy még a parlamentben is van sortartás a hozzászólásoknál.

A képviselők tájékozódásához, ellenőrzéséhez való jog nem magánjellegű akció, nem kormánypárti vagy ellenzéki jogosultság, mert az a képviselők esetében is az Országgyűlés egységes ellenőrzési jogosultságából vezethető le. Az országgyűlési képviselő a választóktól nem magánjellegű felhatalmazást kap a közintézmények ellenőrzésére, megválasztásával nem egy magánszemély, akinek a törvényből eredően az állampolgárokhöz képest többletjogai vannak, hanem

országgyűlési képviselőként, a legfelsőbb népképviselő tagjaként érvényesülnek az ellenőrzési többletjogosítványai. A törvény ezt a „megbízatusuk ellátásában” meghatározással foglalja egybe. Az országgyűlési képviselő feladataival összefüggésben mintegy kiterjeszti az Országgyűlés felügyeleti jogosultságát a közintézményekre, de kérdéseivel, tájékozódásával nem lépheti át az államigazgatási feladatellátás határait.

Az, hogy a képviselő belépésre jogosult a közintézményekbe és a közigazgatási szervekhez, csak a működési rend megtartásával, az illetékes miniszter által szabályozott módon történhet. Az országgyűlési képviselő a közintézményekben sem áll a törvények fölött, ezt jó, ha mindenki megjegyzi magának. A közintézményben a törvényes képviselői jelenlétet az intézmény működési szabályai határolják be. Ebben a tekintetben a belépésre jogosult országgyűlési képviselő is az intézményirányítás felügyelete alá tartozó állampolgár.

A közintézményekben tett képviselői látogatás a felügyeleti jog gyakorlásának lehetséges formája. A meglátogatni kívánt intézményt irányító vezetőnek, felelős tisztségviselőnek eljuttatott írásbeli igényben vagy a személyes kapcsolatfelvétel során meg kell jelölni a látogatás célját, okát és az erre jogosult igénylők körét.

(23.10)

Az intézmény igazgatója a kérdéseknek és lehetőségeknek megfelelően jelöli ki a feladat teljesítésével megbízott személyeket, a látogatás lehetséges időpontjait és az intézmény azon részeit, ahol a képviselők kérésüknek megfelelően tájékozódhatnak. A látogatást csak a közüzem működésének megzavarása nélkül, a működési rendre vonatkozó szabályok megtartásával lehet lefolytatni.

A jogosultság nem azonos a közintézmények működésének megzavarásával. Ennek elkerülésére az intézménynek a látogatást tervezhető módon kell biztosítani. Nem lehet egy kórház, egy vasúti üzemet, rádió működését sem megzavarni váratlan megjelenéssel, csoportos látogatással, vagy önkényes politikai reklámot terjeszteni a közintézményekben.

Erre szolgál az előttünk fekvő törvényjavaslatban az előzetes bejelentés. A közintézmények nem a képviselők munkahelyei, mint ahogy néhányan képviselőtársaim tévesen hivatkoznak erre. Az országgyűlési képviselő munkahelye az Országház és a kapcsolódó létesítmények. Ugyanakkor felkereshetnek közintézményeket, oda be is engedik őket, de a belépési és ellenőrzési lehetőséget az adott munkahely működésének természete adja meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Csak azt tudom kérni mindenkitől, akár kormánypárti, akár ellenzéki képviselő, hogy tekintsenek rá a magyar történelemre, a magyar nép múltjára, arra a küzdelemre, amely a magyar nép megmaradását szolgálta. A választási lehetőség mindenkinek a megmaradás és a sorsunk iránti

közömbösség között van. Az országot irányító parlamenti rend lényege a megmaradás. Aki ezt megérti, annak ezek a szabályok annyira természetesek, hogy ellenükre szólni sem érdemes.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenkitől azt kérem, hogy a módosításokat fogadja el, hiszen ez, azt gondolom, valamennyiünk érdekét és a parlament méltóságának megőrzését szolgálja. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Egy hang az ellenzék soraiból: Húúú!)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm a háznagy asszonynak. Folytatjuk munkánkat előre bejelentett felszólalókkal. Mindenkit köszöntök ebben az aktív órában. Balczó Zoltán képviselő úr, Jobbik, parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Két konkrét szabályozási kérdéstről szeretnék szólni, egyrészt a frakcióalakítás kérdéséről, másrészt a kitiltott képviselő helyettesítéséről.

A frakcióalakítással kapcsolatban a módosítás a következőt mondja: a független és függetlenné vált képviselő megbízatusa alatt képviselőcsoport megalakításában nem vehet részt és képviselőcsoporthoz nem csatlakozhat. Emögött az elv, a logika, hogy ha csak a választáson 5 százalékot elért pártlistához kapcsolódóan lehetséges a frakcióalakítás, ez jobban tükrözi a választói akaratot. Ebben persze van logika, de úgy tűnik, hogy a Fidesz ezt is a pillanatnyi politikai érdekeihez kapcsolódva alkalmazza vagy nem. 1998-ban a Magyar Igazság és Élet Pártja 5,5 százalékot ért el, átlépte a bizonyos 5 százalékos küszöböt.

Ugyanakkor abban az időben a frakcióalakítás másik lehetőségére, amit a parlament a megfelelő munkaszervezés miatt határozott meg, 15 volt a létszám. A Fidesz semminemű hajlandóságot nem mutatott arra, hogy a létszámot megváltoztatva a most természetesen a legfontosabbnak tekintett okot teljesíteni tudja, hogy a MIÉP megalakíthassa a frakcióját, bizottsági helyeket nem akartak adni. Végül természetesen az Alkotmánybírósághoz fordultunk, amely visszamenő hatállyal az előzetes tárgyalások napjára megsemmisítette a házszabálynak azt a rendelkezését, amely nem tette lehetővé egy 5 százalékot meghaladó párt frakciójának létrehozását. Tehát akkor másképp ítélték meg ezt, akkor a létszámot tekintették alapvető oknak. Egyébként hadd mondjam el, hogy az Alkotmánybíróság, amikor meghozta a határozatát, ahogy szokta, 12 oldalon indokolta és az egész kérdéskört körbejárta.

Az, hogy most én erre hivatkozom, természetesen tudom, hogy 2011-től új alkotmány van, ugyanakkor azok az alkotmányos elvek, amelyeket akkor az Alkotmánybíróság figyelembe vett, változatlanul érvényesek. Az Alkotmánybíróság ezt mondta az indoklásban: „A szabad mandátum a képviselői jogállás alapja. A pártból kilépett vagy kizárt képviselő országgyűlési képviselői jogállása sértetlenül fennmarad, a

megválasztott képviselő szabad mandátuma gyakorlása részeként vesz részt valamelyik pártfrakció munkájában.” Tehát a csatlakozás lehetőségét az alkotmányos elvek alapján tette világossá.

A szabad mandátum mellett az Országgyűlés működésének másik alapja a politikai pártok parlamenten belül szervezett tevékenysége, és ennek kapcsán világossá tette az Alkotmánybíróság indoklása, hogy ilyen módon határozhat meg és határoz meg a parlament egy olyan létszámot, aminek elérése esetén az egyébként adott esetben független, de bizonyos módon együttműködő képviselők részére lehetővé teszi a frakció alakítását.

Félreértés ne essék! Én nem azért kardoskodom most, hogy a független képviselők összeállásával - ha egyébként a párthoz tartozás kohéziója nem működik - mindenképpen létrejön a frakció lehetősége. Csak arra hívom fel a figyelmet, hogy önök egy 1990 óta, az akkori házszabály óta létező lehetőséget akarnak megszüntetni, amellyel kapcsolatban komoly alkotmányos aggályok merülnek föl.

A másik kérdés a kitiltott képviselő helyettesítése. A kitiltott képviselő kitiltásának teljes időtartamára megbízást adhat képviselőtársának arra, hogy helyette és nevében, szándékának megfelelően - ezt idézőjelben mondom - szavazzon. Ez elfogadhatatlan! Egyrészt sérti a képviselői mandátum egyenlőségének elvét, másrészt elsősorban egyéni választókerületben megválasztott képviselő a választóktól személyre szólóan kapott megbízását átruházza egy másik személyre, amit nem lehet megtenni.

A megbízást kapott személy két szavazattal bír. Egyet gombnyomással, és egyet, ha jól értelmezem, nyílt szavazással fog jelezni, hogy az, aki neki megbízást adott, egyébként hogy szavazna. Megkérdem, hogy ebben az esetben, ha úgy szavaz, ami nem egyezik meg mégsem a megbízást adóval, akkor milyen szankciót kap. Semmilyen szankcióról nincs szó.

A másik lényeges kérdés: egy hónapra vagy 30 napra vagy 60 napra kitiltott képviselőnek ilyen esetben mit jelent a szándéka? Hogy bonyolult szavazási forgatókönyveket fog a kitiltott képviselő átadni annak, aki helyettesíti? És hogyan működik egy szavazás? Adott esetben egy előző módosító javaslat elfogadása vagy elutasítása meghatározhatja, hogy mi legyen a végszavazás. Tehát az nem egyszerűen úgy működik, hogy szavazz nemmel vagy szavazz igennel. De mindenképpen két szavazattal bír az, aki a meghatalmazást megkapta. Önök mondhatják azt, hogy végül is a frakcióhoz tartozó képviselők, ha róluk van szó, úgyis egy közös frakciójavaslat alapján szavaznak.

Csak van egy nagy különbség. Először: nem mindig tartják be a legfegyelmezettebb frakcióban sem ezeket az utasításokat. A tegnapi napon egy nagyon érzékeny kérdésben, az ügynöklistán kapcsán is, ahol a Fidesz-KDNP-nek egy határozott, elutasító álláspontja volt, két képviselő ezzel szembe szavazott. És az is más, amikor én hallok egy javaslatot a frakció felelősétől, hogy igen vagy nem, és ennek alapján én itt eldöntöm, hogy ezt a javaslatot követem vagy nem. És

ez nem ugyanaz, mint amikor valaki helyett a frakciónak a közös javaslata az ő szavazataként megnyilvánul.

A megbízó szándékai szerint, még egyszer mondom, itt valami extra szavazási forgatókönyveket kellene átadni a megbízottnak, és még egyszer mondom: semmi szankció nincs arra, ha ő mégis másként szavaz. Egyébként önök mondhatják azt, hogy a bizottsági helyettesítéseknél most ugyanez a helyzet, kétkezes szavazások vannak.

(23.20)

A Jobbik az Alkotmánybírósághoz fordult ennek az alkotmányellenessége kimondása érdekében, csak sajnos önök közben úgy változtatták meg az Alkotmánybíróságról szóló törvényt, hogy ennek megfelelően már nem volt alkalmas arra egy parlamenti frakció, hogy az általa benyújtott indítvánnyal foglalkozzanak. Ha jól tudom, most 50 képviselő aláírása kell, többek között ez is az oka annak, hogy adott esetben az ellenzéki pártok között egy együttműködés létrejön. De beadtam a házszabály-módosítást arra vonatkozóan, hogy töröljük el ezt a kétkezes szavazást, amely aztán tényleg az egyenlő mandátum elvét sérti, hiszen a bizottságban adott kétharmados többséggel föl lehetett venni új javaslatot, arra nem adhattak megbízást az, aki ezt egyébként sokszor biankóban kitöltötte.

Nos, ez bekerült az Igazságügyi bizottságba. Önöknek mi volt ezzel kapcsolatban az álláspontja? Nem szóltak hozzá. Mi volt a szavazás? Ellenszavazat nélkül - ilyenkor az jön, hogy elfogadták: nem, elutasították. Nem volt ellenszavazat, tartózkodással utasították el. Magyarul, jelezték, hogy igazam van ezzel a kezdeményezéssel, csak kényelmi okokból ezt nem fogják elfogadni.

Egyébként az általános kérdésekre áttérve e két konkrét ügy után: igen, elismerem, hogy az Országgyűlés méltóságának visszaadása közös felelősség. Az egyik legsúlyosabb, személy szerint általam elítélt és a parlament méltóságát megbotránkozató módon veszélyeztető akcióra itt ellenzéki oldalról került sor egy trágár tábla felmutatásával. Azonban azt a kérdést föl kell tennem: csak ilyen módon, szavak használatával lehet obszcén módon megnyilvánulni, vagy létezik intellektuális tartalmi obszcenitás is? Igen, és erre mondok példát.

Képviselőtársam interpellációjára az illetékes államtitkár a következőt válaszolta: „Ha már a bevándorlásról beszélünk, akkor közismert, hogy a Jobbik egy bevándorlaspárti egyesület, bevándorlaspárti politikuskok közössége, ahogyan egyébként az összes szövetségük is bevándorlaspárti, és a teljes ellenzék, és önök egyébként a kerítést is lebontanák, ahogy a kedvenc szövetségük, Gyurcsány Ferenc is lebontaná.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez nem más, mint egy előre megfontolt szándékkal, aljas politikai indokból elkövetett szemenszedett cinikus hazugság, amely

alapvetően sérti ennek a parlamentnek a méltóságát. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)* Egyébként hadd tegyem hozzá, hogy miért háborodtam föl. A Jobbik adta meg a kétharmados többséget a Fidesz kezdeményezéséhez, amikor arról volt szó, hogy a honvédség mozgósítható lesz-e határvédelemre. Az úgynevezett jogi határozáshoz a Jobbik adta meg a kétharmados többséghez szükséges szavazatot. Nem érdemlünk érte dicséretet, mert meggyőződésből cselekedtünk, de az, hogy itt ez hangozzék el, tűrhetetlen.

Személyes példát is hadd mondjak! 2015. december 2-án az Európai Parlament brüsszeli ülésén a magyar helyzet volt a téma. Egyetlen téma volt, a magyar határvédelem elítélése. Ezen az ülésen Orbán Viktor nem vett részt, ennek megfelelően egyetlen fideszes politikus nem jelent meg, és amikor sokan, a magyar balliberális képviselők is szankciót követeltek Magyarországgal szemben, én voltam az egyetlen képviselő, aki a magyar kormányt megvédte - és ezek után az államtitkár ezt az obszcén hazugságot mondja el.

Egyébként arról hadd szóljak néhány szót, hogy mit jelent az, hogy akik a szövetségeseink. Tegyük világossá! Ezen az önkormányzati választáson a Jobbik helyi szinten együttműködött olyan pártok képviselőivel is, akikkel egyébként ideológiai szinten közösséget nem vállal. Azt hiszem, ez kölcsönös. És jól tettük, hogy együttműködtünk, helyi ügyekről volt szó, nem a bevándorlásról, bármennyire szeretne volna Kósa Lajos erre terelni át a választás tétjét; jól tettük, hogy együttműködtünk, sok helyen sikerült korrump és helytartóként működő fideszes vezetést leváltani. Ugyanakkor ez nem azt jelenti, hogy mi szövetségben lennénk általános értelemben. Ebben a parlamentben is adott ügyekben együttműködünk. Sőt, nemcsak ellenzéki pártokkal, adott ügyekben adott esetben a kormánypártokkal is. Ugyanakkor a Jobbik Magyarországért Mozgalom egyetlen párttal sem működik szövetségben.

Egyébként zárszónak hadd mondjak el egy idézetet, amely 2017. május 8-án hangzott el ebben a parlamentben erről a pulpitról. Áder János a következőt mondta: „Közbeszédünk színvonala az utóbbi időben drámai mértékben romlott. Itt és most mind ezért nem akarom porciózni a felelősséget, de a politikai számosság okán mindig a kormánypártoké a nagyobb.” Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Demeter Márta képviselő asszony következik, LMP. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A képviselők tájékoztatói joga valójában az elmúlt években vált igazán fontossá. A Fidesz ugyanis az elmúlt tíz évben lépésről lépésre sajnos egyre több falat húzott a kormány működésének nyilvánossága és a számonkérhetőség elé. Közérdekű adatok megismerése szinte lehetetlenné vált, a minisztériumok és az állami

szervek az embereket joggal foglalkoztató ügyekben az adatkérésekre a legtöbb esetben sajnos nem válaszolnak, és sokszor még perek után sem hajlandóak kiadni azokat az információkat, amelyek igenis a magyar adófizetőkre tartoznak.

A Fidesz kormánya a titkolózás kormányává vált, és a tapasztalat az, hogy ez nem véletlen. Gyakran derül ki, hogy ahol kormányzati titkolózás van, ott a nyilvánosságtól is van miért félnie a kormánynak. Az önök kormányzásának köteleme a korrupció, éppen ezért a nyilvánosság az önök ellensége, amivel szemben, úgy tűnik, a teljes fegyverarzenáljunkt be is vetik. Az országgyűlési képviselők munkája pont ezért át is alakult az elmúlt években, a kormány működésének ellenőrzése még fontosabbá vált, annak ellenőrzése pedig, hogy a kormány mire költi az emberek százmillárdjait, és hogy ezt a törvények betartásával teszi-e, szinte kizárólag a választott képviselők munkája révén lehetséges.

Az önök makacs ragaszkodása a titkolózáshoz, vezetett ahhoz, hogy nekünk kellett a nyilvánosságért folytatott harc első vonalába szegődnünk, mert nekünk volt ehhez a legtöbb lehetőségünk. A magyar emberek ugyanis önöktől nem kaptak érdemi tájékoztatást, hogy a pénzüket hogyan és mire költi a kormányzat. Pár óriásplakát tízmilliárdokért ugyanis még ma sem számít hiteles tájékoztatásnak. Úgy gondolom, a magyar emberek ettől több tiszteletet érdemelnek.

Nem azért megyünk el állami intézményekbe, mert nincsen jobb dolgunk. Azért megyünk oda, hogy a magyar embereknek legyen tudomása azokról a dolgokról, amiket önöknek eleve a nyilvánosság elé kellene tárniuk, és ezt mégsem teszik meg. Mi sem bizonyítja ezt jobban, hogy ezt a munkát hatékonyan végezzük, mintsem az, hogy a kormány most ezt a jogot is el akarja venni a képviselőktől. Mert értjük persze, hogy majd azt mondják, hogy előzetes egyeztetés után fogadnak majd minket, de pontosan tudjuk, hogy amint bejelentkezünk valamilyen állami intézménybe, abban a pillanatban felpörögnek az iratmegsemmisítők, készülnek az ellenzéki képviselőknek berendezett különszobák, vagy különleges módon beáznak a minisztériumi épületek - erről mindjárt fogok pár szót szólni -, ami persze csak egy-egy általunk kikért irat megsemmisüléséhez vezet. Vagy egyszerűen csak visszautasítják majd a képviselői látogatói kezdeményezést, ahogy eddig is volt már erre sokszor példa, azzal, hogy a kormányzati illetékeseknek sajnos egyik időpont sem volt megfelelő.

És hogy hogyan áznak be a minisztériumok, erre egy rendkívül jó példa, egy Zaid Naffa jordán tiszteletbeli konzul kinevezésével kapcsolatos szóbeli jegyzéknek az eltűnése, amelyben maga a magyar miniszterelnök kérte azt, és indítványozta a magyar kormány, hogy Zaid Naffa legyen Jordánia tiszteletbeli konzulja itt, Magyarországon, akiről most már köztudomású, hogy a terrrorszemponitú kockázatelemzésen megbukott.

(23.30)

Amikor ezt a szóbeli jegyzéket igyekeztem volna megtekinteni, akkor a minisztérium munkatársai a Külügyminisztériumban előálltak egy elképesztően nagy aktával, amely sok-sok száz oldalt tartalmazott, és mondván egyébként, hogy beázott a minisztérium irattára, az az egyetlen irat megsemmisült, elázott, úgy, hogy a többi sok száz irat természetesen érintetlen maradt ugyanabban a dossziében - tehát ilyen furcsaságok történnek. A magyar rendőrség egyébként úgy találta, hogy semmilyen bűncselekmény nem történt, hogy egyébként egy védett, őrzött irat eltűnt és megsemmisült.

Az önök mostani javaslata csak részben az ellenzéki képviselők jogaival szembeni támadás. Itt most a magyar emberek jogairól van szó. Az önök javaslata a nyilvánossággal és a választókkal szembeni durva támadás, egy újabb vaskos téglá abban a falban, amelyet a Fidesz a hatalmat gyakorlók és a választók közé kíván emelni. Önök megtagadják az engedelmisséget a saját munkáltatóiknak, a magyar embereknek, ugyanis kormányozni csak az ő akaratukból, az ő érdekeiket szem előtt tartva és nekik elszámolni lehetne. Önök kétségbeesetten keresik az újabb és újabb lehetőségeket, hogy az emberek ne láthassák, hogy mi történik a plakátokon és a propagandában ránk erőszakolt kép mögött a valóságban.

Emlékeztetem önöket: számos ellenzéki képviselő próbálja a magyar emberek elé tárni a kormányzati működéssel kapcsolatos információkat. Csak nekem immár 24 közérdekűadat-igénylési perem van folyamatban. Csak néhány példa azzal kapcsolatban, hogy milyen kérdéseket nem hajlandók a nyilvánoságnak megválaszolni: a vizes vb megbízási szerződéseit; azt, hogy milyen ellátásokban részesül az állam részéről az elítélt volt macedón miniszterelnök, Nikola Gruevszki; a GRECO korrupciós jelentést; a volt KGST-bankkal kapcsolatos adatokat; hogy mennyibe kerültek az úgynevezett nem kormánygépek; hogy mire költötték az emberek védelemre szánt 1400 milliárd forintját; hogy egyáltalán szerepelt-e például a Honvédkórház sürgősségi osztályának tragikus helyzete a miniszteri értekezleten. Képviselőtársaim, komolyan pereskedni kell ma Magyarországon ezekért a válaszokért?!

Persze, az önök mostani javaslata nem előzmények nélküli. Önök folyamatosan szűkítik az ellenőrzés lehetőségeit és a közérdekű információk megismerhetőségét minden olyan eset után, amikor kényelmetlen helyzetbe kerülnek. Ennek kapcsán a saját tapasztalataimat osztanám meg 2014-től napjainkig. Először az írásbeli kérdésekre kezdték el a válaszokat megtagadni, vagy semmi érdemít nem válaszoltak. Ezt követően a plenáris ülésen rövidítették le a törvényeknek a vitáit, minden alkalommal csak és kizárólag a vita végén felszólalva, hogy arra az ellenzéki képviselő már csak véletlenül se reagálhassanak. Majd a bizottsági ülésekről maradoztak el hirtelen a miniszterek, bujkálva a kérdések elől, később a bizottságok

már napirendre sem vettek olyan beszámolókat, aktuális ügyeket, amelyeknek a vitája korábban gyakorlat volt, sőt az érdemi politikai és tartalmi viták is elmaradtak a bizottságokban, amelyeknek az üléseit természetesen egyetlen ellenzéki kezdeményezésre sem lehetett megtartani, mint ahogyan az ellenzékiek által kezdeményezett kérdések sem kerülhettek fel a bizottsági ülések napirendjére. És ez a helyzet sajnos nem javult, hanem tovább romlott.

A honvédelmi alakulatok látogatására, amelyeknek célja a drasztikusan csökkentett források okozta nehézségek feltárása lett volna, az addigi spontán tájékozási lehetőség helyett már hirtelen csak csoportosan, azaz kormánypárti képviselők gyámsága alá helyezve volt lehetőség. Később egyéves időtartamot vett igénybe az időpontok egyeztetése, majd amennyiben egyáltalán volt lehetőség a látogatásra, azt csak a Honvédelmi Minisztérium munkatársainak garmadájával lehetett megtenni, akik ellenőrizték a képviselők kérdéseit és az állományt, hogy mit mernek válaszolni egyáltalán a kérdésekre, amire természetesen helyben a minisztérium illetékesei sem voltak hajlandók válaszolni. Majd a miniszter kabinetfőnöke lépett akcióba immár az alakulatok parancsnokába fojtva a szót, majd a válaszokat is megtagadva. Így például nem válaszolhatott az egyik helyi parancsnok az állományt képviselve azon képviselői kérdésekre, hogy helyben egyáltalán kifizetik-e számukra a túlszolgálatot és a túlmunkát. Mindez, hangsúlyozom, törvényi kötelezettsége lett volna az ott jelen lévőknek. Majd a közérdekű adatigénylésekre is megtagadták a válaszadást, így alakult, hogy mindenért perelnünk kell - így van folyamatban jelenleg is az említett 24 adatigénylési perem, sajnos úgy néz ki, hogy ez a szám egyre emelkedik a jövőben.

A tragikus helyzet egyik csúcsa volt, amikor a Honvédkórházban próbáltunk tájékozódni a sürgősségi osztályon kialakult tragikus helyzettel kapcsolatban Keresztes Lóránt frakcióvezetőnkkel, a kórház parancsnoka azonban - megszegve törvényi kötelezettségét - nem volt hajlandó tájékoztatást adni. Természetesen emiatt is pert indítottunk. Erre annyi volt a Honvédelmi Minisztérium válasza, hogy alkotmányellenesen egy rendeletben úgy korlátozza a képviselők tájékozási jogát, hogy kérdéseinket előre írásban kellene a minisztériumnak elküldeni. Természetesen emiatt is Alkotmánybírósághoz fordultunk. És itt szeretném hangsúlyozni, hogy olyan komoly ügyről volt szó, ahol egyébként több ember is elhunyt sajnálatos módon a Honvédkórházban, és látszik, hogy a sürgősségi osztályon egyre tragikusabb és egyre veszélyesebb helyzet alakul ki. Egyébként több millió ember ellátása is veszélybe kerülhet, hogyha ez nem oldódik meg.

(Folytatás a 95/3-ban.)

Országgyűlési Napló

Ezt követően pedig addig is eljutottak, hogy arra az érdemi kérdésemre például, hogy a miniszterelnök miért üzletel terrorizmus finanszírozásáért keresett emberekkel és körözött emberekkel, valamint arra, hogy a miniszterelnök milyen garanciát tud adni arra a magyar embereknek, hogy nem ő jelenti a legnagyobb nemzetbiztonsági kockázatot ebben az országban, mindössze annyit tudott válaszolni, hogy: „Boldog karácsonyt!” Mindezt már csak tetézi, hogy most törvényben szüntetnek meg minden tájékoztatói lehetőséget. Ezzel lényegében más kormányzati intézmények mellett megszüntetik a biztonsági szervek ellenőrzésének a lehetőségét, mostantól ellenőrizhetetlen lesz, hogy mire használják a hadsereget, a rendőrséget és a titkosszolgálatokat.

Az alkotmányos és politikai aggályok mellett az emberek számára két szempontból hordozhat veszélyt az, ha nincs hatékony ellenőrzési lehetőség a katonai, rendőri és titkosszolgálati vezetők, valamint az azokat irányító kormánytagok fölött: egyrészt a kontroll hiányában önjáróvá válhat a hadsereg és a többi intézmény, ami a legszélsőségesebb esetben odáig is elvezethet, hogy nem hajtják végre a nép által választott képviselők és az alkotmányos szereplők által hozott döntéseket; de ugyanilyen veszélyt jelent az is, hogyha a parlamenti kontroll alól kivont biztonsági intézményekkel a mindenkori kormány a saját politikai szempontjai szerint, elszámolás nélkül rendelkezhet. Könnyen belátható tehát, hogy bármelyik forgatókönyv nagyon komoly belső válsághoz és a magyar emberek biztonságának sérelméhez vezethet, aminek, azt gondolom, az esélyét sem szabad megengedni.

Összegezve tehát, képviselőtársaim, önök egyre görcsösebben kapaszkodnak a hatalomba, és sajnos egyre agresszívabbak. Nem lehet másra gondolni ezzel kapcsolatban, mint hogy félnek a hatalom elvesztésétől. De azért ne legyenek túlzottan elbizakodottak, meg fogjuk találni a módját annak, hogy munkánkat a jövőben is ugyanolyan hatékonysággal és ha lehet, még nagyobb intenzitással végezzük, akármi is fogunk próbálkozni, hogy ezt megakadályozzák. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek, ezek sorában az első Vadai Ágnes képviselő asszony, DK. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mátrai Márta háznagy asszonynak a mondandóját figyelemmel kísértem, és remélem, hogy pontosan idézem, mert a háznagy asszony azt mondta: egy országgyűlési képviselő mind megjelenésében, mind viselkedésével, mind a magyar nyelv használatával olyan helyzetet teremtet, hogy méltó legyen az Országgyűléshez, és építse az Országgyűlésnek a tekintélyét.

Ha megengedik, és előzetesen is elnézést szeretnék kérni, néhány idézet következik. „Vetkőzz, Ági, hol a babydoll?” - kiabálták kormánypárti képviselők

nekem. „Mit pofázol, kisanyám?” - kiabálták Szabó Timeának; kormánypárti képviselő tette. „A testület ülése nem a fodrászszalon pletykaközpontja.” - mondta Demeter Mártának Németh Szilárd államtitkár úr. „Kunhalmi képviselő asszony, árnyalhatja a szépségét a sok bekiabálás.” - mondta, ha jól emlékszem, Latorcai János onnan az alelnöki poszt-ról. Szél Bernadett képviselőtársamnak pedig akkor, amikor azt mondta egy napirendi felszólalásában, hogy „a kormány először üt, és csak azután kérdez”, Tasó képviselő úr annyit tudott válaszolni, hogy „csak téged”.

(23.40)

Nyilvánvalóan képviselő asszony nem ezekre a mondatokra, nem erre a viselkedésre gondolt, mint olyan, amely építi a Ház tekintélyét. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy képviselő úr, MSZP, két percben!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Én is tudnám még folytatni, hiszen költségvetési bizottsági ülésen éppen Boldog képviselő úr küldte el a jó édes anyjába - bár ennél csúnyábban mondta, csak ezt nem akarom - Szabó Timeát. De nem is ezért akartam volna szólni, hanem azért, hogy képviselő úr pattintson inkább az ostorával.

Én inkább azért gondoltam, hogy szólok, mert Mátrai Márta szólt, és azt mondta, hogy a bibliai idézeteket sem értjük. Én most már értem a miniszterelnöknek a bibliai idézeteit is, sőt értem a keresztényi szabadságnak is a lényegét, képviselő asszony. Ez a három „k”. Az egyik k-t nem mondom, a másik kettőt mondom úgy, ahogy van: kábítószer, korrupció és prostituáltak. Ez Borkai Zsolt receptje.

Én azt gondolom, hogy a Ház méltóságát, a magyar közélet méltóságát azért a prostituáltakkal jachton rendezett orgiaparti egy kábítószermámorban egészen biztosan sérti. Úgyhogy azt gondolom, hogy lenne mit söprögetni ott a saját házuk tájékán, amikor arról beszélnek, hogy keresztényi szabadság, bibliai idézetek, és az ellenzéket vádolják a különböző erkölcsi normák megsértésével. Szerintem a keresztényi szabadságnak ezen a definícióján még kellene egy kicsit dolgozni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ebben a vitában még nem hangzott el a kormány részéről, hogy „ne szakmaizzál, te!” című érdekes közlésmód. *(Derűlttség az ellenzéki sorokból.)* Gondolom, hogy az az anyag, amit letettek elénk, szintén ebben a stílusban, ebben a megközelítésben került előkészítésre. Látható, hogy egy kommunista

stílusú hazugságyárat épített fel Magyarország Kormányára, büszke is rá, ami önmagában szégyen és gyalázat. Ugyanilyen stílus, amikor a miniszterelnök úr elhallgatja azt, hogy a magyar adófizetők hány tíz, hány száz milliárd forinttal kell hogy helytálljanak ennek a csapatnak a gazdasági hibáért, bűneiért, amelyeket elkövettek a fejlesztési források lehívása kapcsán.

De azt is szeretném önöknek elmondani, nem tudom, mennyire illeszkednek a csomagjukba a nettó hazugságyárnak azok a vadhajtásai, amiket itt produkálnak az ülésteremben; az a fideszes államtitkár és miniszter, aki például bevándorláspárti erőnek nevezi azt a Jobbikot, amelynek a szavazatai nélkül önök soha a büdös életben a honvédséget nem tudták volna odarendelni a fizikai határzárhoz. Teljesen mindegy, hogy kinek van igaza ebben a vitában, de önök hazudnak, hazudnak reggel, hazudnak délben, hazudnak este. Teszik mindezt következmények nélkül, egy olyan házszabály mögé bújva, amely házmeisteri stílusban kerül átírásra a közeljövőben, hogyha minden így folytatódik.

Szeretném elmondani azt, hogy nem nekünk kell magyarázkodni. A Jobbik frakciója az, amely egyetlen büdös forintot soha senkitől nem fogadott el, korrupciós csatornákat nem épített ki öönhöz hasonlóan, abban a stílusban sem oktatót ki senkit, mint ahogy ezt önök próbálják meg velünk tenni, de a helyzet az, hogy a kioktatást elfogadnánk bárkitől, aki becsületesen áll ennek az országnak az élén. Kötvényes bűnözőktől, szájjártörvényt produkálóktól nem fogadjuk el. A helyzet az, hogy minden egyes diktatúra így szökken szárba, minden egyes diktatúra így próbálta elcsendesíteni azokat a hangokat, amelyek nem tetszenek neki, és minden egyes diktatúra így kezdte meg a mélyrepülését, majd az összeomlását. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Hende Csaba képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke, Fidesz. Parancsoljon!

HENDE CSABA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Szeretnék először Balczó András felvételére röviden... *(Közbeszólások: Zoltán!)* Késő van. *(Közbeszólások az ellenzéki sorokból.)* Nagy tisztelője vagyok mindkettejüknek *(Arató Gergely: Micsoda véletlen, hogy ilyen későn került ez sorra!)*, Balczó Zoltán képviselő úrnak is és Balczó Andrásnak, az olimpikonnak is.

Tehát kifogásolta a kitiltott képviselő helyettes útján történő szavazását. Szeretném tájékoztatni önöket, hogy ez a jogintézmény ismert a francia szenátusban, ismert a luxemburgi parlamentben, és ismert a brit alsóházban is. Pontosan az volna az alkotmányosan aggályos, hogyha bármikor bármelyik levezető elnök intézkedése nyomán megváltozhatnának a parlamenti erőviszonyok, és a szavazati arányokat ilyen módon befolyásolni lehetne. Ezért kell biztosítani azt, hogy a kitiltott képviselő a nyílt szavazásokon helyettes útján, a titkos szavazásokon pedig személyesen vehessen részt.

Demeter Márta azt mondta szó szerint, hogy „törvényben szüntetnek meg minden tájékoztatói lehetőséget”. Minden tájékoztatói lehetőség változatlanul fennmarad, amint az üléstermi viselkedési szabályok is változatlanul maradnak fenn. Egy dolog változik, tisztelt képviselő asszony, ez pedig a törvénysértés ára. Itt nem a képviselői jogokról, hanem az önök által vélelmezett törvénysértéshez való jogról beszélgetünk és annak a költségeiről.

Nincs joga senkinek lábbal tiporni a törvényt, a házszabályt, és igenis az itt előírt *(Dr. Vadai Ágnes: Nagyon sokan fognak fizetni!)* és kötelező magatartási normákat be kell artani. Eddig ezt viszonylag olcsón tudták megszegni; e törvény elfogadása után ez többé fog kerülni. De ugyanazt tilos ma is, mint a jövőben, és ugyanazt szabad ma is, mint a jövőben. A kérdés az, hogy ami tilos, azt azért lehet, csak az mibe kerül, ez itt a kérdés, erről beszélgetünk. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból. - Csárdi Antal tapsol.)*

ELNÖK: Demeter Márta képviselő asszony, LMP, két percben!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen Hende elnök úrnak, hogy válaszolt a felvetésre, és hogy volt reakció egyáltalán, merthogy ez ritka egyébként. De akkor szeretném megkérdezni, hogy az mennyibe fog kerülni, hogy például a Honvédkórház igazgatója megtagadja a képviselői kérdésekre a válaszadást, amikor emberéletről van szó.

Szeretném megkérdezni, hogy egy olyan helyzetben, mint ami most például a Mátrai Erőmű kapcsán kialakul, vagy az ott lévő szennyező üzemek kapcsán kialakul, és szeretném, mondjuk, tájékozódni adott illetékes állami szerveknél, hogy ők bármilyen tájékoztatást megtagadnak, akkor mi a teendő.

Ahogy egyébként a felszólalásomban igyekeztem szisztematikusan összeszedni ezeket az eseteket, állami intézményvezetők tagadtak meg rendre tájékoztatást, törvény által előírt tájékoztatást a képviselőknek úgy, hogy a legtöbb esetben egyébként, én azt gondolom, hogy korrekt módon, időpont bejelentésével jártunk el és látogattuk meg az adott intézményt. Sőt, én például magam többször kértem, hogy legyen ott politikus, tehát legyen ott miniszter vagy legyen ott illetékes államtitkár, mert nyilvánvalóan a politikai jellegű kérdéseket az ember például nem a honvédség állományának teszi föl, hanem az illetékes miniszternek, államtitkárnak, a szakmai jellegű kérdéseket és a háttér-információkat pedig az ott lévő illetékeseknek. Akkor ön szerint mi a teendő akkor, hogyha ezt ők nem teszik meg, és megsértik a törvényt? Mi perre megyünk ezekben az esetekben, csak ha ön azt mondja, hogy itt nem tudom, milyen képviselői törvénysértések történtek, én nem tudok egyébként ilyenről, és hogy ez most mennyibe fog kerülni. Nekik ez mennyibe fog kerülni, azoknak az állami intézményvezetőknek, amikor megsértik a törvényt,

mennyibe fog kerülni? Köszönöm. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most visszatérünk előre bejelentett felszólalók felszólalásaihoz. Tisztelt Képviselőtársaim! Különböző frakciók tagjait, akik kétperces hozzászólásra jelentkeztek, tájékoztatom, hogy a következő körben, körökben kaphatnak szót a házszabály szerint.

Most pedig Szilágyi György képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, a Jobbik képviselője, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Hende Csaba! Ön a magyar Országgyűlésben van, és nem azoknak az országoknak a parlamentjében, amelyeket említett. Az lehet a különbség a kettő között, hogy esetleg azokban az országokban, amiket ön említett, a kormányzó párt nem olyan arrogánsan áll hozzá az ellenzékhez és az ellenzék által képviselt választópolgárokhoz, mint ahogy Magyarországon.

Aztán rögtön az elején tisztázzuk, mondjuk, a Wikipédia által, hogy milyen diktatúrák léteznek. Idézném, nehogy az legyen, hogy én találom ki, amit mondanak: Az elnyomás lehet nyílt, azaz a népakarat adminisztratív korlátozásában megnyilvánuló, és rejtett - mint esetünkben is ez látható -, azaz például léteznek a népakarat érvényesítéséből formálisan nem, de gyakorlatilag kizárt személyek vagy csoportok, illetve nézetek és vélemények.

(23.50)

Esetünkben a kizárni szándékozott csoport az ellenzék, az az ellenzék, amely sokkal több szavazót képvisel jelen pillanatban ebben az Országgyűlésben, mint önök, hiszen 120 ezerrel több választópolgár szavazott az itt ülő ellenzéki képviselőjelöltekre, mint önökre. És mi azért vagyunk itt az Országgyűlésben, hogy a népképviselést gyakoroljuk a nép által megbízott országgyűlési képviselőkként. Tehát önök, amikor minket ki akarnak zárni és ki akarnak rekeszteni a parlamentarizmusból, a törvényalkotásból, a szavazásból, akkor azokat a választópolgárokat kívánják kizárni, akik az ellenzékre szavaztak.

És azt mondja ön, hogy nem kívánják elvenni a szavazati jogot. Hát, Hende képviselő úr, az is előfordulhat, hogy azért, mert az ellenzék, mondjuk, nem vigyázállásban ül itt a teremben, önök zokszó nélkül kizárhatják az összes ellenzéki képviselőt. Hát, én most kijelentem, én nem adom át önnek a szavazati jogomat, mert akkor például ki fog szavazni és élni az a szavazati joggal, amit önök mondanak?

Arra hivatkoznak, ugye, hogy az ellenzék sérti a Ház méltóságát. Akkor engedjék meg, hogy néhány dolgot felsoroljak, ami az én véleményem szerint sérti ennek a Háznak a méltóságát. Például sérti ennek a Háznak a méltóságát az, hogy önök kilenc év alatt azokat az ellenzéki szavazókat semmibe vették és 4, azaz

négy törvényt fogadtak el olyat, amit ellenzéki képviselők nyújtottak be, úgy, hogy közben önök több mint ezer törvényt alkottak ebben a Házban, egy Alaptörvényt alkottak, és közben négy ellenzéki törvényjavaslatot voltak hajlandók elfogadni a társadalom többségétől, mert önök így állnak hozzá ezekhez a dolgokhoz.

Aztán sérti ennek a Háznak a méltóságát az, hogy ön is meg önök mindannyian tegnap eldobták azokat az embereket, akik valamilyen súlyos betegséggel rendelkeznek és súlyos betegséggel küzdenek, hiszen leszavazták azt az ellenzéki javaslatot tegnap, ön is nemet nyomott rá, amely azt segítette volna elő, hogy az SMA-betegek és mindenki más, aki súlyos betegségekkel küzd, azok kaphassanak bármilyen pénzügyi támogatást a kezeléseikhez. Önök ezt zokszó nélkül leszavazták.

Aztán tudja, mi sérti még esetleg a Ház méltóságát? Mondjuk, az, hogy tegnap leszavazták huszadszorra az ügynökaktáknak a nyilvánosságra hozatalát. És tudja, miért sérti ez, nemcsak azért, mert nem akarják a lusztrációs törvényt, hanem az ok, ami miatt leszavazzák, azért, mert az önök soraiban, az önöknek dolgozó emberek között van a legtöbb volt kommunista. *(Közbeszólások az ellenzék soraiból: Így van!)* Ez is sérti a Ház méltóságát. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)*

Aztán soroljuk még. Tudják, mi sérti még a Ház méltóságát? Hogy Farkas Flórián országgyűlési képviselő. *(Közbeszólások az ellenzék soraiból: Így van!)* Az is sérti a Ház méltóságát, hiszen egy büntetett előéletű, tanulmányait illetően homályos múltú emberrel beszélünk *(Derültség az ellenzék soraiban. - Bányai Gábor: Az a Gyurcsány!)*, akinek az újabb börtönbe vonulását egyszer köztársasági elnöki kegyelemmel akadályozták meg, és aki legutóbb úgy tüntetett el 1600 millió forintot, hogy semmiféle bántódása nincs és továbbra is országgyűlési képviselő. Hiába teszi szét a kezét, Hende képviselő úr, ezt önök állapították meg, hiszen az önök minisztériuma állapította meg, hogy az 1600 millió forint eltűnt, és éppen ezért próbálták meg utána kimosni Farkas Flóriánt. De ő továbbra is országgyűlési képviselőként, mosolyogva itt ül a Házban. Ez sérti a Ház méltóságát.

Aztán tudja, mi sérti még a Ház méltóságát? Simonka György meg Mengyi Roland - Voldemort nagyúr -, hogy országgyűlési képviselő lehetett az önök jóvoltából; akik a pozíciójukat arra használták fel, hogy megdézsmálják a közpénzeket, és a Fidesz-KDNP-s képviselők körömszakadtáig védték őket, amíg csak tehették. Na, ez sérti a Ház méltóságát szerintem. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)*

Meg az is sérti a Ház méltóságát, hogy Kerényi János, aki dél-alföldi regionális igazgatóként gyakorlatilag a főnöke volt Simonkának és akinek az egyik rokona a Simonka-ügy negyedrendjű vádlottja - ugye, nehéz elhinni, hogy nem tudott semmiről Kerényi János -, mégis itt ülhet önök között a mai napig. Mint ahogy Varga Gábor is, aki közvetlenül Simonka mellett ül a Házban, és akinek a rokonai szintén az ügy vádlottjai. Na, ez sérti a Ház méltóságát.

Meg sérti a Ház méltóságát az az arrogancia, az a nagyképűség, az a lekezelő stílus, amit önök mind a bizottságokban, mind a plenáris ülésen megengednek maguknak az ellenzéki képviselőkkel szemben. Ezt én csak a „Boldog karácsonyt!” stílusnak hívom. Emlékeznek még ugye, rá, amikor egy nagyon fontos ellenzéki kérdésre miniszterelnök úr nagyon komoly szakmai választ adott, annyit mondott, hogy boldog karácsonyt. Na, ez az arrogáns stílus.

Önök bármit megtehetnek ebben a Házban, önök kiabálhatnak, hazudozhatnak, címkézhetnek, például kisnyilasozhatnak, soha nem utasítják rendre önöket. De ha az ellenzéki felszólaló elvtársnak nevez valakit, akkor meg megvonják tőle a szót, mint ez történt Jakab Péter esetében. Vagy mondjuk, amikor én azt mondom Orbán Viktornak, hogy valami beteges vonzódása van neki a luxusgépekhez, akkor a fönt ülő elnök úr meg akarja tőlem vonni a szót. Hát, mi van ebben sértő, hogy valaki betegesen vonzódik... (*Böröcz László közbeszól.*) Nem a jelenleg fönt ülő elnök úr, de ha akarja, Böröcz képviselő úr, akkor megnevezem, hogy ki volt az, Latorcai János. Nézze meg, videón lehet látni. Ebben mi sértő volt? Önök folyamatosan kettős mércét alkalmaznak, kettős mércét alkalmaznak ebben a parlamentben.

Megint, hogy hozzam az én példám: én szóban helyeztem kilátásba egy nyaklevest egy államtitkárnak, helytelenül, hozzáteszem, teljes mértékben helytelenül. El is fogadtam a büntetést, bár hozzáteszem, annak semmilyen következménye nem lett, hogy ez előtt a mondat előtt a kormány egyik államtitkára sértő mutogatásokat tett egy ellenzéki képviselővel szemben. De helytelen volt, ezért nem fordultam utána nemzetközi bírósághoz, és elfogadtam a büntetést; de még egyszer mondom, szóban.

Mi van azokkal a fideszes képviselőkkel, akik fizikailag megtámadtak egy ellenzéki képviselőt? Fizikailag támadták meg. Kaptak 50 ezer forint büntetést. Sőt, Budai Gyula, aki mellbe vágta Kunhalmi Ágneszt fizikailag, semmit nem kapott. Semmit nem kapott! Pedig odament, és egy hölgyet itt, az Országgyűlésben fizikai atrocitás ért Budai Gyula részéről. Semmilyen büntetést nem kapott!

Ezek azok a kettős mércék. És ha eddig ilyen kettős mérce alapján működtek, felmerül a kérdés, hogy vajon mi lesz ezután, ha még szigorítani szeretnének. Már hallom és látom magam előtt ezeket a párbeszédeteket, mondjuk, az elnök részéről: Szilágyi képviselő úr, ön az Országgyűlés jegyzője, ne nézzen ilyen csúnyán Rogán miniszter úrra! (*Derültség az ellenzék soraiban.*) Majd eltelik egy kis idő: Megint csúnyán nézett, három hónapra kitiltom a Házból. És nincs semmilyen jogorvoslati lehetőség. Vagy mondjuk, megint megszólal az elnök, hogy Kunhalmi képviselő aszszony, a piros blézer sérti a Ház tekintélyét, vegye le. (*Derültség az ellenzék soraiban. - Kunhalmi Ágnes leveszi blézerét.*) Nem veszi? Egy hónapra kitiltom le a Házból, ha nem veszi le. Körülbelül ilyenek lesznek. És ez ellen nem lesz jogorvoslat, csak a nemzetközi bí-

róság nál, ahol majd négy, öt vagy hat év múlva megállapítják a jogsértést, mint ahogy most nemrég megállapították a 2013-as esetekkel kapcsolatosan a jogsértést.

Ez a diktatúra, amit önök alkalmaznak, az ellenzék elhallgattatására tett kísérlet, az egyik legfőbb demokratikus értékrend, a népképviselő megsemmisítésére tett kísérlet. Ezt csinálják önök jelen pillanatban. Mi az embereket képviseljük, őket zárják ki a törvényalkotásból, tőlük veszik el a szavazati jogot, kedves Hende Csaba.

Én úgy gondolom, hogy először végig kellene gondolniuk azt, hogy önök hogy viselkednek, hogy önök hogy állnak hozzá az ellenzéki szavazókhoz, hiszen az ellenzéki szavazókkal csinálják azt, amit velünk csinálnak. Még egyszer elmondom, mi képviseljük az ellenzéki szavazókat. Majd az ellenzéki szavazók, vagyis nemcsak az ellenzéki szavazók, a szavazópolgárok minden választásnál majd döntenek arról, hogy vajon a Ház méltóságát ki sérti meg, önök sértik meg a Ház méltóságát vagy pedig az ellenzék sérti meg. Ezt a választások alkalmával mindig el tudják dönteni.

(0.00)

Az a választási rendszer, amit önök alakítottak át, az a választási rendszer, ami véleményem szerint már alapjaiban egy csalásra épül, annak köszönhetően vannak önök itt most kétharmaddal, és annak köszönhetően alázzák meg, próbálják meg megalázni folyamatosan az ellenzékét, és próbálják meg megalázni folyamatosan az ellenzéki szavazókat. Önök sértik meg az én véleményem szerint a Ház tekintélyét.

Nézzenek magukba és szégyelljék magukat, én úgy gondolom, amikor ilyen förmedvényeket tesznek le az asztalra, mint ez a mostani szigorítás! Önök el akarnak mindenkit hallgattatni, el akarnak mindenkit taposni (*Z. Kárpát Dániel: Ebbe fogtok belebukni.*), el akarnak mindenkit tiporni (*Böröcz László: Ezt ti akarjátok.*), de ez nem fog önöknek sikerülni. Önnek sem, Böröcz képviselő úr, önnek sem! Önnek sem, higgye el, de nyugodtan nyomjon majd gombot, kíváncsi vagyok a felszólalásra. (*Z. Kárpát Dániel: Mikrofonba legyél bátor!*) Kíváncsi leszek majd a felszólalására, tisztelt fiatal barátom, mert van köztünk körülbelül 30 év, és ennyit ad meg körülbelül tiszteletben. Ez a különbség önök között meg miközöttünk (*Z. Kárpát Dániel: Flegmák vagytok, és nagyképűek.*), ennyit ad meg tiszteletben.

Nekem soha nem fordulna meg a fejemben, hogy idősebb emberekről olyan véleményeket mondjak, mint amit ön megenged magának. Ez az arrogancia, ez a nagyképűség, ez jellemzi önöket. Erről beszéltem idáig is, de úgy néz ki, hogy sajnos a szövegértéssel is vannak problémák. Persze, tudom, úgy gondolja ön is, hogy világéletükben önök lesznek majd hatalmon, és önök mindent megtehetnek.

Egyszer minden megváltozik. Én azt kívánom ennek az országnak, hogy valóban változzon meg, valóban legyen egy demokratikus jogállam, amely demokratikus jogállamban normálisan tudunk egymással dolgozni, és nem ilyen stílusban, mint amit önök képviselnek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hohn Krisztina képviselő asszony, LMP, parancsoljon!

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Először is szeretném megköszönni háznagy asszonynak, hogy itt van és végighallgatja a mi véleményünket is. Ez azért is fontos, mert sajnos se államtitkárt, se kormánytagot nem látok *(Hende Csaba: Nincs köze hozzá.)*, pedig azt gondolom, hogy érdemi párbeszédre csak akkor beszélhetünk, ha a másik fél is képviselteti magát. Igen, kormánypárti képviselőtársaim itt vannak néhányan, ami elég furcsa, mert hogy amikor nekünk vannak különféle törvényjavaslataink, amit szeretnénk behozni a Ház elé, és legalább arról vitázni, legalább vitázni róla, akkor az egyik képviselőtársam, aki ennek a törvényjavaslatnak az egyik betérjesztője, ideszólt nekem, hogy nem is érti, hogy miért terjesztjük be, hiszen már a bizottság lesöpörte. Neki akkor elmagyaráztam, hogy tesszük ezt azért, mert minket azért küldtek ide. Én tudom, hogy mi zavaróak vagyunk itt a kormánypárti képviselők szemében, hiszen zavart okozunk a hülye kérdésekkel, a balga felszólalásainkkal, jókat lehet rajtunk nevetgélni sok esetben; szerintem ez is rontja a Ház tekintélyét.

Én azt gondolom, hogy ez a jogszabály vagy törvénytervezet abszolút nem pontos. Pontos akkor lenne, hogy társulna hozzá egy etikai kódex, ami pontosan leírná, hogy melyek azok a szavak, amik a jövőben itt nem hangozhatnak el. Remélem, hogy a „fajankó” szó is köztük van, és azt a mondatot is tartalmazni fogja, hogy vegyen be nyugtatót a képviselőtársam, és ezt se mondhatják majd senkinek, ugye?! Mert én sem értek egyet azzal, hangsúlyozom, hogy pláne a fejem fölött fölmutatnak egy nem mondom meg, milyen táblát, ki se mondom ezt a szót, ez nekem sem tetszik. De az sem, hogy erre válaszul valakit fajankónak lehet nevezni, hatalmamnál fogva, hatalmammal visszaélve lefelé közlök egy ilyen dolgot. Szerintem ez is sérti a Ház méltóságát. De nem csak erről lehetne itt beszélni.

Egyébként eszembe jutott néhány közmondás. Az egyik például, hogy máséban a szálkát is, magáéban meg a gerendát se, és akinek nem inge, az ezt nem veszi magára. Már ne is haragudjanak, de egyszerűen elképesztő az, hogy lassan hátratett kézzel kell majd itt ülnünk, szépen csendben maradni, nem megszólalni; csak nehogy úgy járjunk, mint a versben, hogy így hát egy se ment oda, meg is szűnt az iskola. Ezt önök sem akarhatják, hiszen legalább a demokrácia látszatát fenn kéne tartani, úgy gondolom, mindannyiunk nevében.

Néha már azt érzem, hogy csak látszatdemokrácia van, mert engem még önök itt nem hallottak káromkodni, sem kormányt szidni, mert úgy gondoltam volt polgármesterként, hogy talán hatásos lehet az a kommunikáció, ha emberi nyelven, kulturáltan szólalunk föl. De ez nem mindig igaz, mert én is megkaptam már, hogy hazudok, meg mindenféle egyéb jelzőket. Csak nem értem, hogy miért. Legalább díjazhatnák azt, ha nem politikafrázis-pufogtatásokkal élek itt az Országgyűlésben, hanem szakpolitikai vagy társadalompolitikai problémát hozok ide. De önök élből elutasítanak minden olyan kezdeményezést, amit az ellenzék talál ki, kivéve azt a négyet - Szilágyi képviselőtársam mondta -, elnézést kérek a tévedésért. De általában elmondható, hogy önöket abszolút nem érdekli, hogy mi itt miről beszélünk, hiszen sokszor ide se jönnek, ezzel is kimutatva, hogy mi körülbelül mennyit érünk az önök szemében. Én ezt meg tudom érteni, a kétharmad, az kétharmad. De ne feledjék, hogy a kétharmad, az nem teljhatalom, nem önkényuralom, nem diktatúra és nem királyság. Mi azért jöttünk ide - vagy legalábbis én -, mert ide küldtek.

A múltkor megkaptam az egyik képviselőtársamtól, hogy: ja, listáról? Igen, mint ahogy önök között is vannak olyanok, akik listáról kerültek ide. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.)* Nekem ez a bűnöm, hogy listáról jöttem, ez tény. De ettől még ugyanolyan jogaim vannak, mint annak, aki nem listáról jött, szerintem.

A másik, hogy én nem érzem azt, hogy engem káromkodás miatt ki fognak zárni, mert nem szoktam káromkodni. De azért beszéljük már meg, hogy mi számít káromkodásnak, mert én attól tartok, hogy majd gumiszabályként furcsán értelmezve itt emberek valóban ki lesznek tiltva sokszor olyanért is, ami nem biztos, hogy feltétlenül obszcén. Tehát akkor fektessük le a szabályokat, írjuk le azokat a szavakat, kifejezéseket, mondatokat, amiket majd itt nem lehet elmondani, és majd ehhez tartjuk magunkat.

A másik pedig az, hogy arra gondoltam - most nem elviccelni akarom a dolgot -, hogy például körmösöket is lehetne osztogatni. Rossz vagyok, kimegyek, durr, tíz körmös, képviselő asszony, szégyellje magát, megjár önnek a körmös, mint az iskolában régen. Ott is egyszer kaptam tenyerest - soha nem fogom elfelejteni -, mert nem tollal írtam a házi feladatot. Szerintem itt is meg kéne ezt próbálni.

Már ne is haragudjanak, én megértem, hogy december 12-e egy olyan nap volt, ami számomra is egy felkavaró élmény volt, hogy így mondjam. *(Dr. Kovács Zoltán: No fene!)* No fene, ez így van, engem is felkavart ez a nap, de önök nem hagytak más lehetőséget, mert hiába mondjuk itt a magunkét; már rengeteg választótól megkaptam, hogy tulajdonképpen mi a fenének készülök én föl bármilyen törvényből, úgyse érdekel senkit, hogy mit mondunk. Bár én úgy gondolom, hogy esténként azzal töltik az idejüket, hogy megnézik, hogy mit mondtunk, elolvassák a jegyzőkönyveket, és azt tanulmányozzák, hogy mit mond ez a szerencsétlen ellenzék, ha már egyszer itt

ül a parlamentben. Én úgy gondolom, hogy mindenkinek lehetne önvizsgálatot tartani; ez háznagy aszszonyra nem vonatkozik, mert őt még soha nem láttam olyan szituációban, hogy megsértette volna a házszabályt.

De ha már az etikánál meg a protokollnál tartunk, akkor bocsánat, köszönni nem kell annak a szerencsétlen ellenzéki képviselőnek? Bemegyek az ülés-terembe - mondjuk -, köszönök hangosan, és nem-hogy nem köszönnek előre, mert nő vagyok - kit érdekel? -, de nem is fogadják a köszönést sok esetben. Ne haragudjanak, miért nem? Ez nem tartozik bele a Ház méltóságába, hogy visszaköszönnek? Legalább viszsza-köszönni. Ja, merthogy én nem vagyok fideszes, elnézést, valahogy ilyen furcsa gondolataim vannak, hogy nem vagyok fideszes, ez tény.

Azt szeretném még elmondani, hogy lehet, hogy az ellenzék kicsi és kevesen vagyunk, de kicsi a bors, de erős, szokták mondani, ez is egy közmondás. Rengeteg közmondást lehetne itt elmondani önöknek, beférne az időmbe, hogy felsoroljam az összes magyar közmondást, de ezt most nem fogom megtenni. Viszont még egyszer határozottan kérem, legyen egy kódex - ezt komolyan mondom -, legyen lefektetve, hogy mely szavak nem mondhatóak ki a Házban, de akkor az mindenkire vonatkozzon, mert pont olyan van a betérjesztők között, aki nagyon sokszor átkiabál, nagyon sokszor bekiabál. Azt olvastam, hogy majd nem lehet bekiabálni. Rendben van. De akkor ne csak nekünk, mert érdekes módon sok esetben, elnézést kérek, elnök úr, előfordul, hogy csak mi vagyunk figyelmeztetve, miközben a terem túlsó feléből ugyanúgy bekiabálások vannak. Ugyanúgy! Pillanatnyi érzelmi hatás.; szégyellem, de én is néha bekiabálok, ez tény. Bekiabálok, mert nem látok más megoldást, és felháborodok azon, hogy nem tudom én, már hatvanszor voltam Soros-ügynök meg bevándorláspárti nem tudom micsoda. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.)* Akkor százszor. De már úgy szeretnék találkozni egyszer ezzel a Sorossal, hogy legalább ismerjem meg, ha már ezzel vagyok vádolva.

Én úgy gondolom, hogy ezek az általános panelek, amiket önök alkalmaznak itt rendszeresen velünk szemben, ez már több mint felháborító. *(Derűltség az ellenzéki pártok soraiban.)* Lehet, hogy ez vicces, nem tudom, hogy mennyire vicces, de én ezt komolyan mondom. Mert egyszerűen az embernek néha már elege van, és kénytelen elmondani a véleményét néha, hogy meghallgassák és önökhöz is eljusson.

(0.10)

Higgyék el, hogy ez nem csupán az én véleményem, ezt nagyon sokan így gondolják az itt ülők közül is, meg azok közül is, akik ebben a késői órában még biztosan nézik feszülten a képernyőt, és megpróbálják kihámozni, hogy miről beszélnek.

Szó van arról, hogy intézmények látogatása, s a többi. Az M1-et tiszteltetem. Én még soha nem mentem be közintézménybe hívatlanul.

Mentem már közintézménybe, orvoshoz vagy kórházba, ha beteg voltam, de egyébként nem. De gondolkodtam ezen, hogy szeretnék. Nem azért szeretnék, hogy odamenjek verekedni vagy pofozkodni, de valahogy információhoz kell jutnom. Sajnos, néha azt tapasztalom, hogy itt aztán erőből mindent lenyomnak a torkunknak. Egyetlenegy darab, mondjuk, általam vagy a nevemhez is köthető módosító javaslatot még el nem fogadtak. Mert mind rossz, mind szakmaiatlan, mert mi teljesen aluliskoláztunk és abszolút tájékozatlanok vagyunk, ugye? Mert ez tűnik ki. Ezzel a törvénnyel is az lesz, tudjuk, hogy ez is le lesz nyomva a torkunkon, hiszen kétharmad van, kit érdekel, hogy mit mondunk.

Én annyira szeretném megérni azt, ha nem leszek itt, akkor is, hogy önöknek le kelljen ülni és kelljen egyeztetni. Néha előfordul, ezt beismerem. *(Z. Kárpát Dániel: Pitizni fognak!)* Nem, csak hogy kelljen, legalább annyira - remélem, a magyar választók ezt majd meghallják -, csak annyira, hogy igenis kelljen leülni és kelljen néha kompromisszumot kötni. Mert mi elmondjuk, hogy mondjuk, egy szakmai szervezet mit javasol, tehát nem a Hohn Kriszta találta ki, hogy adott törvényben módosítani kellene a jogszabályt, hanem a szakma képviselői, akik hozzám még oda mernek jönni, mert én nem bántom őket, már szavakkal. Elmondják, hogy mit adjak be vagy mi a probléma. Én ezt idehozom, önök meg, sutt, lesöprik már bizottsági szinten. *(Derűltség. - Kunhalmi Ágnes: Suttu?)* Suttu! Mert egyszerűen nem lehet mást mondani. *(Közbeszólás az LMP padsoraiból.)* Ja, a suttu is csúnya! Jó. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Jobb, mint a „franc”!)*

Most térjünk ki erre is, mert az is fontos, hogy igenis vannak olyan országgyűlési képviselők... De nem a Hoppál Péter, ezt előre mondom, mert múltkor megsértődött, pedig ő nem volt ilyen. El kell hogy mondjam, ő nem volt ilyen soha az életben, engem polgármesterként nem bántott és semmiféle rosszat nem tett nekem, ezt ezúton is üzenem neki, mert sajnos nincs itt. De igenis tudok olyanokat, akik a polgármestereknek akár obszcén kifejezésekkel élve olyanokat mondanak, hogy elájulok, de tényleg. Hogy meri - és itt jön az intézménylátogatással összefüggésbe - egy egyéni országgyűlési képviselő az adott polgármestert fenyegetni, szőnyeg szélére állítani és mondogatni, hogy nem leszünk ám jóban? *(Derűltség az ellenzéki képviselők padsoraiból.)* Meg hadd ne mondjam... Ne nevessetek, mert ez tényleg így volt! És azt mondja, hogy én nem mondom, de ha jól akarsz magadnak, akkor ezt ne csináld! Micsoda?! Hát, hol van az leírva, hogy az országgyűlési képviselő főnöke a polgármesternek, már ne is haragudjanak? Ez nem sérti a Ház tekintélyét? Úgy gondolom, feltételezem, hogy a miniszterelnök úr nem is tudja, hogy mi folyik a terepen, a vidéken néhány esetben. Nem mindenki csinálja ezt, még szerencse, de legalább ötharagudjanak, hogy az országgyűlési képviselőt tudok, aki rendszeresen presszionálja a polgármestert. Ezt szabad? Ez teljesen normális, hogy odamegyek és fenyegetőzők?

Még jó, hogy nekem nem ilyen országgyűlési képviselőm volt, mert különben nem tudom, mit csináltam volna. *(Dr. Varga-Damm Andrea az elnök felé: Beszélhet még 15 percet?)* Nem, elég ennyi! Adott esetben előfordul olyan, hogy szerencsétlen polgármester próbál annak az országgyűlési képviselőnek udvarolni, mert vannak ilyen körzetek is, és az országgyűlési képviselő a többi polgármester előtt azt mondja neki, hogy ne nyaljad a mic sodámat, mert utálok, ha ezt csinálod. Már bocsánat! Tehát nem csak minket kell nézni.

Igen, igazuk van, nem tartunk fel ilyen táblákat, teljesen, totál egyetértek. Nem trágárkodunk, nem beszélünk csúnyán, nem azért küldtek minket ide. De az etikai kódexet szorgalmaznám, hogy melyek azok a szavak, kinek kell köszönni. Tessék megtanítani! Ki az, akinek köszönni kell, kinek kell köszönni, milyen mértékben, hogyan illik köszönni, mit illik válaszolni, és hogy illik viselkedni. Akkor ezt is írjuk le, mert úgy látom, hogy ezt sem tudja mindenki! Köszönöm szépen a szót. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Ne hagyd abba! - Nagy taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm a felszólalását, hogy a XXI. században megjelenítette Rotterdami Erasmust, ilyen problémákkal küszködött, csak azóta eltelt ötszáz év. Bósz Anett képviselő asszony, független, parancsoljon!

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Hohn Krisztina képviselőtársam után nehéz megszólalni, de igyekszem.

Figyeltem ma reggel Kocsis Mátét, amikor ezt az előterjesztést megtette előterjesztőtársaival, méltán nagy tiszteletű előterjesztőtársaival. Az a helyzet, hogy amikor azt látja az ember egy képviselőtársán, hogy még a saját előterjesztését is szégyelli, és éppen ezért képtelen megfelelő hangerővel, megbotlás nélkül előadni a saját mondanivalóját itt az Országgyűlésben, az valami elképesztő. Kocsis Mátétól megszokhattuk, hogy igen vastag az a bőr.

Az a helyzet, hogy Kocsis Máté egy egészen rosszul felépített érvrendszerrel és egy egészen rosszul felépített megszólalással indította ezt a vitát. Eltelt azóta vagy tizenkét óra ebből a napból, de nem probléma, mi akár egész éjszaka hajlandóak vagyunk itt lenni és vitázni önnel, mert egy nagyon különös helyzet alakul ki az Országgyűlésben. Szeretném a figyelmet felhívni arra, hogy Kocsis Máté és képviselőtársai ma reggel azzal érveltek, hogy számos demokráciában a házszabály, illetve a képviselők jogállásáról, jogairól és kötelességeiről szóló törvény jóval szigorúbb a magyarnál.

Szeretném elmondani, hogy azért azok működő demokráciák. Én azokat a demokratikus intézményrendszereket, azokat a jogállamokat, tisztelt képviselőtársaim, nem hasonlítanám egy kiépülőben levő autoriter rendszerhez, a jelenlegi magyar helyzethez, amelyben önök nem másra készülnek ezzel a törvénnyel, mint hogy a kormánytöbbség kezébe valamifajta

olyan gumiszabályrendszert adjanak, amivel egyszerűen bosszúhadjáratot lehet folytatni az ellenzék tagjai ellen. Nemcsak itt, a plenáris ülésen, hanem a bizottsági munkában.

Önök azzal vádolnak bennünket, hogy mi nem tervezünk, nem járunk be a munkahelyünkre. Szeretném elmondani, hogy például az ellenzéki vezetésű bizottsági ülések, amelyeket össze próbálnak hívni képviselőtársaim, rendre elbuknak azon, hogy a kormánypárti képviselőtársak nem kívánják hozzá biztosítani a határozatképességet. Nézek azon képviselőtársaimra, akikkel egy bizottságban ülök, ahol mindig nagy örömmel fogadjuk azokat a leveleket, amelyekben biztosítanak minket arról, hogy eszük ágában nincs bejönni a munkahelyükre, és vitát folytatni azokról a témákról, amelyek egyébként a magyar társadalmat költségvetés-politikai és egyéb ügyekben is érintik.

A helyzet úgy áll, hogy az önök kommunikációja ebben a törvénymódosító javaslatban, csakúgy, mint számos területen, hazug. Egyszerűen azt állítják rólunk, hogy kulturálatlanok, inkompetensek vagyunk, rossz szándékúak vagyunk, ami nem igaz. Azt nem értem, hogy miért választották ezt a kommunikációs megoldást az után az október 13-a után, amikor a helyi vezetésért kampányoló ellenzéki polgármesterjelölteket és képviselőjelölteket is ugyanezekkel a vádakkal illették, hogy őket csak a hatalom érdekli, ők csak balhézni tudnak, ők nem képesek elvezetni ezeket a településeket, amelyeknek polgármesterei székeit legtöbb esetben vagy nagyon sok esetben meg is nyerte az ellenzék. Az elmúlt hetekben inkább az derült ki, hogy például a volt fideszes vezetések békülékenyen viszonyulnak a jelenlegi ellenzéki városvezetésekhöz. Azt gondolom, hogy nem véletlenül, hiszen, ahogyan itt már Demeter Márta képviselő asszony is utalt erre, az önök kormányzását mind helyi, mind központi szinten átszövi a korrupció. Van tehát mitől félni. Tehát azt gondolom, nem véletlenül születik ez a törvénymódosító javaslat, nem véletlenül próbálnak házszabályt módosítani és megfosztani bennünket adott esetben attól is, tisztelt képviselőtársaim, hogy keményebb szavakat használjunk, keményebb hangot üssünk meg az Országgyűlésben.

(Hende Csabához fordulva:) Látom előterjesztő urat, hogy rázza a fejét, de nagyon sokszor beszélünk már jogállami kérdésekről ebben a patkóban, és azt gondolom, nem túlzás azt állítani, hogy nem a jelenlegi társadalom, mert a jelenlegi társadalmat a propagandamédián keresztül sikeresen elaltatták, nagyon sok esetben itt milliók nem tudják és nem is akarják felemelni a szavukat az ellen a gyalázat ellen, ami zajlik a kétharmad padsoraiban. Nekünk viszont történelmi felelősségünk itt az ellenzék padsoraiban, hogy rázzuk a véscsengőt, és el tudjuk mondani, hogy ez a kormányzás, illetve az elmúlt kilenc év a történelemkönyvek legsötétebb oldalán fog landolni, azokon az oldalakon, ahol leírják, hogy demokratikus eszközöket felhasználva egy autoriter rendszer kiépítésének volt szemtanúja a magyar társadalom.

(0.20)

Ez még csak nem is az Európai Unió vagy nem is az ellenzék vagy az ellenzéki szavazók előtt kínos, hanem majd a jövő generációi előtt lesz kínos, amikor kimondható lesz az, hogy önök hány évtizeddel vetették vissza ennek az országnak a fejlődését akár gazdasági, akár társadalmi szinten. *(Derültség a kormánypárti oldalon. - Böröcz László: Ezt el is hiszed?)* Ugye, kormánypárti képviselőtársaim azt mondják, hogy ezt én sem hiszem el; hát, nézzenek meg olyan elemző központokat, amelyek függetlenek, ne olyanokat, mint a Századvég, vagy olyanokat, amelyeket a saját zsebükből rántanak elő, hanem olyanokat, amelyek nemzetközi összehasonlításokat tesznek közzé az országunkról. Ezek egyértelműen megmutatják azt, hogy regionális összehasonlításban is kínos az, ami hazánkban történik. Az, hogy a demokratikus intézményrendszert tönkretették, az, hogy a fékek és ellen-súlyok rendszerét tönkretették, az az arrogancia, amivel társadalmi csoportok széles skáláját fosztották meg az egyenlő méltóság és az egyenlő bánásmód elvétől, az nemcsak elfogadhatatlan, de azt gondolom, hogy felhatalmazza és kifejezetten kötelezi az ellenzéki képviselőket arra, hogy minden törvényes eszköz mellett megragadva küzdjenek az ellen, amire önök használták a kétharmadot, és használják jelen pillanatban a kormányzásukat.

Egész egyszerűen arcátlanság évszázados demokráciákhoz mérni a jelenlegi törvénymódosítást, és olyan országokhoz hasonlítani a jelenlegi házszabályunkat, ahol egyébként valóban van demokratikus kultúra, ahol valóban van vitakultúra. Ugyanis nem tudjuk elégszer elmondani ebben a tereben és számos más fórumon, hogy a demokrácia előnye a diktatúrával szemben éppen az, hogy a közjó is vitákban dől el. Ez az, amit önök ebben a Házban megszüntetni kívánnak.

Én nagyon jól értem ennek a törvénymódosító javaslatnak az elsődleges szándékát, ez pedig az, hogy jaj, de jó lenne, ha nem tennének fel nekünk kínos kérdéseket. Jaj, de jó lenne, ha megszűnne az Országgyűlés ellenőrző szerepe. Jaj, de jó lenne, ha nem lenne az ellenzék abban a helyzetben, hogy megjelenhet közintézményekben, és akár egyénileg, akár csoportosan gyakorolhatja azt a jogát, hogy ellenőrzi ezeket az intézményeket.

Mi magunk egyébként számos területen bizonyítottuk azt, hogy mennyire szükség van az önök kormányzása alatt arra a tevékenységre, amit mi folytatunk, ugyanis jelen pillanatban az oknyomozó újságírás ebben az országban elsősorban a parlamenti ellenzékre hárul. Mi voltunk azok, akik olyan ügyeket föl tudtunk göngyöltíteni, ami önöknek kínos volt, akár helyi, akár központi szinten. Ezek vezettek el oda, tisztelt képviselőtársaim, hogy az óriási mellényvel rendelkező helyi vezetők, akik azt képzelték magukról, hogy nélkülük már másnap összedől az egész város vagy az egész település, ha 13-án váltás van demokrata oldalról, azok is leválthatóvá váltak.

Én értem azt, hogy ez után az október 13. után önök új eszközökhöz szeretnének nyúlni, nehogy véletlenül az ellenzék gyakorolni tudja a jogait, nehogy véletlenül az ellenzék meg tudja mutatni, hogy számos területen jobban csinálná azt, amit önök tesznek. De én azt gondolom, hogy nem fog sikerülni. Azért az önkormányzati választások során és a kampány során is megtanultuk azt, hogy minél nagyobb a túlerő, minél inkább visszaélnék azokkal az intézményekkel, lásd a VIII. kerületi kampánycsapat főhadiszállásán megjelenő rendőri razziát, visszaüt, tisztelt képviselőtársaim. Tehát lehet egy darabig azt csinálni, hogy hatalmi arroganciával meg gigantikus erővel odacsapni, és azt mutatni, hogy önöknek bármit lehet, de én azt gondolom, hogy 13-án legkésőbb este 10 körül meg kellett tanulják, hogy ebből egy idő után, ha most csak egy kisebb társadalmi csoport is, de meg fogja mutatni önöknek, hogy ebből elég.

Én azt gondolom, hogy mi kölcsönösen tudjuk egymást erősíteni, ez a Ház, illetve az utca, ez a Ház, illetve a szavazóhelyiségek, és a következő időszak el fog minket juttatni odáig, hogy le tudjuk váltani a nemzeti együttműködés rendszerét. Önöket nem az zavarja, hogy itt volt egy parlamenti demonstráció, mert ha ez zavarta volna önöket, akkor már idén januárban benyújtották volna ezt a módosító javaslatot. Önöket az zavarja, hogy a tavaly december 12-i események eljuttattak minket október 13-ig. Eljuttattak minket odáig, hogy azt néztük, hogy mit tehetünk azért, amit ez a társadalom már régóta vár, hogy végre fölemelkedhessen, végre megszabadulhasson legalább helyi szinten a fideszes vezetésektől. Persze van számos olyan település, ahol ez nem sikerült. De az a helyzet, hogy a következő időszak bőven elég lesz az ellenzék számára ahhoz, hogy a kormányt is le tudja váltani. S bármilyen döntést is hoznak jelen pillanatban, bármit is csinálnak ebben a vitában, akár a ma éjszaka folyamán, akár a következő hetekben itt az Országgyűlésben, ez az ellenzék már nem lesz abban megállítható, hogy leváltsa ezt a kormányt. Én azt gondolom, hogy ezzel nemcsak a magyar társadalom, de feltehetően az Európai Unió is jobban fog járni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalók sorozata következik. Varju László képviselő úr, DK.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy ebben a vitában időnként vissza kell térni arra a megállapításra, hogy igazából mi végről van ez a törvény, amit önök ide élénk terjesztettek. Nyilvánvaló és világos, hogy ez a Fidesz rettegésének a törvénye, amivel az ellenzékétől való félelmükben a korlátozásokat akarják bevezetni. Természetesen nem a képviselők itt az igazi célpont, hanem azok a választók, akiket meg akarnak rémíteni azzal, hogy önök arrogáns módon próbálnak válaszolni a választási vereségükre.

Én úgy gondolom, hogy amikor 37 törvényt akasztanak ide mindenkinek a nyakába, miközben azt mondták, hogy nem törvénygyárat akarnak üzemeltetni, itt most a hirtelen önöknek fontos dolgokat előveszik, és ezzel próbálkoznak, és próbálnak minden olyasmit megoldani, amit fontosnak tartanak.

A mai napon Halász képviselő úr a vezérszónoki körben két olyan dolgot említett, amire szeretnék visszatérni, de egyre biztosan, legalábbis ebben a hozzászólásban. Idézem őt: aki nem játszik anarchistát, nem akadályozza a munkát, az nem kap büntetést. Hát, tisztelt képviselő urak, önök, akik ezt a törvényt ide beterjesztették azért, hogy befogják az ellenzék száját, és hogy megfenyegezzék nyíltan, s úgy, ahogy most önök emellett felállnak és kiállnak, tisztelettel jelzem, hogy önöktől nem riad meg senki. Az a törvénytárs ára, amit most önök itt előállítanak, és az előbb azt mondták, hogy majd drága lesz nekünk, hát tisztelettel jelzem, hogy szó sincs erről. Önöknek nincs joga ehhez, nem is szabad, hogy az legyen, mert Alaptörvény helyett lesz alkotmány, és akkor lesz köztársaság is Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hende Csaba alelnök úr, Fidesz, két percben.

HENDE CSABA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon gyorsan: Demeter Márta képviselő asszony azt kérdezte, hogy mi a teendő, ha az állami szervek megtagadják a tájékoztatást. Azt tudom válaszolni, hogy a törvényben ezután is benne lesz, ahogy eddig is benne volt, hogy az állami szervek kötelesek a képviselőket a munkájukban segíteni, az ahhoz szükséges információkat megadni, és a közintézményekbe való belépés is lehetséges lesz.

Itt reagálnék Bósz Anett szavaira is. Ő a helyszíni ellenőrzés ellehetetlenítéséről beszélt. Egyáltalán nincs ellehetetlenítve a helyszíni ellenőrzés. Természetesen nem éjnek évadján, nem a földön fetrengve, nem egy közintézménybe azzal az illegitim céllal betörve egy felhevült tömeg élén *(Dr. Vadai Ágnes: Nem volt betörés, beengedtek minket!)*, hogy ott követeléseket beolvastassanak a televízióban. Ez mind-mind törvénytelen, tisztelt képviselő asszony, és egyben nevelés is.

Hohn Krisztina kifogásolta, hogy a kormány nem képviselteti magát a vitában. Tisztelettel tájékoztatom, hogy a kormány általában soha nem képviselteti magát az országgyűlési törvény és a házszabály vitájában - tessék visszanézni az elmúlt időszakot -, tekintettel arra, hogy mindezt az Országgyűlés belügyének tekinti.

Szilágyi György az SMA-betegségben szenvedők kérdéséről emelte ki. Szeretném tájékoztatni a tisztelt házat, hogy az állam minden 18 év alatti SMA-ban szenvedő beteg számára biztosítja az Európa-szerte elfogadott kezelési lehetőséget. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem igaz!)* Idén 1,6 milliárd, jövőre ezen felül még

további 1 milliárd forintot biztosítunk erre a célra. Vannak Európában gyógyszerként még nem forgalmazható, egyébként méregdrága készítmények, és az orvosok még vizsgálja, hogy ezeket miként lehet bevonni a kezelésbe. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(0.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, MSZP!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Az intézménylátogatásról csak annyit, hogy első fokon a bíróság nekünk adott igazat, jogosan voltunk ott, úgyhogy keressenek esetleg egy olyan bírót, aki a saját szájuk íze szerint dönt majd.

A másik: Kocsis Máté azt mondta, hogy a fodrászhoz is be kell jelentkezni. Kérem, a NAV-ellenőr sem szokott bejelentkezni egyébként a fodrászhoz, amikor meg akarja nézni, hogy szabályosan járnak-e el, adnak-e például blokkot.

A másik, Mátrai Márta háznagy asszony, kérdezném öntől, mi a véleménye. Tasó: „Mit pofázol bele, kisanyám?” „Vedd le, Ági, a babydollt!” Kövér László: „Elmebeteg gyülekezete!” „Hozzatok egy gyógyszer nekik!” Tessék, a véleményét szeretném hallani!

Hende úr, nemzetközi példák. Brit, német, francia szankciókat emleget, csak hogy az ott alkalmazott szankciók az ott dolgozó ellenzéki képviselők jogainak teljes és százszázalékos biztosítása mellett léteznek, nem úgy, mint itt Magyarországon, ahol az ellenzéki képviselőknek alig maradt joga, és így lényegében még ennél is tovább szankcionálnak bennünket. Kérem, a magyar történelemben mindig akkor viselkedtek így az országgyűlési képviselők, ha a jogaikat korlátozni akarták. Így volt ez a dualizmusban, és így volt ez a két világháború között is. 1904, 1912, '24, és most '19-ben is erről van szó. Gondoljunk csak a rabszolgatörvényre, házszabályellenesen zárták le a vitát, lesöpörték több ezer módosítónkat, elvették önkényesen a szót a vitában országgyűlési képviselőktől, amíg még a szólás joga náluk volt. A közszolgálati médiumokba nem engednek be minket, és itt sorolták a képviselők egyébként, hogy mi mindent megtettek azért, hogy az ellenzék degradálják, mert nem tekintik politikai partnernek a hazai ellenzékét. Orbán nem válaszol egyetlen hozzá intézett kérdésre sem normálisan, ez azért van, drága képviselőtársaim, magunknak is mondom, mert egész egyszerűen ezzel elismerné ellenzéki partnernek a képviselőit, de ezt ebben a rendszerben nem teheti. Köszönöm. *(Taps az ellenzék padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bósz Anett képviselő asszony, független!

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Még annyit egészen röviden szeretnék hozzátenni a

nemzetközi példákhoz, hogyha már beszéltünk erről is, hogy Nagy-Britanniára hivatkoztak, szeretném elmondani, hogy a házelnök ott szigorúan visszavonja magát mindenféle politikai véleménynyilvánítástól. Én azt szeretném látni, hogy itt ebben a Házban a házelnök tartózkodjon mindenfajta politikai véleménynyilvánítástól. Ezzel szemben mit látunk? Hogy Kövér László rendre a propagandamédiumokban megjelenik, gyalázza az ellenzéket, gyalázza a menekülteket, bizonyos társadalmi csoportokat, és ez megengedhetetlen. Szóval nem tudom, hogy miért kell arról fogalmi vitákat folytatnunk itt éjnek idején, hogy mi az, ami megengedhető, meg mi az, ami nem megengedhető. Nagyon örülnék, ha a különböző jogrendszerekből nem valamifajta ilyen nagyon különleges egyveleget gyűjtenének össze, ami a lehető legrosszabb eredményt hozza, és aztán utána önök szabadon folytathatnának bármi agyregmet itt ebben a Házban vagy akár a közintézményekben, médiumokban. Köszönöm. *(Taps az ellenzék padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha azon gondolkodunk, hogy mi sérti a Ház tekintélyét, álláspontom szerint egyértelműen az, hogy csomagban szavazták le azt a több mint ötszáz jobbikos, több ezer ellenzéki módosító javaslatot, amelyeket a költségvetési javaslatokhoz benyújtottunk. Mi az, amit csomagban szavaztak le önök, önök is, akik itt ülnek egyesével? A lombikbíbiprogramra nemet mondtak, nemet mondtak a ritka betegségben szenvedők teljes körű támogatására, nemet mondtak a lakástakarék-rendszerek állami támogatásának visszaállítására, nemet mondtak a bérlakásprogramra, nemet mondtak a kilakoltatások teljes körű leállítására. Eközben zsarolják nem csak a választópolgárokat, de polgármestereken keresztül teljes városok lakosságait, azzal próbálják zsarolni őket, hogy majd nem jut nekik fejlesztési forrás, ha nem állnak szóba önökkel úgy, ahogy szeretnék, és nem az önök embezeit, küldötteit választják meg. Az eredmény ismeretes október 13-án. Ennyire szeretik a magyar embereket, ha zsarolják őket.

És azt is el szeretném mondani önöknek, hogy a házszabály áteröltetésével most megpróbálnak újfajta szabályokat bevezetni: hát nem gondolnak arra, hölgyeim és uraim, hogy néhány év, és önök ellenzékben lesznek? Miért viselkednek úgy, mintha ez a jelenlegi hatalmuk örökké tarthatna? Lehet, hogy két és fél év múlva önök ellenzékbe szorulnak, lehet, hogy csak hat év múlva, egyikünk sem jós, de ne viselkedjenek úgy, mintha ez a tünékeny dolog, ami most a kezükben van, örökké tartana! Nem fog örökké tartani, és ugyanúgy fognak viselkedni önökkel, ahogy most viselkednek másokkal.

Vannak önök között nagyon korrekt, becsületes emberek, itt a teremben is, akik úgy viselkednek, ahogy azt a Ház méltósága megkívánja. Én háznagy

asszonyt idesorolom, Bányai alelnök urat is egyértelműen idesorolom; a többiek nevét azért nem sorolom fel, mert nem akarom bajba keverni őket, de a helyzet az, hogy lenne kiról példát venni még a saját soraikban is.

El kell hogy mondjam, egy hatalom és egy ember valódi arca akkor derül ki, amikor hatalmat kap a kezébe. Hát, önök ezt az arcot tökéletesen megmutatták az utóbbi napokban. *(Taps az ellenzék padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most visszatérünk előre bejelentett felszólaló képviselők véleményének meghallgatásához. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, Jobbik, parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én ezt a beterjesztett két javaslatot, illetőleg annak indokát egy másfajta megközelítésből szeretném bemutatni.

Nem tudom, hányan nézték végig azt a videót utólag, ami október 21-én a miniszterelnök napirend előtti beszédekor felvetetett. Én megnéztem. Nekem ez a videó és a jelenlét során tapasztaltak mutatták meg leginkább, hogy bár vélhetően október 13-ának is köze van ehhez a két javaslatához, de szerintem sokkal inkább köze van annak, ami ott, azon a napon történt.

A miniszterelnök nyolc perce beszélt, amikor is Hadházy Ákos kivitte a táblát. Amikor Kövér László házelnök úr észlelte ezt, megállította a miniszterelnök urat, és figyelmeztette Hadházy Ákost arra, hogy jogellenesen cselekszik, és ennek következménye lesz. Ezek után házelnök úr hátradőlt, és tulajdonképpen csak egyet nem tett, nem fityörözött, de egyáltalán nem érdekelte őt az, ami itt zajlik. Miért is nem érdekelte? Azért nem érdekelte, mert előtte volt egy választás, ami előtt Borkai Zsolt botránya láthatóan ráhullik a Fideszre. Tarlós István, Kövér László érzekelte, hogy lehet, hogy nem Győrben hullik rá a Fideszre, de ráhullhat az ország számtalan helyén, ahol olyan erkölcsös és felelősségteljes polgárok élnek, akik azt mondják, hogy ha a Fideszben ez elfogadott, és ez a rendszer, akkor abból nem kérünk. Tarlós István kinyilvánította szavakkal is, hogy Borkai Zsoltnak vissza kellene lépnie. Majd kihirdeti Borkai Zsolt egy pénteki napra, hogy sajtótájékoztatót tart. Mindenki tudta, aki gondolkodni tud, hogy a visszalépését és a lemondását fogja bejelenteni.

Ma már tudjuk: Kövér László kérte. Majd mi történik? Lemondják a sajtótájékoztatót, és végigmegy ez a folyamat. A Fidesz és a miniszterelnök megalázta Tarlós Istvánt, és megalázta Kövér Lászlót is, az 1-es számú tagkönyv tulajdonosát.

Én azt gondolom, hogy ez az egyetlen adekvát reakció volt Kövér László részéről, hogy ha ti megaláztatok a pártomat, megaláztatok annak a közösségnek a tekintélyét, akkor most szépen kezeljétek ezt a kérdést, ahogy tudjátok. Kövér László számára rendelkezésre állt a hatályos országgyűlési törvény 49. § (4) bekezdése, amely azt mondja, hogy ha a képviselő az

Országgyűlés tekintélyét, rendjét súlyosan sértő magatartást tanúsít, illetőleg magatartásával a házszabályi rendelkezések, tanácskozási rendek szavazásra vagy szemléltetésre vonatkozó szabályait megszegi, az ülést vezető elnök rendreutasítás és figyelmeztetés nélkül javasolhatja a képviselő kizárását az ülésnap hátralévő részéből, majd jön az esedékes tiszteletdíj-csökkentés. Tehát Kövér László házelnök úr kizárhatta volna Hadházy Ákost. De nem zárta ki. Figyelmeztette, és ennyi volt. Aki megnézi a videót, láthatja a fideszes jegyző arcát végig a folyamat alatt, aki értetlenkedésének ad hangot az arcával, hogy itt miért nem történik semmi több. Hát, azért nem történt semmi több, kérem szépen, mert önök között már nincs meg az a harmónia, ami ezt a monolit rendszert létrehozta. Megszakadt a harmónia. Megszakadt a harmónia.

(0.40)

Rendelkezésre állt az eszköz, és az eszközt nem használták. Majd ezek után még miniszterelnök úr beszélt, beszélt, beszélt, még beszélt a miniszterelnök úr sokáig, amikor is a Kubatov-kommandó, a hét ördög az utolsó sorból megérkezett, és felszámolta ezt a helyzetet.

Én végignéztem a fideszes és KDNP-s képviselők arcát, hiszen folyamatosan igyekszem figyelni önöket, hogy gesztusaikból és testbeszédükből mi derül ki: hát, eléggé értetlenül néztek önök mindannyian Kövér Lászlóra, hogy miért nem folytatódik tovább az intézkedés; önökért én se tettem volna további intézkedést.

Ezért van az, kérem szépen, hogy ebben az új javaslatban, a 2. §-ban egy új intézményrendszert hoznak létre, ahol azt mondja, hogy az ülés vezetésében közreműködő, valamint az általa a tárgyalási rend fenntartására felkért bármely, az ülésteremben tartózkodó jegyző is segíthet. Tudják, melyik szó nincs odaírva? A „felkérésre” szó nincs benne. Tehát nem kell az elnöknek felkérnie a jegyzőt arra, hogy intézkedjen, hanem intézkedhet, magától intézkedhet. Azért intézkedhet magától, mert akkor, ezen a napon a fideszes jegyző, aki ott ült Kövér László mellett, anynyira értetlenül állt a helyzet előtt, hogy miért nem folytatódik intézkedés, hogy most ezért ajándékba megkapta ezt a lehetőséget, és nem kell felkérni. Azaz nem Lukács László jegyző úrnak szánják azt, hogy ha a jövőben az elnök nem intézkedik hathatósan, hogy szépen kivezessék, megbüntessék, felkoncolják és felnégyeljék a képviselőt, hanem már a jegyző is, különösen a fideszes jegyző is ezt megteheti.

Azt szeretném önöknek mondani, hogy egy nagy hibát elkövettek ebben a javaslatban, ez pedig az, hogy az országgyűlési törvény preambulumát el tetszettek felejtetni átírni, merthogy az OGY-törvény preambuluma meghatározza azt az elvet és szellemiséget, amelyet minden egyes alatta lévő jogszabályhelynek szolgálnia kell. Ez pedig a következő: „megerősítve,

hogy a demokratikus állami működés nélkülözhetetlen feltétele, hogy az Országgyűlés törvényhozó és végrehajtó hatalom feletti ellenőrző feladatait hatékonyan és átláthatóan gyakorolhassa” - ez az egyik pont. A másik: „hangsúlyozva valamennyi országgyűlési képviselő közös felelősségét Magyarország, a magyar nemzet és a közjó szolgálatáért, biztosítva a képviselői jogok rendeltetésszerű gyakorlásának sérthetlenségét és az Országgyűlés közjogi helyzetéhez méltó működését”. Ezzel az a probléma, hogy hatékony ellenőrzés csak akkor lehet, ha nem kell előtte heteken át levelezni intézmények vezetőivel ahhoz, hogy be lehessen lépni egy intézménybe érdeklődni.

Egyébként még annyit szeretnék mondani, hogy sem NAV-ellenőrzésnél, sem ÁSZ-ellenőrzésnél, sem rendőrségi vizsgálatnál nem a vizsgált személy dönti el, hogy milyen adatokat ad át, hanem az intézmény, az ellenőrző intézmény határozza meg, hogy mikor mit akarok látni. Nagyon érdekes lenne ezek után, ha ezen tervzet szerint önök mindössze csak egy egyeztetett módon történő tájékoztatói lehetőséget biztosítanak. Nincs még az sem ebben a jogszabályhelyben, hogy beléphetünk az intézménybe. Ne tessenek elfelejteni, képviselőtársaim, a belépés lehetőségét totálisan törölték, csak az van odaírva, hogy „tájékoztathat”. Majd azt fogják az intézmények vezetői válaszolni, hogy írásban bármilyen kérdésre válaszolnak, vagy előre megbeszélte időpontban, mint például a televízióban, ahol heteken át leveleztem azért, hogy konzultálhassak, és a büféig jutottam el, amely a bejáratától négy méter. Tehát a vezérigazgató a büfében válaszolt az előre leírt húsz darab kérdésemre; egyébként nem válaszolt, csak úgy csinálta, mint ha válaszolt volna.

Én pontosan tudom, hogy mi az, amiről beszélek, és mennyire nem tudjuk az ellenőrzés jogát gyakorolni. Tehát az a lényeg, hogy a preambulum és ez az új szabály arra, hogy milyen korlátozó lesz a mi ellenőrzési lehetőségünk, teljes mértékben egymással szemben áll. Nagyon remélem, ha ezt önök áterőltetik, akkor az Alkotmánybíróság ezt visszadobja.

Ebben a javaslatban van jó pár teljesen felesleges szabály. Látszik egyébként, hogy önöket október 21-e sokkolta, már Kövér Lászlóban sem bíznak, ezért ezt beterveztették, de azért, hogy úgy tűnjön, mintha egyébként nem ezért jött volna be ez a módosítás, mindenféle teljesen felesleges új szabályokat hoznak be, egyszerűen nem is értem, hogy minek.

Például az Országház képét meg sziluetttjét, nem hiszik el, a 27/A-I. §-aiban kell szabályozni, mintha valaha is felmerült volna olyan probléma, hogy az Országház képét és sziluetttjét arra nem jogosultak használni, hogy úgy töltsék fel, mint a halott, de reményeim szerint nem a tájékoztatatlanságom okozza. Most hirtelen ezt annyira szabályozni kellett, hogy csuda, és ez is igazolja egyébként, hogy ezek töltelékszabályok.

Aztán az van ideírva, hogy a 11. § egy új (2a) bekezdéssel egészül ki: amikor távol marad egy képviselő, előzetesen kell bejelenteni. Biztosan tudják,

hogy minimum négyötöde a képviselőknek vidékről jár a parlamentbe. Na most, autóbalesetek tömege rendszeresen, esetlegesen akár a képviselőnek, akár a családjának, akár a gyermekének bármilyen egészségügyi problémája felmerülhet, vagy bármely egyéb baleset, ami miatt akadályozva van, hogy beérjen ide, az ülésterembe és a szavazásra. Hogy lehet előre bejelenteni azt, ami aktuálisan akkor következik be, amikor éppen jönne a képviselő, vagy az elindulása előtt? Egyszerűen vicces, hogy erre vonatkozóan nincs szabály, nincs benne a későbbi igazolás joga, nincs benne az, hogy esetleg milyen módon lehet mindezeket a problémákat igazoltatni, és nem következményekkel járna egy mulasztás. Különösen azért egyébként, mert önök, fideszes képviselőtársaim egy napra minimum 30 szavazást tesznek, de volt már 55 szavazás is. És miután a szavazások száma határozza meg a távolmaradás mértékét és engedélyezését, a negyedet, ez azt jelenti, ha egy napról hiányzik valaki, akkor lehet, hogy az adott időszakban már a szavazás háromnegyedéről vagy négyötödéről távol marad. Tehát például ezt is nagyon helytelenül szabályozzák, hogy nem napban van meghatározva, hanem a szavazások számában.

Hát, aztán ez az eskü óriási, a 28. § (6) és (7) bekezdése, illet é én még nem hallottam. Tényleg a Törvényalkotási bizottság elnöke, Hende alelnök úr, ha valaki, ön tudja: a jogszabályoknak diszpozitívoknak kell lenniük, tehát azt szabályozzuk, hogy mit kell csinálni, vagy ha valaki csinált valamit, akkor az milyen következményekkel jár, de én még olyat soha nem olvastam, hogy nemlegesen szabályozunk. Gondolta ebben a Házban valaki, hogy mielőtt valaki leteszi az esküt, bemehetne egy bizottságra és felszólalhatna, vagy bármilyen képviselői jogot gyakorolhatna, mielőtt az eskü megtörténik?

Hát, ez egy határvonal! Én még nem hallottam ebben a Házban az elmúlt harminc évben olyat, hogy egy képviselő az eskü előtt olyat akart volna csinálni, ami a képviselői tisztségéhez igazodik. És akkor ilyen nemleges szabály van, hogy ezt sem tehet, meg azt sem tehet, meg amazt sem tehet. Ez is mutatja egyébként, hogy egyszerűen csak töltelékeket kellett ebbe a jogszabálytervezetbe belehozni.

De most akkor még egyet hadd mondjak önöknek! Vannak tettek, azok a tettek, amelyek kialakítják azt, hogy egy ellenzéki képviselő elkezd ellenállni, elkezd nem csak nagyon kedves, nagyon szívélyes szavakkal öönhöz vagy az önök viselkedéséről szólni. Egypár dolgot felírtam ide, amelyek az önök tettei, és amelyekkel önök adtak alapot arra, hogy esetleg az ellenzéki képviselők másképp viselkedjenek az általánoséhoz képest.

A „csicska” szót Orbán Viktor miniszterelnök mondta ki ebben a Házban először, szeretném jelezni, ezt a szót ő mondta ki először, ami egy súlyos dolog, mert ha a miniszterelnök ilyen szavakkal beszél, akkor ő meghatározza attól a pillanattól kezdve azt az elfogadható tárgyalási minőséget, ami a Házban már természetessé válik.

Megszüntették a parlament üléséről folyamatosan közvetítő televíziót, Parlament TV volt, kérem szépen. Előtte minden egyes kormány alatt - ha nem is úgy hívták, hogy Parlament TV, de akkor az M1-en - a parlament időszaka, az első perctől az utolsóig közvetítve volt. Meggyőződésem, ha az előző négy évben a Parlament TV folyamatosan működött volna, és lehetett volna nézni, a Fidesznek kétharmada biztosan nincs, de lehet, hogy még meg se nyeri a választást, mert látták volna a polgárok azt a valós helyzetet, ami ebben a Házban van, és nem azt a propagandát, ami a kormányzati propagandagyárakon keresztül jut el hozzánk.

(0.50)

És ez a hazug propaganda: tehát az, hogy képesek a legegyszerűbb dolgokat is pont az ellenkezőjékképpen bemutatni, hogy olyan gátlástalanul a médiaportfólió útján riasztják az embereket, félelemben tartják az embereket, mindenféle idióta sorozással megügnöközéssel, meg „az Európai Unió akar minket megrendszabályozni” propagandával próbálták elterelni a saját felelősségüket, a saját tettük felelősségeit a polgárokról, akik sajnos, mivel más hírcsatorna nincs, nem tudtak mást tenni.

Most befejezem, de majd a következő felszólalásomnál szeretném folytatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, és várjuk. Csárdi Antal képviselő úr, LMP, parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! „Kisanyám, neked nem osztottak lapot!” - elnézést kérek, ezt Varga István mondta 2012-ben. „Anyád! Ez nem kommunista párt!” - mondta Wittner Mária ugyanebben a Házban. *(Derütség és közbeszólások az ellenzéki padsorokban, köztük: Az defektes volt nagyon.)* „Mit pofázol bele, kisanyám?” - ugye, már elhangzott Tasó Lászlótól. „Ne ugassál, kisköcsög!” - mondta ezt Bánki Erik képviselőtársunk. És ez csak az, ami a Házban belül ormótlan módon, elfogadhatatlan módon igenis sértette a Ház méltóságát.

De a Házon kívül sem állunk jobban. „Önmagában méltatlan, hogy tőlem balra helyet foglaló képviselő hölgyek és urak egyáltalán itt ülnek a parlamentben.” - mondta ezt Kövér László. „Ez nem más, mint egy reménytelen helyzetben levő párt kétségbeesett próbálkozása.” - kaptuk válaszként többen - *(A Jobbik felé fordulva:)* ti is - írásbeli kérdésekre.

És csak szeretném jelezni, hogy mind a „Boldog karácsonyt!” című válasz, mind az előbb idézett válasz sérti a Ház méltóságát. *(Hende Csaba a teremből kifelé indul.)* Hende képviselő úr, ne menjen el, kérem! *(Derütség az ellenzéki padsorokban.)* Nagyon fontos! *(Hende Csaba a függöny mögülről: Rögton jövőök!)* Nem csodálom, hogy elment, mert azt gondolom, hogy Házon kívül az is sérti a Ház méltóságát...

(*Arató Gergely: Ha kiabálsz, akkor sem hallja. - Derűltég az ellenzéki padsorokban.*) - ebben nem vagyok biztos.

Az is sérti a Ház méltóságát, amikor Hende Csaba skandáltatja a tömeget, hogy hazaárulók. (*Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Szégyen!*) Ez nem sérti a Ház méltóságát? Persze, a házszabály nem tud erre vonatkozni. Igazándiból mégis. Mert azt gondolom, hogy nem csak e között a négy fal között kell nekünk méltónak lenni a képviselői tisztséghez. És azt gondolom, hogy igenis beszélnünk kell az október 21-i, Hadházy Ákos nevével fémjelzett esetre. Mert azt gondolom, hogy egy dolog ebben a Házban a rendszerváltás óta nem történt egészen október 21-éig; méghozzá nem történt tettelegesség. És most ez megtörtént.

És igen, képviselőtársaim, a Fidesz-frakciónak két tagja nem áttalott tettelegességig elmenni csak azért, hogy rákényszerítse az akaratát, a véleményét képviselőtársára. És Hadházy Ákos az egyébként valóban vulgáris tábláért és azért, hogy más táblákat is felmutatott, 330 ezer forint büntetést kapott. (*Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: Ingyen volt. - Dr. Varga-Damm Andrea: Az olcsó volt egyébként a decemberihez képest.*)

Lehet, hogy olcsó volt - mondja ezt képviselőtársam -, de mit mond arra (*Az elnök csenget.*), hogy a tettelegességig elmenő fideszes képviselők 50 ezer forintot kaptak? Tehát ott vagyunk, és szeretném, ha egyszer majd a házelnök úr ezt megvilágítaná: ha nekem nem tetszik az államtitkári válasz, akkor odamehetek tetteleg, mert az 50 ezret ér? Nekem erre van 50 ezer a zsebemben! (*Derűltég az ellenzéki padsorokban.*) De nem akarom elviccelni ezt a kérdést. Nem akarom elviccelni ezt a kérdést, de tény és való, hogy a tettelegesség videón fel lett véve, és bizonyítva van. (*Közbeszólások a Fidesz padsoraiban.*) Megmutatom képviselőtársamnak a videót, amennyiben kétségei támadnak. (*Hende Csaba belép a terembe.*)

Hende képviselőtársamnak meg elmondom még egyszer, mert nem tudtam olyan hangosan mondani, hogy kihallatszódjon, hogy szerintem a hazaárulók skandáltatása ugyanúgy sérti a Ház méltóságát, mint amikor Hadházy képviselőtársam illetlen szavakat ír fel egy táblára. És azt gondolom, hogy talán ezt nem kellene sem csinálni, sem hagyni. És azt gondolom, hogy először saját magukba kellene, hogy belenézzenek, és egy kis önkritika után - én nem várok nagy önkritikát - érdemes lenne elgondolkodni azon, hogy vajon önök közül néhányan méltóak-e a képviselői tisztségükre. Ez az egy kérdés van. És azt hiszem, hogy ha egy kicsit szigorúbbak lennénk, akkor itt a Fidesz-frakció kétharmados többsége hamar megszűnne.

Azt gondolom, hogy nem kell nagyon messzire mennünk, hogy mennyire túlzásba estek ennek a törvényjavaslatnak a benyújtásával. Én Budapest 1. választókerületének egyéni országgyűlési képviselőjeként nemegyszer jártam úgy, hogy elmentem közintézménybe, és nem kaptam tájékoztatást. Törvénysér-

tés! Nemegyszer jártunk úgy sok ellenzéki képviselőtársammal egyetemben, hogy föltettünk írásbeli kérdéseket, és nem kaptunk rá választ. Szeretném jelezni, hogy annak az országgyűlési törvénynek az értelmében, aminek a módosításáról most tárgyalunk, az alapján ez törvénysértés.

És nagyon-nagyon érdekelne a háznagy asszony véleménye, hogy miért nem teszik szóvá a saját frakciójuknak; vagy nekik lehet törvényt sérteni? Vagy ha hagyjuk, hogy a Ház hagyja, hogy a fideszes képviselők, a kormánytagok törvényt sértsenek, az nem sérti a méltóságát a tisztelt Háznak? Mert szerintem de!

És el kell mondanom, hogy nem kapunk válaszokat, átveréseket kapunk. Én jártam úgy, hogy egy nagyon egyszerű, még csak nem is politikai indíttatású kérésre olyan választ kaptam, hogy adjak be hivatalos kérelmet. És én azt gondolom, hogy azért vagyok országgyűlési képviselő, mert nekem nem kell hivatalos kérelmet meg 30 napos várakozási időt betöltenem.

Ha elkészít például egy kormányhivatal egy statikai véleményét, ami az emberek biztonságát igazolja vagy írja le, hogy nincsenek biztonságban, akkor nekem nem kell várnom 30 napot, hogy egy statikai véleményt megkapjak a kormányhivataltól, és nem közérdekű adatigénylésben kell majd kiperelnem másfél év alatt. Mert ez sérti a tisztelt Ház becsületét és a tisztességes megítélését.

(*Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.*)

Azt gondolom, hogy ennek egyszer s mindenkorra véget kellene vetni! Csak erre nem alkalmas ez a törvényjavaslat. Ez a törvényjavaslat, ami előttünk fekszik, semmi másra nem alkalmas, csak arra, hogy maguk a kis diktatúrájukat tovább tudják építeni. És októberben pedig bebizonyosodott meggyőződésem szerint, hogy a társadalom jelentős része nem vevő erre a stílusra, mert ez a stílus, amit önök képviselnek, sem nem konzervatív, sem nem jobboldali.

És azért, mert kikapcsolódásként önök Bayer show-t néznek a maga sajátos stílusában, attól persze ez itt, ebben a Házban nem fog működni. Az a helyzet, hogy más szemében a szálkát, a sajátjukban meg a gendát sem. Köszönöm szépen a szót. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Csárdi Antal képviselő úr. Kétperces hozzászólások következnek. Elsőként Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném megkérdezni a fideszes képviselőtársaimtól, hogy az önök jó ízlését, nem a Ház méltóságát, hanem az önök jó ízlését - idézőjelbe teszem - az a kép nem sértette-e, amikor Hadházy Ákos azt a szöveget tette ki, hogy „Muszáj hazudnia, mert túl sokat lop.”, és fideszes képviselőtársaik a

magyar zászlót, amely Magyarország hivatalos jelképe, arra használták, hogy megvédjék a főnöküket és ezt a táblát letakarják. A magyar zászlót!

(1.00)

És az önök jóízlését nem sértette az, hogy a ház-
mester, Kövér László (*Dr. Kovács Zoltán közbeszól.*) a plenáris ülésről kivette az uniós zászlót, ebből a terebről kivette az uniós zászlót. Az önök jóízlését, persze, az nem sérti (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból.*), hogy az uniós országoknak a pénzét ellopják nap mint nap, de az uniós zászló jelenléte az önök jóízlését sérti. Szóval, el kellene gondolkodni, tisztelt képviselőtársaim, hogy amikor felvetik nekünk azt, hogy a Háznak milyen méltósága van, akkor bele kellene nézni a tükörbe, és meg kellene kérdezni, hogy önök hogyan viselkednek itt a parlamentben.

Még egyetlenegy dolgot engedjenek meg! Hányszor hangzott el Kövér László szájából, hogy azt mondta nekünk, és női politikusoknak is, hogy: önök nem kocsmában vannak. Hát, én a múltkorában nézegettem fotókat, a magyar miniszterelnök sokkal többet jár kocsmába, mint bármelyikünk itt az ellenzéki oldalról, erről nagyon sok fénykép árulkodik. (*Közbeszólások.*) Úgyhogy ha arról beszélünk, hogy ki jár kocsmába, akkor kérdezzék meg az önök főnökét, és sokat fog tudni erről mesélni. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő kétperces Vadai Ágnes képviselő asszony, DK.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Előre szeretném bocsátani, hogy nem az én szavaim következnek, idézetet szeretnék mondani, kettőt is.

„Köszönöm szépen önnek, hogy Horn Gyulát a nemzet nagy királyának kiáltotta ki. Ha nem tudná, Horn Gyula hóhér volt. Hóhér volt a javából. És most pontosan a miniszterelnökünknek a jóvoltából, az önök, az én adómból és mindenki adójából, de embersegből már három éve ott kezelik, és ott vergődik a Honvédkórházban, mert képtelen meghalni”.

A következő idézet: „Az, hogy van egy Gyurcsány Ferenc nevű képződmény a politikában, amiről csak azért kell beszélni, mert akkora botrány mind a mai napig, hogy itt van velünk. Egy gennyedző seb a demokrácia testén az ő jelenléte.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Két miniszterelnökről beszélt így két fideszes képviselő, az egyik a Házban, Wittner Mária, a másik a Házon kívül, az Országgyűlés elnöke. Érdeklődni szeretnék, hogy ez mennyiben segíti elő a Ház méltóságát. De ez nem politikai vita kérdése, mert politikai vitában - Hohn Krisztina képviselő asszony felszólalását tekintve látható, hogy - lehet és van helye vehemenciának, de ez a két megszólalás, ennek semmi köze nem volt a politikához. (*Közbeszólások.*) Ez tiszteletlenség volt, szemtelenség

volt, és felháborító volt két baloldali miniszterelnökkel szemben (*Közbeszólások.*), aki ennek az országnak a miniszterelnöke volt. Ez lenne a Ház tekintélye? Ez lenne az a tekintély, amit önök itt mint erkölcsi - nem is tudom - nagyszerűségben akarnak nekünk mutatni?

Én azt gondolom, képviselőtársaim, hogy lehet itt persze keresztényi szeretetről beszélni, meg tiszteletéről, meg lehet itt a Bibliát idézgetni, de hát maguk börtönök, és vizet prédikálnak - vagy fordítva, ki-ki hogy szereti. Én azt gondolom, hogy ezt, amit ma önök itt előadnak a tisztességről, a becsületről, a Ház tekintélyéről, a Bibliáról, a keresztényi szeretetről, az mind egy nagy hazugság. Ez egy játék! (*Az elnök csenget.*) Maguk nem viselkednek tisztességesen az Országgyűlésben, sem bent, sem kívül. (*Az elnök csenget.* - *Dr. Kovács Zoltán közbeszól.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A következő kétperces hozzászóló Mátrai Márta képviselő asszony, ház-
nagy asszony, Fidesz.

MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Én egyszerűen döbbenettel hallom ezt a mai beszélgetést, illetőleg ezt a tárgyalássorozatot, ugyanis én ezt is rendkívül méltatlannak tartom, azt a stílust, ahogy önök itt reagálnak az országgyűlési törvény és a házszabály módosítására. Nagyon sajnálom, hogy akkora zajjal fogadták a felszólalásomat, hogy senki nem figyelt oda. (*Kunhalmi Ágnes: Dehogynem! - Közbeszólások az ellenzék soraiból.*) Nem. Mert ha odafigyeltek volna, akkor nagyon sok mindent megértettek volna abból, amit el kívántam mondani. Engedjék meg azonban, ez a törvény nem tesz különbséget ellenzéki és kormánypárti képviselők között, tehát bárki elköveti a törvényben, illetőleg a törvényt módosításban foglaltak megsértését a jövőt illetően, mindenkire ugyanaz a szabály vonatkozik, és a törvény szövegét mindenki betartani köteles; lehet ugyan kritizálni, de ez azon nem változtat, hogy betartani köteles.

Egyetlen dolgot engedjenek meg nekem. Ma is volt egy olyan performansz, amelyet - érdekes módon - az ellenzéki oldalon ülők nem kifogásolnak, ez többek között Jakab Péternek a viselkedése. (*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*) Ami ma itt történt, és ahogy ezt az egészet előadta, azt egyszerűen felháborító tartom. Mélységesen sérti az Országgyűlésnek a méltóságát az a viselkedési mód, amit ő megenged magának, és az a szóhasználat, az a véleménynyilvánítás, amit szintén megenged magának.

Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak pedig szeretném mondani - mert ő megkérdőjelezte az országgyűlési törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot -, hogy a tárgyalási rend fenntartása és a fegyelmi jogkör kapcsán a 45. § (1) bekezdését ajánlom a figyelmébe, képviselő asszony, amelyben azt írjuk itt, azt írja itt az előterjesztő, hogy: „az ülés zavartalan lefolytatásának biztosítása és az Országgyűlés tekintélyének megőrzése az ülést vezető elnök feladata”, és

valóban fel kell kérnie a jegyzőt, az alelnököt vagy pedig a háznapot. *(Az elnök csenget.)* Ennyi. Minden jót! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, háznagy asszony. Két percre Varga-Damm Andrea jobbikos képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Tisztelt Ház! Akkor most Mátrai Mártának válaszolnék. Akkor tegye már meg, hogy megkéri a benyújtókat, hogy legyenek szívesek a különböző jogszabályhelyeket egymással összehangolni, mert kétféle magatartás nem lehetséges egy jogszabályon belül, mert ez megint bizonytalanságot okoz. Akkor úgy kellene, hogy majd alkalmazni is tudják.

De én szeretném folytatni a Fidesz azon tetteinek sorolását, amelyekkel az idénre már egymillió szavazót veszített, és ezt bizony a parlamentben folytatott viselkedés, illetőleg az, ahogy a javaslatainkhoz és a társadalomhoz állnak, indokolja. Törvénygyárrá silányították az intézményt, több mint ezer törvényt fogadtattak el úgy, hogy az elmúlt napokban például a már önök által meghozott törvényeknek a módosító csomagjai vannak itt benn, azért, mert különböző jogszabályokban ugyanazokra az intézményekre más-más szavakat, terminológiákat, rendelkezéseket írogattak le az elmúlt években, és most már a kodifikáció kodifikációjának a kodifikációjának a koherenciazavara zajlik heteken keresztül ezer-kétezer oldalas anyagoknak egy hét alatt való betérjesztésével.

A társadalom elbizonytalanítása folyik, ugyanis folyamatosan olyan rémhíreket és rémségeket zúdítanak a társadalomra, amivel természetesen azok, akik kevésbé tudnak tájékozódni, és az érdekérvényesítő képességük gyenge, semmi másból nem tájékozódnak, csak az önök médiáiból, bizony elbizonytalanodnak és félelemben élnek.

A hamis laccímbejelentésekkel és az irányított szavazószállításokkal például Ukrajnából olyan mélységűre csökkentették a közállapotok tekintélyét, hogy ne tessenek arról beszélni, hogy akkor itt a Házban önök bármilyen módon is tekintélyt tudnak teremteni ennek a törvényalkotó helynek, amelynek az intézmény mellett elsősorban az önök kétharmada kellene adja a tekintélyét *(Az elnök csenget.)*, csakhogy nem adja. Köszönöm, legközelebb folytatom. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Két percre Bósz Anett független képviselő asszonyt illeti a szó.

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Hallgattam képviselőtársaimat, akik több ízben a kormánypárt részéről arra hivatkoztak, hogy ezt itt a magyar Országgyűlés. Hát, szeretném megkérdezni, hogy miért próbálnak ezzel érvelni ebben a vi-

tában, amikor önök voltak azok, akik elvitették a Kossuth térről a Forradalom Lángját, elvitették innen Nagy Imrét, aki vigyázó szeméit erre a házra vetette, és egyúttal szimbolikusan őrizte a jogállamot és a demokráciát.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy igen, önök igazat mondanak, ez itt az Országgyűlés, viták és érvek háza, a társadalom szolgálatának háza, nem az emberek fölötti uralkodás háza. Hogyha valami sérti ennek a háznak a méltóságát, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, akkor az az, hogy önök ezt nem értik, hogy önök az emberek fölötti uralkodás házává tették, hogy nem értették azt, hogy micsoda veszélyt hoz a társadalom fejére az, amikor a demokratikus intézményrendszert és a jogállami normákat nem a társadalom szolgálatába, hanem a kormány szolgálatába állítják, és ezen keresztül teljhatalmat kreálnak bizonyos intézmények fölött a kormányfő, illetve a kormány számára.

(1.10)

Az, hogy önök ezeket az intézményeket fenekes-tül fölforgatták, tönkretették, kinyírták a fékek és ellensúlyok rendszerét, na, az sérti ennek a Háznak a méltóságát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, MSZP, 15 perces időkeretben.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Egy éve, hogy ide benyújtásra került az úgynevezett rabszolgatörvény, ahogy mi magunk között neveztük. Én most már azt mondom, hogy hála a jó istennek, mert nagy szívességet tett a kormányoldal ezzel a törvénnyel, mert elindultak a tüntetések kint a Kossuth téren, a könnygáz meg a gumibot összehozta az ellenzék, és ebből az ellenzéki összefogásból született meg az október 13-ai választási eredmény is. Azt gondolom, és délután itt hallgattam a vezérszónokokat, többen rávilágítottak arra, hogy a félelem az, ami a kormányoldalon megjelent és megszülte ezt a förmedvényt, amit most itt nekünk éjszakába nyúlóan tárgyalni kell. Ez egy ilyen sorminta. Én nem lepődtem meg ezen az előterjesztésen és annak a tartalmán, mert körülbelül ezt vártam Kövér Lászlótól és a kormánypárti oldaltól.

Ez a rabszolgatörvény, ahogy mondtam, arra is jó volt, hogy lássuk, hogy ki kívül van, hogy a parlamenti ellenzék a munkavállalók oldalára állt, a kormányoldal pedig az oligarchák, a seftesek, a gazemberek, a multinacionális cégek oldalára állt. Tessék megnézni, hogy a bankok az első háromnegyed évben milyen profitot kaszáltak Magyarországon! Kifosztják az embereket. Múlt évben is borzasztó nagy profitot tudtak realizálni, de most úgy néz ki, hogy ebben az évben még eredményesebbek lesznek.

Régi alkotmányos elv, hogy minden hatalom a népé. Hát, itt nem, itt minden hatalom az Orbán Viktore meg a Kövér Lászlóé.

Én is tudnék elég hosszan beszélni arról, most már hatodik ciklusomat húzom itt az Országgyűlésben, hogy a fideszes képviselők a közel 25 év alatt, mióta én itt vagyok, milyen megjegyzéseket tettek itt az Országgyűlésben. Kérem szépen, ezt a hangulatot önök állították elő. Amikor egy képviselőnek nincs más lehetősége, mint hogy bekiabáljon, akkor annak oka van, mert elvették azt a lehetőséget, hogy itt értelmes vitákat lehessen folytatni, hogy úgy szabták át a házszabályt, hogy a plenáris ülésen nem lehet érvelni, hogy itt nincs részletes vita. *(Közbeszólás a kormánypárti sorokból.)* Általános vita sincs, ne magyarázzatok! Amikor bekorlátozzák, hogy mennyi időt lehet fordítani egy-egy kardinális kérdés megtárgyalására, akkor nekem ne mondja senki azt - ilyen 12 percekot kap egy-egy frakció -, hogy abban lehet érdemben érvelni. Tudom, hogy nehezetekre esik, hogy másfél napot is lehet egy napirenddel tölteni, de hát azt hiszem, hogy el fog jönni majd még ez az idő.

Kérem szépen, nézzék meg ezt az előterjesztést, milyen szavak vannak ebben az előterjesztésben?! Ilyen szavak vannak benne, hogy kitilt, letilt, betilt, eltilt, kizár, bezár, levon, elvon. Kérem szépen, mi ez, hogyha nem egy olyan jogszabálytervezet, amelyben el akarják lehetetleníteni az ellenzéki képviselőket.

Kérem tisztelettel, én szeretném azt mondani, egy újságban olvastam, nem tudom már megmondani, hogy hol, talán egy internetes oldalon, hogy ez nem az önök földje. Ez a magyar Országgyűlés. A magyar parlamentarizmusnak több évszázados hagyománya van, még akkor is, hogyha nem a modern parlamentarizmus formájában működött ez a Ház. Én azt gondolom, hogy erre is tekintettel kellene lenni.

Talán utoljára lehet ilyen szavakat itt használni, amit szintén egy internetes újságban olvastam, hogy „kuss a neved”, mert ennek a törvénynek gyakorlatilag ez a summázata. Mert eddig kuss volt az iskolában a tanárnak, kuss van a diáknak, kuss van az egyetemen a professzornak, a tanszékvezetőnek, a hallgatónak, kuss van az kórházban az orvosnak, az orvos igazgatónak, kuss van a betegnek, és kuss van az MTA kutatójának, professzorának és az MTA elnökének is. Most úgy néz ki, hogy a parlamenti képviselőkn van a sor. Eddig már mindenkit lekaszáltak, már mindenkitől mindent megvontak, már nem volt más hátra, nincs más hátra, mint a parlamenti ellenzék szájának a befogása. És persze kuss van az államigazgatásban dolgozó vezetőnek és beosztottnak, nekik leginkább, ily van.

Nagyon találóan fogalmazott Kaltenbach Jenő barátom, aki azt mondta, hogy új értelmet kapott a demokrácia értelmezése az Országgyűlésben ezzel az előterjesztéssel, mert ez a nemzeti jogállam. Igen, az önök lelkét ez borzasztóan jól illusztrálja.

Házelnök asszony, hát az Úristen áldja meg magát, mi együtt kezdtük itt a parlamenti képviselői munkát! Ön végighallgatta, hogy itt mi zajlott, hogy

mi folyt. Itt csak a töredékét mondták el a képviselőtársaim. *(Közbeszólás a kormánypárti sorokból.)* Én nem merném most még a számra se venni azt, amit fideszes parlamenti képviselők Kósáné Kovács Magdára, aki az anyjuk lehetett volna, miket mondtak itt, ebben a Házban, mert az aztán végképp nem tűri a nyomdafestéket. Úgy látom, hogy itt Kövér László fog mindent eldönteni.

Annak idején, mikor benyújtottuk a 2900 módosító indítványt, nem szórakozásból csináltuk, hanem azért, mert pontosan kiszámoltuk, hogy ha ezt végig fogják tárgyalni, akkor kijön az a 400 óra, amivel önök sújtani akarták a munkavállalókat. És ezután jött, ez egy reakció volt, két nap múlva a tribün elfoglalása. Kiosztották a büntetéseket válogatás nélkül. Tessék megmondani, én nem is vettem részt a tribün elfoglalásában, mégis 200 ezer forintra büntettek. Miért? Azért, mert a közösségi médiában közvetítetem, hogy itt milyen gazemberség zajlik? Persze, tudom én, hogy megütötte Orbán Viktort ez a dolog. Nem az, hogy elfoglaltuk a pulpitust, hanem az, hogy több millió ember látta Tordai Bence közvetítését és Korózs Lajos közvetítését, és egy óra múlva itt volt a Reuterstől a CNN-en keresztül mindenki, és országvilág látta, hogy mekkora gazemberek önök, az országvilág látta. Ugyanez volt a tévészékház elfoglalása kapcsán.

Sérti az Országgyűlés méltóságát? *(Dr. Mátrai Márta: Abszolút!)* Aha! Tetszik tudni, mi sérti az Országgyűlés méltóságát? Az, hogy még mindig itt ülhet az Országgyűlésben ilyen sötét gazember, mint például Farkas Flórián, hogy ilyen sötét gazember, mint Simonka. Hogy itt ülhetnek ebben a Házban, mikor mindenki tudja, hogy közönséges bűnözők, és kétharmados törvényt fogadnak el köztörvényes bűnözők. De Simonka Györgynek meg a többieknek rég börtönben lenne a helye. Az sérti a Ház méltóságát, amit Borkaiék csinálnak. Engem nem érdekel az ő nőügye, engem nem érdekel a lyukas zoknij, nem érdekel az ócska, 600 forintos aldis bora, bár ez beleégett mindenkinek a retinájába, hogy bármennyi pénzed lehet, ugyanolyan suttyó paraszt maradtál, mint amilyen voltál. *(Derültség az ellenzéki sorokból.)* De az igenis érdekel, amit az Audi vezérigazgatója mondott, hogy az a pénz, az az ügy, amiért önök most pénzt kértek tőlünk, azért Németországban büntetés jár. Ugye, ismerős ez a szöveg? Mindenkinek ismerős ez a szöveg.

Miért is? Miért is sérti az Országgyűlés méltóságát, hogyha valaki napirend előtt egy ilyen témát idehoz? Miért sérti az Országgyűlés méltóságát, hogyha egy interpellációban erre rávilágít? Ezeket akarják bekorlátozni. *(Közbeszólások a kormánypárti sorokból: Nem igaz! Nem igaz, el kell olvasni a törvényt! - Az elnök csenget.)* Dehogynem!

Kedves Képviselőtársaim! Ha végignézzük akkor a továbbiakban ezt az előterjesztést, itt van ez a 46. §. Azt mondja ez a paragrafus, hogy ha a képviselő eltér a tárgytól, önmagát ismétli vagy bekiabál, akkor rendreutasítást fog kapni, felszólalási jogát meg fogják vonni. Igazából olyan eszeveszett nagy szankcióra

nem számíthat, de akár félhavi vagy egyhavi tiszteletdíját is el lehet venni. Hála a jó istennek, az elnöknek és a jegyzőknek nem kell részt venni a büntetés kiszabásában és végrehajtásában.

Na de van itt azért ettől keményebb is. Én nem tudom ugyan, hogy mire akarják használni a jegyzőket meg a Ház elnökét, de itt írja a 46. § c) pontban, hogy szemléltetési szabályok megsértése - rendreutalás, figyelmeztetés, felszólalási jog megvonása. Ha a felszólalási jogot megvonták, egy-két havi tiszteletdíj, plusz három ülésnap vagy akár nyolc nap kitiltás is járhat, és a jegyzőknek részt kell venni, segíteni kell az elnöknek, hogy ezt a rendszabályt érvényesíteni tudja.

(1.20)

És mit fognak a jegyzők csinálni? Segítenek megbilincselni a képviselőt? Vagy hurkot vetnek a nyakára? Tessék mondani, miben kell részt venni a jegyzőknek? Hát, az ember esze áll meg! „Az Országgyűlés méltóságát kirívóan sértő kifejezést használ, ilyen magatartást folytat.” Ez a 46. § d) pont. Kérem szépen, 2-4 havi tiszteletdíj, 6 ülésnap vagy esetleg 15 nap kitiltás. Értem, és a jegyzőknek részt kell venni a büntetés kiszabásában. És mit kell nekik csinálni? Előtte birkózóedzéseket kell venni és valami csípődobással levinni a képviselőt a padlóra vagy a tatamira? *(Közbeszólások mindkét oldalról.)* Nem tudom elképzelni. Nem tudom, hogy önök ezt tételesen végignézték-e, de van ettől súlyosabb is.

A szemléltetőeszköz mellett - meg kell mondjam, képviselőtársam, én nem akarom elviccelni ezt az egészet, de azért egy állatorvostól elvártam volna, hogy azt az ominózus táblát legalább latinul írta volna ki. *(Közbeszólások.)* „Az ülés, a vita vagy a szavazás menetét zavarja, vagy az Országgyűlés ülésének résztvevőjét jogai gyakorlásában vagy kötelezettségei teljesítésében zavarja”, 2-4 havi tiszteletdíj és 6-15 ülésnapig kitiltva, és a jegyzőknek részt kell itt is venni az érvényesítésben. De ezek már súlyosabb tételek. Az f) pontban már azt mondja, 4-6 havi tiszteletdíjat is el lehet vonni, és akár 30 napra is ki lehet tiltani. Ezek már lényegesen súlyosabb büntetések, akkor meg nagy valószínűséggel már a birkózóedzés is kevés lesz ehhez az egészhez, itt már karateedzéseket is venni kell, hogy ezt érvényesíteni tudják. Mert tudják, ha engem ilyenre sértenének, engem innen a rohadt életben ebből az épületből ki nem vinnének. Mert ember legyen a talpán, aki egy ujjal is merne hozzám nyúlni, hogy engem eltávolítson az országgyűlési ülésteremből! *(Közbeiktatások mindkét oldalról.)*

46. § g) pontja: „fizikai erőszak alkalmazásával közvetlenül fenyeget, fizikai erőszak alkalmazására felhív, más kivezetését akadályozza, vagy fizikai erőszakot alkalmaz”. Ez egy azonnali hatályú kitiltás, 60 napos kitiltásról lehet szó, és megint részt kell venni az elnöknek és a jegyzőknek. Azt gondolom, hogy ha már önök szerint ilyen súlyosságú cselekmény van, akkor már itt elszabadult a pokol, tehát itt már kevés mindenféle edzésen való részvétel.

Nézzék, képviselőtársaim! *(Közbeszólások az ellenzéki oldalról.)* Az előttünk lévő törvény valószínűleg elfogadásra fog kerülni, de tudják, ezt, amit önök csinálnak, a végtelenségig nem csinálhatják. Egyszer ennek gyalázatos vége lesz, és nem csak az itt ülő képviselőknek, akik nemcsak hogy végigasszisztáltak, hanem tevélegesen részt vettek a demokrácia, a jogállam, a demokratikus parlamenti működési rend lebontásában, úgy fog égni a képükről a bőr, hogy az emberek közé sem fognak merni kimenni. Nem fognak! Azt is szégyellni fogják, hogy egyszer önök a Fidesz parlamenti képviselői voltak. Mindannyian! Mert ez pontosan be fog következni, önök is tudják.

Utolsó lehetőségük még, hogy valamit próbáljanak kicsikarni, valahogy a sarokba szorítani bennünket. Jelentem tisztelettel, nem fog önöknek sikerülni. És eljön az idő, nem is olyan későn, hogy borzasztóan fogják magukat szégyellni. Borzasztóan fogják magukat szégyellni, de nem csak önök; mindenki, aki ezt a rohadt rendszerüket működtette, azok, akik tevélegesen részt vettek a nemzeti együttműködés rendszerének a működtetésében. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Ellenzéki után kormánypárti, Bányai Gábor, Fidesz.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Korózs Lajos képviselő úr *(Korózs Lajos: Ne énelem foglalkozz, a törvénnyel! - Derültség az ellenzéki pártok soraiban. - Az elnök csenget.)* Persze, persze, köszönöm, kedves képviselő úr, értem. Csak a fenyegetésekre akartam szóval reagálni, hogy köszönöm, meghallgatom a tanácsait.

Szeretném a saját véleményemet hozzáfűzni a vitához és ehhez a törvényhez, illetve a közöttünk kialakult, most már hosszú-hosszú évek óta vagy akár évtizedek óta tartó feszültségek megszüntetése érdekében el is mondanám gondolataimat. *(Zaj, közbeszólások az ellenzéki padsorokból. - Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Köszönöm, kedves Ágnes, a tanácsait. *(Dr. Vadai Ágnes: Önnek nem Ágnes vagyok, hanem képviselő.)* Bocsásson meg, képviselő asszony, tisztelettel köszöntöm, képviselő asszony, akkor így fogom szólítani. Igenis, rendben van. Köszönöm. Végighallgattam önöket, nem akarok olyat mondani, amivel meg fogom sérteni, sem önt, sem másokat.

Szerintem ez a törvényjavaslat arról szól elsősorban, hogy egy határig eljutott ez a mai Országgyűlés. *(Közbeszólásra:)* De, egy határig eljutottunk, a falig elmentünk szerintem, ahol már mind a kormányoldal, mind az ellenzéki oldal olyan mintákat ad a magyar társadalomnak, ami szerintem már káros, nemcsak ránk nézve, a közös egészségünkre, hogy mi lesz velünk, mi lesz a mandátumunkkal, mi lesz a választási eredményeinkkel, hanem egyszerűen olyan minták mennek ki fiatalhoz, idősebbhez, iskolázott, iskolázatlan emberekhez, ami szerintem a közbeszéd

romlásán túl, a viselkedéskultúra romlásán túl óriási károkat okoz a társadalom minden szereplőjének. *(Közbeszólás az ellenzéki oldalról.)* Miután elmentünk a falig, és ez azt is jelenti, most nem akarom mindenféleképpen, mert nincs itt Jakab Péter, az ő stílusa szerintem nem tetszik a jobbikos szavazóknak sem. Valószínűleg a nálunk lévő emlegetett képviselő-társam stílusa szintén nem tetszik a mi választóinknak sem. Ez nekem nem kérdés, mert kapok visszajelzést, kapunk visszajelzést. De higgyék el, ez a stílus, amit képviselnek önök is meg mi is, ez szerintem a társadalom nagy részének gyomorforgató. Nem tudnak úgy nézni sem ránk, sem önökre, piederstálra nem tudnak minket emelni, mert azt látják tőlünk, hogy így nem szabad viselkedni, ahogy ők, mi, a 199 plusz egy képviselő viselkedik.

Tehát amit lassan 12 éve, vagy hány éve, nem is tudom, 13 éve látok, tapasztalok, nem ezt tanultam otthon, nem így neveltek engem, és szerintem önöket sem, titeket sem. *(Közbeszólás az ellenzéki oldalról: Beszéljél a többiekkel!)* Én mindenkire beszélek, drága képviselő asszony, mindenkinek szól. Én csak azt akarom kifejezni, hogy szerintem ez a törvény arra ad lehetőséget, hogy most megálljunk egy pillanatra és eldöntjük közösen ezzel a törvénnyel is, hogy hogyan fogunk viselkedni. A Hadházy-féle hozzáállás és a tettek az önök számára valószínűleg tetszett, ez nem volt kérdés a reakciókból, de nekünk nem tetszett. Higgyék el, a társadalom nagy részének szintén nem tetszett, de ezek a minták egyre rosszabbak.

Egyre rosszabbak ezek a minták, hisz beleivódik a társadalom minden szereplőjébe; az óvodásokba is, mert látják, a szüleik átveszik. Szerintem éppen az a lehetőség van előttünk, hogy kulturáltan fogunk vitatkozni. Nem kell leönteni benzinnel senkinek sem magát, és a szomszédnak meggyújtani, másnak meg eloltani, hogy figyelemfelkeltő legyen a performansz, de mégiscsak ez a stílus, amit a Házban ma mindannyian, mondjuk azt, hogy képviselünk, átmegy minden határon.

Egy lehetőség előtt állunk, hogy megváltoztassuk a közbeszédnek azt a részét, amit tudunk befolyásolni. Igenis, vannak komoly viták itt, az előző törvényeknél is komoly vitákat folytattunk, és nem volt anyázás, nem volt suttyó senki sem közülünk, mondjuk így. De elő fog jönni, ha nem állítjuk meg ezt a folyamatot, ez mindennapos lesz. Szerintem meg lehet állítani. Lehet észérvekkkel vitatkozni, lehet számokra hivatkozni, de lehet egyébként múltat előhozni, a jövőt emlegetni, a jelenről beszélni, de ezt lehet úriember, úrihölgy módjára is tenni. Én ezt szeretném, de nagyon nehéz önöknek is magukban tartani a mondataikat, nekünk is. A beszólásokat itt is, ott is nehéz bent tartani. De azt kell mondanom, hogy azért, mert régen így volt, Mikszáth idejében is így volt, így volt a két világháború között is, utána hosszú ideig nem volt ilyen, de ettől ezt nem kell folytatni. Egy történelmi rossz hagyományt nem kell folytatni.

Arra kérem önöket, hogy mindannyiunk tekintélye érdekében, mert persze, most mi járatódunk le,

máskor más járatódik le egy választási eredmény előtt, után meg egy kampányban, de mégiscsak önök, mi képviseljük a magyar politikai elitet, a miáltalunk képviselt mondatok, viselkedésnormák befolyásolnak mindent, és rontanak, mert nem javítjuk, hanem rontjuk mindannyian ezt a közös normát és a morált az országban. Szeretném, ha ebben a megközelítésben használnánk ezt a mai vitát is, hogy nem abban a stílusban, amit itt többször is már láttam a mai este is, hanem valami emberibb, kulturáltabb, mondjuk azt, hogy politikusokhoz méltó, felnőtt politikushoz méltó módon tennénk ezt, és a lehetőséget használjuk ki. Legyünk végre normálisak mindannyian! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

(1.30)

ELNÖK: Köszönöm, Bányai Gábor képviselő úr. Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP, adom meg a szót.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azon gondolkodtam a vita során meg amikor Mátrai Márta képviselő asszony is elmondta az előterjesztését, hogy ha egy ilyen hasonló előterjesztést a Horn-kormány idején vagy a Gyurcsány-kormány idején közülünk bárki előterjesztett volna, akkor mekkora felzúdulás lett volna a jobboldali padsorokban *(Dr. Varga-Damm Andrea: Már égne Budapest.)*, hogy akkor... *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból.)* Hogy mondta? Ugyanekkor, ugye? Tehát ahogy Vadai Ágnes elmondta, hogy ahogy minősítették ezeket a miniszterelnököket, akiket szintén ugyanúgy választópolgárok választottak meg, bármilyen furcsán hangzik önöknek, tehát magyarul, ha mi csináltunk volna ilyet... - megválasztották mindegyiket miniszterelnöknek.

Egyébként Kovács képviselő úrnak javasolnám, mert valami biztos nyomasztja ma a lelkét, mert olyan morcos, hogy vagy nyomjon egy gombot, és akkor mondja el a véleményét, én nagyon szívesen meghallgatom, tényleg, és kíváncsiak lennénk rá, hiszen a demokráciának pont az a lényege, hogy különbözőképpen ítélünk meg bizonyos helyzeteket, bizonyos kérdéseket, és talán az a legjobb, ha esetleg ezeket néha kibeszéljük. Főleg önök hivatkoztak arra, hogy a kormány azért nincs itt, mert ez az Országgyűlés belügye, a saját dolga, akkor itt a lehetőség, mondja el, hogy mi nyomja a szívét, mi nyomja a lelkét, mi nem tetszik abban, amit az ellenzék csinál, és akkor még az is lehet, hogy van az ön kritikájában igazság, amit érdemes megfontolni. De ha csak magának motyogja, akkor megfontolni se tudjuk, mert nem halljuk, nem érttem. *(Dr. Kovács Zoltán: Nem szoktam motyogni.)* Akkor, mondom, nyomjon már egy gombot, államtitkár úr, akkor mondja el, és meg fogjuk érteni, hogy mire akar utalni.

Tehát én azt látom, ez egy olyan javaslat, ami nem szól másról, mint hogy meg akarják rendszabályozni az ellenzéki képviselőket, ez egy megrendszabályozásról szóló törvény. Ez pedig nem először történik, hiszen itt a képviselőtársaim nagyon arra koncentráltak, hogy a mostani szigorítások miről szólnak. De, kérem, ennek a szigorításnak volt már előzménye. Folyamatosan emlegetik a Ház méltóságát, így a Ház méltósága, úgy a Ház méltósága.

Kérem, 2010 óta ellenzékiént dolgozni ebben a Házban, az nagyon sokszor olyan érzéssel járt, hogy a mi méltóságunkat önök nagyon sokszor megsértették. És biztos, hogy fordítva is így gondolják, hogy mi is megsértettük az önök méltóságát egy-egy hozzászólással, de önök jelentős mértékben korlátozták az ellenzék mozgásterét 2010 után ebben a parlamentben. Emlékszem arra, hogy korábban módosító javaslatokról lehetett dönteni ebben a Házban plenáris ülésen. Emlékszem arra, amikor december huszonvalahányadikán a Fidesz által benyújtott ezervalahányszáz költségvetési módosítóról a kormányzó többségnek döntenie kellett az ellenzékkel együtt ebben a Házban.

Emlékszem arra, amikor én államtitkárként úgy mentem el egy bizottsági ülésre, hogy odarendeltem a teljes apparátusát a minisztériumnak, mert minden kérdésre tisztességes választ akartam adni önöknek, amikor ellenzékiből kérdeztek engem, sport- és ifjúsági vagy kábítószer-prevenációs ügyekben; hogy megpróbáltam normális kapcsolatot kialakítani Zsigó Róberttől kezdve Bánki Eriken át Szalay Ferencről kezdve, akik a sporttal foglalkoztak vagy éppen Szijjártó Péterrel, aki ifjúsággal foglalkozott, hogy értsék, hogy mit miért csinálunk. És ha feltettek nekem egy kérdést, akkor eszembe se jutott azt válaszolni, hogy dögöljenek már meg, mert maguk is kormányoztak egyszer. Én rendszeresen kapom azt a választ - eléggé rekordtartó vagyok az írásbeli kérdések tekintetében ebben a parlamentben -, az írásbeli kérdéseimnek egy jelentős részében, tisztelet néhány minisztériumnak, ilyen például a Belügyminisztérium, nem kapok semmilyen értelemszerű választ, hanem azt mondják, hogy merek én kérdezni, mert az elmúlt nyolc év.

Amikor egyszer kapott a minisztériumom körülbelül 500 kérdést (*Dr. Varga-Damm Andrea: 1250.*) - ez a Gyermekek, Ifjúsági és Sportminisztériumra vonatkozik - karácsony előtt, és azt mertem mondani a köztisztviselőinknek, hogy adjunk egy sablon választ erre, mert látszik, hogy arról szól, hogy velünk kiszúrjanak, de nem velem szúrtak ki, hanem az apparátussal, amelynek ezzel válaszadási feladata és kötelezettsége volt, akkor visszaküldtük ezeket a sablon válaszokat, tudják, mi történt? Szili Katalin viszszaadta nekem ezeket a kérdéseket, és rendreutasított, hogy adjak tisztességes választ az önök kérdéseire. Hát, én megnézem azt, amikor Kövér László azt mondja egy ilyen kérdésre, amit én felteszek, hogy nem kaptam tisztességes választ az EMMI államtitkártól. Soha nem kapok tőle tisztességes választ. A Honvédelmi Minisztérium azt ajánlotta nekem,

hogy iratbetekintési lehetőségem van, mert bizonyos szerződéseket szerettem volna megnézni; most az idő miatt nem mondom, hogy milyeneket. Egy hónapja levelezek velük, hogy mondják már meg, hogy hova kell bemenjek, hol tudom megnézni azokat a szerződéseket. (*Dr. Kovács Zoltán közbeszól.*) Nyomjon egy gombot, Kovács államtitkár úr! Tudom, hogy frusztrálja, hogy leváltották, de mégis próbálja feldolgozni! Én is feldolgoztam, engem is leváltottak. (*Derültség az ellenzék soraiban.*) Csak ne olyan legyen a lényeglátása, mint Hende miniszter úrnak, aki távcsövön keresztül nézte a sötétséget, mert rajta volt a kupak. (*Derültség az ellenzéki padsorokban.*)

Tehát én csak azt szeretném mondani, hogy önök nagyon sokszor olyan intézkedéseket hoztak, amelyek igenis szűkítették az ellenzék mozgásterét. És azért tették ezt, mert azt gondolták, hogy önök megtehetik, mert kétharmados többségük van, és a kétharmados többség mindenre felhatalmazza önöket. Márpedig a kétharmados többség nem azt jelenti, hogy önöknek mindig igazuk van. Ha többségük van, az nem azt jelenti, hogy minden egyes kérdésben mindig önöknek van igaza. Erről írt Tocqueville, amikor a többség zsarnokságáról beszélt, amikor 1830-ban arról írt, hogy kérem, bizony előállhat és érezheti úgy a kisebbségben lévő közösség egy adott demokráciában, hogy a többség egyfajta zsarnokságot valósít meg. Önök azt gondolják, hogy mert nagy párt, erős támogatottsággal rendelkeztek, ezért ezt elbíráják; elbíráják a botrányokat, mert majd elsodorja a szél, mint egy nagy erős folyó, és kit érdekel, hogy mit ugatnak itt az ellenzéki képviselők vagy éppen a civil szervezetek, vagy éppen a kutatók, vagy éppen az újságírók. Hiszen nemcsak a képviselőket akarták önök megrendszabályozni, meg akarták rendszabályozni - meg is tették - az újságírókat. Én néztem ezt a karámot, mert egyszer elugrott onnan egy újságíró, hogy nyilatkozzak neki, aztán nem értettem, hogy miért nem jöhet onnan ki, és kiderült, hogy azért, mert ide fel van nekik állítva egy ilyen. Most már villanypásztor kellene, hogy meg is üsse őket az áram, ha véletlenül túl közel mennek ahhoz a szalaghoz. Mert egyszerűen zavarja önöket az, ha spontán módon kérdést kapnak, ha vitatkozni kell, vagy ha egy újságíró feltesz adott esetben kellemetlen kérdéseket. Kérem, én annyi kellemetlen kérdést kaptam, amikor miniszterelnök-jelölt voltam, még fel is löktek az önök által kedvelt különböző riporterek, Simon Gábor ügyétől kezdve sok minden máson keresztül. Egyszer nem mondtam nekik azt, hogy menjenek egy karámba, és nem jöhetnek be egy rendezvényünkre adott esetben.

Tehát én azt látom, hogy bizony egy picit elhatalmasodott önökön az a türelmetlenség, ami abból fakad, hogy zavarja önöket az, hogy van másik vélemény. Nekem bizottsági ülésen volt, amikor az egyik ellenzéki képviselő azt mondta, hogy ő nem érti, miért kell itt hallgatnia engem, hogy én itt beszélek, mert ő már menne. Mondtam, hogy még egyelőre a házszabály lehetővé teszi, őt meg kötelezi arra, hogy meghallgassa, hogy miről akarok ott beszélni.

Tehát ez a folyamat nem ma kezdődött, tisztelt képviselőtársaim, hanem 2010-ben kezdődött, és 2010-ben azzal, hogy az ellenzéknek a különböző rendű-rangú jogosítványait elkezdték szűkíteni, mert egyre jobban zavarta őket vagy a kritika, vagy csak türelmetlenek voltak a más véleményekkel szemben, bizony, Mátrai képviselő asszony, akkor kezdtek el a Ház méltóságát önök megsérteni. És akkor kezdték tulajdonképpen ennek a parlamenti kultúrának a piléreit kirugdálni ebből az építményből.

Mondok önöknek egy másik példát: hány vizsgálóbizottságot támogattak ebben a parlamentben, hogy álljon föl? *(Dr. Varga-Damm Andrea: A vörösizsap volt az egyetlen.)* Megmutatom: nullát. Nullát! Amikor mi voltunk többségben, akkor az összes ellenzéki vizsgálóbizottság felállítását támogattuk, mindegyiket, elvi megfontolásból. Ettől persze még lehet, hogy egy vizsgálóbizottság semmilyen eredményre nem jut, de legalább az elvi lehetőség megvan arra, hogy valamilyen eredményre jusson.

(1.40)

Emellett egyébként például az obstrukció lehetőségét is korlátozták, hiszen korábban volt arra lehetőség sokkal nagyobb mértékben, hogy egy-egy parlamenti eseménynél, egy-egy parlamenti módosításnál, egy törvény kapcsán az ellenzék éljen ezzel a lehetőséggel. Ez egy figyelemfelhívó akció, értelemszerűen, amikor egy társadalmi problémára vagy számunkra fontos társadalmi problémára akarjuk ráirányítani a figyelmet, ez egy legitim parlamenti eszköz volt. Önök is éltek vele korábban, mi is éltünk vele korábban. Aztán egyszer csak rájöttek, hogy ez macerás, mert sokáig fönn kell lenni itt este, ezért azt mondták, hogy a legegyszerűbb, ha megszüntetjük vagy korlátozzuk ennek a lehetőségét különböző törvények kapcsán.

Éppen ezért én azt gondolom, hogy amit az imént elmondott Bányai képviselőtársam, szerintem, ha ez a hangnem lenne, az mindenkinek tökéletesen megfelelné. Ha ez a hozzáállás lenne, akkor mindenkinek tökéletesen megfelelné ez a hozzáállás. Azt gondolom, hogy ez is lenne talán a normális. De nem ezt tapasztaljuk, és azt próbáljuk itt elmondani - ki viccesebben, ki ironikusabban, ki egy kicsit hevültebb hangnemben -, hogy bizony mi nem ezt látjuk, nem ezt tapasztaljuk az önök részéről, és tényleg úgy érezzük sokszor, és úgy látjuk - nemcsak mi, sokan mások is -, hogy bizony, amikor önökről van szó, akkor nagyon érzékenyek, akkor minden probléma számít, minden tévedés, hiba akkor főbűnnek számít, de amikor, mondjuk, velünk szemben történik ilyen, akkor ezt sokkal inkább elnézőbben kezelik.

Ez nem csak itt fordul elő egyébként egy ilyen ügyben, mondhatnék külpolitikai példát is, azzal többet szoktam foglalkozni, én emlékszem arra, hogy amikor Gyurcsány barátkozott az oroszokkal, akkor ő Putyin pincsije volt; amikor Orbán barátkozik az oro-

szokkal, az egy megfontolt gazdaságpolitikai és külpolitikai lépés. Amikor mi az oroszokkal kerestük a kapcsolatot, akkor mi voltunk a Gazprom legvidámabb barakkjai, és nem szabad keletre fordulni, hanem csak nyugat felé, mert onnét jön a friss levegő, most meg keleti nyitást hirdet a Külügyminisztérium, Kína felé nyitunk, és egyéb más keleti országok, volt szovjet utódállamok felé nyitunk.

Értem én, hogy az üléspont határozza meg az álláspontot. *(Dr. Kovács Zoltán közbeszól.)* Kovács úr, mondtam, nyomjon gombot, ezt ilyen refrénszerűen el kell mondjam, mert úgy látszik, hogy elsőre meg másodikra se értette meg, most mondom harmadszorra van. Ott van ön előtt, világít a gomb, azt megnyomja mellette. *(Derűtség az ellenzéki pártok soraiban. - Közbeszólás a Fidesz soraiban: Ez komoly?)* Persze hogy komoly. A vita arról szól, hogy gombot nyom és elmondja a véleményét. Kíváncsi lennék rá.

Ezért mondom én azt, hogy az ellenzék teljesen jogosan veti föl azokat a problémákat és kérdéseket, amik itt elhangzottak, még akkor is, ha önöknek nem tetszik, hiszen ezek a kérdések nem relatívak, hanem abszolút értékben kellene hogy képviseljék az igazságot itt ebben a parlamentben. Úgyhogy teljesen természetes, hogy mi sem fogjuk támogatni ezt a kezdeményezést, semmi köze nincs ennek a kezdeményezésnek egyébként a Ház méltóságához. Egyszerűen arról van szó, hogy fenyegetni akarják az országgyűlési képviselőket, mint ahogy fenyegetik az újságírókat, fenyegetik a civil szervezeteket, fenyegetik a kutatókat. Én azt az egyet ajánlanám a figyelmükbe, hogy minél jobban szorítják a homokot, annál jobban fog kiszaladni az a kezük közül.

Azért az egy picit elgondolkodtató szerintem az önök számára is, hogy az önkormányzati választások előtt ugyanazt elmondták, hogy mi lúzerek vagyunk, sehol nem tudunk nyerni, se Szombathelyen, se máshol, aztán mégse így történt, aztán mégis változott a választópolgárok véleménye és akarata, és Szombathelyet már nem a Fidesz irányítja, Budapestet sem a Fidesz irányítja, és még számos más településen nem a Fidesz irányít, miközben persze több helyütt megmaradtak a fideszes polgármesterek és képviselők.

Úgyhogy higgyék el, hogy a kétharmados többség meg a többségük sem lesz mindig meg, és azon is gondolkodjanak, amit a miniszterelnökük elég sokszor szokott emlegetni, úgy látom, hogy ez egy kedvenc mondása vagy elve neki, ez úgy hangzik, hogy amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten, és akkor érdekes módon, remélem, nem lepődnek meg majd, ha kisebbségben lesznek, és ugyanezen házszabályi követelmények alapján kell önöknek majd a munkájukat végezni, hiszen ezeket a kereteket adott esetben önök állították föl, és adott esetben az önök számára lesz majd kedvezőtlen.

Tehát érdemes mindig abban gondolkodni, hogy az inga vissza is lenghet, és vissza is fog lengeni, minden politikai rendszerben ez így van, és bizony egy-egy esemény, egy-egy cselekedet - lásd: a győri szex az

igazi - komolyan befolyásolni tudja egy politikai rendszer kimenetelét. Köszönöm, elnök úr, a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, DK.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Két megjegyzésem lenne. Az egyik az, hogy nagyon nagy bajban van a kereszténydemokrácia Magyarországon. Önök mindenféle MSZMP-, liberális meg egyéb utakat bejárva most éppen keresztény szabadságról beszélnek, kereszténydemokráciáról beszélnek, konzervatív értékekről beszélnek. Eközben mit mond Bod Péter Ákos, az önök volt miniszterelnökjelöltje? Tudják, amikor Orbán elvesztette az első fordulót, és nem akarta vállalni a felelősséget, és odanyomta valaki másnak. Mit mond Jeszenszky Géza, az önök volt nagykövete? Pálinkás József, az önök minisztere már ott tart, hogy saját pártot akar alapítani, mert meg akarja menteni önöktől a magyar kereszténydemokráciát.

Még van egy percem, ezért aztán híreket mondok. *(Közbeszólások: 14 perc van. - Normál hozzászólás van.)* Ja, igen, pláne, de nem fogom kihasználni a 15 percet.

ELNÖK: Képviselő úr, 15 perce van.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Nagyon fontosnak tartom, amit szeretnék elmondani. Ma az Európai Néppárt új elnököt választott: Donald Tusk. *(Korózs Lajos: Orbán nagy barátja.)* Orbánnak korábban nagy barátja volt, ma Orbán legfőbb ellenfele az Európai Unióban, az egyik legfőbb ellenfele. Nagyon durva és nagy kemény szavakat használt Donald Tusk ma, és ezeket, azt gondolom, hogy a parlamenti jegyzőkönyv számára érdemes is rögzíteni. Szó szerint idézem: „A félelem fontos szerepet játszik a politikában, a migrációs válság, valamint az elmúlt évek terrortámadásai miatt az emberek a biztonság érzését keresik. A szavazók szívét ezért könnyen elnyerik azok, akik azt kiabálják, hogy tegyék az országot újra nagyvárosná és szerezzék vissza az irányítást.” - mondta Tusk. „Semmiképpen nem szabad átengedni a biztonság és a rend ügyét azoknak a populistáknak, manipulátoroknak és autokratáknak, akik elhítetik az emberekkel, hogy a szabadság nem járhat kéz a kézben a biztonsággal, a határok és a területek védelme pedig a liberális demokráciával és a jogállamisággal.” Kinek üzent Donald Tusk? *(Közbeszólás a Fidesz soraiban: Biztos nem nekünk!)*

„Az olyan értékeket, mint a polgári szabadságjogok, a jogállamiság és a tisztességes nyilvános viselkedés, nem fogjuk feláldozni a biztonság és a rend oltárán, erre nincs is szükség. Akinek pedig ez nem tetszik, de facto ki lesznek zárva a pártcsaládból.” Kinek üzeni Donald Tusk? *(Mátrai Márta: Nem nekünk.)* Biztos nem, nem, biztosan nem, senki másnak, Orbán

Viktor még véletlenül se jutott eszébe, ez teljesen egyértelmű. *(Közbeszólások.)*

Hogy a menekültválságot hogyan értékeli Tusk, és hogyan értékeli ebben Orbán szerepét, erre is van egy konkrét idézet, szintén mai nyilatkozata a Néppárt elnökének: „Emlékszem, amikor többen heteken keresztül keményen dolgoztak a Törökországból érkező illegális bevándorlók hullámának visszaszorításért. Több száz óras tárgyalások után jutottunk el az Ankarával való megállapodásig, amelynek köszönhetően az érkező migránsok száma több mint 90 százalékkal csökkent. Senkit nem kell emlékeztetnem arra a szerepre, amelyet Angela Merkel játszott ebben a folyamatban. Mégis másvalaki aratta le a babérokat. Valaki, aki szintén keményen dolgozott, de csak a saját narratíváján, miközben kerítést épített és plakátokon hirdette a migrációellenes propagandát. Ennek is véget kell vetnünk.” - mondja az Európai Néppárt elnöke. Teljesen egyértelmű, hogy kinek üzen: Orbán Viktornak üzen, az Európai Néppárt felfüggesztett tagjának üzen, amelyik éppen most veszítette el az elnöki pozícióját, mert a tisztújításra már meg sem hívták a Fideszt, így aztán a Fidesz eddigi alelnöke, néppárti alelnöke elvesztette a státuszát.

Ha önök úgy gondolják, hogy Magyarországnak az a nemzeti érdeke, hogy az önök kormánya folyamatosan veszítsen az európai porondon és folyamatosan teret veszítsen, akkor azt gondolom, hogy önök félreértik a magyar nemzeti érdeket. Ott is súlyos tévedésben vannak, amikor azt gondolják, hogy ez az ország még ugyanaz az ország, ami mondjuk, 2011-ben vagy '14-ben volt. Alapvetően változik a hangulat.

(1.50)

Olyan választóközveteket veszítettek el - gondolom, önöknél is voltak olyanok, akik ezeket megnézték és megvizsgálták -, amelyekre ember nem gondolt volna. Ez egyértelmű és határozott üzenete volt a választópolgároknak, hogy önökből elég. S ha most lenne tisztességes választás Magyarországon, mert ez sem volt tisztességes választás, mert erre sem mondták azt, hogy lám-lám nincs diktatúra, hiszen nyerhette választást az ellenzék; Isztambul is megnyerhette az ellenzék, ettől még Erdoğan rendszere diktatúra. Vannak bizonyos helyzetek, amikor mégis át lehet bilenteni.

S ennél még sokkal durvábbat mondok: ha 2018-ban lett volna tisztességes állami média, ahol szerepelhetnek az ellenzéki politikusok. Gondolják már végig, mit csinálnának önök, ha ez fordított esetben lenne! Mi kineveznénk néhány havert, baráti újságírókat az állami média élére, és azt mondanánk, hogy a Fidesz soha többet oda a lábát be nem teheti. *(Csenger-Zalán Zsolt: Ezt mondta a Medgyessy!)* Ilyet soha nem mondott senki. Ugye, nem azt akarja mondani, fideszes képviselőtársam, hogy 2002 és 2010 között nem volt tele az állami média fideszes politikusokkal? Mert állandóan tele voltak fideszes politiku-

sokkal. Még a 2006-os tévéostrom estéjén is Navracsics Tibor volt a vendége az állami televíziónak, akkor is egy fideszes politikus ült bent. Ha most tiszteséges állami média lenne, ha nem fideszes pártkatona lenne a legfőbb ügyész, ha nem fideszes pártkatona lenne az Állami Számvevőszék élén, ha nem fideszes pártkatonákkal tömnék tele az Alkotmánybíróságot, ha nem fideszes pártkatonát neveznek ki a bírói hivatal élére, akkor önök már réges-régen megbuktak volna. Csak olyan sok pénzt költenek el, milliárdokat ennek a hatalomnak a bebiztosítására és bebetonozására, ami még egy ideig fenntartotta az önök hatalmát.

De Magyarország immunrendszere ébred. Október 13-a megmutatta, hogy változik a helyzet. Jól érzékelik azok, akik azt mondják, hogy ez volt Orbán Sztálingrádjá. A fordulat elkezdődött. A nemzetközi fordulat is elkezdődött, a nemzetközi gazdasági fordulat is elkezdődött. Önök eddig akárhányszor kormányoztak, mindig konjunktúrában kormányoztak. Mindig szerencsésük volt. A világválság, a megszorítás, a nehézség mindig valahogy átcsúszott ciklusokon keresztül a balliberális kormányokra. Majd megnézzük, amikor a német autógyárak befékeznek, ahogy a hírek jönnek, már megkezdődött az elbocsátás, nagyon sok helyen megkezdtek a fékek behúzását. Ez nem jó az országnak, de meg fogják látni, hogy amit önök csináltak velünk, hogy azt mondták, a gazdasági válságot is mi csináltuk és a mi hibánk az, ami történik, majd szépen vissza fogják kapni. Mert ezt fogják kapni! Amikor elkezdődik az életszínvonal visszaesése, még annál is jobban, mint ahogy most visszaesik *(Csenger-Zalán Zsolt: Ez a vágyad!)*, ez fog történni. Nem ez a vágyam, most mondom, hogy ez nem lenne jó az országnak, csak végre egyszer önök is megkapják azt a lehetőséget, hogy nehézségben kormányozzanak.

A másik, amit folyamatosan elmondanak, hogy az elmúlt nyolc év volt az aranykor és a fantasztikus, az azt megelőző nyolc év pedig maga volt a pusztulás. Ez az önök állandó szövege. Szeretném elmondani, hogy abból a nyolc évből négyben egy fillér uniós forrás nem jött még Magyarországra. *(Dr. Kovács Zoltán: Nem igaz!)* Az első négy évben egyetlen forint sem jött, mert nem voltunk tagjai az Európai Uniónak. Honnan jött volna? *(Dr. Kovács Zoltán: De bizony jött!)* Nem jött! 2004. május 1-jén csatlakozott az ország az Európai Unióhoz, és 2007-től lett költségvetési forrása Magyarországnak az Európai Unióból. Magyarán, 2002 és 2007 között úgy kormányoztak Magyarországon, és úgy fejlődött az ország, és úgy épültek kórházak, úgy épült 800 kilométer autópálya, úgy volt 13. havi nyugdíj, és még hosszasan sorolhatnám, hogy nem volt uniós forrás. *(Dr. Kovács Zoltán: De volt. És nem is kevés!)* Ez az igazság! Az első négy évben nem volt uniós forrás.

Ezért mondom, hogy most jön kutyára dér, meg fogják tudni, hogy milyen ilyen körülmények között kormányozni. Azért sem értem a mosolyukat, mert

nem önök csinálták a leggyengébb magyar forintárfolyamot? Orbán Viktor azt mondta 300 forintnál, hogy a miniszterelnök váltása a megoldás. Most 335! Orbán Viktornak már rég el kellett volna takarodnia a saját mondása alapján. Melyik kormány csinálta forinttra átszámítva a legnagyobb államadósságot? Az önök kormánya. *(Csenger-Zalán Zsolt: A Gyurcsány-kormány.)* Nem! Forinttra átszámolva az önök kormánya. Nézzen utána, képviselőtársam, az önök kormánya! Melyik kormány alatt van a legnagyobb benzinár? Az önök kormánya alatt. Ezt is az önök kormánya csinálta.

Nincs okuk a büszkeségre, már csak azért sem, mert az összes környező ország sokkal jobban fejlődik, mint Magyarország. Ma már a román nyugdíjas is jobban él, mint a magyar az Eurostat hivatalos adatai szerint. Azt, hogy hova mentek el tőlünk a balti országok, hova mentek el tőlünk a lengyelek, a csehek meg a szlovákok, már nem is sorolom. Ahhoz képest, hogy mennyi uniós forrás jött, önök ezzel rosszul sáfarkodtak, és még el is lopták. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót 15 perces időkeretben Tordai Bencének, a Párbeszéd képviselőjének.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Hadd invitáljam meg önöket egy kis időutazásra, mert amikor itt ellenzéki képviselőtársaimat hallgattam, akkor déja vu érzésem volt, én ezt már láttam valahol. De nemcsak hogy láttam, én ezt a vitát már lefolytattam önökkel, mégpedig másfél évvel ezelőtt. A '18-as ciklus hatodik ülésnapján, 2018. június 5-én „Az Országgyűlésről” címmel napirend előtt szólaltam fel, és az a helyzet, hogy így visszaolvasva teljesen egyetértek önmagammal. Ezt önök szerintem nem tudnák elmondani magukról. Engedjék meg, hogy akkor most ennek a felszólalásnak az idevágó fontos részeit idézzem:

Tisztelt Országgyűlés! A népnyelv úgy tartja, hogy a kormánypárti képviselők orcáján meglehetősen vastag a bőr. Ehhez képest meglepő érzékenységet tanúsítanak akkor, amikor itt az Országgyűlésben képviselőtársaimmal időnként kimondjuk az igazságot vagy keresetlen szavakat használunk. Tegnap Jakab Péter képviselőtársam jelezte a feszengetését amiatt, hogy sok bűnöző előtt kell beszélnie, én pedig szűzbeszédemben, súlyosbító körülményként tegezve, jeleztem, hogy a miniszterelnök, az úgynevezett miniszterelnök hatalomhoz fűződő viszonya legalábbis sajtós. Ezek után meglehetősen felhőrdülés következett a kormánypártok oldaláról. Úgy tettek, minthogyha ezek a felszólalások rombolnák az Országgyűlés tekintélyét, a parlament méltóságát.

Szeretném elmondani önöknek, hogy mi az, ami valóban rombolta az elmúlt nyolc évben az Országgyűlés tekintélyét. Rombolta az, hogy önök is feles-

küdtek a Magyar Köztársaság alkotmányára, majd lebontották a köztársaságot és megsemmisítették az alkotmányt. Helyére egy olyan Alaptörvényt állítottak, amely egyetlen ellenzéki képviselő támogatását sem nyerte el, és nem nyerte el a magyar nép többségének a támogatását sem. Önök elfogadtak egy olyan egykulcsos adótörvényt, amely több millió munkavállalótól évi 150 ezer forintot vont el. Ez sem segítette a parlament tekintélyének és népszerűségének az emelését.

Önök az Alkotmánybíróság jogait megnyirbálták, majd néhány évvel később feltöltötték pártkatonákkal, hogy ne tudja ellátni az alkotmányvédő funkcióját. Ez megint csak olyasmi, ami az Országgyűlés tekintélyét rombolta. Maguk itt a magánnyugdíjpénztárakat államosították, 3 millió ember megtakarításait vették el. Ez az, ami rombolja az Országgyűlés tekintélyét. Szabtak egy olyan választási törvényt, amely kizárólag a Fidesznek kedvez. Ez megint csak az Országgyűlés tekintélyét rombolja.

Folytatom. A trafiktörvényt is itt fogadták el az Országgyűlés falai között, amely megint csak nem segítette a Ház méltóságának az erősítését, annál inkább a fideszes klientúra kifizetését. Itt fogadták el, ezzel is rombolva az Országgyűlés tekintélyét, az iskolák államosítását és a tankötelezettségi korhatár leszállítást, ami amellett, hogy generációk jövőjét teszi tönkre, megint csak rombolja az Országgyűlés tekintélyét. Itt fogadták el azt, hogy Matolcsy György jegybankelnökként több száz milliárd forintot foszthasson meg közpénzjellegétől. Itt fogadják el rendre Pólt Péter beszámolóit, akinek a tevékenysége abban mérül ki, hogy a fideszes bűnözők vagy annak látszó személyek érdekeit védi nagy elánnal. Itt fogadták el azokat a testre szabott törvényeket, amelyek fideszes oligarchák gazdagodását szolgálták, mint például a kaszinótörvényt Andy Vajának.

(2.00)

Itt fogadták el Rogán Antal különböző agymenéseit, mint például a letelepedési kötvényt, vagy itt szavazták meg a propagandaminisztérium felállítását. Ezek mind olyan dolgok, amelyek ártanak az Országgyűlés tekintélyének. Most arra készülnek éppen, hogy a Fidesz-bíróságokat felállítsák, ezzel az utolsó független hatalmi ágnak a maradék autonómiáját is tovább csorbítva. Ez megint csak az Országgyűlés tekintélyét fogja nagyon durván erodálni.

Az a helyzet, kedves fideszes képviselőtársaim, hogy önök egy hatalomtechnikai játszótérnek tekintik a valahai Magyar Köztársaság Országgyűlését, ahelyett, hogy az érdemi, értelmes vitáknak adhatna teret. Én a magam részéről, a Párbeszéd részéről, de azt hiszem, hogy az egész ellenzék részéről azt mondhatom, hogy nagy örömmel lennénk partnerek az Országgyűlés tekintélyének helyreállításában. De ez az az a kezdődik, hogy önök bocsánatot kérnek, és jóváteszik az elmúlt nyolc év kártétéményeit, és végre visszaadják a terepet az értelmes, érdemi, építő parlamenti vitáknak.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. *(Tordai Bence hangosítás nélkül folytatja.)* Képviselő úr, befejezte?

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Kommentáltam volna a saját szavaimat, de eltekintek tőle. *(Dr. Lukács László György: Annyira meggyőző volt!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következő hozzászóló 15 perces időkeretben Potocskáné Kőrösi Anita, Jobbik.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 552 nappal ezelőtt, 2018. május 18-án ott ültem abban a páholyban. Nagyon dobogott a szívem, mert nagyon-nagyon kevés embernek adatik meg ebben az országban, hogy itt, a parlamenti patkóban képviselje a magyar embereket. Amikor bekísért a terembiztonsági szolgálat munkatársa és megálltam középen, elmondtam az esküt, akkor én ezt azért tettem és úgy tettem, hogy én valóban a magyar embereket szeretném képviselni itt, a tisztelt Házban.

A mai napig, amikor elmegyek a korona mellett, hálát adok az Istennek, hogy megadatott nekem az, hogy én itt dolgozhatok és itt szolgálhatok. És érkezik egy ilyen javaslat. A mai napon, reggel kiültem a parlament folyosójára, és készült rólam egy kép, egy olyan kép, ahol letapasztottam a számat. Úgy érzem, hogy ez a jogszabály, amely előttünk van, ez a szájzáró törvény. Mondjuk ki! Semmi mást nem szeretnének önök, csak elhallgattatni minket. Ez az önök igazi célja. Lehet ezt tagadni.

Idézzünk vissza két mondatot Orbán Viktor miniszterelnök úr szájából. Végighallgattam a vitát, és senki nem hozta fel ezt a két olyan mondatot, amely szerintem meghatározó a mai napon. 2018. szeptember 11-e: „Mi soha nem vetemednénk arra, hogy elhallgattassuk azokat, akik nem értenek egyet velünk.” Mít csinálnak maguk? Szembemennek Orbán Viktorral? A betérjesztők között ő nincs, tehát nem tudom akkor most ezt a helyén kezelni, gondolni. Visszamehetünk 2018. március 15-ére, amikor a miniszterelnök úr, még a választások előtt, azt mondta: „A választás után természetesen elégtételt fogunk venni. Erkölcsi, politikai és jogi elégtételt is.”

Itt vagyunk ma - és szájzáró törvényvita. Éjjel 2 óra elmúlt, könyörgöm! Mi ez, ha nem az ellenzék ellehetetlenítése?! Miért nem adtak nekünk lehetőséget, hogy reggel, amikor megindult a vezérszónoki körrel ez a vita, elmondhassuk a véleményünket? Ki van már fenn? Szerintem rajtunk kívül senki ebben az országban. Pedig ez egy olyan fontos vita, hogy jogos lenne az a kérés, hogy a polgártársak, a magyar emberek tudjanak arról, hogy mi zajlik a Házban.

Persze, én sem vagyok már teljesen összeszedett, hiszen nem is tudom, hányadik órája ülök itt benn a parlamentben, mert ez a munkahelyem. Ezért tettem

le az esküt. 552 napja azért tettem le ezt az esküt, hogy a magyar embereket szolgáljam. Igen, lehet táncolni, igen, de jó lenne hazamenni. De önök is azért tették le az esküt. Vagy önök nem azért tették le az esküt? *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem! - Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Egyéni körzetem is van!)* Igen, akkor beszéljünk kicsit erről, az egyéni körzetről és a listáról!

Miért néznek le minket, akik listáról jutottunk be ebbe az Országgyűlésbe? Itt elmondta már ellenzéki képviselőtársam, hogy többen szavaztak a patkónak ezen részére, mint önökre. *(Kunhalmi Ágnes: 52,6 százalék!)* 52,6! Köszönöm szépen, Kunhalmi Ágnes képviselőtársam, hogy kijavított, még a pontos számot is megmondta. Mert mi történt? Az emberek ideküldtek minket, hogy azért fékek legyünk az önök ámokfutásában. Mert mi történik? Korlátozzák a jogainkat. Ja, igen, lehet azt mondani, hogy eddig is megvolt a joguk, majd mehetnek a közintézményekbe. Az az igazság, engem ez bánt a legjobban. Igen, én is ott voltam az MTVA-székházban, és Hende képviselőtársam mondta, hogy földön feküdve. Igen, én is ott feküdtem *(Gréczy Zsolt: Én is!)*, mert akkor azt gondoltam, hogy ez a mozzanat hüen tükrözi az önök rendszerét. Idejutottunk, hogy a magyar közmédiában ilyen történik. Az, hogy botrányos vagy nem botrányos, az már legyen a mi döntésünk, hogy mi mit vállalunk be, de eddig jogunk volt odamenni.

Most mi lesz? Bejelentkezünk? Majd marhára nem fognak minket beengedni! Vagy ami már elhangzott reggel a vitában, hogy lesznek olyan közintézmények, ahol hirtelen, amikor bejelentkezett az ellenzéki képviselő, hogy meg szeretné nézni, majd gyorsan kitakarítanak, kifestenek, eltüntetik az ágyi poloskákat, a kórházakban - nem tudom - a penészfoltokat. Minden rendbe tesznek azért, hogy ezt lássa az ellenzéki képviselő, amikor odamegy, és esetleg csinál egy Facebook élő bejelentkezést, ami egyébként sokkal több emberhez eljut, mint az MTVA híradói, mert azt már csak azok nézik, akik szegények, nincs más lehetőségük tájékozódni.

De eljutottunk odáig, hogy önök ezt a jogunkat korlátozzák, hogy mi a valódi magyar helyzetet megismerjük. Mert onnantól az már nem valóság, amikor bejelentkeztem valahova. Nagyon helyesen elhangzott, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal sem kopogtat be, kivéve nyilván olyan ellenőrzéseknél, amikor ezt megteszi, de a legnagyobb büntetéseket, a kisemberek büntetéseit úgy szabják ki, hogy prompt odamennek és megteszik az ellenőrzést. Önök ezt a jogot veszik el tőlünk.

Még egy fontos dolog, mert nagyon sok mindenről esett szó ebben a vitában. Az, hogy már a tárgysorozatba-vételi eljárás plenáris ülésen való tárgyalását is meg kívánják akadályozni, ez már mindennek a teje. Ja, hogy lehet a bizottsági ülésen ezekről beszélni? Azért, urambocsá, szerintem mindenkinek megvan a joga ahhoz, hogy itt, a plenáris ülésen elmondja a véleményét. Mindenkinek megvan a joga ahhoz, hogy a tárgysorozatba-vételi kérelemről, amit

önök rendszeresen elutasítanak, elmondhassa a véleményét itt, a plenáris ülésen, azon a helyen, amelynek a történelmi szellemiségét nem kell szerintem senkinek sem magyarázni.

Értsék meg, nagyon súlyos gátló tényezők vannak ebben a jogszabályban! Igen, amikor reggel megcsináltam azt a fotót, akkor én valóban úgy gondoltam, hogy ez a szájjártörvény. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kétperces hozzászólások következnek. Elsőként megadom a szót Böröcz László képviselő úrnak, Fidesz.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány dologra röviden reagálnék a törvénnyel kapcsolatosan. Egyrészt Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak mondanám, hogy a hiányzásokat a jelenlegi szabályozás is a szavazások alapján számolta, nem pedig a napok alapján, tehát ebben változás nem történt. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Ez a bajom!)* Csak hogy beszéljünk erről is.

A másik pedig, ami szintén teljes tárgyi tévedés, bár ez még az előző vezérszónoki felszólalások alkalmával hangzott el Szabó Timeától, hogy ezek után a házelnök úr fogja eldönteni, hogy kik milyen bizottságban fognak benn ülni. *(Tordai Bence: Olvastam! Szó szerint.)* Ez így nem igaz. El kellett volna olvasni pontosabban akkor, Tordai képviselő úr, a szöveget. *(Tordai Bence: Elovastam!)* Annyi módosulás történt, eddig is a házelnök javaslata... *(Tordai Bence: Nem! A frakcióvezetők megállapodása!)* Ha megengedi, végigmondom, képviselő úr, aztán utána reagálhat rá. Tehát eddig is a házelnök javaslata alapján kerültek be a Ház elé egyébként a bizottsági leosztások *(Tordai Bence: Nem!)*, valóban a frakcióvezetőkkel való egyeztetés után. *(Tordai Bence: Nem! Megállapodás szerint.)* A jelenlegi módosítás kizárólag azt tartalmazza, hogy a független képviselők esetében nem mindegyik képviselővel kell külön-külön egyeztetni, hanem elég az érintettel. El kellett volna olvasni jobban a törvényjavaslatot.

(2.10)

De őszintén szólva nem bírom megállni, hogy ne reagáljak néhány dologra, mert ami itt elhangzott néhány képviselő szájából, bár Bányai képviselő úr, kollegának, azt hiszem, hogy próbált iránymutatást adni, de nem jött be sajnos, én tényleg meg vagyok róla győződve, hogy ezek a szabályok - Mesterházy képviselő úr elmondta egyébként - majd ránk is vonatkozni fognak. Igen, ránk is vonatkozni fognak. *(Gréczy Zsolt és dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)* Akkor is vonatkozni fognak ránk, ha kormányon leszünk, és akkor is vonatkozni fognak ránk, ha nem leszünk kormányon. Ha itt ezt a trágár, primitív stílust akarják meghonosítani, azt lehet, de szerintem ehhez mi nem leszünk

partnerek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő kétperces Varga-Damm Andrea képviselő asszonyé, Jobbik!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Mátrai Márta háznagy asszonyhoz szeretnék szólni. Ön az előbb azt mondta, hogy hogy viselkedünk mi itt. A trágár szavak, amelyeket ön hallott, azok mind az ön képviselőtársai szavai. Soha nem hallottam az elmúlt másfél évben, hogy egyszer is azt mondta volna, amikor egyébként nagyon ritkán tiszteli meg az ülést, hogy elmondta volna, hogy bocsánatot kér az ön frakciótársai és a KDNP-s társai nevében. Akkor sem hallottam az ön szavát, például felém bocsánatot kérni, amikor Nacs Lőrinc képviselőtársam csak azért, mert a pulpitusról mondtam el a vezérszónoklatot, mert a szemem romlik, és onnan jobban látom, ilyen egyszerű az oka, azt mondta utána, hogy na, látja, végre felmáztam a pulpitusra. Akkor sem hallottam, hogy ön a frakciója nevében bocsánatot kért volna. Akkor sem hallottam az ön szavait, amikor Szemerényi Réka volt washingtoni nagykövet visszahívása kapcsán a miniszterelnök azt mondta, hogy nőügyekkel nem foglalkozik. Ne haragudjon, de azt gondolom, hogy ön álszent ebben a kérdésben, és én öntől sokkal többet vártam.

Ha ön háznagyként igyekszik a Ház méltóságát megőrizni, akkor kezdje legelőször a saját frakciójában! Folyamatosan olyan sértegetéseknek vagyunk például a bizottsági üléseken kitéve, hogy ha már szakmai érv nincs velünk szemben, akkor jön a sértegetés. A benyújtók között több olyan képviselő van, aki mind a plenáris ülésen, mind a bizottságokban rendre a hölgyeknek szexusra irányuló beszélőket tesz, a férfiakat pedig rendszeresen olyan szavakkal illeti, amelyet én itt nem ismételtem meg.

Tisztelt Háznagy Asszony! Ha ön ennyire érzékeny, akkor tegye meg, hogy a saját közösségében kezdi ezt az érzékenységet, talán lehet, hogy a Ház is jobban járna vele. Én szívesen a helyükben magamat, hogy ilyen mondatokat és szavakat kellett itt ma idézni.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Két perce megadom a szót Oláh Lajos képviselő úrnak, DK.

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Néhány perccel ezelőtt Korózs képviselőtársam annyit mondott, hogy egyszer ennek vége lesz. Önök felkiáltottak, hogy fenyeget, és néhány hónap múlva akár 4-6 hónapos fizetésmegvonás járhat ezért a dologért, hogy azt mondta, hogy egyszer ennek vége lesz. Ez azt jelenti, hogy önök fogják meghatározni, hogy a pitypang vagy a kökörösín kimondása hány havi büntetéssel fog együtt járni, mert árt a Ház méltóságának.

Nem inkább azt kellene büntetni, és az árt a Ház méltóságának, hogy önök nem lázadnak fel azzal kapcsolatosan, hogy a köztévében nem látunk ellenzéki képviselőt? Mert ez árt a Ház méltóságának! Erre hozzanak szabályt, hogy mennyit kell ilyenkor fizetniük! Nem az árt a Ház méltóságának, és inkább azt kellene büntetni, hogy ebben az évben a DK-nak lassan száz olyan sajtóközleménye lesz, amit a szintén közpénzből fizetett MTI nem hajlandó kiadni, mert benne van esetleg Mészárosnak vagy Tiborcznak a neve? És ezt Magyarországon visszadobhatják? Ez árt a Ház méltóságának, és igazából ezt kellene büntetni mindenkinek.

Nem azt kellene büntetni, hogy van arra lehetőség, hogy a képviselők módosító indítványairól ne szavazzunk, hanem csomagban egyszerűen az egésztestet obstruálják? Nem azt kellene büntetni, és az árt a Ház méltóságának, hogy ha belefojtják a képviselőkbe a szót, és a levezető elnökök egyszerűen lezárják az ülést? Ez árt a Ház méltóságának, és ezt kellene utána hónapokkal büntetni! De lehet, hogy azt is lehetne büntetni, és az is árt a Ház méltóságának, hogy a családi pótlékhoz önök nem hajlandók hozzányúlni, a köztársasági elnök fizetését meg a duplájára emelik.

És lehet, hogy az is árt a Ház méltóságának, hogy önök között olyan emberek vannak, akik ajánlóivein ugyanaz a 341 név szerepel, mint egy kamupárt ajánlóivein. Megállapította azt egyébként a rendőrség, és az ügyészség is kimondta, hogy választási csalás követte el, de a 341-ből egyet sem kérdeztek meg, nehogy kiderüljön, hogy az önök képviselője, aki itt ül, az bűnös. Ez árt a Ház méltóságának, kedves képviselőtársaim. Köszönöm. *(Taps az ellenzék padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre Csárdi Antal képviselő urat illeti a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Bányai Gábor képviselőtársam hozzászólása rendkívül szívhez szóló és korrekt hangvételű volt. Milyen kár, hogy tudjuk mellette, hogy a tények mást mondanak, és ez nem képviselő úr kritikája, ne értse félre! Úgy fogalmazott, hogy lehet vitatkozni. Jól emlékszem? Mint ahogy Kocsis Máté úgy fogalmazott délután a vezérszónoki felszólalásában, hogy a szabad vitához fűződő jogokat senki sem kívánja korlátozni. És én azt gondolom, hogy a szabad vita vagy a „lehet vitatkozni”, ennek része például egy szemléltetés.

Biztos mindannyian emlékeznek, ha visszafelé számolunk, a második törvényjavaslat vitája során, több hozzászólásban, magam sem tudom megmondani, hány számot mondtam el, és én azt gondolom, hogy önök számára is és egyébként az ülést követő választópolgárok számára is követhető lehetett volna, ha felmutatok egy - most tényleg csak így találomra mutatok fel *(Felmutat egy iratot.)* - egy papírt, felmutatok egy grafikont, hogy mit is jelent a BKK finanszírozása a prágai közösségi közlekedés finanszírozá-

sához képest. De nincs precedens arra, ebben a ciklusban biztosan nincs, de az előző ciklusokban sem sajnos, hogy a házvezetés egyszer is hozzájárult volna szemléltetőeszközök használatához.

Másrészt azt gondolom, hogy lehet vitatkozni, ha van kívül, mert ha van kívül, akkor én tudok vitatkozni. De legyünk őszinték: a törvény vitáinak a túlnyomó többségében önök nem vesznek részt. Önök a vitán csöndben ülnek, ha egyáltalán itt vannak, majd az előterjesztő a zárszóban elmondja, hogy az ellenzék mennyire rosszul gondolkodik a világról. Ezt nem nevezhetjük vitának, a vitához két fél kell. Köszönöm szépen a türelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az előterjesztő soron kívül kér szót, Böröcz László, Fidesz.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr, a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány dologra szeretnék reagálni, a két percben nem fért bele. Az az igazság, hogy Szilágyi jegyző úrnak volt egy-két megjegyzése azzal kapcsolatban, hogy a Háznak mi sérti a méltóságát, illetve mi nem sérti a méltóságát. Én azt előre mondom, hogy a Jobbik képviselői között nyilván vannak olyan személyek, akiket még én is nagyra tartok. Bár ez a jelenlegi törvényjavaslat, amit most tárgyalunk, ez nyilván arról szól, ahogy azt Bányai képviselő úr elmondta, hogy itt valami normális hangnemet kellene megütni a Házban, és ezt a sok esetben trágár, sok esetben primitív stílust el kellene hagyni meg ezt az útszéli stílust. És én azt is készséggel elfogadom, hogy voltak olyan, vannak olyan fideszes megnyilvánulások, akár indulatból, amelyek ennek a kategóriának, mércének, amit mi felállítunk, nem feleltek meg, és nyilvánvalóan, ha így van, akkor gondolom, mindenki, még hogyha ezt egymásnak néha nehezen is tudjuk kimondani, ezért nyilván megkövetjük a másikat, és elnézést kérünk. De a Jobbik szempontjából, először maradjunk a Jobbiknál, tudnánk hosszasan sorolni azokat az ügyeket, amelyeket egyébként a Ház méltóságának megsértésével összefüggésbe lehetne hozni.

És egyébként ez az összes többi frakcióra igaz. Hát, én is tudnám még idézgetni azokat a nem túl szép kifejezéseket, amit önök vagy az önök párttársai itt elmondtak az ülésteremben mikronon kívül, bekibálva, mikrofonba is néha. Tehát azért vannak ilyenek, ne csináljuk ezt, kérem szépen!

A Jobbik esetében meg azért jó néhány olyan ügy van, amire elég könnyelműen is rá lehet fogni azt, hogy az elmúlt nyolc évben bizonyos magyarországi etnikumokat, bizonyos vallási közösségeket vagy más csoportokat egyébként megaláztak, és olyan módon beszéltek róluk, vagy nyilvánítottak ki véleményt, ami sérti őket - volt ilyen.

(2.20)

Tehát lehet, hogy jobb lenne, ha akkor egy picit mindannyian visszafognánk magunkat, de mivel

nemcsak erről a törvényről volt szó, hanem sok minden másról itt szó esett, meg Gréczy képviselő úr úgy gondolta, hogy ez egy ilyen mesemondó délután, és akkor előhoz mindent, ami éppen benne van.

Én arról meg vagyok győződve, hogy Gréczy úr a nettó jelenérték fogalmával nincs tisztában, de ez tulajdonképpen nem zavar. A Gyurcsány-korszak és az Orbán-kormány tulajdonképpen sikerességének a megítélése során azonban néhány tényszerű szám alapján elég könnyen belátható, hogy az egyik egy sikertelen gazdaságpolitikai korszak volt, ha csak szűken a gazdaságpolitikai korszakra tekintek, az Orbán-kormány pedig egy sikeres gazdaságpolitikai korszak. (Gréczy Zsolt: 335 forintos euró, 27 százalékos áfa!) Na, erre mondtam a nettó jelenértéket, amit nem sikerül abszolválni. (Gréczy Zsolt közbeszól.)

Tehát arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy tulajdonképpen Magyarország egyébként a Gyurcsány-kormány alatt, még a gazdasági világválság előtt romokban hevert. (Gréczy Zsolt: 2008 nyarán 4 százalékos volt a gazdasági növekedés! - Arató Gergely: Mesélték az oviban, képviselő úr? - Az elnök csenget.) Egyetlenegy olyan év sem volt egyébként az első Orbán-kormány alatt, 1998-tól 2002-ig, aztán utána az összes többi, 2010 utáni Orbán-kormányok alatt, amikor maga a hiány magasabb lett volna, mint az önök legjobb időszakában. (Arató Gergely: Beledöglött az oktatás meg az egészségügy!)

Az az igazság (Gréczy Zsolt: 500 milliárd forint volt...), hogy tulajdonképpen nagyon egyszerű a képlet, mert szerintem két verzió van. Valaki vagy képtelen a jó kormányzásra, mert nincs hozzá meg a megfelelő szakértelme, és ezért gazdaságilag csődbe viszi az országot. Ez egy súlyos hiba, nincs mit tenni, nyilván a választók megválasztottak valakit, kormányoznak, tönkreteszik az országot, ez van. A másik pedig az, hogy meglenne a képessége, de a korrupció olyan szinten elvitte a fókuszot a kormányzásról, hogy ezért ment tönkre az ország. (Gréczy Zsolt: Milyen korrupcióról beszélés?) Egyik se jó, az az igazság, és önök alatt pontosan ez történt. (Folyamatos közbeszólások az MSZP és a DK soraiból.) Könyörgöm, képviselő úr! Gyurcsány Ferenc az első megvásárolt cégét miből vette meg? Miből? Az alumíniumgyártó céget, amelyet Gyurcsány Ferenc 1997-ben megvett, miből vette meg? (Gréczy Zsolt: Hitelből. És?) Igen, a Magyar Hitelbank, Apró Piroska hagyta jóvá a tranzakciót, 700 millió forintot. (Zaj. - Elnök csenget.)

Bocsánat! Ha már arról beszélgetünk, hogy itt ki miről tehet... (Gréczy Zsolt közbeszól.) Képviselő úr, én meghallgattam. Igen, nem volt egyszerű, de végighallgattam, amit mondott. (Korózs Lajos: Én nem akarlak téged végighallgatni. Ül már le! - Az elnök ismét csenget.)

Na, Korózs képviselő úr, az az igazság, ha nem lett volna rendszerváltás, ön most Gyurcsány főtitkár úrnak lenne a gombnyomogatója ebben a parlamentben, úgyhogy ezt a stílust, legyen szíves, ne engedje már meg magának! (Zaj. - Folyamatos közbeszólások az MSZP és a DK soraiból. - Az elnök csenget.) Az

a probléma, tisztelt képviselőtársaim, hogy egyébként a kommunistáknak van egy nagyon egyszerű gondolkodásmódja (*Felzúdulás az MSZP és a DK soraiban.*): mindenki más rajtuk kívül hülye, és egyébként mindezt azzal leplezik, hogy... A kommunistáknak a történelem folyamán mindig az volt a vesszőparipájuk, hogy féltették a demokráciát. Maguk is állandóan féltik a demokráciát, de majd folytathatjuk, mert úgy látom, hogy nagyon felizgatta ez a téma önöket.

Egyébként kezdek rájönni arra, hogy valóban lehet abban a mondásban is valami igaz, ahogy megnézem önöket így csoportban, hogy a kommunisták... (*Korózs Lajos: Nem én voltam KISZ-titkár! - Gréczy Zsolt: Rogán Antal KISZ-titkár! - Az elnök ismét cseppet.*)

Tehát még egyszer akkor kezdjük el! A kommunisták a diplomás liberálisok. (*Az elnök cseppet.*) Ebben valóban lehet valami, mert kezdem úgy érezni, hogy ennek van alapja, de akkor majd folytatjuk. Köszönöm. (*Gréczy Zsolt: Szűrös Mátyás! - Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. (*Zaj. – Közbekiáltások.*) A következő hozzászóló 15 perces időkeretben... Oláh képviselő úr, szeretném elmondani, hogy a következő hozzászóló 15 perces időkeretben Varju László képviselő úr, DK. (*Közbeszólások a DK soraiból.*)

VARJU LÁSZLÓ (DK): Úgy látom, a ma esti vita mindenből kiváltja azt, hogy valami jó tanácsot adjon a képviselőtársaknak. Biztos, hogy érdemes ezen elgondolkodni.

Böröcz képviselőtársam megszólalása előtt még az az érzésem volt, hogy elérkezett talán az a pillanat, hogy kezdik belátni, mekkora butaságot csináltak ennek a törvénynek a benyújtásával, legalább önök, akik ma itt ebben a vitában részt vesznek, és átérzik azt, hogy mennyire baj az, amit csinálnak, és legalább egy pillanat erejéig átfut a gondolatukon, átfut a fejükön az, hogy igen, ezt az ellenzék nem szabadna ilyen módszerekkel megpróbálni elhallgattatni.

Eddig viszonylag elváltak azzal, hogy azt gondolták és azt mondták, hogy „Csend legyen!”, most érkeztek a „Pofa be!” törvényhez, és mikor jön, amikor „Kuss!”-t akarnak kiáltani? Mikor akarják azt az erőszakot alkalmazni, amivel egyébként most itt fenyegetőznek?

Éppen ezért mondtam az előbb a kétperces hozzászólásban is, hogy meggyőződésem az, hogy önök rendkívüli módon meg vannak rémülve attól, amit csinálnak; azzal a farizeus magatartással önök úgy gondolják, hogy önök tesznek majd rendet, és önök állítják majd a mércét azzal, hogy megmondják, önök szerint mi a jó. Miközben a normális hangnemre próbálnak hivatkozni itt többen is, hogy ez legyen, úgy jönnek ide ezzel a törvénnyel - de nemcsak a házszabályra és az Országgyűlés működésére vonatkozóan, hanem ugyanezt tették az alkotmány megszüntetésénél, ugyanezt tették a választási törvénnyel -, önök

úgy döntöttek, hogy kihirdetik, mi az igazság. És akkor csodálkoznak azon, hogy az ellenzéki képviselők fel vannak háborodva, és miközben mindent el akarnak vonni tőlünk, minden lehetőséget meg akarnak szüntetni, eközben pedig majd önök itt uralkodhatnak?!

Hát, ne csodálkozzanak azon, különösen akkor, amikor a rabszolgatörvényről volt szó, hogy elsősorban a választóink, a támogatóink érdekében, a munkavállalók érdekében felszólaló képviselők úgy gondolják, hogy sokkal többet kell tenni azért, hogy önök ébredjenek már fel, hogy az, amit csinálnak, káros, árt önöknek is. Az, hogy önöknek árt, engem kevésbé izgat, már csak azért is, mert előbb-utóbb ki fog derülni, hogy Mészáros Lőrinc még gazdagabb lesz, most már eléri az 1200. személyt itt a világon, már ennyit sikerült önöknek elintézni. Remélem, önöknek is jut valami ebből, mert legalább nem annyira lúzerrek, hogy mindent csak odaadnak másnak, és ilyen módon tesznek ebben. Azt látom, hogy azok a társaik, akik egyébként ebbe beleszólhatnának, mint például Polt Péter, ebben önöknek nem fog segíteni, még akkor sem, ha kilenc évre való kinevezését megcsinálták.

Na most, arra, amit Bányai Gábor képviselőtársunk itt elindított, mondtam azt, hogy hátha valami legalább önökben megragad, de azt kell mondjam, hogy nem fog ez tovább menni talán a ma éjszakánál így fél három tájéka annál, hogy igen, önök ebben a rettegésükben azokat a korlátokat akarják az ellenzékre rátenni, azokat a bilincseket akarják ráhelyezni, amelyekkel tulajdonképpen maguk sem számolnak, még nem tudják, hogy pontosan mik lesznek ezek. Pillanatnyilag úgy viselkednek, mint egy agresszív kismalac, aki bekiáltja, hogy „Kuss! Így szoktam leszállni.”, és bárki, aki ebben az ügyben más véleményen van, önök számára az elfogadhatatlan.

Nekem azaz érzésem, hogy önmagában azzal a több mint száz oldalnyi előterjesztéssel, amit idehoztak, önök felé részletesen ebbe belemenve sokra nem megyünk, mert úgys a szavazást önök már eldöntötték.

(2.30)

De ismételtén szeretném felhívni a figyelmüket arra, amit egy korábbi hozzászólásomban említettem, hogy demokráciákat ki lehet végezni fegyverrel, és ki lehet végezni napról napra elkövetett cselekményekkel - na most, önök ezt teszik. A legelső lépés az, amikor konszenzust igénylő törvényeket beterjesztenek egyeztetés nélkül, és úgy gondolják, hogy önök azok, akik mércét állíthatnak, akik megmondhatják azt, hogy mi az igazság, és ez a kizárólagos igazság az, amit önök hirdetnek. Önök a lassú gyilkosai a magyar demokráciának, és ne csodálkozzanak azon, hogyha akár itthonról, akár pedig nemzetközi oldalról megkapják mindazt, hogy ez mennyire utálatos és mennyire az értékeinktől egyébként távol áll az, amit önök művelnek.

Azért, hogy ha már így egymás mellett itt vagyunk mint a Költségvetési bizottság tagjai, önök - hogy konkrét példaként említsem - aktív résztvevői annak, hogy lényegében a magyar parlament ellenőrzése alól teljeskörűen kivonták a költségvetést, és ezt önök végignézik, pontosan tudják, végignézték azt, hogy miközben a pénzügyminiszter vagy akár a Magyar Nemzeti Bank elnöke, az már nem jár a költségvetési bizottsági ülésre, nem tartozik semmilyen beszámolóval, hanem mindezt áttelepítették a Gazdasági bizottsághoz, csak azért, mert egyébként úgy gondolják, hogy abban a bizottságban a fideszes elnök mellett önök valamilyen védernyőt kaphatnak.

Tehát ezzel a módszerrel, ahogy önök most idejöttek, és egy újabb olyan törvényt terjesztenek itt be egyeztetés nélkül, amely, azt gondolom, hogy ebben a formában elfogadhatatlan, újra csak azt bizonyítják, hogy önök bosszút akarnak állni azokon a választókon - itt több törvénnyel egymás mellett, ugye, itt a mai napon ez látszik -, hogy mindezeket azért hozzák, hogy ezeknek a választóknak megmutassák, hogy önök itt az igazi úr. De hát ez az úrhatnomság nem sokáig tart, ez átmeneti jellegű, és éppen ezért azt hiszem, hogy igazából bennünket - bennünket! - erősít. És mindaz, amit elmondtam, az pont az ellentettje annak, ami itt a korábban elhangzott vezérszónoki beszédekből vagy az előterjesztői beszédekből, azokra szeretnék még itt reagálni, azokból visszaidézek ide néhányat.

Az előzőekkel szerettem volna alátámasztani a nagyon nagy hazugságot és ellentettjét annak, amikor itt ma délelőtt azt állították, hogy mi, fideszes képviselők demokraták vagyunk. Hát, önök, hölgyeim és uraim, ezekkel, amit tesznek, olyan messze vannak ettől, mint Makó Jeruzsálemtól. Önöknek a demokráciához, bármilyen jelzővel is igyekeznek illetni, önöknek ehhez nincs közük. Önök azok a szereplők, akik egy autokrata vezetőt, egy diktátort kiszolgálják, megteremtik annak a feltételeit, jogszabályi körülményeit, hogy úgy érezzék, hogy egyébként ezen döntésük vagy egy-egy döntésük után másnap más tulajdonképpen bármit megtehetnek: úgy írnak ki pályázatot, ahogy akarnak, olyan döntéseket hoznak minisztériumokban, amelyet akarnak, és egyébként majd itt a házelnök olyan döntéseket hoz, amiket majd ő szeretne. Ezt képviselőtársaimtól hallották, hogy ennek milyen igazi jó lehetőségei vannak.

Azt mondják, hogy az, amit az ellenzék tesz, az minden jóérzésű embert felháborít. Hát, tisztelettel jelzem, ez egyáltalán nem így van. Az emberek többsége, az biztatást... - akikkel én találkozom, azoknak a 90 százaléka a biztatást adta, mindegy, hogy Újpesten teszem, vagy ma délután Gárdonyban, azok azt üzenték, hogy önök azok, akik miatt igazából felháborodnak, önök miatt kell felháborodni, és ebben azok a politikai döntések, a meghozott törvények, a gazdasági döntéseik benne vannak ebben, mindez, és önök tulajdonképpen örülhetnek annak, hogy az ellenzék a rabszolgatörvény után vette a bátorságot, a lehetőséget, a tudást ahhoz, hogy igen, együttműködésben

szembeszálljon mindazzal, amit önök itt művelnek ebben a parlamentben.

A Velencei Bizottságot idézte itt Halász képviselő úr, hogy az ellenzéknek is be kell tartania a törvényeket. Hát akkor, tisztelt képviselő urak, mi volna, hogyha önök nem azért gyártanának törvényeket, hogy holnaputánra felmentsék önmagukat azok alól, amiket éppen elkövetnek? Amikor olyan szabályokat hoztak az európai uniós forrás felhasználására, amire egyébként ugyan felmentést és a döntéseket meghozták itt az új keretek között, de egyébként a végeredményben pontosan látjuk: 700 milliárd forintnál több büntetést szabtak ki csak azért, mert láthatóan... - egyébként többet kellene elvonni, és többet kell ezért megfizetnie a magyar állampolgároknak az adófizetők pénzéből, mert önök szándékosan kárt okoztak Magyarországnak. És hiába magyarázza itt a miniszterelnök úr, hogy nem büntettek meg bennünket, egyébként mindegy a szóhasználat, értem, hogy mit szeretne üzenni, de egy dolog biztos: az Elios 15 milliárdos számlájától kezdve nagyon sokáig lehet használni és sorolni azt, amit egyébként kifizettettek a magyar adófizetőkkel, a 27 százalékos áfával, a bekötött adógépekkel, és egyébként a szerencsejátékot meg figyelmen kívül hagyó adóztatásukkal, de az így begyűjtött adóból, igen, kifizettették azokat a számlákat, amelyek csaló számlák voltak, többszörös áron adták el vagy vették meg önök azt a szolgáltatást, ami ott volt, amit egy-egy pályázat keretében önök csináltak.

Éppen ezért a Velencei Bizottságot ne nekem idézzék, ne nekünk mondják azt, hogy egyébként nekünk kell betartani a törvényeket! Mi azért dolgozunk, hogy azok a választók, akik azért küldtek ide bennünket, hogy önöket ráébresszük arra, hogy itt lenne az ideje ennyi tolvajlás helyett azzal foglalkozni, hogy az embereknek tisztességes egészségügyi ellátása, tisztességes oktatása legyen, hogy ne szakadjon a fejére a plafon, képviselő úr, annak, aki a kórházba bekerül (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból.*), hogy ne kelljen meghalni évente 30 ezer embernek, mondhatnám azt újpesti polgárként (*Böröcz László közbeszól.*), hogy ne haljon meg 300 újpesti csak azért, mert önök egyébként képtelenek arra, hogy normális egészségügyet csináljanak (*Közbeszólás az ellenzék soraiból: Így van!*), hogy megakadályozzák és megelőzzék azt, hogy orvosok elmenjenek innen, hogy az ápolók itthon akarjanak maradni, és ne az legyen a vágyuk, hogy egyébként kétszer-háromszorosára annyi fizetésért inkább elmennek Magyarországról. És tájékozódhatnak azoknál is, akik egyébként már távolról üzenik azt, hogy egészen mást kell csinálni, mert mi, akik még kalandvágyból itthon vagyunk, ezért még azt tesszük, hogy az önök figyelmét felhívjuk arra, hogy amit csinálunk, az biztosan nem jó. Tehát a Velencei Bizottság üzenete nem nekünk szól, hanem önöknek szól, tisztelt uraim, ha tetszik ez önöknek, ha nem, ez így van.

Arról beszéltek, hogy a parlamenti működés, a parlamenti képviselőnek a tevékenysége, az egy atipikus tevékenység, és ennek keretében nekünk mi

mindennek kell megfelelnünk. Hát, mondhatnám azt - talán önök még emlékeznek rá -, én bányásként kezdtem dolgozni, az nem egy atipikus tevékenység, az egy világos, 8 óra alatt elvégzendő munka. De itt, ebben a környezetben, azt hiszem, hogy következetesen alkalmaznom kell azt, hogy újra és újra felhívjam a figyelmüket, következetesen, ha kell, akkor időnként robbantgatni is kell - robbantómester is vagyok egyébként, hogyha erre szükségük van (*Derűltég az ellenzék soraiban.*) -, de a lényeg az, hogy felhívom az önök figyelmét arra, hogy amit önök tesznek Magyarországgal, és itt az alkotmány helyett meghozott Alaptörvényükkel, egyébként sok esetben azzal szemben, ez a törvény, ez így, ahogy van, elfogadhatatlan, és ellenzékiként tiltakozom az ellen, hogy a jogainkat bármilyen módon csorbítsák.

Ne fogadják el ezt a törvényt! Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

(2.40)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót 15 perces időkeretben Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ma, amikor jöttem Budapestre, rendszerint vonattal jövök, és a Nyugati pályaudvaron szállok le, egy nagyon szurreális kép fogadott a Nyugati pályaudvaron, legalább annyira szurreális, mint ahogy ezt a törvény most itt háromnegyed 3-kor még tárgyaljuk a parlamentben.

Leszálltam a vonatról, odakint szakadt az eső. Mondhatnánk, hogy „csak odakint”, mert aki ismeri a Nyugati pályaudvart, már annyira rossz állapotban van az épület, hogy tők mindegy, hogy bent vagyunk vagy kint vagyunk. Bent a csarnokon belül is ugyanúgy szakad, bár kicsit rosszabb, mert vannak ilyen csatornák, ahol összegyűlnek, és kicsit nagyobb erővel jön lefelé a víz.

Ahogy leszállok a XIII. vágányon, ez szemben van a főbejárattal, és rézfúvós zenekart hall az ember. (*Böröcz László: Hol?*) A Nyugati pályaudvaron, rézfúvós zenekart délután fél 4-kor. Azt gondoltam, hogy valami nem stimmelhet, valaki valami hangszóróval megy előttem, és komolyzenét hallgat, ilyen se sűrűn hall az ember, majd a főbejárathoz érek, és látom, hogy tényleg ott van egy fúvószenekar, és játszanak délután fél 4-kor. Gondoltam, hogy valamilyen ad hoc jelleggel fiatalok kiállnak és zenélni fognak, majd kiderül, hogy a hátuk mögött ki van írva, hogy a MÁV megújul. Tudják, így álltam, hogy hány kocsit cseréltek le vagy mozdonyt, vagy netán most ki van írva, hogy nem késik 160 percet az a vonat, amivel megjöttem, vagy amelyik indul, a zónázó nem késik 60-at, 45-öt s a többi, meg kimarad egy járat, most nyitva van a jegypénztár, működik az automata. Nem, megújul a MÁV. Gondoltam magamban, hogy most már jókedvűen fogok leszállni a vonatról, miután két órát

késtem, de rézfúvós zenekar tud fogadni, meg rézfúvós zenekarral fogok elindulni, már csak javítják a hangulatomat. El tudják ezt ma képzelni, hogy a XXI. században a MÁV problémáival... - nagyon szurreális volt, és bejöttem most ide vitatkozni.

Egy mondatot engedjenek meg! Én nem akarok önöknek megfelelni, isten őrizz tőle. (*Közbeszólások a kormánypárti sorokból: Ne fenyegetessen!*) Nem akarok, isten őrizz! De ez a törvény, már itt majdnem elérzékenyültem Bányai Gábornál, már elővettem a zsebkezdőt, hogy elsirom magam, de aztán mindig eszembe kell juttatni, hogy ezeket a színjátékokat azért ne vegyük be. Majd amikor Böröcz képviselőtársam már nem tud érvelni, akkor egy jót kommunizál, de egy jóízűt. Bár ezt én már megéltem, amikor idekiabálták nekem, hogy kommunista vagyok, aztán mondtam, hogy legalább a születési dátumomat olvassák már el, mert ha kartum volna se lehettem volna. (*Boldog István: Az nem születésidátumfüggő!*) Majd bekiabált ugyanígy valamelyik képviselő, és azt mondták, az apád, mert már nem tudnak mit mondani. Bocsánat, az én apám biztos nem volt; önök közül sok valaki ül még most is, aki annak a rendszernek a kiszolgálója volt.

De ha a törvényt megnézzük, itt jobbikos képviselőtársam mondta, Anita, hogy neki legjobban az fáj ebben a törvényben, hogy a közintézmények ellenőrzése. Akkor én teszek fel önöknek egy kérdést: meddig vagyok én képviselő, és mikortól vagyok én magánember? Nem fognak tudni megakadályozni ebben, hogy én bemenjek egy közintézménybe. (*Közbeszólás a kormánypárti sorokból: El kell olvasni a törvényt!*) De, elolvastam a törvényt, ne jöjjön ezzel, képviselőtársam, hogy mi soha semmit nem olvasunk el! Én most nagyon örülök, hogy bejött a parlamentbe, mert ezt se sokat látjuk öntől, ha már bíráljuk itt egymást. De nem fognak tudni megakadályozni, mert tudja, képviselőként én járok kórházba mondjuk, mert a sors így hozza. Hogy fog tudni engem megakadályozni képviselőként, hogy mondjuk, látok olyan dolgokat, amiket most is tapasztaltam a héten, hogy ne vegyem elő a telefonomat és fotózzam le, és majd osszam meg ország-világgal a közösségi médiában? Facebookon meg fogom osztani, meg fogom osztani. (*Közbeszólás a kormánypárti sorokból.*) És nem fognak tudni meggátolni, mert... (*Közbeszólások a kormánypárti sorokból: Ki akarja meggátolni?*) De abban sem fognak tudni meggátolni, hogy az összes többi intézménybe én bemenjek, hiába akarják ezt, mert vagyok magánember is, meg vagyok képviselő is. (*Boldog István: Ebből is látszik, hogy kommunista vagy, ennyi ostobaságot beszélsz! - Az elnök csenget.*) Boldog képviselő úr, én másért aggódnék az ön helyében szerintem, és tudja, hogy miről beszélnek. (*Közbeszólás a kormánypárti sorokból: Nyugodjon már meg!*)

És ha ezt a törvényt elolvassuk, és visszamegyünk, hogy honnan indult... Nyugodtan lehet sértegetni. (*Boldog István: Nem sértés, el kell olvasni. - Csenger-Zalán Zsolt: Ténymegállapítás.*) Elnök úr, itt lenne kötelessége. Tudom, hogy az elnököt

nem lehet bírálni, csak amikor arról beszélünk, hogy kettős mércét alkalmaznak, és még jobban fognak, na, itt jön ez ki, amikor a fideszes vagy a KDNP-es levezető elnök egy szót nem szól, hogy önök mit művelnek, és közbe kellene avatkozni. *(Bányai Gábor: Híler se szóljt egy szót se. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Folytassa, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Ez a kettős mérce folyamatosan jelen van. Azt se hozta még fel senki, hogy honnan is indultunk, amikor egy évvel ezelőtt a rabszolgatörvényenél, és örülök, hogy Lezsák képviselő úr van itt levezető elnökként... - hogy ahonnan is indultunk, hogy akkor házszabályellenesen vonta meg a szót levezető elnök úr a képviselőktől sorban: Szél Bernadett, jómagam, Vadai Ágnesnek szót sem adott elnök úr, Mesterházy Attilának. Akkor kezdődött el az, hogy más eszközökhöz kellett nyúlni az ellenzéki képviselőknek, mert azokat a jogokat vették el kormánypárti képviselők, amik amúgy a házszabályban rendelkezésre álltak egy képviselőnek.

Amúgy meg én az Alaptörvényt elég sűrűn el szoktam olvasni, és az Alaptörvény rendelkezik róla, hogy egy képviselőnek mi a feladata és milyen jogai vannak. El kellene olvasni, az önök Alaptörvénye. Rendelkezik arról, hogy egy képviselőt ki választ meg, és egy képviselőnek ki a főnöke. Nem önök, és nem Kövér László. Nem önök választanak meg csak képviselőket, hanem a magyar nép. És az Alaptörvény rendelkezik róla, hogy minden képviselőnek egyenlő joga van, és kötelezettségei is egyenlően vannak. *(Közbeszólás a kormánypárti sorokból: Igen, nincs vita.)* De önök házszabállyal meg mindenféle más módosításokkal a saját Alaptörvényüket írják fölül, mint ahogyan a mostani Alaptörvény is már olyan szigorításokat vet be.

Hadd hozzak fel önöknek egy nagyon súlyos példát és okot, hogy miért is nem lehet sok ok mellett ezt a törvényt elfogadni, vagy ezeket a módosításokat. Önök nagyon jól tudják, hogy az elmúlt években Kövér László hány büntetést szabott ki ellenzéki politikusokra, majd az ellenzéki politikusok európai bíróságokhoz fordulnak, és sorra megnyerik ezeket a pereket. Csak, tudják, lehet, hogy kapunk 100 ezer forint büntetést, de a magyar állampolgárok... - mert majd kiveti a Európai Bíróság, hogy jogtalanul büntette meg Kövér László az adott képviselőt már előző ciklusokban is, és majd több millió forint kártérítést ítélnék meg az adott képviselőnek, több ilyen per folyik, lehet, hogy 5-6-7 év múlva, és úgy, hogy kimondja majd az Európai Bíróság, hogy jogtalanul döntött a házelnök a képviselőkkel szemben, mert korlátozták a jogaiban, és majd az adófizetők pénzén meg ez a büntetés ki lesz fizetve.

Ugyanígy fognak járni majd a tavaly decemberi büntetésekkel is Kövér Lászlóval szemben. Kövér László bűncselekményt követ el, mikor abban a tudatban szabja ki a büntetéseket, hogy tisztában van vele, hogy majd az Európai Bíróságon a képviselőknek ezt

a kártérítést meg fogják ítélni, és a költségvetésnek ő szándékosan kárt okoz. Azt gondolják, hogy azért, mert egy ilyen papírba beleírják, meg az önök képviselője kiáll, és azt mondja, hogy olyan büntetést kell az ellenzéki képviselőkre kiszabni, hogy fájjon? Jellem, nem fáj, bármennyit szabnak ki, nem fáj, lehet, hogy még szeretem is. Nem fáj, szabjon ki! Megyünk a bírósághoz. Mondhatnám, hogy Magyarországon nincs nagyobb befektetés, mint az, hogy ha egy ellenzéki képviselőt megbüntetnek, Kövér Laci bácsi meg majd kiszabja a büntetést, úgy, hogy bűncselekményt követ el, mert tudja, és majd évek múlva meg sokszorosát kapom vissza az állampolgároktól. Hát, a lehető legjobb befektetés! Akkor büntessenek! 12 hónap!?

Egyvalamit mondjanak már el nekem, úgy, hogy nem Kövér László a mi főnökünk, hogyan fordulhat az elő, hogy mondjuk, egy éven keresztül egy magyar állampolgár nem kap fizetést, mondják el nekem, hogyan fordulhat ez elő, ha olyan büntetést kap!?! *(Mátrai Márta: Nem ismeri a képviselő asszony a törvényt.)* De ismerem a törvényt, képviselő asszony, ismerem.

(2.50)

Csak azért Magyarországon is ez látszik, hogy önöket aztán rohadtul nem érdekli, hogy a munkavállalókat milyen jog illeti meg, mert valahol mi is csak munkavállalók vagyunk. *(Csenger-Zalán Zsolt: Ez tiszteletdíj.)* Tudom, hogy tiszteletdíjat kapunk, képviselő úr, de önök hoztak olyan törvényt, hogy másfajta munkát nem végezhet - ami jogos - egy képviselő. Tiszteletdíjat kapunk.

Igen, értem, hogy megbüntetnek, csak mondják meg nekem, hogy akkor hogyan fordulhat elő, hogy egy olyan büntetést kiszabnak, mondjuk, fél évig nem kap jövedelmet egy képviselő vagy mondjuk egy egészen éven keresztül. *(Dr. Mátrai Márta: Minimálbér!)* Ne hozza ki az ördögöt belőlem, képviselő asszony, a minimálbért én is tudnám mondani, hogy kinek kellene Magyarországon minimálbért kapni, és kinek milyen büntetés által kellene ezt a minimálbért kiszabni.

És akkor hogy miért alkalmaznak a képviselők nagyon sokszor olyan eszközöket, amiken önök meglepődnek. Maga a törvénykezés is megváltozott az elmúlt években, mert önök már nem a hagyományos törvénykezési módszert alkalmazzák, hanem legtöbb esetben önálló indítványként nyújtják be a legtöbb törvényt, minél hamarabb, minél gyorsabban tárgyaljuk meg, nem kell társadalmi egyeztetésre elküldeni se intézményekbe, se civil szervezeteknek, soha senki ne véleményezze. Önálló indítványként egyik nap be terjesztjük, másik nap el lehet fogadni, és azt elmúlt években minden egyes olyan törvénnyel, amivel a magyar társadalmat bántották, minden egyes törvényt így fogadtak el az Országgyűlésben, mert így nyújtották be. Akkor persze, ne csodálkozzanak rajta, és ne csodálkozzanak rajta, hogy maga az ellenzék is olyan eszközökhöz fog nyúlni, amit mondjuk, lehet, hogy

10-20-30 évvel ezelőtt nem láttak, de mondjuk, láttak több száz évvel ezelőtt, amilyen eszközöket alkalmaztak akkor.

A másik meg, hogy Korózs képviselőtársam mondta, hogy ebben a törvényben a tiltás, büntetés szó nagyon sokat szerepel. Tudják, nekem az jut eszembe, hogy úgy akarnak önök viselkedni, mint a családban amikor a gyereket meg akarjuk büntetni, hogy valami rosszat csinál, és akkor tiltsuk meg, ne engedjük, megfenyegetjük. Csak tudják, olyan az ellenzéki képviselő is, hogy minél jobban tiltják, annál jobban fogja csinálni. Tiltással nem lehet!

És az, amit Bányai képviselő úr elmondott: remélem, egyszer feláll egy fideszes frakcióülésen, és ott is el fogja mondani, nem biztos, hogy a tiltás a legjobb eszköz arra, hogy valami megváltozzon. Lehet, hogy a párbeszéd, a beszélgetés, a vitázás, az érvelés sokkal többet érne. Nem az, hogy tiltunk, büntetünk, megrendszabályozunk, nem engedünk valamit. *(Csenger-Zalán Zsolt közbeszól.)* Akkor engedje meg, hogy azt mondjam, hogy legelőször önök követték el azt az aljasságot *(Az elnök cseppet.)*, hogy kivonultak a parlamentből és kordont bontottak.

Lehet itt vájkálni a múltban, hogy ki mikor mit követett el, csak mondom, akkor azt a tükröt elő kellene venni, és akkor nagyon sok mindent ide tudnánk a Ház falai közé hozni, hogy amikor önök voltak ellenzékben, milyen dolgokat követtek el, vagy mondjuk, amikor most kormányon vannak, milyen dolgokat mondtak itt, a Ház falain belül, és tudják, én magam is megkaptam, amikor fideszes képviselő - lehet, hogy nem 3 óra volt, csak 1 óra - azt mondta, hogy egy édesanya mit keres itt még a parlamentben, már otthon kellene lennie, mert az a dolga. Az a dolga!

Én nem kérdőjelezem meg öntől, hogy mit csinál vagy hogy jön ide be. Ez szerintem mindenkinek... - felnőtt emberek vagyunk, és el tudom dönteni, hogy mennyit bírok, mennyit bírok dolgozni, mennyit foglalkozom a családommal, és én fogom tudni, hogy mit kell csinálnom. De egyetlenegy kormánypárti képviselő sem engedheti azt meg, hogy nekem megmondja, hogy mit kell csinálnom vagy mit nem kellene csinálnom. Mondom, ismétlem önmagam: a magyar nép választott meg bennünket, és egyenlő jogokkal ruházott fel bennünket a magyar nép, és nem önök a mi főnökeink.

És ezért nem lehet ezt a törvénymódosítást elfogadni, mert önök nem a főnökeink. Lehet, hogy kormányon vannak, meg még lesznek néhány évig, de nem a főnökei az ellenzéknek. És tudják, olyan ez, mint az orosz rulett. Tudják, a pisztoly meg van töltve, és nem lehet tudni, hogy kinél fog a golyó abba a tárba bekerülni, és kinél fog elsülni. No, ez a törvény ilyen. Benne lesz majd egyszer a tárban az a golyó, de nem biztos, hogy az ellenzéknel fog elsülni. Na, ez majd akkor jusson az önök eszébe! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kettő percre megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak,

DK, aki nincs jelen; akkor Arató Gergely képviselő úrnak, aki szintén nincs jelen. Nagy Csaba fideszes képviselő úr, kettő percre!

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Meg kell hogy mondjam őszintén, hogy nem szerettem volna szólni, de mégiscsak így, a hajnali órákon muszáj szólnom, mert azt kell hogy mondjam, hogy amikor az ember a rendszerváltozást megélte, akkor abban reménykedett, hogy mind a parlamentben, mind a helyi demokráciákban a viták értelmes történetek lesznek, és mégiscsak arról fognak szólni, ami a napirendi ponthoz kapcsolódik.

Én most meghallgattam Bangóné Borbély Ildikó 15 perces hozzászólását. Sem a határozati javaslatról, sem a törvényjavaslatról egy betűt, egy szót, egy mondatot nem ejtett. Mindenféle dolgot hallottunk róla, tőle. A törvényjavaslatot ilyen papírnak minősítette, aztán mondta, hogy rohadtul nem érdekli, aztán mondta azt is, hogy ne húzzuk ki az ördögöt belőle, aztán használta az aljasság szót. Aztán azt mondta a házelnök úrra, hogy amikor a jogával él, akkor büncselekményt követ el.

Igazából nagyon nehéz ilyen vitában részt venni, és ezeket a vitákat értelmes és konstruktív vitának tekinteni. Azt tudom önöknek mondani, hogy az ember, ha megéli a rendszerváltást és végigül nagyon sok-sok önkormányzati ülést, parlamenti ülést hosszú éveken keresztül, akkor tudja, hogy minden egyes vitának van-e értelme vagy nincsen.

Azt gondolom, hogy ami most itt hajnalban folyik, ez egy értelmetlen, vitának nem nevezném, ez egy értelmetlen beszélgetéssorozat, sokszor olyan dolgokról, amiknek semmi közük nincsen a benyújtott határozati javaslatához és törvényjavaslatához. És azt kell hogy mondjam, hogy önök saját maguknak okozták azt, a rendszerváltás óta ez a parlament képes volt szokásjog alapján, parlamenti illem és mindenféle jogszabály alapján működni - ez 2019-re elveszett. Azt gondolom, hogy a legnagyobb bűnösök önök. *(Taps a Fidesz padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre Vadai Ágnes képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon örülök, hogy Nagy Csaba képviselő úr mégis úgy döntött, hogy fölszólal. És annyira sajnálom, hogy tegnap nem volt itt a honvédelmi tárgyú törvények vitájánál, mert képzelje el, az önök párttársa, frakciótársa, a honvédelmi államtitkár az egyik törvényjavaslatnál, ami salátatörvény volt, egy termelési beszámolót tartott arról, hogy az önök kormánya a legkirályabb kormány, ami a hadsereg fejlesztését illeti.

A mi kormányzásunk idején először úgy indult, hogy a Gyurcsány-Juhász-Szekeres-trió, aztán lett Gyurcsány-Szekeres-Juhász-Vadai-kvartett, aztán már csak Gyurcsány-Vadai-duó, nem tudom, hogy

jutottunk el idáig, hogy én mint államtitkár mit tettem vagy mit nem tettem a honvédség érdekében. Nagyon megtisztelő volt, hogy azt gondolták, hogy én irányítottam a Magyar Honvédséget ebben a politikai pozícióban.

Szóval, ezzel csak azt szeretném önnek mondani, hogy igen gyakran előfordul a kormánypárti képviselők részéről, sőt olyan kiváló államtitkárok részéről is, mint a jelenlegi honvédelmi államtitkár, aki láthatóan nagyon sok mindenhez ért, hogy amikor elkezdődik egy törvényjavaslat vitája... - bár Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársam igen sokat beszélt a törvényjavaslatról, ellentétben Németh Szilárddal, aki tényleg csak egy termelési beszámolót olvasott föl, furákat olvasott, azt szeretném mondani. A valósághoz köze nem volt, Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony és Gréczy Zsolt beszámolója pedig a valóságot fedte le, ezt azért szeretném elmondani.

Én nem tudok önnek beszámolni a rendszerváltás körüli reményeimről, merthogy akkor még kicsike voltam, nem nagyon lehettem így kommunista sem, bár ez semmit sem jelent az önök életében. Én abban reménykedtem, hogy majd jó iskolába kerülök. Valóban odakerültem. Azóta azt is megszüntették. Reménykedtem, hogy jó lesz az első munkahelyem. Na, azt is megszüntették. Szóval, ez az önök kormányzása. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padso-raiban.)*

(3.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló 15 perces időkeretben Vadai Ágnes képviselő asszony, DK. *(Derűltség.)*

DR. VADAI ÁGNES (DK): Ez egy nagy nap. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat kapcsán szeretnék néhány dolgot kiemelni, de előtte lenne egy nulladik megjegyzésem. Bányai képviselőtársammal - nyilván azért, mert nem egyforma az érdeklődési területünk itt az Országgyűlésben - nemigen sokat találkoztunk. Egy alkalom van, ahol azt hiszem, hogy ön igen nagy befolyást gyakorolt nemcsak az én, hanem az ellenzék életére is. Merthogy egyébként nagyon szépen beszélt arról, hogy mit kellene itt az Országgyűlésben tenni, és szerintem nincsen közöttünk vita, bár nem nagyon volt összhangban azzal, amit aztán a képviselőtársai itt elmondtak a kommunizástól kezdve sok minden át, de hát, osszuk már meg a világgal, hogy Szatmáry Kristófon és Kósa Lajoson kívül ön volt az, aki a rabszolgatörvény betervezője volt csatlakozóként.

Ezt azért szeretném elmondani, merthogy az ön törvényalkotói tevékenysége végül is nagy befolyást gyakorolt az ellenzék életére, úgyhogy ezt is köszönöm önnek. Biztatnám, hogy több ilyen lépést tegyen, hogy az ellenzéki képviselők közötti összhang még erőteljesebb legyen. Hozzáteszem, képviselő úr, hogy azért egy picit képmutatás is volt abban, amit ön mondott, merthogy minden egyes alkalommal, amikor itt

a képviselőtársai vagy éppen a házelnök olyanokat mondott rólunk, rólam, ami elfogadhatatlan, én nem hallottam és sosem tapasztaltam, hogy ön odajött volna, mondjuk, hozzám, és azt mondta volna, hogy ön ezt nem így gondolja. Itt, a nagy plénum előtt, ahol már ugyan kevesebben vagyunk, és én leginkább őszintén a KDNP-seket hiányolom, megmondom őszintén, a kormányt nem, de a KDNP-s képviselők iránymutatása nagyon kellene ebben az ügyben, mert minden hétfőn elmondják a keresztényi szeretetet, az Országgyűlés méltóságát, bibliai idézeteket, most biztosan fényt jelentenének itt, az éjszakában vagy a hajnalban, és valódi irányt tudnának nekünk mutatni.

Szóval, azt szeretném önnek mondani, képviselő úr, hogy miközben például Selmeczi Gabriella képviselőtársunkat egy egyébként baloldali politológus megtámadta az ő külsejét illetően, én kifejezetten tiltakoztam ez ellen, merthogy azt gondolom, hogy nem ez alapján kell megítélni. Nekünk itt politikai vitákat kell lefolytatni, ezt minden képviselőnek szeretném mondani. Az országgyűlési törvény kapcsán, ahogy sok más ügy kapcsán pedig azt szeretném mondani, hogy ebben a Házban a méltóság mellett, mert ez egy ilyen gyakori szó lett, a másik ilyen szó az össznemzeti ügy.

Szerintem ennek kell hogy legyen tartalma, hogy össznemzeti egy ügy. Tegnap hallgattam, hogy össznemzeti ügy a haza védelme. Ugyan én a hazaárulók közé tartozom, ahogy ezt itt hétről hétre meghallgatom fönn a pulpitusról is meg önöktől is, meg olvasom az újságokban, de én tényleg hiszek ezekben a dolgokban. Szerintem az, hogy egy Országgyűlés hogyan működik, nem egy ciklusra, nem egy emberre, nem egy viselkedésre vonatkozik, hanem egy hosszú távú folyamat, ami össznemzeti ügy, hogy milyen szabályokat alkotunk. Nem az, hogy 2 napi kitiltás vagy 3 napi kitiltás, vagy nem tudom én, micsoda, mert nyilván akár még azt mondhatja a kormányzó párt, hogy neki ehhez joga van. Szerintem nincsen, de mondja ezt. De hogy az Országgyűlés működését és ehhez kapcsolódóan a képviselői jogosítványokat hogyan szabályozzuk, bocsássanak meg, de az nem az önök kizárólagos joga. Már csak azért sem, mert ma még jobb helyzetben vagyunk, mint mondjuk, Fehéroroszországban, ahol nem jutott be ellenzéki a parlamentbe a választási rendszernek köszönhetően, itt még vannak ellenzéki képviselők, sőt az önkormányzatokban vannak ellenzéki polgármesterek, képviselő-testületek, és az Európai Parlamentben is ülnek az ellenzék képviselőiben.

Amikor mi a jogainkról beszélünk, akkor mi nem saját magunkra gondolunk. Engem már igen sokszor megbüntettek ebben a parlamentben. Az első büntetésemet akkor kaptam ezt azért szeretném elmondani, mert ez egy nagyon tanulságos eset volt... - emlékeznek még a vak komondorra? Biztosan emlékeznek. Balogh József, nem mondanám, hogy szép emlékü képviselő tevékenysége, aki azt mondta, hogy átesett az élettársa a vak komondoron, azért sérült meg. Aztán közben persze kiderült, hogy szó sem volt róla,

hanem azok közé a férfiak közé tartozott... Férfiak! Szóval, na... Azok közé a valakik közé tartozott, aki úgy gondolta, hogy erőszakkal próbálja megoldani a frusztrációját, és azt vetítte ki az élettársára.

Balogh József országgyűlésbeli tevékenysége és jelenléte attól kezdve, hogy ez kiderült, szerintem nem volt kívánatos, a Fidesz-frakció számára sem lehetett kívánatos. A Fidesz-frakció azonban egy ideig nem volt hajlandó kizárni Balogh Józsefet. Ott történt az eset, amikor valóban képviselőtársaimmal, lehet, hogy a Ház méltóságát sértve, de szerintem magyar nők millióinak méltóságát meg védve valóban monoklis tüntetést szerveztünk, szerveztem, és ott álltunk és megkértük a kormánypárti képviselőket, hogy legyenek oly jók és zárják ki Balogh Józsefet a frakcióból, és próbálják rábírní arra, hogy ne legyen itt bent az Országgyűlésben, hogy hagyja itt az Országgyűlést, adja vissza a mandátumát.

Akkor büntetést kaptam a házelnöktől, mondván, hogy súlyosan megsértettem a Ház tekintélyét. Lehetséges, bár még egyszer mondom, szerintem az alap kiinduló magatartás volt az, ami súlyosan sértette a Ház tekintélyét. Ugyanakkor hozzá szeretném tenni, hogy ennek az akciónak a hatására a Ház méltóságát sikerült egy picikét javítani, mert Balogh József legalább kiült a Fidesz-frakcióból, vagy kizárták, majd egyszer eldöntjük, hogy ez hogyan is történt, viszont nem távozott a parlamentből. Sok-sok idő kellett, hogy ez az ember itthagya a parlamentet. Az ilyen személyek, az ilyen viselkedés az, ami szerintem súlyosan sérti a Ház tekintélyét.

Borzasztóan fontosnak tartom azt egyébként, amit itt sok képviselő említett, hogy az Országgyűlés, a Ház töltsse be a funkcióját, a beszélgetést, a vitát, a törvényekkel kapcsolatos szakvélemények cseréjét. Képviselőtársaim, nem azért üldögélünk itt hajnali három órákor, mert nekünk nincsen jobb dolgunk, hanem azért, mert azt gondoljuk, hogy az adófizetők azért küldtek be bennünket az Országgyűlésbe akár egyéniben, akár listán, szerintem ez lényegtelen, mert a képviselői jogok e tekintetben nem ott válnak el láthatóan, és Mátrai képviselő asszonynak teljesen igaza van, a törvények mindenkire vonatkoznak. A probléma a gyakorlattal van, képviselő asszony, a gyakorlattal van.

Amit itt az ellenzéki képviselőtársaim alapvetően elmondtak, az még csak nem is azzal kapcsolatos, hogy kell országgyűlési törvény, és hogy kellene bizonyos szabályok. A probléma azzal van, hogy ha fölül a pulpitusra a kormánypárti házelnök, akkor érdekes módon csak az ellenzéki képviselőket piszkálja, csak az ellenzéki képviselőket bünteti olyan összegekre, ami egészen elképesztő, és amely miatt Magyarország újabb és újabb pereket fog veszíteni a strasbourgi bíróságon.

Nagyon fontosnak tartom ezt a tekintélykérdést, azt egy kicsit kifogásolom ebben a törvényben sok minden más mellett, hogy önök azt szeretnék, hogy itt ne lehessen megnyilvánulni csak akkor, ha az ember megkapja a szót. Nincs a világon olyan parlament,

képviselőtársaim, ahol az ellenzéki vagy akár a kormánypárti képviselők némán ülnének és hallgatnák a másikat. Hallgattak már egy brit parlamentet, hogy ott mi folyik? Hallgatták már az amerikai képviselőházat vagy a kongresszust? Elhiszik nekem, hogy ott nem csöndben ülnek? Jó, az lehetséges, és azt elfogadom és egyetértek Hohn Krisztina képviselőtársammal, hogy csináljunk valami etikai szabályzatot, ha nagyon muszáj. Legyen! De némán nem fogunk ülni a parlamentben, senki nem fog ülni. Akkor elveszíti a savát-borsát az Országgyűlés. Ha pedig nyilván majd lesz olyan képviselőtársam, aki beszél az elődökről, ha látták volna, hogy az elődök mit műveltek ebben a Házban, szerintem ahhoz képest ez egy eléggé disztíngvált és visszafogott tevékenység.

Ami a törvény többi szabályozását illeti: a közintézményekbe történő belépés és ezzel kapcsolatosan, mert a kettőt összekötém, az információkérés. Azt gondolom, hogy bemenni a közintézménybe csak azért, hogy valaki benn legyen a közintézményben, azt nyilván senki nem csinálta. Közintézményekbe azért mennek be a képviselők, mert szeretnének találkozni az illetékes kollégával és információt kérni, segítséget kérni a képviselői munka ellátása érdekében, és ami a legfőbb, az ellenőrzési jog gyakorlása tekintetében.

Arra szeretném azért felhívni a képviselőtársaim figyelmét, hogy ez az ellenőrzési jog, és itt megint Mátrai képviselő asszonnyra szeretnék hivatkozni, nem csak az ellenzék jogosítványa. Az az önök jogosítványa is, az önök dolga is, és az önök dolga lenne igazán, hiszen önök gyakrabban találkoznak a kormány tagjaival, mint mi, hogy számonkérjék a kormányt; hogy információkat kérjenek a kormánytól, hogy úgy van-e; hogy igaz-e, amit az ellenzéki képviselők kiderítettek, megtudtak.

(3.10)

Hadd mondjam el önöknek - Demeter képviselő asszony sokat beszélt erről -, ugye, én a honvédelemmel foglalkozom jobban, én nagyon sokszor szerettem volna megtekinteni, nem leszek ilyen megtekintő ember, mint Fazekas Sándor megtekintő miniszter, de egy eszközt szerettem volna megtekinteni, ez pedig a Honvédelmi Minisztérium, a HM EI Zrt. által vásárolt business jet. Én annyi levelet írtam, annyi írásbeli kérdést beadtam, míg a miniszter, amikor egyszer elmentem a minisztériumba adatot megnézni, és ott rendelkezésemre bocsátottak egy ilyen nagyon hosszú adatsort, és azt áttekintettem, akkor kérte, hogy menjek be hozzá beszélgetni. Be is mentem hozzá, és őt is kértem személyesen, hogy hadd nézzem meg ezt az eszközt, és az volt a válasz, hogy nem. És amikor megkérdeztem, hogy miért nem, az volt a válasz, hogy csak.

Képviselőtársaim, higgyék el, hogy tudom, hogy néz ki egy ilyen business jet, még azt is tudom, hogy konkrétan ez hogyan néz ki, de nem ez a lényeg. Az nem jó, ha egy országgyűlési képviselő másoktól más-hogyan, szabályos eszközökkel, de más módon tudja

meg az információkat, nézi meg ezeket az eszközöket, van róla információja. Pont az lenne a lényeg, és ebben egyetértek a példamutatás tekintetében, hogy a törvény szerint tudjunk eljárni, ami az országgyűlési törvényben van, nevezetesen, hogy egy országgyűlési képviselőnek joga van arra, hogy megtekinthessen bizonyos dolgokat, nyilván előzetesen egyeztetve, a hadsereg amúgy is különleges szabályok vonatkoznak, hiszen oda nem lehet akármikor bemenni, bár a mi időnkben, az az igazság, ha jöttek az ellenzéki képviselők, akkor örömmel láttuk.

Apropó, nyitnék itt egy zárójelet az össznemzeti ügy kapcsán, mert higgyék el, lehetséges együttműködés. Képzelmek el, és ezért sajnálom, hogy nincs itt a KDNP, mert a KDNP-hez kötődik ez az együttműködés, méghozzá Simicskó István képviselő úrhoz. Amikor az önkéntes tartalékos rendszer felülvizsgálatát kezdeményezte az Országgyűlésben 2008-ban, akkor ő benyújtott egy országgyűlési határozatot. Akkor valóban az államtitkára voltam a minisztériumnak, nem a minisztere, nem a vezénylő tábornok, semmi, az államtitkára voltam a minisztériumnak, de azt a megbízást kaptam - szerintem nagyon helyesen -, hogy ez olyan fontos kérdés, hogy ezt akkor is támogatni kell, ha ezt egy ellenzéki képviselő nyújtja be. És, képzelmek el, képviselőtársaim, mi történt: a kormánypárti többség - tudják, az a nyolc év - megszavazta Simicskó István országgyűlési határozatát. Mert nem számított, hogy egy ellenzéki nyújtotta be, az számított, hogy ez egy nemzeti ügy. Zárójel bezárva, ezt csak azért szerettem volna mondani.

Visszatérve tehát az információszolgáltatáshoz: nekem sajnálatos módon nagyon-nagyon rossz tapasztalatom van e tekintetben. Harangozó Tamás képviselőtársammal és Varga-Damm Andrea alelnök-társammal együtt levelet írtunk a miniszternek, mert szeretnénk volna megtekinteni bizonyos szerződéseket. És nem azért, mert nem tudjuk, hogy mi van benne, hanem mert szeretnénk volna egyben látni ezeket a szerződéseket, és a legfinomabb részleteket nyilván nem tudtuk, de szeretnénk volna megnézni. Ahelyett, hogy azt a választ kaptuk volna bárkitől, nekem már mindegy, akár Németh Szilárd is levelezhet velem, hogy fáradjanak be és mondják meg, hogy mit szeretnének megnézni, kaptam egy e-mailt egy teljesen ismeretlen e-mail-címről, aláírás nélkül, amelyikben azt írták, hogy na, akkor még ezt mondjuk meg azt mondjuk, meg amazt mondjuk, mit is akarunk mi tulajdonképpen. Ez nem az együttműködés jele, ez nem annak a formája, ahogy az a törvényben elő van írva, hogy lehessen egyébként normálisan képviselőként dolgozni.

Végül egy dolgot szeretnék mondani, mert erről viszonylag kevesen beszéltek, ez a kivezetés és Országgyűlési Őrség dolga. Nem tudom, látták-e a törvényben, hogy mostantól az Országgyűlési Őrséggel kapcsolatos feladatokat a házelnök, aki ebben eljár, leadhatja a főtitkárnak. Ne haragudjanak, ez egy rendvédelmi szerv. Már nekem az sem igazán tetszik, hogy a házelnök, aki egy e tekintetben civil, utasításokat ad

fegyveres és rendvédelmi szerv dolgozóinak, de hogy majd jön egy főtitkár, akinek aztán végképp semmilyen mandátuma nincsen - kellemetlen helyzetbe hozva nyilván őt is -, és ő bizonyos feladatokat át fog venni, azt gondolom, hogy ehhez Pintér Sándornak biztos lesz egy-két szava. Azért ezt már tényleg nem lehet megengedni, hogy fegyveres testületet olyanok irányítsanak, akiknek aztán égdatta világon semmi köztük sincsen az országgyűlési képviselőkhöz.

Arról meg nem is beszélve, képviselőtársaim, ezt szeretném világossá tenni, a jegyző képviselőtársainkat olyan helyzetbe hozni, hogy ők foganatosítsanak itt mindenféle intézkedéseket velünk szemben, hát, megmondom őszintén, arra nagyon kíváncsi leszek. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő hozzászóló 15 perces időkeretben Harangozó Tamás képviselő úr, MSZP.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Bányai Gábor nagyon szép beszédet mondott, nagyon szép hozzászólást mondott, és én azt gondolom, ha ez lenne a Fidesz hozzáállása a dolgokhoz, akkor nyilvánvalóan ma este ezen törvényjavaslatról nem vitatkoznánk. De mégis megragadt bennem egy szó, amit többször elmondott képviselőtársam, és azért szeretnék néhány dolgot nagyon konkrétan elmondani, vagy legalább kérdést föltenni önnek, hátha ön is érezni fogja, hogy mennyire buborékban élnek és buborékban él ön is szerintem, mert őszintének tűnt a felszólalása, de szerintem alapvető dolgokat nem jól lát. Ön azt a szót használta, hogy közös norma. Milyen közös norma, képviselő úr?! Milyen közös norma az, amit egy csoport fideszes képviselő benyújt házszabály gyanánt? Mitől közös norma az?

Azt mondják, a kormány azért nincs ma itt, mert nincs dolga, ez az Országgyűlés belügye. Az, mindig is az volt. Emlékeznek rá, hogy '94-ben kétharmados MSZP-SZDSZ-es többségű parlamentben kik nyújtották be a házszabályt? A frakcióvezetők. Többek között a Fidesz frakcióvezetője is aláírója és benyújtója volt a házszabálynak. És bármilyen ország házszabályát hozzák ide példaként, teljesen mindegy, hogy éppen milyen részletszabály van benne vagy milyen büntetési tétel, demokratikus országban házszabályt egy párt nem ír, azt egypártrendszernek hívják. Demokratikus országban, tisztességes országban se választójogi törvényt, se házszabályt, se országgyűlési törvényt nem hoz egy párt, alkotmányt se.

És pont ma olvastam, hogy Rogán Antal minisztériuma reagált a Blikk cikkére, hogy újra a választási törvényhez akarnak nyúlni, mert nyilván fáj az önkormányzati választási eredmény. És Rogán Antal minisztériuma ma azt adta ki közleményben, hogy de hogy terveznek választójogi törvényt, hiszen azt a pártok közösen fogadták el. *(Moraj az ellenzék sorában.)* Ez egy elég erőteljes buborék, de a valósághoz semmi köze nincsen.

És azért akarok erről önöknek beszélni, mert akkor fogják megérteni, hogy az ellenzék miért viselkedik így. Egy olyan szabályt, amit én önökkel közösen írok, majd önökkel közösen megszavazok, azt én betartom, és a frakciótársaimmal betartatom. Egy olyan szabályt, amit önök rám erőszakolnak, azt nem tartom be.

És amikor tavaly ilyenkor itt ültünk, én is itt voltam azon a vitán, tételesen házszabályellenesen lett lezárva a vita. A házszabály azt mondja ugyanis, hogy a jelen lévő képviselők többségével lehet egy ilyen vitát lezárni. Talán Kósa Lajoson kívül, ha két fideszes képviselő itt volt, de lehet, hogy egy se. Nem volt meg a házszabályi feltétele a vita lezárásának. Innentől kezdve annak a törvénynek a további vitája és a vég-szavazása is törvénytelen volt, ezt ma is állítom. És ebben a tekintetben igenis minden eszközt igénybe kellett venni, ami az erőszakoságot természetesen nem foglalja magába. De ha a legalapvetőbb szabályainkat a többség nem tartja be, akkor milyen eszközök vannak, képviselőtársaim? Mondják meg, mi a különbség aközött, hogy egy vitát törvénytelenül lezárnak, és így lesz egyébként házszabálysértő egy törvény elfogadása meg aközött, hogy esetleg nem is tartanak róla már vitát, vagy egyből megjelentetik a Közlönyben, amit a minisztériumban megírnak. Alapvetően jogilag nincs közte különbség, ilyen nem lehet csinálni.

És igen, az Alaptörvényt is egyedül csinálták végig. Szintén szeretnék csak halkán visszautalni, igen, egy más politikai klímára, amikor akkor szintén a kétharmados, most már balliberálisnak bélyegzett, mondott többség saját maga azt mondta, hogy alkotmányos kérdésekhez négyötödös többséggel lehet csak nyúlni.

(3.20)

Mert az alkotmány, például, mint a házszabály is, vagy mindenkié, vagy senkié. És ha megnézzük a történelmi példákat, pontosan ezeket a szituációkat mutatja. S persze, tényleg ehhez képest nagyon aranyos kis doromboló kiscicák vagyunk.

Az a bizonyos, ma már említett zsebkendőszavazás, amely az önök és leginkább Kövér László által istenített Tisza István műve volt, arról szólt, hogy egyszerűen átvették a parlamenti teremben lévő képviselőket, mint egy egyszerű kocsmai jelenetnél. Becsapták őket, és kihirdették a szavazási végeredményt házszabályellenesen. Ezek után feloszlatták a parlamentet, és amikor legközelebb összeült, akkor az ellenzéki képviselők ezeket a gyönyörű bútorokat szétverték, majd a rájuk küldött rendőröket és országgyűlési őreket felváltva ütötték-vágták. De ott is azzal kezdődött, hogy a többség birtokában lévő levezető elnök, mondom még egyszer, egy útonálló módszerrel, egyszerűen becsapva a parlamentet házszabályellenesen kihirdetett egy házszabály-módosítást, amit a parlamentben ülők nem kívántak megszavazni.

S ezt a remek hagyományát folytatta Tisza akkor, amikor az egyik ellenzéki képviselő már odáig jutott, hogy rálőtt a pulpitusra. Igen, ott van a golyó, meg lehet nézni. Egyébként ugyanez az ember ugyanezekben a napokban az ellenzék, illetve a munkások, vagy éppen a nyomorgó és éhező kisgazdák és parasztok tüntetéseibe lövetett bele sortűzzel. Ha jól emlékszem, csak Nagyváradon 17 halálos áldozat volt. Ez az önök példaképe, és erre is megy ez az egész. S az sem úgy kezdődött, hogy az ellenzék bejött, és csak úgy l'art pour l'art szétverte a termet, hanem az volt, hogy még a jogait is elvéve erőszakkal kezdték el vezetni az országot.

S persze kicsiben, de még egyszer mondom, a rabszolgatörvény törvénytelen vitalezárása és onnantól kezdve az egész törvény elfogadása analógiájában ugyanez most. Ne csodálkozzanak rajta, ha a reakció is ez lett. Én azt gondolom kordonbontó fideszes kollégáimról, hogy önök sem használtak volna más eszközt. S ha önök úgy érezték, hogy annak a kordonnak a léte nem jogszerű, kimentek és lebontották, akkor még egyszer kérdezem, min csodálkoznak azon, hogy egy törvénytelenül végigvitt törvény vitájának a végén az ellenzék azt mondja, hogy ezt már nem.

A Ház tekintélyéről sok szó esett. Önök akkor hogyan óvták a Ház tekintélyét, és mit gondolnak ennek a parlamentnek a működéséről, amelyben kétharmados többségben ülnek, amikor az évi 80 milliárd forintért tengődő közmédiának szinte az első dolga az lett, hogy ennek a parlamentnek a közvetítéseit leálítsa? Milyen tekintélyt szánnak önök annak az intézménynek, amely a legfőbb népképviselői szerv - itt dől el minden nagyon fontos dolog, ami az állampolgárokat érinti -, önöknek az egyik első és legfontosabb dolguk volt, hogy ezt eltüntessék a polgárok elől? Ez emelte a Ház tekintélyét? Önök szerint ez emeli a mai napig? Nem az a demokrácia, nem az a tisztesség, vagy szégyellik azt, amit itt csinálnak, hogy a polgárok előtt megmutatják, mert önöknek van igazuk? Hát akkor mutassák meg! Mitől félnek? (*Böröcz László: Most is lehet nézni!*) Nagyon vicces, képviselőtársam, tényleg nagyon vicces. Ön egy nagyon felkészült és nagyon humoros fiatal ember, hosszú politikai karriert kívánnak önnek.

Visszatérve a törvényjavaslatra, illetve annak körülményeire: képviselőtársaim, az emelte a Ház tekintélyét, amikor önök garmadával hozták be a névre szóló törvényeket? Egy falu térszűlésének nagyobb tekintélye van, mint ennek a parlamentnek, mert önök konkrétan embereknek pénzjuttatás vagy karrier miatt itt az Országgyűlést használták fel. Lex Borkai, csak hogy egy mostanában sokat forgó nevet mondjak. Miközben a nyugdíjas katonáktól elvették a nyugdíjukat, aközben Borkai kedvéért ugyanezt a törvényt módosították, hogy ő egy nagyon fontos beosztást személy szerint betölthessen, amit egyébként a törvény kizárt. De volt itt lex Szapáry, s még legalább tízet föl tudnánk sorolni. Lex Patyi, a pozitív; negatívra meg emlékszem, amikor a Legfelsőbb Bíróság el-

nökét egy sebtében behozott törvénnyel teljesen törvénytelenül és alkotmányellenesen a ki nem töltött ciklusa közepén egyszerűen leváltottak. Ez rombolja a tekintélyt!

Hát, csodálkoznak rajta, hogy a társadalomban elvadulnak a dolgok? Ül otthon a polgár, és azt látja, hogy megválasztott egy parlamentet, amely gyakorlatilag egy mutyigépként működik?! (*Böröcz László: Ez a ti időtökben volt így!*) Nem, a te idődben, képviselőtársam, most vannak névre szóló törvények! Most nincs következménye semminek.

De ha még múltidézésről beszélünk, képviselőtársam, mert ön kezdett el itt kommunizálni, és felvetette, hogy egy volt miniszterelnök hogyan szerezte a vagyonát. Árulja már el nekem, Orbán Viktor párttitkár apukája miből vette meg a bányát. (*Korózs Lajos: Lopott pénzből.*) Miből? Vagy Mészáros Lőrinc? Válaszolja a kérdésemre: Orbán Viktor volt MSZMP-párttitkár apja miből vette meg a bányát! Marshall-segélyből? Vöröskölcsonból? Vagy miből? És ha majd erre tud válaszolni, akkor oktasson ki bárki mást! Mészáros Lőrincnek miből lett 2 milliárd dolláros vagyona öt év alatt?

És akkor válaszolja arra, hogy önök mire használják ezt a parlamentet! Teljesen hülyének néznek mindenkit? Ennek az embernek a vagyonának szerintem az 1 százalékát nem teszi ki az, amit ő piaci alapon tisztességes üzletemberként összeszedett. Ő vagy uniós, vagy költségvetési pénzből elnyert beruházásokon gazdagszik. S akkor csodálkozik rajta, hogy az embereknek erőteljes véleménye van a magyar Országgyűlésről és annak tekintélyéről? Amikor ő meg gürizik és kap önöktől 400 órás rabszolgatörvényt? Azt hiszik, hogy ebben a kis országban ezt nem látja mindenki?!

Az Országgyűlés tekintélyét azzal lehetne megóvni, ha nem lennének egynapos törvényjavaslatok, nem lennének névre szóló törvényjavaslatok, ha nem élnének vissza a hatalmukkal. Az embereknek példát akarnak mutatni? Mutassanak példát azzal, hogy a kétharmados parlamenti többség leül az ellenzékével, és azt mondja, ami itt elhangzott, hogy gyerekek, ez így nem mehet tovább, ülünk le, és csináljunk egy olyan szabályt, amit mindenki be tud tartani! S még egyszer mondom, nem véletlenül minden parlament - és ez a parlament is így működött harminc évig - a saját szabályait konszenzussal hozza, mert az az egy garancia van rá, hogy mindenki be fogja tartani.

S nem az, hogy fegyveres testületet hozok létre, aztán felfegyverzem őket, majd utána a magyar honfitársainkat, akik éppen parlamenti őrseges egyenruhában vannak, arra fogom kényszeríteni, hogy fizikai erőszakkal képviselőket húzzanak-vonjanak; vagy a kápónak előléptetett jegyzőktől várom majd el ugyanezt. Hogyan gondolják ezt?! És hogy gondolják, hogy ennek az irányynak, amerre mennek, normális, békés, tisztességes vége tud lenni?

Végezetül azt mondom önöknek, és nyilván a választópolgároknak is, hogy nekem az az érzésem, hogy

október 13. után ahelyett, hogy valami minimális felülvizsgálata lenne annak, hogy miért tart itt persze az ország is, de akár önök is, ehelyett elindult véglegesen ez a bunkereffektus. Elindulnak egy olyan úton, ahonnan - ezt már sokszor mondtuk - nincs visszaút, de ha errefelé mennek, onnan tényleg nem lesz visszaút. Én pont annál a törvénynél mondtam el tanult kollégámnak, Gulyás Gergelynek, amikor ő itt a vezérszónoklatot bevállalta a Legfelsőbb Bíróság elnökének eltávolításáról szóló tényleg minősíthetetlen törvénynél, hogy azért azt ne felejtjük el, s önnek meg pláne mondom, vagy neked, fiatal, kedves képviselőtársam, hogy ebben az országban fogunk élni még hosszú-hosszú évtizedekig.

Nem négy év van meg nyolc, vagy akár tizenkettő, hanem itt kéne éljünk, ebben az országban. És azt ilyen törvényekkel egymás mellett tisztességesen biztos nem lehet megtenni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az ellenzéki oldalon.*)

(3.30)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló 15 perces időkeretben Boldog István képviselő úr, Fidesz. (*Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban: Ó! - Na végre!*)

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon örülök neki, hogy az ellenzék ilyen élénk. Az a helyzet, képviselőtársaim, hogy én 5 óra 30 perckor keltem. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Én is!* - *Közbeszólás az MSZP soraiban: Mi is!*) Este 8 órakor nálunk az a szokás, hogy mesét olvasok a kisfiamnak; csak hogy önök sem a tárgyról beszéltek, én is beszéljek másról. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Nem mi osztottuk be...*) El tudtam volna tölteni a mai estemet azzal is, hogy várt a családom - (*Dr. Varga-Damm Andrea: Mi is!*) én meghallgattam önt tisztességgel -, és a vacsora után elolvashattam volna megint a mesét, egy szép magyar népmesét. (*Közbeszólás az ellenzéki pártok soraiban: Miért tették ide a vitát?*)

A probléma az, hogy látom én, hogy itt leszünk reggel 9 óráig. (*Dr. Lukács László György: Nem is rossz ötlet!*) Megmondom őszintén önöknek, hogy ha nem 15 percben lenne korlátozva az idő, akkor én most szót kértem volna, és reggel 9-ig beszéltem volna, hogy én is obstruáljak önöknek. Nem tehetem meg, csak 15 percben. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Nyugodtan. - Kunhalmi Ágnes: Sokszor 15 perc. - Közbeszólás az MSZP soraiban: Csomó 15 perc van.*) Szomorú vagyok miatta, megmondom őszintén, de az az obstrukció, amit önök most csinálnak, nagyon jó, csak önök is tudják, hogy ennek nem sok értelme van. (*Dr. Varga-Damm Andrea: De, az utókor látni fogja!*)

Teljes mértékig elbeszélünk egymás mellett. Az az igazság, hogy tanult képviselőtársam nagyon szépen elmondta önöknek, hogy igenis eljutottunk egy olyan pontra a magyar Országgyűlésben, ami után ideje meghúzni a határt. (*Dr. Varga-Damm Andrea:*

Önöknek is!) Amikor én 2010-ben ide bekerültem, akkor Balsai István mellett ültem. Ő azt mondta akkor, hogy hát, sokat romlott a parlament színvonala. (Dr. Vadai Ágnes: *Hát még az Alkotmánybíróságé!* - Gréczy Zsolt: *Tévébalhé az Antall-kormány idején!*) Ahhoz képest sajnos még többet. És én azt gondolom, hogy éppen ideje, hogy húzzunk egy hártárt. (Közbeszólás az ellenzéki pártok soraiban: *Te mondd?*)

A helyzet az, hogy önök nagyon büszkék arra, amit decemberben műveltek. Most elmondom önöknek, mit műveltek decemberben. Önök decemberben itt sípoltak, szirénáztak, ordibáltak - (Dr. Lukács László György: *Szelfiztek. - Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.*) szeretném elmondani -, majd amikor én innen hazamentem, három napig nem hallottam az önök szirénázásától, és orvoshoz kellett forduljak. Önöknek nem volt annyi belátásuk, hogy azazal, amit csinálnak, nemcsak obstrukciót hajtanak végre, hanem esetlegesen más embereknek az egészségében tesznek kárt. Tudják, lehet csinálni az obstrukciót, és lehet így éjszaka beszélgetni, mert nincs ezzel baj, én ráérek. Nézzék, nekem mezőgazdasági gépszerelő a becsületes szakmám, de vasútnál dolgoztam évekig, nagyon jól bírom az éjszakázást. Ebben én benne vagyok. (Dr. Varga-Damm Andrea: *Mi is!*) De abban, amit önök decemberben csináltak, hogy mások egészségének ártottak, abban nem vagyok benne. Önök decemberben gyakorlatilag halláskárosodást okoztak nekem (Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.), és mégsem fordultam a bírósághoz, nem rohangáltam máshova, a családom elviseli, hogy néha nem úgy hallok, ahogy előtte hallottam, mert ugye, a szirénázás egy ilyen térben, ne haragudjanak meg, bizony halláskárosodást okoz. (Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.) Szóval, az a helyzet, hogy az obstrukciónak meg az ellenzéki tiltakozásnak is, azt gondolom, hogy megvan a helye.

Azok a szavak, hogy önök nem mondhatják el a véleményüket... - órák óta mást se tesznek, csak elmondják a véleményüket. (Potocskáné Kőrösi Anita: *Nem lépett még hatályba a törvény!*) Egyébként reggel 9 óra óta minden törvényt elmondták a véleményüket, és ez ugyanígy lesz, majd ha ezt a törvényt elfogadja esetlegesen a Ház, akkor is elmondhatják.

És tudják, mi a megdöbbenő? Hogy önök féltik a saját jogaikat, miközben ugyanazok a jogok fognak rám is meg az én képviselőtársaimra is vonatkozni, mint önökre. (Dr. Varga-Damm Andrea: *Csak hogy nem fogják alkalmazni!*) Ja, hogy lehet, hogy én nem fogok büntetést fizetni, mert mondjuk, én nem fogok beordibálni, és nem használok olyan szavakat, amilyet önök. (Arató Gergely: *Soha! - Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban: Á! - Te? - Soha!*) Azt nem mondtam, hogy nem kiabáltam be eddig. (Derűltég és közbeszólások az ellenzék soraiban.), de egyszer sem olyan hangnemben, amilyenben önök.

Az pedig, hogy önöknek probléma az, ha a valóságot valóságnak nevezem, arról nem tehetek. (Dr. Vadai Ágnes: *És mi a valóság? Ossa meg velünk!*)

Az a helyzet, hogy önök nekem ma is bebizonyították azt, amit én mindig is tudtam, és amit egy nagyon híres író leírt. Én most fölolvassék önöknek egy idézetet, időm van, a 15 percbe belefér, különösen ajánlanám így a mai este hozzászólásaikhoz az utolsó mondatot a figyelmükbe, mert ma ezt csinálták.

Alekszandr Szolzsenyicin: „A kommunistánál kártékonyabb és veszélyesebb embertípust még nem produkált a történelem. (Dr. Varga-Damm Andrea: *Na ne! Ez már tényleg vicc!*) Cinizmusuk, szemtelenségük, hataloméhségük, gátlástalanságuk, rombolási hajlamuk, kultúra- és szellemellenességük elképzelhetetlen minden más, normális, azaz nem kommunista ember számára. A kommunista nem ismeri a szégyent, az emberi méltóságot, és fogalma sincs arról, amit a keresztény etika így nevez: lelkiismeret. A kommunista eltorzult lélek! (Dr. Vadai Ágnes: *Látjuk!*) Egészséges szellemű európai ember nem lehet kommunista! Nincs olyan vastag bőrt igénylő hazugság, amit egy kommunista szemrebbenés nélkül ki ne mondana, ha azt a mozgalom érdeke vagy az elvtársak személyes boldogulása így kívánja.” (Dr. Varga-Damm Andrea: *Micsoda víziója volt Szolzsenyicinnek!*)

Na, önök ma pontosan ezt tették itt a parlamentben. Önök folyamatos hazugságokkal próbálták bizonyítani azt, hogy önöknek bármilyen joga csorbul, azon kívül, hogy kulturáltan kell viselkedni a parlamentben. (Dr. Varga-Damm Andrea: *Ahogy Boldog úrnak is!*) Vegyék tudomásul, hogy önök folyamatosan arról beszéltek, hogy önöket valamilyen hátrány ér velünk szemben, és ez hazugság. Pontosán ugyanazok a jogok lesznek önökre is érvényesek, mint ránk, és ha mi bekiabálunk, és úgy beszélünk, minket pont úgy meg fog büntetni a házelnök, ahogy önöket. (Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.)

Tehát én arra szeretném kérni önöket, hogy fogadjuk el ezt a törvényt (Dr. Vadai Ágnes: *Nem!*), és tartsuk be. Önök se trágárkodjanak, mi se fogunk; önök se kiabáljanak, mi se fogunk. Aki megteszi, az pedig vállalja a büntetését. Ennyi az egész. És akkor a Ház méltósága visszakerül a régi fényébe. Javasolom ezt önöknek, mert az a helyzet, hogy amit felolvastam, azt a hozzászólásom alatt önök folyamatosan bizonyították, hiszen nem hagyták, hogy végigmondjam, hanem ordibáltak.

Javasolom, hogy a következő pár órát még használják ki arra, hogy elmondják a véleményüket, nyugodtan, és utána szavazzák meg a törvényt, és mindnyájan megőrizve a Ház méltóságát, viselkedjünk úgy, hogy senkinek ne kelljen a törvény elfogadása után büntetést fizetni. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, DK.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Ezt a kommunistázást tessék már befejezni! (Közbeszólás az MSZP soraiban: *Ciki!*) Nem én voltam a

Teleki Blanka Gimnázium KISZ-titkára, hanem Orbán Viktor. Nem én dolgoztam az MSZMP háttérintézményében - társadalomtudomány -, hanem Kövér László. Nem én voltam a Hazafias Népfront alelnöke, hanem Stumpf István. Nem az én barátom Thürmer Gyula, hanem az önké. Járai Zsigmond, Martonyi János, mind MSZMP-tagok voltak, és már a Németh-kormányban is dolgoztak, az utolsó állampárti kormányban. Pintér Sándor már a rendszerváltás előtt is MSZMP-tag, rendőr táborno volt.

De tudom folytatni a sort az önké sajtóhátterével: Gajdics Ottó ifjúgárdista; Bencsik András, az önké nagy demokratája, a Népszabadság pártélet rovatának főmunkatársa; Stefka István a nyolcvanas évek Kossuth rádiójának rettegett pártfigurája volt, aki, amikor belépett a terembe, a többiek elhallgattak, mert tudták, hogy öt perc múlva mindenki tudni fogja; Kondor Katalin, a nyolcvanas évek híradójának sztárműsorvezetője. Tehát önké ne kommunistázzanak, hagyják már ezt abba, az isten szerelmére, tényleg! Nem is értem, hogy mit akarnak ezzel elérni. Az önké tagságában sokkal több MSZMP-tag ül az önké képviselői között, mint ezen az oldalon. *(Közbeszólás a Fidesz soraiban: Ez nem igaz.)* De, ez matematikai tény.

S amikor ennek kommunistáznak, azt pedig különösen zokon veszem, mert az én apámat '56 után leültették, és Antall József és Göncz Árpád közösen tüntette ki és rehabilitálta 1990-ben. Mécs Imréekkel ült együtt a börtönben.

(3.40)

Ne tessenek kommunistázn! A kommunisták azok, akik azt a magatartást csinálják, amit önké. A Fidesz egy kommunista párt. *(Dr. Vadai Ágnes, tapsolva: Így van!)*

ELNÖK: Köszönöm. Két percre megilleti a szó Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Boldog képviselő úr, tudja, miért vagyunk ma hajnal háromnegyed négykor még itt? Ennek a törvénynek a vezérszónoki köre lement dél előtt. Önké akarták így, hogy éjszaka itt ülünk, meg hajnalban, mert még azt sem engedték meg, hogy a vezérszónoki után, mint a többi törvénynél, elkezdjünk képviselőként vitázni.

Bocsánat, ne legyen már ennyire szemérmes, és játssza itt az ártatlant, mint aki nem tudja, hogy direkt csinálták, nehogy valaki ezt éjszaka lássa! A sajtó meg, amit már évek óta kitiltottak innen, a közmédiá nem adja, nehogy véletlen láthassák. Képviselő úr, akkor legyen itt velünk, bár itt ülne az egész Fidesz-frakció *(Dr. Vadai Ágnes: Meg a KDNP!)*, de mondom, önké ezt direkt csinálták, hogy ez így történjen. Mint ahogy direkt volt a rabszolga törvényénél is, hogy éjszakára rakták be, nehogy valaki észrevegye, mi fog történni

akkor éjszaka, vagy egyáltalán azt, hogy itt vagyunk benn és vitatkozunk.

Az meg, tudja, különösen tetszik, mikor itt előadja magát, hogy jaj, istenem, ön öt órákor meg fél öt-kor kelt, meg a kisfiának kellene mondania most a mesét *(Dr. Varga-Damm Andrea: Kíváncsi lennék, hányszor mondja!)*, bár aki most itt van, mindenki áldozatot hoz. De hozzáteszem, ez az ön munkája, meg a miénk is. A többieké is ez lenne, akik most nincsenek itt. A kormánynak is az lenne a feladata, hogy mi, képviselők ne egyedül ülünk itt, hanem végre halljuk már meg, hogy a kormánynak mi a véleménye erről.

Folyamatosan ez van, hogy idehozzák a törvényeket, majd a kormány képviselői nincsenek itt, vagy önké nincsenek itt. Hála a jó égnek, most magukra parancsoltak, hogy néhányan üljenek már itt, nem úgy, mint a rabszolga törvény vitájánál, mikor Kósa Lajos itt szenvedett egész éjszaka. De rohadtul szenvedett! *(Derültség az ellenzéki oldalon.)* De hozzáteszem, akkor legalább ne álljon fel és mondja itt el nagy áldozatként, hogy nekünk most itt kell lenni. Hát, itt leszünk! Lehet, hogy még holnap estig itt leszünk. Ez a dolgunk, képviselő úr, ezért kapjuk a fizetést, vagyis a tiszteletdíjat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre Böröcz László képviselő úré a szó.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Bangó képviselő asszony, akkor ön minek áll fel, ha számonkéri, ha ön... *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Bocsánat, Bangóné képviselő asszony, akkor miért nem állt fel és... *(Dr. Vadai Ágnes: Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, ez a neve! Nem olyan nehéz megjegyezni!)* Ön miért állt fel, ha kifogásolja *(Dr. Vadai Ágnes: Miért állt fel? Miről beszél?)*, hogy Boldog képviselő úr ezt megette.

Egyébként csak két dolgot szeretnék ebben a két percben elmondani. Az egyik az, hogy én annyit bátorkodtam megjegyezni, hogy a kommunisták azok, akik egyébként általában a demokráciáért aggódnak, és még annyit *(Arató Gergely: Arról híresek a kommunisták!)*, hogy állítólag a liberális, hogy állítólag a liberális, liberálisokat hívják diplomás kommunistának... Én csak megállapítottam, hogy ez van. Önké magukra ismertek ebben, arról én nem tehetek. Önké felháborodtak azon, hogy én egy ilyen megállapítást tettem. Gréczy Zsolt volt az, aki a Fideszt gyakorlatilag *(Kunhalmi Ágnes: A nácizáson nem háborodsz fel?)* lekommunistázta. Önké állandóan lenácizták meg fasisztázták a Fideszt az elmúlt húsz évben, ne haragudjon!

Akkor most döntsék el egyébként, hogy a Fideszt önké nácizzák vagy kommunistázzák *(Dr. Varga-Damm Andrea: Mind a kettőt!)*, mert a kettő együtt nem fog menni. Ráadásul önkéket még történelmi múlt is összeköti az állampárttal, tehát kicsit visszább kéne venni ebből az ügyből. *(Dr. Vadai Ágnes: Engem? Mi köt engem az MSZMP-hez?)*

A másik pedig az, hogy én azt megértem, hogy mindenkinek vannak jogos, jogtalan indulatai a viták közben. Nyilvánvalóan önök úgy érzik, hogy amikor önök beszélnek, és mi közbekiabálunk, mert nyilván előfordul ez is (*Dr. Vadai Ágnes: Á, nem!*), akkor az a világ legfelháborítóbb dolga, mert az önök szavába senki nem vághat bele. De higgyék el (*Dr. Varga-Damm Andrea: Nem, ez nem igaz!*), higgyék el (*Dr. Varga-Damm Andrea: Csak a csúnya szavakat nem szeretjük!*), állandóan ezt kifogásolják. Higgyék el, ugyanezt érezzük mi is!

Tehát próbáljuk már megérteni a másik fél szemléletmódját is! Ugyanaz a két történet: önök bekiabálnak, és azt mondják arra, amikor önökre rászólnak, miért nem szólnak ránk is. Egyébként Latorcai képviselő úr, Lezsák képviselő úr is, elnök úr is sokszor rászólt már a fideszes képviselőkre is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. 15 perces időkeretben megadom a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak, MSZP.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Azt kell hogy mondjam: köszönöm a szót, elnök úr. Képviselőtársaim, háromnegyed négy. Ha Boldog képviselő úr nem szólal fel, elalszom. Azért most már vannak nekem is korlátaim, én nem szégyellem, bevallom. Egyszerűen a mélypontra érkeztem, majd várom, hogy visszajöjjön az adrenalin valahogy.

Szóval, azért Böröcz képviselőtársam, annyira ciki az ön szájából a kommunisztázás! Én önt jobban kedvelem. Ön másra érdemes, higgye el! Ciki már ezt csinálni. Figyeljen! Én '82-ben születtem és lekommunisztáz. Egyébként lekommunisztázta Pálincás Józsefet is, mert őt meg egy kiugrott jobboldalinak tekintik. A Junckert, aki jobboldali, szintén lekommunisztázták. Mindenkit kommunisztáznak vagy néha migránsoznak, ha nem ért egyet önökkel valaki. Ez egy kommunikációs trükk, mint ahogy trükk az is... (*Böröcz János közbeszól.*) De nem vettük. Én egyébként mikor náciztam le önt? Akkor azt elmondom magának - egyébként mindjárt elmondom a történelmi példákat, mert most lesz időm -, hogy például a két világháború között milyen volt a parlamentarizmus és egyébként a fasisztoid világba beletorkolló világ. Ön ezt támogatja. Az Alaptörvényre, ami ebben van, gombot nyomott. Most mondjam azt magának, hogy egy náci? Látens náci? Vagy félfasisztoid kiskölkök? Ilyeneket mondjak?! (*Arató Gergely: Semmiképpen ne mondj ilyeneket!*) Hát, nem venném a számra, mert nem gondolom egyébként, hogy az.

Önről én azt gondolom, hogy egy autoriter önkényuralmi rendszert kiépítő politikus, aki ezt a rendszert támogatta. (*Böröcz László közbeszól.*) Ennyit a kommunizmusról, és tényleg ciki az egész. Egyébként a rendszerváltás óta a Fidesz ezt csinálta, a baloldaliak annak ellenére kerültek kormányra. Ezt nem kell senkinek mellre szívni, nem kell vele foglalkozni. Ennek ellenére most is kommunisztáznak, '22-ig kormányra fogunk kerülni.

A zsebkendőszavazás már szóba került, tisztelt képviselőtársaim. Én szeretnék pár címszót idézni, merthogy a Fidesz nagy érdeklődést mutat állandóan a múlt iránt, főleg a két világháború időszakát tekinti elődjének, vállalt mintájának és példájának, a Horthy-rendszert. Alaptörvénybe írták annak a rezsimnek az évszámait, ne próbálják tagadni! Hát, nem tudom, mit gondoljak, néhány képviselő tagadja, néhányan meg virágot visznek rá. Az akkori időszakból kigyűjtöttem a Népszava egy-két címszavát, hogy mi történt 95 évvel ezelőtt, ugyanígy novemberben, a parlamentben. Csak hadd mondjak pár címszavat, hogy hátha ráismerünk, kedves kollégák, hogy a képviselőtársak is eligazodjanak, mi történik ma.

Azt mondja: 1924. november 15-e: milyen fegyelmi intézkedéseket terveznek Bethlenék a képviselők ellen? 1924. november 28-a: fegyveres örökkel hurcoltatták ki a szocialista képviselőket a nemzetgyűlésből. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Ismétlődik a történelem!*) Nem vagyunk olyan messze tőle, úgy érzem. (*Közbeszólás az ellenzéki padosorokból: Nincs új a nap alatt!*) '24. december 2-a: a szövetségessé egyesült ellenzék kivonult az erőszak parlamentjéből. Barátaim, még bármi jöhet itt! (*Derűlttség az ellenzéki padosorokból.*) A következő december 2-a, azt mondja: 14 szociáldemokrata képviselőt 10 és 25 napra kizártak a nemzetgyűlésből. (*Bangóné Borbély Ildikó: Na, kezdődik!*) Na, kérem, van itt, ami alapján írták ezt a törvényt, csak fel kell lapozni! Kövér nem tagadta egy percig sem, hogy ez a minta. A házørséget is annak a mintájára hozták létre, sőt azt is elismerte, hogy a mostani parlamenti arányok is egyébként azt a világot tükrözik. Végezetül december 3-a: az ellenzék nem hajlandó asszisztálni a nemzetgyűlésbe átlátnált bethleni diktatúrának, akinek szörnyen fáj a munkásság és a demokratikus polgárság képviselőinek egységes fellépése. Kérem, itt a megoldás! Önök ugyanúgy, mint akkor, ettől az egységes fellépéstől félnek, és van is miért félniük.

Kérem szépen, a Horthy-korszak egy autoriter, korlátozott parlamentarizmus időszaka volt. A két világháború között Magyarországon működött parlament ugyan, létezett jobb- és baloldali ellenzék, de a rendszer egyes elemei úgy voltak kitalálva, hogy kormányváltásra ne legyen reális esélye alternatívát kínáló politikai erőknek. A Horthy-rendszer egyik alapvetése volt, hogy az alulról jövő mozgalmak, pártok fenyegetik a rendszerüket, amelyeknek a tevékenységét folyamatosan korlátozni kell. Ennek megelőzésére használták az egyébként nagyon felkészült államparátust és igazgatást, másfelől pedig az alulról jövő tömegmozgalmak korlátozását.

(3.50)

Emlékeznek képviselőtársaim a civiltörvényre? Emlékeznek a gyülekezési... Figyeljenek, mert most legalább tanulnának valamit. A gyülekezési jognak - akkor elnök úrnak mondtam, mert ő okos ember -, a gyülekezési jognak a korlátozására? Ez nagyon

fontos dolog egyébként, mert ugyanazt csinálják. Ismerős egyébként? Bethlen akkor ki is mondta, hogy Nagy-Britanniával ellentétben, mert most Nagy-Britanniára hivatkozott Hende úr, hogy szankciókat hoznak, Bethlen kimondta, hogy Nagy-Britanniával ellentétben Magyarországon nem lehetséges parlamenti váltógazdaság. Az ellenzék kritizálhat, ezzel a törvénnyel, amit önök most idehoztak, ezt is meg akarják szüntetni, de soha, de soha nem kerülhetnek hatalomra, ha ennek az ára a választójogi törvény megváltoztatása, és ugyanolyan arányban korlátozta Horthy a szabad választást, mint ahogy egyébként most önök korlátozták különböző eszközökkel: körzetátírással, egyebekkel a parlamenti képviselőket.

Az ellenzék teljes marginalizálásába kezdett Bethlen, na persze csak azután, miután megkapta a kölcsönt az ENSZ elődjétől, az akkori Népszövetségtől, a Nyugat megadta Magyarországnak a kölcsönt, amíg a kölcsön nem volt meg, addig viszonylag tolerálták a liberálisok és a szociáldemokraták munkásságát, ahogy megérkezett a kölcsön, ahogy a Nyugat lényegében azt mondta, hogy ő itt a fővezér, mert sajnos most is az EU pénzén, önök európai uniós forrásból építették ki a diktatúrájukat - nincs új a nap alatt -, abban a pillanatban elkezdte a kemény házszabálymódosításokat Bethlen, aminek a lényege az volt, hogy az ellenzék teljes marginalizálásába kezdtek, az ellenzéki bojkott ellenére szigorították folyamatosan a házszabályt, a szavazati jogot tovább korlátozó választási törvényeket fogadtak el.

Most is itt tartunk, önök emlegetik a regisztrációnak az intézményét újra, október 13-a után azon törik a fejüket, hogy hogy kéne megváltoztatni a választójogi törvényt, hogy az ellenzék az istennek se tudjon egy listára felkerülni. Mindenáron ezt akarják elérni, akkor megakadályozták egyébként, hogy a győztes demokratikus szövetség átvegye a főváros irányítását, most ennek a párhuzama az, hogy az önkormányzati törvény szigorításával fojtogatják a köztársaságpárti ellenzékeket.

Be akarták biztosítani, hogy a politikai váltógazdaság ne valósulhasson meg, leválthatatlanságukat adminisztratív eszközökkel biztosították, és bizony ez történik ma is. És kérem, ez már nem a megverhetlenség ereje, amit önöktől itt látunk, ezt a képviselőtársaim elmondták, hanem bizony a leválthatóságtól való félelem motiválja önöket.

És kérem, a tekintélyről meg csak annyit, hogy nekem úgy tanították, hogy azt ki kell érdemelni, és nem lehet kikövetelni. Ha valaki erre nem képes, azt előbb-utóbb úgyis el fogják küldeni a választók. Fekete nap ez sajnos, barátaim, a demokráciának és a parlamentarizmusnak. Tiszteletről szónokolnak erkölcs nélküli vallási buzgalmárok, ez kérem, nemcsak képmutató, hanem drága nemzetünkre elképesztően veszélyes is. Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló 15 perces időkeretben Nagy Csaba képviselő úr, Fidesz.

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok érv hangzik el, amelyek közül azt kell hogy mondjam, hogy elég sok sületlenséget hall az ember - és nem tudok másként fogalmazni, remélem, senkit nem sértek meg ezzel - itt a nyilvánosság korlátozásáról és minden másról meg a demokratikus ellenzéki jogoknak a korlátozásáról.

Én most előszedtem azt a hivatalos iratot, ami itt a Házban készült. Ez az előre bejelentkezett felszólalók listája, és látom ezen az iraton, hogy 10 óra 30 perctől az Országgyűlés működését és a képviselők jogállását érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. február 24-én hozott országgyűlési határozat módosításáról szóló határozati javaslatot tárgyalta a parlament együttes általános vita megkezdése címen a T/8044., illetve a H/8042. szám alatt.

Ezt azért mondtam most így el, hogy ha valaki esetleg most interneten nézi bárhol a világban a magyar parlament ülését vagy autóban, vagy vonaton, vagy repülőn, vagy otthon, hiszen az interneten ezt megteheti, bárhol - még egyszer mondom - a világban és bármikor, és vissza is keresheti, akkor láthatja majd azt, hogy az ellenzéki képviselők erről a határozati javaslatról, illetve a törvényjavaslatról elmondhatták a véleményüket, összeségében hét képviselő 180 percben. A kormánypárti képviselők, Fidesz-KDNP két képviselővel 60 percben, ezen kívül még a nemzetiségi szószóló is beszélhetett ehhez a határozathoz. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Az még a vezérszónoki volt!)* És most kiabálnak persze, mert nem tudják elviselni azt, hogy az ember elmondja a véleményét.

Azt gondolom, hogy ez is önöket jellemzi, és talán ez is hozzájárult ahhoz, hogy ezt a határozati javaslatot be kellett hogy terjesszük a parlament elé, mert azt gondolom, hogy fontos azt önöknek elmondani, hogy mégiscsak itt ebben a parlamentben vannak olyan hagyományok és vannak olyan szokásjogok, amelyeket, mondjuk, illene betartani.

És azt is gondolom, hogy a mostani demokrácia, és én demokrataként azt mondom, hogy a mostani jogi szabályozás is lehetővé teszi azt, hogy önök megalapozott érvekkel elmondhassák bármikor, bárhol, bármilyen fórumon úgy a véleményüket, hogy semmiféle retorzió ne érje önöket. Tehát azok a felszólalások, amik arról szólnak, hogy itt sérül a demokrácia, azok, azt gondolom, hogy egyszerűen nem állják meg a helyüket, azaz nem igazak.

Önök a mai napon összességében háromszor annyi idő alatt mondhatták el a vezérszónoki véleményüket és felszólalásukat, mint a Fidesz-KDNP-frakció tagjai. Ráadásul ezt a világon bárhol bárki az interneten keresztül a XXI. században láthatta. És azt is gondolom, hogy nem sérülnek a jogok, hiszen ezek a felvételek archív módon felkereshetőek, megnézhetőek, visszajátszhatóak, különböző file-okban kereshetőek, és még nyomtatott formában is olvashatóak.

Tehát azt gondolom, hogy ilyen tekintetben teljes a nyilvánosság, és azt gondolom, hogy a mai szociális médiák (*Dr. Lukács László György: Szociális médiák?*) rendkívüli módon nyíltá teszik ilyen tekintetben a vitákat.

Úgyhogy én nem igazán értem azt, hogy e tekintetben milyen kritikákat fogalmaznak meg. Én azt gondolom, hogy amiket megfogalmaznak, azok már a demagógia határát súrolják, sőt talán bele is lépnek ebbe a tárgykörbe.

És ha talán még valamit el szeretnék mondani, az az, hogy én azt gondolom, hogy a parlamentben igenis itt van a vitának a helye, a keretekbe foglalt vitának a helye, és ha önök ezeket a polgári értékrendeket magukénak éreznék, akkor lehet, hogy célt is érnének sokkal többször, mint ahogy most.

Én azt kérném önöktől, hogy majd ha lehiggadtak, és kipihenték magukat, és meglesz majd a nyomtatott verziója azoknak a dokumentumoknak, amelyekből nyomon tudják kísérni ezeket a vitákat, akkor írják össze önök, hogy milyen beszólásokat, milyen sértéseket vágtak azokhoz a képviselőkhöz, akik itt ültek. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Nem sértettük meg, csak meg akartuk mondani...*) Még egyszer mondanám, hogy olvassa vissza a felszólalásokat, az ellenzéki felszólalásokat, és ezeket a jelzőket írják össze, és írja össze azokat a jelzőket, húzza alá, hogy mi az, amit a kocsmában szoktak, a kocsmai vitákban egymásnak mondani az emberek. Megdöböntő a szóhasználat, az a fogalmazási rendszer, amiben önök itt megpróbálták minket meggyőzni bármiről is. Így nem lehet! Úgy, hogy nem tiszteljük a másikat, úgy, hogy nem mondjuk el tisztességesen a véleményünket, úgy, hogy nem próbáljuk meg egymást meggyőzni, ez politikai cirkusz, ami itt most folyik. Ennek így semmi értelme.

És még egyszer szeretném mondani, hogy a legnagyobb felelőse annak, hogy ezt a határozati javaslatot ide be kellett terjeszteni, az a vitakultúra, ami önökben nincsen meg. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Arató Gergely DK-s képviselő úr ismételt felszólalása következik 15 perces időkeretben.

ARATÓ GERGELY (DK): Ne irigykedjen, Csárdi képviselő úr, rá is sor kerül előbb-utóbb! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azért csodálatos hozzászólás volt, és hadd kezdjem evvel! (*Nagy Csaba: Köszönöm.*) Szívesen! Még akkor is, ha némi logikai ellentmondást éreztem abban, hogy képviselő úr először elmondta azt, hogy a kulturált vitának itt van a helye, és hogy egyébként milyen fontos, hogy az ellenzék ebben elmondhatja a véleményét, és legyünk ezért hálásak.

Majd azt mondta, hogy ez egy politikai cirkusz. Tehát ugyan hozzászólhatunk, de az ön véleménye erről rendkívül rossz, hogy mi ezzel a joggal élünk is. (*Nagy Csaba: Nem, nem ezt mondtam!*) Ugyanakkor

azt is el kell mondanom, hogy mindezek mellett ez egy olyan hozzászólás volt, amelyet itt tőlünk telhető türelemmel végighallgattunk, legfeljebb nem értünk vele egyet.

(4.00)

Nem tudom, feltűnt-e - én most megfigyeltem ezt a ma esti vitát afféle kutató társadalomtudósként -, és nagyon érdekes volt megfigyelni, hogy az ellenzéki bekiabálások stílusa és hófoka és a mondanivaló között mi volt az összefüggés. Bányai képviselő úr beszéde alatt - nem tudom, figyelték-e - nemhogy hangos kiabálás nem volt, de még csendes beszólás is alig. Ugyanakkor... (*Dr. Varga-Damm Andrea: Mert nem mondott olyat!*) Merthogy nem mondott olyanokat, tisztelt képviselőtársaim, mert gyalázta az ellenzékét, nem összevissza beszélt, nem kommunizált, hanem egy higgadt szakmai véleményt mondott el. Sokan vagyunk itt az ellenzéki oldalon, akik boldogan folytatunk érdemi szakmai vagy akár politikai vitát, akár éles vitát is kulturált keretek között, hogyha erre módunk van, ha erre módunk van a szabályok szerint, és hogyha olyan dolgokról beszélünk és olyan módon, amelyek egyébként idetartoznak, és amelyekről lehet érdemben eszmét cserélni. És nem véletlen, hogy ha itt Böröcz képviselő úr vagy Boldog képviselő úr hozzászólását már nagyobb izgalom követte (*Böröcz László közbeszól.*), de önök azok, képviselőtársaim, akik nem szakmai érveket mondanak, nem politikai érveket mondanak, hanem simán gyalázzák az ellenzékét. Önöktől erre telik, de akkor ne csodálkozzanak, hogyha ezzel szemben pedig van egyfajta határozott ellenkezés!

Nem állom meg, tekintettel arra, hogy a képviselő úr - és ezért nyilván nem hibáztatom a képviselő urat, mert olyan szerencsés - nem élte meg azt az időszakot, amikor kötelezően tanulnia kellett mindenkinek az iskolában ezt-azt a kommunizmusról, de azt a tévhitét, hogy a kommunisták állandóan a demokráciáért aggódtak, szeretném eloszlatni. Ez nem így van, tisztelt képviselő úr. A kommunisták sokfajta aljasságra képesek voltak, de a demokráciáért érzett kínzó aggodalom nem tartozott közéjük. Konkrétan Lenin, aki mégiscsak egy elég hiteles kommunista, azt mondta, hogy a demokrácia is egy államforma, amelynek el kell tűnnie, és bár diplomája kétségkívül volt, de liberálisnak sem nevezném, már csak azért sem, mert meglehetősen határozott módon lépett fel azokkal szemben, akiknek például a demokrácia vonatkozásában más véleményük volt, mint neki, akár szociáldemokraták voltak, akár népi forradalmárok, akár pedig liberálisok. Szóval, tisztelt képviselőtársam, én természetesen nem akarom korlátozni, hogy ön miről beszéljen, de szerintem az a helyes, hogyha ezt a tárgy kellő ismeretében teszi meg, és nem egy-egy jópofa mondas kedvéért, amelyről azt gondolja, hogy biztosan mókásnak fogjuk találni, vagy erős érvek fogják találni az ön hívei, ne távolodjon el a tárgyszerűségtől.

Azt mondja Boldog képviselő úr, hogy ő szívesebben olvasott volna ma este otthon mesét a gyermekeinek. Az enyém sajnos már nincs olyan korban, hogy mesét olvassak neki, de én is szívesebben beszélgettem volna vele ma este. Csak van köztünk egy különbség, képviselő úr, és ez egy fontos különbség: ön szavazta meg azt a napirendet, amelyik alapján most tárgyalunk (*Dr. Varga-Damm Andrea: Igaz! Így van!*), én meg nem szavaztam meg. (*Derűtség és taps az ellenzék soraiban.*) Ez az aprócska különbség van, és ezt nem a személyeskedés okán hozom ide, hanem azért, hogy felhívjam a figyelmet egy nagyon fontos tényre: a mindenkori többségnek sokkal nagyobb lehetősége van arra, hogy alakítsa a parlament működését, beszédstílusát, hogy valamilyen módon alakítsa azt, hogy miképpen működik ez a parlament.

Ha önökben komoly aggodalom van a parlament működése iránt, akkor azt javasolom, elsősorban azon gondolkozzanak el, hogy önök a többségi pozíciójukkal hogyan tudnak úgy élni, hogy egyébként ez megteremtse a lehetőséget az értelmes és higgadt vitára, említettem délelőtt, hogy például úgy, hogy nem 37 törvényt tárgyal a parlament egy héten. És ne haragudjanak, de ezt nem az ellenzék csinálta így, nem mi kértük, hogy tárgyalhassuk egy nap az országgyűlési törvényt, az igazságszolgáltatás átszervezését, a szakképzést meg a közlekedést - meg nem is tudom, mi volt a többi még ma (*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*) -, meg a tudományt meg a bánat tudja, micsodát, és a halgazdálkodásról ne is beszéljünk! (*Derűtség és közbeszólások az ellenzék soraiból.*) Szóval, azt kell önöknek mondanom... (*Közbeszólás az ellenzék soraiból: Zrínyi-év!*) - és a Zrínyi évet, azt nem mi kértük, ezt kaptuk önöktől. Ez nyilván nem könnyíti meg a vitát.

Azt mondja a háznagy asszony, hogy az ellenzék itt időnként látványos akciókkal próbálja felhívni magára a figyelmet, de ennek oka van; ennek az az oka, hogy önök lényegében megszüntették a parlament nyilvánosságát. Mert értem, amit a képviselő úr mond, hogy az interneten rá lehet keresni, és lehet nézni, de azért ez ma még nem tartozik az általános szokások közé. Ugyanakkor a tévéközvetítést megszüntették, aminek egyébként komoly nézőtábora volt, amely visszajelezte annak idején, 2010 előtt önöknek is, nekünk is azt, hogy mit látott a parlamentben, és olyan viszonyokat teremtettek az elsősorban ilyen típusú hírek és információk közlésére feljogosított és kötelezett közmédiában, ahol nem jelennek meg az ellenzéki vélemények. Ne haragudjanak, egyperces híradóban a foci szünetében én nem szoktam látni szellemes, ámde rövid parlamenti ellenzéki hozzászólásokat, ezzel szemben mindenféle fontos információkat tudok meg arról, hogy éppen az önök propagandája szerint mi fontos, és milyen munkasikereik vannak.

Ha már itt a kommunista időket emlegetjük, csodálatosan emlékeztet a '80-as évek tévéhíradóira az a különbséggel, hogy itt nem Grósz Károly, hanem

Szijjártó miniszter úr avat, és nem gonosz imperialisták vannak, hanem gonosz Soros György, és a migránsoktól kell félni, és nem a... - nem is tudom, kitől kellett akkor félni. Akkor már olyan kevésbé kellett egyébként, az '50-es években kellett a kártevőktől és a szabotőröktől annyira félni, mint most a migránsoktól. De hát, szóval lássuk be... (*Közbeszólás az ellenzék soraiból: A tőkés!*) Az azonos, a tőkésék így is gonoszak, meg úgy is gonoszak, tehát ebben nincs különbség - ez a közös pont.

Szóval, visszatérve erre a dologra: amit mondani szeretnék, az az, hogy az ellenzék azért kényszerül arra, hogy időnként harsány, például az én személyes ízléssel nem mindig találkozó eszközöket használjon, mert nemigen jut hozzá azokhoz a civilizált eszközökhöz, ahhoz a fajta parlamenti nyilvánossághoz, ami az alapja egyébként egy higgadt vitának.

Többször hivatkoztak arra is, hogy nem korlátozzák a képviselői jogokat. Tisztelt képviselőtársaim, azt kell mondanom, hogy de. Merthogy abban nincs vita köztünk, hogy azt a jogát a képviselőknek megszüntetik, hogy szabadon beléphessenek bármilyen közintézménybe, ezzel nem lehet sok mindent csinálni. Egymás mellé kell tenni a két 98. §-t a régi meg az új törvényből, az egyikben benne van, a másikban meg nincs benne. Aztán egy további zavart okoz, hogy Hende alelnök úr azt mondja, hogy már az is törvénytelen volt, hogy bementek a képviselők - ha törvénytelen volt, akkor miért kell most megváltoztatni a törvényt, hogy ne mehessenek be? (*Derűtség az ellenzék soraiban.*) De akárhogy is van ez a dolog, mégiscsak az a helyzet, hogy itt önök egy létező jogot megvonnak. Az egy vitakérdés lehet, hogy szükség van-e erre, vagy nem, csak ne tagadják le!

Egyébként meg éppen akkor szüntetik meg ezt a jogot - és ez nyilván nem véletlen -, amikor az ellenzék egyre inkább arra kényszerül, hogy éljen ezzel a jogosítványával, azért, és erről több képviselőtársam beszélt, nem akarom ezt tovább folytatni, merthogy nem tesznek eleget az állami szervek, köztük a kormány tagjai annak a kötelezettségüknek, amit a házszabály és az Alaptörvény megállapít számukra. Ugye, a miniszterelnök úr azt válaszolja, hogy: „Boldog karácsonyt!” - mondjuk, ezt megkaptam, nem tudom, hogy ő is boldog-e vele -, de például én magam eddig három alkalommal nem kaptam választ a Pénzügyminisztériumtól arra a viszonylag egyszerű kérdésre, hogy Tiborcz István úr testvére dolgozott-e a NAV-ban informatikai beszerzésekben, vagy nem. Ez nem egy bonyolult kérdés.

Szerintem egy közintézmény dolgozóinak a névsora nem egy titkos személyes vagy érzékeny személyes adat, de nem is azt választották, hogy: bebe, nem mondjuk meg, mert személyes adat, hanem egyszerűen nem válaszolnak a kérdésre. Ilyen helyzetben nyilván fontosabbá válik a helyszíni ellenőrzés, nyilván fontosabbá válik az, hogy a képviselők bejuthassanak ezekre a helyszínekre - ezt a jogot önök bizony korlátozni akarják.

Hadd mondjak el még egy dolgot! Visszatekintgetünk 2010 elé - Kovács Zoltán képviselő úr, aki ennek a nagy mestere, most éppen nincsen itt, neki mindig vannak még ilyen megmaradt sérelmei -, és biztos vagyok benne, hogy nem volt könnyű 2010 előtt sem ellenzékiné lenni, én ezt elfogadom. De azért egészen mások voltak a parlamenti vita szabályai, egészen más színvonalú válaszok születtek parlamenti kérdésekre, én akkor államtitkár voltam - emlékezhetnek rá azok, akik akkor is itt ültek -, itt komoly vitákat folytattunk, és próbáltunk érdemben választ adni. Egészen más volt a parlamenti munka nyilvánossága és ezen keresztül az ellenzék nyilvánossága is.

(4.10)

Nem igazán méltányos összehasonlítani a kettőt, és megint azt kell mondani, hogy a többség teremtette meg ezeket a feltételeket, és nem az ellenzék. A többség teremtett olyan feltételeket, amik jelentősen megnehezítették az érdemi parlamenti szakmai munkát.

Azt tudom mondani, és én őszintén hiszek abban, hogy akik ebben a szellemben szóltak hozzá, ők komolyan gondolják, képviselőtársaim, hogy állítsuk helyre a parlament tekintélyét, hogy hozzuk vissza az értelmes vitát a parlamentbe, hogy kevesebb cirkusz, kevesebb durvaság legyen ebben a parlamentben, akkor ennek megvan a módja. Vonják vissza ezt a törvényjavaslatot, mert egyoldalú módon nem lehet rákényszeríteni szabályokat, a parlament többsége nem kényszeríthet rá a kisebbségre. Ez így nem működik, ez egy diktátum. Ebből nem béke lesz, nem érdemi párbeszéd lesz. Éppen ellenkezőleg: ebből tiltakozás, ellenállás lesz. Ez is egy út, lehet, hogy ez az önök politikai célja.

De ha őszintén azt gondolják, hogy nem ez a cél, hanem az a cél... Azt mondta Bányai képviselő úr, hogy beszéljük meg ezeket a dolgokat. Akkor beszéljük meg, vonják vissza ezt a törvényjavaslatot, és kezdjük el dolgozni közösen a házszabály és az országgyűlési törvény reformján. Mi erre a Demokratikus Koalíció részéről nyitottak vagyunk. Ez szerintünk is egy rossz házszabály és egy rossz országgyűlési törvény a jelenlegi állapotában is.

Alakítsunk ki egy olyan házszabályt, amely biztosítja egyébként a működőképességet, biztosítja azt, hogy megszülessenek azok a törvények, amelyek mögött ott áll a többség, de biztosítja az ellenzéknek a jogait is arra, hogy értelmes vitában, nyilvánosság előtt elmondhassa a véleményét, hogy érvelhessen a saját elképzelései mellett, hogy esélye legyen arra, hogy az ő javaslatairól is legalább érdemi vita legyen. Ez az ellenzék egyik legnagyobb sérelme, hogy a mi javaslatainkat nem vitában verik le, hanem nem engedik ide, hogy megvitassuk őket. Ez történt minden ellenzéki javaslattal gyakorlatilag az elmúlt években.

Alakítsuk át a szabályokat, és találjuk közösen szabályokat! Akkor el fogom hinni, hogy önöknek tényleg a parlament tekintélye fontos, a higgadt vita,

önöknek tényleg az a fontos, hogy az ország dolgait intézzük el, ahogy ezt egyébként méltó módon kell. De amíg nem így történik, hanem diktátumként tolnak be ide egy országgyűlési törvényt és egy házszabálymódosítást, addig hiteltelen ez a szöveg. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő 15 perces keretben hozzászóló Csárdi Antal, LMP. *(Gréczy Zsolt: Felkelt a nap!)*

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A helyzet az, kedves kormánypárti képviselőtársaim, hogy önök ennek a törvénynek az indokolásában csúsztatnak, túloznak és - hogy fogalmazzak szépen? - torzítják a valóságot. Azzal vádolnak minket, ellenzéki képviselőket például, hogy nem járunk be dolgozni. Én arra gondoltam, hogy nézzük meg, hogy csak ebben az egy évben, amiben most vagyunk, kifejezetten a kormánypárti képviselők távolmaradása miatt hány ülése maradt el a Költségvetési bizottságnak.

2018. november 21. Tájékoztató az adósságszabály teljesüléséről és az inflációs folyamatok alakulásáról. Meghívott: Varga Mihály pénzügyminiszter. A kormánytöbbség nem jött el erre az ülésre. Ugyanez történt 2019. január 22-én. Miért nem érkeztek meg a nyugdíjak a Magyar Államkincstártól a törvényben előírt határidőre? Meghívottak: Varga Mihály pénzügyminiszter, prof. dr. Mészáros József, a Magyar Államkincstár elnöke. A következő ilyen ülés 2019. február 13. Tájékoztató a gyermekek otthongondozási díjának bevezetésével kapcsolatos tapasztalatokról, annak költségvetési hatásairól. Meghívott: Fülöp Attila szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár. Erre sem jött el a Fidesz-többség. Bocsánat, már március 18-án tartunk ebben az évben. Tájékoztató kormányhatározatok végrehajtásával összefüggő egyes kérdésekről. Erre az ülésre sem jött el a fideszes többség, majd a következő ülésre sem, amit 2019. május 8-ára szerettünk volna összehívni. Tájékoztató a 2020. évre tervezett nyugdíjkorrekció számításáról. Meghívott: Varga Mihály pénzügyminiszter. De 2019. június 11-én az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, T/6351. szám, döntés részletes vita lefolytatásáról a HHSZ 32. § (2) bekezdése alapján, erre sem jött el a kormánypárti többség. Igaz, hogy ezt a Gazdasági bizottság később tárgyalta.

Még itt van nyolc darab olyan költségvetési bizottsági ülés, amire önök, kedves képviselőtársaim - és most bejött Boldog képviselőtársam, aki tagja a Költségvetési bizottságnak. *(Potocskané Körösi Anita: Alelnöke!)* De nem, bocsánatot kérek, kiment a tereméből, most visszajött a terembe. *(Boldog István: Itt voltam végig!)* Azt gondolom, hogy önnek mint a Költségvetési bizottság alelnökének ezt pontosan tudnia kell, hogy ez így volt. És ezek után önök azt

mondják, hogy az ellenzéki képviselők nem dolgoznak. Én azt látom, hogy a kormánypárti képviselők nem dolgoznak.

Én egy pillanatra megnéztem a statisztikákat. Mátrai Márta háznagy asszony ebben a ciklusban - nem ebben az évben, ebben a ciklusban - három felszólalást tudhat magáénak, és négy indítványt adott be a Háznak. Én azt gondolom, hogy erre lehet azt mondani, hogy sok vagy kevés. Nézzük meg, hogy ehhez képest Korózs képviselőtársam milyen teljesítményt nyújtott! *(Korózs Lajos: A szomszédasszony is! - Derültség.)* Így-így! Tehát 263 önálló indítványt nyújtott be ebben a ciklusban, és 26 nem önálló indítványt, ezenkívül 129 alkalommal szólott hozzá az Országgyűlés különböző vitáihoz. Nem tudom, mennyire érzékelték képviselőtársaim a különbséget.

Érdeemes megnézni, hogy például Boldog István képviselőtársam ugyanebben az összevetésben hogyan teljesített. Szorgos Boldog István ebben a ciklusban két önálló indítványnak jogos tulajdonosa, és 18 alkalommal - a mai teljesítménye nincs beleszámolva - szólott hozzá különböző vitákhoz. Ehhez képest egy szabadon kiválasztott ellenzéki képviselő, ez én vagyok, úgyhogy ezt nem mondom, bocsánat, Varju képviselőtársam oldalát nyitottam meg véletlenül: tehát 110 önálló indítvány - érzi a különbséget, Boldog képviselőtársam? -, 13 nem önálló indítvány és 130 felszólalás. Hol van ez ahhoz a teljesítményhez képest, amit Boldog képviselőtársam elvégzett?! *(Arató Gergely közbeszól. - Derültség.)* Azt gondolom, hogy ebben van igazság jobbról, balról, mindenfelől. De itt van például Csenger-Zalán képviselőtársam, aki ebben a ciklusban egy önálló és egy nem önálló indítványt nyújtott be *(Korózs Lajos: Tévedés lehet.)*, és mintegy nyolc alkalommal szólott hozzá parlamenti vitákhoz.

Persze, ehhez képest mondhatják önök azt a túloldalról, hogy mi nem dolgozunk. Akkor ehhez képest, hogy ne mondják azt, hogy én túlon túl elfogult vagyok saját magammal szemben, én 113 önálló indítványnak, 392 nem önálló indítványnak vagyok a kezdeményezője, valamint 120 alkalommal kértem és kaptam szót a tisztelt Házban.

Ehhez képest, amikor az önök vezérszónoka, a frakcióvezetőjük azt mondja, hogy az ellenzéki pártok képviselői nem dolgoznak, minek nevezem? Hazugságnak? Az igazság részleges eltorzításának? Nem bontja ki a kormánypárt az igazság minden részletét.

(4.20)

Azt hiszem, ezért nem lesz megállapodás, és ezért nem lesz konszenzus ebben a törvényben, mert az indoklásuk hazug, az indoklásuk csúsztatáson alapul, és az indoklásuk túlzó érveléseket és túlzó megállapításokat tett. Ennek a törvényjavaslatnak itt előttünk nem az a célja, hogy mi megállapodjunk itt. Kétharmad van, és az önök hatalmi arroganciája minimálisan se igényli azt a konszenzusközeli állapotot, amiről egyetlen képviselőtársunk beszélt.

De ha már itt tartunk, amikor elkezdődött a délutáni részletes vita, tehát nem a vezérszónoki felszólalások, a kormánypárti oldalról 12-en voltak itt a vitán. A 133 fős kormánypárti frakciónak ez mintegy 9 százaléka. Na, én azt persze természetesen jóhiszeműen és illő tisztelettel tökéletesen elhiszem, hogy a többiek, a 91 százalék halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt nincs itt, csak valaki mondja meg nekem, hogy hajnali 4 óra 20 perckor milyen halaszthatatlan közfeladatot lehet ellátni *(Derültség.)*, mert engem ez kifejezetten érdekel. Ilyen halaszthatatlan közfeladatot én is szeretnék ellátni, és azt gondolom, igazságtalan, hogy a kormánypárt ilyen tudásnak a birtokában van, és azt nem osztja meg velünk.

Legyünk őszinték, képviselőtársaim, ez nem azt mutatja, hogy az ellenzéki pártok és az ott politizáló képviselők a lusták. Nekem úgy tűnik *(Kunhalmi Ágnes: Mi vagyunk túl szorgalmasak.)*, hogy önök lusták. Lusták vitatkozni, lusták képviselni a saját választóikat, lusták szembenézni az egyéb véleményekkel meg minden olyan véleménnyel, ami különbözik az önökétől. Ez szégyen, és ez a demokrácia halála! Azért vagyunk felháborodva, és azért mondjuk el újra és újra ugyanazokat a mondatokat, mert ezzel a gyakorlattal találkoztunk napról napra, én a magam részéről 2018 óta. Szerencsém volt, mert nem voltam ott, amikor Hende képviselőtársam kórusban próbálta meg hazaárulózásra bírni a hallgatóközönségét, szerintem az sem méltányos.

Mint ahogy az sem méltányos és az sem dicsőséges, hogy ebben a vitában önök 12 fővel képviseltették magukat. Ez persze picit megfogyatkozott azóta, megértem, későre jár *(Kunhalmi Ágnes: Korán!)*, meg ilyenkor lassan... Bocsánat, korán van, ilyenkor már érzi az ember a belső készletét halaszthatatlan közfeladat ellátására, és azt gondolom, ez így van rendjén, hogy van halaszthatatlan közfeladat, énnekem is szokott lenni. Én a Belvárosnak vagyok az egyénileg megválasztott országgyűlési képviselője, tehát nem csak a Házban és nem csak a törvényalkotással összefüggésben van dolgom.

Mégis, ha kérhetem, kedves kormánypárti képviselőtársaim, mondják el nekem, hogy milyen halaszthatatlan közfeladatot lehet ellátni éjfél után. Köszönöm szépen a szót. *(Taps az ellenzéki sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő 15 perces időkeretben Bósz Anett független képviselő asszonyé a szó.

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Mindig óriási megtiszteltetés egy LMP-s képviselőtárs után megszólalni, ugyanis ahogy megszokhattuk, ez igen nehéz.

Én kevésbé vidám felszólalással készültem, ugyanis úgy értettem kormánypárti képviselőtársaimat, hogy a Ház méltóságának helyreállítása az egyik elsődleges céljuk a jelen törvénymódosító javaslatlaltal. Én igazándiból kérdést szeretnék önöknek feltenni, mert azt vettem észre, hogy itt, ebben a

Házban amikor én magam például az egyenlő méltóság és az egyenlő bánásmód elvéről beszélek, akkor nem értjük egymást, pedig azt hiszem, tudok úgy beszélni, és tudok úgy fogalmazni, hogy jól érthető legyen az álláspontom. Ilyen ügyekben még csak vitába sem szálltak velem.

Ha jól értem önöket, akkor szeretnék ennek a Háznak a méltóságát helyreállítani, de én szeretném megkérdezni, hogy tervezik-e például a méltóság helyreállítását a kórházakban, az olyan kórházakban, ahol a penésztől lassan a személyzet is megbetegszik, nemcsak a beteg. Tervezik-e például az oktatási intézményekben helyreállítani a méltóságot, az olyan oktatási intézményekben, ahol például szegregáltan kénytelenek tanulni azok a roma honfitársaink, akik egyébként is az öröklött nyomorban vesznek el, pláne még a 2010 után megeremeltt és folyamatosan fokozódó szegregációs körülmények között? Szeretném megkérdezni, hogy terveznek-e valamit például a szülészeti erőszak visszaszorításáért, mert itt jelentősen sérül egyébként mind a szülő nő, mind pedig az éppen születő gyermek méltósága és jogai.

Szeretném megkérdezni például, hogy ha fontos önöknek a méltóság, akkor az akadálymentesítés teljes hiánya hogyan hat az önök szemléletére a méltóság kérdésében. Ez ügyben egyébként felfedezni véltem bizonyos álláspontot kormánypartii képviselőtársak részéről vagy az önök párttársai részéről, amikor meghallgattuk Deutsch Tamástól azt, hogy a paralimpikonnak fél pénz jár; gondolom, az alapján, hogy ő fél ember. Nagyon örülök, ha ezekre a nem teljesen költői kérdésekre választ tudnak adni kormánypartii képviselőtársaim.

Aztán hallottam itt a bekiabálások során, hogy azzal érveltek, hogy önökre ugyanazok a szabályok vonatkoznak majd, mint ránk. Tisztelt képviselőtársaim, lehet, hogy önöket nem zavarja a diktatúra, de bennünket igen, azért ülünk itt. Tehát lehet, hogy önöket nem zavarja a jogcsorbítás, lehet, hogy önök nem szeretnék gyakorolni például az ellenőrzési jogkörüket mint országgyűlési képviselők, mi viszont igen, és úgy látjuk, azért vagyunk itt önökkel ezen a hajnali órán, hogy meggyőzzük önöket vagy legalább a közvéleményt arról, hogy amire önök készülnek, az jogcsorbítás.

Az a helyzet, hogy önök most egy olyan gumiszabályt alkotnak, amelynek tudjuk, hogy a NER-ben mi szokott a következménye lenni, ez pedig az önkényes alkalmazás. Mondok önöknek példát a jelenlegi házszabály önkényes alkalmazására, és azt hiszem, akkor kicsit érthetőbb lesz ez az álláspont. Amikor Hadházy képviselőtársunk feltartotta ezt a táblát, egyébként szerintem is jogosan, pénzbüntetéssel sújtották, 300 ezer forintnál is nagyobb volt a büntetés, amit fizetett.

Azok a képviselőtársak, egyébként az önök párttársai, akik odamentek, és fizikai erőszakot alkalmaztak Hadházy Ákos ellen, fejenként 50 ezer forintos pénzbüntetést kaptak. Hol van itt az igazság?! Én azt gondolom, nem kellene elkezdni a magyar zászlóval

hadonászni ebben a helyzetben, tehát megvárhatták volna például a teremszolgálatot. (*Boldog István közbeszól.*) Nyomjon gombot, képviselőtársam, és akkor nyugodtan reagáljon! Meg tudom várni a bekiabálást, de tudok így is reagálni. Ki tudom például a mikrofonban hangosítani, ha most újra bekiabálja, akkor szívesen megteszem önnek, tisztelt fideszes képviselőtársam. Ha nem, akkor viszont folytatom ezt a felszólalást - jó? (*Nagy Csaba: Nem, nem jó.*)

Tehát azt szeretném mondani, hogy igazándiból önök egy elképesztő nagy hibát követnek el, és ezt a hibát azért követik el, mert az ellenzék itt, a Parlament falain belül jól végezte a munkáját. Attól félnek, ha tovább folynak ezek a folyamatok, amelyeknek az eredményeit október 13-án is látták... - azt gondolom, az elég egyértelmű folyamánya volt az elmúlt kilenc és fél évnek, amit október 13-án este realizálni tudtak több városban, megyei jogú városokban, Budapesten, budapesti kerületekben, hadd ne soroljam tovább. A választók jelentős hányada most ellenzéki vezetésű városban, településen él, és végre az ellenzék meg tudja mutatni azt, hogy az önök által hangsúlyozott inkompetencia, rosszindulat meg „nem akarja”, „nem tudja jól vezetni” szemenszedett hazugság.

Önök attól félnek, hogy ez a kettős hatás, az, hogy a parlamenti ellenzék egyébként az ellenzéki választók számára szimpatikus módon politikál, és egyébként talán olyan településeken élnek, ahol most már ellenzéki polgármester van, ne adj' isten ellenzéki testületi többség is, el tud vezetni odáig, hogy 2022-ben az önök kormánya leváltható. Én értem, hogy ez önökben riadalmat kelt, és azt is értem, hogy ilyen helyzetekben az ember sokszor kapkod.

(4.30)

De nem tudom, hogy azok után, hogy az Európai Unió szégyenpadján ülünk önöknek köszönhetően most már 2010 óta, mi nem érhető abban, hogy legalább a relatív kulturált tagországok körében meg kellene maradni.

A jogállami normák lábbal tiprása, a demokratikus intézményrendszer folyamatos lebontása egyáltalán nem segít önöknek az európai mainstreamben maradásban. Értem, hogy Orbán Viktor arra játszott, hogy majd az európai szélsőjobb megerősödik, és akkor arra a vonatra felkapaszkodva majd lehet szövetségeseiket találni az európaiak között, de ez nem jött be. Tehát az önök logikus iránya jelen pillanatban nem az volna, hogy tovább haladnak a jogállami normák megsértésének folyamatában, és kiiratkoznak a kulturált európai pártcsaládokból vagy a pártcsaládjukból.

Jelen pillanatban önöknek egyáltalán nincs arra esélyük, hogy bárki még el tudja fogadni önöket a kontinensen, leszámítva a szélsőjobbokat, akik persze lehet, hogy önöknek számítanak. Nekem nem számítának már, ha normális mederben szeretnék tartani ezt az országot. Azt hiszem, hogy ezzel önök hallgatólagosan bizonyítják, hogy egyáltalán nem

céljuk ez. Azt is gondolom ezenfelül, hogy Bányai képviselőtársam érvelt azzal, hogy minden oldalon itt az a pont, hogy el kell gondolkodnia, merthogy minden korosztály, minden társadalmi csoport megélt valahogyan a jelenlegi közéleti folyamatokat és a jelenlegi közállapotokat.

De szeretném fölhívni az önök figyelmét arra, amikor azzal érvelnek, hogy a jelenlegi ellenzék element a falig, kulturálatlan, csürhe módon viselkedik vagy bármi hasonló, akkor mondják el nekem, hogy amikor a tévészékház ostroma zajlott itt a Szabadság téren, az autók felgyűjtása, a rendőrök kockakővel való megdobálása, súlyos testi sértések és sorolhatnám (*Folyamatos közbeszólások a Fidesz padsoraiban.*), az önök politikai közösségének a Kossuth térre költözése, aminek köszönhetően a komplett parkot le kellett cserélni, azok a sátrak, amelyek között megtalálható volt gyújtóbomba az egyik aktivista zoknijában... - korabeli sajtóorgániumokból idézek, tisztelt képviselőtársak.

Mi mindketten nagyon fiatalok vagyunk, de ahogyan Bányai képviselőtársam elmondta az imént, minden korosztályt érintenek a közállapotok, és éppen ezért van abban felelősségünk, hogy ne hagyjuk szélsőségesedni a saját politikai közösségünket. Ebben önöknek is felelősségük van, és szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy a 2006-os események egyáltalán nem jogosítják fel az önök képviselőtársait arra, hogy azt állítsák a jelenlegi ellenzékéről, hogy element a falig. Gondoljanak abba bele, hogy ki volt az, aki a tévészékház mellett autót gyűjtött, ki volt az, aki kockakővel dobált. (*Felzúdulás a Fidesz padsoraiban.*) Az önök politikai közössége volt ez.

Az önök politikai közössége volt ez! Annyira egyszerű, hogy nem kell ideköltözni sátrakkal, nem kell a vizeletükkel kiégetni a füvet! Ez történt, tisztelt képviselőtársaim, amikor önök voltak ellenzékben. Ha tehát azt állítják, hogy itt néhány hangos szó, néhány füttyszó, ne adj' isten, az MTVA-székházban eltöltött éjszaka, élőzés, szelfizés, a falig való elmenetel, akkor arra kérem önöket, hogy gondoljanak a 2006-os eseményekre és arra, hogy azzal a jelszóval, hogy a haza nem lehet ellenzékben (*Folyamatos zaj a Fidesz padsoraiban.*), tisztelt képviselőtársaim, önök fogták magukat, és elvitték abba az irányba ezt a társadalmat, hogy magyart és magyart összeveszejtettek különböző közügyekben.

Önöknek nem célja a nemzeti együttműködés! Önök egyetlen politikai közösséggel kívánnak együttműködni, az a sajátjuk. Ahogyan utaltak már rá olyan képviselőtársaim, akik kormányozták már ezt az országot, igenis a többség az, amelynek felelőssége áll abban, hogy fenntartsuk a demokratikus intézményrendszert, a jogállami normákat. Ez az, amit önök a 2010-es esztendőket követően folyamatosan bontottak le, és ez az, ami elvezetett odáig, hogy az önök rendszerén belül folytatólagosan sérül milliók méltósága ebben az országban. És ezen folyamatok közepette önök a Ház méltóságára hivatkozva csorbítják a képviselők jogait.

Szóval, egészen elképesztő arcátlanság, ami zajlik, és valóban azt gondolom, hogy egyszerűen nem csinálnak mást, mint behozták az önök társadalomszemléletét ebbe az ülésterembe. Mert én is nagyon szívesen értenék egyet Bányai képviselőtársammal, és mondanám azt, hogy igen, nekünk mindkét oldalról kell gesztusokat tenni. Higgye el, képviselőtársam, megpróbáltam. Az a helyzet, hogy falakba ütköztem. (*Közbeszólások a Fidesz padsoraiban.*) Igen azért, mert önök gyakorlatilag le vannak arról tiltva, hogy bármifajta egyezkedést kezdjenek az ellenzékkel. Egészen egyszerűen arról szól az önök kormányzása, hogy falak közé zárják saját magukat, bizonyos csoportokat korlátlan jogokkal ruháznak fel, más csoportoknak előszeretettel vonják meg a jogait. Nem működik ez másként ebben a Házban, mint ahogyan az egész Magyarországon.

És azt is gondolom ezenfelül, hogy ez nem most, ebben a parlamenti ciklusban fog visszaütni. A következő évtizedekben fog visszaütni, mert nézzék meg azt a 600 ezer magyart, aki a lábával szavazott. Ők nem biztos, hogy megfogalmazták ezt önmaguknak, de gyakorlatilag megéreztek azt, hogy keresnek valamit, ami ebből az országból már rég elveszett: a toleranciakultúrát, a jogegyenlőséget, az egyenlő méltóság és az egyenlő bánásmód elvét.

Ezek azok, amelyek megléte mellett önök ennek a Háznak a méltóságát jogosan kérnék számon bárkin. Az, hogy ezt a szörnyeteget teremtették nemzeti együttműködés rendszere címszó alatt, amit teremtettek, az az önök szégyene! Az, hogy mi ez ellen hogyan tiltakozunk, az meg, azt gondolom, hogy a mi büszkeségünk és az a mi felelősségünk, mert ez történelmi felelősség, hogy jelen pillanatban... (*Közbeszólásra:*)

Igen, csak most ön egy olyan képviselőtárral próbál vitatkozni, aki jelen pillanatban nem tartózkodik a teremben, én pedig jelen pillanatban egy olyan képviselő vagyok, akinél a szó van. Nyugodtan nyomjon gombot, és akkor reagálhat arra, amit én fölvettem.

Még egyszer, és ezzel zárom a gondolataimat: nekünk történelmi felelősségünk van abban, hogy a jogállami normákat helyreállítsuk, hogy a demokratikus intézményrendszert helyreállítsuk, és igen, ezt nem úgy kell megtenni, hogy az Alkotmánybíróságtól elkezdve a Legfőbb Ügyészségen keresztül önök a kormány fennhatósága alá vonnak mindenfajta intézményt, amely még tarthatna ebben a társadalomban azt a látszatot, hogy itt jogállam működik.

Nem, itt nem működik jogállam. Nem véletlen, hogy bírálatok sorozatát kapja a magyar miniszterelnök és a magyar kormány egésze. Éppen az önök embere volt az, aki több ízben elhatárolódott Brüsszelben nemrégiben a magyar miniszterelnöktől. Én azt gondolom, hogy nekem ez lenne a pont, amikor elgondolkodom a kormánytöbbség helyében, bár Bányai képviselőtársam felszólalása alapján gondolhatnám azt, hogy a törvény benyújtása az a pont, amikor mindnyájunknak el kell gondolkodni.

Azt gondolom, hogy az önök kilenc és fél éves működése után nem mi vagyunk azok, akiknek el kell gondolkodni. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A következő hozzászóló Varga-Damm Andrea jobbikos képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Bocsánat, a hangom egyre mélyül, de borzasztó kellemetlen, ahogy innen jön föl a por a levegővel, és ezért nehezen beszélek, egy idő után a légút nem annyira bírja tovább.

Szóval, kezdeném azzal, Boldog István képviselőtársamnak, aki rendre a legnagyobb kommunisztázó az ülésteremben, hogy már csak azért is nehéz, ahogy Bányai Gábor képviselőtársunk kérte a megbékélést vagy kibékülést, mert szakmai viták, szakmai érvek helyett rendre a kommunisztázás van nemcsak ma, hanem rengeteg ülésen, itt a plenáris ülésen és rengeteg bizottságban.

A bizottsági üléseken a Költségvetési bizottságban, amikor Boldog Istvánnak már nem volt érve, akkor folyamatosan kommunisták voltunk úgy, ahogy van, a 37 éves kollégánomtól kezdve a 42 évesig. Tehát önmagában már ez a jelleg gátolja azt, hogy itt egyáltalán egy normális kapcsolat legyen a kormánypártok és az ellenzék között. De csak azért, hogy Boldog István úrnak megmutassam, hogy a főnöke kicsoda, és a főnöke hogy gondolkodott, hiszen ha valaki, akkor az ő főnöke, Orbán Viktor tényleg egy kommunista bölcsőből érkezett a világra. És csak azért, hogy még az 1991-ben elhangzott Orbán Viktor-i beszédet idézzem, akkor az a következőként hangzott.

(4.40)

„Szeretném leszögezni, hogy a szocialista politikai gondolkodás és gyakorlati politika számunkra nem ördögtől való. A kommunisták utódpartja, az MSZP esetében az eltelt másfél év alatt odáig fejlődtek a dolgok, hogy talán már a következő választási ciklusban hiteles szociáldemokrata párttá válnak. A magyar demokrácia stabilitása érdekében úrrá kell lennünk rossz emlékeinken.” Tehát ez a főnök, aki önöknek azokat az alapokat megteremtette, amiért itt a Házban önök kommunistáznak, becsmérelnék, bánthanak mindenkit, aki nem önökkel ért egyet.

Elmondom önöknek, én azért kezdtem el politizálni pár évvel ezelőtt, mert azt gondoltam, hogy az előző 25 évben elég türelmes voltam ahhoz, hogy várjam, hogy a gyermekemnek és reményeim szerint unokáimnak olyan világot hagyjak itt, olyan országot hagyjak itt, amelyben érdemes élniük, és boldogan tudnak élni. Azt szerettem volna, ha a gyermekem egy erős nemzetudattal élő országban nő fel, és aztán lesznek neki is gyerekei. Azt szerettem volna, hogy ez az ország méltányos legyen a gyermekekkel, méltá-

nyos legyen az idősekkel, és az aktív korosztálynak pedig minden lehetőséget megadjon ahhoz, hogy az értékeik, a képességeik kibontakozzanak. Ezt vártam 25 évem keresztül, majd azt láttam, hogy ez nem sikerült. Ezért kezdtem el politizálni.

Azért vállaltam el, hogy eljőjsek az ország Házába, mert azt gondoltam, hogy mindazt az elvet, amit addigi életemben sajnos nem sikerült a politikának megvalósítani, talán megvárom az emberi hangon, az együttműködés hangján, a szakmaiság hangján, az egyetértés elvének hangján... - és bármelyikük, hiszen kettejükkel már voltam bizottságban is együtt, Böröcz képviselő úrral is és Boldog Istvánnal is, amikor ellenzéki javaslatok érkeztek be, és szeretnénk volna, hogy önök megszavazzák, akkor én nem kommunistáztam, nem fasisztáztam, nem becsméreltem egyiküket sem, hanem elmeséltem azokat az élethelyzeteket, felemlítettem önöknek azoknak a társadalmi csoportoknak a nehézségeit, akiket nekünk fokozottan figyelniük kell azért, mert ők elesettek, gyengék, és nekünk, erőseknek kell hozzáadnunk azt, ami nekik hiányzik. Tőlem önök soha nem hallottak bántó, követelőző, durva hangot. Ugye, ebben egyetérthetünk? Bizottsági üléseken tőlem önök biztosan soha.

Aztán a következő: önök mindig úgy beszélnek rólunk, hogy általában az ellenzék. Amikor mi említjük fel azt, hogy önök hogy bántottak vagy becsméreltek minket, akkor mi hozzárendeljük az adott személyhez, és úgy mutatjuk be. Boldog István, amikor énrólam beszél, hogy én randalíroztam, én szirénáztam, és egyáltalán csináltam bármit, ebből is látszik, hogy Boldog István képviselőtársam hiába van itt, általában nem észleli, hogy mi történik körülötte. Mert hogy én folyamatosan december 12-én azért körözbet ott ültem, ahol most a kollégák ülnek, mert az volt a szirénától legmesszebb, beszélgettem egyébként önökkel, beszélgettem mindenkivel, és nem voltam részese, de soha nem mondtam el, hogy én nem voltam részese, velem ne foglalkozzanak. Stimmel? Tehát mi mindig személyhez kötjük, amikor kifogásolunk valamit, önök meg folyamatosan en bloc az egész ellenzék magatartásának tekintenek mindent, amit egy vagy esetleg több képviselő tett. Ennek megint azért van jelentősége, mert mi mindig igyekszünk arra, hogy a konkrét tényeket valóban adjuk elő, önök pedig egy-egy megélt élmény felhasználásával mindenkit azokkal az érvekkel kívánnak gyengíteni.

A következő gondolatom: akinek hatalma és pénze van, annak nagyobb a felelőssége a társadalom iránt. Akinek hatalma van, annak nagyvonalúnak kell lenni. A hatalom és a nagyvonalúság csak együtt működhet. Ha egy hatalom nem tud nagyvonalú lenni, biztos, hogy meg fog bukni. Egyébként önök, ha 2010-től csak azokkal a társadalmi csoportokkal szemben, akiknek nehézségeik voltak, akik elesettek voltak, akik gyengék voltak... - nem kell az erősekkel nagyvonalúnak lenni, legyenek csak a gyengékkel nagyvonalúak, akkor önök tényleg 30 évig kormányozhattak

volna. Akkor tényleg az önök rendszere fennmaradhatott volna, mert van nagyvonalúság eleme a kormányzásuknak. *(Arató Gergelyhez, aki képviselőtársával beszélget:)* Ne haragudj, drága barátom, itt mellettem balra, Arató Gergely, amikor te beszéltél, akkor nagyon figyelmesen hallgattunk, de most már annyira hangosan beszéltek, hogy én sem hallom a saját hangomat. Köszönöm. *(Arató Gergely: Nyújtsál be egy országgyűlésitörvény-módosítást. - Derűlt-ség a DK képviselői körében. - Az elnök csenget.)* Gergő, te ennél sokkal okosabb vagy.

Tehát azt várnám el, hogy ha már Bányai képviselőtársunk megszólal az egyezség vagy az együttműködés, vagy a minimumalapok megteremtése mellett, akkor azt is meg kell tenniük, mivel önök vannak hatalmi pozícióban, hogy a nagyvonalúságot önöknek kell gyakorolni velünk szemben, ahogy a társadalommal szemben is. A kezét önöknek kell nyújtani először, hogy a másik fél, a gyengébb, a kevesebb maga is vissza tudja nyújtani. Tehát rendszeresen az ellenzékétől várnak el olyat, amit az ellenzék sem a nem hatalmi pozíciója miatt, sem csekélyebb száma miatt nem tud megtenni.

Nagyon örültem, amikor Csárdi Antal képviselőtársam fölolvasta a munkákbéli különbségeket, mert ahhoz szeretnék én magam is hozzáfűzni. Végignézttem tavaly május 8-a óta, hogy az ülésnapok idejét illetően a kormánypárti sorokban mennyi volt az átlagos jelenlévő, ugye, 133-an vannak. Most figyeljenek! A 133 képviselő közül az összes ülésidőt figyelembe véve átlagosan 6 darab kormánypárti képviselő volt a Házban. Van tekintélye a Háznak? Beszélhet a Ház tekintélyéről az a politikai közösség az Országgyűlésben, aki átlagosan 6 emberrel képviselheti magát a 133-ból? Méltóságról, tekintélyről beszélhet olyan, ahol ilyen nagy számban nem látogatnak el a munkahelyükre?! Persze, szavazásokkor tele van a terem, és még általában annyira nem érdekli őket a Ház tekintélye, hogy minden egyes szavazó ülésnapon a levezető elnöknek a kormánypárti képviselőket kell figyelmeztetnie, így volt kedden is, hogy tegyék már meg, hogy vagy kimennek, vagy üljenek le a helyükre, mert a saját maguk pártjából való előterjesztő nem tudja elkezdni a beszédet, mert a kormánypárti sorokban olyan hangzavar van. Az a döbbenet számomra, amikor önök bármifajta tekintélyről és méltóságról beszélnek, hogy önök még a sajátjaikkal szemben sem képesek méltósággal és a tekintély megőrzése mellett viselkedni.

Még egyre hadd emlékeztessem önöket! Volt olyan karácsony előtti idő még a Gyurcsány-kormány alatt, amikor 1200 kérdést tettek fel a kormánynak karácsony előtt. És mivel meg volt határozva, hogy hány nap alatt kell válaszolni, nem 30 nap volt, jóval kevesebb volt, mert ugye, önök arra már törekedtek, hogy ez hosszabb legyen, ezért nem a szocialista minisztereket, ahogy Mesterházy képviselőtársunk elmondta, hanem a kormányzatban dolgozó személyzetet büntették meg azzal, hogy sehol nem tudtak elmenni a két ünnep között szabadságra, szilveszter

napján még írogatták a válaszokat. Tehát önök, amikor ellenzékben voltak, képesek voltak ilyen kíméletlenek lenni.

Ne aggódjanak, nekem is eszembe jutott az, hogy valamelyik karácsony előtt megtegyük önökkel, hogy mondjuk, december 30-ára essen a harmincadik nap, a válaszadási idő, és mindenkinek dolgoznia kelljen a válaszokon, de elvettem, mert olyan embereket büntetnék, akik nem érdemlik meg, mert ezt az arroganciát, amit itt önök a Házban megvalósítanak, nem ők teszik, nem ők azok, akik megérdemelnének egy ilyen büntetést.

Megmondom önöknek, hogy mi még az, ami ezt az iszonyatos ellenérzést az ellenzékben gyakran kiváltja önökkel szemben, ami aztán akár hangoskodásban is megnyilvánulhat.

(4.50)

Az a féktelen, a miniszterelnököt és az önök pártjait körülvevő elképesztő anyagi tobzódás és az azzal együtt járó rendkívül ízléstelen és erkölcstelen életforma. Hangsúlyozom, hogy nem önökről, nem Böröcz képviselő úrról, nem Boldog Istvánról, nem Csenger-Zalán Zsoltról és nem Nagy Csabáról beszélek. Önök tudják, hogy mi kikről beszélünk. Ezek azok az emberek egyébként, akiket legtöbbször látni sem lehet, vagy ha igen, akkor nagyon elbújva, akik önöket is ideküldik mint előőrsöt, mint pajzsot tartva maguk előtt, hogy az ő érdekeiket képviseljék. Én azon csodálkozom, hogy önök nem lázadnak fel, hogy milyen erkölcstelen és anyagi tobzódásban lévő párttársaik és azok körüli oligarcharendszer van. Önmagában már ez rontja meg és teszi tönkre azt az erkölcsi alapot, amire lehetne építeni például itt a parlamentben a kormánypártok és az ellenzék együttműködését, vagy legalábbis olyanfajta viselkedési alapértékeket meghatározni, amihez mindenki tartja magát.

Azt mondta Böröcz képviselőtársam, hogy igen, önöket is meg fogják büntetni. Képviselőtársam, minden tizedik alkalommal szólnak önökre, amikor csúnyán beszélnek. Végtelenül sajnálom, de alelnök úrhoz is szól ez. Rendre szólni kell, hogy az nem probléma, az nem zavarja? Igenis, nincs egyenlő elbánás. És ugyan nem látja alelnök úr, amikor ellenzéki alelnök vezeti az ülést, sokkal fegyelmezettebbek a fideszes és KDNP-s képviselők, pedig egyáltalán nem jellemző, hogy az ellenzéki alelnök annyira figyelmeztetne bárkit, egyáltalán nem jellemző, hogy élne azzal a lehetőségével, hogy akkor most a kormánypártokat figyelmezteti. Szinte alig! De érdekes módon mégis fegyelmezettebbek az ő vezetésük alatt. Ez is jellemzője az elmúlt másfél évnél.

Én azt szeretném, és ezzel csatlakozom Arató képviselőtársamhoz, hogy vonják vissza ezt a javaslatot, bár tudjuk, hogy ez nem az előterjesztők irodáiban készült, hanem valószínűleg a főnök körüli csapat fogalmazta. Akkor mondják meg neki, hogy vonják vissza, és együtt csináljunk egy jó házszabályt és egy jó országgyűlési törvényt mindannyiunknak.

S még egyet ne felejtsek el: amikor már esetlegesen a népszerűségük csökkenni fog, akkor előszere-ttel szeretnének azokba az önkormányzatokhoz és önkormányzati szervezetekhez bemenni, ahol ellen-őrízni szeretnék, hogy lehet-e találni valami olyat, amit az ellenzéki vezetésű városokban nem helyénva-lóan csinálnak. Gondolom, hogy ez meg fog történni. Képviselőtársaim, önök se fognak tudni igazolvánnyal bemenni azokhoz az önkormányzatokhoz bejelentke-zés nélkül, és az önkormányzati szervezetek vállalatai-hoz. Ez egy kétélű fegyver. Mi diplomáciával meg fog-juk tudni valahogy oldani, hogy eljussunk és tájéko-zódjunk. De higgyék el, pont a miatt a dac miatt, amit önök az ellenzéki oldalon kialakítottak, önöket biztos, hogy megpróbálják megakadályozni, hogy ne tudja-nak bejutni olyan együttműködő módon, mert amily-en az adjonisten, olyan a fogadjisten. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A követ-kező 15 perces hozzászóló Tordai Bence, Párbeszéd.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Most, hogy így lassan hajnali 5 van, és hat órája folyik ez a vita, azon gondolkodom, hogy mivel lehetne meg-győzni a fideszes képviselőtársakat arról, hogy amit tesznek, az problémás. Az a törvényjavaslat, amit el-fogadni készülnek, az minden szempontból rossz, el-sősorban természetesen a magyar társadalom és a magyar demokrácia állapota szempontjából rossz. Azt már sajnos kénytelen vagyok belátni, hogy az ilyen de-mokratikus jogállami természetű érvelések, levezeté-sek kevésbé hatnak önökre. Önök nem értették 2010-ben azt, hogy miért problémás az Alkotmánybíróság jogköreinek a megkurtítása. Utána nem értették azt, hogy miért problémás pártkatonákkal feltölteni az Al-kothmánybíróságot, aztán az Állami Számvevőszéket, korábban a legfőbb ügyész hivatalát és tulajdonkép-pen minden olyan helyet, amely elvileg a végrehajtó hatalomtól független intézményként a fékek és ellen-súlyok rendszerében fontos szerepet töltene be. Önök ezt nem értik, úgyhogy erre hivatkozni talán fölösle-ges is lenne.

Önök azt sem értették, hogy ha felesküdnék az al-kothmányra, akkor miért problémás azt eltörölni, és miért problémás egy olyan Alaptörvényt állítani a he-lyére, amit önökön kívül senki nem támogat, és senki nem szavazott meg, miért problémás egypárti válasz-tási rendszert írni, és miért problémás egypárti or-szággyűlési törvényt, illetve házszabályt írni. Annyira nem értik ezt, hogy amikor az önök európai politikai pártcsaládjának a vezetői nyilatkozatják ki, hogy az önök által képviselt jogtagadó, a jogbiztonságot, a jog-államot sárba tipró, rossz értelemben vett populista magatartásnak nincs helye az európai keresztényde-mokrata vagy néppártok körében, akkor önök nem ér-tik, vagy úgy tesznek, mintha nem értenék, hogy ez önöknek szól. Mátrai Márta amikor Tusk elnök úr Or-bán Viktornak címzett friss üzenetét hallgatta, akkor

folyamatosan azt mondta, hogy hát ez nem a Fidesz, ez biztos nem ránk vonatkozik, valaki másra vonatko-zik, nem tudom, kire vonatkozhat, de ránk biztosan nem vonatkozik. Amikor ilyen szinten szakadnak el a realitástól, akkor úgy látszik, hogy ezen a nyelvezeten önök nem fogják megérteni, amit mondani szeret-nénk.

Aztán lehetne próbálkozni egy szociális termé-szetű megközelítéssel. Elmondhatnánk, az, hogy nem lehet bejelentkezés nélkül a helyszínre kiszállva meg-látogatni állami intézményeket, olyan következmé-nyekkel jár, hogy például nem fog kiderülni, hogy az önök hivatalaiban túlmunkát végeztenek, és gyakor-latilag alkalmazzák a rabszolgatörvényt, hogy a neve-lőintézetekben vagy az árvaházakban milyen körül-mények között élnek, tengődnek gyermekek, vagy hogy az elmeegógyintézetben milyen kíméletlen bánásmód jut az ellátottak osztályrészüül. De ugyanígy beszélhetnénk az idősoththonokról is vagy a hajlékta-lanellátás intézményeiről, ahol nagyon sok helyen szintén vállalhatatlan állapotok vannak. Ez is azért derül ki, mert ellenzéki képviselők egyszer csak fel-bukkannak ilyen helyeken. Ugyanúgy nem derült volna ki ennek az eszköznek a használata nélkül, hogy az önök parancsára a magyar határon a tranzitzőná-ban menekülteket éheztetnek, gyermekeket, időseket, beteg embereket. Erre nemcsak a magyar képviselők a tanúk, nemcsak a nemzetközi képviselők a tanúk, de európai bírósági ítéletek mondják ki, hogy hagyjanak fel ezzel a gyakorlatukkal, de maguk minden esetben megvárják, amíg minden egyes éheztetett menekült esetében kimondja a bíróság, hogy önök ezt nem te-hetik meg. Tudjuk, hogy önöket ez sem hatja meg, erre is kár apellálni; nem fogok akkor erre sem hivat-kozni.

Azt hiszem, hogy nem nagyon hatják meg önöket a politikai, gazdaságtani természetű megközelítések sem. Ha azt próbáljuk megfejteni, hogy az Országgyű-lés tekintélye miért is van a béka hátsója alatt, akkor el kell mondanom önöknek, hogy nem a másodlagos jelentőségű, senki által nem hallott bekiabálások azok, amik erodálják az Országgyűlés tekintélyét, ha-nem elsősorban azok a törvények, amelyeket önök meghoznak, és az ezek mögött kirajzolódó érdekvi-szonyok.

Tehát amikor azt látják a magyar emberek, hogy önök elfogadják a rabszolgatörvényt, amely a magyar munkavállalókat kiszolgáltatja a munkáltatóknak, el-sősorban a nemzetközi multinacionális nagyvállala-tonak vagy éppen a fideszes oligarchák nagyvállala-tainak, vagy amikor önök újraosztják a társadalmi jö-vedelmeket, és egy olyan perverz újraelosztást valósi-tanak meg, amely egyre többet vesz el a szegényektől, hogy egyre többet adhasson a már amúgy is gazda-goknak, amikor a névre szóló jogalkotás keretében a barátainknak milliárdos bizniszeket biztosítanak, ami-kor úgy írják át az adórendszert, hogy az egykulcsos jövedelemadó a magas jövedelműeknek kedvez és el-törli a kis- és közepes jövedelműek korábban igénybe vehető adókedvezményét, amikor úgy néz ki, hogy

Magyarországon az egyik legmagasabb a munkára rakódó közteher a minimálbér szintjén, illetve az átlagkereset 60 százaléka szintjén, mindeközben a nagyvállalati adók pedig az adóparadicsomok szintjén vannak, 9 százalékos nagyvállalati adókulcs, illetve a legnagyobb cégekre 1 százalék körüli effektív adókulcs az, ami az önkormányzatok jogalkotásának a terméke, nos amikor látják az emberek, hogy ezek jönnek ki a fideszes törvénygyárból, akkor való igaz, nem tudják tisztelni ezt az intézményt. De erre sem az a megoldás, hogy önkormányzati képviselők jogosítványait vonják meg.

(5.00)

De értem, hogy ez az érvelés sem fog hatni önökre, hiszen önkormányzatok lobbisták zsoldjában állnak, a nagyvállalatok érdekeit szolgálják ki; önkormányzatok a saját milliárdos haverjaikat akarják még gazdagabbra tölteni; önkormányzatok azt hiszik, hogy valamiféle teljesen félreértett történelmi igazságtétel az, amikor Orbán Viktor gázszerező haverjából a földkerekség ezer leggazdagabb emberének egyikét csinálják meg magyar adófizetői pénzekből, és folytathatnám a sort. Tehát önöket ez sem fogja megfogni, önkormányzatok ezt sem fogják megérteni vagy felfogni.

Azt hiszem, hogy önkormányzatok egy levezetést értenek igazán, egy nyelvet beszélnek viszonylag jól, ez pedig a hatalompolitikának a nyelve. Tehát ha azt nézzük, hogy önkormányzatok folytatták ezt az úrhatnám politikát, ezt az elitista politikát, ezt a csak a saját érdekeiket, a fideszes haverok, rokonok és üzletfelek érdekeit kiszolgáló politikát, és hogy ennek a politikának az eredménye október 13-án az önkormányzatok masszív választási veresége lett, akkor talán mégis érdemes elgondolkozni. Tehát onnantól kezdve, hogy az ellenzék megteremtette a politikai feltételeit, a keretfeltételeit, ha úgy tetszik, a politikai infrastruktúráját annak, hogy a választók önkormányzatok egyértelmű verdiktet mondhasanak, akkor ők ezt már meg is tették, elsősorban és első körben a jobban informált nagyvárosi szavazóköri körökben, városokban, településeken, budapesti kerületekben. De nyugodjanak meg, hogy ez a felismerés lecsorog a társadalom más rétegeibe is, és egyre szélesebb körben lesz önkormányzatok nagyon határozott és többségben lévő társadalmi ellenzéke.

Tehát ha ezt a nyelvet legalább értik, akkor felfoghatnák azt is, hogy ennek a jogkorlátozó, a kiszolgáltatottságot növelő, elnyomó típusú politikának a továbbhajtása, a túlhajtása, az nem a korábbiaknál jobb, hanem csak még rosszabb eredményre fog vezetni. Tehát ha önkormányzatok egy újabb és még nagyobb választási vereségbe akarnak beleszaladni, akkor tessék, hajrá, erre van előre, önkormányzatok jól csinálják, csak biztatni tudnám önöket. Higgyék el, nekünk ez annyira nem fáj, mint amennyire önkormányzatok fog fájni 2022-ben a választási vereség és aztán az, hogy a bűntársaiknak egy jelentős része a független igazságszolgáltatás helyreállítása után a börtönben fogja minden bizonnyal végezni.

De mondom egy kicsit talán még távolabbi megközelítést, egy olyan allegóriát, amit, azt hiszem, mindenki megért, aki járt már iskolába. Képzelnék el egy olyan iskolát, ahol a legfőbb hatalom egy buta, cserébe agresszív tornatanár, aki folyamatosan gyakorlatoztatja a diákokat; és van a diákoknak egy olyan része, amely belesimul ebbe a rendszerbe és feltétel nélkül engedelmessé válik, és van a diákoknak egy olyan része, amely nem tűri a székállást, a megaláztatást, azt, ha kulcsosokkal dobálja őket ez a tornatanár, kiélve szadista hajlamait, nem hajlandó tetszőleges gyakorlatoknak az elvégzésére, különösen nem, ha a tornaóra nem 45 perce tart, hanem már 450 perce. Tehát ha van egy ilyen iskolai környezet, akkor azt hiszem, önkormányzatok is megértik, hogy az fog történni előbb vagy utóbb, de remélhetőleg minél előbb, hogy a szülők ezeknek a gyerekeknek, akiket ez ilyen tornatanár sanyargat és próbál elnyomásban és félelemben tartani, oda fognak menni és intézkedni fognak arról, hogy ez a tanár a továbbiakban ne sanyargathassa az ő gyerekeiket, sőt ne taníthasson abban az iskolában, ne taníthasson abban az országban semmilyen közoktatási, köznevelési intézményben.

És nagyjából ez lesz a helyzet önkormányzatokkal is. Tehát szerintem nagyjából levették, hogy ilyen Orbán Viktor, Kövér László típusú figurák lennének a buta, de agresszív tornatanárok, a szülők pedig a magyar választók, akik magukat nagyon hamar, nagyon határozottan el fogják kergetni, és önkormányzatok talán megértik végre azt a leckét, amit itt most négy különböző nyelven próbáltam elmondani, attól tartok, hogy még mindig nem teljes sikerrel, de azért kíváncsian és minimális reménykedéssel várom az önkormányzatok reakcióit erre a felvetésre. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Soron kívül megadom a szót az előterjesztőnek, Böröcz László képviselő úr, Fidesz.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Elég sok minden elhangzott, valaminek volt köze az előterjesztéshez, valaminek nem, valaminek kevésbé, de itt állandóan arról folyt a diskurzus, hogy akkor most ki hogy személyeskedik, ki mit mond, ki mit nem mond. Önök elmondják azt, hogy miért megy a személyeskedés, meg mi milyen szavakat, kifejezéseket használunk, majd azzal a lendülettel belegázolnak akár Boldog István képviselő úrba vagy a többi fideszes képviselőbe. Akkor legalább próbáljunk meg koherensek lenni, ha ezzel problémájuk van, akkor legalább a következő mondatokban ne tegyék meg ugyanezt.

Amit mondtam, én azt megértem, hogy önöket, ahogy minket is, zavarja az, ha valaki bekiabál, zavarja az, ha valaki megjegyzést tesz, de a mai törvényjavaslatnak a vitája nem azért van, mert egyébként bekiabálások voltak, mert néha kicsit pimaszabbul, szemtelenebbül szólunk egymáshoz, hanem azért

van, mert történt egy sor olyan eset, aminek nyilván a következménye az lett, hogy a kormánytöbbség úgy gondolta, hogy szigorítani akarja ezeket a szankciókat, azért, mert egyébként, ha visszamegyünk 2018 decemberére, itt egy olyan performanszot láthattunk önöktől, hogy nemcsak hogy bizonyos kifejezések használatát, amit nem idéznék és bizonyos szófordulatokat mondtak el, hanem akadályozták az ülés levezetését, akadályozták a parlamenti munkát, és egyébként mindezt akár síppal, akár egyéb hanghordozó eszközzel próbálták meg ellehetetleníteni. Tehát ha már abból indulunk ki, hogy most miért vagyunk itt, akkor azért vagyunk itt, mert önök átléptek egy olyan határt, amit nem kellett volna. És az, hogy Hadházy képviselő úr milyen táblát mutatott itt fel, és elhiszem, hogy az önöknek az tetszett, jó poén volt, biztos belefért, de összességében nyilván ezek azok a tünetek, ezek azok az akciók, ami miatt ezzel a törvényjavaslattal ma foglalkoznunk kell.

És nem arról van szó, hogy önök nem mondhatnák el, amit akarnak, elmondhatják, amit akarnak. És nem arról van szó, hogy változtattunk volna a szabályokon, szigorítani szeretnénk a szabályokat, azért egyébként, hogy a személyeskedéstől, a trágárságtól és a primitív hozzászólásoktól megpróbáljuk mentesíteni ezt a Házat, vagy legalábbis legyen ennek szankciója, legyen ennek következménye, ha valaki így beszél, ilyen táblákat mutogat, vagy ilyen viselkedési formát akar meghonosítani itt a Házban, akkor ennek legyenek következményei.

Őszintén szólva, nem nagyon értettem Arató képviselő úr hozzászólását. (*Arató Gergely: Nem csodálom!*) Ugye, ez is egy kifejezetten szimpatikus hozzászólás öntől, de persze ezek ilyenkor beleférnek, mert ilyenkor lehet. A másikat személyesen sértegetni lehet, persze ilyenkor jó, de azért önök elmondják, hogy milyen rossz dolog meg milyen csúnyák vagyunk. Amit ön elmondott, az egy idilli világot fest le, hogy amikor államtitkár volt, mindenkinek mindenben válaszolt, mindenkinek elmondott mindent, csak éppen a bíróságon mondta el ön, hogy a 116-os szobában, ahol a szobatársa Zuschlag János volt, nem vette észre éveken keresztül, hogy számlagyárat működtetnek. Vagy elmondta egyébként a bíróságon, hogy azon az egyesületi közgyűlésen, amit az ön lakásán tartottak, hát, mit ad isten, nem volt ott senki, de ön úgy emlékezett, hogy mégiscsak ott voltak. Akkor miről beszél, képviselő úr? (*Arató Gergely: Hogy jött ide?*) Hogy hogy jött ide? (*Tordai Bence: A házszabályról beszélt egyébként. Az országgyűlési törvényről.*)

Az, hogy ön azt magyarázza, hogy amikor ön államtitkár volt, akkor ön mindent megtett, mindenre válaszolt, bezzeg most a csúnya fideszes képviselők nem válaszolnak semmire. (*Dr. Vadai Ágnes: A KDNP-sek se!*) Tehát az a probléma, ha már megfogalmazzuk ilyen típusú vádak, akkor legalább már legyenek ebből a szempontból önmagukkal is önkritikusak, és ne állítsák be, hogy önök 2002 és 2010 között itt valami fenséges, nagy... - és az akkori ellenzék

szempontjából is egyébként önök gálánsan viselkedtek. Nem viselkedtek gálánsan, egyáltalán nem.

Az az igazság, azt sem teljesen értem, hogy önök mit várnak. Én értem azt, hogy kormányra szeretnének kerülni, azzal nincs semmi gond, nyilván minden ellenzéki párt kormányra szeretne kerülni. De miért várják azt el, hogy egyébként azokat a gondolatokat meg azokat a motivációkat, azt a világnézetet, amit önök képviselnek, azt kellene nekünk követni?

(5.10)

Nyilván mi azért hozunk meg olyan típusú gazdasági törvényeket, olyan típusú társadalompolitikai törvényeket, mert mi azzal értünk egyet, és a választók erre hatalmazták fel minket.

Itt két verzió van: vagy olyan kapcsolatot próbálnak kialakítani, hogy együttműködés lehessen az ellenzék és a kormány között, és nem azt mondom, lehet, hogy ebben mi is hibásak vagyunk, még ezt kétséggel el is ismerem, hogy két fél van egy ilyen történetben, de azt mondani önöknek, hogy mindenért a kormány a felelős, és mindenért a kormány a hibás és a Fidesz-KDNP, mert mi csúnyák vagyunk, gonoszak és rosszak, azért ne haragudjanak, kicsit megmosolyogtató. Inkább egy picit több önkritikát kéne gyakorolni.

Nem tudom, hogy Bósz Anett képviselő asszony itt van-e. (*Dr. Vadai Ágnes: Elment, mert tanítania kell 8 órától.*) Nekem is lett volna programom, de már lemondtam az egész délelőttöt. (*Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban. - Arató Gergely: Ilyen, ha munkahelye van valakinek.*) Tehát nekem is lett volna programom, de lemondtam az egész délelőttöt. Én ezt mondtam. (*Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban. - Az elnök csenget.*) Igen, persze, önök mindig dolgoznak, mi meg nem. Ez az a hozzáállás, ez az a stílus, amit egyébként önök kifogásolnak velünk szemben, állandóan a szemünkre vetnek, ha egy picikét megsértjük önöket, de önök minden egyes félmondatukkal ezt csinálják, ami egyébként szerintem kifejezetten visszataszító. (*Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.*)

De amit önök 2006-ról elmondtak itt, és amit a liberális képviselő asszony is elmondott, őszintén szólva, én nem értem, melyik mozt nézik. (*Dr. Vadai Ágnes: Hát, nem a fideszest!*) 2006-ban önök a tömegbe lövtek, azonosító szám nélkül kiküldték a rendőröket, megverették a tüntetőket, tehát az az igazság... (*Dr. Vadai Ágnes: 2006 az alkotmányos rend erőszakos megdöntésére irányuló... Ezt rögzítsük!*) Na, ez az önök mozija. Ez az önök mozija! Egyébként azonosító szám nélkül kiküldeni a rendőröket általában diktatúrákban szokás. Önök így küldték ki rendőrök százait, és verették meg a budapesti békés tüntetőket. Ez a helyzet. (*Dr. Vadai Ágnes: Melyik békés tüntetőket? Azt, aki felgyújtotta a tévészékházat?*) Ez a helyzet, képviselő asszony. (*Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.*) Októbertől

beszélünk, képviselő asszony. (Dr. Vadai Ágnes: *Pontosan tudjuk, mi történt, a maguk bandája volt!*) Ön szándékosan ferdít, szándékosan félrebeszél, s amit önök 2006-ban csináltak, az gyalázat.

Őszintén szólva, a Jobbiktól az a gyalázat, hogy asszisztál önöknek per pillanat Gyurcsány Ferenc visszatérésében. (Dr. Vadai Ágnes: *Ő itt volt, nem ment el.*) Balczó képviselő úr egyébként azt mondta, hogy a Jobbik nem szövetségese önöknek, hanem csupán alkalmilag együttműködtek. Mégis vannak önkormányzatok, ahol önök közösen kormányoznak. (Dr. Vadai Ágnes: *Lesz itt még nagyobb meglepetés is! - Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.*) Semmi gond, önök készüljenek '22-re, nincs azzal baj. Én most nem azt mondom, hogy önök nem nyerhetnek; nyerhetnek, próbálják meg. Egy demokratikus rendszerben a választásokat meg kell nyerni, akkor lehet egyébként törvényeket hozni a parlamentben, ha többséget szereznek, vagy ha meggyőznek minket arról, hogy az önök által benyújtott javaslat jó. De ez egyelőre nem megy.

Úgyhogy szerintem egymás világnézetét kritizálni lehet, egymással egyet nem érteni lehet, de azt a stílust, amit önök itt kezdenek meghonosítani, azt a stílust szerintem nem lehet megengedni, és pont ezért van szükség arra a törvényre, jobban mondva: a törvénynek a szigorítására, amit mi beterveztünk.

Köszönöm. (Szórványos taps a Fidesz sorai-
ban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces hozzászólások következnek, elsőként Vadai Ágnes képviselő asszony, DK.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Böröcz képviselő úrnak szeretném mondani, hogy engem nem zavar, amikor az előttem ülő Németh Szilárd kiabál nekem; ugyan nem értem, hogy mit motyog, nyilván nem kedveset, de nem zavar, sőt kifejezetten inspirál. Az zavar, amikor Kövér László ilyeneket mond az ellenzékéről, hogy pitiáner, senkiházi, nemzetáruló. Tehát szerintem aközött van különbség, hogy valaki előttem itt motyog, biztos, hogy nem kedveset, mert nincs közöttünk összhang, azt hiszem, ez kiderült már a tegnapi napra; de ez a nemzetáruló, amit igen gyakran hallunk, szerintem az az, ami a Ház tekintélyét alapvetően - hogy mondjam? - rombolja.

Nagy képviselő úr nincs bent a teremben, neki szeretném mondani, mert hallottam a fölszólalását, amiben panaszkolt, hogy itt az ellenzéknek milyen sok ideje volt a vezérszónoklatokat elmondani, bezzeg a kormánypártok részéről csak ketten beszélhettek, egy fideszes meg egy KDNP-s. Szerintem - csak szeretném mondani - a támogatottság alapján így is túlreprezentált volt, mert szerintem pont annyi KDNP-s szavazó van, ahányan itt ülnek benn a Házban, tehát nem több. De azt azért eléggé túlzásnak tartom, amikor kormánypárti képviselők arra panaszkodnak,

hogy ők milyen kevés lehetőséget kapnak, hogy beszéljenek az Országgyűlésben, a nyilvánosság előtt.

Nézzék, önök vettek maguknak egy televíziót a magyar adófizetők pénzén, tehát a magyar televíziót, a magyar rádiót és annak minden csatolmányát mi közösen finanszírozzuk. Nagyon-nagyon régen voltam például én bent; nyilván gondolhatják azt a televízióban, hogy nem mondok érdekeset, de egy DK-s képviselő se nagyon jutott be az elmúlt pár évben, ahogy szerintem az ellenzéki képviselők egy jelentős része nem kap meghívást abba a televízióba, aminek egyébként alapvetően, mondjuk, kellene ezt a mostani ülést is közvetíteni. Ennek a lehetősége nincs meg. Úgyhogy ne haragudjon, hogy annyira nem szomorkodom azért, hogy itt most problémázott Nagy képviselő úr a nyilvánosság miatt. Köszönöm szépen. (Taps az ellenzéki pártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre Kunhalmi Ágnes képviselő asszonyt illeti a szó.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Bár kicsit fáradt vagyok, de azért Böröcz úr tett arról, hogy komolyan fölbredjek. Az a helyzet, hogy úgy csinál, komolyan mondom, mintha önök itt se lettek volna az elmúlt 30 évben. Ön nem volt itt, de a fideszes képviselőtársai itt voltak. Engem rosszul érint az, hogy kettős mércével tetszik mérni, csak azt mondja, hogy mi sértődünk meg, mi vagyunk azok, akik obszcén kifejezéseket használunk.

Nem válaszolt Mátrai Márta képviselő asszony, de akkor válaszoljon ő: mit mond arra, hogy „mit pofázol bele, kisanyám”, „vedd le a babydollt, Ági”, „anyád, ez nem a kommunista párt”, „kisanyám, neked nem osztottak lapot”. (Böröcz László: *Elnézést kérttem.*)

Kérem, ezeket tessék véleményezni, mert ez ugyanúgy rombolta a Ház tekintélyét, és ha eljutottunk, nem csak az ellenzéki képviselők miatt jutottunk el idáig. Nem úgy van az, hogy csak a csúnya ellenzék, a Fidesz meg egyébként tökéletes. (Böröcz László: *Nem ezt mondtam!*) De ezt sugallta. (Böröcz László: *Elnézést kérttem, képviselő asszony!*) A bekiabálásaiért a következő időszakban már fizetni fog. (Közbeszólások.)

És igen, igaza van Harangozó képviselőtársamnak, ezt a törvényt önök erőszakkal fogják átverni rajtunk, és bizony ezt nem nagyon vesszük jó néven, mint ahogy nem vettük jó néven azt sem, és ezt is a figyelmébe ajánlom, mert azt mondja, hogy mi méltatlanul viselkedtünk a Házban, amikor a rabszolgatörvény napján elfoglaltuk a pulpust, füttyültünk. Igen, füttyültünk, mert jogtalanul belefojtották a szót a képviselőtársaimba, akiknek még volt szólásjoga. Ismétlés a tudás anyja, még egyszer elmondjuk: házszabályellenesen zárták le a vitát. Több ezer módosítót házszabályellenesen dobtak a kukába.

Részletes vita már nincs a magyar Országgyűlésben, ezt is nagyon sérelmezzük, ezek is a képviselői jogok. Vagy például a törvényhozás konszenzus nélkül

megy, és semmilyen egyeztetés nincs, a visszamenő hatályról meg már ne is beszéljünk, amit sokáig folyamatosan alkalmaztak, és igen, a közmédiának az első dolga volt, hogy beszüntette a parlamenti közvetítést. Ez mind-mind az ellenzék ellenőrző és a közvéleményt tájékoztató funkciójához is hozzájárul. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kettő percre Arató Gergely képviselő urat illeti a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Különösebben nem vagyok érzékeny arra, hogy milyen stílusban beszélgetnek egymással a parlamenti képviselők, őszintén szólva; ha már itt a régi emlékeket idéztük az imént, és a 2015-ös parlamenti időszakot: egy ideig én ott ültem szemben, akkor ott volt az Oktatási Minisztérium helye, mögöttem Orbán Viktor frakcióvezető úr, bocsánatot, akkor éppen nem volt az, pártelnök úr ült, meg a fideszes kemény mag, és folyamatosan üvöltözték a fülemben, miközben beszéltem. De szerintem ez beletartozik a parlamenti munkába.

Azért azt csöndben jelzem Böröcz képviselő úrnak, tudom, nincs jelentősége, és nem is akarom az ön szólásszabadságát korlátozni ebben a dologban: van különbség aközött, hogy a képviselők talán kicsit indulatosak, és közbekiabálnak valamit, vagy van különbség aközött, hogy sarkosan fogalmazzák meg a véleményüket egy vitában a másik politikai nézeteiről, és a kimondott személyes gyalázkodás azért ezen egy picit túlmege.

(5.20)

De ezt mindenkinek a jó ízlésére bízom. Ezért is kértem szót tulajdonképpen, mert ezt szerettem volna elmondani, hogy az a különbség ebben a kérdésben alapvetően a kormány és az ellenzék álláspontja között, hogy önök azt gondolják, jogukban áll meghatározni azt, hogy mi a helyes, mi a jó, mi az, ami az önök fülét sérti, mi az, ami nem. *(Böröcz László felé fordulva:)* Hiába rázza a fejét, tisztelt képviselőtársam, ebben a vitában számos alkalommal önök elmondták, hogy az ellenzék viselkedése ilyen meg olyan módon nem tetszik önöknek. Én ezt tudomásul veszem, azt megköszönöm, hogy aggódnak amiatt, hogy a társadalomnak tetszik-e akár az én viselkedésem, ha már Kocsis Máté frakcióvezető úr rendszeresen velem is példálózik a sajtóban, még ha annyira messzire nem is megy, mint Tordai képviselő úr ügyében. Még nekem is sokat kell dolgoznom.

A lényeg mégiscsak az, hogy ez nem az önök dolga. Nem az önök dolga, hogy eldöntsék, egy másik képviselő mit mond, hogyan mond. Majd a választók megítélik alkalomadtán.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces hozzászólásra Potocskáné Kőrösi Anita következik.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Lehet, hogy a korábbi felszólalásomban kicsit nagyobb érzelmet tettem, mint amennyit kellett volna *(Gréczy Zsolt: Jó volt!)*, de azt gondolom, hogy fontos és lehet arról beszélni, hogy mi az, ami belefér a Ház falai között. Higgyék el, és ezt azoknak az embereknek mondom, akik most nézik ezt a közvetítést, hogy miattuk vagyunk itt. Azokért az emberekért, azokért a magyar választókért vagyunk itt, és tartjuk ezt a vitát folyamatban, és mondjuk el folyamatosan az észrevételeinket ezekről a törvényjavaslatokról, mert az ő érdekeik szerint, az ő szolgálataiban járunk el, hiszen tudjuk, hogy ha ez a törvényjavaslat átmegy, márpedig képviselőtársaim is elmondták, hogy ezt a fideszes és KDNP-s képviselők erőből fogják átnyomni a magyar Országgyűlésen, azaz igenis csorbulni fognak azok a jogok.

Ki tudja, hogy majd évek múlva, amikor ez a mai nap, ez a mai éjszakai vitanap már csak történelem lesz, akkor hogyan fog alakulni a házszabály, akkor éppen milyen lehetőségei lesznek az ellenzéki képviselőknek? Mert nekünk az a fontos, hogy hallassuk a hangunkat.

Többször meg szokták tőlem kérdezni, hogy mi értelme itt lenni a parlamentben ellenzékként, mit tudunk csinálni. Mit tudunk csinálni? Jártatjuk a szánkat. Azzal, hogy jártatjuk a szánkat, talán majd egyszer önök is elgondolkodnak azon, hogy miért is kerültek be a magyar Országgyűlésbe, és miért tették le az országgyűlési képviselői esküt, lehet, már sok-sok ciklussal ezelőtt. De higgyék el, ez a jogszabály, amely most előttünk van, a demokrácia fekete napja, önök a jogállamiságot akarják eltörölni ezzel a szájzartörvényel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. 15 perces időkeretben Gréczy Zsolt képviselő úr következik.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nemcsak a jövőről beszélgetünk a mai nap, mai este, mai éjszaka, mai hajnal, mai reggel - és így tovább - folyamán, hanem a múltat is visszaidézzük. Azt gondolom, hogy nem haszontalan ez a vita, mert ha előkerül 2006, muszáj néhány dolgot rendbe tenni. 2006 őszén puccskísérelt zajlott a törvényesen és demokratikusan megválasztott kormány ellen. Az egymás után második választási vereségét elviselni már végképp nem tudó Orbán Viktor azzal szembesült 2006 nyarán, hogy a Fidesz kongresszusán a küldöttek mindössze kétharmada vett már csak részt. Kósa Lajos pedig arról nyilatkozott az egyik baloldali újságnak, hogy Orbán legfeljebb sámánnak jó, de vezetőnek nem.

Ebben a helyzetben egyszer csak megérkezett 2006 ősze, amiről egyébként ők most úgy beszélnek, mintha a rendőrök atrocitása lett volna ez ügyben a mérvadó. Szeretném jelezni, hogy több rendőr sérült meg, mint civil állampolgár. Arról önök nem szeretnek beszélni, hogy az önök egyik képviselőtársa, bizonyos Nyitray András éles lőszerrel akart belelővetni a

tömegbe. Ezt rögzítsük a jegyzőkönyv számára! Tényleg ez történt, Böröcz úr, hiába csodálkozik rajta. Én elhiszem, hogy önt ez megrázza most, mert most szembesül ezzel az eseménnyel (*Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Mert nem igaz!*), de ettől még így van. Ő volt a Bács-Kiskun megyei közgyűlés alelnöke, és az történt, hogy az ostrom másnapján a honvédelmi és nemzetbiztonsági bizottság együttes zárt ülésén érvelt az éles lőszer használata mellett - írja a sajtó. Az ülés jegyzőkönyvének titkosítását feloldották, ebben az szerepel, hogy a képviselő szerint - idézőjel - „Isteni szerencse, hogy ott nem halt meg egy-két rendőr, meg egy-két nem rendőr is.

Hozzáteszem, mert ott összevissza hajigáltak köveket. Ha ez nem elég ok arra, hogy valaki használja a fegyverét, akkor itt nagy baj van.” Hoppá! Idézőjel bezárva. A hoppá előtt van az idézőjel bezárva, nem utána. Tehát az önök képviselőtársa, bizonyos Nyitray, akit utána eltakarítottak innen a parlamentből, azt mondta, hogy a rendőrségnek éles lőszert kellett volna használni.

Tehát maguk itt szemkilövetőznek szakmáiban, miközben önök halottakat akartak a pesti utcán. (*Bányai Gábor: Hagyjuk már ezt!*) De ez az igazság! Tisztázzuk akkor ezt a problémát! Az önök ilyen furcsa virtuális valóságában felépült ez a szemkilövetés, meg a rendőrök bántották szegény civileket, miközben egyébként hidat zártak le, kirakatokat zúztak be (*Böröcz László: De kilőtték a szemét!*), autókat törtek össze és kocsikát gyűjtöttek fel.

A rendőrség igyekezett a körülményekhez képest rendet tenni, a huligánokkal egyébként így szoktak bánni, hogy rendet tesznek az utcán, például ha angol futballszurkolók botrányt csinálnak. Magyar futballszurkolók is jártak már így külföldön és el is vitték őket. Az önök képviselőtársa, bizonyos Nyitray - felolvastam az imént, Böröcz úr, elhiszem, hogy önt most ez megrázta, ön fiatal ember és 2006-ban még nyilván gyermekéveit taposta - éles lőszert akart, bele akart lövetni a tömegbe. Tudja, halálos áldozatok (*A géppisztoly hangját utánozza.*), sok ember meghal.

Ezt akarta az ön Nyitray András nevű képviselőtársa. Ezt rögzítsük a parlamenti jegyzőkönyv kedvéért. (*Böröcz László közbeszól.*) Mi a probléma? (*Böröcz László közbeszól.*) Nyomjon gombot, képviselőtársam! Idéztem a honvédelmi és rendészeti bizottság ülésének jegyzőkönyvét

ELNÖK: Képviselő úr, a Fideszből!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Szó szerint idéztem. Most végre benne lesz a parlamenti jegyzőkönyvben is, hogy önök bele akartak lövetni a tömegbe.

A másik probléma pedig az, hogy az idézetek is bizony csalókéak tudnak lenni. Mindjárt mutatok is idézetet, ezt Boldog képviselőtársam figyelmébe fogom ajánlani, merthogy természetesen Szolnoky Zsolt képviselőnek megvan a maga igazsága, hogy mit művelt a kommunista sztálini rendszer. Pontosan értem, hogy ez

elfogadhatatlan és gyalázatos. Nagyon nagy szerencse, hogy Szolnoky Zsolt ezt túlélte és megírta az emlékirataiban. De ha valaki csak ezt az egy szempontot veszi maga elé, és úgy gondolja, hogy ezt idézi, akkor viszont kénytelen vagyok egy önök számára is rendkívül fontos író emlékirataira hivatkozni, bizonyos Márai Sándorra, akit polgári írónak szokás nevezni. Az idézet a következő:

„Ahhoz, hogy Magyarország megint nemzet legyen, megbecsült család a világban, ki kell pusztítani egyfajta ember lelkéből a „jobbaldaliság” címkéjével ismert különös valamit; a tudatot, hogy ő, „mint keresztény magyar ember”, előjogokkal élhet e világban egyszerűen azért, mert ő „keresztény magyar úri ember”, joga van tehetség és tudás nélkül is jól élni, fennhordani az orrát, lenézni mindenkit, aki nem „kereszténymagyar” vagy „úriember”, tartani a markát, s kereszténymagyar markába baksist kérni államtól, társadalomtól: állást, kitüntetést, maradék zsidóbirtokot, potyanyaralást a Galyatetőn, kivételezést az élet minden vonatkozásában. Mert ez volt a „jobbaldaliság” igazi értelme. ...baksist kérni államtól, társadalomtól... S ez a fajta nem tanul” - írja Márai -: Aki elmúlt harmincéves és ebben a szellemben, légkörben nevelkedett - ezt '43-ban írja a naplójában -, reménytelen; talán megalkuszik, fogcsikorgatva, s mert önző és gyáva: bizonytalansággal hajlong majd az új rendszer előtt - mert Márai már érezte, hogy jönnek az oroszok -; de szíve mélyén örökké visszasírja a „jobbaldali, keresztény, nemzeti” világot, amelyen belül olyan szépen lehetett zsidó vagyont rabolni, versenytársat legyilkolni és aladárkodni a nagyvállalatokban, képzettség és hozzáértés nélkül. S lehetett „előkelő közhivatalnok”-nak lenni és sérthetetlen, páncél-ínggel védett katonatisztnak; s mindezt nem adni semmit, csak saját becses létezésé tényét. Ez a fajta soha nem változik. De amíg ezeknek szavuk van, vagy befolyásuk, Magyarország nem lesz nemzet.”

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló 15 perces időkeretben Lukács László György jegyző úr, képviselő úr, Jobbik.

(5.30)

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Én nagyon rég, jó sok órával ez előtt, a vezérszónoki körben szólaltam fel, és azóta elég sok minden üledett itt a gondolatok közül, és nagyon sok mindenre szeretnék reflektálni, de legfőképp arra szeretnék választ adni - és ez egy viszonylag szakmaibb és szárazabb hozzászólás lesz -, hogy miként áll a nemzetközi szabályozás, hogyha már arra olyan sokszor hivatkoztunk.

Mindenképpen érdemes áttekinteni a nemzetközi szabályozásból és azok közül azt a 34 európai, illetve 5 Európán kívüli országot, amelyek között egy-

részt potenciális uniós jelöltek, tehát unióstag-jelöltek is vannak, amelyeknek a gyakorlatára ma már többször több mindenki felhívta a figyelmet.

Szerintem érdemes egyből azzal kezdeni, hogy milyen az Európai Uniónál, az Európai Parlamentben a szabályozás. Az Európai Parlamenti tudjuk, hogy egy kamarája van, amelynek létszáma - ez 2016-os adat, ebben nyilván változások fognak bekövetkezni - 751 fő. Az Európai Parlament eljárási szabályzata, az a dokumentum, amely szabályozza a képviselők felszólalását és az ehhez kapcsolódó fegyelmi jogkört, ez a szabályzat 11. cikkében rögzíti a legáltalánosabb magatartási szabályt, ez azt rögzíti: a képviselők magatartását a kölcsönös tiszteletnek kell jellemeznie, az Európai Unió alapvető dokumentumaiban meghatározott értékeken és elveken kell nyugodnia, meg kell őrizni a parlament méltóságát, és nem akadályozhatja a parlamenti munka zökkenőmentességét, sem pedig a nyugalmat a parlament épületében. Majd a 10. pont folytatja: a magatartási kódexet - tehát ott van egy magatartási kódex, itt ugye többen mondták, hogy egyfajta magatartási kódexet azért tető alá hozhatnánk, tehát a 10. pont azt mondja -, valamint a volt képviselők jogait és kiváltságait az elnökség határozata állapítja meg.

A szabályzat megkülönbözteti egymástól a vizuális jellegű megnyilvánulásokat, amelyek abban az esetben tolerálhatók, ha nem sértőek és/vagy becsületsértőek, észszerű határok között maradnak, és nem teremtenek konfliktusokat. A bárminemű parlamenti tevékenységnek a megzavarásától tartózkodni kell.

Az Európai Parlamentben az elnök biztosítja a szabályzat betartását és a rendfenntartást. A karzat rendjét a teremőrök biztosítják, minden tetszésnyilvánító vagy helytelenítést kifejező személyt haladéktalanul kivezetnek. És itt van egy fontos rész: a magatartási szabályok megszegése esetén alkalmazandó azonnali intézkedések a következők lehetnek: az elnök az ülés megfelelő menetét akadályozó vagy a 11. cikk vonatkozó rendelkezéseibe ütköző magatartást tanúsító képviselőt rendreutasíthatja; ismételt rendzavarás esetén az elnök a képviselőt ismét rendreutasíthatja, és a rendreutasítás ténye bekerül az ülés jegyzőkönyvébe; további vagy folytatódó rendzavarás esetén az elnök megvonhatja a rendzavarótól a szót, és az ülés hátralévő részére az ülésteremből kizárhatja.

Különösen súlyos rendbontás esetén az elnök második rendreutasítás nélkül is folyamodhat az utóbbi intézkedéshez. A fegyelmi intézkedés végrehajtásáról a teremőrök és szükség esetén a parlamenti biztonsági szolgálat segítségével a főtitkár haladéktalanul gondoskodik. Ha a rendzavarás a parlamenti viták folytatását veszélyezteti, az elnök a rend helyreállítása érdekében egy meghatározott időre félbeszakítja vagy felfüggeszti az ülést. Ha az elnök nem talál meghallgatásra, elhagyhatja az elnöki széket, az ülés ezzel félbeszakad, az ülést az elnök hívja újra össze. Ez a 165. cikkben található.

A szankciók tekintetében az Európai Parlament a következőket különbözteti meg. (*Derütség az ellenzék soraiban.*) Rendkívül súlyos rendbontás vagy a parlamenti munka megzavarása esetén, amely sérti a 11. cikkben foglalt meghatározott elveket, az elnök az érintett képviselő meghallgatását követően a szankciót megállapító, indokolással ellátott határozatot hoz, amelyet a plenáris ülésen való bejelentés előtt közöl az érintett képviselővel és azon szervek, bizottságok és küldöttségek elnökeivel, amelynek a képviselő tagja. A magatartási forma értékelésekor annak súlyossága mellett ez a szabályzat mellékelt iránymutatások alapján veszi figyelembe, tehát a magatartási forma értékelésekor annak súlyossága mellett figyelembe veszi, hogy egyszeri vagy visszatérő, vagy pedig állandó jellegű jogsértésről van-e szó. (*Sic!*) A megállapított szankció a következő intézkedések közül egyet vagy akár többet foglalhat magába, ez lehet a megrovás, a napidíj megvonása 2-10 nap időtartamra, ideiglenes felfüggesztése a plenáris ülésen való szavazási jog sérelme nélkül egymást követő 2-10 napig terjedő időtartamra, ideiglenes felfüggesztés a parlament összes tevékenységében vagy annak egy részében való részvételtől, a 21. cikknek megfelelően javasolt előterjesztés az elnökök értekezlete számára, amely a képviselő egy vagy több, a parlamentben betöltött megbízatásának felfüggesztésére és megrovására irányul.

Fontos tisztázni a fellebbezési lehetőséget is az Európai Parlamentben, ha már itt a nemzetközi gyakorlat szóba került: a szankcióval sújtott képviselő két héten belül belső fellebbezést nyújthat be az elnökséghez, a fellebbezés a szankciót felfüggeszti. Az elnökség legkésőbb négy héttel a fellebbezés benyújtása után a megállapított szankciót megsemmisítheti, jóváhagyhatja vagy enyhítheti az érintett képviselő rendelkezésére álló külső jogorvoslati lehetőségek sérelme nélkül. Ha az elnökség a megállapított határidőn belül nem határoz, a szankciót semmisnek kell tekinteni.

Egy kicsivel közelebbre tekintsünk a nemzetközi és környező európai gyakorlatban, vizsgáljuk meg az osztrák példát! (*Derütség az ellenzék soraiban.*) Az osztrák parlamentben két kamara működik, a Nationalrat és a Bundesrat. Az előbbi, az alsóház vagy a korábbi alsóház 183 fővel, míg a felsőház 61 fővel működik.

Ha az alsóház szabályaira pillantunk, azt látjuk, hogy az alsóház szabályának 11. cikke szerint a képviselők kötelesek megjelenni a plenáris, valamint a bizottsági üléseken. Amennyiben a képviselő nem tud megjelenni egy vagy több egymást követő ülésen, úgy erről értesítenie kell az elnökséget még az első ülés kezdete előtt. A házelnök az ülés kezdetén felolvassa a távollévők nevét, ezt jegyzőkönyvben is rögzítik.

Ha a képviselő harminc napot meghaladóan nem tud megjelenni az üléseken, erről írásban kell értesítenie a házelnököt. Ha a távolmaradás oka nem betegség, az elnök tájékoztatja az ülés résztvevőit a távolmaradás okáról. Ha a képviselőknek kétségeik vannak a távolmaradás valós okát illetően, vita nélkül

dönthetnek arról, hogy felszólítják-e a hiányzó képviselőt az üléseken való azonnali megjelenésre. Amennyiben indokolt ok nélkül marad távol a képviselő, a Ház az alkotmánybírósághoz fordulhat annak eldöntése végett, hogy a képviselőt megfosszák-e a mandátumától, vagy nem.

A házszabály szerint, ha a képviselő a felszólalása során eltér a tárgytól - ugye, ez már nem a súlyosabb szankciók közé, hanem inkább a napirendi pontok tárgyalásánál alkalmazható fegyelmi szankciókhoz, illetve ülésvezetési intézkedésekhez tartozik, tehát a házszabály szerint, ha a képviselő a felszólalása során eltér a tárgytól -, a házelnök felszólíthatja, hogy a tárgynál maradjon. A harmadik megintés után az elnök megvonhatja a szót. Ha a képviselőt egymást követően több alkalommal is rendre kellett utasítani, az elnök dönthet úgy, hogy a képviselő nem vehet részt az ülés további menetében. Ha egy képviselő megszegi a felszólalásra vonatkozó szabályokat, az illetet/etikát sértő módon viselkedik, sértő vagy illetlen kifejezés használ, azt a házelnök rendreutasíthatja. Ha az ülésen való részvételre feljogosított más személy nem tartja be a felszólalásra vonatkozó szabályokat, az elnök rendreutasíthatja, félbeszakíthatja, megvonhatja tőle a szót - ezt a házszabály 101-106. cikkei tartalmazzák. Amennyiben az elnök rendzavarást észlel, extrém esetben, akár a karzatról a rendzavaró eltávolítását rendelheti el. Pénzbüntetést vagy tiszteletdíj-csökkentést mint fegyelmi szankciót nem alkalmaznak az osztrák alsóházban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt még érdemes tudni (*Derültség az ellenzék soraiban.*), hogy a felsőházi házszabály megjelenésére vonatkozóan is fontos elemek vannak, így távollét esetén annak indoklására ugyanolyan kötelezettséget írnak elő, mint az alsóházban. Ugye, itt van egy folyamat, amelyben meg lehet győződni az ebben az esetben a felsőházi képviselőknek, hogy valós-e az indoka a kimentésnek, illetve a távolmaradásnak, betegségnek, amely egyébként a képviselőnek az azonnali ülésre való behívását is jelenti. Itt is hasonlóan, amennyiben a képviselő a felszólításnak nem tesz eleget, úgy harminc napon belül akár megfoszthatják a képviselői mandátumától, ebben az esetben szintén alkotmánybírói döntés szükséges.

(5.40)

A felsőház szabályai a felszólalások szabályozása tekintetében megegyeznek az alsóházzal, azzal az eltéréssel, hogy az elnök az ülés végén vagy a következő ülés elején is megintheti a felszólalása során szabálytalanul eljáró képviselőt. Bármely, az ülésen részvételi jogosultsággal rendelkező személy kérheti az elnököt, hogy intse meg vagy figyelmeztesse a felszólalót, hogy ne térjen el a tárgytól. Ez egy különösen érdekes dolog annak fényében, hogy itt az osztrák felsőházban bárki kérheti az elnököt, hogy intsen meg valakit a felszólalás közben; hazánkban ez az ülésvezetés bírálatát jelentené azonnal. Itt ebben az esetben még egy plusz lehetőség van, hogy ők maguk is kérhetik, hogy fontolja meg a felsőházi ülést vezető személy a képviselőt.

A belga parlementre rátérve, és talán ez most még belefér az időbe, a belga parlamentben szintén két kamara működik, az alsóház 150 fős, a felsőház 60 fős, tehát egy hozzávetőleg velünk azonos méretű tömeggel kell dolgozni, bár az alsóház lényegében kisebb. Az alsóház a házszabály 42. cikk (5) pontja értelmében név szerinti szavazás esetén, ha a képviselő igazolatlanul hiányzik, juttatásai 10-60 százalékát vonhatják meg. A szankció alkalmazása és a megvont összeg annak függvényében alakul, hogy a képviselő a név szerinti szavazások minimum 20 százalékáról vagy több mint feléről hiányzik.

Nyilván itt elégánsan hallgat a gyűjtés a két kézzel való szavazásról. Talán Belgiumban sem vezették be még ezt az egyébként párját ritkító szabályozást, miszerint a hiányzók helyett akár képviselőtében dupla kézfeltartással is szavazhatnak a képviselők. De például a belga szabályozás sem tesz meg olyat, illetve tesz lehetővé olyat, hogy valakinek a szavazati jogát átdelegálják másra, és valaki kétszer szavazzon, egyszer saját maga jogán, másik esetben pedig egy másik személy okán. Nyilván látszik, hogy a magyar szabályozás új utakat keres, csak nem tudjuk, hogy ezek az utak nyugatra vagy adott esetben a türk államok felé vezetnek.

Maradjunk Belgium alsóházánál! A házszabály 46. cikke értelmében, ha a felszólaló eltér a tárgytól, az elnök megintja. Ha a képviselő kétszeri megintás után is eltér a tárgytól, az elnök megvonja tőle a szót az ülés hátralévő részére nézve. Ugyanez az eljárás akkor is, ha a képviselő két figyelmeztetést követően is önmagát ismétli.

A házelnök minden rendzavaró személyt megint. Ha egy ülés során az elnök kétszer is megintja ugyanazt a képviselőt, egyben a felszólalás jogát is megvonja tőle az ülés hátralévő részére. A képviselő nem adhat magyarázatot a rendzavaró viselkedésre az ülés végéig, kivéve, ha az elnök másképp dönt. Egyébként, tisztelt képviselőtársaim, nagyon gyakori, hogy megadja a magyarázatadási okot a nemzetközi összehasonlítás, itt az elkövetkezendő országok tárgyalásánál sorra fogunk találni példát arra, hogy miként ad magyarázati jogot a képviselőnek. Ez például Magyarországon is rendkívül fontos lenne, hogy ne csak ügyrendiben lehessen egy rendzavarásra okot adni, hanem egy tényleges számonkérésként lehessen megkérdezni, hogy mi volt a rendzavarás oka. Talán érdekes lenne ezen majd elgondolkozni.

Tehát ahol tartottunk: a magyarázatadási oknál. Amennyiben a képviselőtől kétszeri megintás eredményeként megvonták a felszólalás jogát, azt visszaszerezheti, ha írásbeli kérelmet nyújt be az elnökhöz, melyben kinyilvánítja, hogy megbánta az elnökkel szemben tanúsított tiszteletlen viselkedését és rendbontó magatartását.

Amennyiben súlyosan rendbontó egy képviselő, a jegyzőkönyvben rögzített megrovás kiszabásáról, illetve a parlament épületeiből való átmeneti kizárásáról az elnök javaslatára a ház határoz. Kizárásról döntő határozat esetén a képviselőnek el kell hagynia a házat, annak időbeli hatálya alatt a képviselő nem vehet részt a ház munkájában. A képviselő adhat magyarázatot korábbi viselkedésére maximum 10 percen, ezt követően pedig a ház szavaz. Amennyiben a kizárt képviselő nem hagyja el a házat a kizáró határozat meghozatalát követően, az ülést felfüggesztik vagy megszakítják.

Ami még igen lényeges, tisztelt képviselőtársaim, hogy ha a képviselők megszegik a parlamenti munka során fennálló titoktartási kötelezettségüket, szintén elveszíthetik a tagságukat a parlament azon szervezetében, amelynek munkájára vonatkozóan megszegtek ezen kötelezettségüket. A képviselő az adott szervezetben nem helyettesíthető, így ilyen esetekben a képviselői járandóság 20 százalékát is elveszíthetik három hónapos időtartamra. Ami viszont sehol nincs benne, azok a nagyon hosszú, extrém kitiltások és a rendkívül nagy büntetések, és szintén nem korlátozza a belga alsóház, sem a felsőház a képviselők hozzászólásának lehetőségét.

Ez a pár példa, az Európai Parlament, az osztrák parlament, illetve a belga parlament működése is jól alátámasztja, hogy mennyivel szélesebb és tágabb az a nemzetközi gyakorlat, mint amit a Fidesz választott. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból. - Közbeszólások ugyanott, köztük: Így van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az Országgyűlésről szóló törvény módosítását kezdeményező T/8044. számú törvényjavaslatához, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló H/8042. számú határozati javaslatához a benyújtók hozzájárulásával Bányai Gábor, Csenger-Zalán Zsolt, Boldog István, valamint Nagy Csaba képviselők előterjesztőként csatlakoztak. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

Most megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak, DK, 15 perces időkeretben.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A házelnök, levezető elnök előző bejelentése pontosan megmutatja, hogy hogyan működik ma Magyarországon az Országgyűlés. Van egy országgyűlési törvény, amit nyilván nagyon gondosan kidolgoztak a beadó képviselők, nélkülünk, ellenzéki képviselők nélkül. Majd elkezdtek az általános vitáját a vezérszónokokkal ma délelőtt, amit félbeszakítottak nyilván azzal az indokkal, hogy ne láthassák a magyar választópolgárok ezt a törvényjavaslatot vagy ennek a törvényjavaslatnak a vitáját akkor, amikor normál idő van, mondjuk, délelőtt, délben meg délután. Folytatódott a vitája este, nagyjából háromnegyed 11-kor kezdtük el,

és az a nagy helyzet, hogy mostanra kettő darab kormánypárti képviselő maradt itt, az egyik előterjesztő persze bent ül.

Azért kellett nyilvánvalóan kiegészíteni a benyújtók listáját, mert pont azokkal egészült ki, akik itt ülnek, mert úgy elfogytak az előterjesztők. Ezek szerint az előterjesztők számára sem volt olyan fontos ez a törvényjavaslat, hogy végig itt üljenek.

Én megértem, hogy ilyenkor, így lassan 6 óra felé valóban nagyon fárasztó ezekről a kérdésekről beszélni. De hogy már egyszer megvitattuk ezt a kérdést, ez is olyan, mint az oktatás, az egészségügy vagy a honvédelem, össznézeti kérdés, hogy hogyan működik a haza Háza. Szerintem ebben nyilvánvalóan mi azt gondoljuk, hogy közös javaslat kellett volna, egyébként lehetne is közös javaslat, ha ezt a javaslatukat visszavonnák. De önök nem abban gondolkodnak, hogy közösen, valóban a nemzet egységét megteremtve, a nemzet egységét képviselve legyen egy törvényjavaslat, hanem önök a kétharmadukkal nyilvánvalóan bármilyen áron át fogják passzírozni ezt a törvényjavaslatot.

Engedjék meg, képviselőtársaim, hogy egy olyan témával foglalkozzak ebben a felszólalásomban, amelyre méltatlan módon kevés időt szántunk, ez a fegyelmi jogkör gyakorlásának a kérdése, de nem a tekintetben, hogy milyen büntetéseket szabnak ki, mert azt láttuk, tehát hogy milyen módon kívánják ezt módosítani, hanem a tárgyalásrend fenntartásának mint fizikai megjelenése az Országgyűlés épületében és konkrétan a plenáris ülésteremben.

A 45. § (2) bekezdése azt mondja ki, hogy az ülésvezető elnök az ülés vezetésében közreműködő jegyzőt vagy az ülésteremben tartózkodó bármely jegyzőt, alelnököt és háznagyot felkérheti a 46/C-46/G. §-ban foglalt jogellenes magatartás megszüntetésében való közreműködésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elképzelem, ahogy Arató Gergely képviselőtársam mint jegyző Tordai Bence képviselőtársammal, szintén jegyző úrral karöltve, a másik oldalukon Jakab István alelnök, illetve Lezsák Sándor alelnök úr, középen pedig Mátrai Márta háznagy asszony, és nekiállnak rendet teremteni itt, a plenáris ülésteremben, merthogy a fent ülő Kövér házelnök úr arra fogja őket mondjuk utasítani.

Ne haragudjanak, el tudnak képzelni ennél méltatlanabb dolgot, amikor országgyűlési képviselőket fognak arra rávenni, ráadásul olyanokat, akik az Országgyűlésben vezető tisztséget töltenek be, hogy a szerintük vagy a házelnök úr szerint jogellenes magatartást megszüntessék?

(5.50)

De kérdezem én: mit kell majd csinálnia Tordai Bence jegyző úrnak Lezsák Sándor alelnök úrral? Odamenni a képviselőhöz, és kirángatni? Szeretnék felvetni egy problémát egyébként ezzel kapcsolatosan. Tehát az a nagy helyzet, hogy ha Mátrai Márta

háznagy asszony nem fog bent tartózkodni a teremben, akkor az a nagy helyzet, hogy a jelenlegi szabályozás szerint képviselőkhöz nem nagyon lehet majd odamenni, és velük szemben fellépni, mert hát, azt már a rendőrségnél is megtanulták, hogy férfi rendőr nem nyúl nőhöz, és nyilvánvalóan a házelnök utasítása ellenére sem nyúlhat majd Jakab István és Lezsák Sándor Tordai Bencével és Arató Gergellyel egyetlen képviselőkhöz sem. Ez persze eredményezheti azt, hogy esetleg a kormánypárti képviselők jelölnek több női jegyzőt vagy női alelnököt, ez lehet, hogy rá is férne talán a Házra, jobban működne.

Ezzel csak arra szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy akkor, amikor általánosságban beszélnek a tárgyalási rend fenntartásáról, és nagyon jól hangzik, hogy benn van a teremben az összes jegyző, az alelnök, a háznagy, a házelnök szerinti jogellenes magatartás megszüntetésében való közreműködésre felkérjük ezeket a személyeket, akikkel szemben nyilván a különböző magatartásokhoz fűzött jogkövetkezmények nem alkalmazhatók, ami azért egy probléma, mert képzeljük el, ha túllőnek az intézkedő kollégáink a célon. Túllőnek, tehát olyan intézkedéseket eszközöl Lezsák Sándor vagy Jakab István alelnök úr, mondjuk, Tordai Bence és Arató Gergely jegyző urakkal és Mátrai Márta háznagy asszonnal karöltve velem szemben, ami nem arányos, akkor ezzel szemben semmilyen jogkövetkezmény nincsen az intézkedőkre nézve. Ilyen a világon sehol nincsen. Tehát azt azért meg kell és lehet kérdőjelezni, hogy az adott intézkedés rendben van-e.

Na most ráadásul, ha a felkért jegyző, alelnök és a háznagy az ülést vezető elnök kérésének nem tesz eleget, akkor vele szemben azért mindenféle lépések megtehetőek. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez nagyjából azt jelenti, hogy a magyar Országgyűlés vezető tisztségviselői lényegében alakítottak kimondatlanul is egy erőszakos szervezetet. Egy erőszakos szervezetet! A házelnök utasítani fogja a teremben tartózkodó jegyzőket, háznagyot és alelnököket, hogy tevételesen alkalmazzanak valamilyen lépést. Ez lehet akár erőszakos egy országgyűlési képviselővel szemben, és ezzel szemben az utasítással szemben ezek a személyek nem léphetnek föl. Szeretném mondani, hogy ez tulajdonképpen még annál is kellemetlenebb helyzetet teremt, mint ami, mondjuk, a fegyveres és rendvédelmi szervek működésében van, mert ott legalább írásban szembe lehet szállni egy adott paranccsal.

Itt lényegében a paranccsal szemben nem lehet majd fellépni. Ráadásul az számomra nem tisztázott a törvényjavaslat kapcsán, hogy mi a viszony az Országgyűlési Őrség és a Ház tisztségviselőinek erőszakos szervezete között. Ezt muszáj lenne tudni. Ha bejönnek az örök, akkor ők veszik át a feladatot? Vagy közösen: Lezsák Sándor, Jakab István, Tordai Bence, Arató Gergely, Mátrai Márta? És elnézést, hogy őket említtem, említhetném Latorcai Jánost is vagy Hende Csabát is mint alelnököket, és nyilván a jegyzők közül is, mondjuk, Móring József képviselőtársamat vagy Heszéky Dezsőt. Tehát tényleg igazi komikus jelenetek

jöhetnek ki belőle vagy tragikus jelenetek. Tehát ezeket a kérdéseket tisztázni kell.

Szerintem, bocsássanak meg képviselőtársaim, hogy ezt mondom, a házelnöknek nagyon sokféle jogosítványt lehet adni annak érdekében, hogy a Házban a rendet fenntartsa. De olyan nincsen, képviselőtársaim, hogy a házelnök utasíthatja a Ház tisztségviselőit arra, hogy megtegyenek olyat, amit nem akarnak megtenni. Márpedig a jelen szabályozás értelmében erről van szó. Nem lehet arra utasítani Mátrai Márta képviselő asszonyt, hogy ha kell, erőszakot alkalmazzon velem szemben. Egyébként Mátrai képviselő asszony nem is ilyen, azt gondolom, hogy alapvetően Lezsák Sándor alelnök urat sem ilyennek gondolom. Az összes itt szereplő alelnökről és jegyzőről nem feltételezem azt, hogy erőszakot kívánnának alkalmazni a képviselőtársainkra.

Én azért jobban átgondolnám ennek a tárgyalási rendnek a fenntartását, mert akkor innentől kezdve már csak egy kérdés van ezzel kapcsolatosan, hogy mire való az Országgyűlési Őrségnek a speciálisan képviselő-rángatásra kiképzett, extra bérrel támogatott alakulata. Mert azért azt tudjuk, hogy az Országgyűlési Őrségben belül, akik egyébként kint állnak, és tisztességgel végzik a munkájukat, van egy ilyen speciális elit alakulata, önként jelentkezők, ezt mellesleg megjegyzem, akik extra pénzért és juttatásért hajlandóak voltak részt venni olyan kiképzésben, amelynek a célja az, hogy hogyan kell innen kirángatni egy képviselőt. Azt persze mondom, hogy nyilvánvalóan ki-ki vérmérséklete szerint viszonyulna ehhez, megnézném, hogy engem hogy rángatnának ki innen meg még jó néhány képviselőtársamat, de nyilván van, aki pénzért bármire hajlandó, arra is, hogy rángasson egy képviselőt. Csak akkor mi értelme volt ezen elit alakulat kiképzésének, ha alapvetően van egy tisztségviselői erőszakos szervezet, akit a házelnök utasít.

Ezt tisztázni kell ebben a törvényjavaslatban, hogy a házörtség országgyűlési, plenáris teremben lévő vagy oda belépő személyzete, az örök és egyébként a háznagy, az alelnökök és a jegyzők között a tárgyalási rend fenntartása és a fegyelmi jog gyakorlása tekintetében mi a viszony. Jelen pillanatban nem látszik, és szerintem ez kardinális kérdés, ez nem állja ki az alkotmányosság próbáját; egészen biztosan nem, még az önként Alaptörvénye szerint sem.

Azt pedig nehezen tudom elképzelni, képviselőtársaim, hogy helyes magatartás az, hogy ennyi őrség alapítása után - van már itt TEK, házörtség, koronaőrőség, palotaőrőség, minden őrség - az országgyűlési törvényen belül egyébként meg nem nevezve hoznak létre egy speciális erőszakos szervezetet. Azt majd persze ki kell, nyilván nem tudom, milyen formában, de biztos van már ott ötlet, ki kell azt önként dolgoznia, hogy ha ez a speciális tisztségviselői, tehát parlamenti tisztségviselői erőszakos szervezet összeáll, akkor itt milyen viszonyok vannak egymás között. Akkor önként kapnak-e rendfokozatot? Akkor önként milyen jutásokra lesz joguk? Vagy ezt önként végzik?

Mi a retorzió azzal, aki többször nem lesz hajlandó ezt a feladatot elvégezni? Kapnak-e önök mint tisztségviselők, bilincset, könnygázt vagy más eszközt annak érdekében, hogy a házelnök feladatait vagy utasítását végre tudják hajtani?

Mi történik akkor, ha egy képviselő ellenáll, mondjuk, Lezsák Sándor alelnök úrnak, mert éppen őt utasítja a házelnök, hogy a fegyelmi jogkört gyakorolja, vagy a tárgyalási rendet tartsa fenn? Mi történik akkor, ha Lezsák Sándor képviselő úrral, alelnök úrral valaki szembeszáll? Akkor mint erőszak szervezeti taggal szállt szembe, mint hivatalos személlyel, mint Országgyűlés alelnökével szállt szembe? Szóval, én azt gondolom, képviselőtársaim, hogy borzasztó nagy hiba olyan feladatot bízni az Országgyűlés tisztségviselőire, ami nem az Országgyűlés tisztségviselőinek a dolga, hanem, amire külön létrehozott a házelnök úr - nyilvánvalóan azt most nem boncolgatnám, hogy milyen okból - egy saját őrseget. És azon belül is egy ilyen kirángató elitalakulatot, akiknek az a dolguk, hogy itt, ha arra kerül sor, megfogják a képviselőket, és kirángassák.

Azt világosan szeretném mondani, hogy az egészen biztosan sérteni fogja - ha ez a törvény ebben a formában kerül elfogadásra - az alelnökök, a jegyzők és a háznagy alkotmányos jogait, hogy őket olyan feladatra kényszerítik, ami egyrészt, nyilvánvalóan, amikor elvállalták ezt a feladatot, nem szerepelt a feladataik között, másrészt olyan, akár fizikai erőszak alkalmazásával is jár együtt, ami sokak számára nem egyeztethető össze a tisztségeikkel. Egy házelnöknek, egy országgyűlési alelnöknek, jegyzőnek vagy éppen a háznagynak az a dolga, hogy emelje ennek a Háznak a fényét, már ha tudja, nem mindenkinek sikerül, de próbálkoznak.

De elképzeli azt, amikor Jakab István alelnök úr Tordai Bencével közösen nekiáll, merthogy erre utasítja a házelnök, nekiállnának tevékenykedni, és Tordai képviselő úr azt mondja, hogy nem hajlandó erre a feladatra, akkor mi lesz? Akkor utasítani fogja Szilágyi György jegyző urat a házelnök? Mi van, ha Szilágyi György jegyző úr azt mondja, hogy nem? Akkor előveszi majd Moring József jegyző urat? Én Moring képviselő urat sem olyannak ismerem, mint aki hajlandó lenne Jakab Istvánnal nyilván szövetkezni, de arra szövetkezni, hogy ellenzéki képviselőket erőszakkal rángassanak ki, hát arra egészen biztosan nem.

Ezzel csak azt szerettem volna megvilágítani, hogy papíron rendkívül jól hangzik, hogy majd itt utasítják a jegyzőket meg az alelnököket, no pláne a háznagy asszonyt arra, hogy lépjenek fel, és hajtsák végre a házelnök utasítását.

(6.00)

De belegendoltak-e abba, hogy milyen helyzetbe hozzák az Országgyűlés tisztségviselőit, és hogy ezzel milyen mértékben fogják rombolni az Országgyűlés tekintélyét? És belegendoltak-e abba, hogy mondjuk, kormánypárti alelnököt meg kormánypárti jegyzőt

arra utasít a házelnök - ez csak tényleg nagyon elméleti dolog, mert ilyen szerintem nem fog előfordulni Kövér László praxisában -, hogy Csenger-Zalán képviselő urat szedjék onnan ki, mert sokat kiabált. Na, most már a kiabálás is büntetendő lesz. El tudják kezelni ezt a helyzetet?

Képviselőtársaim! Azt gondolom, az jogos, hogy a tárgyalási rendet fenn lehessen tartani, szerintem ebbe nagyon sok minden belefér; belefér egyébként a véleménynyilvánítástól a különböző papírok feltartásáig sok minden. Itt szeretném röviden megjegyezni, hogy akárhányszor ellenzéki képviselőtársaim próbálták házbizottsági ülésen elérni azt, hogy mutathassanak be különböző papírokat a felszólalásukkor, minden alkalommal visszautasították. El tudják azt képzelni, képviselőtársaim, hogy olyan helyzetet teremtenek, állítanak elő, amivel az Országgyűlés tekintélyét aztán végképp a porba zúzzák le? Merthogy ez a törvényjavaslat és ennek a tárgyalási rend fenntartására vonatkozó része, különösen ami az alelnököket meg a jegyzőket meg a házelnököt illeti, na, egészen pontosan ez az irány. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! 15 perc technikai szünetet rendeldek el.

(Szünet: 6.02-6.18)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: Moring József Attila és Szilágyi György)

ELNÖK: Folytatjuk munkánkat. Jó reggelt kívánok! (Derűtség.) Boldog István képviselő úr kért szót. 15 perces időkeretben adom meg a Fidesz képviselőjének, az előterjesztőnek a szót.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ha jól látom, 10 perc híján 25 órája ébredtem föl, és pontosan 24 óra 20 perce indultam el Kétpórról az Országgyűlésbe. És ha így halad a vitánk, akkor a reggel 9 órát ha itt megérjük, akkor 24 órája végzem itt a szolgálatomat. Néhány képviselőtársam itt megemlítette, hogy ez a dolgunk, és itt kell lenni. Én itt vagyok, csak nem tudom, hol van Bangóné képviselőtársnőm, hol van Bósz Anett, hol van Varga-Damm Andrea, akik ezt hajtották, hogy ez a feladatunk, itt kell lenni. Jelentem én itt vagyok. Hol vannak ők?

Mert nekem lenne más dolgom, mint egyéni választókerületi elnöknek, ugyanis pontosan 8 órakor Tiszazugban, Kunszentmártonon kezdődne a mai napom fogadóórával, és...

ELNÖK: Bocsásson meg, képviselő úr, de térjünk a tárgyra, kérem, tisztelettel.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Tehát ezúton is szeretnék elnézést kérni a kunszentmártoniaktól, a tiszasasiaktól, a szelevényiektől, a csépaiaktól, a cserkeiektől, a tiszakürtiektől és a tiszainokaiaktól, mert a

mai vita miatt, ami tegnap óta húzódik, emiatt nem tudok ma részt venni sajnos a fogadóórán, hiszen itt kell legyek.

Néhány képviselőtársam olyanokat mondott, amire muszáj reagáljak, elnök úr. Ez eddig is megtörtént, gondolom, hogy fogja hagyni nekem, mert ebben a vitában hangzott el. Csárdi Antal képviselőtársam például azt mondta, hogy én azt mondtam, hogy nem dolgozott. Elnézést kérek, én nem mondtam ilyet, hogy ő nem dolgozott, sőt ő tett egy egészen abszurd összehasonlítást, hogy ő mennyivel többször szólalt föl és mennyivel több egyéni indítványa volt, mint nekem. Ők vannak 6-an, mi meg vagyunk 133-an.

Nyilván nekünk kicsit jobban megoszlik a munka egy ekkora frakcióban, mint egy hatfős frakcióban, de ha már ilyen abszurd összehasonlításokat teszünk, akkor én is mondhatnám, hogy az általam beadott összes indítványt elfogadta a parlament, az önéből nem tudom, hányat fogadott el, de ezek szerint én jól dolgoztam. *(Csárdi Antal és Korózs Lajos közbeszól. - Zaj. - Az elnök csenget.)* És akkor azt gondolom, hogy ez viccnek teljesen jó volt.

Varga-Damm Andrea azt mondta, hogy az én főnököm mondott valamit. Ne haragudjon meg, én egy főnököt ismerek el magam fölött, az a Jóisten, akivel nem szállok vitába. Tőle elfogadok föltétlenül és mindent, amit ő ad rám, mással viszont vitába szállok, és nem fogadom el, hogy főnököm van, és mint '56-os szülők gyermeke engedje meg, hogy kimondjam mindig azt, amit gondolok, és ne hátráljak meg, ha valamiben hiszek. Márpedig abban, amit itt az előző felszólalásokban elmondtam, nemcsak hogy hiszek, hanem a történelem is igazolja.

Majdnem napra pontosan 101 évvel ezelőtt alakult meg a Kommunista Magyarországi Pártja, és mint tudjuk, a kommunista el nem vész, hanem csak átalakul, és bizony, folyamatosan átalakult a 101 év alatt az MSZMP-ig eljutva, majd az MSZMP-ből lett az MSZP, amelyből kivált a DK. Tehát ne haragudjanak meg önök, a '18 november 24-én megalakult Kommunista Magyarországi Pártjának az utódpártja. Mindig utódpártként - tessék utána nézni - történt meg a megalakulás. A vagyont mindig hozták, utoljára az MSZMP-ből hozta az MSZP a vagyont.

Aztán elhangoztak itt olyan kijelentések is, hogy Gréczy Zsolt képviselő úr 2006 őszét emlegette. Már-már azt próbálta elhítenni velünk, akikre lőttek a Gyurcsány Ferenc által parancsolt rendőrök, hogy a fideszesek akartak lövetni. Ez elég furcsa lett volna, ne haragudjon meg, október 23-án a feleségemmel és a szüleivel voltunk fent itt, Budapesten megemlékezni, és hát emlékszem rá, hogy a békés megemlékező tömegre hogyan rontottak rá a rendőrök, és hogyan menekült a 60 év fölötti anyósom a lövöldöző rendőrök elől.

Szerencsénk volt, azt is mondhatnám, nem úgy, mint Révész Máriusz képviselőtársamnak, akit a Gyurcsány Ferenc által vezényelt rendőrök agyba-főbe vertek *(Arató Gergely: Nem Gyurcsány Ferenc*

vezényelte a rendőröket!), és nem úgy, mint nagyon sok magyar honfitársamnak, akiknek kilőtték a szemét, jogtalanul bebörtönöztek. Tehát az a helyzet, hogy hiába próbálja meg Gréczy Zsolt képviselőtársam megváltoztatni a történelmet, a történelem teljesen egyértelmű. Az történt, hogy önök, illetve az akkori MSZP-vezetés Gyurcsány Ferenc kormányfóval az élen a rendőröket rávezényelték a békés megemlékezőkre. *(Gréczy Zsolt: Ezért fogsz sok pénzt fizetni!)* Lehet, hogy így lesz. Ezt nem lehet letagadni, ezt önök tették.

(6.20)

Az pedig, hogy ön Márai Sándort idézi... - hát, ne haragudjon meg, de az ön pártelnöke lakik egy olyan villában, amit egy zsidó embertől vettek el, amit Apró Antalék koboztak el, s ha jól tudom, Apró Antal Gyurcsány Ferenc apósa volt. Tehát ha jól érzékelem, akkor egészen abszurd az, hogy ön idézget olyat, hogy a keresztény emberek akarnának elvenni zsidó emberektől házakat. Ezt a bolsevikok tették annak idején. Nem értem őket, de hát ez van.

Azt mondta Bósz Anett képviselőtársam, hogy az ellenzék jól végezte a dolgát az elmúlt időszakban, ennek köszönhető, hogy ennyire megerősödtek. Hát nézze, ha azzal jól végezte a dolgát, amit Hadházy Ákos művelt a parlamentben a táblamutogatásával, vagy azzal jól végezte a dolgát, hogy önök itt decemberben mások hallását, testi épségét próbálták tönkretenni szíreázva, akkor ezt én nem tudom önöknek elismerni. Én azt gondolom, hogy ez nem egy jól végzett munka, ez mások testi épségének a rongálása. Nem így kellene politizálni! Úgy lehetne, mint ahogy ma csináljuk, hogy órák óta vitázunk. Így lehet politizálni, de úgy, hogy szíreázunk, amivel sértjük más emberek hallását, nem lehet.

Október 23-át már elmondtam. Bósz Anett is felhozta október 23-át. Neki is szeretném felhívni a figyelmét, hogy az a helyzet, hogy október 23-án ránk, a békés megemlékezőkre lőttek. Ugyanúgy lövett az akkori hatalom ránk, mint ahogy édesapámra 1956-ban. Szomorú ez, de hát tudjuk, akkor is kommunista lőttek, és 2006-ban is kommunista lőttek. Ez tagadhatatlan történelmi tény. Kár lenne megpróbálni Gréczy úrnak megváltoztatni ezt a történelmi tényét. Sokszor elmondhatják a saját verziójukat, de attól még a történelmi tény tény marad, a kommunista el nem vésznek, csak átalakulnak, és mindig a saját nemzetükre rontanak. Így tettek 1918-ban, így tettek 1956-ban, így tettek 2006-ban, és ha visszajöhéne nekik, így tennének ezután is. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő 15 perces hozzászóló Csárdi Antal képviselő úr, Lehet Más a Politika.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim!

Visszafelé megyek, és először Boldog képviselőtársam hozzászólására reagálnék. Képviselőtársam elmondta, hogy aki nem fideszes, az mindenki kommunista. Ezt értjük. *(Gréczy Zsolt: A fél kormány szintén MSZMP-tag volt.)* Zsolt, ezt értjük, de most én mondom. *(Derültség.)*

Felolvasom a Fideszben politizáló volt MSZMP-tagokat, hogy lássuk, honnan is jön a Fidesz gerinchada, merthogy ez ezt jelenti. Nem az a baj, félre ne értsen képviselőtársam, hogy ők tagjai voltak az MSZMP-nek, ezt majd reggel borotválkozásakor a tükrökben elrendezik magukkal. Az a baj ezzel, hogy ennek sajnos vannak következményei. Böröcz képviselőtársam sem szavazta meg az ügynöktörvényt, az ügynökakták nyilvánossá tétele, és Boldog István sem. '56-ban az édesapjára lóttek, de ő nem szavazta meg. Vajon akkor most ki árult el kicsodát? Vajon az édesapja emléket mennyire sérti az a szavazási magatartás, amit ön elkövetett? Ez egy nagy kérdés.

Tudja, én olyan szívesen megkérdezném, ha megtehetném, hogy mit gondol ő, aki tényleg - ha Boldog István igazat mondott, de miért ne mondta volna az igazságot - szemben állt '56 kommunistáinak a puskacsővével, akkor hogy engedheti meg magának Boldog képviselőtársam, hogy az ügynökakták nyilvánosságát ne támogassa. De nem csak egy alkalommal! Boldog képviselőtársam, meg tudja mondani, hogy hányszor szavazta le ezt a javaslatunkat a húszból? Mind a hússzor! *(Boldog István: Schiffer András előterjesztését többször is megszavaztam.)* Sajnos, ez nem látszódott az eredményből, de ellenőrizni fogom. A jegyzőkönyvek megőrzik ezeket az emlékeket.

De hát az van, hogy a maguk politikai közösségének meghatározó politikusai az MSZMP-ből jöttek, s egyébként a politikai kultúrájukat is jól láthatóan onnan hozták. S akkor felsorolom megint a neveket. Ezt megtettem már egyszer, de hogy Boldog képviselőtársamat boldoggá tegyem, elmondom még egyszer.

(6.30)

Kövér László, Járai Zsigmond, Matolcsy György, Martonyi János, Schmitt Pál, Hoffmann Rózsa, Pintér Sándor, Mikola István, Fónagy János, Turi-Kovács Béla és Harrach Péter. *(Zaj, felzúdulás, közbekiáltások az ellenzéki padsorokból, köztük dr. Vadai Ágnes: Nem igaz! Nem hiszem! - Kunhalmi Ágnes: Ez rágalom! Csárdi képviselőtársam, vigyázzon a szájára!)* Pedig de!

Csak szeretném mondani, hogy 2019-ben a tisztelt Ház elnöke Kövér László. A Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője, tehát nem egy ilyen huszadrangú kis pártfunkci, nem, nem, a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője Harrach Péter. De itt ül körünkben Turi-Kovács Béla, Fónagy János szintén. Én még emlékszem arra, nem volt olyan nagyon régen, amikor Hoffmann Rózsa államtitkárként szolgálta az Orbán-kormányt. De ugyanígy vagyunk Martonyi Jánossal is, és a mai napig, lássuk be, hogy az

MSZMP-ben szocializálódott Matolcsy György a magyar jegybank elnöke. Miről vitatkozunk, Boldog képviselőtársam?!

Arról beszél, hogy a Szocialista Párt jogutódja az MSZMP-nek. Én azért nagy tisztelettel megkérdezem, és idefordulok a DK-s képviselőtársam felé, hogy a DK megalakulásakor milyen ingatlan vagyont kapott az alakuláshoz az államtól a Demokratikus Koalíció. *(Gréczy Zsolt: Semmilyen.)* Vagy megkérdezem... *(Közbeszólásra:)* Azt a végére akartam. *(Derültség.)* Vagy megkérdezem a Párbeszéd képviselőjét, hogy milyen ingatlan vagyont kapott a megalakuláshoz a Párbeszéd mint párt. Vagy meg tudom kérdezni saját magamat, hogy vajon mi, LMP-sek a párt megalakulásához milyen ingatlan vagyont kaptunk. De meg tudom kérdezni, folytatva a sort, hogy milyen ingatlan vagyont kapott például a Fidesz. *(Boldog István közbeszólására:)* És az MSZP is. Ugye, arról beszélünk, hogy lehet itt nagy garral szidni a Szocialista Pártot, de önök ugyanúgy nyertesei voltak ingatlan vagyonokon keresztül a rendszerváltásnak. Tehát lehet itt nagy szavakat használni. *(Zaj, közbeszólások.)*

Arról beszélt Boldog képviselőtársam, hogy őt 2006-ban megkergették a rendőrök. Én meg arról szeretnék mesélni, hogy ennek fényében különösen gusztustalan és különösen elfogadhatatlan az a rendőri fellépés, amit a Városligetben tapasztalhattunk. Videófelvétel van róla, hogy békésen tüntető tömegben az előrefele masírozó rendőrsorfall két vagy három tagja a masírozás közben így könyökkel hátracsap. Az egyik az én bordámat érte, ezért emlékszem rá ilyen pontosan. És amikor néhány évvel később összefutottam ennek a videófelvételével, akkor arra gondoltam, hogy kedves Boldog képviselőtársam, azért ez 2006 után nem gusztustalan? De igen.

Mert amit mondtam még az ügynöktörvény vitájában, nem az a baja maguknak a szocialista Kádárrendszerrel, '56-tal, hogy nem tetszik, amit csináltak. Egyetlenegy nettó problémájuk van vele, hogy nem önök ültek a hatalomban. Nem önök voltak a hatalom birtokosai, de egyébként a módszereik, a stílusuk semmiben nem tér el. Ezt lássuk be! *(Mátrai Márta: Ezt visszautasítom, Csárdi úr! Nézzen magába, forduljon magába!)* Én befordulok magamba, higgye el! *(Derültség az ellenzéki padsorokban. - Az elnök csenget.)* Én amit kér, megteszem, de sajnos a tények nem ezt igazolják. *(Boldog István: A tények azt igazolják, amit felolvastam Szoltsenyicintől. - Az elnök ismét csenget.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A párbeszédet hagyjuk a Párbeszédre! Tessék, képviselő úr!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Azt gondolom, hogy ha önök csak egy paraszthajszállal térnének el stílusban, működésben, gondolkodásban a Magyar Szocialista Munkáspárttól, akkor annak kellene hogy legyen látható jele. Például egy ilyen látható jel lehet, amikor az ügynökakták nyilvánosságáról vitatkozunk. Ezzel szemben behoznak ide egy olyan törvényjavaslatot,

amely a legmocskosabb kommunista időket idézi. Nem szocialistát mondtam, kommunistát mondtam. Tényleg megtörölné a bajszát bármelyik hithű kommunista, amikor elolvassa ezt. Mert azt azért látni kell, hogy önök megértették a XX. század végét. Megértették, hogy mindent el kell tudni adni. Ezért aztán ugyanazt az ideológiát nagyon szép zsírpapírba csomagolva próbálják eladni ennek a társadalomnak, átverve ezt a társadalmat.

Nem véletlenül van az, hogy egyébként a Fidesz-hez egykor köthető, valóban konzervatív személyiségek mára elfordultak a Fidesz-KDNP-től. Higgye el nekem, Boldog képviselőtársam, ez nem véletlenül van. Mint ahogy azt gondolom, hogy az is nagyon furcsa, nekem az egyik első élményem volt, én az első képviselői ciklusomat töltöttem, hogy alig pár hónapja voltam képviselő, és az első szexista megjegyzést pont egy kereszténydemokrata képviselő asszonytól kaptam. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem igaz! Nem lehet! - Derűltég.)* Videófelvétel van róla. *(Közbeszólásra:)* Nem hiszem.

Böröcz képviselőtársamnak körülbelül egy jó órája volt a hozzászólása, de most van lehetőségem reagálni rá. Tudja, képviselő úr, azt a problémahalmazt, amit nekem fölvezolt, illetve itt a Háznak fölvezolt, ketté lehet választani, mert Hadházy Ákos fölmutatott ott a pulpitusnál két táblát, amivel, azt gondolom, hogy nincsen semmi gond, a véleménynyilvánítás szabadságába belefér. Nekem nem fáj, ha valakinek más a véleménye. Amit itt hátul csinált, az vállalhatatlan, és szerintem az visszautasítandó. Ebben nincs vita közöttünk, de azt gondolom, hogy ahogy Böröcz képviselőtársam mondta, ezt a törvényjavaslatot, ami előttünk fekszik, Hadházy Ákosnak a pulpitusnál tett mozdulatai ihlették *(Böröcz László közbeszól.)*, ami, azt gondolom, hogy egyrészt nem jellemzi az egész Ház működését, tehát nem észszerű és nem logikus egy ilyen következtetést levonni belőle, másrészt pedig azt gondolom, hogy mindenki a saját tetteiért kell hogy feleljen. Én nagyvonalú vagyok, nem félek ettől a törvénytől, mert azt gondolom, hogy mindig megtaláltam azt a hangot és stílust, amivel el tudtam mondani még a karcos véleményemet is.

Ugyanakkor azt is gondolom, hogy következményekről beszélt és azt mondta, hogy ezeknek a tevékenységeknek - így fogalmazott Böröcz képviselő úr - lett a következménye ez a törvényjavaslat. Az én kérdésem az, hogy a Ház méltatlanságát előidéző Fidesz-KDNP-s tevékenységeknek mi lesz a következménye. Illetve van még egy kérdésem, mert az egyik legnagyobb probléma ezzel a törvényjavaslattal, ami előttünk fekszik, hogy gumiszabályok, és szubjektív megítélésen alapszik gyakorlatilag az egész.

Szeretném kérdezni Böröcz képviselőtársamat mint előterjesztőt, hogy milyen garanciák vannak a törvényben arra vonatkozóan, hogy egyforma súllyal lesznek megítélve az azonos fajsúlyú normasértések. Tehát hol vannak a kontrollok benne? Hol van benne garancia?

(6.40)

Mert azt mi láttuk, hogy a házbizottsági ülésen a házelnök úr egészen máshogy súlyozta a kialakult helyzetben részt vevő tevékenységeket, és Kövér László úgy látta, hogy az a tettlegesség, amivel gyakorlatilag megpróbálták eltakarni és kiszakítani a táblákat Hadházy Ákos kezéből, az 50 ezer forintot ért, pedig erre nem volt példa a rendszerváltás óta biztosan, míg a véleménynyilvánítás és az obszcenitás 330 ezret.

Tehát az a kérdésem az előterjesztők felé, hogy milyen garanciákkal rendelkezik ez a törvény annak kapcsán, hogy egységes megítélést fogunk tapasztalni kormánypárti és ellenzéki képviselők között. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kunhalmi Ágnes képviselő asszony 15 perces hozzászólása következik.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Még mielőtt rátérnék, egy-két mondattal hadd beszéljek arról, hogy egyrészt a Fidesz mennyire olyan, mint az MSZMP. Én azt gondolom, egy nagy különbség biztos, hogy van, egy pártállami világban egyrészt az állampártnak nincs akkora tagsága, a Kádár-rendszerben a pártnak az utolsó években már 850 ezer tagja volt, itt viszont önök a teljes igazgatást és államigazgatást pártosították el. És nem volt akkora vagyonosodás sem, és olyan mérhetetlen korrupció, ami hihetetlen személyi vagyonosodásra ad módot ma a Fidesz párthoz közel álló tagoknak és strómanokon keresztül a politikusoknak is. Inkább én azt mondanám, hogy a Fidesz, kedves ellenzéki képviselőtársaim, egy neokonzervatív, keresztény, autoriter, neohorthysta rendszer, ha kellene egy definíciót adnom. És természetesen a Kádár-rendszerben volt hosszú évszázad óta egy nagyon nagy társadalmi felemelkedés, ha tetszik, ha nem, tömegek jutottak a hárommillió koldus országából, a cselédekből szakmunkásokká. Most meg a szakmunkásból is cseléd válik. Tehát ez azért mindenféleképpen megjegyzendő különbség, anélkül, hogy nem vágyom vissza, mert demokráciaként egy demokráciát szeretnék olyanná tenni, hogy mindenki megtalálja a számítását benne.

Kövér Lászlóra szeretnék egy mondatot mondani: Kövér László nem volt MSZMP-tag. Kövér László apja és a nagyapja párttag lehetett, én azt hiszem, hogy párttag is volt. Kövér László az MSZMP KB Társadalomtudományi Intézetében dolgozott, tehát nem volt annyira elnyomva, mint ahogy egyébként sokan szeretik ezt beállítani. Olyannyira nem volt elnyomva, hogy az akkori Soros-iroda, amelyik bent lehetett az országban, konkrétan kereste az ifjú ellenállókat, és elkezdtek őket kiképezni és egyebek, egyebek. Tehát bizonyos értelemben a nyolcvanas évek utolsó éveit szabadabbak voltak a bent lévő külföldi civil szervezetek tekintetében, mint egyébként a mostani rendszer. Erről ennyit.

Szeretnék egy korábbi szakaszra visszautalni, nem csak azért, mert ismétlés a tudás anyja, de a vita óráiban többször felmerültek nemzetközi példák, a jobbkios képviselőtársam is sokat idézett belőle, az Európai Parlamentből. Szeretném tisztázni, hogy a nemzetközi példákra előszeretettel hivatkoznak, brit, német, francia, most már hallottuk az európai parlamenti példákat is, meg kell érteni, hogy ott alkalmaznak szankciókat, ez így van, de az ott dolgozó ellenzéki képviselők jogainak teljes biztosítása mellett léteznek ezek a szankciók. Itt viszont Magyarországon már nagyon sok tekintetben csorbították a képviselők jogait, nagyon kemény keretek közé zárták őket, és most megint példátlanul erre készülnek.

Tehát ezt Mátrai Márta képviselőtársnőm figyelmébe is ajánlom, aki azt mondta, hogy nem értjük azt, amit ő mond. De igen, képviselő asszony, kristálytisztán értjük, és én kristálytisztán figyeltem az ő mondataira, az ő szavaira. Meg kell önnek is értenie azt, képviselő asszony, hogy csak akkor lehet alkalmazni ilyen szankciókat, asszonyom, ha minden ellenzéki jogot egyébként biztosítanak alapból. *(Mátrai Márta: Mindig is biztosítva volt...)* Ezt ön is tudja, hogy nem így van, képviselő asszony. Korábbi felszólalásaimban elmondtam, ha marad időm, megint fel fogom sorolni tételesen, de az egész éjszakánk arról szólt, hogy minden tekintetben a Ház tekintélyének csorbítása egyben sokszor a képviselőknek a jogait, szólásjogát csorbította. Meg egyáltalán a képviselői mozgásterét csorbította az egész házszabály átalakítása, a részletes vita elvitele a plenáris ülésről, a bizottságok beszigorítása. Elképesztő, korábban nem így volt, és ezt ön is tudja, asszonyom, mert sokkal régebb óta képviselő, mint én, és ön élhetett a korábbi politikusok és kormányok által biztosított jogosítványokkal. Szeretnék én egyszer úgy ebben a Házban még beszélni, hogy olyan jogaink vannak, amiben ön is működhetett korábban.

Ki szeretnék még térni arra, hogy önök kikérték maguknak Korózs Lajos fenyegetését, aki azt mondta, hogy egyszer ennek vége lesz. Ez így van, aki politikusnak adja a fejét, az tudja, hogy mindennap, amikor belenéz a tükörbe, borotválkozik vagy éppen sminkel, hogy a politikai világ olyan, hogy egyszer annak vége van. Négy évről négy évre éljük az életünket. Semmi nem tart örökké, a legautoriterebb önkényuralmi rendszerek is valahogy elfogynak. És az, hogy önök ezt fenyegetésnek vették, egyenesen bizonyította számomra azt, amit korábbi hozzászólásaimban a Horthy-rendszerrel húzott párhuzamok és az akkori korlátozott parlamentarizmussal húzott párhuzamok bizonyítottak, hogy a politikai váltógazdaságot önök nem viselik el.

És ez a lényeg, a leválthatóságtól való teljes menekülés és félelem hajtja önöket, és megrémülnek akkor, amikor az ellenzéki némi mozgásterhez jut vagy sikereket ér el. Nem szeretnék önök a média-törvény, a választójogi törvény megváltoztatását; az állami ellenőrizni hivatott, korábban független szervek teljes bekebelezése és bunkósbotként való hasz-

nálata akár a pártok felett, akár más intézmények felett, a gyülekezési törvény megváltoztatásától egészen mondhatnám az Alkotmánybíróság, a bírói függetlenség, a fékek és ellensúlyok rendszerének a teljes felbomlását. *(Sic!)* De kezdhethetném az ügyészséggel, ami lényegében az önök rendszerének az egyik legerősebb pillére; a korrupciós ügyeknek a fel nem tárása.

Tehát sorolhatnám önöknek, hogy mi mindent tettek a leválthatóság megakadályozása érdekében. És igenis hüen követik, kimondottan is és vállaltan Bethlen Istvánnak azt a mondatát, hogy az ellenzék maximum kritizálhat, de mindent meg kell tennünk azért, hogy hatalomra soha, de soha ne jussanak. Önök ezt a politikát követik, és ennek szellemében cselekszenek.

Nem tekintik partnernek az ellenzékét. Ez is a politikai kommunikációnak egy fontos eszköze. A miniszterelnök, amikor nem válaszol érdemben a képviselőknek, és lekezelő, degradáló módon viselkedik, személyeskedik, nem érdemben a társadalom- és gazdaságpolitikai szakmai kérdésekre válaszol, hanem a pártokat támadja, ezek jól bevált politikai trükkök, ezzel nincs is semmi baj, ezt tudomásul kell venni. Ha a miniszterelnök partnerként kezelné a politikai ellenfeleit, akkor nem tudná őket ignorálni és rendszeren kívül helyezni.

Tehát lényegében azt üzeni, hogy nem érdemes az ellenzékre szavazni, mert ők nincsenek, nem juthatnak szóhoz, nem lehet leváltani a mostani hatalmat. Ennek az egésznek ez a lényege, ez a politikája, ennek megvannak a történelmi előzményei. És ez okozza azt is egyébként, hogy nem vitázik a miniszterelnök, nem tekinti a kihívójának a mindenkori miniszterelnök-jelöltet az ellenzék részéről, de most a főpolgármester-jelöltet sem vállalták vitára. Ez most visszautótt, és igaza van Tarlós István úrnak, amikor azt mondta, hogy vitázni kellett volna, mert egész egyszerűen megbosszulta magát, és az emberek azt gondolták, hogy nem lehet így viselkedni.

A cél az ellenzék elhallgattatása, ahogyan a szót már önkényesen többször is elvették, még szorosabbra húzni a szájszárat, szorosabbra fűzni az ellenőrzést. Ez ugye, tovább erodálja már a korábban említett fékek és ellensúlyok rendszerét. És nem győzzük unos-untalan említeni azt sem, hogy közel 3 millió ember van, aki nem ért önökkel egyet. Nem azt mondom, hogy aki ránk szavazott, mert lehet az önkormányzati választásokon azt az 1,6 millió szavazót emlegetni, de én mindig inkább az országgyűlési választásokból indulok ki, amely arról szólt, hogy 52,6 százaléka a magyar választópolgároknak nem önökre adta a voksát, ezt önök is tudják. Csak akkor, ha elegendő lett volna az ellenzék, ahogy az most az önkormányzati választáson megvalósult... - és higgyék el, mindent meg fogok ennek érdekében tenni, hogy újra ezeket a pártpolitikai feltételeket megtegyük, amivel biztosítani tudjuk az ország többségének, hogy önök leválthatók legyenek.

Ezt önök tudják, ezért emlegetik azt, hogy be fogják vezetni újra regisztráció intézményét. Ezt korábban azért nem tudták bevezetni, mert ha emlékeim nem csalnak - de kérem, javítsanak ki -, Szabó Máté volt az, aki az Alkotmánybírósághoz fordult, és akkor Stumpf István - aki akkor került először szembe Orbán Viktorral - adott különvéleményt, hogy ezt nem lehet megtenni. De akkor még más volt az összetétele az Alkotmánybíróságnak. Most már ez is megváltozott azóta.

(6.50)

Ezzel párhuzamosan a győztes kompenzációját is el akarják törölni, tehát elkezdték végiggondolni az ellenzék fejével, hogy igen, az együttműködés és az öszszefogás nagyon nagy mértékben veszélyes önökre. De hát miért is ne lenne, hiszen a Fidesz is ezt csinálta? Orbán Viktornak 10-12 évbe telt, mire lényegében „egy a tábor, egy a zászló” alatt összerelerte a hazai jobboldalt - alelnök úr biztosan tudja, hiszen ön is egy olyan pártnak volt a tagja, amely a nap végén betagozódott a Fideszbe -: MDF, KDNP, kisgazdák, MDNP, és akkor még a MIÉP volt. Lényegében ezt a politikát Orbán kormányon és ellenzékben vitte, hogy egységesíteni kell a hazai jobboldalt, és ez olyan jól sikerült, hogy én magunknak mondom, hogy egy másik választójogi törvény mellett is egyébként ez egy hatalmas előny lenne - zárójel bezárva.

Summa summarum, látják önök, nagyon jó politikai érzékük van, rendkívül rutinos miniszterelnökkel, aki nagyon sok mindenén átment, sok választást nyert, vesztett is, és nagyon jól tudja azt - ismerve a történelmet is, tájékozott ember -, hogy mit kell ahhoz csinálni, hogy lényegében egy szétaprózott, polarizált ellenzékkel teljes mértékben megosszon. Ez vezérli önöket minden szinten, és én ezért nem tudom elhinni azokat a kicsit álságosnak tűnő szavakat, amelyeket itt elmondanak, hogy mi ki akarunk békülni, higgyék el, mi jók akarunk, és hogy ez majd ránk is vonatkozik, meg majd igen, az önkormányzati törvény ránk is vonatkozik, úgy fogják konszolidálni egyébként a fideszes önkormányzatokat más néven, kézen-közön - ugyan, kérem, kít akarnak madárnak vagy minek nézni ebben a Házban?! Szóval, csak hogy tisztázzuk azt, hogy nem úgy vannak a dolgok, ahogy azt önök állítják.

Tehát summa summarum, én nem hiszem el azt, hogy önök konszolidálni akarnak, mert nem akarnak, mert akkor nem így viselkednének, mert akkor betartanák Arató Gergely képviselőtársamnak azt a kérését és azt a javaslatát, hogy vagy - amit Vadai Ágnes mondott - vonják vissza ezt a törvényt, és akkor próbáljunk meg közmegegyezésre jutni a konszenzus, a demokrácia, a polgári magatartás és a parlamentarizmus szentségnek és tisztségének jegyében, vagy legalább akkor azokat a módosítókat fogadják el, amelyeket a törvényhez benyújtunk, de az égvilágon semmit, de semmit nem fogadnak el. Kérem, ennek meg

fogják önök fizetni az árát. Én egyébként a konszenzus híve vagyok, de van egy olyan mondas, amit azért mindig elismétlek magamban: persze, gesztusokat tenni kell, de tartsuk szárazon a puskaort. Nagyon köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Akkor jöjjön a Párbeszéd, Tordai Bence képviselő úr!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Orbán Viktort idézném. 2012-ben pontosan november 5-én ebben a Házban mondta Harangozó Tamás azonnali kérdésére a következő szavakat, szó szerinti idézet: „A nyolcvanas években nem a diktatúra ellen harcoltam, hanem azok ellen harcoltam, akik csinálták a diktatúrát.”

Orbán Viktornak ez a mondata azért erősen továbbgondolásra készteti az embert. Tehát ha a nyolcvanas évek - ha már ennyit beszélünk az önök által kommunizmusnak nevezett időszakról, ami azért, legyünk történelmileg pontosak, egy államszocialista berendezkedés volt -, szóval, ha ennyire nem tetszettek neki a nyolcvanas évek, de mégsem a berendezkedéssel volt gond, csak a totalitárius rendszert, a puhuló diktatúrát üzemeltetők személyével, akkor azt kell gondolnunk, ha ez egy őszinte önvallomás volt, hogy ő már a nyolcvanas években is ifjú titánként, KISZ-vezetőként vonzódott az ilyen önkényuralmi berendezkedésekhez, vonzódott a központosított, minél inkább totalizált vezetéshez, és tulajdonképpen semmi más nem akart már akkor sem, mint beleülni a legfőbb döntéshozó székébe.

Én nyilván akkoriban nem láttam ezt rajta, de sokan vannak, akik azt állítják, hogy már a fiatal Orbán Viktoron is látták ezt a hatalommániát, ezt a diktatórikus hajlamot. Ezzel együtt én nem mondom, hogy mostanra Orbán Viktor kiépített egy diktatúrát teljesen a maga szája íze szerint, azért vannak olyan külső feltételek, amik akadályozzák őt ennek a végrehajtásában, lehet, hogy vannak az ellenzéki oldalon, akikkel ebben a témában vitám van, de azt gondolom, nem egy diktatúrában élünk, de egy hibrid rezsimben élünk, vagy más néven egy versengő autokráciában élünk, ahol itt vagyunk, van egy többpárti parlament, de azért azt is látjuk, hogy nagyon távol áll ez a ténylegesen működő, jelző nélküli, valódi jogállami liberális demokráciák szabályaitól és működés módjától. Ha egészen pontosak akarunk lenni, akkor ez itt egy jobboldali populista, autoriter államkapitalizmus, amit önök az elmúlt években sikeresen felépítettek.

Ennek fontos az ideológiai tartalma, fontos ez a jobboldali vagy szélsőjobboldali populista tartalom, hiszen az önöknek fontos képviselőik Horthy Miklóst éltetik, vagy éppen Tiszát éltetik, akiről éppen Harangozó képviselőtársam mondta el, hogy mégis miféle ember és miféle politikus volt, Horthyról pedig szerintem nem kell, nem érdemes hosszasan sorolni azokat a magyar nemzet ellen elkövetett bűnöket, amiknek végső soron több százezer magyar ember halála,

sok millió magyar ember nyomora és az egész Magyarország, sőt az egész magyar nemzet szenvedése volt az ára.

Tehát ha önöknek olyan meghatározó politikusi vannak, akik ezt a Horthyt éltetik, ha önök olyan idegengyűlölő, uszító kampányokat folytatnak, amelyeket a menekültek ellen folytattak 2015-től kezdve, akkor, azt hiszem, hogy tényleg csak az a kérdés, hogy ez egy radikális jobboldali populista vagy egy szélső-jobboldali populista irányzatú politika.

Az nem kérdéses, hogy ez egy autoriter önkényuralom, ahol nincsen érdemi ellensúlya az egyszemélyi vezetőnek, nincs olyan ember, aki Orbán Viktor döntéseivel szembe tudna menni a Fideszben, és természetesen, lévén a kétharmados többség, az ellenzéknek nincsenek meg az eszközei, hogy jogállami keretek között gyakorolja a társadalmi kontrollt, egyedül a társadalmi nyomás, a politikai nyomás az, ami el tudja Orbán Viktort és rezsímét tántorítani a legsúlyosabb túlkapásoktól, jogsértésektől és elnyomó gyakorlatoktól.

Nagyon fontos az is, hogy ez nemcsak egy politikai rendszer, ez egy politikai-gazdasági rendszer, ez egy államkapitalista rendszer, ahol ezt az államot valójában egy állampárt működteti. Ez az állampárt a Fidesz és a hozzá kapcsolódó oligarchák, strómanok, rokonok, barátok, üzletfelek azok, akik a magyar gazdaság egyre több szektorát, egyre több szféráját, egyre több ágazatát leuralják, felzabálják napról napra, hétről hétre, hónapról hónapra és évről évre, hiszen láttuk, hogy azokat a szektorokat, amiket nem a nagyon nagy érdekérvényesítő képességű, tőkeerős multinationális vállalatok jelenléte jellemez, azokat tulajdonképpen kivétel nélkül elkezdtek az uralmuk alá hajtani, vagy már be is fejeződött ez a folyamat.

Magyarországon minden, ami vagy az állami megrendelésekhez valamilyen módon kapcsolódik, vagy az állami szabályozás alá esik - innentől kezdve tényleg minden gazdasági ágazat -, tárgyává vált ennek a politikai-gazdasági zsákmányszerzésnek, ennek az államkapitalizmus-építésnek, amiben Orbán Viktor a strómanjain, Mészáros Lőrincen, Garancsin, Tiborcson meg a többi hasonlón keresztül nagyon is jelskedik.

(7.00)

És hogyha megnézzük, hogy mi az az irány, mi az a politika, mi az a példa, amelyet Orbán és a Fidesz követ ebben az autoriterrendszer-építésben, akkor azt látjuk, hogy már réges-rég nem nyugatra fordul példákért, már réges-rég nem azt tanulmányozza, mint egykor Soros-ösztöndíjasként, hogy a sikeres nyugati liberális demokráciák hogyan működnek, és hogyan lehetne onnan jó gyakorlatokat átvenni, még ha rendre elő is kerül némi kényszeres felhanggal az, hogy minden rossz törvényjavaslat mellé odategyenek egy ahhoz hasonlító európai példát, teljesen kiragadva az ottani társadalmi, politikai kontextusából.

Nos tehát nem oda, nem nyugatra fordul példákért és követendő gyakorlatokért, hanem keletre, és olyan új barátai vannak, mint Putyin, Erdoğan vagy a Kínai Kommunista Párt, vagy éppen a kazah és azeri diktatúráknak a vezetői.

És innentől kezdve tulajdonképpen érthető, hogy minden változás, amit Magyarországon tapasztalunk, ebbe az irányba mutat, az, hogy szigorítják a házsabályt, az, hogy szigorítják a sajtó lehetőségeit, korlátozzák a Parlamentben való megjelenését, az, hogy az ellenzéki képviselők jogosítványait megvonják, és az ellenük kivethető szankciókat súlyosbítják, az, hogy ezen keresztül a társadalmi kontroll, az átláthatóság lehetőségét csorbítják, az mind-mind abba az irányba mutat, hogy Orbán Viktor szíve szerint egy ilyen putyini, erdoğan típusú rendszert építene ki. Az a kérdés, hogy meddig tud eljutni ezen az úton, meddig hagyjuk neki azt, hogy Magyarországot az ilyen autoriter vagy diktatórikus rezsimekhez tegye egyre hasonlatosabbá.

Én azt gondolom, hogy egyrészt van egy talán nem annyira éles, nem annyira szigorú határvonal, amelyet az európai uniós tagságunk jelent a gyakorlatban, és amely bizonyos korlátokat azért még állít Orbán Viktor politikája elé, de ennél sokkal fontosabb az, hogy van itt egy társadalmi és politikai ellenállás, amely azt mondja egyre határozottabban, egyre hangosabban, egyre tudatosabban és egyre szervezettebben, hogy eddig, és ne tovább.

Orbán Viktor és kis klikkje nagyon jó a politikai taktikázásban, de kevésbé jó a valódi államférfiúi működésben, a jövőbe tekintő, a nemzet érdekét szolgáló átalakításokban; mindenesetre ez a hatalmi taktikai játszmány jól megy nekik, és annyira magabiztosak voltak, hogy már a 2000-es évek vége felé tulajdonképpen a nyilvánosságba belemondták a centrális erőternek az elméletét, aztán kialakították a gyakorlatát, és mindez egészen jól működött 2018 végéig vagy akár még 2019 tavaszát is idesorolhatjuk. Tehát ez a rendszer addig működik jól, és addig mehet tovább előre ebbe a zsákutcába, vagy csúszhat lefelé ezen a síkos lejtőn a diktatúrák felé, amíg ennek a politikai ellensúlya meg nem képződik, és ez az, ami itt 2018. december 12-én elkezdődött, amikor az ellenzék, felismerve a folyamatos jogsértéseket, amelyeket önök elkövettek ellenünk, a házsabállysértő lezárását a rabszolgatörvényről szóló vitának, a házsabállysértő tárgyalását annak a majdnem 3 ezer napirend-módosító javaslatnak, amely gyakorlatilag lehetetlenné tette volna a rabszolgatörvény elfogadását, tehát ezeknek a megtapasztalása vezette el oda a magyar ellenzék, hogy elkezdett egymással szóba állni, elkezdett közös stratégiát kidolgozni, és elkezdett közösen cselekedni.

És ezt a közös cselekvést megerősítették és támogatották az utca visszajelzései, a magyar emberek visszajelzései, és mi - demokraták lévén - ez előtt fejtegtünk; az EP-választások kis taktikai kisiklása után 2019 októberében felállt az a politikailag is értelmezhető választási lehetőség, az az egyértelmű

alternatívája az Orbán-rezsimnek, amely az ellenzéki pártok, a köztársaságpárti erők összefogásával megteremtette annak a lehetőségét, hogy a változást akaró magyar állampolgárok hatékonyan tudják a szavazatukkal szolgálni az általuk áhított célt, az Orbán-rezsimnek a visszaszorítását, a szabadság kis köreinek a megteremtését, amit ma már Budapest és számos nagy-, kis- és közepes város önkormányzata jelent a benne lakó polgárok számára.

Innentől kezdve az ellenzék már ismeri a receptet, az ellenzék arra készül, hogy 2022-ben - továbbmenve ezen az úton, bebizonyítva az egységét, az erejét, a képességét a kormányzásra - egy meggyőző ajánlattal álljon Magyarország polgárai elé, a Fidesz pedig, úgy tűnik, elvesztette ezt a stratégiai versenyt, megszűnt az a strukturális előnye, amely az eddigi relatív többségét, az abszolút kisebbség támogatását át tudta fordítani egy kétharmados parlamenti többséggé (*Böröcz László közbeszól.*) a teljesen csalárd és testre szabott illegitim választási törvény segítségével.

Nos, tehát innentől kezdve önök bajban vannak, és önök erre a bajra nem azzal reagálnak, hogy felülbírálják az eddigi politikájukat, nem úgy reagálnak, hogy a magyar társadalom értékrendjének megfelelően a magyar emberek kinyilvánított, egyértelmű akaratának megfelelően megpróbálnák visszakormányozni Magyarországot az európai értékrend irányába, hanem tovább szorítanak a présen, és tovább mennek előre a zsákutcába, és még mélyebbre nyomják a gázt. Én jelzem, kedves és kevésbé kedves fideszes, KDNP-s képviselőtársaimnak, hogy ez nem szolgálja Magyarországot, és nem szolgálja az önök érdekét sem.

Azt gondolom, hogy önöket már lejtőre tettük, azt gondolom, hogy a Fidesz rezsimje már a pusztulás szélére sodródott, beléptek a bukásuk előszobájába - ahogy Lukács kolléga mondta talán tegnap délelőtt (*Dr. Lukács László György: Jakabé volt először, Jakab Petié volt!*), akkor Jakab Péteré volt ez a nyelvi lelemény -, a lényeg az, hogy közel már ennek a rezsimnek a politikai vége, és tulajdonképpen már csak az múlik az önök döntésén, hogy ez a vég mennyire lesz méltóságteljes vagy mennyire lesz dicstelen.

Én a társadalmi béke fenntartása és tulajdonképpen mindannyiunk politikai érdeke szerint azt kívánom, hogy ez a vég ne legyen túlságosan dicstelen, ne kelljen olyan jelenetek szemtanúinak lennünk, amelyeket igazából egyikünk sem szeretne látni Magyarországon.

Én azt javaslom önöknek, hogy fontolják meg az elmúlt órákban elhangzott érveket, forduljanak vissza az európai útra, forduljanak vissza a jogállam és a demokrácia útjára, fontolják meg, hogy a magyar emberek többsége nem támogatja önöknek ezt az autoriter politikáját, vonják vissza a képviselők jogait korlátozó törvényeket, teremtsék meg a valódi társadalmi beleszólás és társadalmi kontroll intézményeit, és összességében viseljék jól magukat - és akkor talán a bukásuk nem lesz olyannyira csúfondáros, hogy aztán évekkel később is szomorúan kelljen

majd visszatekinteniük erre az időszakra, és akkor talán nem fogják azt gondolni, hogy bárcsak hallgatunk volna akkor az ellenzéki kollégákra, merthogy jobban tették volna. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kétperces felszólalások következnek, elsőként Gréczy Zsolt képviselő úr, DK.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az az igazság, hogy Boldog képviselő helyett is szégyellem magam. Rokonok, politikusok rokonai, közeli, távoli rokonaival emlegetni és azzal bíráltni valakit, az annyira mételyítő, émelítő és megalázó, és mindezt... - azok után Apró Antal-ozik ön, miután Pokorni Zoltán leleplezte a saját nagypapáját a saját apukája után. Tehát miért nem szólal meg a vekker? Hol a kontroll önökben, tényleg, amikor belök egy ilyet indulatból? Mert akkor most jól megmondta, mert a kommunistáknak meg a Gréczynek... Most már tudjuk, hogy Pokorni Zoltánnak egy kommunista ügynök volt az apukája és egy nyilas tömeggyilkos volt a nagypapája, de most tényleg, és szégyellem ezt mondani, de ön kényszerít erre rá, mert Apró Antal-ozik.

(7.10)

Mi köze van Gyurcsány Ferencnek ahhoz, hogy ki volt a felesége nagypapája, de tényleg? Mi köze van ahhoz, mondjuk, Böröcz képviselő úrnak, aki nyilván fiatal fideszesként nem tudja, hogy '89-ben a Fidesz egyik mentora az a Stumpf István volt, a Hazafias Népfront alelnöke, akinek az apósa Horváth István volt, az utolsó állampárti belügyminiszter, az utolsó III/III-as irányító belügyminiszter, és a Fideszt mentorálták. Most mennyi összeesküvés-elméletet és egyebeket tudnék mondani rokonokról, ismerősökről, egyebekről.

Abba kellene ezt hagyni, tényleg, Boldog képviselő úr, ez nem vezet sehova, ez pontosan az a rossz beidegződés, ami önöket vezérli. Átnéznek a túldalra a patkóban, és azt hiszik, ezek kommunisták. Nem, nem vagyunk kommunisták. A kommunista utódpart sajnos a Fidesz. (*Szórványos taps az ellenzéki sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Boldog István képviselő úr, kétperces.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Az az igazság, hogy azt gondoltam, hogy a történelemhamisításban lera-
gad 2006-nál, amikor megpróbálta megmagyarázni, hogy a Fidesz akart lövetni a tüntetőkre, ott a fideszeseket lötték, a békés megemlékező fideszeseket. (*Gréczy Zsolt: Jegyzőkönyv!*) De amikor odáig jut, hogy a Fidesz a kommunista utódpart, holott a DK egyes politikusi pont a kommunista utódpartból, az MSZMP utódpartjából, az MSZP-ből léptek ki

(Gréczy Zsolt: *Mint a Fidesz.*), ráadásul Csárdi képviselő úr képes összehasonlítani a rendszerváltó pártok által kapott egy-két ingatlant, amit pártonként kaptak, azzal, hogy milliárdos vagyont mentett át az MSZMP-ből az MSZP-be a kommunista hatalom, ne haragudjon meg, arcpirító. (Gréczy Zsolt: *Egyikből se lett az apukának bányája!*)

Én értem, Csárdi úr, hogy önnek meg az LMP-nek alkalmazkodnia kell most már, hogy bevegék ebbe a szivárványos katyvaszba, de ne haragudjon, ez mindennek a teteje! Mondjuk, egy párt, két ingatlan meg a milliárdos MSZMP- és KISZ-vagyon, plusz szakszervezeti vagyon lenyúlása nem összehasonlítható véletlenül sem.

Az pedig, hogy a Kádár János által vezetett kommunista diktatúrát ön a mai világhoz hasonlítja, hát, ne haragudjon meg... Tudja ön, hogy abban a diktatúrában, ha este hat fiatal együtt ment az utcán, akkor odamentek a rendőrök, és pofán vágták őket, már bocsánat, hogy így mondom, azért, mert csoportosultak? (Arató Gergely közbeszól.) Tudja ön, hogy abban a rendszerben nem lehetett a parlamentbe bejutni, csak állampárti embereknek? Nem lehetett ellenvélemény!? (Arató Gergely: *Ez se igaz!*) Tudja ön, hogy azokat, akik ellenvéleményt mondtak, elvitték? Hát, hogy lehet összehasonlítani ezt a kettőt?

Ma itt demokratikus vitát folytatunk órák óta, sok-sok óra óta folytatunk demokratikus vitát, amit abban a rendszerben, amit ön hozzá hasonlít a mostanihoz, nem tehette volna meg, nem volt ilyen lehetőség, ott mindenben egyet kellett érteni. (Dr. Harangozó Tamás: *Ez ellen harcoltunk!*) És az önök pártja, az MSZP - nem Csárdi úré, az MSZP - ennek az utódpártja. Nem lehet letagadni, jogutód párt. Köszönöm szépen. (Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. 15 perces időkeretben megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, DK.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is, mielőtt elfelejtem, ez a legfontosabb, a tiszasasi rokonokat mindenképpen üdvözlöm, de nem mondom meg, hogy kik azok, nehogy rosszul járjanak. Mindenkinek a faluban üzenem, hogy tisztelem, becsülöm őket.

Na de nem ezért kértem szót, hanem azért, hogy lehetőség szerint a törvényjavaslatról váltsunk még egypár szót, bár egy kicsit mintha elkanyarodtunk volna, és nem állom meg azt én sem, hogy egy picit a tárgyi tévedéseket rendbe rakjam. Majd el fogom mondani, hogy hogyan kötődik ez a törvényjavaslat-hoz.

Kezdjük azzal, hogy szemben azzal, amit képviselő úr állít, ha már itt tartunk, az MDP, majd az MSZMP nemcsak a magyar kommunisták pártjának volt utódpártja jogi értelemben, ha már jogászokdunk, hanem a Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak is, és amikor 1989-ben létrejött az MSZP és létrejött a Munkáspárt, akkor nagyon világos volt,

hogy az MSZP melyik tradíciót viszi tovább. Ezt nemcsak az érintettek gondolták így, hanem így gondolják azóta is a nemzetközi szociáldemokrata szervezetek is.

Másodsor: a Demokratikus Koalíció semmilyen értelemben vagy jogi értelemben semmiképpen nem utódpártja az MSZP-nek. Valóban sokan vagyunk, akik az MSZP-ből kerültünk át a DK-ba, de a DK-tagok többsége nem volt korábban MSZP-tag, és más pártok korábbi tagjai közül is kerülnek ki a DK-nak tagjai és vezetői is.

Harmadrészt, bár ez talán már a múlt ködébe vészett, de a pártvagyonnal annak idején az MSZMP-nek el kellett számolnia. Erre egyébként népszavazás is kötelezte, meglehetősen fölöslegesen, de ennek a népszavazásnak az egyik kezdeményezője éppen a Fidesz volt. Ez jogi kötelezettséget is jelentett.

Így aztán azt kell mondanom, hogy ennek a törvényjavaslatnak ebből a szempontból nincs jelentősége. Egy szempontból van jelentősége. Merthogy mindaz, amit önök elmondanak arról, hogy milyen parlamentet szeretnének, és ez már nagyon szigorúan a törvényjavaslat-hoz tartozik, amit önök elmondanak arról, hogy mit várnak el az ellenzéki képviselőktől, mert szemben azzal, amit a képviselő úr állít, pont voltak a Kádár-korszak parlamentjében is, nem csak párttag képviselők, az pontosan az a parlamenti munka, amit önök elképzelnek egyébként, az pont ugyanaz a Kádár-korszakbeli munka. Erről beszéltem a vezérszónoklatomban is.

Önök azt képzeli, hogy a parlament dolga csak annyi, hogy legyen jó kis törvénygyár, ahol gyorsan át lehet nyomni a kormány és a politikai vezetés által megrendelt jogszabályokat. Az ellenzéknek meg az a dolga, mint a Kádár-korszak párton kívüli képviselőinek, hogy kellő lelkesedéssel bizonyítsák azt, hogy bár nem a kormánypárthoz tartoznak, de azért támogatói a rendszernek, ne nagyon vitatkozzanak, ne nagyon kérdezzenek, viselkedjenek rendesen, és a megfelelő pontban mindig tapsoljanak. Azt kell mondanom, hogy erre nem vagyunk hajlandóak.

Ez az időpont most már talán alkalmas arra, hogy ha a tágabb politikai összefüggésekről itt volt időnk arra, hogy beszéljünk, egy kicsit a törvényjavaslat részleteiről is beszéljünk. Én szeretném azt az állítást igazolni, amit többen említettek a vezérszónoklatban is, de Csárdi képviselő úr is kitért rá nem olyan régen, és amit egy másik paragrafus kapcsán elkezdett már Vadai Ágnes képviselő asszony is: elemezzük át akkor azt, hogy mire vonatkozik ez a javaslat, és milyen kockázatokat látunk benne, mert jogos igény, hogy ne csak általában beszéljünk a törvényjavaslatról, hanem részleteiben is világítsuk meg azt, hogy hol vannak a problémák.

Azon részével szeretnék a törvényjavaslatnak foglalkozni, bár más kritikus részek is vannak, amely a fegyelmi büntetésekkel foglalkozik. Úgy érzem, hogy ez van önöknek is leginkább a szívében, ezt szeretnék leginkább megoldani. Nincs abban vita köztünk, hogy valamifajta fegyelmi rendre a parlamentben

szükség van. Minden parlamentben van ilyen, Lukács László képviselő úr hozott erre példákat. Én izgatottan hallgatnék még újabb példákat is, hogyha vannak, mert tényleg fontos a nemzetközi összehasonlítás. Az előterjesztők is hivatkoztak a csodálatos nemzetközi összefüggésekre. Szerintem érdemes akkor ezeket valóban föltárni.

De az bizonyos, és erről egyébként a Karácsony Gergely és társai kontra Magyarország ügyben az Emberi Jogok Európai Bírósága is nagyon világos állásfoglalást fogadott el, hogy a fegyelmi rendszer a rend fenntartása érdekében indokolt lehet, főleg azért, mert a többi képviselő munkáját és jogait is védi az ellen, hogy ezt más képviselők magatartása akadályozza vagy károsítsa. Tehát legyen világos, egyetértünk, kellene valamifajta fegyelmi jogszabályok.

Azonban megszab az emberi jogi bíróság ítélete - és a józan ész is egyébként - különböző feltételeket. Egyik feltétel az, hogy ezek jogszerű eljárásban történjenek, világos normák alapján, világos jogorvoslati szabályok alapján. A másik feltétele az, hogy ne korlátozza a képviselők szólásszabadságát ez a fajta szabályozás. A harmadik feltétel pedig az, hogy a büntetések arányosak legyenek.

Ebből a szempontból vizsgáljuk meg ezt a fajta szabályozást. Kezdjük el a 46. §-sal! Mit is mond ez a paragrafus? Azt mondja, hogy az a képviselő, aki a felszólalása során nyilvánvalóan indokolatlanul eltér a tárgytól, vagy feleslegesen saját vagy más beszédét ismétli, illetve közbeszólásával a felszólalást vagy az ülés vezetését kirívó mértékben zavarja.

(7.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Talán önök is érzik, hogy ez egy olyan paragrafus, amely tele van gumiszabályokkal. „Nyilvánvalóan indokolatlanul eltér a tárgytól.” Mi a nyilvánvaló és mi az indokolatlan? Ha Boldog képviselő úr vagy Böröcz képviselő úr a kommunizmust emlegeti a vitában és kommunisztázza az ellenoldalt, az indokolt vagy indokolatlan? Mert a tárgyhoz nem tartozik, az biztos. És ha indokolatlan, akkor nyilvánvalóan indokolatlan vagy csak úgy simán indokolatlan?

Aztán azt mondja, hogy feleslegesen saját vagy más beszédét ismétli. Mi a felesleges ebben az összefüggésben? Mikor számít feleslegesnek? Nyilván, ha szó szerint ugyanazt mondom, hacsak nem retorikailag akarom egy-egy elemét kiemelni, akkor az felesleges. Ha más szempontból világítom meg ugyanazt a kérdéskört, akkor az felesleges vagy nem felesleges? Értik talán képviselőtársaim, mi a dilemma. Ezek lényegében önkényes döntések. Ennek alapján bármilyen felszólalásra lehet azt mondani, hogy nyilvánvalóan és indokolatlanul eltér a tárgytól, vagy éppen bármilyen felszólalásra lehet azt mondani, hogy feleslegesen ismétli saját vagy más beszédét.

Talán majd egy következő hozzászólásban lesz idő többet beszélni, most úgy látom, nem lesz rá különösebben idő, merthogy ráadásul nincsenek meg a

formai követelményei sem annak, hogy ezek a döntések megfelelően megalapozottak legyenek. Nem kell bizonyítani a tényállást és nem kell érdemben értékelni az elkövetett vagy feltételezett cselekményeket. Magyarán nincs indoklás. Akik kaptak ilyen fegyelmi büntetést az elmúlt időszakban - én is közéjük tartozom, és nem én vagyok az egyetlen -, azok tudják, hogy teljesen sablonos indoklások születnek. Hadd emlékeztessenek december 12-ére, amikor úgy kaptunk mindannyian büntetést, hogy mindenkinek pontosan ugyanaz a szöveg szerepelt az indoklásban, úgy általában, hogy a képviselők ezt meg azt csinálták. Azt a fáradságot nem vette, nyilván nem házelnök úr - ezt nem is várjuk el tőle, van neki elég dolga, ahogy látom a sajtóban, ilyen-olyan bölcsességeket mondani -, hanem valamelyik munkatársa, hogy legalább végignézi a videofelvételt, és azt mondja, hogy Arató képviselő úr a jobb oldali lépcsőn állva elriasztotta a levezető elnököt attól, hogy felmenjen a pulpitusra. Másra nem került sor, mert arra az oldalra például el sem jött az elnök. De semmi ilyen nem történt, ami persze azt is jelenti, hogy nem lehetett érdemben védekezni ezek ellen a döntések ellen.

Most mondom önöknek, hogy nemzetközi fórumhoz voltunk kénytelenek fordulni. Várjuk, hogy mi lesz a következménye, de azt kell mondanom, hogy nagyon csodálkoznék, ha szabályosnak fogadnák el ezt az eljárását.

Menjünk tovább, és még egy dolog, ha már a felszólalásról sokat beszéltünk ma! Mi a b) pont? Közbeszólásával a felszólalást vagy az ülés vezetését kirívó mértékben zavarja. Mi az, hogy kirívó mértékben? Mi a kirívó mérték? Ki fogja majd eldönteni? Majd az elnök érzékenysége dönti el? Mert vannak elnökök, akik nagyon türelmes természetűek, másokat úgy látunk itt a Házban, hogy rabiátusabbak és kevésbé türelmesek azzal, hogy vannak képviselők is a parlamentben. Tehát egyáltalán nem olyan könnyű megítélni azt, hogy mi a kirívó mérték. Ugyanez van a felszólalással is. Böröcz képviselő urat, úgy látom, nagyon zavarják a felszólalások, őt nyilván viszonylag könnyen meg tudja zavarani kirívó mértékben egy közbekiabálás. Más képviselőtársaink ezt viszonylag jól tűrik, őket nem nagyon zavarja. Őszintén szólva, nem nagyon tudom, mit kéne bekiabálniuk ahhoz, hogy engem kirívó mértékben megzavarjanak. Amíg kemény tárgyakat nem vagdálnak hozzám, valószínűleg ez nem fog bekövetkezni.

Azt kell tehát mondanom, tisztelt képviselőtársaim, hogy teljesen nyilvánvaló, hogy ezek a szabályok bármilyen döntés meghozatalára bármikor alkalmazhatók. Nem tartozik hozzájuk olyan leírás, nem tartozik hozzájuk egy olyan pontos definíció, ami lehetővé tenné azt, hogy egyébként ezeknek az alkalmazása ne szubjektív módon történjen.

Mi a következmény? Megvonhatja a felszólalás jogát. Tehát még csak nem is az történik, hogy van egy ilyen kirívó viselkedés, rendreutasítja, figyelmezteti, rendben van. Majd utána, ha ez eredménytelen, megvonhatja a felszólalás jogát. Akarja, megvonja, akarja,

nem vonja meg. Akár az is lehet, hogy kirívóan eredménytelen, és továbbra is, mondjuk, elmondja ugyanazt a hozzászólást negyvenhetedszer is a képviselő, mert sajnos azon képviselőtársaink közé tartozik, aki csak papírból tudja a véleményét, és elvesztette vagy mindig ugyanaz a papír kerül a kezébe, az elnök figyelmezteti, rendreutasítja, de aztán eldönti, hogy negyvenhatodszor (*Csárdi Antal: Hogy kirívóan nem bünteti meg!*), és véletlenül pont negyvenhatodszor sem bünteti meg, hiszen egyébként nincs kötelezettsége. Tehát nem egy kógens szabályról van szó, hanem arról, hogy ha egyébként kirívóan s a többi - nem ismétlem meg -, és figyelmeztetik, majd rendreutasítják, és ez eredménytelen, akkor szankciót kell vele szemben alkalmazni. Nem, az elnök szankciót alkalmazhat; ha kedve van, alkalmaz, nincs kedve, nem alkalmaz.

Ráadásul megint csak egy aránytalan szabály - menjünk tovább - a 46/A. §-ban, hogy ugyanakkor az ülésvezetés bírálata esetében még rendreutasítás és figyelmeztetés sincs. Elnök úr mai ülésvezetését mindannyian csak dicsérni tudjuk, azt gondolom, valóban pártatlan, semleges elnökként jár el, de ez nem mindig van így. Azért nem olyan könnyű egy képviselőnek megint csak meghúzni a határt aközött, hogy bírálja az ülésvezetést vagy pedig kifogásolja, és aközött, hogy egyébként nem bírálja, legfeljebb valamilyen mértékben reagál az ülésvezetésre.

Éppen ezért nem jó és nem arányos ez a szabály, ami fokozat nélkül, figyelmeztetés nélkül teszi lehetővé, hogy az elnök szankciót alkalmazzon, hiszen az lenne a helyes ebben az esetben, ha itt is először figyelmeztetés lenne. Teljesen világos, először az elnöknek jeleznie kellene azt, hogy álláspontja szerint jogszabálysértés vagy szabálysértés, normaszegés történik. Ha a képviselő számára már világos, hogy normaszegő helyzet van, és ennek ellenére folytatja a normaszegést, ebben az esetben lehet indokolt a szankció.

Mi tulajdonképpen ez a szankció? Van egy nagyon furcsa szabály. Van egy látszólagos jogorvoslat, és ez mutatja ennek a törvénynek a rendkívül gyenge jogorvoslati rendszerét is. Mert mi is a helyzet? Azt mondja, hogy akitől megvonták a hozzászólási jogát ezért-azért-amazért, a gumiszabályok miatt, az ugyanazon napirendi pont tárgyalása során nem szólhat fel, de kérheti a házszabályi rendelkezések értelmezéséért felelős bizottság eseti jellegű állásfoglalását. Na, ez hogy lesz, drága képviselőtársaim? Zajlik a halászatról szóló törvény vitája. A levezető elnök úgy ítéli meg, ami eleve egyébként nem fordulhatna elő, hogy olyan közbekiabálást tettem, amely a horgászati engedélyekkel kapcsolatos hozzászólót - hogy is volt pontosan ez a szabály, mert nem beszéljünk a levegőbe - kirívó mértékben zavarta. Hoz egy döntést arról, hogy a képviselőtől ebben az esetben megvonja a felszólalási jogot, ez akkor van, ha az ülésvezetéssel szemben fogalmaz meg kritikát, megvonják tőle a felszólalási jogot - mindjárt befejezem, bocsánat -, utána lehet fordulni az Igazságügyi bizottsághoz. Mi

fog történni? Szünetet tartunk, amíg nincs döntés? Vagy majd három nap múlva azt mondják, hogy bocsni, hozzászólhattál volna mégis, és folytathattad volna a hozzászólásodat? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót 15 perces időkeretben Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Arató képviselőtársam nagyon helyesen ismertette a bevezetendő, önök által fantasztikusnak ítélt jogszabálytervezetet. De ahogy az előzőekben is elhangzott a kormánypárti vezérszónokoktól, nagyon fontos a külföldi kitekintés és az, hogy megismerjük, más országokban, európai uniós országokban és az Európai Parlamentben hogyan is működik a házszabály, mik a képviselők jogai, és milyen büntetéseket, figyelmeztetéseket kaphatnak. Ahogy már Lukács László képviselőtársam elkezdte, én onnan folytatnám.

Belgiumnál tartottunk, az alsóház már ismertetésre került, úgyhogy szeretném akkor a felsőházat ismertetni, hogy ott milyen lehetőségeik vannak a képviselőknek.

(7.30)

Tehát a szenátus házszabályának 49. cikke értelmében a felszólalót nem szabad félbeszakítani, kivéve, ha az nem a szabályokra való figyelmeztetés miatt történik. Ha a felszólaló eltér a tárgytól, csak az elnök figyelmeztetheti őt. Ha ez már kétszer megtörtént, vagy a felszólaló önmagát ismétli, hasonlóan az alsóházhoz, megvonják tőle a szót a vita hátralévő részében. Rossz szándékot vagy személyes támadást tartalmazó felszólalás esetén az elnök szintén figyelmeztet. Ha a felszólalás ellentétes a szabályokkal, megzavarja a rendet, vagy a felszólaló anélkül beszél, hogy szót kapott volna, vagy figyelmeztették, hogy lejárt a felszólalás ideje, az elnöknek lehetősége van, hogy a végleges jegyzőkönyvbe való rögzítést felfüggesse.

Nem szabad telefonálni, hívást indítani, se fogadni, se plenáris, se bizottsági ülésen, ellenkező esetben az elnök figyelmezteti a képviselőt. Belgiumról beszélünk még egyszer, hogy legyen meg a... Tehát ismétlem, hogy Belgium esetében ezek a szabályok. Rendbontás esetén az elnök a következő fegyelmi szankciókkal élhet: figyelmeztetés, figyelmeztetés és annak jegyzőkönyvbe vétele, szenátor ideiglenes kizárása a vitából, kizárása a szenátus munkájából és az épületből. A megintett, kizárt szenátor fellebbezhet a döntés ellen a szenátus hivatalánál. A fellebbezés eredményéről a szenátus elnöke vagy... - későbbi ülésen tájékoztatja a szenátust, amennyiben a szenátor nem hagyja el az épületet, az eljárás hasonló az alsóházzal, azzal a különbséggel, hogy a szenátor tíz, ezt követő ülésen nem vehet részt.

(Folytatás a 95/4-ben.)

Országgyűlési Napló

Amennyiben a kizárt szenátor szavazata döntő lehet egy szavazás során, ugyanaz a lehetőség áll fenn, mint azt alsóház esetén már megismertük. Ha a rendezavarás tartós az ülésteremben, az elnök felfüggesztheti az ülést egy órára, ha a nyugalom előbb helyreáll, az ülést az egy óra letelte előtt is lehet folytatni.

Menjünk tovább, mert egy másik ország képviselői jogait is érdemes átnéznünk. Nézzük akkor, Bulgária esetében mi a helyzet! Bulgáriában egykamarás a parlament, és a parlament létszáma 240 fő. A házszabály szerint a képviselők kizárólag a szónoki pulpitusról beszélhetnek, kivéve a mozgáskorlátozottakat, akiknek minden technikai segítséget megadnak, hogy az ülőhelyükről mondassák el felszólalásukat. Senki nem mondhatja el kétszer ugyanabban a témában ugyanazokat a kérdéseket érintő véleményét. A levezető elnök felszólíthatja a tárgytól eltérő képviselőt. Amennyiben a figyelmeztetés nem vezet eredményre, megvonhatja a szót tőle. A levezető elnök megint azt a képviselőt, aki megzavarja az ülést, megvonják a szót attól a képviselőtől, aki figyelmen kívül hagyja a meghatározott időkereteket, vagy az időkeret lejártá után is folytatja felszólalását, annak ellenére, hogy felszólították annak befejezésére. A képviselők nem szakíthatják félbe az elnököt, nem intézhetnek személyes támadást, nem használhatnak támadó hangnemet, gesztusokat senkivel szemben sem. Nem fenyegethetnek meg senkit, nem adhatnak ki magánéletre vonatkozó információkat, semmilyen állampolgárnak nem kompromittálhatják a jó hírnevét, és nem viselkedhetnek nem megfelelő módon vagy úgy, hogy azzal zavart okoznának az ülés menetében.

A fegyelmi jogsértést elkövető képviselővel szemben a következő szankciókat lehet alkalmazni: megintés, rendreutasítás, megrovás, szómegvonás, kizárás a következő ülésről, kizárás legfeljebb három ülésről. Aki ezt követően tovább folytatja Bulgáriában tehát ezt a kifogásolt magatartást, azt az elnök rendreutasítja. Ugyancsak rendreutasítja azt a képviselőt, aki szóban vagy gesztussal méltatlan módon nyilvánul meg vagy fenyegetőzik. Az elnök megrovásban részesíti azt a képviselőt, akit korábban már megintett, rendreutasított a beszéde során, és ő ennek ellenére folytatja a rendezavaró magatartást.

Az elnök kizárja azt a képviselőt az ülésről, aki sértő hangnemben vitatja egy korábbi fegyelmi intézkedés jogosságát, folyamatosan vagy ismétlődően megzavarja a plenáris ülés rendes menetét, másik képviselő szavazólappal szavaz. Az elnök legfeljebb három ülésről kizárhatja azt a képviselőt, aki sértően nyilatkozik az országgyűlésről vagy az államfőről, tettelegességhez folyamodik az ülésteremben vagy az országgyűlés más helyiségeiben, ismételten más képviselő kártyájával szavaz. Akit kizártak egy vagy több ülésről, az erre az időszakra nem kaphat fizetést.

A fegyelmi intézkedéssel szemben minden képviselő - annak elrendelésétől számított három napon belül - kifogással élhet, amit az elnökhöz nyújthat be. Az elnök a fegyelmi intézkedést fenntarthatja, visszavonhatja vagy meg is változtathatja.

Menjünk tovább egy következő országra! Ciprus a következő, ahol szintén egykamarás az országgyűlés, és a parlament létszáma 56 fő. A házszabály alapján a képviselők előzetes bejelentés nélküli távollétét fizetés-megvonással szankcionálják. Három egymást követő plenáris ülésről történő indokolatlan hiányzás esetén a dologi költségek fedezésére nyújtott havi térítést vonhatják meg. Ha az előző pontban leírtaknál eggyel kevesebbet hiányzik, a havi térítés felét vonhatják meg. A képviselők hiányzását és annak igazolhatóságát egy, a házszabály betartásának ellenőrzésével foglalkozó bizottság vizsgálja. Elfogadhatónak minősül a hiányzás, ha azt egészségügyi, családi vagy külföldi utazással kapcsolatos észszerű ok indokolja. A képviselők írásban kötelesek indokolni a hiányzásukat, amennyiben ezt elmulasztják, a bizottság úgy tekinti, hogy a hiányzás nem elfogadható.

Az alkotmány rendelkezik bizonyos magatartási és az ülés rendjével kapcsolatos szabályokról, például a felszólalás rendjéről. Amennyiben a képviselő nézetei eltérnek, az ülést vezető személy a lehetőségekhez mérten megadja a szót az ellentétes nézet képviselőjének. A képviselőházban valamennyi felszólalást az emelvényről kell előadni a képviselőházhoz címezve. Amennyiben a házszabály eltérően nem rendelkezik, a képviselő felszólalásának megszakítása vagy a témához nem kapcsolódó, képviselővel szembeni személyeskedés mind a képviselőházban, mind a bizottsági ülésen tilos.

A házszabály szerint, ha a képviselő felszólalásában eltér a tárgytól, az elnök megintheti. A képviselők az elnök kifejezett engedélye nélkül nem szakíthatják félbe a felszólalásokat. A képviselők kötelesek tisztségükhöz méltón, rendbontás nélkül, megfelelő szavakat használva részt venni az üléseken. A bizottsági elnök meg is vonhatja a szót a tárgytól eltérő vagy méltatlanul viselkedő képviselőktől. A képviselők a plenáris és bizottsági üléseken való részvétel során kötelesek a házszabály rendelkezéseit követni, valamint az alkotmány, az állam funkcióit tiszteletben tartani. Az ülések során a házat, a képviselők által betöltött feladatokat és a ház küldetését megillető tisztelettel, megfelelő módon kell viselkedni. Kerülni kell minden olyan tevékenységet, cselekedetet, ami a ház rendes működését akadályozza, valamint tartózkodni kell más képviselő személye elleni támadó beszédtől. Hát, látható, hogy Cipruson is nagyon komoly intézkedések vannak.

Nézzük tovább a Cseh Köztársaság esetében, ahol kétkamarás a parlament, az alsóházban 200 fő képviselő van, míg a felsőházban 81 fő. Az alkotmány tartalmaz általános jellegű fegyelmi jogkörre vonatkozó rendelkezéseket mindkét Ház vonatkozásában. Ha törvény eltérően nem rendelkezik, a kihágások esetében a képviselő vagy szenátor csak azon kamara fegyelmi jogköre alá tartozik, amelynek tagja.

Nézzük akkor először is az alsóházat, ahol ugye 200-an vannak a Cseh Köztársaságban. A házszabály szerint a házelnök a helytelenül viselkedő képviselőt figyelmezteti, majd ki is tilthatja az ülésteremből az

ülésnap idejére. A megrótt vagy kitiltott képviselő rögtön fellebbezhet a döntés ellen a házhoz, amely vita nélkül határoz a döntés megerősítéséről vagy elvetéséről. A kitiltott képviselő is szavazhat. A levezető elnök a képviselőkön kívül az ülésen jelen levőket is kivezetetheti az ülésteremből, amennyiben azok rendzavaróan viselkednek.

(7.40)

A levezető elnök megvonhatja a szót attól a képviselőtől, akinek a hozzászólása nem a tárgyhoz kapcsolódik, vagy meghaladja a meghatározott időkeretet. E döntése ellen nem lehet egyébként fellebbezni. A házszabály szerint fegyelmi intézkedésekre kerül sor azzal a képviselővel szemben, akinek a képviselőházban, illetve a szenátusban, valamint ezek szerveiben elmondott beszéde egyébként mentelmi jog hiányában büntetőeljárást vonna maga után, illetve aki az ülések során becsületsértően nyilatkozik bárkiről.

A fegyelmi eljárást az összeférhetlenségi és mandátumvizsgáló bizottság folytatja le a házelnök kezdeményezésére, de hivatalból maga is eljárhat. Az eljárást a becsületsértést elszenvedő is kérheti. Az eljárás során lehetőséget biztosítanak az eljárás alá vont képviselőnek álláspontja kifejtésére. A képviselő másik képviselőt vagy ügyvédet is megbízhat, aki a bizottság előtt helyette megjelenik. Ha a bizottság tagját is érinti az eljárás, úgy ő abban bizottsági tagként nem vehet részt. Ha a képviselőt az ellene indult eljárás végén elmarasztalják, meghatározott időben és módon nyilvánosan bocsánatot kell kérnie állításáért, vagy pénzbírságot kell fizetnie, amely azonban nem lehet magasabb a havi járandóságánál.

A bocsánatkérés határidejét és módját a fegyelmi határozatban rögzítik. Minden fegyelmi ügyet le kell zárni az elkövetést követő egy éven belül. Ha a bocsánatkérés elmarad, a bizottság dönt a szankció nyilvánosságra hozatalának megfelelő módjáról vagy a pénzbírság kiszabásáról. A pénzbírságot az államkincstárba kell befizetni. A képviselőnek 15 napon belül lehetősége van a szankcióval szembeni, írásban történő fellebbezésre is, ekkor maga a ház dönt, amely helyt ad, módosít, elutasít, további eljárásra szólít fel. A mandátum fegyelmi okokból történő elvesztésének esete az alkotmánnyal összhangban csak az eskü megtagadásának, illetve feltételek kötésének eseteit említi. Köszönöm szépen. *(Taps. - Csenger-Zalán Zsolt: Köszönjük szépen.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Következik 15 perces időkeretben Harangozó Tamás MSZP-s képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az első felszólalásomban inkább tényleg általános jelleggel mondtam el a véleményemet, illetve volt egy kis történelmi visszatekintés is. Most konkrétan a normaszövegből szeretnék önöknek idézni, és néhány konkrét eljárással kapcsolatban

kritikát megfogalmazni, illetve az előterjesztőknek kérdéseket feltenni, mert szerintem lesz olyan kérdés, amelyen volna értelme érdemben elgondolkodni, hogy egyáltalán ki van-e találva, ez hogyan fog működni.

A 49. § (1) bekezdése szerint: „A kitiltott képviselő az Országház, az Országgyűlés Irodaháza és az Országgyűlés Hivatalának elhelyezésére szolgáló épületek területét köteles elhagyni, a kitiltás időtartama alatt azok területén - a 49/A. § (4) bekezdés és az 51. § (4) bekezdésében foglalt kivétellel - nem tartózkodhat, illetve oda nem léphet be.”

A (2) bekezdés: „Ha az ülést vezető elnök által azonnali hatállyal kitiltott képviselő az ülést vezető elnök ülésterem elhagyására irányuló felszólításának nem tesz eleget, a vele szemben elrendelendő tiszteletdíj-csökkenés összegének a felső határa a kétszeresére emelkedik.”

A (3) bekezdés: „Az ülést vezető elnök az azonnali hatályú kitiltás elrendeléséről szóló döntését - az intézkedés okának és jogalapjának megjelölésével - az azonnali hatállyal elrendelt kitiltást követő három munkanapon belül írásban is közli a képviselővel.”

A (4) bekezdés: „Az ülést vezető elnök által azonnali hatállyal elrendelt kitiltás időtartama tizenöt naptári nap. A házelnök által elrendelt kitiltás időtartama a 47. § (2) bekezdésében meghatározott mértékig terjedhet, azzal, hogy a kitiltás első napja a házelnök döntésének jogerőre emelkedését követő ülésnap vagy első naptári nap.

Az (5) bekezdés: „A kitiltás időtartamának számításakor a rendes ülésszakok közötti időtartamot is figyelembe kell venni. Az ülésnapokra elrendelt kitiltás hatálya kiterjed a kitiltással érintett ülésnapok közötti naptári napokra is.”

Azt szeretném nagy tisztelettel kérdezni a képviselőtársaimtól, hogy ezt így hogy. Értem én, hogy az ülésteremben lévő rendbontás vagy valamilyen fizikai erőszak után - bár nem erről van szó, ennél sokkal tágabb körben és gumiszabályok alapján lehet ezt az intézkedést meghozni -, mondjuk, büntetésként a képviselőt el kívánják vagy el akarják távolítani az ülésteremből - de mi köze van ennek a Képviselői Irodaházhoz, mondjuk, ahhoz a Képviselői Irodaházhoz, ahol mindannyiunknak az irodája van, egyébként többek között a személyes tárgyainkkal, dolgainkkal, esetleg bizalmas iratokkal, esetleg minősített iratokkal? Ezen törvény végrehajtása esetén azonnali kitiltás után az ember, ha jól értem, nem mehet be a saját irodájába összepakolni a cuccait? Mondjuk, a „C” típusú nemzetbiztonsági ellenőrzéshez szükséges papírjaihoz, amelyekhez senki más az égvilágon nem nyúlhat, nem mehet be, és nem adhatja le?

Az ülésterem, még egyszer mondom, nem tetszik, nem szavaznám meg, de ebben a koncepcióban értem. Mi köze van ehhez az irodaháznak? Mi köze van a plenáris ülésen történő dolgokhoz az irodaháznak és a személyes használatunkra biztosított irodáknak? Mindannyiunkról beszélek, nyilvánvalóan ez pártállástól függetlenül egyformán van.

A 49/A. §: „A kitiltott képviselő az Országgyűlés ülésén a szavazati jogát - nyílt szavazás esetén - megbízott útján gyakorolhatja. A kitiltott képviselő a szavazati jogának (1) bekezdés szerinti gyakorlása érdekében kitiltása teljes időtartamára egy képviselő részére adhat képviseleti megbízást. Egy képviselő egyidejűleg egy kitiltott képviselő szavazati jogának gyakorlására irányuló képviseleti megbízást fogadhat el. A megbízást ellátó képviselő a kitiltott képviselő nevében és megbízása szerint gyakorolja a szavazati jogot. A megbízást ellátó képviselőt a kitiltott képviselő egyéb jogai nem illetik meg, egyéb kötelezettségei nem terhelik. Titkos szavazás esetén a kitiltott képviselő a szavazás időtartama alatt a házelnök által kijelölt helyiségben gyakorolhatja a szavazati jogát.”

Február 1-jével fog hatályba lépni ez a törvény, ha jól emlékszem, az önök javaslata szerint. Segítsenek nekem! Itt decemberben, januárban ezt az üléstermet fel fogják túrni, át fogják építeni? Meg tudják nekem mondani, hogy jelenleg ezen technikai eszközökkel én hogyan tudnám egyszerre két ember szavazatát, akár egymástól eltérő szavazatát ebben az ülésteremben leadni? (*Hiszékeny Dezső: Gyorsan szalad! - Csenger-Zalán Zsolt jelzésére:*) Ne vicceljen, képviselő úr! Most azt mutatta nekem, hogy a saját szavazatomat leadom gombbal, a másiknak meg majd integetek. Ön is tudja, hogy egyrészt ezen jelenlegi rendszer szerint ez nem követhető, és teljesen fel fogja borítani a Ház működését. Én csak kérdezem praktikusán. (*Csenger-Zalán Zsolt: Ha nem működik a gépe valakinek, akkor... - Az elnök csenget.*) De képviselőtársam, ezen a gépsoron egy gombsor van!

Azt írják ebben a törvényben, hogy „a kitiltott képviselő nevében és megbízása szerint”, és nem úgy, ahogy akar. (*Böröcz László: Menni fog ez, képviselő úr!*) Na, most már sok órája vagyunk itt, elnök úr, most veszek egy nagy levegőt. Mi ez a válasz, előterjesztő úr, hogy „menni fog ez”? Mi ez, valami alkotmányos passzus, hogy „menni fog ez”? (*Böröcz László közbeszól.*) Igen, önnek mondom. Mi az, hogy „menni fog ez”? Feltettem egy kérdést, amire szerintem érdemben kéne tudnia válaszolni. Az, hogy „menni fog ez”, nem válasz, a jelenlegi szavazógépeinkkel ugyanis egyféle szavazatot lehet leadni, így halkán jegyzem meg. A megbízás alapján az is előfordulhat, hogy én más szavazatot fogok leadni, mint az, aki engem megbíz, hogy abban a kérdésben szavazzak.

Ez csak egy apró technikai kérdés, csak feltettem önöknek, hogy ezt egyébként végiggondolták-e, amikor ezt a remek paragrafust beleírták, és azt kérdeztem, hogy akkor a téli szünetben át fogják-e farnagyi ezt az üléstermet. Egyébként is nonszensz az egész szerintem, de majd kíváncsiak leszünk, hogy ez bármikor az életben hogyan fog működni, és mondjuk, egy olyan szavazásnál, ahol nem egyedi esetben akár száz szavazás is van, egy költségvetésnél vagy akár egy nagyobb módosító csomagnál, vagy egy olyan parlamenti A hét után, mint a mostani, amikor 39 törvényt nyújtanak be egyszerre, akkor ezt, mondjuk, fizikailag hogyan lehet megoldani. Azt

gondolom, hogy ez nonszensz, de ha erre az a válasz, hogy meg fogják oldani, akkor már értem, hogy körülbelül milyen komolysággal tekintenek erre a kérdésre.

De azt önök is tudják, hogy ha ma bárki más helyett szavaz, ha jól sejtem, az akár konkrétan bűncselekmény is lehet. Senki senki helyett nem szavazhat, és senki senki mást nem akadályozhat a szavazásban. Tehát ez nem olyan mellékes részletkérdés, hogy ez hogyan lesz megoldva transzparensten, követhetően, és hogyan fogja bárki utólag bebizonyítani, hogy a megbízó képviselő által leadott megbízás szerint történt-e a szavazás. Jelen helyzetben én csak azt szerettem volna halkán megjegyezni, hogy ez a technikai eszköz biztosan alkalmatlan.

(7.50)

A harmadik ilyen kérdés a gyevi bíró paragrafus - 51/A. -, s azt hiszem, ebben a tekintetben mindenkinek a maradék illúziója elillanhat azzal kapcsolatban, hogy milyen részrehajlás nélküli és objektíve szankcionálás vár itt bárkire is. Az 51/A. § végigveszi - most nem olvasom föl -, hogy ki mindenki milyen bírságot kaphat, hogyan, milyen eljárással, milyen fellebbezéssel, majd szokás szerint megjön a „kivéve”. S a kivéve így szól: (1) bekezdés, a házelnök, személy szerint a házelnök, természetesen Kövér László az ülést vezető elnök által elrendelt kizárás vagy azonnali hatályú kitiltás hatályát kivételesen hivataltól, méltányossági jogkörben eljárva a kizárás vagy azonnali hatályú kitiltás elrendelését követő öt napon belül megszüntetheti. E döntéséről a házelnök haladéktalanul tájékoztatja a képviselőt, az ülést vezető elnököt, valamint a Mentelmi, összeférhetetlenség, fegyelmi és mandátumvizsgáló bizottság elnökét. A házelnök (1) bekezdés szerinti döntésével az elrendelt intézkedés hatálya, illetve a 48. § (2) bekezdés alapján elrendelt további intézkedés is megszűnik, illetve a 49. § (2) bekezdésben foglaltak az adott magatartás tekintetében nem alkalmazhatók.

Tehát ha valakinek bármilyen kicsi kétsége van, hogy Kövér László vagy a Fidesz akarától eltérően, mondjuk, egy levezető elnök, például egy ellenzéki levezető elnök akár egy miniszterelnököt rendreutasít vagy kitilt a parlamentből mint országgyűlési képviselőt, mert megérdemli, akkor itt a paragrafus, és a házelnök ezt mindenféle indoklás nélkül saját hatáskörben azonnal felül fogja írni. Elképesztő! Miről beszélnek önök itt, hogy ez egy objektív, mindenkire vonatkozó szabály?! A házelnök méltányossági jogkörében eljárva ezt így eldöntheti, és pontosan tudják önök is, hogy ez ellen fellebbezésnek semmiféle helye nem lesz.

S hogy mennyire egységes és mennyire igazságos az, ami eddig is történt, azt pont a Hadházy-féle, félig-meddig karatézós történet mutatta be. Nem csak az, hogy a fideszes képviselők, akik valóban fizikai erőszakot alkalmaztak, legalábbis fizikailag is felléptek a képviselőtársukkal szemben, 50 ezer forintos bírságot

kaptak, Hadházy Ákos pedig 330 ezrest. Egy mozzanatot szerintem kifejezett mindenki ebben a Házban, azt, hogy az első fizikai kvázi erőszakos cselekményt Orbán Viktor miniszterelnök csinálta ebben a Házban, amikor elkezdte kirángatni képviselőtársa kezéből a táblákat. Én nem láttam, hogy kapott volna akár 50 ezer forint bírságot is. Ez teljesen egyértelműen jelzi, hogy körülbelül hogyan lesz ez a szabály alkalmazva. De még egyszer mondom, ez a legijesztőbb szabály. Tehát ha véletlenül egy ellenzéki levezető elnök bármilyen kormánypárti politikussal szemben ezt használja, Kövér László azonnal penderülhet, és saját hatáskörben ezt a döntést azonnali hatállyal leállíthatja és megszüntetheti. Azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, ez így nagyjából mindent elárul arról, hogy mi a valódi szándék.

Az pedig, amit az előbb a szavazásról mondtam, ami leírva tényleg néhány sor csak, de hogy a valóságban ez hogy tud működni, arra meg jó lenne, ha tudnának válaszolni, vagy ha nem, akkor elgondolkoznának rajta, mert még egyszer mondom, én biztos vagyok benne, hogy önök ezt a jogszabályt február 1-jével el fogják fogadni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Nagy Csaba képviselő úrnak, Fidesz.

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Most már elég sokadik órájában vagyunk ennek a vitának, és ismétlődnek érvek, felvetések. Talán már mások is nézik a parlament közvetítését, úgyhogy én mindenképpen szeretném elmondani az általános vita keretében azt, hogy a tegnapi nap 10 óra 30 perctől, fél 11-től indult el az általános vita, ahol tíz ember szólalhatott föl, ebből kilenc volt képviselő, és egy nemzetiségi szószóló. Az ellenzék részéről hét képviselő tudta elmondani a véleményét a T/8044., illetve a H/8042. számú javaslattal kapcsolatosan. A hét ellenzéki képviselő összességében 180 percig beszélhetett, míg a kormánypárti képviselők 60 percig ketten. Úgy gondolom, mindenkinek megadatott az a demokratikus jog egy működő, létező demokráciában, hogy elmondhassa a véleményét.

S azt gondolom, ha egy működő demokráciáról beszélünk, akkor ennek a szabályozásnak nagyon fontos üzenete van. Ezt röviden úgy lehet összefoglalni, hogy az ocsmány, trágár beszédnek és a rendbontásnak nincs helye az Országgyűlésben, és, teszem hozzá, valódi szankciókra van szükség.

Örülök annak, hogy a Jobbik-frakció két tagja is nemzetközi példákat sorolt fel, mert ezek a példák azt bizonyítják, hogy az előttünk fekvő javaslat Európában is megállja a helyét. Ha az általános indoklást át-nézzük, akkor érdemes egy-két dolgot végigvenni, s egy-két dolgot fel is olvasnék ebből, mert azt gondolom, hogy nagyon fontos. Hiszen azt látom, hogy vannak olyan képviselőtársaink, akik az elmúlt órákban ugyan hozzászóltak a napirendi ponthoz, de hát nagyon sok olyan felesleges percet töltöttünk el politikai

vitával, aminek nem volt köze az előterjesztéshez. Sok-sok tíz percet töltöttünk el azzal, hogy a közel-múlt történelmét megpróbáltuk másképp értelmezni. Itt eléggé hajmeresztő értelmezéseket hallhattunk előterjesztő képviselőtársaimmal együtt. Ha pontosan és szakszerűen akarok fogalmazni, annyi zagyvaságot hordtak össze, hogy az valami egészen elképesztő. Biztos, hogy a kollégákkal le fogok ülni és ebből csinállok egy kivonatot, mert azt gondolom, hogy a történelem újraértelmezése eléggé sajtóságonan fekszik önöknek, és ezt a stílust valóban jól is csinálják, mint ahogy csúsztatni és félreértelmezni is nagyon szakszerűen tudják a mi mondanivalónkat.

Amit még el szeretnék mondani ezzel kapcsolatban, az az, hogy hál' istennek, mi nemcsak budapestiek vagyunk, hanem az ország más-más részéből is jöttünk. *(Kunhalmi Ágnes: Én is!)* Azt nagyon fontosnak tartom, hogy az önök pártjainak, az önök összefogásainak, amiket a politikai szél összevissza összefűjt, mik voltak az első jelentős lépései. Az én hazámban, Baranya megyében a megyeszékhelyen a DK-sok, illetve a momentumosok azzal kezdték, hogy megszüntették a napirend előtti felszólalás lehetőségét - figyelem! -, amit még Toller László sem szüntetett meg a pécsi közgyűlésben, és megszüntették azt a politikai kultúra részeként Pécsen, Baranya megye székhelyén elfogadott rendszert, hogy a levezető elnök, mint ahogy a parlamentben is, nem vesz részt a vitában. Amikor politikailag részt akar venni a vitában, akkor átadja az ülés vezetését másnak, bejelentkezik, és elmondja a véleményét. Ezt is megszüntették. A harmadik lépésben pedig öt percen korlátozták egy megyei jogú város esetében a hozzászólás lehetőségét. Ezek önök. Ehhez képest itt teljesen mást mondanak.

De térjünk vissza arra, hogy mit tartalmaz ez a szabálytervezet. Az Országgyűlés 2012-ben új fegyelmi jogi szabályokat vezetett be. A szabályozás gyakorlati tapasztalatainak az összegzése, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéletében lefektetett elvi jelentőségű megállapítások nyomán szükségessé vált a rendelkezések átfogó jellegű módosítása, így a javaslat a fegyelmi jogi szabályokat, a lehetséges szankciók körét és a jogorvoslati eljárás új rendszerét tartalmazza.

Nagyon fontos, hogy maga a szabályozás, a vélemények kifejezése egy közel 200 fős testületben azonban csak szabályozott formában mehet végbe - írja az indoklás -, és nem akadályozhatja meg az intézmény működését, és a többségi döntések meghozatalát, mivel azzal az Országgyűlés funkciószerű működése lehetetlenülne el. Én azt tudom önöknek mondani, hogy amit az elmúlt év végén csináltak, itt mindenféle jelzőket aggattunk egymásra, de nekem nagyon megtetszett egy ilyen jelző, amit hallottam, hogy „képviseelői erőszakszervezet”, ami decemberben működött.

(8.00)

Egészen elképesztő volt azt az emberi és politikai indulatot látni és megélni, amit itt a Parlamentben

volt. És igenis azt kell hogy mondjam, hogy fizikailag meg akarták akadályozni azt, hogy azok a képviselők, akik a magyar Országgyűlésben választópolgároktól megkapták azt a felhatalmazást, hogy törvényt alkossanak, önök meg akarták akadályozni azt, hogy mi törvényt alkossunk, vagyis a munkavégzésünket akarták önök megakadályozni. Hál' istennek, egyébként ez nem sikerült, de azt gondolom, hogy ez a javaslat pont ezeket a szituációkat is megfelelően tudja majd kezelni. Nagyon fontos az, hogy az ellenzék tudja gyakorolni egy demokráciában a jogait. Az is nagyon fontos, hogy el tudja mondani a véleményét, még akkor is, ha zöldségeket beszél.

Egy kormánypárti képviselőnek ezeket meg kell hallgatnia, de az is nagyon fontos, hogy a többségi döntési elv ne szenvedjen ebben a demokratikus vitában kárt. A Velencei Bizottság az ellenzéknek a demokratikus parlamentben betöltött szerepéről szóló jelentése, ennek is a 147. pontja arról szól, hogy a politikai ellenzék alapvető kötelessége, hogy funkcióját a jogszabályok - többek között a mindenkor alkotmány, Alaptörvény, a polgári és büntetőjog, valamint a parlamenti eljárásrend - szerint lássa el. Az ellenzéki pártok javasolhatják a jogszabályok módosítását, de a módosításig ugyanúgy tiszteletben kell tartaniuk a hatályos törvényt, mint mindenki másnak.

A fenti elveket az Emberi Jogok Európai Bírósága is rögzítette a Karácsony és mások, illetve Magyarország ügyben hozott ítéletében. A nagykamara kimondta, míg a parlamentben folytatott viták szabadsága alapvető fontosságú a demokratikus társadalmakban, e szabadság nem korlátlan természetű. Még egyszer mondanám: nem korlátlan természetű. A véleménynyilvánítás szabadságának a parlamentben való gyakorlása a 10. cikk (2) bekezdésében hivatkozott kötelezettségekkel és felelősséggel jár, a parlament hatékony működésének biztosítása érdekében.

E rendelkezés alapján a parlamenteknek jogukban áll cselekedni, amikor tagjaik a törvényhozás szokásos működésének rendjét megzavaró magatartást tanúsítanak. Még egyszer mondom: az Emberi Jogok Európai Bíróságának a véleménye. Erre figyelemmel a bíróság szerint túlnyomó közérdek fűződik ahhoz, hogy a parlament - miközben tiszteletben tartja a szabad vitához fűződő igényeket - mégis hatékonyan tudjon működni, és teljesíthesse küldetését a demokratikus társadalmakban.

A nagykamarai ítélet ezenfelül meghatározza a tisztességes eljárás feltételeit, amelyeket a házszabálysértő képviselővel szembeni szankcionálási eljárásban érvényesíteni kell. A fegyelmi szankciót megfelelő indoklással kell ellátni, és a döntéssel szemben hatékony jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani, amelynek során a képviselő kifejezheti álláspontját.

Ha megnézzük az erre vonatkozó javaslatot, akkor azt látjuk, hogy - idézem szintén az indoklást - „a javaslat az Emberi Jogok Európai Bizottsága joggyakorlatában lefektetett megállapításokat figyelembe véve újr szabályozza az alkalmazott jogkövetkezményekkel szemben igénybe vehető jogorvoslatok rendszerét”.

A jogorvoslati eljárás minden jogkövetkezménye alkalmazásának esetében kétfokozatúvá válik. Első jogorvoslati fórumként a Mentelmi bizottság jár el. Azt gondolom, hogy a Mentelmi bizottságunk működése ebben a ciklusban és az előző ciklusokban is garanciát kell hogy adjon, adjanak arra, hogy a Mentelmi bizottság ezeket az ügyeket megfelelő alapos-sággal, megfelelő mélységgel fogja megtárgyalni és kivizsgálni, és azt is gondolom e tekintetben, hogy olyan döntéseket fog hozni, amit mind a képviselő, mind a parlament el fog tudni fogadni.

Még egyszer mondom, és ezt szeretném hangsúlyozni, hogy ha megnézzük a rendszerváltás óta a magyar parlament működését, azt kell hogy mondjam, hogy általában ezek olyan szélsőséges helyzetek és szélsőséges viszonyok, amire egy hétköznapi parlamenti ülésen nem kell hogy számítsunk.

És azt gondolom, hogy innentől kezdve nagyon fontosak ezek a szabályozások, hiszen a sokat emlegetett, egyesek által képviselőtársunknak nevezett Hadházy Ákos olyan szintet lépett a parlamenti létben, ami egészen eddig elképzelhetetlen volt az elmúlt 2-3 évtizedben, és nemcsak a trágár stílusa miatt, hanem az egész parlamenti munkához való hozzáállása vonatkozásában is.

Másodfokon az Országgyűlés jogosult a döntés meghozatalára. A jogorvoslati kérelmek előterjesztésére az érintettek joggyakorlásának megkönnyítése érdekében egységesen 8 nap áll rendelkezésre.

A Mentelmi bizottság döntésének meghozatalára biztosított határidő kezdőnapja igazodik a jogkövetkezmények alkalmazására rendelkezésre álló határidőhöz, így elkerülhető, hogy az ülésen elrendelt és az utólag alkalmazható jogkövetkezményekkel szemben igénybe vehető jogorvoslati eljárások elváljanak egymástól.

Ez is egy olyan garancia, nagyon szigorú garancia ebben a rendszerben, amiben ezeket a fegyelmi kérdéseket... - amiről remélem, hogy nem lesz nagyon mód gyakorolni, hiszen én azért bízom abban, hogy a mai vita után azért képviselőtársaim is belátják, hogy mégiscsak a politikai érvek súlyát kellene itt a parlamentben alkalmazni, és nem mindenféle fizikális erőszakot és behatást, hogy mondjuk, megakadályozzuk a parlamenti képviselőknek a munkáját. Még egyszer mondom: remélem, hogy itt a parlamenti viták megfelelő mederben folyván alkalmasak lesznek arra, hogy a politikai nézeteltéréseinket, a demokráciáról vallott hitünket és esetleg a történelmi áttekintésben a különbözőségünket is meg tudjuk beszélni, és ne kelljen még fizikai erőszakhoz folyamodni, és ne kelljen a parlament tekintélyét tovább rombolni.

Persze, lehet mindenféle jogkövetkezményekről még beszélni e tekintetben, de azt gondolom, hogy a büntetéseknek, mind a pénzbüntetéseknél és minden más egyéb fegyelmi döntéseknek olyan súlyúnak kell lenni, hogy igenis gondolja meg mindenki azt, hogy ha mondjuk, az obstrukció ilyen és ehhez hasonló módszereihez nyúl, akkor annak milyen következményei lesznek.

Azt tanácsolnám önöknek, hogy a parlamenti választásokat nem itt a patkóban fogjuk egymás között eldönteni, azt kint az emberek a szavazófülkékben a szavazataikkal fogják eldönteni, és azt kérem önöktől, hogy ezeket a politikai vitákat itt európai módon, a magyar Országgyűléshez méltóan próbáljuk meg végigvinni és megvívni egymással; próbáljunk egymás felé - már amikor lehet - tisztelettel fordulni.

Nyilván itt is, mint az élet más területén lesznek kivételek. Nyilván lesznek az önök székeiben ülők között is, és biztos vagyok benne, hogy a mi székeinkben ülők között is lesznek kivételek. Próbáljuk meg azt elérni, hogy ne az egymás sérelmére elkövetett fogalmazásokkal próbáljuk meg ezeket a csatákat megvívni, hanem próbáljuk meg ténylegesen a parlamentben a törvényjavaslatokról és a határozati javaslatokról folyó vitát végigvinni ebben a tanácskozási rendszerben.

Arra kérném önöket, hogy gondolják ezt végig. Abban biztos vagyok, hogy ez a fegyelmi eljárási rendszer, amit most bevezetünk... - hiszen hallottuk a jobbkios képviselő hölgytől és úrtól is, hogy európai példával alá van támasztva, és abban biztos vagyok, végiggondolva azt, hogy ha nekünk esetleg ellenzékben kell ebben a rendszerben dolgoznunk, mi biztos, hogy be fogjuk tudni tartani ezeket a jogszabályokat, mert az elmúlt 29 évben a Fidesz a maga részéről ezeket a szabályokat is betartotta. Ezt javasolnám önöknek is. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Nagy Csaba képviselő úr. Kétperces hozzászólások következnek; elsőként Vadai Ágnes képviselő asszony, DK.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Régen nyomtam gombot, de azért még mindig aktuális lesz és Nagy képviselő úrnak szeretném mondani, hogy nem volt akkor a teremben, amikor elmorzsoltam egy könnyecseppet amiatt, hogy a Fidesz-KDNP-nek nem jut lehetőség arra, hogy elmondja a saját álláspontját. Van maguknak egy saját televíziójuk - a köztvé -, meg egy saját rádiójuk meg sok-sok más csatornájuk, amit az adófizetők pénzéből finanszíroznak, úgyhogy azt gondolom, hogy a Fidesznek meg a szívemhez oly közel álló KDNP-nek, amit nagyon hiányoltam egész este...- túl is reprezentálták magukat a felszólalással, mert akkor is, korábban is jeleztem, a KDNP-nek pont annyi szavazója van, ahány képviselője itt bent szokott ülni a parlamentben.

(8.10)

Boldog képviselő úrnak szeretném mondani, mert 2006. október 23-a került előtérbe, már sokan beszéltek erről; először is: az az alkotmányos rend erőszakos megdöntésére irányuló kísérlet volt. Kettő: szeretném javasolni képviselő úrnak, hogy tanulmányozza Debreczeni József „A 2006-os őszi” című anyagát, abból igen sok érdekes információt meg fog tudni,

de ha azt nem tekinti eléggé megfelelő dokumentációnak, akkor olvassa el a Honvédelmi és rendészeti bizottság, valamint a Nemzetbiztonsági bizottság együttes ülésének immár nyilvánosságra hozott jegyzőkönyvét, és szerintem érdeklődjön Ékes Ilonánál, aki most már a Magyar Asszonyok Érdekszövetségének a vezetője, de akkor igen aktív szerepet vállalt abban, hogy a csócselék, az ott mozoghaton Budapest utcáin, vagy beszélgesen például Demeter Ervinnel, aki, ha jól tudom, valamelyik kormányhivatalnak a vezetője; ők igen sokat tudnak arról mesélni önnek, hogy a Fidesznek milyen felelőssége volt a 2006-os őszi események kapcsán.

Amit pedig Nagy képviselő úrnak... - már megint eltűnt, pedig neki szerettem volna mondani, de majd akkor a jegyzőkönyvből elolvassa, hiszen korábban egyszer egy felszólalásában azt mondta, hogy mindenki visszanezetheti, meg olvashatja, ami itt történik, sőt el is bábozhatja. Nagy képviselő úrnak szeretném mondani, hogy mi azon vagyunk, hogy önöknek ezeket a jogokat meg lehetőségeket, amelyeket az ellenzéki képviselők most megkapnak önöktől, ha csak rövid ideig is, mert nyilván változtatni fogunk, de azért kelljen majd gyakorolniuk ellenzékéből. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre megadom a szót Böröcz László képviselő úrnak, Fidesz.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Vadai Ágnes képviselő asszonynak szeretném jelezni, hogy önök egyszerűen azért, mert félték az emberektől, és félték a Fidesztől, 2006-ban már, még egyszer megismétlem, azonosító szám nélküli rendőröket küldtek az utcára, és a békésen megemlékező embereket október 23-án szétverették. Ezt tették önök.

A másik pedig, hogy elment már Arató képviselő úr, de azért néhány dolgot tisztázunk már le itt az állampárt szerepe tekintetében. Az MSZMP-nek 1988 decemberében egy nyilvántartás szerint 2641 darab ingatlana volt; az MSZP-nek 1990 augusztusában 365, majd utána azzal valahogy elszámoltak. Akárhogy is számolom, eltűnt 2300 ingatlan, úgy hopp. A Nesz 2000 Kft. környékén kell keresni egy részét, nyilván azt gyorsan fel is számolták. Azért azt tisztázuk már le, hogy az önök, az MSZP, a DK vezetői, meg a volt vezetői, azok voltak azok, akik működtették az MSZMP-t és a kommunista diktatúrát Magyarországon úgy, hogy egyébként egy szovjet megszállással terhelt ország, szovjet katonák segítségével tették mindent. *(Gréczy Zsolt: A fél Orbán-kormány MSZMP-tag volt!)* Tehát ne magyarázzanak, hogy egymillió MSZMP-tag volt akkor is Magyarországon, ne próbálják megmagyarázni és kimagyarázni magukat! Önök voltak azok, az önök vezetői, az MSZP vezetői, a DK mostani vezetője, akik részesei voltak annak a rendszernek a működtetésében, és a vezetői voltak. *(Dr. Vadai Ágnes: Én? Tizenöt éves voltam...!)* Tehát azért ezt tisztázuk le!

A másik pedig, amit még gyorsan szeretnék elmondani, hogy itt elhangzott már többször az, hogy bevezetjük, hogy gyakorlatilag a házelnök úr dönthet a szankciókról. Bocsánat, most is ő dönthet a szankciókról, ha egyébként a házbizottságban nincs egyetértés. Tehát ne csináljanak már úgy, mintha új rendelkezéseket vezetnénk be, csupán szigorítjuk azokat a szabályokat, amelyek önökre vonatkoznak, mert nem bírnak viselkedni. Köszönöm. *(Taps a Fidesz sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre Kunhalmi Ágnes képviselő asszonyt illeti a szó.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én az MSZMP-s dologra nem reagálok, mert ezt egy korábbi vitaszakaszban tisztáztuk, hogy erről mit gondolunk. Egyébként meg erről beszéltek. Tehát rugalmas rendszer van. Arra hivatkoztak, hogy Hadházy miatt is kell szigorítani ezt a törvényt. Hát, Hadházyt meg lehetne büntetni egyébként a korábbi szabályok szerint is. Tehát akkor nem igaz az, tehát őt lehetne a törvény szigorával sújtani.

És egyébként Nagy Csaba képviselőtársamnak szeretném ismételtelen elmondani, mert megint azt mondta, hogy miért volt az, hogy mi pulpítust foglaltunk meg sípoltunk, és hogy semmi nem okozta azt. Dehogynem! Hadd mondjam el még egyszer, mert ismétlés a tudás anyja! Házsabályellenesen zárták le a vitát a rabszolgatörvénynél. Házsabályellenesen le-söpörtek több mint 3 ezer módosítót, ami kapcsán pont azért annyit adtunk be, hogy azt a 400 órát dolgozzák önök is végig, amit a nyakába akasztottak a magyar munkavállalóknak, vegyék ki a részüket belőle. Továbbá elvették a szót házsabályellenesen és jogellenesen a képviselőtársaimtól. Ne haragudjanak!

Nem hagytak az ellenzéknek semmilyen más lehetőséget, csak azt, hogy obstruáljanak, pulpítust foglaljanak, fütyüljenek, mert megelőzte ezt már egy csomó minden más is, amit a képviselőtársaim elmondtak, de ez volt a valódi oka annak, hogy önök ezt csinálták. Ez nem zavarja önöket? Elvenni képviselőtől önkényesen a szót, csak mert megunja a Ház vezető elnöke, az nem számít?!

És igen, amit a Böröcz képviselőtársam mondott, hogy a Kővér úr saját maga dönti el, hogy éppen kinek mit... Ha én azt mondom, mondjuk, hogy maga akkorát hazudott, hogy magára szakad a kupola, akkor dönthet úgy a házelnök egyébként, hogy engem kitilt, vagy egyhavi béremet elveszi, ugye? *(Böröcz László: Biztos nem.)* Biztos nem, persze! Vagy azt mondjuk például, hogy hülyének lenni alkotmányos jog. Na? Az már igen? Szóval, érti, csak azt akarom mondani, mondtam két szintet - ki fogja ezt eldönteni?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a most tárgyalta törvényjavaslathoz és határozati javaslathoz a benyújtók hozzájárulásával Szatmáry Kristóf képviselő úr is előterjesztőként csatlakozott. Megadom a

szót 15 perces időkeretben Vadai Ágnes képviselő asszonynak, DK.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy mindig akkor kapok normál felszólalásra szót, amikor elkezd növekedni az előterjesztő képviselők száma ennél az előterjesztésnél, aminek persze nem az az oka, hogy ezek a képviselők tevékenyen részt vettek volna akár a törvényjavaslat megírásában - mondjuk, az eredeti benyújtók sem, mert nyilvánvalóan valaki más írta. Én nem hiszem, hogy a minisztérium, amit itt sokan mondtak, sokkal inkább valami ügyvédi irodával íraták meg. Nagyjából ez volt az elmúlt időszakban a jellemző. Azért lesz egyre több képviselő előterjesztő a Fidesz, és majd remélem, a KDNP részéről is, mert-hogy elfogynak a kormánypárti képviselők, és mindig jönnek újabbak és újabbak, hogy legyen itt előterjesztő.

Talán emlékeznek, egypár órával ezelőtt az országgyűlési tisztségviselők erőszakszervezetéről beszéltem. Szatmáry Kristóf képviselő úrnak szeretném mondani, aki nyilvánvalóan nem látta a vitát, hogy a tárgyalási rend fenntartása érdekében a 45. § (2) bekezdése alapján az ülést vezető elnök az ülés vezetésében közreműködő jegyzőt, vagy az ülésteremben tartózkodó bármely jegyzőt, alelnököt vagy háznagyot felkérheti a jogellenes magatartás megszüntetésében való közreműködésre. Itt azt a példát hoztam, hogy Arató Gergely képviselőtársam és Tordai Bence képviselőtársam mint jegyzők, és mondjuk, Jakab István, meg, bocsánat, alelnök úr is, Lezsák Sándor mint alelnökök, közrefogják a háznagy asszonyt, és így öten öltre mennek valamelyik képviselővel. Akkor nyilvánvalóan azt a részét fejtettem ki a törvényjavaslat hibájának, hogy ez itt nem teljesen világos, hogy ők milyen minőségben, esetleg rendfokozatban, milyen eszközzel fogják ezt megtenni.

De ennek kapcsán fölvetődik egy kérdés az országgyűlési Őrséggel kapcsolatos viszonyt illetően is. Jelen pillanatban az Országgyűlési Őrség, amellyel kapcsolatosan, az Országgyűlési Őrség irányításával összefüggő jogokat a házelnök gyakorolja, szóval, az Országgyűlési Őrség az, amelyiknek dolga, hogy ha a házelnök utasítja őket, akkor innen kivigyék az országgyűlési képviselőt. Biztosan önök is értesültek arról, hogy van egy ilyen speciális alakulata, ilyen képviselő-rángató alakulata ennek az Országgyűlési Őrségnek. Na most, az az igazság, hogy van egy olyan módosítás ebben a törvényjavaslatban, amely azt mondja ki, hogy az Országgyűlési Őrség irányításával összefüggő jogok gyakorlásával kapcsolatban, a házelnök tehermentesítése céljából, a házelnök döntése alapján bizonyos irányítási jogokat a főigazgatóra lehet delegálni.

Mi már annak idején, az országgyűlési törvény eredeti megalkotásakor is elmondtuk, hogy picikét azért problémás, függetlenül a jelenlegi házelnök személyétől, hogy egy fegyveres testületet kvázi egy civil

föntről, a pulpitusról nyilvánvalóan politikai alapon irányít. A fegyveres testületeknél ez nem nagyon fordulhat elő, itt ez előfordulhat.

(8.20)

De innentől kezdve az még inkább problematikus lesz, hogy egy olyan személyre - és ez is független a jelenlegi főigazgató személyétől - lesz átruházva az Országgyűlési Őrséggel kapcsolatos néhány, ma még nem tudjuk, milyen irányítási jogkör, aki semmilyen jogviszonyban, sem utasítási, sem alá-fölé rendeltségi viszonyban nincs az országgyűlési képviselőkkel. Tehát lehetséges, hogy bizonyos olyan jogköröket fognak átruházni az Országgyűlési Őrségre, amely nem hogy alkotmányellenes a korábbihoz képest, alaptörvény-ellenes, hanem sérteni fogja az országgyűlési képviselők alkotmányos jogait.

Emellett ugyanez a módosítás kimondja - és ez nagyon érdekes -, hogy az őrség parancsnoka az őrség szmsz-ére a főigazgató egyetértésével tehet csak javaslatot a házelnöknek. Érdeklődni szeretnék, hogy a főigazgató és az Országgyűlési Őrség milyen viszonyban van egymással. Itt azért keveredik a szöveg a fazonnal, képviselőtársaim, ezt szeretném mondani. Szóval, van itt egy fegyveres testület, egyenruhás, amely valóban az irányítása alá tartozik a házelnöknek vagy az éppen elnöklő alelnöknek, de ők a Hszt. hatálya alá tartoznak. Ehhez képest az ő működésükkel, szervezeti és működési szabályzatukkal kapcsolatosan, bocsássanak meg, de egy civil, közszférában dolgozó, országgyűlési alkalmazott engedélye kell hozzá, vagyis a törvény alapján majd ez lesz a megoldás. A világ olyat még nem látott, hogy egy teljesen furcsa, az Országgyűlési Őrséggel semmilyen jogviszonyban nem lévő személy egyetértése kell ahhoz, hogy egy fegyveres szerv szmsz-ét fel lehessen terjeszteni a házelnökhöz.

Azt gondolom, hogy elég nagy probléma amúgy is, hogy önöknek van egy ilyen speciális vonzódásuk a mindenféle őrségekhez. Koronaőrség, palotaőrség, házőrség, Terrorrelhárítási Központ, és még ki tudja, hogy milyen őrség van, a Nemzeti Banktól kezdve tényleg már mindenkinek van egy saját őrsége. Ez egy veszélyes út, azt gondolom, ezt korábban is jeleztük. De az, hogy az Országgyűlési Őrség esetében olyan személyek szólhatnak bele az Országgyűlési Őrség működésébe, szervezeti egységeibe, olyan személyek kapnak irányítási jogosultságot az Országgyűlési Őrséggel kapcsolatosan, akik az égedta világon semmiféle viszonyban nincsenek az Országgyűlési Őrséggel, no pláne nincsenek semmiféle jogviszonyban az országgyűlési képviselőkkel, ez több mint aggasztó. Én nem tudom, ezt hogyan képzelték el. Mi történik akkor, ha az Országgyűlési Őrség parancsnoka tesz egy javaslatot az szmsz-re, a főigazgató - még egyszer mondom, ez személytől független - meg azt mondja, hogy ez így nem jó, és akkor elkezd vitatkozni egy egyenruhás polgár egy tulajdonképpeni bürokrátával? Ki fogja eldönteni, hogy kinek van igaza?

Már ne haragudjanak, képviselőtársaim, én azt tudom, hogy a patkónak abban a részében ülő képviselők mindenhez is értenek. Ők a hadsereget is tudják irányítani. Az őrségeket is tudják irányítani. De jelen pillanatban az Országgyűlési Őrség parancsnoka nem ül itt a patkóban. Az Országgyűlési Őrség parancsnoka, akit önök neveztek ki, vagy az önök vezetői neveztek ki, feltételezem, hogy csak van annak a tudásnak a birtokában, hogy hogyan kell egy ilyen őrséget szervezetileg működtetni. Aztán majd jön valaki - és még egyszer szeretném hangsúlyozni, ez személytől független, mert azért gyorsan változhatnak akár a főigazgatói személyek is -, majd valami világmegváltó tervvel, és azt mondja, hogy szerinte így kell az őrséget működtetni, szerinte ilyen egyenruhában kell lennie, szerinte ezekre a fegyverekre van szükség. És ezt honnan tudja az a személy, aki életében nem látott még belülről rendvédelmi szervet?

Komolyan mondom, az ember esze megáll, hogy azon kívül, hogy az én nagy bánatomra Jakab Istvánt és Lezsák Sándort, Tordai Bencét, Arató Gergelyt és Mátrai Márta képviselő asszonyt többek között ilyen méltatlan helyzetbe hozzák, hogy az lesz a dolguk az elnök utasítására, hogy itt lebirkózzanak képviselőket, emellé még becsatlakozik egy olyan őrség, amelynek az szmsz-ét ki tudja, ki fogja meghatározni, és ki tudja, ki fogja irányítani. Nem tudom, hogy amikor alkották ezeket a szabályokat, akkor végiggondolták-e, hogy az önök döntésének ilyen következménye lehet. Olyan következménye például, hogy bár - és erről a korábbi felszólalásomban nem szóltam - valóban lehet mentesíteni az eljáró jegyzőket, alelnököket és a háznagyot az országgyűlési törvényben megfogalmazott szankciók meg jogkövetkezmények alól, de érdeklődni szeretnék, hogy végiggondolták-e azt, hogy a Btk.-ban és a Ptk.-ban megfogalmazott szankciók vagy következmények alól lehet-e őket mentesíteni.

Képzelnék el azt a helyzetet - és akkor most keresek más alelnököt -, hogy Latorcai János és Hende Csaba alelnökök - mert ugye, Hende alelnök úr is alelnök -, továbbá, mondjuk, Szűcs Lajos és Tiba István jegyző urak azt az utasítást kapják a házelnöktől, hogy teperjék itt le valamelyik ellenzéki képviselőt, mert a tárgyalási rendet a házelnök szerint helyre kell állítani. S képzelnék el, hogy valamelyikőjük kicsit hevesebb, és olyan mozdulatokat tesz, amelyeket az adott letéperni kíván képviselő fenyegetésnek él meg. Képzelnék el azt a helyzetet, hogy a képviselő elesik, történik vele valami. Akkor a jogkövetkezményeket ki viseli? Mi történik akkor, ha 8 napon túl gyógyuló sérülést szerez, ami már a súlyos testi sértés esete? Belegondoltak abba, amikor az Országgyűlés tisztviselőire bízzák... (A hangosítás egy pillanatra megszakad.) Nem szólt az előbb, bocsánat!

ELNÖK: Jó.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Egy kis technikai probléma. Remélem, hogy ez nem arra irányul már, hogy elnémítsanak bennünket. Szóval, arról nem is

beszélve, hogy miután az Országgyűlés jegyzői és alelnökei között nincs egyetlenegy nő sem, és tudom, hogy a kormánypárti képviselők egy része kifejezetten keresi a lehetőséget, hogy az ellenzéki képviselő hölgyeket - hogy mondjam? - megrendszabályozza, hogyan kívánják ezt a problémát feloldani. Azért egészen biztos vagyok benne, hogy Mátrai Márta háznagy asszonyt arra nem lehet rávenni, hogy ő bármilyen fizikai eszközzel, módszerrel itt bárkit megrendszabályozzon; őszintén remélem egyébként, hogy a többi alelnököt és jegyzőt sem. Tehát itt azért van néhány ilyen probléma.

A következő helyzet. Képzeljék el - mert eddig mindig csak elméletben beszéltünk, de szerintem, ha behelyettesítjük személyekkel, akkor sokkal inkább képletesebb és érthetőbb lesz. Képzeljék el, hogy az említett alelnökök és jegyzők azt a feladatot kapják a házelnöktől, hogy akkor a tárgyalási rend biztosítása érdekében itt járjanak el ellenzéki képviselőkkel, de közben behívják a házórséget is. Azt a házórséget, amelynek az szmsz-ét csak egy bürokrata jóváhagyásával lehet fölterjeszteni az elnökhöz, és ki tudja egyébként, hogy milyen irányítási jogokat ad át neki a házelnök, mert ugye, általában azt szoktuk tapasztalni, hogy az ilyen típusú információkat nem osztják meg az ellenzéki képviselőkkel még házbizottsági ülésen sem. Általában még a napirendi sorrendeket sem szokták rendesen megosztani az ellenzéki frakciókkal házbizottsági ülésen. Szóval, egy teljes jogi katyvasz alakul ki, aminek a következményeit alapvetően azok a személyek fogják elszenvedni, akiket a házelnök utasít. És akkor engedjék meg, hogy itt a végén fölvessek valamit, mert igen sokat beszéltünk a házelnök személyéről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én alaposan áttanulmányoztam a törvényjavaslatot, és remélem, hogy segítenek. Árulják már el nekem, hogy ebben a törvényjavaslatban hol van az rögzítve, amikor a házelnök követ el jogsértést. Én nem találtam ilyen passzust, de biztosan segítenek majd. A Ház méltóságáról beszéltek itt kormánypárti képviselők, szerintem nagyon helyesen, hogy a Ház méltóságának megsértéséért meg lehet büntetni egy képviselőt. Egy-egy trágárabb vagy sértő beszólásért meg lehet büntetni képviselőket. Érdeklődni szeretnék, hogy amikor a házelnök onnan, fentről a pulpitusról, rendszeresen részt véve a politikai vitában, minősíti az ellenzéki képviselőket, az ellenzéki frakciókat, azt ki fogja szankcionálni. Én nem venném magamnak a bátorságot, hogy én megtegyem, bár higgyék el, hogy nagyon szép szankciósort tudnék összeállítani a mindenkori házelnöknek, de a mostaninak kifejezetten. De szeretném azt tudni, hogy ő, akinek a leginkább a feladata e Ház méltóságának a megőrzése, őt ki fogja szankcionálni. A mostani törvényből ez nem derül ki.

(8.30)

Mi lesz a következmény akkor, hogyha a házelnök jogellenesen küldi ránk Latorcai Jánost és Lezsák

Sándort, Arató Gergelyt és Tordai Bencét? Mi lesz a következménye? Ki fogja viselni? Ki viseli a kártérítéseket, ha kell fizetni?

Az előterjesztésből azt már világosan láttuk, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságánál nem állja meg ez a büntetés az igazság és a jogállamiság próbáját, amit itt összehajtottak korábban a törvények kapcsán. Nem egy ilyen ügy van bent. Egyébként szeretném elmondani önöknek, hogy nagyon szomorú, hogy ebben az előterjesztésben az szerepel, hogy Karácsony és mások kontra Magyarország. Elképzelik azt, hogy milyen az, amikor egy országgyűlési képviselőnek, aki arra esküdik föl, hogy a hazáját mindenáron megvédi, hogy a polgárokat képviseli, el kell mennie a saját kormányával szemben az Emberi Jogok Európai Bíróságára? El tudják képzelni, hogy ez milyen dolog? Nagyon rossz. Nem szeretnénk ezt. De önök és nyilván a házelnök, aki kirója ezeket a büntetéseket...

És nagyon szép a fellebbezés lehetősége, mert lehet menni a Mentelmi bizottsághoz, ha a Mentelmi bizottság nem dönt, akkor vissza lehet jönni az Országgyűléshez. Képviselőtársaim! Ezekben az ügyekben ez nem fellebbezési fórum, ez teljesen nyilvánvaló. Ez teljesen nyilvánvaló, hogy nincs fellebbezés. De az én kérdésem változatlanul csak az: ki fogja megbüntetni a bennünket büntetőt? Milyen jogi és pénzügyi következménye van annak, ha sok ilyen büntetést ró ki, és mindegyik elbukik az Emberi Jogok Európai Bíróságán, és Magyarországnak kártérítést kell fizetni? Akkor levonják a fizetéséből?

Én azt tudom mondani önöknek, képviselőtársaim, hogy ha egy ilyen módosító javaslatot beterjesztenénk közösen, azt én tuti biztos megszavaznám. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő hozzászóló 15 perces időkeretben Hiszékeny Dezső képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, hogy valamennyien olyan helyzetben vagyunk, hogy az életünk során elég sok szervezetnek lehettünk a tagjai, bizonyára nem egy, különböző szervezetnek vagyunk esetleg alapító tagjai is. Ezért pontosan tudjuk azt, hogy minden ilyen szervezetnek szüksége van valamilyen működési szabályzatra, legalábbis olyan szervezetnek, amely valamit is ad magára. Azt gondolom, az Országgyűlés is egy ilyen szervezet, ami egy komoly szervezet, és szüksége van a működését szabályozó szabályzatra.

A kérdés az, hogy ezt hogyan célszerű megalkotni. Többfajta módja van. Az egyik az, hogy leül valaki, itt talán valamelyik képviselőtársam azt említette is, hogy létezik ilyen ügyvédi iroda, amely nagyszerűen tud hasonló szabályokat és egyéb előterjesztéseket is alkotni, fogja, és ő megírja ezt az elképzelést. Az is egy lehetséges megoldás, hogy ennek a szervezetnek egy tagja vagy néhány tagja megírja ezt a szabályzatot. Aztán van

egy másik lehetőség, amikor többen vesznek részt ebben a munkában. Mindegyiknek van előnye is, hátránya is. Ha egy szűk kör alkotja ezt meg vagy egy ember, akkor viszonylag gyorsan elkészül, hiszen ez csak az ő véleményüket vagy az ő elképzeléseit fogja tükrözni. A másik egy kicsit babrálósabb, többet kell dolgozni vele, de nyilván az olyan alkotható, amely nem csak egy szervezet elképzeléseit vagy egy személy elképzeléseit rögzíti. Ez van akkor, amikor az adott szervezetnek különböző csoportjait vagy tagjait is felkérjük arra, hogy ebben az alkotófolyamatban vegyenek részt.

Itt meg lehet kérdezni az ellenzéki pártokat, hogy ők milyen módon tudtak ennek az előkészítésében részt venni. Az én megítélésem szerint semmilyen módon. Tehát nyilvánvalóan semmilyen módon nem tartalmazhatja a mi elképzeléseinket és a mi gondolatainkat ennek az egész szervezetnek a működésével kapcsolatban.

Ez több dolgot is eredményezhet. Akkor, ha nem kérdezik meg azokat, akik ezen szervezetet alkotják, jelen esetben a képviselőket, akkor nem jelenik meg az ő véleményük. Nyilván akkor tudják ezt a véleményt elmondani, amikor ezt itt napirendre tűzzük. Tehát ezért szerintem nincs mit csodálkozni azon, hogy ez a vita ennyi ideje tart, hiszen azok, akik itt ülnek, az országgyűlési képviselők, döntő többségük olyan ember, akinek véleménye van a dolgokról. Erről is véleménye van, tehát nyilván ő is szeretné elmondani azt, hogy ő erről mit képzeli. Ez megelőzhető lett volna akkor, hogyha ezen szervezetet alkotó különböző pártokat, csoportokat, azok képviselőit megkérdezték volna arról, hogy ezt hogyan lehetne célszerűen megalkotni. Nyilván, ha ez az ülést megelőzően zajlik le előkészítő munka során, akkor egy lényegesen rövidebb olyan ülésre lett volna alkalom, ahol röviden lehet ezt tárgyalni. Mindezt elmulasztották önök. Tehát ezért az én megítélésem szerint kár azon csodálkozni, hogy most ennyi vélemény van. Sőt, ez szinte törvényszerű volt, hogy a képviselők elmondják ezzel kapcsolatban a véleményüket.

Tehát ennyit ennek az egésznek az előkészítéséről. Azt gondolom, hogy jól gondolom azt, hogy azok, akik ezt a házszabályi rendelkezést előkészítették, nem jól gondolkodtak, és ahogy ezt végrehajtották, az pedig helytelen volt. Ennek a következményeit meg az én megítélésem szerint nekik kell viselni.

Néhány konkrét ügyszóhoz néhány vélemény. Én magam a Háznak az egyik jegyzője vagyok. Mindjárt az elején ennek a szabályrendszernek a jegyzőkkel foglalkoznak. Egészen konkrétan valahogy úgy szól, a jegyzőknek, sőt az ülésteremben tartózkodó minden alelnöknek és jegyzőnek, tehát nemcsak annak, aki fönt ült a pulpitonon, hanem valamennyinek és a háznagynak is a jövőben segíteniük kell az elnököt az ülés rendjének a fenntartásában. Ha ezt megtagadják, az Országgyűlés felmentheti őket a tisztségéből.

Mondjuk, ha én egy olyan jegyző vagyok, aki szabálytartó, és szeretné betartani az itt leírtakat, néhány kérdés azonnal az agyamba nyomult. Itt milyen feladatokat kaphatok jegyzőként ebben az ügyben, vagy

esetleg alelnök úr is, ha a teremben tartózkodik és valaki rendbontást követ el? Az éppen elnöklő személy felszólít arra, hogy tegyék rendet. De ezt milyen módon képzeli el? Mert szeretnék erre a feladatra felkészülni. *(Bányai Gábor felnevet: Ez jó!)* Kezdek el konditerembe járni, vagy esetleg ilyen ketrecharcos-kiképzésen vegyek részt? 110 kiló vagyok, tehát ilyen szempontból ez nem is rossz, tehát alkalmas személyt találhatnak erre a feladatra. Ez az egyik megoldás.

A másik az, hogy nem kell ide semmiféle ilyen fizikai tulajdonság, nem kell eljárnom gyúrni, esetleg súlyt emelni, mert sokkolót adnak. Vagy mégis hogyan képzeli ezt az egész történetet? Mátrai háznagy asszonyt látom magam előtt, hogy ráront valakire, és megpróbálja megakadályozni ebben a rendbontásban? Ezt a képet nem tudom magamban felidézni, elképzelhetetlennek tartom.

Tehát van egy rendelkezés, amiről fogalmunk nincs, gondolom, nem csak nekem, önöknek se, hogy ezt hogyan szeretnék betartani vagy betartatni. Már az is problémát okozhat, hogy ha esetleg valaki valamilyen táblát fölmutat, és azt oda kell mennem elvenni. Ezt hogyan teszem meg, ha ő nem adja oda? Akkor itt nyílt fizikai erőszaknak a terepe lesz a parlamenti terem? Tehát gondoljuk ezt azért végig! Valamit leírtunk, de fogalmunk nincs, hogy az mit jelent. Én beszélgettem jegyzőtársaimmal egypárral, mindenki vonogatta a vállát, fogalma nincs, hogy ez az egész történet miről szól. Ráadásul nemcsak a jegyzőkre, hanem az alelnökökre is, háznagy asszonyra is vonatkozik ez a szabályrendszer.

Azt gondolom, hogy olyat meg ne írjunk le, amiről nem tudjuk, hogy mit jelent. Valaki válaszolhatna erre, hogy ezt mégis hogyan gondoljuk. Szeretném betartani a szabályt, de fogalmam nincs, hogy az mit jelent. Azt gondolom, hogy akkor ez rosszul van megfogalmazva. Az sem biztos, mondjuk, hogy az elképzelés jó, de ki kellene találni, hogy hogyan és miképp tudunk szabálytartók lenni. Komoly igény van rá, kormányparti képviselők folyamatosan azt emlegetik, hogy a szabályokat mindenkinek be kell tartani. Készen állok rá, de nem tudom, hogy mi az a szabály, amit be kellene tartanom. És nem csak én vagyok így. El kellene ezen gondolkodni.

Így biztos, hogy nem szabad elfogadni; különösen úgy, ha fenyegetve van, hogy ha megtagadja, az Országgyűlés felmentheti őket tisztségükből. Jelzem, hogy semmi olyanra nem vagyok köteles, még akkor sem, ha ide le van írva, ami egyéb jogszabályba ütközik. Ez még a hadseregben is így van. Tehát ez teljesen érthetetlen, felfoghatatlan, és komoly magyarázatra van szükség ahhoz, hogy mit jelent ez a leírt két mondat. És hány ilyen két mondat van ebben az egész tervezetben?

(8.40)

A következő ilyen észrevételem: komoly szankciókkal fenyegetik azt, hogy ha valaki bizottsági ülésen

megfelelő számban nem vesz részt. El kellene gondolkodni a működési rendben. Plenáris ülés van, jegyzőként fönt ülök, és összehívják a Törvényalkotási bizottságot, amelynek a tagja vagyok. Ez nem egy egyedi eset, a mai nap ez így lesz, 13 órakor törvényalkotási bizottsági ülés van, 14 óráig jegyző vagyok. Tisztelettel kérdezem, hogyan oldjam meg a problémát. Szabálykövető szeretnék lenni, de nem tudok. Azzal fenyegetnek, hogy 33 százalékát a tiszteletdíjammak elvonják, miközben én minden erővel szeretnék azon lenni, hogy betartsam a szabályokat.

A szabályok nincsenek jól megalkotva, vagy a bizottsági üléseket nem lehet akkor tartani, amikor plenáris ülés van. Tehát vagy a gyakorlat rossz, vagy azok a szabályok, amiket önök kitalálnak, nem megfelelőek. Azt gondolom, lehet, hogy végig kellene gondolni, mert az, aki leírta, nem biztos, hogy képpen van ebben az ügyben, hogy ez hogyan zajlik.

Rengeteg olyan dolgot tapasztaltam a törvénytervezetben vagy a jogszabálytervezetben, ami szubjektív elemet tartalmaz. Leírják azt, hogy tárgytól eltérő hozzászólás esetében már figyelmeztetni sem kell, rögtön jöhet a büntetés. Vagy kirívóan sértő magatartást tanúsít valaki. A kedvencem pedig: megalapozotlan feltételezheti az őrség, hogy tekintélyt romboló tevékenységet folytatna majd valaki. Tehát ezek abszolút szubjektív elemek. Megint csak azt mondom, szeretnék szabálytartó lenni.

Nem egy olyan alelnöke van a parlamentnek, aki az ülés vezetésében részt vesz. De mindegyikük különböző személyiség, egy egyforma sincs közöttük. Akkor alkalmazkodnom kell mindig az adott levezető elnök személyiségéhez? Hiszen nyilvánvalóan egy adott kifejezés használatát nem ugyanúgy fogják megítélni. Viccből mondom, hogy a kifejezetten liberális ülésvezetéséről híres Kövér László bizonyára nem ugyanúgy reagál egy kérdésre, mint a rendkívül kemény magatartást tanúsító Hiller István. De nekem akkor mindig arra kell figyelemmel lennem, hogy ki vezeti az ülést, és úgy kell? Akkor képzést kell tartani abból, hogy az ülést vezető aktuális alelnök melyik kérdésekben mit és hogyan fogad el vagy nem fogad el ebben a kérdésben. Tehát azt remélem, hogy értik, amit mondani akarok.

Csomó olyan szabály van, amit azért nehéz betartani, mert nincs leírva, hogy mi az, amit be kellene tartani. Ráadásul szubjektív elemek vannak ebben a történetben, ami nyilvánvalóan nem egységesen ítéltető meg. Azért gondolom, hogy ez így, ahogy le van írva, és ahogy ezt önök gondolják, biztos, hogy nem jó.

A következő ilyen, hogy jelentős számban vannak olyan paragrafusok, amelyek egyszemélyi döntés eredményeképpen születnek - nyilván ez is rendkívül szubjektív -, de annak a helytállósága nem vizsgálható. Mondok rá példát. Volt ilyen, talán emlékeznek rá, hogy a Szocialista Párt tagjai „Ne írd alá, János!” feliratú táblákat helyeztek ki, ennek alapján büntetések kiszabására került sor. Nem igazán sikerült eltávolítani azt, hogy kik azok, akik a táblát tartják. Ezt jegyzőként onnan jól láttam. Nem minden esetben azt

büntették meg, aki valóban táblát tartott, hanem olyat is, aki nem tartott. És arra nincs mód, hogy ezt felülvizsgálják. Valaki döntött, és ennyi.

A kolléga említette, hogy itt van a Mentelmi bizottság, amit kifejezetten ezzel a céllal hoztak létre, és majd ott a Mentelmi bizottságon ez tisztázható. Akkor jelzem önöknek, a Mentelmi bizottság nem hajlandó ilyen kérdésekkel foglalkozni, egyszerűen azt a felvételt, hogy nézzük meg a felvételt, ami az eseményről készült, erre nem hajlandó a Mentelmi bizottság. Tehát magát azt, hogy mi az, ami történt, és ezt ki követte el, sehol senki nem vizsgálja, hogy az, aki a döntést meghozta, pontosan tudja-e, hogy miről van szó, vagy mi az, ami történt. Egyébként a tavaly december 12-ei események kapcsán tudok mondani vagy hat példát, hogy teljesen rosszul döntöttek ebben az ügyben. Nyilván Európai Bírósághoz és egyéb helyekhez fordul az ember, ahol viszont ezt megnézik. Annál nagyobb buktát, hogy valakit azért büntetnek meg, amit el se követett, és mondjuk, ezt egy házelnök írja alá, ez nagyon ciki, és erre nem egy helyen van példa. Nincs valós fellebbezési fórum, nincs olyan fórum, ahol meg lehetne azt vitatni, hogy valóban az követte-e el azt, amivel vádolják.

Tehát összességében azt mondanám, hogy rengeteg anomáliát tartalmaz ez a tervezet, biztos, hogy ezt így nem szabad elfogadni. Szerintem ezt még többször át kellene beszélnie az Országgyűlésnek. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hiszékeny Dezső képviselő úr. Megadom a szót 15 perces időkeretben Mátrai Márta háznagy asszonynak, képviselő asszonynak.

MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a szót. Nem fogom az időt nyilván kihasználni, de néhány olyan gondolat elhangzott, amelyre mindenképpen szeretnék reagálni.

Mindenekelőtt megemlíteném azt, hogy lassan már 9 órája tárgyaljuk ezt a törvénytervezetet, illetőleg a módosításokat, és bizony el kell hogy mondjam, hogy ez alatt az idő alatt már régen végezhetünk volna, de rendkívül sok felesleges beszéd is elhangzott, ami csak időhúzásnak vagy az idő kitöltésére volt való.

A hozzászólásom elején mindenképpen szeretném leszögezni azt, hogy a Fidesz-frakció, illetőleg a Fidesz-KDNP-frakción szövettség a beterjesztett módosításokat támogatja. A törvénymódosítás ugyanis, képviselőtársaim, nem elhallgattat, hanem kulturált mederbe kívánja terelni az ellenzéki magatartást.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Elhangzott itt Vadai Ágnes képviselőtársamtól és több ellenzéki képviselőtől is a törvénytudomány „A tárgyalási rend fenntartása és a fegyelmi jogkör az Országgyűlés ülésén” című fejezete, amelyben a 45. §-t

próbálták görcső alá venni. Én azt gondolom, hogy a törvénymódosítás és az ellenzéki felszólalások sokasága kapcsán elmondhatjuk azt, hogy egyetlenegyszer sem hangzott el az ellenzék részéről, hogy tisztelt Országgyűlés, igen, figyelni fogunk arra, hogy a Ház rendjét fenntartsuk, házszabályt sértő viselkedést ne kövessünk el, és ne hangozzon el olyan beszéd, amely alkalmas arra, hogy a Ház működési rendjét megzavarja. Ugyanis, tisztelt képviselőtársaim, hogyha valaki így gondolkodik, és így kezdi a munkáját, akkor nem fognak bekövetkezni azok a szankciók, amelyek azért vannak most leírva, mert önök kényszerítették ki.

De visszatekintenek arra, amit Vadai Ágnes mondott. Olyan helyzetet vizionál, amely meggyőződésem, hogy nem fog bekövetkezni, ugyanis a (2) bekezdésre hivatkozik a 45. §-nál, de az (1) bekezdést nem veszi figyelembe, nem tudom, miért, úgyhogy én ezzel kezdeném, amely iránymutatást tartalmaz. Ugyanis azt mondja a 45. § (1), hogy az Országgyűlés ülésén az ülés zavartalan lefolytatásának biztosítása és az Országgyűlés tekintélyének megőrzése az ülést levezető elnök feladata, amelyben őt az ülés vezetésében közreműködő jegyző, valamint az általa a tárgyalási rend fenntartására felkért bármely, ülésteremben tartózkodó jegyző, alelnök és háznapgy segíti.

*(Móring József Attilát a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

Ha itt megállunk, akkor még semmi gond nincs, mert nyilvánvaló, hogy az elnök úr, akár Kövér László elnök úr vagy Hiller elnök úr, akárki ül a pulpituson, ha lát valami olyat, ami az Országgyűlés rendjét zavarja, működési rendjét akadályozza, akkor először ő próbálja a rendet megteremteni, és hogyha ez valami miatt nem sikerül, akkor természetesen segítséget fog kérni. Azonban azt mindannyian tudjuk, hogy teljesen kizárt, hogy erőszakot fognak alkalmazni azok a személyek, akiket az elnök úr megkér, felkér, hogy segítsenek neki abban, hogy a rend helyreálljon az Országgyűlés üléstermében.

Rákanyarodnék itt a 2. §-ra, de a 2. §-nál is egybe kell olvasni, hiszen ott van egy olyan kitétel, amikor mindenkit felkér, ez a 46/C-46/G. §-okban foglalt jogellenes magatartás megszüntetésében való közreműködés. Taxatív felsorolja a törvény, én most nem fogom felolvasni, hiszen nem kívánom vele az időt húzni, mert mindenki előtt ott van a törvény, arra kérem képviselőtársaimat, olvassák el, hogy mi után mi következik, és melyik szakasz milyen rendelkezést tartalmaz, hogy azok megsértése esetén kerülhet sor arra, hogy az Országgyűlés elnöke segítséget kér abban az esetben, hogyha ő nem tud lejönni a pulpitusról, hogy segítsünk neki abban, természetesen abszolút kulturált körülmények között, és nem úgy, ahogy itt vizionálták a képviselőtársaim, hogy milyen, esetleg tettelegességgel fajúló rendbetételre kerül sor itt, a Ház falai között, amit én el sem tudok képzelni.

Tehát én azt gondolom, hogy ez teljesen rossz irányba viszi a tárgyalási folyamatot, és van itt egy

törvény, amelynek a betartása - ahogy azt a felszólalásomban is mondtam - ellenzéki és kormánypárti képviselőkre, mindenkire kötelező, amennyiben a parlament elfogadja, az Országgyűlés elfogadja. Lehet ezt kritizálni, ugyanakkor én azt gondolom, hogy a betartására mindenkinek figyelni kell.

(8.50)

Az ország tekintélyét tehát, mint említettem, csak az tudja helyreállítani, ha sem a jobb-, sem a baloldalon nincs trágár beszéd, nincs rendbontás, nincsenek durvaságok, tehát egy kulturált, országgyűlési képviselőhöz illő magatartás tanúsítása valósul meg. Itt azonban meg kell állnom egy pillanatra, mert a mai napon, vagyis a mai éjszaka folyamán, a hajnal folyamán nagyon sokszor elhangzott olyan beszéd, amely magát a házelnököt, illetőleg magát a miniszterelnök urat tüntette fel olyan színben, amely énszerintem rendkívül méltatlan volt a hozzászólóktól, és én azt hiszem, nyugodtan állíthatom azt, hogy még a személyiségi jogait is sértette.

Itt azonban szeretném felhívni mindenkinek a figyelmét arra, hogy óvakodjon ettől, annál is inkább - és ezt ne vegyék tőlem egy olyan felszólításnak, amely esetleg bántóként jelenik meg -, hiszen Magyarország Alaptörvényének VI. cikke a következőt tartalmazza: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.” A személyes adatok védelmét taglalja aztán tovább ez a szakasz, ugyanakkor ki kell mondjam, hogy az emberi jogok egyetemes nyilatkozata, valamint az emberi jogok európai egyezménye is ugyanezeket a szabályokat tartalmazza, és ezek szinte egymásra épülnek. Tehát én rendkívül méltánytalannak tartom azokat a megszólalásokat, amelyek itt a mai ülésnapon elhangzottak, csak azért, hogy valamit mondjanak, nem tudtak mást tenni, mint megpróbálták a miniszterelnök urat és házelnök urat kedvezőtlen színben feltüntetni. Én arra kérem a képviselőtársaimat, hogy a jövőben ettől tartózkodjanak.

Még ehhez tartozóan elmondanám azt, hogy sokan sérelmezték a házelnök úrnak a fegyelmi jogkörét. Elöttem is itt van, amit ellenzéki képviselőtársam is bemutatott vagy felolvasott, az a felsorolás, amely Albániától egészen Ukrajnáig, mivel egy ilyen sorrendben van felsorolva sok-sok oldalon keresztül, minden országot bemutat, bemutatja, hogy mit tekint fegyelmi vétségnek. Fegyelmi vétség például a Ház rendjének súlyos megsértése, házelnök vagy Ház döntési végrehajtásának megtagadása, obszcén kifejezések, a ház rendjét, a házszabályt sértő viselkedés. Végigmehetünk rajta Albániától Hollandián, Horvátországon, az Egyesült Királyságon - erről már beszélünk -, Németországon keresztül, ezt mindenhol részletesen taglalja ez a kimutatás, és a fegyelmi hatáskör minden esetben a Ház elnökének a hatáskörébe van

utalva, ő fogja meghatározni azt, hogy milyen mértékű az a jogsértés, amelyet a képviselő magáról megfélelkezve elkövetett, és nem méltó a Ház működési rendjéhez, illetőleg ahhoz a magatartáshoz, amelyet tanúsítania kellene.

Úgyhogy én nem látom azt a rendkívüli problémát, amit itt a képviselőtársaim felvázoltak. Egyetlen dolog biztos: mindenkinek át kell gondolni, hogy mikor mit csinál, és ha csak azért hangoznak el ezek a különböző, sokszor nagyon éles és nagyon méltatlan kifogások a törvénytervezettel vagy -módosítással kapcsolatban, mert önök mintha ezt a trágár beszédet akarnák a napi egymás közötti beszélgetési stílus részévé tenni. Én viszont azt gondolom, hogy ezt mindenáron meg kell akadályozni, hiszen egy kulturált viselkedési formába és egymás közötti beszédbe, illetőleg a törvényekről szóló társalgás folyamatába ez nem illik bele, nem illik az Országgyűléshez, és tetszik vagy nem, az Országgyűlés méltóságát sérti.

*(Szilágyi Györgyöt a jegyzői székben
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

Még néhány gondolatot szeretnék elmondani. Azt hiszem, Boldog István képviselőtársam már nincs itt. *(Közbeszólás: De, itt van.)* Elhangzott a 2006-os gyurcsányi brutalitás, ami megtörtént Budapesten. Én mindenkinek csak azt javasolom, hogy a Balsai-jelentést vegye elő. A Balsai-jelentést tárgyalta az Országgyűlés, elfogadta, bárhol elolvasható, és abból mindenki, aki esetleg kételkedik a 2006-os eseményekkel kapcsolatban és annak a brutalitásával kapcsolatban, mindent elolvashat és megtudhat.

Kunhalmi Ágnes képviselő asszony annyit mondott nekem, hogy szeretne olyan jogokkal élni, mint ami engem korábban megilletett. Én egy törvénytisztelő állampolgár voltam még mielőtt '98 előtt bekerültem a parlamentbe, azt követően pedig különösen. Engem semmi különösebb jogok nem illettek meg, mint a törvények betartása, mert én így tanultam és így nőttem fel, jogászként meg különben is rendkívüli módon kényes vagyok erre. A házszabály azonban - képviselő asszonynak mondtam volna - tételeken meghatározza azokat a jogokat, amelyek a képviselőt megilletik; ez megillette korábban is, megilleti ma is, itt az interpelláció, a kérdésfeltevés, ugyanakkor lehetősége van a képviselőnek természetesen, hogy az állami szervek esetében érdeklődjön, kérdést tegyen fel. De azért az mégsem járja, hogy valaki beront valahová, teljesen mindegy, legyen az egy vállalat, vagy legyen egy média, akár a rádió vagy a Magyar Televízió. Az ember úgy szokott elmenni bárhova, hogy felhívja, bejelentkezik, elmondja, hogy miért szeretne jönni, ugyanakkor a cég, illetőleg a média vezetőjének kötelessége a képviselőt fogadni, rendelkezésére állni, és természetesen az üzem zavarását maximumán ki kell iktatni ebben a látogatási körben.

Végezetül pedig Tordai Bence képviselő úr is megszólított. Én szeretném mondani neki, hogy nem kell aggódnia képviselő úrnak. Nem kell aggódnia

képviselő úrnak a Fideszért, és nem kell aggódnia a Fidesz-KDNP-szövetségért, annál is inkább, mert tudomásul vettük azt, hogy a választópolgárok néhány városban, a fővárosban, néhány településen másképp gondolkodtak. Mi mindenképpen ugyanúgy meg fogjuk találni a kapcsolatot a településen élő képviselőkkel, polgármesterekkel, és amennyiben lehetőségünk van, természetesen támogatjuk a térség fejlődését. Ugyanakkor az nem igaz, hogy elvesztettük a választást, mert országosan a Fidesz-KDNP igenis megnyerte a mostani önkormányzati választást, és ebből fakadóan mi rendkívül bizakodóan tekintünk a jövő felé. Természetesen meg fogjuk vizsgálni, hogy milyen hibákat követtünk el, ezeket korrigálni fogjuk, de továbbra is ugyanazt a gazdaságpolitikát, családpolitikát és az időskorúak támogatásával kapcsolatos elképzeléseinket és munkaterveinket fogjuk megvalósítani, mint ami a programunkban és az elképzelésünkben volt a választások idején.

Ugyanakkor még azt is mondanám Tordai Benecének - hiszen valószínű, hogy elfelejtette -, hogy 2010-től Magyarország egy felívelő pályán van. 2010-ben egy olyan, csőd szélén álló országot vett át a polgári kormány, amikor a 2010 előtti választásoknál a magyar emberek, a magyar választópolgárok mondták azt, hogy igenis elég volt, elég volt abból, ami az azt megelőző 8 évben történt. Ekkor került az ország egy olyan helyzetbe, amikor lépésről lépésre, választásról választásra mindig kétharmados többséggel - amit mindig nagy alázattal és tisztelettel megköszöntünk - próbáltuk az országot olyan helyzetbe hozni, hogy eljutottunk erre a pontra, ahol éppen most vagyunk, ahol is egy felívelő gazdasági növekedésről beszélhetünk, és ez a gazdasági növekedés teszi lehetővé azt a támogatási rendszert, életpályamodellek kidolgozását, amelyekkel szeretnénk a magyar polgárok életét, a magyar emberek, a magyar családok életét megkönnyíteni és boldogabbá tenni.

Én azt gondolom, hogy ezt a munkát fogjuk tovább folytatni mindenáron, nem fogunk megtorpanni, bármilyen kritikával illetnek minket, és nagyon igaztalanul, mert ami itt elhangzott, az rendkívül bántó és sértő volt. Tehát töretlen az az elképzelésünk, hogy azt, amit megígértünk a választási kampányok során, végre is fogjuk hajtani. Én ennyit szerettem volna elmondani.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(9.00)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Üdvözlöm önöket. Tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy függetlenül attól, hogy az elfogadott napirend szerint most, november 21-én, csütörtökön 9 órakor más napirendi pont tárgyalása kezdődne az elfogadott napirend szerint, a házszabály ezt felülírja. Így a jelenleg is folyó előterjesztés elnapolására nincs mód, és ez nem is történik meg.

Ennek megfelelően megadom a szót kétperces felszólalásra Csenger-Zalán Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz képviselőjének. Parancsoljon!

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Harangozó képviselőtársunk egy technikai kérdésben kérte a véleményünket, egész pontosan azt kérte, hogy mondjunk megoldást arra, hogy majd a kitiltott képviselő helyett hogyan lehet szavazni. Nos, azért erre ma is vannak megoldások, hiszen ha valakinek nem működik a szavazógépe, akkor kézfelemeléssel tud szavazni, de ennél azért egy fejlettebb módszer is lehetne, hogy a saját nevében szavaz a szavazógéppel a megbízott, és mondjuk, egy zöld, sárga és piros tárcsa felmutatásával meg a helyettesítésként. De a XXI. században, azt hiszem, abban egyetérthetünk, hogy egy hordozható, wifis rendszer három gombbal is megoldás lehet. Tehát azt hiszem, hogy emiatt nem kell agódnunk.

Nagy Csaba képviselőtársam említett az önök ellenzéki összefogásának a hatalomba kerülése kapcsán egy pécsi példát, jelesül azt, hogy ott azonnal megszüntették az interpelláció intézményét. Én ehhez azt tenném hozzá, hogy Budaörsön Wittinghoff Tamás első dolga az volt, hogy a bekerült fideszes képviselőknek még bizottsági helyet sem biztosított.

Végezetül engedjék meg, mivel olyan sokszor beszéltek itt önök arról, hogy diktatúra van, hadd mondjam azt, hogy diktatúrában az ellenzék vagy az utcán, vagy a börtönben van, de nem a parlamentben. Ezt természetesen nem én mondom, hanem Winston Churchill. Én nagyon örülök annak, hogy kedves ellenzéki képviselőtársaimmal immár több mint 24 órája itt beszélgethetünk, itt vitatkozhatunk, szabadon mindenki elmondhatja a véleményét. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Normál szót kérő képviselők felszólalásával folytatjuk a munkánkat. Szabó Sándor képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Újra itt. Én ugyan elmentem háromnegyed egykor, de újra itt vagyok. 9 órakor már egy új napi-rendi pontban lennék érdekelt, de természetesen ez a vita is nagyon érdekel, és nagyon komolyan figyeltem képviselő asszony hozzászólását ebben a témában.

Csak egy megjegyzést szeretnék tenni az ország gazdasági helyzetének állapotára, mert Mátrai Márta képviselő asszony is kitért rá. A Bajnai-kormány után az ATV-ben az ön miniszterelnöke, Orbán Viktor nyilatkozta, hogy alapvetően a magyar gazdaság állapota jó, tehát azt a csődközeli állapotot felesleges vizionálni, amit akkor tetszett mondani.

De hogy akkor a mostani törvényhez hozzászóljak, képviselő asszony, tudja, az a baj, hogy ön úgy vizionálja önöket és bennünket - és ezt nagyon sokszor elmondta a hozzászólásában -, hogy mi vagyunk a rosszak, önök pedig a jók. Nagyon sokszor figyeltem,

hogy mit tetszett mondani: önök azok, akik egyébként megbontják a parlament tekintélyét, önök azok, akik nem tudnak kulturáltan viselkedni, önök azok, akik nem tartják be a házszabályt, és még sorolhatnám; de olyat nem tetszett mondani, hogy önök egyébként mindenben a házszabály rendelkezéseinek megfelelően tetszenek eljárni.

Én 2014 óta vagyok képviselő, az én hozzászólásaim ebben a Házban, azt gondolom, hogy mindig tisztességesen, korrekten folytak le. Az én hozzászólásaim ebben a Házban elsősorban szakmai jellegűek voltak. Az én hozzászólásaim ebben a Házban mindig a másik iránti tisztelet felé irányult. És tudja, képviselő asszony, amikor azt tetszik mondani, hogy itt felesleges beszédnek van helye, akkor én meg elmondom azt, hogy ha nem is megyek vissza a kommunista időkhöz, azért elmegegyek 2010-ig, és egészen addig, amíg az egymás iránti kölcsönös tisztelet nem lesz meg, addig önök hozhatnak bármilyen szabályt, ebben a Házban sem és az utcán sem fog ez a helyzet változni.

Az önök miniszterelnöke egy óriási bűnt követett el, ez pedig nem más, mint hogy a társadalmat megosztotta. Eljutottunk addig, hogy az ebédnél, a baráti társaságokban nem lehet politikáról beszélni, mert ha politikáról beszélünk, akkor előbb-utóbb annak veszekedés lesz a vége. Képviselő asszony, ha meg tetszik kérdezni tíz embert, abból kilenc ember az önök pártját fogja mondani, ha azt tetszik kérdezni, hogy tessenek már mondani, a megfélemlítésről, a gyűlöletkeltésről, a megalázásról melyik párt jut az eszébe. *(Mátrai Márta közbeszól.)* Ezt, képviselő asszony, tessék tesztelni, ez sajnos így történik. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiban.)*

Én ebben a Házban mindig szakmai kérdések mentén vitáztam. Amikor elkezdődik a hozzászólás bárki részéről, én mindig azt kell hogy meghallgassam, hogy mi történt az elmúlt nyolc évben, meg most már kilenc évben, mert most már 2019-ben vagyunk. Miért nem lehet akkor azokra a kérdésekre - mert szakmai kérdések - válaszolni? Én már voltam itt sorosista, kommunista - nem is éltem még abban a rendszerben -, hazaáruló, és még sorolhatnám, hogy mi. Akkor önök az én méltóságomat tiszteletben tartják? Akkor hogy van ez? Mi vagyunk azok, akik egyébként óriásplakátokon milliárdokért gyűlöletet hirdtünk, képviselő asszony? *(Tessely Zoltán közbeszól.)* Tessék, képviselő úr, ez így normális? Ön engem most ezzel megtisztelt, hogy beszól és idekiabál nekem? *(Közbeszólások a kormánypartok soraiban.)* És akkor tetszenek jönni ilyen szabályozással, hogy mi egyébként tartjuk be azt, amit önök itt szigorúan ránk rónak - még bólogat is képviselő úr, ezzel egyébként csak engem igazol -, de önöknek nem kötelező.

És tetszik tudni, minden fronton ezt tetszenek játszani. Önöknek tulajdonképpen ebben az országban minden megengedett, azoknak az embereknek, akik egyébként hasonló mértékben, lehet, hogy lényegesen több szavazót képviselnek, bár kevesebb számban vannak jelen a parlamentben, mert az önök választási

rendszerre sajnos ilyen igazságtalan, azoknak meg tulajdonképpen semmit nem szabad. Akkor ez micsoda? Kettős mérce? Lehet ilyeneket csinálni, képviselő úr, meg bólogathat arra, hogy egyébként bennünket meg kell rendszabályozni, de tessenek már arra is gondolni, hogy egyébként mi vezetett el ideig. Miért jutottunk el ideig?

Én is jegyző vagyok, ugyanazt a kérdést föl tudom tenni, amit Hiszékeny képviselőtársam. Nem tudok egyszerre két helyen lenni. Ha bizottsági ülésen kell lennem, és jegyzősködnöm kell, akkor melyiket válasszam? Akkor én majd büntethető vagyok. Pedig egyébként én is eleget akarok tenni az országgyűlési képviselői kötelezettségemnek. Hol legyek? Ott üljek majd fenn vagy menjek bizottsági ülésre? Ki fogja azt megmondani, hogy egyébként nekem melyik helyen kell lennem? És még lehetne sorolni, de nem akarom, mert egyébként tényleg le kellene zárni a vitát.

Azért, képviselőtársaim, tessenek azon elgondolkodni, hogy az a szabályozás, amit most egyébként önök elének tettek vagy a Ház elé hoztak, nemcsak azért van, mert mi így viselkedünk, hanem azért, mert önök gerjesztették azt, és önök kényszerítettek abba a helyzetbe, hogy ilyen és ehhez hasonló viselkedés vagy stílus alakuljon ki a parlamentben. Ha önök minden vitát ellehetetlenítenek, ha önök mindent megtagadnak tőlünk, és egyébként joggal elvárják tőlünk a választók, hogy itt képviseljük az ő jogait, akkor kérdezem: milyen mozgásteret biztosítanak számunkra? Tessenek ezen elgondolkodni, és akkor lehet olyan szabályozásokat hozni, amiket önök most akarnak tenni. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hajdu László képviselő úr, DK.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Előterjesztők! Én egy picit aludtam, mert egy óra előtt hazamentem, és kilenc órára jöttem a mai napirendi pontok megtárgyalására. Én a tegnapi vitában nem vettem részt, nem szóltam hozzá, pedig lett volna pár dolog, amihez akkor kellett volna; most nem tudok kapcsolódni máshoz, mint amit itt hallottam pár percben.

A háznagy asszony gondolatai, amiket tegnap este tetszett mondani, azt hittem, az egy megoldás lesz, mert az viszonylag összefogott volt, és békélen hangot ütött meg.

(9.10)

Én még azt is vártam a végén, hogy: megdádázunk benneteket, pár órát vitatkoztunk, csináljunk egy próbát, és hagyjuk ezt a törvényt. Szavamra, valami ajánlatot éreztem ki abból a hangnemből, de most látom, hogy egy egész éjszakai vita után nem ott tartunk.

Valami olyasmi történik, mintha ez nem a parlament, nem a törvényhozás háza lenne, hanem egy

óvodában lennénk, ahol vannak kiscsoportosok, vannak a középsősök, meg vannak a nagycsoportosok. A nagycsoportosok oktatják a középsősöket, akik majd aztán lesznek nagycsoportosok; és mi vagyunk a kiscsoportosok, hogy hogyan kell kanalat fogni, villát fogni, szalvétát rakni, hogyan kell megteríteni, tanuljuk ezeket a dolgokat. Egy ilyen oktatásban van itt részünk, tehát tulajdonképpen ovisnak néznek itt bennünket ezen az oldalon.

Ötödik ciklusban ülök az Országgyűlés házában, mindig egyéni körzetben megválasztott képviselőként. Ez azt jelenti, hogy elég sokat koptattam ezeket a padokat, de ilyen előterjesztést egyetlen alkalommal se tárgyaltunk. Tanácstalan is vagyok, hogy ez milyen műfaj, mi is ez, amit most tárgyalunk. Annak idején a legelső házszabály-módosításon is részt vettem, és azt gondolom, hogy egészen békés együttműködés volt.

Elhangzott tegnap este is, meg most itt reggel is már, hogy vannak a parlamenti szentek, és vannak a parlamenti gonoszok. Az elhangzottak alapján mi vagyunk a parlamenti gonoszok, akik a Ház méltóságához képest... A méltóságról tegnap este itt hosszú-hosszú érvelés hangzott el, megtörtént esetek hangzottak el arról, hogy a Ház méltóságát ki is sérti meg igazán, de a Ház méltóságának az igazi bizonyítéka maga az a házszabály, amivel mi dolgozunk. De bármi le van írva, azt emberek fogják végrehajtani, és emberek fogják megtölteni tartalommal, akkor is, ha ilyen óvodás módszerrel a dadus néni és a dadus bácsi majd fog fölöttünk dönteni. Tehát mi a sötétséget képviseljük, önök pedig a világosságot. Azt gondolom, hogy ennek a világnak vagyunk most itt a részesei.

Ez a bizonyos október 13-ai választás nagyon sokszor elhangzott. Vita van azon, hogy nyert valaki október 13-án vagy veszített, de ha azt vesszük, hogy ezzel a mai estével ki nyert és ki veszített, akkor ez a kérdés nagyon megoszlik a sajtóban és a médiában. A négyszázegynéhány kormányközeli média nyilván fog ontani erről híreket, és az a három vagy négy baloldalinak kinevezett média is mond valamit, de nekünk itt, ebben a Házban magunknak kell konszenzusra jutni.

Mint említettem, nem tegnap óta ülök itt a sorokban a parlamenti sportkör tagjaként. Most ugyan nem léptem vissza, mert időközben azért eltelt az évek, és ma nem tudnék teniszezni, nem tudnék a teniszszakosztályban részt venni. A futballesapatnál viszont 16 évig a Fidesz és az akkori MSZP, akkor nem volt ilyen sok párt, ez a két frakció adta a nagypályás és a kispályás futballmérkőzések csapatait.

El tudnak most önök olyat képzelni, hogy háromszázvalahány mérkőzést játszottunk le együtt? Ebbe a kispályásokat is beleértem és azokat a tornákat is, amikor egy nap három vagy négy mérkőzést kellett játszani, és jártunk Londonban, Párizsban, Berlinben, nem sorolom, szinte mindegyik fővárosban, és nagy stadionokban játszottunk mint parlamenti csapat, olyanokban, amiket nem is láttunk korábban. Együtt, a fideszes frakció focistái és együtt az ellenzék focistái.

És aludtam egy szobában fideszes szobatársal - el lehet ezt most képzelni? -, vagy egy autóval mentünk a 200-300 kilométerre lévő, mondjuk, bratislavai stadionba, fideszes és ellenzéki. *(Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: Pozsony!)* Nincs kommunikáció egymás között. Ez a házszabály meg fogja ezt oldani, hogy lesz beszélőviszony? Még inkább egy ék van beütve, úgy gondolom, tehát nem lehet elképzelni, hogy olyan viszony alakulhasson ki, hogy ebben a Házban a törvényhozók beszélgetnek egymással, nemcsak a parlament ülésén, nemcsak bizottsági ülésen, hanem a szabadidejükben, amikor egymás választókerületében elmentünk falunapra, elmentünk a jász napokra, mentünk a borfesztiválokra, sok olyan tornára, amik a települések hagyományait erősítették, közösen, együtt.

Ezt csak azért mondom el, hogy ilyen légkör működött a parlamenti képviselők között, és ez ma nem képzelhető el. Női kórus, amikor vegyesen mind a két oldalról a hölgyek kórusban énekelgettek, illetve férfiak is énekelgettek benne néhányan. Ez a világ volt ebben a Házban nem is olyan régen, a rendszerváltást követően, és most az a világ van, hogy próbálok előre köszönni, bár nem vagyok fiatal ember, hogy a fiatalabb képviselő észrevegyen, vagy visszaköszön, vagy nem. És azt nem mondom, hogy milyen az arány.

Tehát azt hiszem, amikor azok a plakátok, amik most október 13. előtt megjelentek Budapesten, hogy a bohócok, az alkalmatlanok és az alkalmasok között lehetett választani, és ott voltak a bohócok, azok a nem alkalmasak, tehát az egész városban botrányt keltett ez a fajta plakát. Az is, ami ma itt zajlik, zajlik már több órája, talán tíz órája, vagy elhangzott, hogy 24 órája, nem tudom, hogy hány órája folyik ez a vita, ez a vita majdhogynem értelmetlen, és azért van ez a hosszú vita, mert kiobbantottunk egy ilyen önálló képviselői indítványt, amire a kormány persze nem kíváncsi, a házelnök nem kíváncsi, hiszen nincs is jelen. Lehet, hogy a megrendelők, éppen azok nincsenek itt jelen, akik megrendelték, hogy képviselői önálló indítványként tárgyaljunk egy ilyen. Nyilván ezért semmilyen egyeztetés nem történt ezzel az oldallal. Egyeztetés nélkül ülünk, akár 24 órát is vitatkozunk, és majd a megrendelők megkapják ezt a törvényt, ami alapján szankcionálnak bennünket, mint az óvodásokat.

Elhangzott egy olyan megjegyzés, amire muszáj vagyunk egy reagálást most reggel megtenni, mint annak idején ennek a szemtanúja, ez a gyurcsányozásból a 2006-os, az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulójának megünneplése, ami katasztrofálisan nézett ki. Varju László képviselőtársam itt előttem a közmédiába próbálkozott bemenni, és ebből volt probléma, hogy élni akart a képviselői joggal. 2006-ban tűzharcban, szó szerint kódobálók tűzharcában, rendőr hölgyek és rendőrök a lépcsőn védekeztek, próbálták a közmédiát védeni. A Hír TV egyenesben közvetítette, lehetett látni. Én kicsit közelebből néztem, hogy mi zajlik. Szedték fel a kis kockaköveket. Akkor a burkolat tízszer tízes bazalt kis kockakő volt,

ezzel dobálták a rendőröket. Olyan mennyiségű dobáló volt, hogy a végén megadták magukat a rendőrök, és elfoglalták a közmédiát, a tömeg betódult a közmédiába. Itták a kávé, ez-az eltűnt. Mit csinált a kormánypárt? Volt egy 24 órás vita és retorzió, és hozzá kell tegyem, hogy felismerhető arcok jelentek ott meg.

(9.20)

Név nélkül, de konkrét nevet is lehetne mondani, a saját kerületemből a Fidesz egyik önkormányzati képviselője, személyesen láttam. Tehát azt gondolom, hogy ennek a 2006-os eseménynek a visszaemlégetése elég nagy szégyen, ha hozzáteszem, hogy égették a szolgálati gépkocsikat, lángolt mindent. Hol van ennek a közmédiának a meglátogatása ahhoz, ami mostanában történt, 2018-ban? És hol van ahhoz, amikor végig a Bajcsy-Zsilinszky úton a kukákat égették, és dobálták szanaszéjjel? Hol van a Kossuth tér több héten át történő elfoglalásához, amikor valami iszonyatos állapotok uralkodtak, vagy a kordonbontáshoz? Tehát ehhez képest az akkori kormánypárt ilyen dádát és vizsgálatokat nem végzett el *(Koncz Ferenc: Csak lövettek...)*, úgy gondolta, hogy ez is a demokrácia része. Most az, hogy itt történtek olyan események, amikkel egyet lehet érteni vagy nem lehet egyet érteni, de ezt a fajta... *(Koncz Ferenc: Máriusz meg képen vágta magát...)*

A kapusunk volt egyébként, aki most bekiabált, annak idején abban a futballcsapatban, és jó kapus volt, azt hozzá kell tegyem. Volt polgármester is, kollega is, és képviselőként ő is itt van, tehát régen ismerjük egymást, meg is teheti, hogy beszél, és nem is sértdöm meg érte, de azt hiszem, hogy nekünk nincs mit egymás szemére hányni. Ha Szilágyi képviselőtársam tegnapi felsorolását figyelembe veszem, hogy mi méltó ehhez a Házhoz, akkor ebben a Házban mind a két oldalon történtek olyanok, amit akár olyannak is minősíthetünk, hogy nem méltó ehhez a Házhoz.

Tehát most az egyik oldalnak, amelyik ugyanúgy elkövetett dolgokat, mint a másik, abból a többségből, hogy kétharmados felhatalmazást kaptak, nem a szerénység, nem a feladat iránti alázat, hanem a hatalmam megmutatása jött itt ki.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Azt gondolom, hogy ha meg is szavazzuk ezt a törvényt, mi fog változni kettőnk, a két oldal viszonyában? Mi fog változni? A gyűlöletet tovább keltettük. Egy ilyen méltatlan előterjesztés után, azt gondolom, hogy törvénytörő reakció az, ami itt most történik. Nincs erre szüksége se ennek a városnak, se a törvényhozásnak, és leginkább nincs a demokráciának, a demokratikus Magyarországnak.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem itt minden frakciónak, amelyik jelen van a magyar Országgyűlésben, mindenkinek az a célja, hogy a Ház méltósága megőrzésre kerüljön, és senki sem akarja azt szándékosan felborítani.

Itt nem azzal van a baj ezen törvény kapcsán, hogy ezt kívánják szankcionálni, és nagyon komoly szankciókat helyeznek kilátásba. Néha nézzük a tévében, hogy mik történnek bizonyos országok parlamentjeiben, az ukrán parlamentben vagy az ázsiai parlamentekben, és igenis látjuk azt, hogy van, ahol tömegverekedés tör ki az országházban, és ütik egymást. Van, ahol súlyos sérülések is vannak, van, ahol már géppisztolysorozat is elhangzott, és nyilván senki, egyikünk sem, szerintem nincs egyetlenegy ember sem ebben az Országházban, ebben az Országgyűlésben, aki szeretné, hogy mi is címoldalra kerüljünk a világsajtóban vagy az európai sajtóban, hogy mi is ott szerepeljünk a parlamenti botrányok sorában. Nem akarja ezt senki.

De mégis itt van egy törvény, amely nagyon súlyos szankciókat hoz. Hogyan jutottunk el ideig? Itt valóban az előttem felszólalók közül is sokan elmondták és említették azt, hogy jó lenne, ha a Fidesz-KDNP-frakció is önvizsgálatot tartana, mert nyilván nem azért állnak fel emberek és tesznek ki olyan táblákat, amik esetleg nem ideillők, mert éppen ilyen kedvük van, hanem valamik ezt kiváltották. Tehát akkor, amikor önök sorban nem tartják be a parlamenti műfaj szabályait, amikor itt elhangzanak a kérdések, az interpellációk, milyen válaszokat kapunk azokra? Cinikus, hazug, teljesen oda nem illő, teljesen másról szóló, szándékosan az ellenzék képviselőit felboszszantó dolgokat, és ne haragudjanak, de meg kell mondanom, hogy ebben miniszterelnök úr is sajnos partner, amikor kérdésre úgy válaszol, hogy: boldog karácsonyt kívánok. Tehát ez egy olyan parlamenti műfaj, ahol elméletileg mindenkinek be kellene tartania a szabályokat, és azoknak megfelelően kellene eljárni. És akkor, amikor sorozatban nem ezt tapasztaljuk, és önök, kihasználva azt az erőfölényt, hogy kétharmaddal bírnak a magyar Országgyűlésben, és semmibe nem tekintik az ellenzékét, semmibe nem nézik, és megkapjuk ezeket a cinikus, semmitmondó válaszokat, akkor persze, hogy az emberekben felmegy a pumpa, és valóban néha olyan dolgok fordulnak elő, ami oda nem illő.

És azt is meg kell érteni, hogy ha nincsenek parlamenti eszközök, amikor úgy érzi egy frakció, hogy valami olyan súlyos döntés van, aminek nem lenne szabad Magyarországon megtörténnie, mint például a földtörvény volt, akkor igenis a Jobbik egy radikális lépést tett, és ilyenek, amellet, hogy erőszak semmilyen formában nem történt, megtörténhetnek a magyar Országgyűlésben.

És ha már itt tartunk, hogy erőszak alkalmazása. Azt is láttuk, hogy a házelnök úr a büntetést nem mindig akként osztotta ki, mint ami adott esetben egyenes

arányban állt a cselekmény elkövetésével. Például olyan esetekre mondom, hogy ez már az erőszak megvalósult magatartása, erőszakos magatartás volt, és aszerint osztotta ki a büntetést, amikor semmilyen erőszak nem történt, sem dolog elleni erőszak, sem személy elleni erőszak nem történt semmilyen formában. Azt látjuk ilyenkor, ebben az esetben, hogy politikai ellenfelek ülnek egymással szemben. Hangsúlyozom: ellenfelek. És akkor, amikor valakinek a magatartásáról, egy ellenzéki képviselő magatartásáról a politikai ellenfél fog dönteni, akkor nem biztos, hogy ez egy elfogulatlan döntés lesz, és én állítom, hogy voltak ilyenek, amikor nem elfogulatlan döntés született.

Ezért sem tartom jónak azt, hogy amikor ekkora büntetéseket hoznak fel egy törvényjavaslatban, mint amikor ebben is szerepelnek, akár az egyévi fizetés megvonása, a kitiltás hosszabb időre a Házból, a Parlamentből, az Irodaházból kitiltás, ezek rendkívül súlyos büntetések, és akkor, amikor egy elfogult személy fog ebben dönteni, akkor nem biztos, hogy jó döntés fog születni.

Még egyszer hangsúlyozom, itt mindenkinek érdeke az, hogy a Ház tekintélyét megőrizzük, a Ház méltóságát megőrizzük, de itt azért önöknek is partnernek kellene lenni abban, hogy akkor, amikor egy ilyen súlyos büntetés születik, és meg lehetne azt a hárt húzni, hogy amikor egy súlyos büntetésről van szó, akkor nem a házelnök fogja meghozni a döntést, hanem egy fölötte álló szervezet, amelyikbe minden frakció delegál egy-egy személyt, és ők fogják meghozni azt a döntést. És amikor konkrétan le van szabályozva, le van írva az, hogy milyen cselekményért milyen büntetés jár, akkor nyilván, még akkor is, ha a saját frakciójából van valaki, akkor nem tudja azt tenni, hogy elkövette, nem követte el, meg kell állapítani, hogy elkövette, és akkor a büntetést is ki lehet szabni, és akkor mondhatjuk, hogy egy elfogulatlan szerv fogja kiszabni azt a büntetést.

De számos probléma van ezzel a jogszabállyal ezen túlmenően is. Én úgy érzem, hogy képviselői alapjogokat, alkotmányban biztosított, az Alaptörvényben biztosított alapjogokat is sért ez a törvény, mégpedig súlyosan. Hiszen aki ki van tiltva, az nem élhet a szólás, a felszólalás szabadságával, nem nyilváníthat véleményt, sőt még a szabad mozgásában is korlátozva van, hiszen ide nem jöhet be. Tehát ez súlyosan érinti az országgyűlési képviselő jogait.

(9.30)

Kérdezem azt, hogy akkor, amikor egy országgyűlési képviselőt ide a magyar nemzet tagjai delegálnak, a magyar választópolgárok összessége delegálja ide azt az országgyűlési képviselőt, van-e joga egyetlen embernek megvonni azokat a jogokat, amelyekkel a magyar nemzet ruházta fel azt az illetőt. Van-e joguk arra, hogy arra a négyéves időtartamra, amíg egy országgyűlési képviselő mandátumot szerzett, arra az időtartamra bármelyik személy itt Magyarországon korlátozza a nép által jogokkal felruházott személyt?

Én azt mondom, hogy ez teljesen egyértelmű, hogy nincs. Itt nem lehet egyenlőségi jelet vonni a között, hogy egy munkahelyen vagyunk, és a munkahelyen a munkaügyi főnök indíthat egy fegyelmi eljárást, a fegyelmi eljárásban bizonyos szankciókat alkalmazhat a munkavállalóval szemben, mert az egy munkaszerződés alapján létrejövő jogviszony, ami alapján van egy főnök-beosztotti jogviszony, de az országgyűlési képviselők, ez egy teljesen más jogviszony. Itt a magyar néptől, a választópolgárok összességétől származik az országgyűlési képviselő joga, hogy részt vegyen a parlament ülésein, és ezáltal véleményem szerint vele szemben ilyen szankciókat alkalmazni semmiféleképpen nem lehet.

Extrém esetben nyilván az is előfordulhat, hogy egy egész frakciótól vonják meg, akár 30 napra, akár még többre azt, hogy részt vegyen a parlament ülésén, sőt legextrémabb esetben az egész ellenzékét is kitilthatják. És akkor hol fogunk tartani, hölgyeim és uraim, tisztelt képviselőtársaim, akkor lesz egy egypárti parlament itt, és akkor majd keresztülviszünk mindent? És akkor ki fog szavazni és hogyan fog működni, akkor egypártrendszer fog megvalósulni Magyarországon? Ebben a törvényben ennek a lehetősége is benne van, hogy parttalanul lehet alkalmazni majd a büntetéseket, és valakiknek lehet mondani, mert ott el fog sikkadni, másoknál pedig már rögtön durva büntetéseket fogunk alkalmazni? Ez hogyan működik?!

Tehát én azt gondolom, hogy ez súlyosan alaptörvényesértő, és nekem az a legextrémebb benne, hogy önök, akik hoztak egy Alaptörvényt, önök, akik kizárólagosan hozták ezt az Alaptörvényt, hiszen a Fidesz-KDNP tagjain kívül senki más nem szavazta meg az Alaptörvényt, valamennyi ellenzéki képviselő és valamennyi ellenzéki frakció ellenezte az Alaptörvény elfogadását, és éppen önök lesznek azok, akik súlyosan alaptörvény-ellenesen fogják ezt a törvényt elfogadni. Reméljük, hogy nem fogják elfogadni, de ahogy láttuk az eddigi példákat, sajnos nem sok bizalmunk van benne.

De számos extrém dolog van még ebben a törvényben. Hogy lehet rendfenntartót csinálni például a tisztségviselőkből? Hogyan fog ez működni egyáltalán? Tehát egyszerűen nem tudom elképzelni azt, amikor adott esetben az ülést levezető elnök utasítja a jegyzőket, hogy akár fizikai erővel lépjenek fel, és amennyiben nem, akkor majd meg fogják szüntetni a tisztségüket? Egyszerűen elképesztőnek tartom, hogy milyen lehetőségeket tartalmaz ez a törvény.

Én úgy látom, hogy ez a javaslat egyértelműen egy indulatból benyújtott jogszabály, egy olyan indulatból, amelyet kiváltott itt egy táblatartás, kiváltott egy olyan táblafelirat, ami valóban nem idevaló, viszont indulatból nem jó törvényeket hozni. Indulatból soha nem jó döntést hozni, különösen akkor nem, ha egy ország életét határozzuk meg vele. Én azt gondolom, hogy ez egy ilyen indulatból hozott jogszabály, és ezért nincs végiggondolva kellőképpen, ezért sérti a jogállamiságot, és ezért sérti az Alaptörvényt is, ezért

van az, hogy a törvény szerint majd lehetőség lesz a szólásszabadság, a véleménynyilvánítás szabadságának a megvonására.

Másik extrém dolog, amikor... - a szabályozás szerint mindig úgy volt, hogy az állami intézményekben az országgyűlési képviselők korlátozás nélkül bemehettek. Kicsit úgy érzem ebből a szabályozásból, ami ebben a törvényben van, mint hogyha a Fidesz-KDNP sajátjaként kívánna rendelkezni ezekkel az intézményekkel. Nyilván ez a szabály az ellenzéki képviselők szabad mozgását próbálja akadályozni azzal, hogy ne tudjanak bemenni olyan intézményekbe, ahova ők nem szeretnék, ha bejutnának az ellenzéki képviselők.

Én azt gondolom, hogy ez is egy durva szabály, és azt is látom, hogy itt a demokrácia 2010 óta folyamatosan felépítésre kerül ebben az országban. *(Koncz Ferenc: Mert előtte annyira tökéletes volt!)* Tökéletes a meglátásom? Igen, jó, köszönöm szépen. Gondolom, ez hangzott el, legalábbis én így hallottam.

Folyamatosan, lépésről lépésre vannak a demokratikus intézmények csorbítva, amelynek egy fontos állomásához jutottunk el most, és én azt gondolom, hogy a diktatúra egyik szintjét lépjük át azzal, hogy az országgyűlési képviselők jogát csorbítjuk, méghozzá azt gondolom, hogy súlyosan csorbítjuk, és az Országgyűlés elnökének viszont parttalan joga lesz arra, hogy bizonyos jogszabályokat hogyan értelmez, széles körű lehetőséget fog adni arra, hogy a törvénnyel éljen, adott esetben akár túlzott szigorral, a saját értelmezése szerint, sokszor konkrétan nincsen megfelelően megfogalmazva az elkövetett cselekmény, és tág jogértelmezést ad ezáltal az Országgyűlés elnökének, hogy a szankciókat alkalmazza. És bizony, azt láthatjuk, hogy akár visszaélészerű alkalmazásra is lehetőség van, amely szintén nem a jogállamiságot szolgálja, amelyik szintén nem azt szolgálja, hogy visszalépünk a demokrácia irányába a diktatúrából.

Mindezek alapján én azt gondolom, hogy ez a törvény elfogadhatatlan. Nem véletlenül váltott ki nagyon komoly ellenkezést minden ellenzéki pártból és minden ellenzéki frakcióból, és nem véletlen az, hogy így próbálunk ma itt - meg már tegnap is - jelentőséget adni ennek az ügynek, hogy lássák azt, hogy igenis mi kiállunk azért, hogy a demokratikus jogaink megmaradjanak, és ne csorbuljanak az ellenzéki jogok. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csárdi Antal képviselő úr, LMP.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azzal kell kezdenem, hogy sajnos háznagy asszonynak nincs igaza, ő téved. Sajnos ő már hazament, de azt tudni kell, hogy itt volt egész éjjel, és gyakorlatilag 24 órán keresztül részt vett a mai vitában, de ő azt mondta, kizárt dolog, hogy erőszakot fog bárki alkalmazni ez alapján a törvény alapján. Ez sajnos nemhogy nem kizárt, hanem

egy hónapja sincsen szinte, hogy megtörtént a fideszes képviselők részéről. És az most teljesen mindegy, hogy a fideszes képviselőknek jogos volt-e a felháborodásuk vagy sem, megtörtént, és hogy megtörtént, azt igazolja a Ház döntése, hiszen Kövér László elnök úr bírságot szabott ki ezekre a fideszes képviselőkre. És azt gondolom, ha ez megtörtént egy hónappal ezelőtt, akkor semmi sem zárja ki, hogy most, hogy gyakorlatilag egy felhatalmazásszerűség van ebben a törvényjavaslatban, megint meg fog történni.

Merthogy arról van szó, hogy ebben a törvényjavaslatban olyan problémák vannak, amikre - bár, ha jól emlékszem, este 11 óta tárgyaljuk ezt a törvényt, és én személyesen tettem föl háromszor ezt a kérdést - senkinek nem sikerült válaszolnia. Mert az alapkérdés az - és főleg az előterjesztők felé nézek -, hogy milyen garanciákat tudnak azzal összefüggésben nyújtani, aminek lehetőleg benne kéne hogy legyen a törvényben, hogy azokat a kritériumokat, amikről egyértelműen látszik, hogy szubjektív elemeket tartalmaznak, azokat valahogy objektív módon fogják kezelni. És hogy fogjuk ezt értelmezni? Hogy kézzelfoghatóvá tegyem: mennyibe kerül, ha én azt mondom, hogy a manóba, vagy mennyibe kerül, ha én azt mondom, hogy azt a kupoláját. És most ezt értelemszerűen helyettesítsék be valamilyen vulgáris kifejezéssel, amit én nem kívánok alkalmazni.

(9.40)

Tehát hogyan fogjuk eldönteni, hogy milyen szintű megjegyzés, utalás, milyen szinten - és ez értelemszerűen lefordítható a büntetés mértékére is - mennyi kitiltást, mennyi eltiltást, mekkora pénz-bírságot jelent? A jognak vannak bizonyos követelményei, tehát például világosnak kell lennie. Ez a jogszabály, ami itt előttünk van, vagy jogszabálytervezet, ez sok minden, csak nem világos.

A helyettesítés gyakorlatára - és most már rugózunk itt rajta órák óta - rendkívül egyszerű megoldásokkal mondták azt fideszes képviselőtársaim, hogy ha valakit, mondjuk, engem kitiltanak, és én megbízom egy képviselőtársamat, akkor míg az egyik kezével nyomja a szavazógépet, a másik kezével tudja jelezni, hogy mit akarok én szavazni. De képzeljük el azt a nem túl életszerűtlen helyzetet, ami egyébként megtörtént egy évvel ezelőtt, amikor is a hatfős LMP-frakcióból öt főt megbüntetett házelnök úr, egy főt pedig nem, ebből azért nagyjából életszerűen következik, hogy a megbüntetett öt fő azt az egyet fogja megbízni. Hogyan fog ő szavazni? Hat szavazatot kell leadnia körülbelül öt másodperc alatt. Tehát azt én értem, hogy egy kezével tud az egyik képviselőtársa helyett szavazni, a másikkal a másik, ha esetleg a két lábát is használja, akkor már négy képviselőtársa helyett tud szavazni, de az ötödik? - és akkor még nem estem túlzásokba! Szeretném jelezni képviselőtársaimnak, hogy nem viccet csinállok ebből a történetből, hanem az a helyzet, hogy ez már megtörtént. Az LMP-

frakció úgy kapott büntetést házelnök úrtól, hogy csak Ungár Péter képviselőtársam maradt ki a szórásból. Ebben az esetben hogyan tud élni azokkal az el nem vonható képviselői jogosítványokkal a megbüntetett képviselő? - merthogy jelen állás szerint szerintem sehogy.

A szubjektivitás - ezt is többször elmondtam az éjszaka folyamán - azért nem egy légből kapott félelem, gyanú, mert pontosan látjuk, hogy a fizikai atrocitást házelnök úr 50 ezer forinttal kívánta büntetni, míg az idézhetetlen, vulgáris kifejezést, ami egyébként nem is kimondva, hanem egy táblára volt fölírva, azt meg 330 ezer forinttal. Értem én, csak nem értem a logikáját. Ha valaki ezt nekem megvilágítaná: van egy fizikai atrocitás, tételezzük fel, hogy a napirend előtti felszólalást követően nem tetszik az államtitkári válasz, akkor én odamehetek egy tettelegességre utaló mozdulattal, és akkor az 50 ezer forint? Értsék meg, képviselőtársaim, hogy nincs arányban a büntetés mértéke és az elkövetett cselekmény.

És hogy mennyire csak egyoldalúan gondolkodott az előterjesztő és a Fidesz-frakció, az háznagy asszony mondatából is egyértelműen kiderül. Úgy fogalmazott, hogy ez a jogszabály mederbe kívánja terelni az ellenzéki magatartást. Nem az országgyűlési képviselők magatartását, hanem az ellenzéki képviselők magatartását! Szerintem ez azért sok mindent elmond erről a törvénytervezetről. Én nagyon tisztelem háznagy asszonyt, hogy nem csinál ebből titkot, csak akkor ne csináljunk úgy, mint hogyha ez egyformán vonatkozna kormánypárti és ellenzéki képviselőkre!

Igen, kérem tisztelettel, ez a helyzet, és ezek a problémák fönállnak, és én pontosan tudom, hogy most sem fogok a felmerült kérdésekre választ kapni, nem fogom tudni, hogy a gyakorlatban hogyan tudok öt képviselőtársam helyett szavazni, nem fogom meg tudni, hogy milyen garanciákat építettek bele ebbe a törvénybe, ami biztosítja, hogy objektív elbírálás alapján, a szubjektív elemek kizárásával történik majd a döntéshozatal. Azt hiszem, Hiszékeny képviselőtársam volt az, aki nagyon plasztikus, nagyon érthető módon mondta el, hogy a törvénytervezet szövege tényleg minden, csak nem egyértelmű. Szeretném illő tisztelettel megkérdezni fideszes képviselőtársaimat, Boldog Istvánt mint előterjesztőt: biztos, hogy ezt ebben a formában akarják a Ház elé terjeszteni?

Ha már így szóba vagy kommunikációba keveredtünk Boldog Istvánval, akkor hadd kérjem meg illő tisztelettel, hogy a felmerülő kérdésekre, a szavazás gyakorlati megoldására, a garanciákra és az egyébként értelmező rendelkezésekre válaszoljon nekem, legyen szíves, mert tényleg nem tudom, hogy milyen mértékű, hogy milyen mondat mekkora súlylyal esik majd latba, hogy melyik paragrafus melyik pontja az, amelyik biztosítja az objektív eldöntését vagy megítélését az adott cselekménynek, mert jelen állás szerint nincs benne szerintem ilyen tételmondat vagy ilyen paragrafus. Ebben a formában, ahogy ez most van, bármire mondhatja azt egy személyben a

döntnök - házelnök úr -, hogy ez ezt vagy azt, egyébként az ebben a törvényben megfogalmazott kritériumot megvalósítja, és nincs benne semmi garancia arra vonatkozóan, hogy ugyanúgy fogja megítélni - bocsánat, Hende képviselőtársam - Hende Csaba mondatait, mint mondjuk, az enyémet. Nincsenek meg benne a garanciák!

Jól láthatóan politikai döntések vannak előkészítve ebben a törvényben, és sajnos minimálisan sem felel meg azoknak a követelményeknek, amelyeknek minden jogszabály meg kéne hogy feleljen, tehát nem rendelkezik azokkal a követelményekkel, ami, azt gondolom, nélkülözhetetlen. Úgyhogy a kérdéseimre rendkívüli módon várom a választ, már hajnali fél 2 óta, remélem, hogy most a délelőtt elhossa a szent pillanatot, hogy kapjak is rá választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces hozzászólás következik. Tisztelettel tájékoztatom a képviselőket, hogy egy frakcióból egy körben csak egy felszólaló kap lehetőséget, a többiek nyilván ezek után. Most Szatmáry Kristóf képviselő urat illeti meg a szó, két percben.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én némi szerénységgel, mert nem voltam itt este, csak reggel 8 óra óta volt szerencsém bekapcsolódni ebbe a vitába, de mindenképpen szeretnék egy példát képviselőtársaim elé hozni. Egyrészt itt folyamatosan - főleg az ellenzéki képviselők oldaláról - csak a jogokat halljuk, hogy milyen jogai vannak egy képviselőnek. Természetesen, a képviselőknek vannak jogaik, de azt hiszem, hogy nem árt beszélni arról, hogy vannak kötelezettségeik is, és tisztelet a kivételnek, néhány képviselő az elmúlt időszakban, azt gondolom, egy igényesebb sarki kocsmá színvonalát nem megütő módon viselkedett a parlamentben.

Egyébként arra, hogy ezt a törvényjavaslatot az ellenzék magára veszi-e vagy sem, azt a példát szeretném elmondani, hogy a magam részéről volt szerencsém 2006 óta itt az Országgyűlésben tevékenykedni, talán abban egyetérthetünk - nem mindenkivel itt az ellenzéki padsorokból -, hogy 2006-2010 között azért mélyebb társadalmi, bizalmi és egyéb válság volt Magyarországon. Az akkori ellenzék vezető ereje, a Fidesz a parlamenti munkának egyetlenegy módját választotta, hogy tiltakozzon, s az az volt, hogy Gyurcsány Ferenc beszéde alatt kivonult. Talán emlékeznek erre, képviselőtársaim, kaptunk ezért egyébként az akkori sajtóban hideget-meleget.

Én azt gondolom, hogy a parlamenti képviselőknek megvan a lehetőségük arra, hogy kulturáltan tiltakozzanak az ellen, amivel nem értenek egyet, és azt gondolom, hogy a fideszes képviselők, az akkoriak ennek a lehető legmoderáltabb részét választották. Tehát nem arról van szó, hogy itt mindenkit és mindent szeretnénk megbüntetni, hanem arról van szó - és ebben örülök egyébként, hogy egyetértünk -, hogy a parlament tekintélyét vissza kell állítani, és azt gondolom,

minden képviselőnek a múltban is és a jelenben is van lehetősége kifejezni a politikai elképzelését ezzel kapcsolatban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Normál szót kérő képviselők felszólalásaira térünk vissza. Molnár Gyula képviselő úr, MSZP.

(9.50)

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Hölgy és Urak! Egy hölgy van a teremben. Szép jó napot kívánok! Új emberek és új szempontok jelennek meg a vitában, vagy legalábbis reményeim szerint megpróbáljuk ezeket az új gondolatokat itt az önök számára megfogalmazni. Én többször kezdtem már úgy hozzászólást, hogy az ember megpróbálja mindig a másik helyébe képzelni magát, és megpróbálja elgondolni azt, hogy miért ez a döntés, miért most ez a döntés, és hogyan gondolják ezt belül is megoldani, és hogyan, miképpen gondolják ezt kommunikálni.

Nos, valóban fölvetődik az a kérdés, hallottam, ezt többször feszegették itt a teremben, de mégis szeretném újra az asztalra helyezni, hogy azért mégiscsak december 12. óta eltelt majdnem egy esztendő, és tulajdonképpen érdemben semmi nem történt azon túl, hogy valamennyi kommunikációs lufi fellövésre került, és az el is pukkant a levegőben. Ezek után, október 13-a után született meg az a döntés, nyilván bizonyos elemeiben az általam is vitatott Hadházy-mozgás után, hogy ezt a fajta törvényjavaslatot behozzák a karácsonyi áhítatra, a karácsonyi készülődés elején, egy meglehetősen komoly törvényhozási cunami kelős közepére. Arra számítva talán, hogy akkor ebben a csatazajban és a bejglüllat közepén ezek a dolgok el tudnak szállni a levegőbe, és talán ennek semmilyen hatása nem lesz. *(A hangosítást valamilyen műszaki eszköz zavarja.)*

Azt gondolom, az elmúlt tíz órában azt sikerült bebizonyítani, hogy ez biztosan nem így lesz. Bár pontosan tudjuk, hogy a parlament működése általában nem izgatja fel az embereket, mégis azt hiszem, hogy a következő időszakban sikerülni fog felmutatni azt, hogy önök milyen felfogással is állnak hozzá a parlament belső működéséhez. Nagyon sokan gondolták azt politikai elemzők, ha olvasták, hogy október 13-a után milyen taktikát választ a miniszterelnök. Mert hát ne legyünk ebből a szempontból, semmilyen szempontból megengedőek, nyilván önök ebben a kérdésben nem szuverén szereplők, itt sokkal inkább... Valami rezeg?

ELNÖK: Igen. A mobiltelefonja.

MOLNÁR GYULA (MSZP): Nekem nem. Folytatom. *(Helyreáll a hangosítás.)* Tehát ebből a szempontból nem vagyok túlzottan megengedő. Nyilván a képviselői és a politikusi szuverenitásuk meglehetősen

szűk keretek közé van korlátozva. Azt gondolom, hogy a házelnök és a miniszterelnök stratégiai gondolkodása jelentős részben meghatározza az önkö gondolkodását. Miért gondolják azt, tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy ez a fajta házszabályi szigor, amelyik még inkább bekorlátozza a Házban való működést, bármilyen szempontból elfedi a valós problémákkal való igazi foglalkozást? Miért gondolják azt, hogy ez a fajta technológiai döntés bármilyen szempontból kihat arra a politikai helyzetre, ami jól láthatóan eskalálódik, jól láthatóan önkö körül egyre inkább nehezedik?

Megtehetném az idő húzása miatt, de tényleg ezen már túl vagyunk, hiszen 9 óra elmúlt, hogy elsorolnám, melyek azok a pontok, ahol egyre több társadalmi csoport úgy gondolja, hogy nem jó felé mennek a dolgok, és az önkö döntései mégsem azok, amit egyébként nap mint nap kommunikálnak.

Tudják, én egy olyan pártnak voltam az elnöke, az elmúlt időszakban a vezetője, amelyik sokféle dolgot megélt. Pontosan tudom azt, hogy van az a pillanat, amikor szalad a szekér, az ember fogja a gyeplőt, és csak apró kis mozdulatokkal irányban tudja tartani a szekeret, és halad minden. Aztán, amikor beledöccen egy kátyúba ez a szekér, akkor nagyon nagy hiba, ha valaki elkezd ezt ráncigálni, és megpróbál hirtelen mozdulatokkal kijönni, mert általában az nem szokott sikerülni.

Van az a pillanat, amikor ugyanazok a mondatok, amiket önkö elmondanak, működnek, működőképesek és hatnak, döcögősek lesznek, sántítani fognak, és nagyon-nagyon másképp fognak hangzani, mint ahogy egyébként önkö most gondolják.

A demokráciafelfogásról szeretnék egy rövid gondolatsort megfogalmazni. Nekem nagyon sokat elmond az, hogy önköknek az első reakciójuk október 13-a és a Hadszáz-tábla után ez volt. Annyi mindent lehetett volna csinálni még előtte. Lehetett volna, mondjuk, egy hétpárti tárgyalást kezdeni. Lehetett volna az, amit itt jobbikos képviselőtársam elmondott, hogy azt mondjuk, hogy a frakciókon átnyúló, nem a közjogi hatalmasságokhoz köthető módon megpróbálunk valamilyenfajta kommunikációt arról, hogy hogyan, miképpen lehetne ezt a célt, amit mindannyian megfogalmazunk, elérni. Hogyan, miképpen lehetne a saját értelmiségünket bevonni abba a munkába, hogy tényleg esetlegesen néhány képviselő, vagy néhány olyan stílusbeli dolog, amivel nem mindig értünk mi is egyet, ne rontsák le az egyébként is a parlamentarizmus, a parlamenti munka és a parlamenti képviselők tekintélyét?

Önkö nem ezt az utat választották. Önkö azonnal, amikor benyúltak a fiókba és ott volt a cukorka és a korbács, akkor önkö gondolkodás nélkül a korbáchoz nyúltak. Ezt értsék meg, mi ezt próbáljuk önköknek valamilyen formában elmondani, elmagyarázni. Ugye, helyi politikus voltam nagyon sokáig, ott az a mondás járta, hogy a benyújtott szmsz mutatja azt, hogy az új vezetés mit gondol az önkormányzatiságról, a demokráciáról, a költségvetés pedig azt, hogy

mit gondol a településről, mit szeretne tenni a településért.

Nos, ha ezt így átfordítjuk ide, akkor azt mondom, hogy a házszabály benyújtása mutatja, hogy mit gondolnak önkö a politikai kultúráról, mit gondolnak önkö a demokráciáról. Csak zárójelben szeretném megjegyezni, hogy több helyen hallom most, ahol elvesztették a választást, ott szmsz-módosításokat nyújtanak be. Olyan módosításokat nyújtanak be, amiket a Mérce meg a K-monitor készített az elmúlt hónapokban a kampányban, hogy hogyan kell majd működni, hogyan lenne helyes működni, hogy szinte szóról szóra, például nálunk, Újbudán ez megtörtént, egy KDNP-s képviselő benyújtja azt a módosító indítványt, ami egyébként a kampányban bizonyos szempontból a mi értelmiségünk körében elhangzott.

Milyen érdekes világ ez! Mire számítanak önkö hosszú távon ebből a szempontból? Mit gondolnak majd adott esetben, legyünk megengedőek, néhány év vagy néhány ciklus után változik a dolog, mit gondolnak visszakapni mindebből a dologból, amit önkö most itt tesznek?

A külföldi példákkal kapcsolatban hadd mondjak valamit, kicsit oldva itt a feszültséget, van az a klaszszikus vicc, amikor az orosz meg az angol beszélget egymással, és megkérdezi az orosz, hogy nálatok miért ilyen zöld a fű. Azért, mert mindennap locsoljuk - mondja az angol. De hát, mondja az orosz, mi is mindennap locsoljuk. Igen, igen, de mi már kétszáz éve, mondja az angol. Nem akartam az egész viccet hosszasan végig mondani.

Az a probléma, hogy tényleg lehet hozni ide bizonyos példákat, de vannak kialakult szabályok, jogrendek. Ugye tudják azt, hogy az angol parlamentben miért nem lépik át azt a vonalat? Mert a kardtávolságot nem lehet átlépni. Hol vannak ezek a típusú hagyományok, szabályok a mi parlamentarizmusunkban? Ott, azt gondolom, helyénvaló az. Sajnos fájó szívvel mondom itt, közel 30 esztendővel a rendszerváltás után, még mindig azt gondolom, hogy most próbáljuk meg kialakítani a saját magunk játékszabályait.

Magam is elmerengenék azon, hogy mi minősül függelemsértésnek, mi minősül rossz gondolatnak. Ugye, itt már mindenki elmondta, hogy mióta van itt a Házban. Én '94-ben jutottam be először a parlamentbe, és azóta mindig egyéni körzetben, csak szeretném jelezni, bármilyen színű is a hatalom ebben az országban; csak hogy mindenki a saját fényezését is tegye meg egy adott pillanatban. Volt egy óriási pillanata ennek a parlamentarizmusnak. Volt egy idősebb képviselőtársunk, itt ült valahol. Nem felejttem el, éppen Németh Zsolt képviselő hozzászólt valamilyen rendkívül fontos napirendhez. A levezető elnök akkor nem Hiller István volt, hanem Kóródi Mária, ha még emlékszik valaki erre a névre, amikor is a képviselőtársam szájából valamilyen elképesztő mondat kapcsán kiszaladt az félhangosan, bocsánat, most fogok egy szót mondani, hogy „te hülye, te”. Ez pont egy

olyan pillanatban volt, amikor teljes csönd volt a teremben, és ez így beszállt középre. Németh Zsolt egy pillanatra megállt, de rutinos politikusként folytatta tovább. Leült, felpattant Kövér László, aki a teremben volt, és azt mondta, hogy most azonnal az ülést be kell rekeszteni. Az újkori demokrácia legsúlyosabb dolga következett itt be, itt a parlamentarizmus súlyos megsértése van, ezért kéri a levezető elnököt, a Ház alelnökét, hogy most azonnal a Házbizottságot hívja össze, állítsák le az ülést, zárják le a Házát, itt most nagyon-nagyon súlyos probléma van.

(10.00)

Kóródi Mária odafordult a két jegyzőhöz, konzultálgatott, beszélgetett, majd visszafordult, és azt mondta, hogy innen, a pulpitusról ez úgy hallatszott, hogy „te ülj le, te”. És mivel a képviselő állva beszélt, ezért vélelmezi, hogy ez nem minősül függelemsértésnek, hiszen az álló képviselőt leülésre biztatni nem minősül semmilyen szempontból házszabályellenesnek. Csak akarom mondani ezzel - megtörtént, itt ültem, végigéltem ezt a dolgot -, hogy azért onnan meg innen nézvést a világ nagyon-nagyon más tud lenni.

Meg, ha már itt tartunk, és megpróbálom kicsit tényleg oldani a hangulatot, hogy onnan nézvést hogyan nézhetünk ki mi, erre hallottunk itt az éjszaka során elég sok példát, és innen nézvést hogyan és miképpen látszódnak önök. Van egy nagyon egyszerű kínai tanmese, amelyik arról szól, hogy egy parasztembernek eltűnik a baltája, keresi mindenhol, de nem találja. Ránéz a szomszéd gyerekekre, és azt mondja, hogy ez a szomszéd gyerek vihette el valószínűleg a baltáját, és azt mondja: ez a gyerek pont úgy jár, mint egy tolvaj, biztos ő volt az, ez pont úgy beszél, mint egy tolvaj, pont úgy viselkedik, mint egy tolvaj. Majd egyszer csak, néhány nap múlva megtalálja a baltát becsúszva a sublót mögé. Ránéz ugyanarra a gyerekekre, és azt mondja, hogy ez egy teljesen normális gyerek.

Az a probléma, ha egy picit az előítéleteinket néha át tudnánk rendezni, félre tudnánk tenni, akkor talán kiderülne, hogy azért mindenhol és minden helyzetben vannak normális emberek, akik normálisan gondolkodnak. Most az a kérdés, tudom azt pontosan, hogy a politika olyan, mint az ablakpucolás, a mocskok mindig a másik oldalon van, de mégis azt a költői kérdést teszem fel, van-e bármi esélyünk arra, hogy önök ezen változtatnak. Mi hisszük azt, ha majd ezt a 10 órát végig fogják elemezni, hogy valamilyenfajta mozgást ebben az ügyben fogunk tudni talán találni. 46 paragrafusból áll, tehát engedtek a '48-ból, viszont 57 oldal, tehát túlléptek '56-on - gondolkodjanak el ezen a következő időszakban! Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Czunyiné dr. Bertalan Judit képviselő asszony, Fidesz.

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kétpercest nyomtam

még valamikor Hajdu képviselőtársam hozzászólásakor. Reagálnék vissza egy rövidet, mert nem szeretnénk, ha az ellenzék által a Fidesz-frakcióra most ismételtetett információ megmaradna. Mert konkrétan nem igaz. Minden olyan hozzászólást és minden olyan tartalmú megjegyzést szeretnék és szeretnék vissza-utasítani még egyszer, ami arra utal, hogy a 2006-os eseményekkel a jelenlegi parlamenti szabályozást összefüggésbe hozzák.

Teljesen más volt a helyzet, képviselő úr. Azt gondolom, hogy egy parlamenti képviselő viselkedése és a parlament méltóságának megőrzése és meglévő szabályoknak a rend megtartása érdekében való szigorítása mégsem hozható még párhuzamba sem azokkal a 2006-os eseményekkel, amely, szemben az önök állításával, egy elégedetlen és egy valóban egyébként az önök kormánya, az önök kormányfője mondatai és intézkedései által feltüzelt polgári megmozdulás volt. Ne keverjük össze az MTV-székház 2006-os eseményeit, és azt a randalírozást, azt a rendbontást, azt a viselkedési zavarra utaló folyamatot, amit gyakorlatilag tavaly december 12-én az ellenzék elkezdett!

Hogy miért most került be? Azért, mert azt gondoltuk, hogy kicsit csillapodott, talán magukba néztek, talán magukba fordultak, és talán megtanultak újra viselkedni, amit egyébként egy hároméves gyermek az óvodában már elkezd, és bizonyos alapvető normákat, ön mondta, köszönés, előre engedés, s a többi, azokat már úgy von Hause aus, hozzuk magunkkal. De úgy látszik, hogy önök mégsem tudnak visszatérni a parlament napi mozgásába és működésébe. Hadházy képviselő úr ordenaré stílusa, azt gondolom, végtelenen ráarkta arra a pontot, hogy meg kell hozni egy olyan szabályozást, és vissza kell terelni a parlamenti vitát olyan stílusba, amit az állampolgárok joggal elvárnak tőlünk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak tájékoztatom képviselő asszonyt, hogy ez most normál felszólalás volt. Ha kétpercest kíván, mint ahogy azt látom a monitoron, akkor az áll. Ha ez volt a kétperces, akkor vegye ki, legyen szíves. *(Jelzésre:)* Rendben, köszönöm.

Így aztán visszatérünk a normál szót kérő felszólalók felszólalásához. Varju László képviselő úr, DK. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Úgy látom, ennek a vitának, amit tegnap késő este, 10 óra után, fél 11 környékén kezdtünk el, azóta élvezzük, van az a hullámszerűsége, hogy vannak olyan pillanatok, amikor azt hisszük, hogy a másik fél ebben a vitában, itt elsősorban a kormánypártra és az ellenzékre gondolok, abban reménykedünk, hogy úgy érezzük, mintha meg tudnánk nyerni valakit ahhoz, hogy egyetértsen azzal, vagy legalább egy picit elgondolkozzon azon, amit mi gondolunk.

Ebbe a kategóriába tartozik az, amit Hajdu László képviselőtársam elkezdett. Feltette azt a kérdést önöknek, hogy mi fog itt változni abban az esetben, ha akár

ezt a törvényt elfogadják vagy anélkül, de alapvetően politikai körülmények között változhat-e valami. Na most, ahogy Czunyiné képviselő asszony itt reagált, abból látszik, hogy most éppen a másik hullámon vagyunk, vagy ahogy Szatmáry képviselő úr reagált, hogy önök híven bizonyítják, frissen megérkezett képviselők, hogy márpedig nem engedünk a '48-ból. Szó sincs arról, hogy itt bármilyen egyeztetést, együttműködést vagy bármit fel lehetne tételezni. Igaz az a kiindulópont, amit önök itt az elmúlt egy órában képviselők által kimondva, de világosan elmondják, hogy önök úgy képzelik, hogy majd önök megmondják azt, hogy nekünk mi a jó.

Köszönjük szépen, de mi ebből nem kérünk. Bármennyire is szeretnék, értem, hogy pillanatnyilag darabszámra többen vannak, és ebből a hatalomból vagy ebből a gondolkodásmódból kiindulva és állampártként azt mondják, hogy márpedig kuss, és majd az lesz, amit önök mondanak. Ezért lehet ilyen mondatokat mondani, miszerint önökre vonatkozik, mert nem tudnak viselkedni. Hát, már bocsánat, de majd én eldöntöm, hogy én hogyan viselkedem. Ha egyébként az újpesti választópolgárok ezt majd valamilyen módon honorálják vagy bírálják, azt elmondják. Erre rendszeresen van alkalmuk, fogadóórától kezdve nagyon sok olyan alkalom van, amikor találkozom a választópolgárokkal, és majd őszintén szólva az ő véleményük számomra sokkal többet jelent, mint hogy egyébként önök, mindegy, hogy milyen bizottságból, mindegy, hogy milyen parlamenti székből majd megmondják nekem, hogy nekem hogyan kellene viselkedni.

Hogy ez mennyire benne van az önök gondolkodásában, nagyjából ugyanúgy, mint Lázár Jánosnak, hogy mindenki annyit ér, mint amennyit összekapart magának, ugyanez elhangzik, illetve a gondolkodásban megjelenik, hogy kulturált mederbe kéne terelni az ellenzéki magatartást, mint ahogy itt a képviselő asszony ezelőtt fél órával elmondta. Hát, köszönjük szépen, de tereltesse a sajátját, legyen szíves, meg az önökét! Arra való, hogy majd ezt megbeszéljék egymással, és majd terelgethetik egymást egy irányba. De azt gondolom, hogy az ellenzéki képviselőket ne akarják terelgetni sehová se. Hagyjanak bennünket békén, hagyják meg azt a jogot, ami a demokráciában alapvető jog, hogy a képviselőknek van szólásszabadságuk, van joguk arra például, hogy ellenőrizzék a parlamentet, a parlamenten keresztül pedig a kormányt.

Értem, hogy ez nagyon zavaró önöknek, és mindent megtesznek azért, hogy a kormány végrehajtó szerepét olyan módon tegyék ellenőrizhetetlenné, hogy kizárólag csak önök láthatnak erre rá, éppen ezért minden ellenzéki képviselőt rövid pórázon kell tartani. Ennek egyik módja például az, hogy tulajdonképpen önök úgy gondolják, hogy itt ilyen módon számonkérhetnek vagy iránymutatást adhatnak az egész parlamentnek és az ellenzéki képviselőknek, más oldalról meg önök minden gátlást levetkőzve kilenc perc alatt képesek elfogadni egy törvényt, ami az önök érdeke. Vagy, bocsánat, valakinek az érdeke, mert

nem egy esetben ezt csinálták, hogy névre szóló törvényeket hoztak, és ami ilyen szempontból az önök pártérdeke, azt percek alatt el tudják intézni.

(10.10)

De idetartozik az is, hogy azokat a kezdeményezéseket, amelyek ellenőrző bizottságként, úgy emlékszem, az elmúlt időszakban végig működtek, kivéve akkor, amikor a Fidesz kormányzott, és egyetlen ellenőrző bizottságot sem hagynak működni, és nem képesek ilyen módon hozzájárulni, mondom ezt képviselőként abból a szemszögből nézve, hogy értem, hogy önök parlamenti kormányzással, vagy valami ilyesmit gondolnak, azt hiszik magukról, hogy ehhez van önöknek is köze, hogy önök ezt csinálják, de ebből kiindulva én azt hiszem, hogy ezt az ellenzékre nem kell önöknek érvényesíteni, hanem arra van szükség, hogy a parlament ellenőrző funkciója tudjon működni. Tudok erről mesélni részletesen a Költségvetési bizottság működése szempontjából, hogy önök ezt az ellenőrzést hogyan gondolják, ebből most csak egyetlen sztorit mondok el.

A legutóbbi ülésen a bizottság alelnöke azt mondja, hogy micsoda dicsőséges költségvetés ez, hiszen nincs módosítás, és mindig ugyanaz van, és egyébként nem kell módosítani a költségvetést. Ja, csak arról az apróságról feledkezzünk akkor gyorsan el, hogy önök létrehoztak egy néhány száz milliárd forintot meghaladó olyan költségvetési tartalékot, amelyről nap mint nap döntenek kormányhatáskörben, azaz Orbán-hatáskörben. A másik: ahhoz pedig, hogy egyébként még több pénz legyen, azokat, ahol maradvány van, egy helyre gyűjtik, így ez sok száz milliárd forintos működést jelent az önök részére vagy döntési lehetőséget. És innentől kezdve pedig kivontak mindent innen, ellenőrizni nem lehet, de igaz, hogy mindennap elolvashatjuk a Magyar Közlönyben éppen megjelenő legújabb döntésüket.

Önök itt megpróbálnak most morálisan arra utalni, hogy nekünk milyen közös felelősségünk az, hogy a Ház tiszteletreméltóságát meg lehessen őrizni, eközben önök tesznek meg mindent azért, hogy ennek nyoma se legyen itt, mert az ellenzéknek nem hagynak más eszközt, mint hogy egyébként a lehető legötletesebb módon szembeszegüljön azzal, hogy önök itt gőzhengerként kilencperces törvényhozással igyekezzenek létrehozni olyan új szabályokat, amelyek után pedig önök már arra hivatkoznak, hogy ez a törvény, miért reklamálok én, miközben nagyon sok olyan törvényt önök elfogadtak, ami, azt gondolom, elfogadhatatlan, és olyan a magatartásuk, ami ilyen szempontból, azt hiszem, mindenképpen kifogásolható. Megint csak egy példa, hogy önöknek is könnyen érthető legyen: ha az a megoldás, miszerint önök a költségvetésben a médiahatóság működésére és egyébként az egész médiumok fenntartására több mint százmilliárd forintot költenek el, majd egyébként ebben lehetőséget az ellenzéki szereplők csak úgy kapnak, hogy róluk beszélnek, és egyébként nekünk pedig ott egy

szó megnyilvánulás lehetőségére nincs mód, akkor ne csodálkozzanak azon, ha egyébként nem tetszik mindaz, ami történik az MTVA székházában. És ne legyenek meglepődve, ha ott képviselők igenis az ellenőrzési joguknál fogva, amire itt van ma még jogosítvány, de önöket annyira megrettentette mindaz, ami a rabszolgatörvénnyel elkezdődött, és annak a lehetősége, hogy valóban mód van arra, hogy nem egy-egy képviselővel kell önöknek elbánni, hanem itt többen vannak, sokan vannak, több mint hatvanan vannak ezek az ellenzéki képviselők, akik felszólalnak, következetesen elmondják és az önök fejére olvassák mindazt, hogy mit csinálnak rosszul, mint ahogy ez most már lassan 12 órája zajlik e törvény keretében. És milyen furcsa az élet: erről a törvényről akkor tárgyalunk, tegnap akkor kezdődött, amikor a rabszolgatörvény benyújtásra került, egy évre rá, pontosan ugyanabban a helyzetben vannak. Nem tudom, hogy ezt szándékosan csinálták-e, mert akkor - mondjuk azt - kellően arcátlan a történet, de az, amit önök a rabszolgatörvény óta művelnek, azt hiszem, önök is érzékelik, hogy a társadalom számára nem elfogadható és nemkívánatos, amit önök tesznek.

Mivel a képviselő asszony még azt is mondta, hogy mindenáron folytatjuk és bármi áron végigvisszük ezt a törvényt, Mátrai képviselő asszony volt az, aki ezt mondta itt egy kicsit korábban, háznagy asszony, ezért is gondolom azt, hogy azt hinni, hogy önök itt bármin akarnának változtatni vagy tulajdonképpen az önök oldaláról vélhetően ennek a törvénynek a vitája már régen befejeződött volna, az egyetlen ok, ami miatt még itt vannak ebben az ügyben - most már azért, mert más napirendi pontokhoz jöttek -, mert az ellenzék következetesen felhívja a figyelmet arra, hogy ez a törvény, ami a szájjártörvény vagy „pofa be” törvény, teljesen mindegy, önök azt akarják, hogy ellenzék nélkül működtessék ezt a parlamentet, és megpróbálják így megoldani.

Ez az egész történet, ahogy itt eközben mindezt feladják, olyan képmutató magatartás, amiért, azt gondolom, önök számárcsontot érdemelnének, és hogy kikergessék önöket mint kufárokat innen, mert a demokráciát már régen elárulták, és önöknek, azt hiszem, alapvetően nincs joguk ahhoz és nincs erkölcsi lehetőségük arra, hogy egyébként az ellenzékét próbálják meg ilyen módon korlátozni. Pláne akkor nincs, ha eközben itt moralizálnak, majd a másik oldalon pedig az országnak példaképeket mutogatnak, bemutatják a győri polgármesterüket, és a borkaizmus eredményeként annyi minden elhíresült ebben az országban, amit önök persze próbálnak levetni magukról, de a helyzet az, hogy ez pontosan az a helyzet, ahogy önök működnek.

És most nem elsősorban a pornográf megoldásokra és képekre gondolok, hanem arra, ami Győrben azzal történt, hogy telekátminősítéssel gazdasági szereplőket előnyhöz juttattak, és önök ezt rejtegetik. Önök Polt Péterrel és a többiekkel együtt, akik ebben közreműködnek, az Állami Számvevőszék elnöke itt nem tudott elszámolni azzal, hogy Győrben mi az oka

annak, hogy egy épkezésként ellenőrzést nem tudott elvégezni, és így az összes olyan ellenőrző hatóságot nyugodtan fel lehet sorolni, amely képtelen volt arra, hogy felfedezze, hogy mi történt Győrben. És ezt a magatartást értem, hogy önöknek akár egy ilyen durva beavatkozásnak tűnő törvénnyel itt, amivel az ellenzéki képviselőket el akarják hallgattatni, hogy eközben pedig erről folyjon mindenütt majd a vita.

A helyzet az, hogy őszintén szólva, nekünk nem az a fájt a legjobban, vagy nem az a fog fájni - bár Kövér úr megígérte, hogy ez nagyon fog fájni -, hogy ezt a törvényt önök elfogadják, mert a törvény elfogadása után is az ellenzék következetesen tiltakozni fog szerintem itt a Házban az ellen, amit önök tesznek, amit művelnek, és a Ház tiszteletreméltóságát nem ezzel a törvénnyel állítják helyre, hanem azzal, ha tisztességes működést alakítanak ki. A tisztességes működésbe beletartozik az is, hogy a kivételes törvényektől tartózkodnak, nem kilencperces törvényeket csinálnak, nem ennyi vita áll rendelkezésre, hanem emellett pedig elfogadják azt, hogy az ellenzék kezdeményezésére terjesszék ide be, hogy legyen mód ellenőrző bizottságokat például elindítani, és önök ezt támogatják. Ne meneküljenek el a többségük hatalma mögé, hanem adjanak lehetőséget a demokráciának, mert mindaddig, amíg nem teszik, továbbra is állítom, hogy önök a magyar demokrácia gyilkosai. Köszönöm szépen.

(10.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP frakcióvezetője következik. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hallgatva a vitát, én ugyan egy óráig voltam jelen, de úgy tapasztalom, hogy új szempontokat kell felvetni, illetve új szempontok jelennek meg, ezért kértem szót, hogy ezekre felhívjam a figyelmet. Azt gondolom, most kell ennek a vitának igazán beindulnia.

Egyrészt ez a törvényjavaslat az önök részéről arról szól, hogy megpróbálják az önök megfogalmazása szerint helyreállítani a Ház tekintélyét. Abban, úgy érzem, konszenzus van a kormányoldal és az ellenzéki oldal részéről, hogy súlyosan sérült a Ház tekintélye, abban viszont nem értünk egyet, hogy mi okozta azt, hogy a Háznak sérült a tekintélye. Ugyanakkor önök előterjesztettek egy javaslatot, amiben egyrészt nem látszanak azok a garanciák, hogy milyen módon lehet megfeleltetni a törvényt a céljainak, illetve ami kapcsolatban az ellenzék nagyon sok oldalról felhívta a figyelmet arra, hogy magában hordozza - mivel hibás törvényjavaslat - azt, hogy ellehetetleníti, lehetetlenné teszi, megbénítja az Országgyűlés működését.

Szatmáry képviselő úr és a képviselő asszony is beszélt a köteleességről, kötelezettségről, és szó esett a közös felelősségről. Én azt gondolom, hogy ahányan

ebben a teremben vagyunk, ahányan részt veszünk és még részt fogunk venni ebben a vitában, közös felelősségünk, hogy felhívjuk a figyelmet minderre, hogy súlyos hibák, súlyos kockázatok vannak ebben a törvényjavaslatban, mert lehet olyan kifutása, ha változtatás nélkül fogadják el a kormánypárti képviselőtársaim, hogy lehetetlenné teszi az Országgyűlés működését. És előterjesztő úrra nézek, szerintem egyetértünk, hogy közös felelősségünk, hogy ezt megakadályozzuk, hogy ez ne történhessen meg.

Nagyon sokszor megfogalmazták a konkrét kérdéseket a képviselőtársaim, amik erre utalnak, ugyanakkor választ nem igazán hallhattak, hogy hogyan lehet bizonyos helyzeteket, amiket kódol ez a bizonyos törvényjavaslat, megoldani, tehát ha egy adott helyzet bekövetkezik, akkor hogyan oldható meg, hogy az Országgyűlés működőképes lehessen. Mi konkrét problémákat megemlítettünk, én mindjárt végig fogok menni ezeken a problémákon, hátha inspirálni tudom önöket annyira, hogy felszólaljanak és megmagyarázzák ezeket. Ha önök nem tudják megmagyarázni, hogy egy adott alkalmazás, egy adott helyzet hogyan kezelhető a gyakorlatban, akkor azzal nem oldják fel ezt a súlyos problémát, és azzal egy olyan javaslatot hagynak a Ház előtt és visznek egészen odáig, hogy majd a kormánypárti többség megszavazza, ami megbéníthatja az Országgyűlés működését - ez elfogadhatatlan. Ha pedig önök nem tudják konkrétan megmagyarázni, hogy egyes pontjai az adott törvényjavaslatnak milyen módon érvényesíthetőek a gyakorlatban, akkor pedig el kell ismerniük, hogy ezek hibásak, és akkor el kell jutniuk arra a következtetésre, hogy módosítani szükséges ezeket a javaslatokat. Tehát ezen a két úton tudom elképzelni ennek a vitának a feloldását.

Nagyon sokszor elmondták a képviselőtársaim, viszont én egy kicsit szeretném kiegészíteni ezt az érvelést, hogy van egy olyan helyzet, hogy kiltanak egy képviselőt, két képviselőt, adott esetben az összes ellenzéki képviselőt kiltják, és a képviselőnek a jogát nyilvánvalóan arra, hogy leadja a szavazatát, nem lehet elvenni. A képviselő a szavazatát képviselő útján tudja majd gyakorolni. Az viszonylag egyszerű helyzet, az már elhangzott több vitában, hogy ha egy képviselő helyettesít egy másik képviselőt, akkor azt kézfeltartással megoldja. Csárdi képviselőtársam igen részletesen tért ki arra a helyzetre, amikor egy képviselőnek 4-5-6-10, nem tudom, hány képviselőt kell helyettesíteni. Egyáltalán mi a megoldás az önök elképzelése szerint? Az előterjesztő Hende Csaba képviselő úrra nézek. Mert a javaslatban benne van, hogy egy képviselő egyvalakit helyettesíthet. Tehát arra a helyzetre, ha az összes ellenzéki képviselő ki van tiltva, egyszerűen önök életszerűnek tartják-e, hogy a kiltott ellenzéki képviselőket bármilyen módon kormánypárti képviselő fogja helyettesíteni, kormánypárti képviselő fogja leadni a szavazatát? Az benne van a javaslatban, hogy megegyező szándékkal kell ezt a képviselőt gyakorolni, de arra nem látunk garanciát, hogy mi történik akkor, ha meggondolja magát egy kormánypárti képviselő, ne adj' isten, és ő nem a

megegyező szándékkal, nem a megbízás szerint kívánja ilyen módon képviselni ezt a szavazatot. Hogyan tudják ezt ellenőrizni, hogyan lehet szankcionálni, mi lesz a módja? És mi történik akkor, ha esetleg egy kormánypárti képviselő az ellenzéki képviselő világos utasításával szemben nem azt a szavazatot adja le? Esetleg őt is szankcionálják majd, őt is kiltják. És akkor így megyünk tovább, és eljutunk egy olyan végtelen ciklusba, hogy véglegesen megbénul az Országgyűlés működése. Kérem, hogy ezt a problémát mindenképpen oldják fel. Tehát konkrétan a technikai megoldása a gyakorlatban hogyan történik az önök elképzelése szerint az ilyen módon történő, megbízás útján történő szavazás megvalósításának? És kifejezetten kérem az előterjesztő urat, hogy térjen ki arra, hogy életszerű-e, hogy kormánypárti képviselő képviseli az ellenzékit.

A következő: a kiltás nemcsak a szavazásra, nemcsak a Parlament épületéből érvényes, hanem az Országgyűlés valamennyi helyiségéből, az Irodaházból, a saját irodájukból kiltathatnak esetleg, ha éppen úgy döntenek a döntésre ilyen módon feljogosítottak. Ez nagyon sok problémát von maga után. Szatmáry képviselő úr nagyon helyesen felhívta a figyelmet a kötelességre. Kötelesség az országgyűlési képviselőnek jelen lenni, kötelessége részt venni a vitán, kötelessége szavazni, de kötelessége felkészülni a szavazásra. Abban szerintem egyetérthetünk, hogy vannak képviselők, akik nem egy eléjük rakott frakció-iránymutatás alapján kívánják nyomkodni a gombot, hanem szeretnének felelősen felkészülni egy adott szavazási módszerre, és szeretnék meggyőződésből képviselni a nemzeti érdekeket és adott esetben választókerületük érdekeit. A felelős felkészülésnek bizony vannak feltételei. Ennek a feltétele az - mert egy képviselő nem érthet mindenhez, meg alapvetően minket nem is szakértőként, nem is a szakmánk alapján választanak ide be, hanem megválasztott politikusként, országgyűlési képviselőként -, hogy nekünk ahhoz, hogy felelősen rengetegféle szakpolitikát érintő törvényben le tudjuk adni a szavazatunkat felkészülten, szakértői, szakmai segítségre van szükségünk. Ezt a szakértői, szakmai segítséget a hivatal által biztosított apparátuson keresztül tudjuk megszerezni, velük együtt tudunk felkészülni arra, hogy itt mi felelősen tudjunk szavazni. Ez a fajta felkészülési munka igényli, hogy mi leüljünk a munkatársainkkal, meg tárgyaljuk, több körben, különböző testületekben megvitassuk ezeket a döntéseket. Szükségünk van arra, hogy különböző háttér-információkhoz hozzájussunk, adott esetben a könyvtartól kezdve különböző adatbázisokon át, és minden olyan információforrást igénybe kell vennünk, amik megint csak jellemzően az Országgyűlés épületeiben érhetőek el. Tehát ez a fajta kiltás azt a nagyon fontos kötelességünket is lehetetlenné teszi, vagy hogy annak megfelelően, hogy felkészülten kell idejőnnünk és részt venni a szavazásban.

Hasonlóképpen a képviselőknek egyéb más jogaik is vannak, például munkáltatói jogok gyakorlása.

Hogyan és mi módon fogja tudni egy képviselő, hogyan fog tudni megfelelni a törvényi kötelezettségeinek, hogyan fogja tudni érvényesíteni a munkáltatói jogait, ha ki van tiltva valamennyi épületből? Talán egy benzinkúton vagy egy kávézóban fogja ezeket a feladatokat megoldani? Tehát én nézek az előterjesztőre, mert nagyon sokszor megfogalmazták ezt a képviselőtársaim, hogy ez egy fontos és nagyon súlyos kockázati tényező az önök javaslatában. Ez életszerűen hogy történhet meg? Hogyan fogja tudni a kitiltott képviselő adott esetben a munkáltatói jogait gyakorolni? Hogyan tudja egy frakcióvezető gyakorolni a munkáltatói jogait? Hogyan tudja egy frakcióvezető az egyéb feladatait gyakorolni, ami egy nagyon komoly, kiterjedt feladatrendszer? Erre is szeretnék világos választ kapni önöktől.

A következő: az önök törvényjavaslatának a deklarált célja, hogy a Ház tekintélyét helyreállítsa, és ismét Szatmáry képviselő úrra gondolok: kötelesség. Én azt gondolom, egyetértek abban, hogy kötelesség itt lenni, kötelesség aktívan dolgozni valamennyi képviselőnek, nemcsak az ellenzékinek, hanem kormánypárti képviselőnek, de az jól látható, ha megnézzük, viszonylag egyszerűen hozzáférünk objektív adatokhoz, hogy mely képviselő mennyire aktív. Valaki hosszú évek óta fel sem szólal, valaki bizottsági ülésre nem jár be; tegnap hosszan beszéltünk erről a kétkezes szavaztatásról, hogy ez mennyire alkotmányos, mennyire nem. Nagyon sok képviselő jól láthatóan valamiféle bulvárirodalmat olvasgat, nyomkodja a telefonját, fogalma sincs, mi történik körülötte, megnézi, hogy milyen kódokat kapott, és akkor megnyomja a gombokat, de jellemző, hogy például főleg a késő esti órákban - a mai vagy az elmúlt éjszaka eseményei ilyen szempontból egy üdítő kivételt jelentettek - jelen sincsenek kormánypárti képviselőtársaim, nem szólalnak fel, nem vesznek részt a vitában, még olyan esetekben sem, amikor kifejezetten személy szerint megkérdezzük, hogy egy adott esetben egy választókerületi problémát érintően mondjanak már valamit. Vagy éppen Boldog képviselő urat Csárdi képviselő úr mint előterjesztőt kérdezte meg, és nem emelkedett szólásra. Tehát én úgy gondolom, hogy ez is kötelessége egy képviselőnek. Kötelesség, nagyon helyes, Szatmáry képviselő úr, és ha egy képviselő nem teljesíti a kötelezettségeit, ha egy képviselő huzamosan, éveken keresztül adott esetben fel sem szólal és egyáltalán nem végzi el az országgyűlési képviselői munkáját, amiért ideküldték, és amiért a kiemelt fizetését kapja, az súlyosan sérti a Ház méltóságát.

Tehát hol vannak ezek a konkrét garanciák? Mert nagyon sok mindent hallhattunk itt az elmúlt, 11 órája és 29 perce zajló vitában, csak éppen ezeket a garanciákat, ezeket a világos iránymutatásokat nem hallhattunk. De ahogy nézek önökre, képviselőtársaim, a tanácstalanságot látom. Tehát én úgy érzem, hogy önök egy ilyen bunkósbotot próbáltak formálni, és igazából fogalmuk sincs vagy végig sem gondolták, hogy ez a gyakorlatban hogy történik, vagy ne adj' isten, ez javaslatként megérkezett az önök asztalára,

hogy ezt kell tudni beterjeszteni, és esetleg nem önök-nél van a tudás, hogy ez a gyakorlatban hogyan van elképzelve. Tehát hol van a garancia arra, hogy ezek után a képviselő, akár ellenzéki, akár kormánypárti képviselő teljesíteni fogja a kötelezettségeit, itt lesz az Országgyűlés ülésein, felkészülten jön szavazni, törvényjavaslatokat nyújt be, és a többi, tisztességesen és becsületesen, aktívan ellátja az országgyűlési képviselői feladatát? Hol van konkrétan a garancia, ami az eddigi szabályozás helyett majd ebbe az irányba tereli az Országgyűlés munkáját? Ezt nem látom.

(10.30)

S nagyon-nagyon fontos, Czunyiné képviselő asszony úgy fogalmazott, hogy egy meglévő szabály szigorítása van most előttünk. Na, de a probléma az, hogy önök ezt a meglévő szabályt sem alkalmazták, amikor az az eset történt, ami az egész gyújtópontja volt. Hadházy Ákos feltartotta a táblát, jól ismerjük, már ezerszer megbeszéltük ma ezt az esetet, akkor itt egy kommandó elindult hátulról, fideszes képviselők-ből álló kommandó, és erőszak alkalmazásával elvették Hadházy Ákostól a táblát. Ezt Varga-Damm Andrea képviselő asszony nagyon részletesen kielemezte, szerintem a videókat mindenki látta, hogy pontosan mi történt. A házelnök úr - nem a jelenlegi levezető házelnök úr, hanem a házelnök úr - egy figyelmeztetés után igazából nem avatkozott bele az esetbe. Ott láttunk egyfajta ilyen sajátos birkózást, hogy a miniszterelnök úr próbálta kiszedni a táblát Hadházy képviselő úr kezéből, és akkor ébredt öntudatára, nem tudom, hat-hét fideszes, KDNP-s képviselő, hogy ők akkor majd azzal a hatalmas bátorsággal heten-nyolcan-tizen egy ember ellen odamenjenek, ugye, keresztény-konzervatív módon, amit önök hazudnak magukról, odamenjenek, és erőszakkal elvegyék ezt a táblát. Na most, ez az eset semmilyen szinten nem hozható összhangba a most meglévő hatályos szabályokkal, képviselő asszony. Házelnök úr, az akkor az ülést vezető házelnök úr nem alkalmazta ezt a szabályt. Mindenki várta, hogy mi fog történni, és ekkor a fideszes kidobóemberek beindultak, hogy akkor majd a kezükbe veszik az irányítást, majd akkor sem történt semmi.

Tehát az én értelmezésem szerint, és ezt is már levezette Varga-Damm képviselő asszony, meg lett volna az eljárási technikája annak, hogy hogyan lehet akkor úgymond rendet teremteni a Házban, amikor ez az eset történt, de akkor is be kellett volna avatkozni, amikor jól láthatóan fizikai erő alkalmazására került sor. Azt gondolom, hogy ez példátlan, legalábbis a rendszerváltás utáni demokráciatörténetben ez egészen példátlan volt, és hangsúlyozom, függetlenül attól, hogy egyetértünk-e ezekkel a bizonyos táblákkal. Én is el tudom mondani, hogy trágár kifejezések felmutatásával nagyon nem értek egyet, viszont azt gondolom, hogy ennél sokkal súlyosabb eset az, hogy fizikai erőszakkal kényszerítenek valamire egy képviselőt úgy, hogy lettek volna szabályok.

Na, képviselő asszony, az önök szándékaiból levezethetően hol van az, hogy önök bármit szigorítanak úgy, hogy eddig sem alkalmazták a meglévő szabályokat, hogy ez majd változik, és egyáltalán, ezekben a szabályokban? Abban, ugye, nem kell vitatkoznunk, hogy a fizikai erő alkalmazása a fideszes képviselők részéről sértette nemcsak a házszabályt, hanem a Ház tekintélyét, mert kaptak érte büntetést, még ha csak jelképesnek sem nevezhető büntetést kaptak, 50 ezer forintot a fizikai erőszakért. Hol van konkrétan, képviselő úr, a garanciája, hogy ilyenre nem kerülhet sor, hogy adott esetben majd feláll valamelyik ellenzéki képviselő, és Hoppál Péter úr nem érzi majd újra kétszer olyan erősnek magát, mint amilyen? Hol van a garanciája annak, hogy nem fog elindulni megint a hátsó padosorokból egy fideszes kommandó? Hol van annak a garanciája, hogy aki ilyenre vetemedik, hogy fizikai erőszakot alkalmaz egy országgyűlési képviselővel szemben, ezt soha többet ne tehesse meg? Tehát nem látom ezeket a garanciákat.

Összességében, és összefoglalva ezt a rövid hozzászólást, én azt látom, hogy a vitát egy új dimenzióba kell állítani, és most nézek önökre, én nagyon várom a válaszukat, de megmondom őszintén, nincsenek illúzióim. Szerintem amilyen hibalistát az ellenzék most ebben a hosszú-hosszú vitában megfogalmazott, amilyen veszélyforrások vannak ebben a törvényjavaslatban, azokat önök nem fogják tudni most részletesen megmagyarázni. Tehát összességében, ha önök így továbbengedik ezt a törvényjavaslatot, és a jó szokásukhoz híven egy ilyen frakciódiktátumként ezt át is erőszakolják, megszavazzák, azzal önök azt teszik, hogy veszélyeztetik, kockáztatják az Országgyűlés működését, kilátásba helyezik, hogy megbénítják adott esetben az Országgyűlés működését, és ezzel Magyarország tekintélyét is súlyosan sértik. Tehát én nagyon kérem képviselőtársaimat, hogy vagy vegyék végig ezeket a nagyon-nagyon-nagyon részletesen elmondott hibákat, hibalistát, tekintsék végig, teljesen világosan és egyértelműen, közérthetően mutassák be, hogy mik a garanciák, tehát a gyakorlatban hogyan lehet ezt érvényesíteni, mi a garancia arra, hogy azok az esetek ne következhesse be, amelyeket én most néhány esetben példaként mondtam.

Ha pedig önök ezt nem tudják megtenni, tehát nem tudják egészen világosan kizárni, hogy az önök törvényjavaslata kockáztatja az Országgyűlés működését, akkor pedig készítsenek egy olyan listát, hogy mik azok a pontok ebben a törvényjavaslatban, amelyek életszerűtlenek, amelyek nem működnek, és amelyek veszélyeztetik az Országgyűlés működését, és akkor szépen fogjanak egy vastag filctollat, és húzzák ki ebből a törvényjavaslatból ezeket a pontokat. Ha nem tudják megmagyarázni, hogy ezek rendkívül súlyos kockázatokat hordoznak, és nem tudják megmagyarázni, hogy milyen módon lehet ezeket a gyakorlatban érvényesíteni, akkor önöknek az a felelősségük, hogy elismerjék, hogy ezek rosszul megfogalmazott, hibás javaslatok, és ezeket el kell tüntetni az

önök által beterjesztett amúgy gyalázatos törvényjavaslatból.

Köszönöm. *(Taps az LMP padosoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólók következnek. Elsőként Hende Csaba képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke, Fidesz. Parancsoljon!

HENDE CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A világ nem ma kezdődött. Ezt azért mondom, mert magyarázatot kér Csárdi Antal is és Keresztes László Lóránt is a tekintetben, hogy bizonyos kazuisztikus példákat felhoz, hogy mi van akkor, ha, és ha ez ezt csinálja, az mit csinál. Kérem szépen, a törvényben semmiféle változás nincs a tekintetben, hogy mit szabad és mit tilos. A magatartási szabályok azonosok maradnak. Tehát önök most a hatályos törvényt firtatják, hogy azt én értelmezem önnek, hogy majd ha valaki valamit csinál vagy nem csinál, majd a házelnök mit fog csinálni, aztán a jogorvoslat ügyében eljáró Mentelmi bizottság, aztán másodfokon a plénum mint jogorvoslati fórum mit fog csinálni. Természetesen erre nem lehet válaszolni, tisztelt képviselőtársam. Egy a lényeg, hogy semmivel több kötelezettséget nem tartalmaz az új törvény, mint a hatályos, és ugyanazok a magatartási szabályok érvényesek.

Ami változik, az a szankciók súlya, a büntetések, amelyek ezekért a jogsértésekért járnak. Itt nem a képviselői jogokról van szó, tisztelt Országgyűlés, hanem a jogsértés költségeiről. Erről folyik ez a vita. Természetesen ha ugyanazt szabad, mint eddig, és ugyanaz tilos, mint eddig, akkor felmerül az a kérdés, hogy persze ami tilos, azt azért lehet, és mibe kerül, ha valaki egy tilos, ám lehetséges dolgot elkövet. Ez az előterjesztés tárgya. Tehát semmivel nem terhesebb az egyes képviselők helyzete. Ugyanazokat a szabályokat kell betartaniuk, mint jelenleg is.

A képviseleti megbízás egyébként a kitiltás teljes időtartamára szól, a kitiltott képviselő csak egy képviselőtársának adhat képviseleti megbízást, és a megbízott egyidejűleg csak egy képviselő nevében adhat le szavazatot. Nem tudom ezt ennél részletesebben elmagyarázni, de talán nem is szükséges. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Csárdi Antal képviselő úr, LMP, két percben.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen. Hende képviselőtársam itt volt a vita kezdetekor, és pontosan tudja, ugyanolyan pontosan, mint én, hogy 11-től körülbelül fél 3-ig azt vitatta a tisztelt Ház, hogy milyen esetekben sérül vagy sérülhet a Ház tekintélye, az ülés méltósága, és legyünk őszinték, nem jutottunk dűlőre. Nem kaptunk egzakt, kézzelfogható dolgokat. Csak az ellenzéki oldalon több mint két órán keresztül soroltuk fel azokat a példákat, amelyek szerintünk sértették a Ház tekintélyét, és a fideszes képviselők

szájából hangoztak el. Persze ezekre nem jöttek válaszok. Ezért problémás, és ezért volt céltalan az éjszakai vita.

De hadd mondjak valamit a kitiltásokról! A kitiltott képviselő bizottsági munkája során a bizottsági szavazatait hogyan tudja átadni? Tétélezzük fel, hogy az LMP-ből, ami 6 fős, 4 képviselőt kitiltanak! Ha minden képviselő csak egy megbízást fogadhat el, akkor én fideszes, DK-s, jobbkios képviselőt kell hogy megbízzak? Ugye, ezt maga sem gondolja komolyan? Ez életszerűtlen! Azzal kezdődik ez a törvény, hogy csak ugyanazon listán induló, ugyanazon jelölő szervezet által jelölt képviselő alakíthat frakciót, de azt mondja, hogy a helyettesítés, az keresztbe-kasul mehet. Nem gondolja, hogy ez koherenciazavar? A többit el fogom mondani a rendes hozzászólásomban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varju László képviselő úr, DK, két percben.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Szatmáry képviselő úr fogalmazta meg úgy, hogy igényesebb sarki kocsmá színvonalát is időnként nehezen tudjuk meghaladni. Hát, akkor erre ugyanebben a hangnemben mondhatnám azt neki, hogy idézem majd akkor Hadházy képviselő úr tábláját, gondolják oda maguk elé, merthogy, tisztelt Ház, ez egyáltalán nem működik így. Azon javaslatok tekintetében, amelyekben ilyen módon minősítik a Ház munkáját, azt gondolom, majd esetleg tanulmányútra elmegyünk a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamarához, és megnézzük, hogy hogyan működik a történet, és akkor az onnét érkező tanácsokat majd figyelembe is fogjuk venni.

(10.40)

Ami viszont izgalmasabb ennél, még éppen háznagy asszony, képviselő asszony hozzászólásánál szerettem volna reagálni, hogy arra utalt, hogy márpedig Magyarország 2010 óta felívelő pályán van. Egy világgazdasági válság kiindulópontjából ezt a felívelő pályát önmagában nem nehéz megrajzolni, különösen akkor nem, ha egyébként az Európai Uniótól, amelytől önök nem szívesen fogadják el, de minden évben megkapják azt az 1500-1200 milliárd forintot, amely hozzájárul ahhoz, hogy a növekedés számai meglegyenek. Egyébként ugyanekkora mértékben hozzájárulnak azok az emberek is, akik külföldről hazautalnak azért, mivel itthon nem tudtak megfelelő körülményeket teremteni a családjuknak, ezért el kellett költözniük innét, és itthon a hitelek és a költségeik rendezésére ugyanúgy hazautalnak. Úgyhogy ebből a két számból világosan látszik, hogy önöknek nem sok dolguk van ebben a gazdaságban. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP, két percben.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tegnap olyan kettő órakor vagy fél 3-kor szólt Böröcz képviselőtársunk hozzá a vitához, azt már csak interneten tudtam nézni, de szerettem volna a jegyzőkönyv végett arra is reflektálni, hogy elmondta, ők nem értik, ahogy Szatmáry úr is fogalmazott, ezt a kvázi kocsmái stílust, és mennyire mindig minden szabályt betartanak. Hát, én úgy emlékszem, a Fidelitasban egy ilyen wellnessdisznóvágás kapcsán még egymást is verték abban a szervezetben, amit ő vezetett. Őneki is talán inkább a saját háza tájékán kellene egy kicsit sepregetni, amikor arról beszél, hogy ki hogyan viselkedik, hiszen ahogy az a szervezet működik, az az elnökről is kiállít egyfajta bizonyítványt. Mint ahogy az is érdekes, amikor Szatmáry Kristóf próbál bennünket tanítani bármilyen morálra meg törvények betartására. Ha jól értem, akkor ő még számlát sem tudott adni normálisat, vagy nem is akart, lehet, a saját zöldséges cégében. Aztán ezt úgy oldották meg, hogy gyorsan, ahogy hallom, mostanság már fel is számolják azt. Magyarul, az egy érdekes dolog, hogy ha valaki nem tartja be a szabályokat, az utána másokon elkezd számunkérni komoly morális fölénnyel ezeket a dolgokat. Először szerintem érdemes megtanulni, hogy hogyan kell kiadni a számlát, képviselő úr, és akkor utána talán lehet másról is beszélni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Szatmáry képviselő urat tájékoztatom, hogy a következő körben tudom megadni a szót neki két percben.

Most visszatérünk a normál felszólalók felszólalásaihoz. Czunyiné dr. Bertalan Judit képviselő asszony, Fidesz. Parancsoljon!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Ez most valóban rendes, az előbbi tévesztést korrigálnám.

ELNÖK: Az előbb is rendes volt, csak két percben volt rendes, most meg hosszabban lehet rendes.

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz): Én tévedtem, nem azt mondtam, hogy elnök úr tévedett.

ELNÖK: Értem!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz): Azt mondtam, hogy én tévedtem. Tisztelt Képviselőtársaim! Van néhány gondolat, amit itt a hozzászólások során megint csak szükséges, hogy a tisztánlátás kedvéért előhozzunk és beszéljünk róla. Megint azt kell mondjam, hogy sajnálom, hogy ellenzéki képviselőtársaink időnként teljesen másik nyelven beszélnek, és nem feltétlenül csak a magyar nyelvet és annak fogalmait használják más kontextusban, hanem már a szakmai fogalmakat, a szakma nyelvét is próbálják egy kicsit politikailag színezni.

Gyüre képviselőtársammal a bizottságban ugyan már a vitának egy részét lefolytattuk, de azért itt a Hende Csaba képviselőtársam által mondottakat mint előterjesztő a kétperces hozzászólásában tisztázta, hogy a meglévő szabályoknak a szankciójuk esetében azok emeléséről, a szankciók szigorításáról van szó. Tehát most mi arról vitatkozunk, hogy önök olcsón vagy drágán akarják vagy nem akarják megúszni a randalírozást és a tisztelt Házban az egyébként minden magatartási szabály eddigi áthágása okán adható vagy kimérhető bírságokat vagy szankciókat. Alapvetően az ellenzéki jog - amire önök folyamatosan az éjszaka különböző kontextusokban hivatkoznak és hivatkoztak - nem sérül. Önöknek változatlanul fennáll a lehetősége arra, hogy interpellációt nyújtsanak be. Önöknek változatlanul fennáll a lehetősége, nem szól arról ez a törvényjavaslat, hogy kérdezzenek akár... (*Derűtség a Jobbik soraiból. - Zaj. - Az elnök cseppet.*) Képviselőtársam! Fennáll a joguk arra, hogy a képviselői jogaikat gyakorolják. Itt arról van szó, hogy mindezt hogyan teszik.

Ha én most az önök tegnap esti, ma reggeli, éjszakai vitáját, amit részben interneten követtem, megpróbálom összegezni, akkor azt az állítást tudnám megfogalmazni az önök oldaláról, és nagyon nem egyetértve vele, hogy önöknek helyes az, hogy bármilyen vitát ma Magyarországon, legyen ez politikai vita vagy bárki közötti vita, ha nem értünk egyet, akkor nekirohanunk a másiknak, lerohanjuk a másikat ahelyett, hogy azokkal az eszközökkel, amelyek a véleménynyilvánításra nyitva állnak, és egyébként itt, a parlamentben a házszabály és országgyűlési képviselőkre vonatkozó törvény szerint is nyitva állnak, rendelkezésre állnak, nem változnak ezzel a módosítással, önök szerint az a helyes, ha nem értenek egyet a miniszterrel, ezt itt valamelyik képviselőtársam mondta, csak hogy visszaidézzem az elmúlt percekert, ha nem értenek egyet a miniszterrel, az államtitkárral vagy a felszólaló kormánypárti képviselővel, akkor odarohannak, és valamilyen módon inzultálják, akár fizikailag, akár pedig szóban, mint ahogy erre már volt is példa a magyar Országgyűlésben nem is olyan régen. Képviselőtársam, lehet ezen mosolyogni, csak kicsit távolabb helyezkedve a vitától, amit önök itt próbáltak ma - egyébként értem én, hogy miért vitatkozunk most már 12 órája, és miért tart ez a vita eddig, önök terelnek. Terelnek, mint mindig, amikor valamiféle politikai performansszal vagy akcióval igyekeznek a valóságról elterelni a figyelmet.

Erről hadd beszéljek már néhány gondolatot, mert Varju képviselőtársam szerintem most már hagyományosan mindig tovább engedi gondolni azokat a helyzeteket, amelyek éppen egy adott törvényjavaslat vitájánál vagy egy parlamenti vitában van. Képviselőtársam úgy fogalmazott, hogy képmutatás az, ami ennek a törvénynek a betervezésénél és a vitájánál zajlik. Kicsit kilépve ebből a kontextusból, hadd kérdezzem már meg, hogy az önök számára - és számomra ez egyértelműen terelés - az a képmutatás, hogy van egy parlamenti frakció, történetesen most a

Fidesz-KDNP kormánypárti frakciója, amely egyébként, önök ezt is kifogásolták, hosszú mérlegelés után, mert ugye, a december 12-i eseményekre hivatkozva kérdezik, hogy miért nem utána, miért nem rögtön, miért nem akkor, hosszú mérlegelés után egy nem olyan régi akció miatt mégiscsak beterveztette ezt a törvényjavaslatot, és csak hogy tisztán emlékezzünk rá, én azt mondtam az előbb is, és most is így gondolom, és meg is ismétlem, a véleménynyilvánítás kulturált és parlamentáris formáihoz való visszatérés érdekében benyújtotta és meghozta.

Mindeközben önök vidéken, amikor itt az ellenzéki jogokért próbálnak hangosan felszólalni, mindenféle jogcsorbításról próbálnak meg különböző stílusban és hangerővel itt a parlamenti padsorok között vitázni, mindeközben vidéken történik október 13-a után, és egyébként Budapesten is történik, és egyébként mindenhol történik az első intézkedéseik között, mondjuk, ahol az önök ellenzéki összekacsintásának az új és bimbózó szerelméből alakultak képviselő-testületi többségek és polgármesteri többség, ott önök nem resteltek az ott ellenzékinek minősülő fideszes, KDNP-s képviselőknél bizottsági helyet nem adni, vagy külső bizottsági helyet nem adni. Önök nem resteltek plusz alpolgármestereket, plusz főpolgármester-helyetteseket megválasztatni. Önök nem resteltek az első döntések között a saját képviselői tiszteletdíjaikat megemeltetni. Önök egyébként nem resteltek ebben a kontextusban szmsz-ben olyan szabályokat hozni, hogy elveszik a lehetőségét az önkormányzatoknál, ahol most önök helyzetbe kerültek, az interpelláció vagy az ellenzéki hozzászólások rendjének.

Na most, kedves uraim, ebben a helyzetben ilyen nem történik, nem is volt szándék. Arról van szó, amit a képviselőtársam előterjesztőként is elmondott, amit a hozzászólásában elmondott, hogy meglévő szabályok mentén, a szankciók szigorításával a parlamenti vita és a parlamenti vitakultúra tekintetében a szabályok valóban szigorodnak.

(10.50)

Mi nem mondtuk, hogy nem szigorodnak, mert ebből a viselkedésből, ami egyébként éjszaka is, meg itt folyamatosan a parlamentben kitűnik, az látszik, hogy önök most itt valami meta- és szimbolikus vitát folytatnak az ellenzéki jogokról, ugyanakkor önök az önkormányzataikban, a vidéki képviselő-testületekben, ahol október 13-a után helyzetbe kerültek, konkrétan sárba tiporják az ellenzéki jogokat. Nem adnak bizottsági helyet, nem adnak külső bizottsági helyet, nem adnak elnöki helyet, emelik a saját tiszteletdíjukat, csökkentik az ellenzéki hozzászólások számát. Nem tűnik ki itt valamiféle ellentét az önök számára? Itt mindenféle demokratikus jogok mellett harcolván a saját, egyébként vállalhatatlan viselkedésük mellett kampányolnak, mármint, hogy ugyan már, ez teljesen normális, hogy egy parlamenti képviselő odarohan a

másikhoz, mert nem tetszik, mondjuk, amit képviselőtársam mond, és akkor én most nem vitatkoznék Varju képviselő úrral, hanem hirtelen magamat ebben a kontextusban fideszes kommandónak minősítem, és úgy gondolom, vagy úgy teszek, hogy nem tetszik, amit képviselőtársam mond, akkor nem gombot nyomok, és elmondom a véleményem, ahogy ezt eddig tettük, és merem remélni, hogy tesszük a későbbiekben is, hanem odarohanok, és egy másfajta véleménynyilvánítással, így vagy úgy, de megmutatom vagy elmondom a véleményem.

Tehát szerintem két teljesen külön malomban örülünk. Keresztes képviselőtársammal ebben egyetértek, külön malomban örülünk a tekintetben, hogy meggyőzhető vagy nem meggyőzhető a másik fél. Csak azért, ha már önök is azt mondják, én is azt mondom, és mi is azt mondjuk, hogy a választók küldtek minket ide, azért azt ne felejtjük el, hogy el is várunk tőlünk valamit, nem azt, hogy az elnöki pulpitusra rohangáljunk, nem azt, hogy az elnöki pulpitusra ne engedjük fel a levezető elnököt, nem azt, hogy mindenféle síppal, dobbal, nádi hegedűvel a parlamentben egyébként alkalmatlanná és lehetetlené tegyük a törvényhozási munkát.

Önök ezt tették, s közben azt hallgatom itt az előbbi felszólalások között, hogy ez a törvény fogja megakadályozni és ellehetetleníteni az Országgyűlés munkáját. Teljesen más az, amiről az Országgyűlés működését szabályozó, előttünk fekvő törvényjavaslat szól, és teljesen más az a malom, amiben önök örülnek. Önök most ezt megpróbálják felhasználni arra, hogy egyébként a sok helyütt tehetetlen helyzetben lévő belső vitákat, vagy a kényszerkoalíciójuktól fakadó vitákat valahogy eltüntetve, kicsit pad alatt kezeljék, és akkor most szóljon arról a vita, hogy az önök jogait ki, hogyan csorbítja.

Nem csorbítja, senki semmilyen formában a parlamenti ellenzék jogait nem csorbítja, már csak azért sem, mert ha ez a rendelkezés hatályba lép, akkor, ha ezt egy fideszes képviselő teszi, rá ugyanúgy vonatkozik a szankció (*Csárdi Antal: Hazugság!*), hiszen a törvényben nincsen ilyen terminológia, hogy ellenzéki vagy kormánypárti képviselő. Tehát innentől kezdve, jogászként is azt gondolom, hogy ez már csak jogilag is helytelen érvelés önöktől.

Tehát csak úgy összegezvén, és egy picit emlékeztetvén önöket arra, hogy miért és milyen okból került benyújtásra ez a törvényjavaslat. Tudom, hogy az éjszaka kormánypárti képviselőtársaim elmondták, de hadd mondjuk el még egyszer, meg még egyszer, ha már önök elmondják, és egyébként képtelenségeket hoznak be ebbe a vitába, mint ahogy képtelenség az is, amit... Nem akartam ugyan erre reagálni, Mesterházy képviselőtársam itt bizonyos ügyeket felhozott, és hogy ki miként viselkedett. Talán, ha a Zuschlag-ügyet felhozom, és azt a fajta sajtótájékoztatót, amire szerintem önnek kell a legjobban emlékeznie, akkor most nem ennek van a helye. Tehát a példa jó is, de a példa most konkrétan nekünk is jó, ne haragudjon.

Tehát most itt arról van szó ennél a törvényjavaslatnál, hogy ebben a Házban, amikor politikai vitát folytatunk, akkor az-e a helyes testtartás, hogy gombot nyomunk, és egymással vitatkozunk, az-e a helyes testtartás, hogy egyébként, amikor a miniszter vagy az államtitkár válasza nem tetszik - Csárdi képviselőtársamnak mondom -, akkor nemet nyomok a gombon. Tehát van rá reflexiós lehetőség, nem oda kell menni és elé állni, és nem tudom én, milyen síppal vagy bármivel belefújni az arcába. De valami hasonlót mondott képviselő úr. (*Csárdi Antal: Hasonlót! Szövegértés! - Az elnök csenget.*) Tehát van önnek joga, hogy minősítse vagy értékelje az államtitkár vagy a miniszter válaszát. De az, hogy az legyen a gyakorlat, bármilyen összeállásban áll fel a magyar parlament, hogy az ellenzék lerohanja a kormánypárti miniszterelnököt, minisztereket, képviselőket, vagy egyébként olyan magatartást tanúsít, ami itt az elmúlt hetekben volt, szerintem az nem lehet útja a magyar demokrácia továbbmenetelésnek.

A vita, a párbeszéd abban a formában, ami eddig sokáig itt a Házban gyakorlat volt, évtizedes gyakorlat volt - hadd ne menjek tovább, azért a magyar parlamentarizmusnak nemcsak 30 éves hagyománya van, és nem ebben a házban fizikailag, de azért a reformkorban és azt követően itt komoly és nagyon előre vivő viták voltak úgy, hogy egyébként nem volt nagy szeretet a több oldalon ülő parlamenti képviselők között. Azért a vita és a véleménynyilvánítás kulturált formája otthonra talált ebben a Házban.

Most az történt, hogy ezt a kulturált vitaformát, ezt a szabályt, hiába mondják azt, hogy mi önöket rossznak, vagy nem tudom, minek állítjuk be, önök rúgták fel. Önök rúgták fel ezt a szabályt, és még miniket kérnek számon, hogy mi az, hogy a parlament és a parlamenti vita méltóságának és a kulturált vita megőrzésének a céljából egyáltalán, még egyszer ismétlem, meglévő szabályoknak az átgondolásáról van szó, amelyek egyébként a parlamenti képviselő viselkedését és a viselkedéséért járó szankciónak a pénzügyi tételeit vagy a szankció tételeit emelik. Meglévő szabályok szigorításáról van szó.

Tehát mi most arról vitatkozunk - hogy lefordítjuk még egyszer a végén - önökkel, hogy önök olcsón vagy drágábban nem akarják megúszni azt a büntetést, ami egyébként a jelenleg hatályos szabályok szerint is az önök méltatlan és néha nagyon vállalhatatlan parlamenti viselkedéséért jár. Zárásként hadd mondjam már el még egyszer, mert hátha van, aki ezt a most már, nem is tudom, milyen hosszúra nyúló vitát követi akár online, akár bármilyen módon. Még egyszer mondom, hogy itt, még mielőtt bárki elhinné, és bármilyen jogi csúrcsavarral odakeverné az előttünk fekvő törvényjavaslat értelmezését, hogy az ellenzéki képviselők joga csorbul, akkor hadd ismétlem meg, hogy nem. Tehát nincs benne semmiféle, az ellenzéki képviselők ellenőrzési jogát vagy bármilyen tájékoztatóhoz való jogát sértő és csorbító rendelkezés. Az viszont az ellenzéki ellenőrzési vagy bármilyen

jogok csorbítása, amit ma önök a fővárosban és vidéken tesznek. Az viszont konkrétan az.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tehát ha Molnár képviselőtársam azt mondta, hogy az szmsz benyújtása annak a tükre, hogy egy képviselő-testület, egy polgármester hogyan áll a működéshez - ezzel úgy egyébként so-so egyet tudok érteni -, akkor most már, úgy is mondhatnánk, hogy kibújt vidéken a szög a zsákból, ahol a DK vagy az egyéb ilyen mindenféle összefogott ellenzékiek tudtak többségbe kerülni, ott már kimutatták a foguk fehérjét, ott már ők így működnek. Adót emelnek, ellenzéki jogokat ott konkrétan nyírbáznak, és egyébként pedig mintha nem is lett volna 13-a előtt ígértük.

Na most, hogy a valódiság, az igazság és az őszinteség melyik oldalon áll, azt, azt gondolom, hogy ezekből a példákból önök jól látják, és ha valami képmutatás, akkor nem az, hogy egy törvényjavaslat egy ilyen történelmi Ház méltóságának a megőrzésére megszületik képviselőtársaim kezdeményezésére. A valódi képmutatás az, hogy önök itt jogokról beszélnek, vidéken pedig úgy viselkednek, ahogy viselkednek. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Benicsik János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

BENCSIK JÁNOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kicsit megállt bennem az ütő, amikor Czunyniné Bertalan Judit képviselő asszony szavait hallgattam, aki valahogy úgy fejezte ki magát, hogy itt még annak kéne örülnünk, hogy egyáltalán van lehetőségünk kérdezni a kormányt (*Czunyniné dr. Bertalan Judit: Nem ezt mondtam!*), van lehetőségünk interpellálni, és hogy miért beszél az ellenzék az elhallgatásról, amikor itt megvannak a lehetőségei.

(11.00)

Ez kicsit egybecseng azzal, vagy nekem itt a vészcsengő beindult, ugyanis Orbán Viktor miniszterelnök hétfőn az azonnali kérdésekben pedzegette azt, hogy az ellenzék nem érti, amit ő mond, ezek után ő kétségbe vonja, hogy mi értelme van még az azonnali kérdéseknek. Tehát remélem, hogy nem az van e mögött a szándék mögött, mind az interpelláció, mind az azonnali kérdés, mind más parlamenti műfajok létjogosultságának a kétségbevonásakor, hogy szépen-lágyan ezt is kezdjük akkor elfelejteni, vagy akkor gondolkozzunk el azon, hogy egyáltalán ezeket kell-e szűkíteni.

A képviselő asszony, ugye, a kulturált viselkedésre utalt a hozzászólásában többször. Azért azt szögezzük le, hogy az, hogy az általános politikai közbeszéd színvonala olyan alacsony, amilyen, és azt gondolom, a rendszerváltás óta talán a legalacsonyabb, abban azért oroslánrészük volt önöknek is, és első-sorban önöknek. Nemcsak itt, a Ház falain belül, hanem, ha megnézzük a közmédiát, aminek kapcsán, ha megnézzük a 2010 előtti éveket, azért bőven lehet találni kifogásolnivalót, de ilyen szintű színvonalatlan közmédiája az országnak még soha nem volt. Ha megnézzük a karaktergyilkos médiafelületeket, amiket önök pénzelnak, amelyek ellen mind a Jobbik, mind a többi ellenzéki párt sorozatban nyeri a sajtópereket, és ezeket a sajtópereket bátran be tudják vállalni, hiszen korlátlan számban állnak rendelkezésre állami megrendelések, állami hirdetések, amikkel ezeket ki lehet pótolni, akkor azt látjuk, hogy önök határozzák meg a közbeszéd színvonalát, önök határozzák meg azt, hogy a közmédiában és a nem közmédiában és itt, a Ház falain belül milyen színvonalú vita folyjon, ez valamilyen reakcióra azért kényszeríti az ellenzéki pártokat, akiknek jóval szűkösebb médiafelületük, megszólalási lehetőségük van.

Én abban egyetértek önökkel, hogy a trágárság erre nem jó válasz. Tehát igenis azt gondolom, hogy minden képviselőnek azért kötelessége, hogy megőrizzen egy bizonyos erkölcsi, stílusbeli tartást. Nem értek egyet Hadházy képviselő úr trágár feliratot tartalmazó táblájával. Tehát amikor ezt önök számonkérlik vagy kritizálják, azt teljes joggal teszik. De azt azért tegyük hozzá, hogy miközben a trágárság, az obszcén, erőszakos fellépés, akár a verbális erőszakos fellépés nem tesz jót a Ház méltóságának, aközben, miközben folyamatosan szűkül a kulturált, normális, épeszű szakmai vita lehetősége itt a Ház falain belül is, ezen viták lecsapódása a társadalomban a szűkült médiatér miatt ennek a töredéke, azt gondolom, nem lehet neheztelni az ellenzéki politikusokra vagy pártokra, ha adott esetben formabontó módon fejezik ki a tiltakozásukat, főleg akkor, ha egy olyan aljas törvényről van szó, mint például volt a termőföld idegen kézbe vétele, amikor a Jobbik képviselői a pulpitus elfoglalásával tiltakoztak, vagy akár a mostani obstrukció is.

Amit szeretnék még mondani, és ehhez kapcsolódik még az, hogy a tegnapi vitanapon Nacsa Lőrinc képviselő úr meg többen példálóztak azzal, hogy amikor tárgysorozatba vették a Párbeszéd indítványát, ezt megpróbálták úgy előadni, mint ha az valami fantasztikus dolog lenne, hogy az ellenzék meg se szólalhat, hát látszik, ha valakinek van egy jó javaslata, akkor azt a kormány engedi, hogy tárgysorozatba vegyék. Azt hiszem, hogy az elmúlt kilenc év alatt ez volt az egyetlen ilyen alkalom. Hogy erre büszkének kéne lenni, vagy lobogtatni kéne, mint a demokrácia bizonyítékát, az pont annak az elismerése, hogy ez valami kuriózumszámba megy. Tehát nem az történik, ami egyébként az Országgyűlésnek és a törvényhozásnak az alapvető célja lenne, hogy bizottsági szinten meg-

tárgyalt javaslatokat nem a benyújtó párt színe szerint, hanem az abban foglalt javaslatok értelme, célja, hasznossága szerint mérlegelünk, behozzuk a Ház elé, megvitatjuk, majd hozunk döntéseket, hanem ha véletlen egy ilyen megtörténik, hogy egy ellenzéki javaslat eljut a tárgysorozatba vételig, arra mindenki felkapja a fejét, hogy úristen, hogy történhet ilyen.

Ezeket a körülményeket önök teremtették, kormánypárti képviselőtársaim, ez önökön múlik a kétharmad miatt, és ezután végtelenül álságosnak tartom arra hivatkozni, hogy miközben nincsenek meg az alapvető feltételei a szakmai vitának, és adott esetben az ellenzék formabontó módon kényszerül arra, hogy hangot adjon a tiltakozásának, emiatt ezt önök számonkérjük rajtunk. Mondom még egyszer, a trágárságot és az obszcenitást nem ideértve, mert azzal egyetértek.

Úgyhogy végezetül arra szeretném kérni önöket, én megértem, hogy védeni kell a mundér becsületét, megértem azt, hogy védeniük kell ezt a védhetetlen törvényt, de amikor ezt teszik, legalább ne erkölcsi okokra hivatkozva, ne erkölcsi kioktatással, erkölcsi dörgelemeket szórva tegyék ezt meg. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a DK képviselőcsoportjából Hajdu László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Csak jelezni szeretném azért, mert többen jelentkeztek, hogy a tényleges felszólalási sorrend úgy fog lezajlani, hogy következik Csárdi Antal képviselő úr, utána Mesterházy Attila képviselő úr, ekkor lesz lehetőség kétpercesre, és a többiek annak megfelelően következnek majd besorolásra. Köszönöm szépen. Parancsoljon, képviselő úr!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt előterjesztő Képviselőtársak! Önálló országgyűlési képviselők javaslatát vitatjuk immár több mint tíz órája... *(Jelzésre:)* Tizenkettő, bocsanat! Az a gondolat folyik tulajdonképpen ebben a tizenkét órában, hogy van-e együttműködés ebben a Házban parlamenti képviselő és parlamenti képviselő között, illetve az, hogy az egyik parlamenti képviselő a másikra milyen szankciót hozzon.

Ez kicsit vitatható is, hogy a különbségtételt jelenti, hiszen ugyan elhangzik és nem egyértelmű, de azt lehet látni, hogy ez kizárólag ezen az oldalon az ellenzékiekre hozott szankció. Nem tudok olyat elképzelni, hogy ez ebben az értelemben és abban a szigorban, ami itt működik a leírt törvényjavaslatban, a kormánypártiaknál bekövetkezhet azonos mércével és azonos érteken.

Az együttműködés bizonyítéka, hogy nincs együttműködés. Van egy Házbizottság, ahol tulajdonképpen ezeket el lehetett volna már korábban rendezni, ha engednék működni a Házbizottságot, ha a Házbizottságon érdemi dolgokat meg lehetne vitatni, és ha ez a Házbizottság egyszer is történne olyan, hogy

közösen jön az Országgyűlés elé. A korábbi ciklusokban csak ritka esetben mondta azt a levezető elnök, hogy az elnöki jogkörben előterjesztett témát tárgyaljuk. Sok esetben a Házbizottság közös döntése alapján tárgyaltuk a témákat. Ez véletlenül nem fordul elő, hogy ilyen tudjon idejönni.

Tulajdonképpen, amiről mi itt vitatkozunk, az az együttműködés vagy ultimátum. Tehát együttműködésnek nem tekintem ezt a bizonyos képviselői önálló indítványt. Ez egy egyértelmű ultimátum, egy módszerre tanítás. Azt gondolom, hogy az a bélyeg, ami csak úgy rá van az ellenzékre sütve, azt úgy hívjuk, hogy a sorozás, azt ugye, mindenkinek el kell mondania, államtitkártól a képviselőig bárkinek, a migránsoszás vagy a migránspártiság. Tehát mi ez a migránspárti, Soros-párti, nem tudom, mik vagyunk. Ez vajon ebben az önök által előterjesztett törvényjavaslatban majd milyen típusú minősítést fog kapni, vagy az a kódex, ami nincs mellékelve, hogy végül is milyen szavakat szabad itt használni, hiszen nem lehet tudni, hogy bizonyos megszólításnál a kisasszonyt kell, a hölgyemet kell, szóval milyen a megszólítás, és milyen szavakat szabad a magyar nyelvtan szabályaiból kiemelve ide behozni a parlamentbe. Nem tudni. Kódex nélkül fog majd valaki - tudjuk, hogy ki - döntést hozni. Tehát az önök oldalán az igaz ügyet képviselik, és ezen az oldalon, ahol mi vagyunk, pedig a hiteltelnek ülnek, akik nem tudnak soha igazat beszélni, igaz ügyet képviselni.

Számos kérdést tettem fel, interpellációt nyújtottam be. Van egy olyan eset, ami a választókerületemben történik, de itt a parlamentben rendszeresen felhoztam, és Czunyiné képviselőtársam észrevételére szeretném megemlíteni, tehát hogy ez úgy néz ki, hogy ki nyomja el a helyi Fideszt vagy fordítva, ki milyen szerepet szán a helyieknek, azt gondolom, hogy nagyon jó példája ennek, hogy a XV. kerületben kilencedik nekifutásra sincs ez évi költségvetés.

(11.10)

De a miniszterhez, a pénzügyminiszterhez, szinte mindenképp tettem föl kérdést ebben az ügyben szóban is és írásban is. A falra kellene kiragasztanom - most az ötletet magam találtam ki, lehet, hogy megteszem, bekeretezem - azt a stílust, ahogy erre válaszoltak.

Tehát a kérdésem arra vonatkozik, hogy 11:10 arányban, tehát 1 szavazat különbséggel nem ment át a képviselő-testület előtt az éves költségvetés. A törvény szerint, amire a képviselők helyben fölesküdték, arra esküdtek föl, hogy a törvények betartásával, a település működtetése..., erre tették az esküjüket. Én helyben beszélőviszonyban vagyok a Fidesz minden képviselőjével, órákat, napokat töltöttem velük, ebédelni, vacsorázni, mindenhova elmentünk, próbáltam. Voltak ilyen alkuanyagok, amik miatt, azt hiszem, engem vezettek volna el vezetőszáron, ami ára volt annak, hogy ha kapok 1 igen szavazatot, miköz-

ben eskü alatt vallottuk mindannyian, hogy a településiünkért, ahol a szavazóktól bizalmat kaptunk, a kerület működtetése, üzemeltetése, fejlesztés...

Egészen döbbenetes, az Állami Számvevőszékhez is írtunk, a kormányhivatalhoz, a Magyar Államkincstárhoz, a Pénzügyminisztériumhoz, lényegében az államháztartás működéséért felelős mindenkit megkerestünk, hogy segítsenek benne. Én elmentem a Fidesz illetékes vezetőihez is, nem is egyszer. Próbálkoztam, hogy segítsenek abban, hogy legyen költségvetésünk, és nem tudtuk átvinni. Nyugodt volt az egész kormány, hát ebben a kerületben nincs költségvetés, nem is sokat számít. Igen, de aki nem fogadja el a költségvetést, annak nem jár állami normatíva. 2,5 milliárd forintos a kerület éves normatívája, viszont abban a pillanatban a kormány tudta, hogy azt föl kell függeszteni. Azt, hogy segítsenek egy gombot lenyomni, azt nem. Ez a 2,5 milliárd forint milyen normatívákat jelentett? Bölcsődei normatíva, az óvodai normatíva, a szociális ügyek normatívája, benne a fogyatékos gyerekek, az idősellátás, az esélyhátrányban lévő emberek ellátása. Természetesen azt abban a pillanatban tudta a kormány, hogy törvényesen az nem jár. De hogy törvényesen legyen költségvetés, abban az a felelősség, hogy most akkor ki segít kit. Mert azt tetszett mondani, hogy elnyomják, és nem adnak megfelelő funkciót. A mi esetünkben ez se állt, mert nálunk bizottsági elnök, minden rendben van, úgy gondolom, abban az arányban ráadásul, hogy többségben vannak. Ez is volt a probléma, hogy a költségvetés nem ment át.

Gúnyolódó választ kaptam, nem akarom most itt idézni, és nem is akarom megnevezni az államtitkár urakat, akik ezen gúnyolódtak, hogy nincs költségvetés, de körülbelül az volt a lényege, hogy hát, jobb polgármesternek kellene lenni vagy jobb előterjesztést kellene csinálni. Csinálhattam volna bármilyen költségvetést, végig egyeztettem, és tudtam, hogy mit szerettek volna elérni.

Azt gondolom, hogy itt a parlamentben a törvények végrehajtásáért is felelősek vagyunk. Ennek a törvénynek, az államháztartás nagyon fontos alágazatának, az önkormányzati törvénynek a végrehajtásáért is. Ha a frakciókra én nem tudok hatni ezen az oldalon, de önök tudnak, akkor annyit a magyar törvényesség érdekében egy ember legalább szólott volna a fiúknak ott helyben, hogy törvénytelenül működik a XV. kerület.

Az más kérdés, hogy október 13-án az összes körzetet elveszítették a helyi fideszesek, nyolc körzetben egyébként egyéni képviselőjük volt addig, mint a 14-et elveszítették, olyan körzetben is, ahol, azt hiszem, négyezer is mindig fideszes nyert, zsinórban ugyanaz. Nem akarta elhinni, hogy elveszítette a választást. Tehát azt gondolom, hogy ez a vita is egy kicsit a 2022-nek a megágyazása, csak ezt önök még nem akarják észrevenni.

A másik gondolatom a tiltások. Kizárhatnak, kizárhatnak, pénzügyi szankciók vannak, van állítólag első fok meg van másodfok, de tulajdonképpen ez a

korbácsos megoldás, amit mi most ilyen házi büntetésként vélhetően csak ezen az oldalon fogunk kapni, nagyon-nagyon ilyen kis dedós megoldás. Ezt abszolút nem tudom elhelyezni a demokrácia csatornái közé.

Viszont muszáj vagyok megemlíteni azt, hogy budapesti képviselőként érzem, hogy itt elég erősen önök is észrevették, hogy azért rendben van, hogy több szavazatot kaptak, ha matematikailag összeadjuk, mint az ellenzékiek, de azért nagy fájdalom az, hogy az egyetemi városok többségét elveszítették, nem akarom fölsorolni, Budapest környékén pedig az agglomeráció szinte minden városát, ami nagyváros, majdnem mindegyiket elveszítették, olyat, ami sose volt baloldali, azt is. Tehát itt nem egyszerűen csak Budapest elvesztéséről van szó, hanem a Budapest környéki agglomerációs, tízezernél nagyobb, tehát önkormányzati egyéni körzetekkel rendelkező városok körzetében is. Itt Budapesten is, úgynevezett európai uniós központi régióban önök nagyon nagy vereséget szenvedtek, és azt hiszem, hogy ennek szől a tömegközlekedéssel kapcsolatos tegnapi esti vita is.

Azt szeretném kérni önöktől, tudom, hogy nagyon nehéz, amikor valamit beterjesztenek, és azt ráadásul parancsra és megrendelésre teszik, de még mindig nem késő az, hogy függesztjük föl egy egyeztetéssorozatra, és azt követően hozzák ide, legyen hozzá valamilyen garancia a mi oldalunkról is. Még lehetséges, hogy meg is lehetne szavazni azt a bizonyos szigorítást. De függeszték föl, ez nagyon fontos lenne az önök szempontjából is hosszú távon, és próbáljunk lekövetelni olyan pontokat, amikkel valószínűleg én se értettem egyet, amire önök most szankcióként hivatkoznak, és ezekben, mondjuk, például ebben a kódexüggyben, és azt követően jöjjön vissza egy ilyen szigorítás ide, indítványozom. Ez az önök érdekét is szolgálja. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Csárdi Antal képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Kedves Czunyiné dr. Bertalan Judit! Kedves Szatmáry Kristóf Képviselő Úr! Azért szólítom meg önöket külön-külön, mert szeretnék válaszolni az önök rendkívül rosszindulatú, rendkívül átgondolatlan hozzászólására.

Szeretném mondani Szatmáry képviselőtársamnak, hogy biztos észrevette, hogy én nem vagyok képviselő sem 2006 óta, sem 2008 vagy 2010 óta. Nekem ez az első ciklusom, tehát 2018 óta vagyok képviselő. Tehát nekem aztán tényleg hiába mondja, hogy itt mi történt 2006-ban meg 1992-ben. Higgye el, nem érdekel! Az érdekel, ami itt van előttünk.

Hozzá kell tennem, és nézze vissza a jegyzőkönyveket, nem talál olyan jegyzőkönyvet, ahol én káromkodtam volna, megsértettem volna a Ház méltóságát.

Tehát azt gondolom, hogy ez a fajta csúsztatás, ez a „mindenkit egy kalap alá vesszünk, mert nekem kényelmes”, nem fog működni. Azért a képmutatásnak viszont van határa, illetve én azt gondoltam, hogy van, de jól láthatóan nincs.

Kedves Czunyiné Képviselőtársam! Meggyőződésem, hogy ön az egyik legintelligensebb képviselő a teljes testületben. (*Hende Csaba: Így van!*) Igen, bocsánat, én ezt nem viccből mondtam, én ezt halálosan komolyan gondolom. De ehhez képest azért rendkívül rosszul esik, hogy egy egyszerű szövegértelmezést nem sikerült most megcsinálnia, és csak remélni merem, hogy tévedett, és nem egy kisebb rosszindulatból próbálja úgy lefordítani az én saját szavaimat, amik elhangoztak. Mert arról beszéltem, hogy kik is sértették meg a Ház méltóságát: azok a fideszes képviselők, akik tettelegességig elmenve próbálták megakadályozni Hadházy Ákost a tábla felmutatásában, tettelegességig. És ezt nem én találtam ki.

(11.20)

Ha megnézik az elnök úr határozatát, 50 ezer forint bírságot szabott ki. Igen, én erre azt mondtam, hogy ez a mértéke a büntetésnek elfogadhatatlan, és erre mondtam azt a cinikus megjegyzést, hogy legközelebb az lesz, hogy... Ezt a részt próbálta meg kiemelni kontextusából, de ez nem fog működni.

De a helyzet az, hogy a Fidesz nagyon rosszban van a Ház méltóságával. Képviselő asszony nem volt itt, de ennek a vitának az első két és fél órájában ilyen és ehhez hasonló idézetek hangoztak el sorban, két és fél órán keresztül. „Kisanyám, neked nem osztottak lapot” - mondta ezt Varga István 2012-ben. „Anyád! Ez nem kommunista párt!” - mondta ezt Wittner Mária ugyanebben a Házban. Javítson ki, és jelezze, hogyha ezek nem sértik a ház méltóságát. „Mit pofázol bele, kisanyám?” - mondta ezt Tasó László. Ez nem sérti a Ház méltóságát? „Ne ugassál, kisköcsög!” - mondta ezt Bánki Erik képviselőtársunk. De tényleg, szóljon, hogyha ez nem sérti a Ház méltóságát! Szerintem sérti a méltóságát.

Mint ahogy elmondtam a vitának egy sokkal korábbi szakaszában, hogy ugyanígy sérti a méltóságát egyébként a kormánypártok válaszadási gyakorlata írásbeli kérdésre, kérdésre, azonnali kérdésre. Az országgyűlési törvény, az, amit most tárgyalunk, azt írja, hogy választ kell adni, érdemi választ kell adni. Sajnos azt kell hogy mondjam, hogy 10 százalék alatt van az érdemi válaszok aránya. Igen, ez törvénysértés. Ja, hogy nem rendel hozzá szankciót az országgyűlési törvény? Ez igaz. De ezt nem látom a módosítások között, hogy valamilyen fizetésmegvonással szankcionálnák azt az államtitkárt vagy a miniszterelnök urat, amikor annyit válaszol, érdemi válaszként, hogy boldog karácsonyt. Azért ezt a példát hozom föl, mert ez egy könnyen értelmezhető, valós problémára adott semmitmondó válasz. Ez nem válasz, és a legkevesbé sem érdemi válasz.

Kénytelen vagyok visszatérni a 46/B-46/G... Nem, bocsánat, ott tartottam, hogy képmutatás. Képviselő asszony elmondta, hogy ezek a gonosz baloldali együttműködő pártok megemelték azonnal a saját fizetésüket. Igaz? Ez hangzott el. (*Czunyiné dr. Bertalan Judit bólogat.*) Köszönöm. Akkor szeretném emlékezetébe vésni, hogy május 8-án alakult meg az Országgyűlés 2018-ban, és 2018. június 17-én fogadta el azt a törvényt, amiben a képviselői tiszteletdíjak rendkívül jelentős emeléséről döntött. Persze lehet ezt ideválni nekünk, hogy mert mi azonnal a saját fizetésünket emeltük meg. De a helyzet az, hogy sem a Demokratikus Koalíció, sem az LMP, sem a Párbeszéd nem szavazta meg, és ellene szavazott ennek a javaslatnak. Ez az igazság.

Tehát azt gondolom, hogy érdemes volna egy kicsi szemüveget fölvenni, és a saját házunk előtt sepregetni egy kicsit, és akkor kiderülne, hogy - mértékét tekintve különösen - pont a Fidesz-KDNP-szövetség volt az, ne felejtjük el a kétharmados többségüket, akik ez elé a tisztelt Ház elé hozták a jelentős fizetés-emelést, alig két hónappal az alakuló ülés után. És ha ezt elfelejtette, akkor most emlékezetébe vésem, ha nem felejtette el, akkor meg azt gondolom, hogy képmutató. De én nem gondolom ezt, hogy képmutató lenne. Azt gondolom, hogy elfelejtette, úgyhogy szeretném elmesélni.

Azt gondolom, hogy továbbra sincsenek válaszok. Itt Hende Csaba képviselőtársamra nézek előterjesztőként, hogy továbbra sincsenek válaszok, hogy egy olyan jogalkotási kötelező elem, mint a garancia, hol van arra vonatkozólag, ami kikényszeríti az önkormányzati közösségek, hogy azonos mércével mérjenek. És mielőtt azt mondja, hogy ennek nem kell benne lennie, de benne kell hogy legyen, mert jól látható Hadházy Ákos és az őt megtámadó, fizikai erőszakot elkövető képviselőtársaink ügyéből, hogy míg a fizikai erőszakot elkövető fideszes képviselők 50 ezer forintos bírságot kaptak, addig képviselőtársam, aki obszcén táblát mutatott föl, ami szerintem nincs rendben, és ezt azért mondom mindig hozzá, hogy véletlenül se keverjék össze, hogy én egyetért-e azzal az obszcén, trágár kifejezéssel, de az meg 300 ezret ért.

Tehát az önkormányzati gyakorlata azt mutatja, hogy különböző mércével mérik a kormánypárti normasértést és az ellenzéki normasértést, és pont ezért azt gondolom, hogy joggal várjuk el, hogy abban a törvényjavaslatban, amiben önkormányzatok rendezni kívánják a Ház méltóságát, legyenek benne azok a garanciák, amik kiküszöbölik ezt a fajta különbségtételt.

Persze lehet tagadni, csak itt van tényszerűen. Ott a 300 ezer forintos fizetésmegvonásról szóló határozat, ott az 50 ezer forinttal szembe fordított határozat. Teszem hozzá, május 8-án volt az alakuló ülés, és június 17-én önkormányzatok a fizetést gyakorlatilag szinte azonnal megemelték, és ide a rozsdás bökött, de nem számoltam utána, ezt be kell vallanom, ez nagyobb mértékű fizetésemelés volt, mint bármelyik mostani önkormányzati fizetésemelés.

Abba a csúsztatásba bele se megyek, hogy polgármesterek fizetésemelésével kapcsolatosan voltak felháborodva, holott ezt törvény írja le. Ráadásul benne van az Möt.-ben, hogy erről köteles dönteni az alakuló ülésen a képviselő-testület. Ezt azért tegyük hozzá, mert azt gondolom, hogy egy picit más lesz a leányzó fekvése. Ugyanakkor azt is tudom, hogy voltak olyan fizetésemelések, amikkel én se értek egyet, csak azt gondolom, hogy ezt egységesen az ellenzékre ráhúzni, mondjuk úgy, nagyon finom leszek, hogy csúsztatás.

Azt gondolom, hogy önöknek meg kutya kötelessége, hogy legyen egzakt, ellenőrizhető módon leírva, hogy mit hívnak az ülés méltósága megsértésének, mivel gondolják az Országgyűlés tekintélyének a csorbítását, mert ha ezek az idézetek, amiket elmondtam, nem azok, akkor engem nagyon-nagyon érdekelne, hogy akkor mik. Köszönöm szépen a szót. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban jó volna, hogyha azt lehetne mondani, hogy itt az elmúlt pár hétben tört meg az a kiváló gyakorlat, hogy itt mindig emelkedett, kulturált és szakmai viták zajlottak volna ebben a Házban, és tulajdonképpen amióta fölemeltek egy táblát, azóta ez összeomlott. Előtte minden szép volt, volt egy független képviselő, aki szerintem is túlmént egy határon, tévedett szerintem, rossz akciót választott, és megkapta ezért a büntetését, de inentől kezdve tulajdonképpen egy határvonalat kell húzzunk, inentől kezdve másképp kel fel a nap itt a magyar parlamentben, mert mostantól kezdve már ez nagyon sérti, annyira sérti a Ház méltóságát, hogy most már önöknek tenniük kell valamit.

Én örülnék, ha ez lenne a helyzet, mert akkor a probléma sokkal kisebb lenne. Egyébként tegnap Bányai képviselőtársunknak volt egy nagyon korrekt megközelítése, hogy hogy kellene hogy legyen egyébként a magyar parlamentben a vitakultúra, hogyan kellene ezeket a dolgokat menedzselni. Én akkor is elmondtam, most is elismétlem, hogy köszönöm neki ezt a hozzászólást, és teljesen egyetértek vele, amit abban a hozzászólásában megfogalmazott.

(11.30)

Czunyiné képviselőtársam úgy fogalmazott, hogy önök így, önök úgy, önök meg amúgy. Képviselő asszony, tegyen már különbséget! Én is teszek különbséget. Nem önök így, meg úgy! A kollektív bűnösség elvét ismerjük a történelemben. Van, aki így viselkedik a parlamentben, van, aki úgy viselkedik a parlamentben. Van, aki azt ordibálja a szocialista államtitkárnak az önök sorából, hogy lógni fogsz, van, akinek

meg eszébe nem jutna, hogy ilyet mondjon. Van, aki feltesz valamilyen táblát, ami nem megfelelő, a többiek meg nem tesznek fel ilyen táblát. Van, aki ezt csinálja, van, aki azt. Különböző vérmérséklet, különböző megítélőképesség. De azt az általánosítást, hogy az ellenzék egyedül önmagában sérti a Ház méltóságát, önök pedig kiválóan, kulturáltan, emelkedetten, a morális igényeknek megfelelően, a keresztényi erkölcsöket betartva vitatkoznak velünk, azért ezt az állítást szerintem erőteljesen lehetne árnyalni, és árnyalták is a képviselőtársaim néhány hozzászólás felidézésével, amit az ön figyelmébe és az önök figyelmébe is ajánlok.

Azt mondta, hogy érti, miről szól ez a vita. Nekem úgy tűnt, hogy nem érti. Mert ha igaz lenne, hogy önök csak jó szándékkal szeretnének azért tenni, hogy ez a vita a parlamentben a következő években, a következő száz évben emelkedett, kulturált, akármilyen erkölcsnek, morális sztenderdnek megfelelően, akkor miért nem azt tették, hogy leülnek az ellenzéki frakciókkal, és a szövegről előzetesen egyeztetnek, és azt mondják, hogy tisztelt hölgyeim és uraim, van itt egy probléma, amit mi problémának látunk, ez és ez, önök ezt hogyan látják, úgy gondolják-e, hogy ezen kell változtatni, mert mi úgy gondoljuk, hogy ezen kell változtatni, van is hozzá egy javaslatunk, beszéljünk róla előzetesen, hogy egy olyan szöveg jöhessen be a Ház elé, amely tükrözi ezt a szándékot. De az őszinte szándék ezek szerint, hogy önök, hát, a vita kultúráját akarják emelni néhány megrendszabályozó intézkedéssel. Egyébként van erre példa: amikor a parlament alakul, leülnek a frakciók, és egyeztetnek arról, hogy mi történjék a Házban, milyen legyen a bizottsági tagságnak, sok minden másnak a szétosztása. Politikai nyilatkozatban kifejezik a közös akaratukat, hogy így szeretnénk, ha a Ház a struktúra tekintetében működjön. Tehát van erre példa, van erre hagyomány az elmúlt 29 évből.

Mivel nem ezt tették, óhatatlanul úgy tűnik számomra, hogy ez a mostani javaslat mégiscsak egyfajta büntetés, egyfajta ultimátum, ahogy Hajdu képviselőtársam mondta, és egyfajta megrendszabályozása az ellenzéki képviselőknek, egyfajta fenyegetése a képviselőknek, hogy ha nem úgy viselkednek, ahogy ez önöknek tetszik... Ez nagyon fontos különbségtétel, és én tartok attól, higgye el, hogy sajnos nincs meg a bizalom az önök, vagy úgy mondanám, a házelnök úr irányába, hogy majd egyenlő mércével osztjuk mindenkinek azt, amit kell. Most is volt már rá példa, hogy ki-ki más büntetést kapott. Nagyon kíváncsian várom azt, amikor - hogy mondjam? - a vita hevében elszabadult fideszes képviselő is hasonló kitiltást, hasonló pénzbüntetést fog kapni, mint amit az ellenzékiek szoktak kapni. Tehát a törvény szó szerinti betűjét nézve, persze, önnek igaza van, hogy ez mindenkire fog vonatkozni, csak nem mindegy, hogy kire alkalmazzák és milyen mértékben azokat a betűket, amiket leírtak ebben a mostani házszabály-módosításban.

Azt is figyelmükbe kell ajánlanom és képviselő asszony figyelmébe is kell hogy ajánljam, mert látom,

az nagyon megtetszett nekik - bocsánat, fel is írtam -, hogy olcsón vagy drágán akarjuk megúszni a nem tudom, mit. Hát, megúszni nem tudjuk, mint ahogy a mellékelt ábra is mutatja, mert mindig megbüntetnek bennünket vagy azokat a képviselőket, akik valamilyen szabályt megsértének. Tehát itt nem megúszásról van szó. Fel sem merül bennünk, ha itt bármilyen akciót csinálunk, akkor megússzuk. Éles szemekkel figyelnek bennünket a bajusz mögül, tehát nincs ezzel semmi probléma, mindig megkapjuk a büntetést, amit önök gondolnak a történetben. Egyszerűen arról van szó, hogy nem hiszünk el, hogy ezt egyenlő mércével fogják önök mérni, és ilyen szempontból, azt gondolom, nem is nagyon tévedünk.

Ezeket az ellenzéki jogokat, képviselő asszony, már évek óta, 2010 óta nyirbálják. Ez egy folyamatnak egy újabb állomása, semmi több a mi megközelítésünk szerint. Hadd mondjak két konkrét példát, vagy hármat is, amely talán még nem hangzott el a hosszú vitában. Van kettő olyan bizottság, amely kötelezően, törvény szerint ellenzéki irányítású, és volt egy olyan bizottság, amely pedig a szokásjog alapján volt mindig ellenzéki irányítású bizottság. Az egyik a Költségvetési bizottság, a másik a Nemzetbiztonsági bizottság, a harmadik pedig a Külügyi bizottság. Kérem, mi történt? Az történt, hogy a Költségvetési bizottságot kikerítették. Az, ugye, egy ellenzéki vezetésű bizottság. Most már Matolcsynak, a Magyar Nemzeti Bank elnökének nem oda kell jönni számot adni. *(Varju Lászlóra mutat.)* Képviselőtársam elnök, most Varju képviselő úr vezeti ezt a bizottságot, ezt pontosan tudja. Korábban én vezettem. Nagyjából nehéz feladatot találni a bizottságnak, mert mindent kihúztak a státútumából, nehogy legyen ennek a Költségvetési bizottságnak valódi ellenőrző szerepe.

Én még emlékszem azokra az időkre, amikor mi voltunk kormányon, és az önök meghatározó, szakmailag felkészült politikusa vezette a Költségvetési bizottságot, és bizony, igen komoly kérdéseket tett fel, és élt azzal a jogával, hogy ellenőrizte bizottsági elnökként, bizottsági feladatokból kifolyólag az akkori kormány költségvetés-politikáját, költéseit, sok minden mást. Ma erre semmilyen esélyünk nincs. Amikor akkor meghívtak egy minisztert, egy államtitkárt egy bizottsági ülésre, fel sem merült, hogy nem megy el. A Költségvetési bizottságban, nem tudom, elnök úr, legalább ötvenszer vagy százszor adtam be egy kérést, egy napirend-kiegészítést elmúlt években arra vonatkozóan, hogy kit szeretnénk meghallgatni. Tudják, mi történt? Még azt a választ sem küldték vissza, hogy be-bee, nem megyünk.

Egyszerűen nem válaszoltak rá, a magyar parlament Költségvetési bizottságában egy napirendi pontról szóló meghívóra nem válaszoltak. Egyszerűen nem foglalkoztak vele. Kérdelek, hogy mit akar az ellenzék?! És ön azt mondja, hogy örüljünk annak, hogy megmaradnak a jogaink, mert interpellációt feltehetünk. Sőt, még egy nem gomb megnyomásával is kifejezhetjük a nemtetszésünket a kormány működésével kapcsolatban. *(Bencsik János: Hoppá! Ez már*

valami!) Köszönjük. *(Derűtség az ellenzék padsorából.)*

Tényleg! Ez egy erős ellenzéki jogosítvány és abszolút újszerű. *(Bencsik János: A kicsinek is örülni kell!)* Én örülök is neki, abszolút, csak azt gondolom, hogy azért nem csak ezek az ellenzék jogosítványai e tekintetben. Tehát az egyik ez a Költségvetési bizottság, amit teljes mértékben tulajdonképpen lenulláztak azért, hogy nehogy elláthassa azt a korábban, történelmileg egyébként megszokott feladatát, amit az önök idejében is ellátott.

A másik ilyen a Külügyi bizottság. Valóban nem törvény adta kötelesség, hogy a Külügyi bizottság ellenzéki irányítású legyen, de amikor például mi voltunk kormányon, mindig ellenzéki politikus vezette ezt a Külügyi bizottságot. Hozzáteszem, felkészült ellenzéki politikus, aki igenis el tudta látni azt a feladatot, a külpolitikában egyfajta balanszt, egyensúlyt tudott teremteni a szakmai felkészültsége által a magyar kormányzat külpolitikai törekvéseivel kapcsolatban. Ma nem ellenzéki politikus vezeti a Külügyi bizottságot. Ma a zsákmányszerzés része lett ez a pozíció, mert azt mondták, hogy ha valaki már nem lehetett miniszter, akkor legyen ő a Külügyi bizottság elnöke, hátha elvan ott is, akármilyen szakmai tudása is van, mert erre éppen a miniszterelnöknek most nincs szüksége, ezért ücsörögjön a parlamentben. Na, de kérem, ez korábban szokásjog alapján nem így volt.

Ugyanígy mondanám önnek, képviselő asszony, hogy elég sokat ülök itt a parlamentben, elég sok vitában veszek részt, és nem látom azt, hogy önök annyira komolyan vennék a vitát. Elmondom, hogy szokott menni a vita. Bejön az előterjesztő, elmondja, ez vagy a kormány, vagy valamelyik képviselőtársunk a kormánypártból. Leül, mi itt tépjük a szánkat, majd a végén feláll az államtitkár, és elmondja, hogy mi hülyék vagyunk, és ezzel véget ér tulajdonképpen a vita, semmire nem válaszol. A tisztességesebb, vagy úgy mondanám inkább, hogy aki komolyabban veszi a parlament ellenőrző jogkörét, az esetleg válaszol egypár kérdésre. Sőt, van egy olyan államtitkár, aki tényleg mindenre válaszol, pont a költségvetés területén, és szakmai válaszokat ad. Na, de ez az üdítő kivétel, ami erősíti a szabályt, mert önök semmilyen módon nem vesznek részt a parlamenti vitában. Túl akarnak rajta lenni, mert tudják, hogy ezt még meg kell hallgatni, hogy az ellenzék itt föltesz különböző kérdéseket. Volt, amikor megkaptam azt a kritikát a bizottság ülésén, hogy nem pontosan értik, én miért beszélek már és miért kell ezt hallgatniuk, hogy én hozzászólok a bizottság ülésén, és el akarom mondani az észrevételemet vagy a kérdésemet. Amíg nem változtatnak ezen, gondoltam, figyelmébe ajánlom a képviselőtársaknak ezt a házszabályt, hogy ott még esetleg lehet véleményt mondani.

Ugyanez igaz, amiről Csárdi Antal képviselőtársam beszélt. Én rekordtartó vagyok az írásbeli kérdések tekintetében ebben a pártban, de egyébként a parlamentben is. Kérem, nekem van ebben gyakorlatom, higgyék el! Nem kapunk tisztességes válaszokat. Nem

kapunk! Én értem, hogy le kell írni, hogy az elmúlt nyolc év, meg amikor maguk kormányoztak, meg nem tudom, de utána azért csak kéne válaszolni arra is, ami a kérdés volt. Azt a választ kapom, hogy nézzem meg a kormányzati portálon. Megnézem, aztán nincs ott, ott van, de nem működik, nem lehet megtalálni. Ennél jobb megoldásom még nem volt, amikor ezt írták vissza nekem. Vagy azt a választ kapom, hogy az adott minisztérium nem tart nyilván ilyen adatokat a háttérintézményei részéről. El sem tudom képzelni! Hát egy minisztérium nem tudja bekérni a háttérintézményeitől? Én írok egy levelet a háttérintézménynek, aztán majd hátha az válaszol harminc napon belül.

(11.40)

Tehát önök mindig megkeresik azt a módszert, hogy hogyan lehet kikerülni egyébként a házszabályból fakadó kötelességüket.

Hozzáteszem, amikor én államtitkár voltam - ezt tegnap elmondtam, de elmondom még egyszer -, amikor segíteni akartunk az apparátusnak, azt mondtuk, hogy karácsonykor ne az önök kérdéseire válaszoljanak nagy mélységeiben, hanem menjenek pihenni, és majd utána úgyis újra felteszik, és akkor majd megválaszoljuk tisztességesen, akkor a szocialista házelnök visszadobta ezeket a kérdéseket, és azt mondta nekem, hogy köteles vagyok ennél profibb és szakmaibb válaszokat adni a fideszes képviselők felvetésére. Egyelőre nincs a szemem előtt az a helyzet, amikor Kóvér László visszadobja Rétvári Bence válaszát. Az előttem van, hogy leírják nekem, hogy az én kérdésem nem tartozik a parlament hatáskörébe, ezért nem kell nekik rá válaszolni. Ilyet kaptam már vagy húszat. Vagy kaptam már olyat, hogy iratbetekintés után visszakaptam a jegyzeteimet, és egyetlenegy mondat volt benne nem kihúzva, mert annyira titkos dologra kérdeztem rá, az, hogy a szerződés ekkor és ekkor lett aláírva. Ez az egy nem volt kihúzva a saját jegyzeteimből. De egyébként van jogom betekinteni, meg van jogom adott esetben ellenőrizni a kormányzat tevékenységét.

A másik, amire még szeretném felhívni a figyelmüket a vitában, hogy sokszor az az ember érzése, mintha önök úgy éreznék, önöknek joguk van lenézni bennünket, hogy önök többek nálunk, önöknek van valami morális felsőbbrendűségük az ellenzéki politikusokkal szemben, vagy azért, mert éppen megnyerték az egyéni körzetüket, vagy azért, mert éppen önök egyéni körzetből jutottak be és nem listán. Pont Mátrai Márta például, és nem megbántani akarom, ha jól értem, mindig listáról került be a parlamentbe, Orbán Viktor meg, az önök legfőbb vezetője, szintén. Én is listán kerültem mindig be, de ilyen a rendszer, hogy van, aki bekerülhet listán, meg van, aki bekerül egyéniben. Én is sokkal jobban örülnék, ha egyéniben kerülhettem volna be, de nem így alakult az elmúlt időszak.

Tehát azt kérem, hogy próbáljunk valami egyenlő mércével mérni, önöknek is sokszor igazuk van abban, amikor azt mondják, hogy ez a cselekedet, ez a beszólás, ez a minősítés nem megfelelő. Biztos, hogy igazuk van, amikor hoznak ebben példákat, de higgyék el, hogy nekünk is igazunk van, amikor hozunk ilyen példákat. És ha ezen akarnánk közösen változtatni, akkor egészen biztosan nem ezt a módszert kellett volna választani, és mivel ezt a módszert választották, ezért, képviselő asszony, nem is hiszem el, hogy a szándék őszinte, és arról szól, amiről önök beszélnek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Elsőnek Hiszékeny Dezső képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének adok szót. Parancsoljon!

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt javaslom, hogy a kölcsönös vádaskodások között két kérdésen együtt gondolkozzunk el. Az egyik az az állításom, hogy itt a parlamentben kialakult belső viszonyok pontosan tükrözik a társadalomban kialakult viszonyokat. Azt gondolom, itt ne várjanak az ellenzékétől ennél gyökeresen eltérő magatartást, amíg kinn az országban naponta tonnaszám ömlik az emberekre a mocskok, a szenny, és ezerszám nézegethetik a gyűlölködő plakátokat. Ez az egyik, amin el kellene gondolkodnunk.

A másik pedig a gyakran elhangzott szó: méltóság, tisztelet és tekintély. Azt gondolom, hogy addig az Országgyűlés tekintetében méltóságról, tiszteletről nem lehet beszélni, amíg arról a pulpitusról meg lehet azt tenni, hogy hergelik és megalázzák az ellenzéki képviselőket, amíg a bársonyszékekből meg lehet azt tenni, hogy az állampolgárok nevében felszólaló képviselőt válaszra sem méltatják. Az előterjesztőnek azt javaslom megfontolásra, hogy méltóságot, tiszteletet és tekintélyt, az én megítélésem szerint, sem parancsra, sem törvényekkel nem lehet szerezni. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Gyüre Csaba képviselő úr következik, a Jobbikból. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Még Czurnyiné Bertalan Judit képviselőtársam volt az, aki meghihetett a kétperces hozzászólásra. Szó volt a közbeszédéről is. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Egy műzsa!)* Igen.

Szeretnék idézni Áder János köztársasági elnök úr 2017. május 8-ai parlamenti beszédéből, amikor is azt mondta, hogy közbeszédünk színvonala az utóbbi időben drámai mértékben megromlott. Nem akarom porciózni a felelősségét, azt sem kezdte el vizsgálni, hogy ki kezdte, vagy kié volt durvább, de egyértelműen kimondta, hogy ezen a téren a kormánypártok

felelőssége a nagyobb. Tehát ha erről beszélünk, akkor ezen is el kellene már gondolkodni.

Aztán beszélt Czunyiné Bertalan Judit a terelésről, hogy az ellenzéki képviselők folyamatosan terelnek. Hadd mondjam már, hogy az önök parlamenti államtitkáraihoz képest, ahhoz képest, ahogy ők tudnak terelni, az ellenzéki képviselők kiscserkészek. Ebben tőlük nagyobb művészek egyszerűen nem léteznek. Más szemében a szálkát, a sajátjukban a gerendát sem látják a tisztelt kormánypárti képviselők.

Úgy próbált beállítani bennünket Czunyiné Bertalan Judit, hogy az ellenzék, ahol hatalomra jutott egy önkormányzatban, ott bizony súlyos szmsz-módosítások voltak, és megvonják a Fidesz-KDNP-sek jogait, mert így, mert úgy. Mi vagyunk ezek a sötét gonoszok? Csak hadd idézzem a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei közgyűlés alakuló ülését, ahol az szmsz szerint 3 főtől lehet alapítani frakciót. A Jobbiknak mint egyedüli ellenzéki erőnek van 3 fő képviselője a testületben, tehát frakciót tud alakítani, és így lesz két frakció, egy fideszes és egy jobbikos. Mi az első szmsz-módosítási javaslat, amely azonnal keresztül is megy? Felviszik 5 főre a frakció alapítását, és azonnal csak egyetlenegy frakció marad a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei közgyűlésben. Hát, ez valóban nagyon korrekt, és valóban, ilyen csak az ellenzékiek csinálnak. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr következik. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én is kétperces hozzászólásban Czunyiné Bertalan Judit képviselő asszony felszólására szeretnék reagálni, normál hozzászólásban pedig majd szeretnék visszatérni arra, amit körülbelül egy órája kezdtünk el Hende Csaba képviselő úrral.

Képviselő asszony azt mondta, hogy mi el szeretnénk terelni a vitát egy másik irányba, ehhez képest ön hosszasan beszélt önkormányzati választási vonatkozásokról, önkormányzati eredményekről, illetve az ellenzék egy kalap alá vette, és azt gondolta, hogy itt mindenki megafonnal rohangál, mindenki bekiabál, senki nem hallgatja végig a kormánypárti képviselőtársakat. Képviselő asszony, én egyetlenegy alkalommal nem rohangáltam itt megafonnal. Én meg szoktam hallgatni tisztelettel a kormánypárti felszólalásokat, a miniszteri felszólalásokat, a miniszterelnök urat is mindig meghallgatom. Én komolyan veszem a parlamentáris demokrácia működését. Ezért kérem, képviselő asszony, fogadja el, hogy én most komolyan aggodom a parlament működése miatt.

Én megfogalmaztam egy gondolatmenetet, egy új szempontot hoztam fel. Ha önök nem tudnak - nem ön, hanem az előterjesztők nem tudnak - világos garanciát adni azokra a kockázati tényezőkre, amikre az ellenzék nagyon sok óra alatt felhívta a figyelmet, akkor baj van.

Hende Csaba képviselő úr kimondta azt a választ, amit én vártam. Két irányban volt lehetséges: vagy megmagyarázza azt, hogy milyen módon lehet a gyakorlatban érvényesíteni ezeket a betervezett módosítókat, vagy kimondja azt, hogy nem lehet megmagyarázni, kimondja azt, hogy ezek nem működhetnek a valóságban, és akkor eljutunk odáig, hogy milyen pontokat kell konkrétan módosítani. A normál felszólalásomban én majd ezekről szeretnék beszélni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Normál felszólalások következnek. *(Dr. Tilki Attila jelentkezik.)* Nem. Tilki Attila két percre kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Érdekes érzés hallgatni a vitát. *(Z. Kárpát Dániel: Éjszaka még jobb volt!)* Azt érzékelem az ellenzék részéről, hogy valójában mindenki elhatárolódik, és magát úgy definiálja, hogy ő más, ő nem ért egyet azzal, amit Hadróczy képviselő úr művelt *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem mi tartottuk a táblát!)*, és mindenki félti a lehetőségét a parlamentben *(Z. Kárpát Dániel: Én tőletek határolódom el, a fizikai erőszaktól, amit alkalmaztok!)*, hogy nem tudja majd elmondani a véleményét.

Én eredeti foglalkozásomat tekintve pedagógus vagyok. Úgy gondolom, hogy a parlamenti vita egyfajta minta, a parlamenti vitát a társadalom különböző szegmensében élő, dolgozó emberek figyelik.

(11.50)

Valahol azzal, hogy milyen vitakultúra van, minát adunk azoknak, akik bennünket figyelnek. És talán a Mesterházy képviselő úr által megfogalmazott dolgokkal én is egyetértek, hogy keressük meg azt, hogyan tudunk közösen együttműködni, bár pró és kontra hangzanak el érvek, és mindenki visszautal, van, aki nem utal vissza, ő a Külügyi bizottságot említette meg mint zsákmányszerző bizottságot. Nagyon sok parlamenti külügyi bizottság működik úgy Európában, hogy egyébként kormánypárti elnöke van, én ebben semmiféle ilyen kivétlivalót nem találok.

Van, aki kifogásolta most itt, Keresztes képviselő úr, hogy Czunyiné képviselő asszony hosszasan ecsetelte az önkormányzati helyzetet, de nyilván nem beszélt arról, hogy egyébként a mögötte ülő DK-s Hajdu képviselő úr elmesélte *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszólása.)*, hogy mi volt a helyzet a kerületében a költségvetés elfogadásakor, amivel persze lehet egyetérteni vagy nem egyet érteni, és úgy gondolom, hogy megfontolandó, hogy egy költségvetésnél egy ellenzéki frakció mit tesz, de valójában a stílussal van baj. És talán itt a DK-s képviselő úrral is érdekes módon egyetérthettek; ha ott hőbörgés lett volna, akkor más lett volna. Az, hogy élünk a jogszabály adta lehetőséggel, az elfogadható, de a stílus az, amit kifogásolunk

ebben a jogszabályban. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban. - Dr. Varga-Damm Andrea: Mi is!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Normál felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjából Szatmáry Kristóf képviselő úr jelentkezett rendes felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Ez a vita elég széles mederben folyik, és engedjék meg, hogy Mesterházy képviselő úrnak, hogyha figyel, még egy korábbi felszólalására hadd reagáljak. Talán lehetett volna személyes megtámadtatás kapcsán is szót kérni. *(Mesterházy Attila Szabó Sándorral beszélget a képviselői padsorok mögött.)*

Az ügy talán nem érné meg ezt, ha nem egy jelenségre utalna. Mesterházy képviselő úr egy választási kampányban velem kapcsolatos személyeskedő, olcsó provokációra utalt itt. Talán a képviselőtársaim nagy része nem ismeri a történetet, de ez a vita már elég hosszú ahhoz, hogy megosszam a részleteket, már csak a jelenség miatt. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszólása.)*

Az ügy arról szól, hogy van egy cég, amelyiknek édesapám halála után megörököltém a 24 százalékát, ennek épp 18 éve, amelyik cégben azóta semmiféle irányítást, ügyvezetést egyébként nem vittem. A választási kampányban ezek után az egyik ellenfelem munkatársa bement egy kandikamerával a boltba, amelyik ott áll már 30 éve, és az eladótól, nem tudom, 280 forintért a kandikamerával vásárolt valamit. Meg se várta igazából, hogy az eladó befejezze a műveletet, kiment a boltból, majd ezek után azt állította, hogy ott ő nem kapott számlát. Amit persze tudott volna bizonyítani azzal, hogyha a vásárlók könyvében, bármilyen, egyébként rendelkezésre álló keretek között ezt bizonyítja, de nem így tett, távozott a boltból, majd két nap után az ellenzéki képviselőjelölt óriási sajtótájékoztatót tartott, hogy én nem adtam blokkot.

Képviselő úr, én ezt nevezem olyan olcsó provokációnak, amelyet ön most itt felemlített, ami sajnos alapjaiban ugyanaz, amit nem önök, hanem önök közül egyesek egyébként itt a parlamentben is művelnek. De ha én ezért egyébként felelős vagyok ilyen összefüggésben, akkor gondolom, önök is felelősek a kispesti videóért. Tehát legalább annyi közük van a kispesti videóban *(Mesterházy Attila közbeszólása. - Dr. Varga-Damm Andrea: Meg a Simonka...)* leírtakhoz, mint nekem egy olyan céghez, ahol egy alkalmazotthoz mentek be, nem vagyok ügyvezető benne, és ebből ön ügyet csinál, és idehozza.

Tehát én azt gondolom, hogy az a kettős beszéd, és az az, én olcsó provokációnak nevezném, ami az én esetemben is történt, ha önök ebben az összefüggésben értelmezik egyes képviselők felelősségét, akkor, akár a kispesti ügyek kapcsán is, szerintem önöknek sokkal súlyosabb konzekvenciákat kéne levonniuk, mint akár ebből az ügyből adódóan nekem.

Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, ennek a vitának talán van annyi, nehéz találni ugyan, de van annyi előremutató tartalma, hogy abban az itt felszólalók mindegyike egyébként egyetértett, hogy a Ház tekintélyét illene visszaadni. Sajnálom, hogy Csárdi képviselő úr nincs itt. Ő is visszaemlegette itt a felszólalásomat. Én sajnálom, hogy őt nem érdekli, hogy egyébként ebben a parlamentben 2006-ban mi volt, hogy az akkori példák alapján próbáltam volna bemutatni azt, hogy egy ellenzéknek normál működés mellett is egyébként van lehetősége akár stílusosan is kifejezni bizonyos dolgokkal való nemtetszését. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszólása.)*

De még egyszer, én örülök annak, hogy abban egyetértünk, hogy meg kell próbálni, és ebben, én azt is mondom, hogy közös felelősség is van, tehát én szerintem senki nem állította a mi oldalunkról, sőt volt olyan felszólalás is, amelyik azt mondta, hogy valóban, ahogy az ellenzéki képviselők között is vannak olyanok, akiknek a vérmérséklete bizonyos dolgokat nem enged meg, bizonyosakat megenged, én azt gondolom, hogy egy normát meg kell itt a Házban is, mint az ország bármely más intézményében húzni. Ettől nem kevesebbek leszünk, hanem talán többek.

Még hadd reagáljak, a normál felszólalás keretében van lehetőségem. Itt több ellenzéki képviselő, bár nem tudom, hogy pontosan milyen összefüggés van a mostani módosítás és az októberi önkormányzati választások eredménye között, ezt még nem sikerült megfejtenem itt a felszólalásokból, de az elmúlt időszakban a parlamentben a Budapest és Budapest egyes kerületei kapcsán felszólaló, főleg baloldali képviselőtársaim próbálják Budapestet úgy beállítani, mint ahol valami, nem is tudom, milyen tendencia vagy óriási változás állna be. Tény és való, hogy jó néhány poszton változás történt, de engedtessek meg, mint budapesti egyéni körzetben megválasztott országgyűlési képviselőnek, egy olyan körzet központjából jövök, ahol a polgármesterünk közel 60 százalékkal lett újraválasztva, hogy azért csak nagyon szerényen és finoman hadd emlékeztessenem ellenzéki, főleg baloldali képviselőtársaimat, hogy továbbra is Budapesten a legnagyobb és legerősebb párt a Fidesz. A pártok versenyét tekintve a legtöbb polgármestert Budapesten fideszes vagy fideszes támogatással választották meg. A legtöbb jelöltünk darabszámra egyetlen szavazattal sem kevesebbet, hanem inkább többet kapott, mint öt évvel ezelőtt.

Tehát én értem az örömeiket bizonyos változások tekintetében, de kérném, hogy azért picit realisabban lássák Budapest helyzetét, és azt a több százezer embert, akit jelen pillanatban kormánypárti polgármester vagy képviselő képvisel Budapesten. Azért az ő nevükben az ő hozzáállásukat is a saját felszólalásaikba, legyenek szívesek, vagy kérhetném önöket, hogy illesszék be.

Szó esett itt még bizottsági munkákról, én örülök neki. Én dolgozom olyan bizottságban, ahol egyébként jobbikos elnök van, és azt gondolom, hogy a bizottságunk eddigi működése teljes mértékben a jó

együttműködésen alapul, és soha semmilyen - több képviselőtársam is egyébként tagja ennek a bizottságnak - vita, elnyomás vagy olyanfajta nyomásgyakorlás a kormánypárti képviselők oldaláról nem érkezett, amely az ellenzéki jogok megnyirbálása kapcsán lehetett volna értelmezhető. Tehát én azt gondolom, hogy ahogy a kormánypárti képviselők számára, úgy az ellenzéki képviselők számára is a jelenlegi házszabály és a működés feltételei a képviselői munka elvégzésére adottak.

Én nem tudom, hogy ennek a vitának mikor lesz vége, nincsenek illúzióim, de valóban próbáljuk azt megragadni talán, hogy mi az, ami a közös ebben a mai vitában. Azt szögezzük le, és találjuk meg a legjobb megoldást arra, hogy valóban azok a parlamentbe nem illő felszólalások, provokációk, amik az elmúlt időszakban elszaporodtak, szűnjenek meg, szankciókkal vagy azok nélkül. Én azt gondolom, ez mindannyiunk közös felelőssége itt a Házban. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

(12.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen, hogy ellenzéki képviselőtársaim kitartanak, ennek köszönhetően az éjszakan átnyúló módon ezt a napot is végig fogja kísérni ez a vita. Igen, nem tehetik meg a kormányzó pártok azt, hogy betérjesztik ezt a történelmi szemetet, hátradőlnek, majd egyszer megszavazzák, úgy vannak vele, hogy lábon kihordják azt a két-három támadó cikket, amit emiatt kapnak, aztán majd megy minden tovább egy új rendszerben. Ilyen nem lesz Magyarországon, képviselőtársaim! Mégpedig azért nem lesz, mert azt kellene végiggondolniuk, hogy néhány év, és önök ellenzékben lesznek. *(Bencsik János: Így van!)* Nem vagyok jó, nem tudom azt mondani, hogy ez 2022-ben lesz, lehet, hogy '26-ban, lehet, hogy a kettő között valamikor, de az biztos, hogy megfelelő mértéktartással hozzáállva ebben a teremben vélhetően mindannyian sokat vagyunk életünkben ellenzékben. Vannak olyan szerencsések, akik aztán kormányzati pozícióba kerülnek, de bizony a széljárás jön-megy, és egyáltalán nem biztos, hogy amit önök most kidolgoznak, betérjesztenek, amivel ellenzéki jogosítványokat akarnak megnyirbálni, annak az áldozatai nem pont önök maguk lesznek. A helyzet az, hogy kellő mértéktartással lehetne ezen változtatni, és én arra kapacitálom önöket, hogy változtassanak ezen, most, az utolsó pillanatban, amikor még lehet. Ezt a javaslat visszavonásával lehet megtenni és érdemi vita indításával.

Kezdjük akkor talán azzal, amiben meg tudunk egyezni. Szatmáry Kristóf képviselőtársamhoz fordul-

lok - az ellenzékiek lehet, hogy most megdobálnak kövekkel vagy sziklákkal -, én megvédem Szatmáry Kristófot abban az ügyben, amit ő felhozott. Tehát én azt vallom, hogy ha ön személyesen valamit elkövetett volna, persze, azért feleljen, számoljon el vele, de ha ilyen nem történt, akkor sem a családtagjai tettei miatt, sem a baráti köre esetleges praktikái vagy becsületes hozzáállása miatt, sem más ügyben, önt ne hurcolja meg senki.

És pontosan ez az alap szerintem, amikor odáig kéne eljutnunk, hogy nem a családtagok, nem a barátok, nem a távolabbi értelemben vett környezet tettei alapján ítéljük meg egymást vagy hurcoljuk meg a másikat, hanem feltételezzük a másik emberről, hogy jogkövető, becsületes polgára ennek az országnak, jót akar ennek az országnak. Éppen ezért teszem felelőssé önöket.

Éppen ezért mondom azt, hogy gusztustalannak tartom, amikor az önök csicskasajtója az én nagymamám feje fölé drónt küld, és elkezd kamerázni. Gusztustalannak tartom az önök tetteit, amikor megírják rólam, hogy a Csúcshegyen egy 800 milliós villában lakom, amikor talán turistaként sem jártam arra életemben. Hölgyeim és uraim, önök egy nettó bolsevik, házmestertípusú, langyos lábvízszagú, undorító hazugságyárat üzemeltetnek évek óta! Hát miért csodálkozik, képviselőtársam, hogyha ilyen esetek után arra kapacitálja magát, nem hozzám közel álló, általam nem ismert, mondjuk, ellenzéki újságíró, aktivista, ügynök, hogy ugyanezt a viselkedésmintát átvegye?

Itt iparszerűen folyik évek óta a hazugságyár mindenféle üzelme. Több mint kettőszáz sajtópert vesztettek el csak jobbikosokkal szemben, és én nem vesztettem el sajtópert, mert nem indítok senkivel szemben ilyen hadjáratokat, nem jelentetek meg cikkeket róluk. Tehát úgy gondolom, hogy ha az akcióra adott reakciót kifogásolja, és joggal kifogásolja - tehát én mindig meg fogom védeni ebben a kérdésben, ezt most itt jegyzőkönyvbe mondom -, az a kérésem, hogy legalább gondolkozzanak el azon, hogy érdemes-e a magyar közbeszéd szintjét lezülleszteni egy hazugságyár működtetésével, idős családtagok vegzálásával. És persze, a sajtópereket mi megnyerjük. Azt is tudjuk, hogy a helyesbítések valahol a „b” oldalon minuszos hírként megjelennek, minket ez különösebben nem vigasztal, meg én se szeretek bíróságra járni, de kérem szépen, itt azért egy példátlan lejárató kampányt üzemeltető hazugságyár működik évek óta. Tehát amikor egy Ripost és egy Lokál egyenrangú sajtótermékként egyáltalán megjelenhet Magyarországon, ez egészen elképesztő! *(Bencsik János: Sajtótermékek hívják magukat...)*

Sajtótermékek hívják magukat ezek, pedig főprofilú szerűen közpénzből ellenzéki szereplők lejáratására jöttek létre ezek a termékek feltételezhető módon. Éppen ezért én meg fogom védeni Szatmáry Kristófot ebben a kérdésben minden tekintetben, de van itt egy eredője ennek a dolognak, ez pedig a köz-

beszéd lezüllesztése. Ezzel szemben pedig mindannyiunknak küzdeni kellene, olyan módon például, hogy ezt a hazugságyarat, annak a működtetését befejezik.

Egyébként, képviselőtársaim, ez itt a parlamentben oly módon is működik, hogy itt egy államtitkár ne álljon fel, és ne mondja azt, hogy bevándorlaspárti Jobbik, mert ilyenkor direkt és tételesen, cáfolható módon hazudik. Elő kell szedni két-három szavazási jegyzőkönyvet, ahonnan kiderül, hogy a honvédség csak azért lehet a fizikai határzárnál, kétharmados döntés volt, mert a Jobbik a szavazataival biztosította ezt a kétharmadot. Ezek után ha feláll egy államtitkár, és hazudik, miért csodálkoznak azon, ha a parlamenti közbeszéd szintje folyamatosan züllik, amikor züllesztik ezt?

És a parlament méltóságát sérti álláspontom szerint az is, hogy csomagban szavaznak, meg vetnek el ellenzéki javaslatokat, mint ahogy az utolsó költségvetési vitánál több mint ötszáz jobbikos módosító javaslatot. Ezerszámra tehetők azok az ellenzéki ötletek, amelyekről azért nehezen feltételezhető, hogy minden esetben nettó marhaságokat fogalmaztak volna meg.

Nézzük meg, hogy miket szavaztak le önök csomagban, és hogy ha a Ház méltóságáról beszélünk, akkor ezeket érdemes szerintem ízelgetni. Leszavazták csomagban a lombikbébi program felső korlátok nélküli támogatását, pedig mélyen egyetértünk abban, hogy a legfontosabb megoldandó kérdés a demográfiai kérdéskör Magyarországon. Leszavazták a ritka betegségben szenvedők teljes körű támogatását, a lakáscélú előtakarékoság állami támogatását; leszavazták a bérlakásprogramot; leszavazták a kilakoltatások teljes körű leállítását.

És az a helyzet, hogy ha a Ház méltóságát valami sérti, akkor pontosan ez sérti, hogy érdemi viták sem alakulhatnak ki ezekről a kérdésekről, márpedig itt nem ellenzéki képviselőknek a különböző hóbortjairól vagy passzióiról van szó, mögöttünk ugyanúgy szavazók állnak, és ezt érezni fogják, amikor ellenzékben lesznek, hogy önöknek is jár majd az a tisztelet, ami az önök mögött álló szavazótömegnek is kell hogy járjon, hiszen mi itt képviseljük azokat a jogokat, amelyeket több százezer ember fogalmaz meg akkor, amikor rászavaz egy adott politikai közösségre vagy pártra.

Mélyen megrendít engem, hogy 2010 óta nem-hogy szinten maradás, egy zuhanás következett be a közbeszéd tekintetében, ebben egyetértünk. Igyekszem azt megfogni, amiben egyetértünk. De ezt egy belsevik típusú házmestertörvénnyel megoldani, megváltoztatni véleményem szerint lehetetlen, nemcsak azért, mert el fog vérezni számtalan fórumon ez a javaslat azáltal, hogy választott képviselők jogait csorbítja, mert itt nem az egyes képviselőkről van szó. Amikor ezeket a jogokat értelmezzük, mindig a mögöttünk álló szavazótömeg jogainak a csorbítása felől kell hogy megközelítsük ezeket a dolgokat, és az megengedhetetlen.

Tilki képviselőtársam, amíg itt volt, említette, hogy tanáremberként fontosnak tartja azt, hogy min-tát adjunk a közbeszéd tekintetében - mélyen egyetértek ezzel. Kérem akkor, hogy kezdjék el ezt a minta-adást, például azzal, hogy egy államtitkár ne álljon fel, és ne hazudozzon, amikor azt mondja, hogy a Jobbik bevándorlaspárti, és ilyen marhaságokat mond következmény nélkül.

Kérem azt is, hogy a NAV elnöke, a Mezőkövesd elnöke és egyben államtitkár, ne álljon fel, és ne mondja azt, hogy: „ne szakmaizzál, te!”, mert engem ez baromira nem sért meg emberileg, a tegező viszony sem, hiszen egyáltalán nem áll tőlem távol. Ezzel nem engem bánt meg, én nem vagyok egy annyira érzékeny lélek, hanem a mögöttünk álló szavazók tömegeit. És lehet itt persze számháborúzni, hogy kire hányan szavaztak Magyarországon, de ez a legszánalmasabb elemi iskolás 1.0-s érv, mert ettől még valakinek nem lesz igaza. Attól sem, hogy sokan szavaztak rá, és attól sem, hogy kevesen. Mi itt képviselőként behozunk impulzusokat kívülről, nem itt a Házban kell Magyarország nagy dolgairól dönteni, maximum fizikailag, de az impulzusokat kívülről kell befogadni, és amikor bennünket nem tisztelnek, a mögöttünk álló szavazókat nem tisztelik. Ha egy ellenzéki önököt nem tiszteli, ez fordítva ugyanúgy igaz.

A helyzet az, hogy amikor hét fideszes képviselő fizikai erőszakot alkalmaz azzal a Hadházy képviselőtárssal szemben, akinek a táblájával én magam sem tudok azonosulni, akkor elgondolkodom a kettős mérce milyenségén, hiszen nem látom azokat a retorziókat, amelyeket ez a politikai közösség, a Fidesz-KDNP a saját képviselői ellen foganatosított volna; 50 ezer forintos büntetést talán ne nevezünk annak. Hogy emberileg mi a véleményem arról, sportokban jártas emberként, hogy milyen az, amikor hét rámegegyre, azt most hagyjuk, mert ez nem parlamenti kategória. Nagyon szívesen elmesélem bárkinek a büfében, de az ülésterembe nem való az erről szóló véleményem. Viszont szerintem Szatmáry képviselőtársam kimondta a lényegét: igen, családtagok, rokonok, ismerősök, barátok tettei miatt ne hurcoljanak meg senkít, tudatos lejárató kampányok ne folyjanak senki ellen politikai okokból. Mindig számítson az, ami történt, és ami valóban megtörtént, tehát az igazság, és ha idáig el tudnánk jutni, akkor lehetne mintaadásról is beszélni.

(12.10)

A helyzet az, hogy a hatalom egy nagyon furcsa dolog. Önök ezt 2010-ben megkapták, és sokszor elmondtam, hogy az ember igazi arca akkor kezd látszani, amikor hatalmat kap a kezébe. Ez igaz egy osztálykiránduláson, ez igaz egy munkahelyen, és ez igaz a magyar parlamentben is. Tehát az a szellemi-lelki defekt- és torzulástömeg, ami ebben a parlamentben 2010 óta felhalmozódott, az egészen elképesztő, és hosszan tudnám sorolni azokat a kormánypárti képviselőtársakat, akik viszont tiszták tudtak maradni ebben a dologban.

Simicskó volt miniszter úr, államtitkár úr előttem mintaadó, mindig egy visszafogott úriember. Sorolhatnám, de nem akarom bajba keverni azokat, akiket dicsérek, tehát inkább hosszú lajstromot nem kezdek és névsorolvasást nem tartok, de azt látom, hogy 10-20 százalék a kormánypárti padosorokban megmaradt kifogástalan úriembernek, úrihölgynek, és semmiféle probléma vagy kritika nem érheti a viselkedését. Pontosan itt jutunk el a lényegig, hogy a hatalom birtokában, ami átmeneti, tűnékeny, illékony, kiderül az ember valódi arca.

Én nem értem önöket, őszintén. Nem értem azt, hogy mondjuk, egy kétharmados többséggel miért nem gyakorolnak némi eleganciát. Hozzáteszem, ennek politikai hozadéka is lenne önök számára, de egy-egy ellenzéki javaslat befogadása, mondjuk, a lombikbébiprogram abszolút korlátok nélküli támogatása, állítom önöknek, hogy a Fidesz-KDNP profilját, ami nem túl tiszta, masszívan tisztítaná. Ha el tudnának jutni oda, hogy ebből a kicsinyes, önsorsrontó, primitív, „nem fogadjuk be a külső véleményt” hozzáállásból egy kicsit engednének, és eleganciát gyakorolnának azzal, hogy legalább nemzeti sorskérdésekben befogadóvá válnának, és egy lombikbébiprogramot, egy SMA-betegekről szóló javaslatot vagy akár egy demográfiai célú csomagot támogatnának, átvennének, nemcsak plagizálva, hanem mondjuk, az összes párt hozna egy döntést arról, hogy ez vagy az jó, higgyék el, hogy az önök profilja is sokat tisztulna.

Én arra számítottam ettől a vitától, hogy ha a Fidesz-KDNP döntéseiben nem is jut el ide, hiszen van frakciófegyelem, talán egy-egy képviselőt el tudok gondolkodtatni azt illetően, hogy van egy vállalhatósági határa mindennek, ugyanígy ellenzéki képviselők esetében is. Szerintem a táblán lévő trágár szöveg már nem vállalható, egy pulpitusfoglalás a földtörvény kapcsán pedig egy tisztességes, becsületes történelmi kiállítás volt. Nálam itt a választóvonal. Én nagyon szeretném, ha kormánypárti képviselőtársaimnál is lenne egy ilyen választóvonal, és azt tudnák mondani egy bizonyos pont után, hogy amikor beteg gyerekekről van szó vagy a magyar jövőről, akkor is kiállnak, ha a politikai családjuk adott esetben ezt nem nézi jó szemmel. Maximum kifizetik azért is a büntetést, de derék, becsületes hazafiként bizony ki kell állni olyan nemzetstratégiai kérdésekben, ahol nem szabad, hogy számítsion pártfegyelem vagy pártzászló, pártlogó vagy pártszín. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a DK képviselőcsoportjából Oláh Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a nap is úgy kezdődött, mint a többi, az állami köz-média tele volt az ellenzéki képviselőkkel, és minden-

kit megkérdeztek arról, hogy mondják már el a véleményüket erről a vitáról, hogy mi az ellenzék véleménye. Önöket is, gondolom, nyugalommal tölti el, hogy az ellenzéki képviselőket állandóan behívják, megkérdzik, és ugyanúgy azt a lehetőséget megkapják, amit önök minden egyes nap minden egyes percében megkapnak a közmédiában, kezdve a focimeccsek közötti egy percben, a hatalmas, sok milliárd forinttal fizetett századvéges monológokig. Nem zavarja önöket az, hogy ez az ország így épült fel?

Önök arról beszélnek, hogy az ország méltóságát, az Országház méltóságát bántja, amit a képviselők csinálnak. Nem, képviselőtársaim, az ország méltóságát és az Országház méltóságát az bántja, hogy önök egy olyan országot hoztak létre, ahol a közmédiába csak önöket hívják be. Ez az, amit meg kell szüntetni, és ez az, amit ennek a törvénynek meg lehetne szüntetnie. Azt kellene mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy azok a képviselők, akik ehhez hozzájárultak, azok fizessenek büntetést, azok ne szavazhassanak egy ideig. Tehát önök egy olyan országot hoztak létre, ahol csak az önök hangját lehet hallani.

Önök el akarták dugni ezt a törvényt. El akarták dugni ezt a törvényt, hogy senki ne lássa, senki ne hallja, hogy milyen problémákat jelent. Jelentem, önök ezt a meccset elveszítették, csúnyán elveszítették, mi képviselőtársainkkal ki tudtuk húzni azt az időt, hogy most, napközben is tudunk erről a törvényről beszélni. Gátlástalan, alattomos módon éjfélkor akarták csendben, sunyi módon ezt a törvényt levezényelni. Hányan szólaltak meg a Fideszből, hogy barátaim, frakciótársaim, mégse illik ezt, ne csináljuk már, mégiscsak a keresztény erkölcsbe és ideológiába nem illik, hogy elbújunk, nem merjük vállalni a véleményünket, hanem sunyiban, éjszaka, amikor már nem járnak a villamosok se, akkor majd csendben valahogy megoldjuk ezt a problémát? Miért nem szólaltak fel akkor?!

Igazából ez az, ami az Országgyűlés méltóságát valójában sérti. De nem csodálkozunk ezen, hisz önök nem hívei a nyílt vitának. Orbán Viktor, az önök miniszterelnöke, pártelnöke menekül minden nyilvános vitától, nem hajlandó semmilyen vitára a választási időszakban, példátlan módon. Önök ezt tanulták tőle. Legyenek már bátrak, és merjék már azt mondani, hogy főnök, nincsen ez rendben, állj már ki vitázni, ha van véleményed! Ha van véleményed, de önök se mernek, a polgármestereiket letiltották, utána megmondja Tarlós, hogy lehet, hogy jobb lett volna Karácsonnyal vitázni. Nem utólag kell bátornak lenni, kedves fideszes képviselőtársaim, hanem merjenek vitázni, merjék elmondani a véleményüket, kérjék arra Orbán Viktort is, hogy mondja el a véleményét ezzel kapcsolatosan!

Önök a vitát nemcsak úgy általában üresítik ki, a plenáris üléseket kiüresítik. Nemhogy éjféltre teszik be ezeket a fontos napirendi pontokat, hanem próbálják a lehető legtöbb szavazást és vitát a plenáris ülésről a bizottsági ülésekbe elrejtetni. Ez sem normális, tisztelt

képviselőtársaim! Miért nem mondják ezt, hogy mégiscsak itt kellene elmondani, hadd lássa az egész ország, hogy kinek mi a véleménye a különböző ügyekben?! Önök nem merik felvállalni a véleményüket! Önök gyávák! Nem merik itt elmondani a kamerába, hogy mit gondolnak különböző ügyekről, és félnek attól, hogy valami olyasmit lásson az ország, amit nem a közmédia közvetít önök felé. Önök csak abban a képben hisznek, és azt hiszik, hogy sokáig meg lehet vezetni ezt az országot, amit a barátok 90 milliárdért a közmédiában mutatnak. De október 13. megmutatta nagyon világosan, hogy nem lehet sokáig ezt az országot megtéveszteni, s akkor majd minden tükröt le kell takarni otthon, mert nem tudnak majd tükörbe nézni valójában.

Önök azokat az ellenzéki pártokat akarják elhallgattatni, aki képviselők nem magukat képviselik itt. Az ország több mint 50 százaléka rájuk szavazott! Ja, igen, önök megváltoztatták a választójogi törvényt! Tudjuk, az előző kormányoknál, mikor mi voltunk hatalmon, mi úgy változtattunk választójogi törvényt, hogy megkérdeztük mindig az ellenzéket, és velük egyetértésben változtattuk. Önök ehhez is gyávák voltak, hogy egy normális egyeztetést csináljanak a választójogi törvényből kifolyólag! Önök maguk megcsinálták azt a rendszert, amelyről azt gondolták, hogy önökre működik, de bebizonyosodott, kedves barátaim, hogy ez alapján a választójogi törvény alapján is gyakorlatilag meg lehet buktatni önöket.

Nem az bántja az ország méltóságát, tisztelt képviselőtársaim, amikor az MTI, az MTVA folyamatosan dobja vissza az ellenzéki pártok közleményeit, hogy nem hajlandók kiadni? Miért nem ezt szabályozzák, hogy ilyen esetben az országgyűlési képviselők álljanak fel, és mondják el a jogaikat?! Önök szerint normális az, ha egy közleményben benne van Mészáros Lőrinc neve, akkor az MTI nem adja ki? Milyen országot élünk?! Önökre sokan büszkék lennének a diktátorok között, hogy megvalósították azt, hogy egyértelműen befolyásolják a hírközlés folyamatát. A Demokratikus Koalíció, tisztelt képviselőtársaim, ebben az évben el fogja érni a száz darabot azon közlemények tekintetében, amit önök visszadobtak, amit az önök pribékjei nem engedtek közzétenni. Írnak egy nagyon szép levelet, hogy sajnos a jogszabályok alapján jogunk van arra, hogy ezt megtegyük, és ezt a jogot önök adták meg nekik, önök teremtették meg azt a lehetőséget, képviselőtársaim, hogy az MTI az állami pénzből, mindannyiunk pénzéből elhallgassa a valóságot, elhallgattassa a képviselők egy részét, elhallgattassa az ellenzéki pártokat. Miért nem szégyellik el magukat, miért nem lázadnak és állnak fel, hogy te, főnök, módosítsunk már valamit, ne a haverok üljenek be, ne a focistatársak, hanem csináljunk egy rendes közmédiát!

Ezért, ha odakerülünk 2022-ben, a közmédiát ilyen módon meg kell szüntetni. Ettől a közmédiától ezt a támogatást meg fogjuk vonni, képviselőtársaim, legyenek nyugodtak, és egy tisztességes közmédiát fogunk felépíteni, ahol, meg fognak lepódni, önöknek,

ellenzéki képviselőknek is lesz arra lehetőségük, hogy elmondják a véleményüket. Szokatlan lesz, mert az elmúlt években, mióta önök kormányoznak, nem láttak ilyet. Nem zavarta önöket, hogy a választások alatt is kap öt percet egy ellenzéki párt? Hát normális országban élünk?! Nem szégyellik magukat, amikor hazamennek a gyerekeikhez, és azt mondják, hogy apa, csak titeket látlak a tévében, hogy lehet ez? Hát, kicsim, ilyen országot építettünk, ugye, milyen ügyesek vagyunk? Gondolom, csak ezt tudják nekik mondani.

(12.20)

A törvény benyújtói között, tisztelt képviselőtársaim, van egy olyan ember, akinek nem lenne itt a helye. *(Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: Melyiknek van itt a helye?)* Valaki azt kérdezte, hogy melyiknek van. Lehet, hogy nehezen tudnám felsorolni. Van egy probléma a VII. kerületben, tisztelt képviselőtársaim, egy kamupárt jelölőívén és a Fidesz jelölőívén 341 aláírás, 341 név és cím sorrendiségében is megegyezik. Egymás után ugyanúgy van a két kamupárt, és az önök, a Fidesz jelölőívén ez a dolog, de az aláírás nem egyezik meg. Megtettük a rendőrségi feljelentést, a rendőrség kirohant, és elkobozta. Egy évig ült rajta, megállapították, hogy bűncselekmény történt, de nem tudják, hogy ki a tettes. Miért nem kérdeztek meg abból a 341-ből öt embert, képviselőtársaim, hogy kinek írt alá, a Fidesznek vagy a kamupártnak?! Akkor kiderült volna, hogy a Fidesz adta át vagy a kamupárt a Fidesznek. Önök még arra se képesek, hogy a nyilvánvaló választási csalókkal, akik az önök sorai-ban ülnek, szembenézzenek! Ilyen ember nyújtotta be ezt a törvényjavaslatot, ami önmagában azt mutatja, hogy ez egy illegitím törvényjavaslat, egy választási bűncselekmény áll e mögött a törvényjavaslat mögött. 341 név, ismétlem, 341 név, cím sorrendisége megegyezik eltérő aláírásokkal. Miért csak 341? - kérdezhetik önök. Igazuk van, csak 341, de azért, mert a rendőrség elkobozta a papírokat, és nem tudtuk megnézni az egészet. Lehet, hogy 670 lett volna, képviselőtársaim. De még egyszer mondom, ez sérti az Országgyűlés méltóságát, hogy olyan emberek ülnek önök között, akiknek az ügyeit ki se vizsgálják, és akkor nem beszélnek például Farkas Flóriánról, akiről elég sokat beszéltünk itt az éjszaka folyamán képviselőtársaimmal.

Az éjszaka Korózs Lajos a következő mondatot mondta: vége lesz ennek a rendszernek egyszer. Az akkor jelen lévő képviselőtársaik felhördültek, hogy fenyegetés, és az új törvény alapján e nagyon súlyos fenyegetés miatt Korózs Lajosnak lehet, hogy hat hónapig nem lehet pénzt fizetni, mert annyira megfenyegette őket, amikor azt mondta, hogy ennek a rendszernek egyszer vége lesz. Mi lesz akkor a következő? Hogy nyílik a pitypang, az három hónap? A kankalin virágozik, kettő hónap? Ki határozza meg, hogy mit lehet mondani és hány hónapot lehet megvonni a képviselőktől, hogy mi lesz a szavazati jogával? Önök egy

olyan rendszert építenek fel, amit kizárólag a parlament elnöke akarnak ráépíteni, arra az elnökre - ami sokszor elhangzott -, aki 50 ezer forinttal díjazta azt, hogy itt emberek fizikailag bántalmaztak egy országgyűlési képviselőt. Ez a törvény arra alkalmas, hogy önök a diktatúrát tovább tudják építeni, nem lesz semmiféle kontroll, úgy döntenek bármiről, ahogy eddig is akartak, csak ezt még erőteljesebben törvénybe szeretnék iktatni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Higgyék el, a hatalom véges, nem tart örökké, a fák nem nőnek az égig. Azt javaslom, hogy ha nem szeretnék az összes tükröt leszerelni odahaza, akkor vonják vissza ezt a törvényjavaslatot, még nem késő. Addig is azt tudom mondani, hogy ezt a törvényjavaslatot, ezt a vitát önök már elveszítették. Önök sunnyogva, sunyi módon, éjszaka akarták ezt megszavazni, éjszaka akarták lezárni. Ez nem sikerült. Az egész ország látja azt a borzalmat, szörnyűséget, amit önök újból elkövetnek. Gondolják meg! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyan csak rendes felszólalásra következik az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, igen hosszadalmasra nyúlt ez a vita, és elég változékony volt, elég hullámzó volt ez a vita, és körülbelül két órával ezelőtt már igen komoly részletkérdésekről beszéltünk, most ismét egy picit általánosabb, ugyanakkor ez nem feltétlenül baj. Szeretnék utalni, még mielőtt folytatnám ezt a Hende Csabával folytatott, megkezdett vitát, szeretnék utalni néhány képviselőtársam felszólalására.

Nagyon örültem neki, hogy Z. Kárpát Dániel képviselőtársam ellenzékiként is ki tudta fejezni, hogy ki állt egy fideszes képviselőtársa mellett, és ő is nagyon sok időt szentelt annak, hogy elmondja, rendkívül fontos az, hogy megpróbáljuk közösen, tehát közös felelősségünk, hogy a vitákat megfelelő keretek közé tereljük. Hasonlóképpen úgy gondolom, Szatmáry képviselő úr is összességében pozitív gondolatokat fogalmazott meg, Hajdu képviselő úrra rácsatlakozva egy kicsit, kifejezte azt, hogy valóban közös felelősségünk lenne kitalálni egy olyan szabályrendszert, ami mindannyiunk részéről, mondhatni, hogy garanciát, valamilyen konszenzusos garanciát jelenthet arra, hogy a Ház tekintélyét, ami csorbult - ebben, gondolom, egyetértés van -, miként lehetne helyrehozni. S akkor én visszautalnék arra a vitára, amit körülbelül két órával ezelőtt elkezdtünk Hende Csaba képviselő úrral mint előterjesztővel. Sajnos most nincs itt előterjesztő úr, remélem, azért még visszajön, illetve nincs itt Czunyiné Bertalan Judit képviselő asszony sem.

Én egy új szempontot vezettem be a vitába, arról beszéltünk, hogy van egy általános indoklás, egy politikai megfogalmazás, hogy mi a javaslat lényege az

önök részéről. Tehát önök elmondták, hogy súlyosan sérült a Ház méltósága, és megpróbálnak egy olyan javaslatcsomagot beterjeszteni, ami lehetőséget ad, hogy itt megfelelő keretek között lehessen tartani a parlamenti működést. Azt is elmondtam, abban viszont nincs egyetértés, azt mi is látjuk, hogy igen, sérült a Ház méltósága, de abban nincs egyetértés, hogy mi, miért és ki miatt, milyen pontokban és milyen cselekedetek miatt.

Ugyanakkor az teljesen világos, és én felsoroltam több példát, hogy nincsenek konkrét garanciák az önök javaslatában arra, hogy a meglévő problémákat hogyan és mi módon fogják kezelni és orvosolni, cserébe vannak viszont nagyon komoly és súlyos kockázatok. Czunyiné képviselő asszony és Hende Csaba is azt mondta, azzal érvelt, hogy nincs szó semmilyen új szankcióról, nincs szó arról, hogy korlátoznák az ellenzéki képviselők jogait, itt arról van szó, hogy a meglévő szankciókhoz komolyabb büntetési tételek társulnak. Teljesen valótlan ez az állítás! Egyébként hozzáteszem, itt az elmúlt nagyon-nagyon hosszú vitában én nem hallottam egyetlenegy olyan ellenzéki képviselőt sem, aki amiatt aggódott volna, hogy több pénzt kell majd fizetni az adott büntetési tételekben. Senki erről nem beszélt. Itt pontosan arról van szó, hogy azokat a jogokat, azokat a lehetőségeket veheti el ez a javaslat, amelyek viszont nagyon fontos kötelezettségekhez kapcsolódnak.

Tehát az országgyűlési képviselőnek nemcsak jogai, kötelezettségei is vannak. Kötelezettség nekünk ellátni ezeket a feladatokat, s az önök javaslata hibás, mert egy olyan helyzetet, vagyis nagyon sok olyan helyzetet kialakíthat, hogy ezeknek a kötelezettségeknek az ellátását teszik lehetetlenné. Én megkértem Hende képviselő urat, visszautalva ezekre a részletes hibalistákra, hogy előterjesztőként végre adjon választ ezekre a nagyon fontos ellenzéki felvetésekre, és részletesen magyarázza el, hogy ezek a javaslatok, ezeknek a pontjai hogyan valósíthatók meg a gyakorlatban. Nagyon sok példát elmondtam, és képviselő úr fölállt előterjesztőként, és azt a választ adta, hogy ezeket nem lehet megmagyarázni.

Én nagyon sokáig programozóként dolgoztam, folyamatábrákat használtam. Teljesen világos, hogy van két irány, tehát vagy meg tudják magyarázni, és vagy el tudják hitetni, akár saját magukkal, hogy ezek a gyakorlatban megvalósítható pontok, vagy ha ezt nem tudják megtenni, akkor önök elismerik, hogy ezek nem jól megfogalmazott javaslatok, ezek a pontok veszélyesek, rosszak, hibásak és kockáztatják az Országgyűlés működőképességét. Akkor jön a másik változat: el kell fogadniuk, hogy ezek hibásak, és el kell fogadniuk, hogy ezeket a pontokat vagy törölni kell, vagy módosítani kell. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon-nagyon fontos, lényegi eleme volt ennek a vitának, hogy felállt Hende Csaba képviselő úr, és elmondtam, hogy ezek olyan szabályok vagy olyan lehetőségek, amiknek a gyakorlati érvényesülésére nem lehet választ adni. Szó szerint ezt mondta a képviselő úr.

Tehát akkor elindultunk egy olyan irányba, hogy önök már elismerték, egyrészt háznagy asszony elismerte azt - korábbi fölszólalásában, valamikor az éjszaka közepén elismerte -, hogy ezek a javaslatok nem úgy, általában a parlament működésére vonatkoznak, hanem az ellenzéki képviselők munkájának vagy viselkedésének a megrendszabályozására vonatkoznak. Ezt a vitát lezárhatjuk, hogy ennek a javaslatnak ez a lényege, és most már lezárhatjuk azt a vitát is, hogy ez a törvénycsomag jó-e, ez a törvénycsomag a gyakorlatban használható-e. Kiderült, hogy nem.

És akkor nézzük! Szerintem most az a feladatunk, és itt megint csak a közös felelősségre tudok én is visszautalni, az a feladatunk, hogy tegyük ki az asztalra, hogy mely pontokban kell mindenképpen módosítani ezt a javaslatot. Nyilván az lenne az indokolt, ha az előterjesztő visszavonná a javaslatát. Volt több javaslat arra vonatkozóan, hogy vonják vissza ezt a javaslatot, majd legyen egyfajta egyeztetés, és én érzem a szándékot, hogy lehetne ebből egy konszenzusos javaslatot létrehozni. Nem tudom, hogy erre lesz-e nyitottság az előterjesztők részéről, most pillanatnyilag azt sem látom, hogy van-e itt egyvalaki a viszonylag sok kormánypárti előterjesztők közül, de az mindannyiunknak, az Országgyűlés valamennyi képviselőjének a feladata, hogy ezeket a pontokat áttekintsük, lássuk ezeket a hibákat, tegyük ki az asztalra, és megpróbáljunk ezekkel kezdeni valamit.

Nos, tehát új szankcióként jött be a kitiltás intézménye, az olyan módon való kitiltás intézménye, ami nemcsak az Országgyűlés épületéből, a Parlamentből, hanem az Országgyűlés Hivatalához kapcsolódó más épületekből is kitiltja a képviselőket. És itt jött be az a kérdés, hogy hogyan lehet, milyen módon lehet a gyakorlatban érvényesíteni a szavazást. Itt Balczó képviselő úr is valamikor tegnap éjjel még részletesen elemezte azt, hogy milyen módon lehet képviselni egyvalakinek a szavazatát, hogyan tud egyvalaki egyszerűen kettő, ne adj' isten, 3-4-5 képviselő helyett szavazni. És én továbbmentem már - ezt nem akarom ismételni, nem akarom ismételni magamat semmiképpen -, hogy kialakulhat olyan helyzet, hogy egész ellenzéki frakciókat zárnak ki, vagy akár a teljes ellenzékét kizárják, és akkor egy olyan elméleti lehetőség lesz, hogy majd a kormánypárti képviselők fognak szavazni az ellenzékiek helyett, és akkor mi a garancia, hogy majd tényleg úgy fogják leadni azt a szavazatot, ahogy az az ellenzéki képviselő utasítása szerint szerepel, és ha az nem úgy történik, majd mi lesz a szankció.

(12.30)

De hasonlóképpen kötelessége az Országgyűlésnek, és sajnos nagyon szorosan kapcsolódik az Országgyűlés méltóságához, hogy felkészülten érkezni a szavazásra, minden olyan információhoz hozzájutni, ami alapján tisztességgel, becsülettel, valóban felelőssége tudatában tudja megnyomni a gombot. Ehhez viszont szakértőkkel kell konzultálni, ehhez hozzá kell

férni az információforrásokhoz, ehhez be kell jutni az Országgyűlés épületeibe és az Országgyűlés egyéb kiszolgáló intézményeibe. Ha a kitiltás ezt lehetetlenné teszi, akkor a képviselő még ilyen távkapcsolat útján, megbízott útján sem fog tudni felelősen szavazni. Nyilván, azt nem lehet megcsinálni, hogy e-mailben elküldik valamelyik frakció szavazati kódját valamelyik kormánypárti frakciónak, és akkor ők majd nyomkodják a gombokat. Ez elképzelhetetlen. Hasonlóképpen a képviselőknek kötelessége javaslatokkal élni, módosító javaslatokkal élni, ezekről különböző bizottsági szinten vitákat folytatni. Ezt nem lehet a gyakorlatban az önök törvényjavaslata alapján megvalósítani.

Arra kérem a jelen lévő kormánypárti képviselőtársaimat, van még lehetőség ebben a vitában, hogy gondolják át, amiket mondok, esetleg nyomjanak gombot, és tegyenek javaslatot, vagy ha önök közül bárki tudja a választ ezekre a kérdésekre, akkor nagyon boldogok lennénk, szerintem valamennyi ellenzéki képviselő, ha ezt megosztanák velünk, hogy ezt önök a gyakorlatban hogyan képzelték el.

De még egy új szempontot mondok. Ugye, sok egyéni képviselő van. Ha valakinek van a választókerületében irodája, egy olyan irodája, ahol a választókerülete polgáraival tartja a kapcsolatot, akkor az a kitiltás erre az irodára is vonatkozik? Konkrétan egy egyéni választókerület országgyűlési képviselője nem léphet be a saját irodájába, nem tarthatja a kapcsolatot a saját választópolgáraival, nem végezheti el a munkáját. Nem kapja meg ilyen módon azokat az impulzusokat, információkat, ami ahhoz kell, hogy a problémákat átlássa, abból javaslatokat fogalmazzon meg, nem jut hozzá szakmai segítséghez, nem jut hozzá az információkhoz, nem tud konzultálni a munkatársaival, és nemhogy saját maga nem tud szavazni, hanem nem tudja kiadni ilyen módon még utasítással sem a szavazati jogát. Tehát ez a javaslat, megismétlem, súlyosan kockázatos. Rengeteg olyan elemet tartalmaz, ami lehetetlenné teheti a magyar Országgyűlés munkáját. És itt, ismétlem, képviselőtársaim, közös felelősségünk, hogy lehetetlenné tegyük, hogy ezt a javaslatot így, ilyen módon fogadja el az Országgyűlés.

Tilki képviselő úr itt van. Itt arról beszélünk, hogy milyen módon lehet a Ház méltóságát helyreállítani. A képviselő úr föltett egy kérdést, hogy elhatárolódunk-e vagy milyen sokan határolódunk el attól az akciótól, ami gyakorlatilag kiváltó oka volt ennek a hosszú-hosszú vitának. Én magam is elmondtam többször, talán még a vezérszónoki felszólalásomban is, hogy én nem értek egyet azzal, hogy ilyen módon avatkozni be az Országgyűlés működésébe, és pláne nem értek egyet azzal, hogy trágár kifejezéseket valaki az Országgyűlésben egy táblán feltartson.

De, képviselő úr, azt gondolom, hogy ennél még sokkal súlyosabb, még akkor is, ha ez sem ízlésvilág, s a többi tekintetében velem nem kompatibilis, és soha nem is tettem ilyet és nem is tennék, de azt én sokkal súlyosabbnak tartom, hogy fideszes képviselők felálltak, idejöttek, és erővel vették el a táblát Hadházy

képviselő úrtól. Akkor, mivel úgy érzem, hogy Tilki képviselő úr is konstruktív hangnemben szólott hozzá ehhez a vitához, szeretnék visszakérdezni. Elmondom kerek pereg, én nem értek egyet azzal, hogy megafonál szaladgáljunk itt, nem értek egyet azzal, hogy akadályozzuk meg konkrétan az Országgyűlés működését. Figyelemfelkeltő akciót, igen, lehet csinálni, az néha nagyon-nagyon fontos, de azt is a megfelelő kereteken belül.

Viszont szeretnék visszakérdezni, Tilki képviselő úr. Szeretném kérdezni, ön mit gondol arról, hogy itt 7-8-10 „bátor” képviselő ment egy ellenzéki képviselővel szembe, és erőt, fizikai erőszakot alkalmazva kivettek a kezéből egy táblát. Miután egy birkózásnak voltunk itt tanúi, hogy Orbán Viktor miniszterelnök próbálta elvenni szintén fizikai erő alkalmazásával a táblát Hadházy Ákostól. És igen, szigorításokról beszélnek, miközben rengeteg új elem van a javaslatban, de még azt a meglévő, jelenleg hatályos szabályt sem alkalmazta a házelnök, amikor azt megtehetette volna.

Rengeteg eszköze lett volna arra, hogy ezt az akciót megállítsa, Hadházy képviselő urat kitiltsa az ülésről. Nem tette meg. Széttárta a kezét, hátradólt, és várta, hogy a fideszes kommandó, a fideszes kidobóemberek meginduljanak, és ez az akció megtörténhessen. Nagyon szeretnék akár Tilki képviselő úrtól, bármely kormányparti képviselő úrtól egy olyan világos elhatárolódást kérni, hogy ők ezt elfogadhatatlannak tartják, és nem akarják látni még egyszer ebben az Országgyűlésben, hogy akár ellenzéki képviselőt, akár más, kormányparti képviselőt esetleg fizikai inzultus érjen.

Azt gondolom, ez rendkívül súlyos, elfogadhatatlan, és ha ennek ennyi következménye van valóban, hogy 50 ezer forinttal megúszhatják ezek a képviselők, na, az súlyosan sérti az Országgyűlés méltóságát, és egyébként nagyon-nagyon rossz fényt vet erre az országra.

Akkor még az egyéb problémák. Azt soroltam már, hogy nincsenek konkrét garanciák, nem látom az önök javaslatában, hogy milyen módon fog majd megoldást kínálni arra a rengeteg problémára, amiről már beszéltek képviselőtársaim, hogy nem ad választ, nem ad tisztességes választ egy adott miniszter, mellébeszél az államtitkár. Egy szakállamtitkár, akinek az lenne a feladata, hogy tisztességes módon egy kormány-előterjesztést előterjesszen, az azzal kapcsolatos vitában részt vegyen, nekiáll pártpolitikai szövegeket felolvasni vagy éppen elmondani. Ez egészen elfogadhatatlan. Mit tud ezzel kezdeni az ellenzék?

Önök számára ez elfogadható? Hol van bárhol ebben a javaslatban megfogalmazva olyan módosítás, olyan szándék, hogy ez ne történhessen meg? Mesterházy képviselő úr nagyon hosszan beszélt az írásbeli kérdésekről, tényleg több ezret beadott. Én is tapasztalom, elképesztően pongyola válaszokat adnak, és legtöbbször gyalázkodó, valótlán, oda nem illő politikai puffogatások vannak. Tehát beküldünk egy írásbeli kérdést, mondjuk, egy miniszternek, és úgy tűnik, hogy az a levél valamiféle kommunikációs központba

továbbítódik, és ott egy ilyen fideszes szöveggenerátor által jön valami automatikus válasz, hogy önök ilyen, nem tudom, Soros-bérenc, akármicsoda, bevándorlásparti szerencsétlenek, akik kínlódnak, mert éppen a pártjuk nagyon rossz helyzetben van. Ez elképesztő! Hogyan tudja így felelősen egy országgyűlési képviselő végezni a munkáját?

Én nagyon szeretném, ha tartanánk ezt a konstruktív hangnemet, és megnyilatkoznának, bárki önök közül, kormányparti képviselőtársaim, hogy önök ezzel nem értenek egyet. Nagyon sokszor elhangzott példaként, hogy Orbán Viktor Demeter Márta képviselőtársamnak válaszul azt mondta, hogy boldog karácsonyt. Ez elfogadhatatlan. De nem jelenik meg ezekben a javaslatokban, hogy hogyan és mi módon lehet ezt kiküszöbölni.

Hasonlóképpen nem jelenik meg, a különböző hiányzások szankcióit láthatjuk, hogy hogyan és mi módon lehet majd esetleg valós hiányzási okot igazolni, én frakcióvezetőként miként tudom majd igazolni, hogy képviselőtársaim valóban valós okok mentén nem tudtak részt venni egy szavazáson vagy egy ülésen. És egyébként itt hadd fogalmazzam meg, hogy igenis, ez kormányparti és ellenzéki képviselőtársaim felé is jogos kritika, hogy ha valaki felszólal, hogy a szavazás lehetőségét megnehezítik, akkor másik oldalról éljen is a szavazás kötelességével, tehát legyen itt a szavazásokon.

De, képviselőtársaim, nem látom, hogyan tud ez megoldást kínálni arra, hogy jellemzően éppen a kormányparti képviselőtársak azok, akik nem járnak el bizottsági ülésre, nem szólnak hozzá az üléseken, éjszakába nyúlóan nem vesznek részt a vitákban, nem fogalmaznak meg javaslatokat. Időnként egy-egy, érdekes szisztémában rájuk kiosztott szöveget felolvasnak, és ennyiben kitélik a parlamenti jelenlétük. Arra nyilván kevésbé látunk rá, hogy a választókerületben mit tesznek. Azt gondolom, ez is súlyosan sérti az Országgyűlés méltóságát, és erre sincsenek garanciális elemek.

Tehát összességében azt mondom, hogy nincs más megoldás, mivel magát az előterjesztést, ebben a hosszú vitában az előterjesztést egészen az elmúlt egy óráig nagyon derekasan képviselő Hende Csaba először is megpróbálta megúszni a választ ezekre a konkrét felvetésekre, hogy milyen módon lehet majd megőrizni az Országgyűlés működőképességét. Majd a legutolsó egyik felszólalásában kerek pereg kimondta a világosan nekiszegezett kérdésemre, hogy nem tud választ adni ezekre a kérdésekre. Tehát az előterjesztők által a vita képviselőjére kijelölt Hende Csaba már elismerte, hogy ezek a javaslatok nem jók, ezek a javaslatok hibásak.

A másik oldalról viszont ellenzéki képviselőtársaim tömkelege kimondta, hogy bizony rengeteg olyan vagy több olyan esemény is történt, akár ellenzéki képviselők részéről, amivel nem feltétlenül értenek egyet. Érzem a konstruktivitást az ellenzéki oldalról, hogy legyen egy olyan szándék, körvonalazódjon egy olyan javaslat, ami konszenzust teremthet akár

ebben a kérdésben, és közösen tudnánk tenni. Szerintem ez példaértékű lenne, a magyar társadalom is honorálná ezt, ha közösen tudnánk tenni olyan lépéseket, hogy valóban felfüggesztik ezt a tárgyalást, visszavonják ezt a javaslatot, kezdeményeznek egy konstruktív egyeztetést az ellenzéki frakciók bevonásával erről a problémáról. Úgy gondolom, és a magam részéről egész biztosan állíthatom frakcióvezetőként, hogy mi konstruktív módon fogunk részt venni, becsülettel részt fogunk venni egy ilyen vitában, hogy kialakulhasson egy olyan konszenzusos javaslat, ami adott esetben egy nagyon-nagyon széles körű támogatottsággal tud átmenni. És akkor valóban óriási lépést tettünk annak érdekében, hogy az Országgyűlés működésének tekintélyét helyreállítsuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Molnár Gyula képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Külön szeretném köszönteneni az egyetlen képviselő hölgyet - bocsánat, most már kettőt.

No, én még egyszer, utoljára nekiugrok. Tényleg többet nem kívánok ebben a vitában részt venni, ha csak személyes megtámadtatás nem ér, de szeretném még egyszer összefoglalni, hogy mi a probléma és mi a baj. Szeretnék most nagyon-nagyon plasztikus példákat mondani.

Van egy olyan történet, hogy egy férj és a felesége elmennek horgászni. Déltájt a férj lepihen, a felesége pedig be megy a csónakkal a tó közepére egy könyvvel, és ott elkezdi olvasni. Arra megy a halór, és megkérdezi, hogy mit csinál itt hölgyem. Látja, hogy olvasok és napozok. De tudja, hogy itt tilos horgászni? Mondom önnek, hogy én nem horgászom, én olvasok és napozok. De ott van az eszköz magánál, kénytelen vagyok feljelenteni önt. Na, ha ön engem följelent, akkor én magát beperelem nemi erőszakért. De én magához sem értem. De az eszköz magánál van. *(Derültség.)*

(12.40)

Azt akarom ezzel mondani, hogy egy olyan helyzet fog előállni, hogy nem tudjuk pontosan azt, hogy aki ott ül fent a pulpituson, az egyébként mit is gondol arról a helyzetről, szituációról, ami itt történik. Szerintem az elmúlt pár órában számtalan példát próbáltam meg a képviselőtársaim ezzel kapcsolatban, ki bátrabban, ki esetleg szolidabban megfogalmazni. Ezért tartom azt fontosnak, hogy még egyszer megismételjük azt, hogy amikor önök ezt a fiókot kihúzták, és láttak egy korbácsot meg egy cukrot, akkor miért a korbácsot kellett egyből nyúlani. Miért nincs az tényleg, hogy van egy helyzet, ami felé megyünk, jól láthatóan a politikában kevésbé a saját értékek felmutatása felé megyünk, sokkal inkább arra, hogy mi különböztet

meg a másiktól minket, és ez óhatatlanul konfliktusokhoz vezet, miért nem próbáljuk legalább itt, ebben a Házban ezt valamilyen formában kezelni?

Valóban elfogadom Czunyi képviselő asszony mondatát, óvodás dolog, hogy ki kezdte ezt. Valóban, ezt talán fölösleges ezen a szinten megvitatni. De én például nagyon hajlok Szabó képviselőtársam kezdeményezésére, próbáljunk meg random módon tiz egyszerű embert az utcán megszólítani, ne a Pesti Sráckat és ne is az M1 tévét, hanem egyszerűen megkérdezzük, hogy szerinte ki okozza, ki miatt van az, hogy egy picit mintha a közbeszéd és a politika eldurvult volna az elmúlt időszakban ebben az országban.

Nos, az „onnan minek látszik?” kérdésére szeretnék egy egyszerű pszichológiai kísérletet bemutatni önöknek. Nézzék meg, hogy önök milyen számot látnak itt, amit felmutatok. *(Felmutat egy papírra rajzolt 9-est.)* Nyilván értik, hogy mire gondolok. Ha én innen nézem, én 6-ost látok. Az a helyzet van, hogy onnan nézvést a világ valóban annak látszik, innen nézvést viszont ez pont fordítva van. *(Varju László: Tiltott eszköz.)* Tessék? Tiltott eszközt használtam? Elnézést kérek, akkor ezt vágják ki. *(Derültség.)*

ELNÖK: Ez az elnök jogköre, hogy megítélje. Folytassa, képviselő úr! *(Szórványos taps.)*

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen. Innen már csak egy ugrás az, hogy eszembe jutott zseniális prózaírónk, Örkény István egypercese. Ennek bonyolult, hosszú címe van: „A legbonyolultabb dolgokban is jól megértjük egymást, de előfordul, hogy egészen egyszerű kérdésekben nem.” Úgy kezdődik: „Kezít csókolom, lehet itt felfújható gumimatracot venni? Mit tetszik? Nem ez a zöld bódé az, ami a Belkereskedelmi Minisztérium kölcsönzője? De igen. Akkor gumimatracot szeretnék.” Ismerik a történetet, nem akarom végigmondani.

Szóval, azt akarom mondani, hogy próbáljunk meg ebből az egész menetből kizökkenni, és ahogy Oláh képviselőtársam elmondta, ezt a meccset a mai napon önök nyilvánvalóan elvesztették, tehát nem lehetett 22.45 és 23 óra között ezt a dolgot szép csendesen lezárni. Itt vagyunk, szépen belecsusszantunk a délutánba is, és akik azért jöttek, hogy az önkormányzatiságot megvédjék, azoknak most egy picit még várniuk kell, hogy ezt megtehessek. Most még a demokráciát védjük egypár percig. Azt gondolom, talán érdemes lenne egy picit hazamenni, végiggondolni, van egy hétvégjük, és akkor jövő héten nézzük meg, hogy tudunk-e ezzel a törvénnyel esetleg valamit kezdeni.

Utolsó gondolatom, ezt már inkább csak taktikailag mondom. Azért azt tényleg érte meg mindenki, hogy a politika eszköztára az elmúlt ezer évben kialakult. Nyilván ma már háborúkat ritkán kezdünk, hál' istennek, itt Európában, de annak, hogy a hatalmon lévők milyen eszköztárral politizálnak, és az ellenzékben lévők milyen eszköztárral politizálnak, elég klaszszikus szabályai vannak. Akkor, ha minden egyes eszköz, ami egyébként klasszikusan rendelkezésre áll az

ellenzéknek, bezáródik, megszűnik vagy nem működik, azt kell mondjam, óhatatlanul vannak olyanfajta kitüremkedések, mint amit önök itt az elmúlt időszakban, akár egyedi akciókként, akár pedig közösségi akciókként megélték.

Divat volt az elmúlt 12 órában megnézni, hogy ki mióta van ebben a Házban, én már '94-ben is ültem itt, vannak, akik ennél is régebben, és emlékszem még arra az időszakra, amikor a parlamenti bizottsági üléseken elmondott mondatoknak volt nyilvánossága, volt súlya, volt jelentősége, a parlamenti bizottsági ülések olyan szakpolitikai fórumai voltak annak a területnek, ami tényleg nagyon komoly, nívós volt. Ha ott az ember hibázott vagy egy rossz mondatot mondott, rossz példát használt, bizony-bizony nagyon komolyan rá tudott zuhanni a szakma.

Ne haragudjanak, ha azt mondom, szívós munkával az elmúlt években elértük azt - ebben most nem akarom önöket semmilyen módon vádolni -, hogy tulajdonképpen a parlament plenáris ülése leszűkült a napirend előtti felszólalásokra, és arra az egy órára, amikor a miniszterelnök bent van. Minden más pedig gyakorlatilag még a „törvénygyár”, egyébként talán elegánsnak tűnő és valamilyen módon szakszerűnek tűnő kifejezésnek sem felel meg. Közös érdekünk és közös felelősségünk meggyőződése szerint az, hogy ha itt akarunk majd egyszer, valamikor, amikor már a „mindenki vesztett egyszer és mindenki nyert egyszer” állapotán túl vagyunk, és egy picit megnyugszanak a kedélyek, akkor talán érdekünk az, hogy valóban egy komoly és hatékonyan működő, színvonalas parlamentet tartsunk fenn.

Remélem, nem tartottam fenn túl hosszú ideig a Ház munkáját, köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Elsőnek Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak adok szót, a Jobbik képviselőcsoportjából. Megvárom, míg fölteszi a mikrofont. Köszönöm szépen, képviselő asszony. Öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaink! Én is éjszaka, hajnal 5-ig itt voltam, és végigkísértem ezt a vitát. Meg kell mondjam önöknek, azt gondolom, hogy ezzel mindannyian képviselők csak azzal, hogy az elmúlt pár órában beszéltünk erről a kérdéstről, már győztünk.

Nagyon sokan önök közül nem voltak itt az éjszaka, bizony voltak olyan pillanatok, amikor fölállt Böröcz képviselőtársam, akiről azért tudjuk, hogy az elmúlt másfél évben inkább az ellenzék becsmérlése volt a feladata, mintsem valamifajta szakmai munka. Még ő is eljutott arra a pillanatra, hogy azt mondja, bizony neki az ellenzék padsoraiban, különösen a Jobbik közösségében vannak olyan emberek, akiket nagyon tisztel, merthogy látja a munkáját, és gyakor-

latilag szívesen dolgozik vele. Ő, akinek láthatóan inkább a feladata az, hogy bizonyos populista szövegekkel megpróbálja az ellenzéki képviselőket gyengíteni.

Eljutottunk odáig is éjszaka, körülbelül 3 óraker, hogy Bányai Gábor képviselőtársunk egy nagyon érzelmes beszédet mondott, és az volt ennek a lényege, hogy mi lenne, ha valahogy lebontanánk ezt az izonyatos falat egymás között, és elkezdenénk párbeszédet egymással. Ha ezzel a törvénnyel, illetőleg ezzel a határozati javaslattal problémánk van, akkor kezdjünk el közösen gondolkodni, hogyan lehetne olyan, hogy ezek az anomáliák vagy ezek a túlzó viselkedések ne legyenek a Házban.

Jó pár ellenzéki képviselő ráugrott erre a stílusra és a szövegre is, és bizony biztosítottuk őt arról, és a többi jelen lévő képviselőt is, kormánypárti képviselőt, hogy ebben nyitott fülekre találnak, csak kezdjünk ebbe bele. Úgyhogy azt gondolom, majd egy rendes felszólalásban el is mesélem az éjszakát, hogy már mindannyian nyertünk, mert végre kibeszéltük egymással, hogy mik a problémáink és min kellene változtatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló kétperces felszólalásra a DK képviselőcsoportjából Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor, most már lassan 14 órája elkezdtek ezt a vitát, akkor azt szeretnénk volna elérni, hogy egy olyan súlyú döntés esetében, ami az Országgyűlés működését alapvetően meghatározza, ne az történjen, ami egyébként ilyenkor történni szokott, hogy a napirend ügyes csoportosításával valahová éjszakára toljuk, gyorsan lezárják ezt a vitát, és igazából nincs mód arra, hogy az ország közvéleménye megismerhesse azt, hogy miről szól ez a vita, megtudhassa azt, hogy mi ennek a tétje, és megérthesse azt, hogy mi az álláspontok közti legfontosabb különbség.

Ebben a vitában az elmúlt 14 órában, azt gondolom, sokfajta érv hangzott el mind a két oldalról. De nagyon világossá vált az alapvető tétje ennek a dolognak, és ezt mi nagy sikernek tartjuk. Mert itt van két felfogás, és hozzáteszem, voltak olyan fideszes képviselőtársaim is, akik azt a felfogást képviselték, hogy a Ház ügyeinek intézése, az, hogy egy sokkal inkább munkára alkalmas, sokkal inkább higgadtabb, konzolidáltabb élet legyen itt, egy valódi törvényhozás és valódi politikai tanácskozó fórum, ezt úgy lehet elérni, hogyha együttműködünk, ha közösen keresünk megoldásokat.

(12.50)

Persze voltak nagyon sokan a fideszes oldalról, a kormányoldalról, - bocsánat, a KDNP-t néha kifelej-

tem -, akik azt képviselték, hogy nem érdekel a véleményetek, nem érdekel, hogy az ellenzék mit akar, kétharmadunk van, lenyomjuk erőből.

Önöknek most előbb-utóbb dönteni kell ebben az ügyben. Haladhatnak a második úton, haladhatnak az erő útján, de erőre erő a válasz. Mi a választóinkat képviseljük, és nem az önök igényeit. Mi azt javasoljuk, hogy vonják vissza ezt a javaslatot, és térjünk vissza az első útra, a kompromisszumkeresés, a szabályok közös kialakítása útjára, és közösen dolgozzunk ki egy új, mindenki számára elfogadható javaslatot. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Visszatérünk a normál felszólalásokra. Elsőnek a DK képviselőcsoportjából Varju László képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Szerecsére az élet is úgy hozza, hogy Arató képviselőtársam gondolatait folytatva tudom emlékeztetni önöket, és most elsősorban Czunyiné képviselőtársunkat arra, hogy polémiába keveredtünk, ami a képmutatásról szól, és igazából erről mi a megítélésünk, hogyan gondolkodjunk erről, hogy itt a parlamentben, amikor valamit tesz a Fidesz-frakció, vagy tesznek képviselők jelesül ebben az előterjesztésben, akkor az ehhez kapcsolódó viszonyunk igazából is milyen. Erre mondtam én azt, hogy igen, óriási képmutatás az, amit csinálnak, és tulajdonképpen lehetne egy másik szóval továbbmenni, és azon kevés képviselőtársamnak, akik azt mondják, hogy igen, ezen lehetne valamilyen megoldást tenni, akkor mondhatnám egy kis túlzással, hogy akkor a következő szó lehetne a ki-egyezés is, ami valóban arról szól, hogy ezt a törvénytervezetet vissza kell vonni, és kell az ellenzékkel egy olyan egyeztetést folytatni, amelynek eredményeként a Ház méltóságát biztosító, új megfogalmazásban lévő házszabály és kapcsolódó jogszabályok elfogadására kerül sor.

De ahhoz, hogy ez megtörténhessen, hogy ebbe az irányba lehessen menni, azt azért mindannyian tudjuk, hogy gesztust kell gyakorolni. Gesztust pedig csak az tud gyakorolni, aki ebben azt képviseli, hogy ő ezt mindenképpen erővel akarja átnyomni, de ehelyett végiggondolja, megáll, és azt teszi, hogy igen, másokkal is beszélni fog erről, mielőtt ideérkezik. Ilyen módon nehéz ebbe az irányba terelni a gondolatimat, hogy szeretnék ezen az úton továbbmenni, miközben pedig azt látom, hogy egy 14 órával ezelőtt elkezdett vitát megszakítottak, áttoltak éjszakára, és az éjszakát azért kell végigvitatni, hogy utána a mai nap folyamán, igen, mindenkinek legyen világos, hogy önök milyen módon csinálják ezt, milyen módon szervezik. Ezt gesztusnak hívni és olyan szándéknak, hogy igen, itt az ellenzékot meg akarják nyerni ahhoz, hogy ebben együttműködés legyen, érdemi történet, azt gondolom, ez minimum elfogadhatatlan, vagy ezt egyikünk sem gondolhatja.

Ráadásul, ez egy másik út, és akkor egy másik szót kell használnom, mert akkor még hozzáteszem azt, hogy ez egy álságos képmutatás, amit önök csinálnak, és ez az, ami igazából elfogadhatatlan. Mondok erre két példát is. Az egyik példa az, ami Győrrre vonatkozik. A képviselőjük említette, azt hiszem, Szatmáry képviselő úr volt az, aki azt mondta, hogy mindent megnyertek, és tulajdonképpen minden tők rendben van Budapesten. Hát, én azért nem úgy emlékszem, hogy tők rendben van. Az ellenzék több polgármesterével, több képviselőjével igenis a fővárost megnyerte, és számos vidéki város van, ahol ez lehetett. De ha jól értettem azt, amire Szatmáry képviselő úr utalt, a mögött az van, hogy büszkén bejelentette, hogy a Fidesz az, amelyik egy pártként ezt a teljesítményt tudta produkálni. Hát, iksz év után, miután egyébként az MDF-et benyelte, a kiszagdákat eltüntette, volt, akit bezárattott, egyébként pedig idehívott, a KDNP-t pedig kitűzte a kalpagra; úgyhogy így együtt értem, ha Szatmáry képviselő úr így gondolja. De én azt hiszem, nem ez az érdem. Ehelyett a valósággal szembe kell nézni.

Na, most a másik, ami ebben a vitában előjött, hogy tulajdonképpen önök engedélyeznek valamilyen jogot, és nagyjából az egész vitában ezt képviselte az önök többsége, hogy adnak valamilyen jogosítványt, és vegyünk komolyan, hogy igazából csak az a kérdés, hogy olcsón vagy drágán ússzuk meg ezt a történetet, merthogy a képviselők jogosítványai egyáltalán nem csorbultak. Hát, én csak egyre szeretném felhívni a figyelmet! Akkor most én az MTVA-ba ellenőrzésként ugyanúgy visszamehetek, ugye? Semmi probléma nincsen e törvény elfogadása után. Csak azért, mert ön azt mondta, hogy semmiféle jogosítványunk itt nem csorbul. Én tisztelettel jelzem, az intézménylátogatás és igenis az az ellenőrző magatartás, amely a képviselőknek mint megválasztott képviselőknek alapvető joga, ezt önök itt csorbítják, ezt korlátozni akarják, ezért mondjuk azt, hogy ez a szájjár-törvény, hogy a „pofa be!” törvény, és önök ezen az úton akarnak továbbmenni, és akkor innét kezdve már nagyon nehéz azt gondolnom, hogy önök bármilyen módon gesztust gyakorolva úgy gondolják, hogy valami közös megegyezésre lehetne jutni. Ehelyett inkább azt látom, hogy egy álságos képmutatással itt nekiálltak moralizálni, ahhoz képest, hogy valami olyan rendet, olyan szabályokat hozhatnánk, amelyek egyébként kölcsönösen megfelelnek. Mindaddig, amíg egyébként ilyen módon járnak el, és ugyanezt teszik akár a választási törvénnyel, a médiatörvénnyel, és így szüntették meg az alkotmányosságot is és szüntették meg az alkotmányt, ez a módszer, ez a technika elfogadhatatlan. Ez maga a pártállami működés, és ez az, amit önökkel szemben kritikaként, azt gondolom, mindig is el fogunk mondani. Azokat a véleményeket, amelyek akár az elmúlt időszakban megjelentek, akár törvénymódosító javaslatként, annyira kis számban vették figyelembe, hogy tulajdonképpen azt hiszem, arról a négyről önmagában nehéz beszélni a sok

százzal szemben, amit ilyen módon önök pedig ledaráltak, és kilenc percben három héten keresztül vagy háromhetes intervallumban önök bennünket e tekintetben kész helyzet elé állítottak.

Az ezekkel a módszerekkel folytatott parlamentarizmus elfogadhatatlan, és akkor ehhez képest illemszabályról beszélgetni, hogy mi egyébként most hogyan viselkedünk, hát, én azt gondolom, ez az, amikor igazam van akkor, amikor képmutatásról, az önök képmutatásáról beszélek. Éppen ezért, hogy önmagában ez a helyzet értelmezhető legyen, és hogy mi a konkrét javaslatom, csatlakozom azokhoz, akik azt mondják, hogy ezt a törvénytervezetet önök vonják vissza, és bizonyítsák be, hogy valamit másként is képesek és akarnak is valamit másként csinálni, és próbáljanak meg elindulni egy másik úton. Ebből a munkából az egyik, hogy is mondjam, legtöbb kárt okozni képes szegmenst kizárták, mert a kormány nincs itt, azok az instrukciók akkor most így nincsenek itt közvetlenül, ehelyett akkor ebben a parlamenti képviselők közös nevezőre tudnak jutni. Tehát az a javaslatom, hogy ez után a tizenegynéhány órás vita után vonják vissza ezt az előterjesztést, ne akarják ezt átérőltetni, mert ennek ilyen módon nincs semmi értelme, ráadásul nagyon káros, és ez ebből kifolyólag számunkra elfogadhatatlan. Köszönöm szépen. *(Taps a DK és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Megvárom, amíg megigazítja képviselő asszony a mikrofonját, hogy ne zavarja. Köszönöm szépen. Parancsoljon, öné a szó. *(Jelzésre:)* Kérem visszaállítani a mikrofonidőjét a képviselő asszonynak! *(Megtörténik.)* Parancsoljon.

(13.00)

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm szépen. Reményeim szerint így a vita vége felé szeretném egy picit összefoglalni, mi történt itt az elmúlt éjjel 11-től most délután egy óráig, ami tulajdonképpen valóban 14 óra. Már önmagában is rendkívül sértő volt az, hogy 24 órával ezelőtt leállították ennek a két javaslatnak az általános vitáját, a vezérszónoklatok után felfüggesztették a tárgyalását, és teljesen más jogszabályok általános vitája zajlott le azért, hogy azok a kormánypárti képviselők, illetőleg a kormány képviselője megfelelő, kényelmes időben mehessenek haza, és azok a képviselők, akiket érdekelt e két téma, éjjel 11 órakor kezdhesse bele ennek a vitájába. Úgy gondolom, és azt gondolom, hogy önök is így gondolják, csak legfeljebb nem mondják ki, ez rendkívül megalázó. Lehetetlen, hogy egy egésznapos tárgyalássorozat után, egyébként már a két nagyon hosszú ideig tartó nap után - hiszen hétfőn is éjjel 11-kor, kedden este 10 órakor fejeződött be az ülés, szerdán

reggel 9 órakor kezdődött - meg tudták futni a vezérszónoki köröket, majd pedig éjjel 11-kor lehetett folytatni. Ez önmagában megalázó, hogy ilyen komoly kérdésekről éjszakába nyúlóan lehet elkezdni beszélni.

Kicsit összefoglalnám azoknak a képviselőknek, akik nem voltak itt éjszaka, hogy mi is történt itt a Házban. Természetesen elmondták az ellenzéki pártok képviselői azokat az elmúlt években megélt, kormánypárti képviselőktől elhangzott rendkívül obszécén, trágár, alpári sérelmeket, amelyeket kimondtak, amelyeket ellenzéki képviselőkre, nagy részben nőkre mondtak anélkül, hogy bármiféle következménye lett volna, még figyelmeztetés sem. Ezt azért tették, mert be akarták mutatni, milyen kettős mérce van mai nap is a Házban, és az elmúlt években is. Ha egy kormánypárti képviselő bánt egy ellenzékit úgy, hogy semmi ok rá, hiszen tárgyalnak éppen valamilyen aktuális kérdést, vagy egy napirend előtti felszólalás van vagy interpelláció vagy bármely kérdés, műfaj, akkor nincs következménye, míg a kormánypárti képviselőket *(sic!)* ezzel a javaslattal tulajdonképpen szilenciumra szeretnék ítélni. Majd képzeljék el, a beszélgetéssorozat során az egyik kormánypárti képviselő mégsem bírta ki, hogy ne adjon egy jó nagy sértést nekünk, elmebetegnek nevezte az egyik képviselőtársunkat. Ez is éjszaka volt. És a jelen lévő kormánypárti alelnök erre sem figyelmeztetett. Tehát bemutattuk élőben azt, hogy ezeket a sérelmeket miért volt indokolt felvetni e törvényjavaslat tárgyalása során.

Háznagy asszony - akit egyébként nagyon ritkán látunk e teremben, úgyhogy jó volt, hogy egyszer végre hosszan itt volt, bár valóban nem lehetett könnyű elviselni az éjszaka hosszú tárgyalássorozatát - egyszer csak szót kért, és azt mondta, rendkívül álszent módon, hogy neki most sem tetszik, hogy hogy viselkedik az ellenzék, mert elmondja a sérelmeit, mert bemutat a jegyzőkönyvekből konkrétan idézett eseményeket, amelyek az elmúlt években itt ténylegesen megtörténtek. Majd szót kértem, és elmondtam neki, hogy ha ő ennyire érzékeny, és még azt sem szívesen hallja, amikor a jegyzőkönyvből idéznek ellenzéki képviselők, akkor tegye már meg, ha számára mégis annyira a Ház méltósága a legfontosabb, miért nem kért soha a Fidesz-frakció nevében bocsánatot azoktól az ellenzéki képviselőktől és nagy számban hölgyektől, akiket nagyon durva módon sértettek meg. Megkérdeztem tőle, hogy miért nem kaptam tőle bocsánatkérő levelet a Fidesz-KDNP képviselőjében, amikor például pár hónappal ezelőtt azt a durva sértést kaptam meg egy KDNP-s képviselőtársamtól, amikor a pulpituson mondtam el a vezérszónoklatot, hogy na, sikerült felmásznom oda - mert ilyen is megtörtént. Így hát aztán úgy láttam, hogy háznagy asszony eltekintett a további álszent kifogásoktól.

Kunhalmi képviselőtársunk újságcikkeket hozott ide 95 évvel ezelőttről - 1924. november-december -, amikor is az újságcikkekből a következőt tudtuk meg: 95 évvel ezelőtt pontosan ugyanaz történt ebben az

Országgyűlésben, mint ami most. Pontosan ilyen törvényjavaslatot terjesztett be az akkori kormánypárti többség arra, hogy megrendszabályozzák az ellenzék, és minél kevésbé tudja az ellenérzéseit vagy az ellenvéleményét kimutatni a Házban. Egészen megdöbentő volt. Akkor, azt kell mondjam, kormánypárti képviselők is erőteljesen elhallgattak, amikor végig kellett hallgatniuk, hogy a történelem tér vissza, mert pont ugyanez történt, pont 95 évvel ezelőtt.

Aztán elmondtam, hogy miért gondolja egy ilyen nagy hatalommal bíró kormányzó erő és kormánypárti képviselőcsoport azt, hogy azt szó nélkül elviseli az ellenzék, hogy tömegesen adja be teljesen indokolt törvénymódosító javaslatait, benyújtott javaslatokhoz módosító javaslatokat, különböző rendkívül nehéz sorsú társadalmi csoportok életét könnyítő javaslatokat, hihetetlen erős szakmaisággal, érzelmekkel, tisztességgel, amikor a bizottsági üléseken szintisztán szakmai érvekkel, normális hangon fordulunk a képviselőkhöz, és soha egyetlen javaslatunkat még tárgysorozatba sem veszik, és amikor a legnehezebb sorsú társadalmi csoportokat érintő javaslatnál felteszi az összes kormánypárti képviselő mindkét kezét szavazni - hány ilyen kép van! -, tényleg azt gondolják, hogy az ellenzék nem kezd olyan eszközt keresni, amivel jobban felhívja a figyelmet arra, hogy ez így nem mehet, mert biztos, hogy az ellenzék nem lehet ennyire ostoba, hogy soha semmit nem lehet tőle elvenni?!

Emlékeztetem önöket arra, hogy leültem a miniszterelnök szobája elé '18 júliusában két dolog miatt. Nem válaszolt a tömeges kilakoltatások leállítására érdekében való kérdésemre, és nem válaszolt az otthonápolási probléma kérdéskörére. Majd a kormánypárti, sajtónak nem nevezhető banda azzal próbált engem hitelteleníteni, hogy bundáim vannak, 50 milliós bundáim, holott az a két téma volt fontos. Szegény nagyanyósom forog a sírjában, hogy a tőle megörökölt 60 és 70 éves bundám a kérdés a Házban, amikor két ilyen nagyon komoly, nehéz sorsú társadalmi csoportok életéről beszélünk, és egyik bundáért sem adnának a bizományiban húszezer forintnál többet. A Bakony hegyeiben ötven centis hónál mínusz 15 fokban kampányoltam kétszer is, mert az az én választókerületem, és az anyósom nem bírta elnézni a televízióban, amikor látta, hogy a beteg ízületeimnek kell azt elviselnie, és ezért szabatta át a húsz évig a szekrényben álló két bundát nekem, és ezt kellett hallanom erre a két komoly kérdésre. Akkor ne legyen olyan ellenzéki képviselő, aki kikéri magának, hogy a kormánypártok mit csinálnak? És akkor még egy mocskos fantázianevet is adtatt nekem? Szerencsére már kevesen használják. De azt képzelnék el, amikor kormánypárti képviselőtársaim, akikkel jóban vagyok, a folyosón belesúgják a fülembe tavaly télen, hogy a párjaik nem merik a nerceiket elővenni a szekrényből, nehogy övelük szemben is majd ilyen sajtómegjelenések legyenek! Megnyugtattam őket, nyugodtan az asszonyka a nercet előveheti, mert övelük biztosan nem lesz ilyen probléma.

Aztán arról is beszélünk, már az előbb említettem, Bányai képviselőtársunk megpróbált egy nagyon barátkozó hangvételt megütni, ami egyébként nagyon jó volt, mert legalább egy dolgot mutatott meg, hogy azon az oldalon is van olyan, aki érzi, hogy olyan iszonyatos fal van köztünk, amit ha nem bontunk le, mert megmászni sem önök, sem mi nem tudjuk, ha nem bontjuk le és nem kezdünk azokért az emberekért, akik ideküldtek minket, akár egyéni képviselőként, akár országos listáról, de mégis ők állnak mögöttünk, akik előtt mi harcolunk azért, hogy jobb legyen, nem egyes társadalmi csoportoknak, hanem az egész társadalomnak az legyen, amit '90-ben ígértek a rendszerváltás hajnalán, hogy jóléti országot fogunk teremteni, de nem egy ilyen szűk rétegnek, hanem az egész országnak.

(13.10)

Egészen megdöbentem Böröcz László képviselőtársamon. Meg kell mondjam, hogy ez a fiatalember - akinek azért már én is kénytelen voltam beszólni, amikor engem mocskolt - egészen nagyot nőtt a szememben, és azt gondolom, hogy fogunk tudni párbeszédet folytatni, mert ő még fiatal, ő még talán tisztább, ő még nincs annyi skrupulussal megáldva, hogy ne tudna változtatni a szemléletén, és egy tárgyalásos folyamatot elindítani.

Aztán Arató Gergely képviselőtársam felállt, és azt mondta Bányai Gábor képviselő úr után, hogy akkor kezdjünk el beszélgetni, egyébként sem az OGY-törvény, sem a házszabály nem jó. Elhangzott itt. Kezdjünk el beszélgetni róla, hogy csináljunk együtt egy jót, de ne az legyen a lényege, hogy valaki, ha durván az államtitkár egy szakmai kérdésre hazug, a képviselőt, a frakcióját vagy a pártját támadó választ ad, és nem érdemben válaszol, hát persze, hogy bekiabálunk. Hányszor mondtam Dömötör Csabának, hogy „Csaba, te ennél sokkal jobb vagy!”, mert egyébként őszintén így gondolom. Vagy Rétvári Bencének, hogy „Bence, ezt már te se hiszed!”, merthogy nem mond igazat. Hát persze, hogy az ember ezt a reakciót megteszi, már csak azért is, hogy az utókor számára legyen bent a jegyzőkönyvben, hogy amit az államtitkár mond, az lehetséges, hogy nem igaz!

Aztán a kollektív minősítés, még arról beszéltem. Folyamatosan, amikor a kormánypárti képviselők minket negatív kontextusban akarnak bemutatni, mindig azt mondják, hogy „az ellenzék”. Az ellenzék táblát mutogat, az ellenzék sípol, az ellenzék obstruál, feláll a pulpitusra, az ellenzék táblákat mutat fel, szemléltet, és mindig az ellenzék csinálja ezt együtt. Mikor mi elmondjuk a kormánypárti sérelmeinket, akkor pedig mindig az adott személyről beszélünk. Beszéltem én valaha arról, hogy Herczeg Tamás megsértett volna? Vagy hogy Vejkey képviselőtársam megsértett volna? Vagy Bányai képviselőtársam? Soha nem mondtam ilyet, mert ilyen nem történt. Mi mindig megnevezzük azokat a képviselőket, akik úgy viselkednek, ami nem elfogadható. Minket pedig egy

ilyen kollektív bűnös csapatként beállítva, ezt az egyébként rettenetesen durva és a képviselői jogokat aláásó javaslatot ide beterjesztették.

De arról is beszéltem, hogy ez egy kétélű fegyver, mert ez a javaslat megszünteti, hogy egy képviselő egy közintézménybe bemenjen. Ez nem kérdés, hogy megszünteti. Az, hogy tájékozódhat előzetesen egyeztetve, nem jelenti azt, hogy valaha is az intézménybe beléphet. De én pontosan tudom, hogy miután önöknek nagyon nem tetszik az, hogy az önkormányzatokat nagyon sok helyen az ellenzék vezetői kapták meg, önök majd szeretnék ellenőrizni azokat az önkormányzatokat és azokat az önkormányzati szervezeteket és vállalatokat. Pontosán tudom, hogy szeretnék majd, hogy önök is ellenőrizzék azt, ha már az ellenzék megkapott ilyen komoly négymillió lakosú város- és településtömeget vezetni, önök is kíváncsiak lesznek arra, hogy azt ők jól csinálják-e, egyébként teljesen jogosan. Biztatom is erre önöket. Na de ezek után, ha ezt önök megszavazzák, el tudják képzelni, hogy nem fogják azt mondani az ellenzéki vezetésű önkormányzatok, hogy amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten? Ha az országgyűlési képviselők nem mehetnek be - és hangsúlyozom, nem arról beszélek, hogy betör egy tévébe, és ott Pókembert játszik, s a többi, hanem normálisan, korrekten, ahogy én szoktam bemenni. Egyébként én ennek ellenére is előre egyeztettem, soha nem betoppanok, hiszen én is tudom, hogy egy működés során annyi napi probléma lehet, amibe nem fér bele, hogy engem részletesen tájékoztassanak. Tehát az a jellemző, amit én csinálok az ellenzéki oldalon is, ez ezek után nem történhet meg.

De én úgy érzem, és bármennyire is elfogadhatatlan ez a javaslat, és az előbb is hangsúlyoztam, legalább beszéltünk róla, legalább kimondtuk mi a sérelmeinket, önök is elmondták a sérelmeiket, de arról beszéltem hajnali fél öt körül, hogy de ugye tetszenek tudni, hogy akié a hatalom, az köteles nagyvonalúnak lenni, akié a hatalom, annak kell először a kezét nyújtani, mert a hatalom és a nagyvonalúság együtt kell járjon, mert a hatalom olyan eszközökkel bír, amivel nem bír az ellenzék. Miután a fegyvereket is önök vették fel hosszú évekkel ezelőtt arra, hogy akadályozzák az ellenzék tevékenységét, a kezüket is önöknek kell először nyújtani. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kétperces felszólalásra Oláh Lajos képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Önök az éjszaka folyamán arról beszéltek, tisztelt képviselőtársaim, hogy azért is kell ez a törvény, mert milyen garázda módon, jogellenesen behatoltunk a tévé épületébe.

Elmondták ezt egymás után sokszor, s tették ezt annak ellenére, hogy van egy elsőfokú döntés, tisztelt képviselőtársaim, egy birtokvédelmi döntés, amely

azt mondja, hogy az országgyűlési képviselők igenis jogosan tartózkodtak az MTVA épületében. Ez önöket nem érdekli. Önök folyamatosan azt sulykolják, hogy azért van szükség erre a törvényre, hogy megakadályozzák ezt a galádságot. A közmédia, amit 90 milliárdért a közös pénzünkéből tartunk el, ezt sulykolja, hogy micsoda galádság van, és hogy Varju Laci, a földön fekvő, miközben hét biztonsági őr ült rajta, megvert állítólag valakit. Önök ezt sulykolják, ezt mutatja a közmédia. Nem volt önökben annyi bátorság, hogy valaki felálljon, és azt mondja, hogy ne csináljunk már bohócot magunkból, hogy a Varju Lászlót bíróság elé citáljuk, hogy az ügyészség kikéri a mentelmi jogát azért, merthogy megvert valakit, miközben a nyakán ültek, a gerincét nyomták? Önöket nem érdekelt az igazság.

Az éjszaka folyamán is folyamatosan megtévesztették az embereket, azt állították, hogy jogellenes volt az intézménybe való bemenetel. Ehhez képest ez a törvény a képviselőktől ezt a jogot gyakorlatilag teljesen megvonja, és az intézményvezetőnek csak tájékoztatási kötelezettséget ír elő. Ettől a pillanattól kezdve az intézménytől függ az, hogy ez egy e-mailben történik meg, vagy beengedi nagy kegyesen a képviselőket.

Önök félnek, azért hozzák ezt a törvényt. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kétperces felszólalásra Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Utoljára emelkedem szólásra ennek a fontos törvényjavaslatnak a vitájában. Mondhatjuk, hogy ez egy maratoni vita volt. Tegnap elkezdődött a vezérszónoki felszólalásokkal, majd ezt felfüggesztették, és éjjel 11 órától most 1 óra 17-18 percig tartott ez a vita. Szeretném a tiszteletemet kifejezni azon kormánypárti és ellenzéki képviselők felé, akik az elejétől a végéig végigküzdötték ezt a vitát.

Igen, Oláh Lajos képviselő úrnak igaza van, hogy volt sok olyan jellegű hozzászólás itt az éjszaka folyamán, illetve a mai napon is, ami kifejezetten egy politikai jellegű puffogatás volt, de én azt hiszem, hogy nagyon fontos, hogy ne így köszönjünk el ettől a vitától, tehát mindenképpen utaljunk vissza rá, hogy bizony volt nagyon sok kormánypárti és nagyon sok ellenzéki hozzászóló is, aki konstruktívan közelítette meg ezt a vitát. Azt gondolom, hogy ezzel már egy őríási lépést tettünk.

Tehát nyilván a célja az volt itt az ellenzéki képviselőtársaimnak, hogy ilyen karakán módon beleálltak, beleálltunk ebbe a vitába, hogy ne történhesen meg, hogy ez a vita tizenegy órától éjfélig lemegy, és akkor senki nem hallja, hogy mi történt. Most azért már kora délután van, úgy gondolom, hogy a

nyilvánossághoz azért eljutott a híre, hogy ez milyen éles vitát váltott ki.

Én nagyon bízom benne, hogy azok a konstruktív gondolatok, amik az ellenzéki képviselők részéről is megfogalmazódtak, illetve azok, amik valóban kormánypárti képviselőktől is, elindíthattak egy olyan folyamatot, hogy most közösen tudunk akár példát mutatni, hogy valóban talán elindul egy olyan egyeztetési folyamat, amely a meggyőződésem szerint elvezethetne egy konszenzusos javaslat elfogadásához.

Én a magam részéről tudok csak nyilatkozni, mint az LMP frakcióvezetője nyitott vagyok egy egyeztetésre, és nyitott vagyok arra, hallani, megérteni és meghallani azokat a kormánypárti jelzéseket, amik valóban, mondjuk, a kirívó viselkedésekkel kapcsolatosak. Azt kérem önöktől, és ahogy képviselő asszony is elmondta, az erejük, a kétharmaduk birtokában most gyakoroljanak egy gesztust, és gondolják át, hogy milyen módon lehetne közösen kidolgozni egy olyan javaslatot, ami valóban egy lépés lehetne az Országgyűlés méltóságának megvédése és helyreállítása érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Ugyancsak kétperces felszólalásra Varga László képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

(13.20)

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban egy maratonni vita, nem először az Országgyűlés életében, hiszen például a számtalan munkavállalót érintő munka törvénykönyve is méltatlan módon hasonló körülmények között került megtárgyalásra még a 2010-14 közötti ciklusban.

Magam az Igazságügyi bizottság tagjaként azt tudom önöknek mondani, hogy már a bizottsági tárgysorozatba vétel során is azt láttuk, hogy tulajdonképpen hatalmi szóval, egyoldalú diktátumként került ez a javaslat beterjesztésre, akkor egyébként, amikor ilyen típusú javaslatokat, házsabály-módosítást, az Országgyűlés különböző frakcióinak, képviselőinek közös munkáját szabályozó javaslatokat konszenzussal szoktak meghozni Európa számtalan parlamentjében.

Arra kérem önöket még egyszer és határozottan, ismételve azt, amit az Igazságügyi bizottságon a tárgysorozatba vétel vitáján már elmondtam, hogy fontolják meg azt, hogy ilyen körülmények között méltó-e elfogadni egy ilyen jogszabályt, méltó-e egyoldalú diktátummal keresztülverni egy ilyen jogszabályt a parlamenten, és mennyire szolgálja ez a magyar jogállamiság, a magyar demokrácia érdekeit. Szerintünk semennyire. Szerintünk ez egy egyoldalú diktátum, amelyre már készültek jó ideje, azonban az október 13-ai önkormányzati választás önök számára kedvezőtlen eredménye megerősítette önöket abban, hogy

ezt a jogszabályt beterjesszék. Méltatlan, vonják vissza! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Áttérünk újra a normál felszólalásokra. Az MSZP képviselőcsoportjából Varga László képviselő... *(Jelzésre:)* Nem. Köszönöm szépen. Akkor Oláh Lajos képviselő úrnak adok ismételt felszólalásra lehetőséget. Parancsoljon!

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvény a félelem és a szájár törvénye, amit önök beterjesztettek. Ez a törvény a félelem törvénye, hisz október 13-a után önök érezték, hogy baj van, valami szór-szál került a levesbe, hisz hiába volt a teljes kormánypropaganda, a milliárdok, amit öntöttek a kampányba, a finanszírozott áljelöltek, önök csúfosan elbukták Budapest számos kerületét és sok vidéki várost.

Önök abban bíztak, hogy nincs megfelelő nyilvánosság, és hátha a léc alatt, a kulcslyukon keresztül megint be tudnak surranni, és kisajátítva a közmédiát, a lakosság korrekt tájékoztatását mellőzve, önök megint el tudnak érni egy sikert. Önöket ez a félelem nem most kezdte el áthatni, hisz nem véletlen az, hogy önök úgy döntöttek, hogy a 90 milliárdos közmédiába nem engedik be az ellenzéki képviselőket. Úgy döntöttek, hogy az Alkotmánybíróságot kisajátítják, és nem konszenzusosan választják meg a jelölteket, mert félték attól, mi van akkor, ha egy tisztességes Alkotmánybíróság kell hogy az önök törvényeit minősítse, és ráadásul nagyon sok esetben - ugye, ez elhangzott tegnap, a Jobbik is mondott több példát - elvették az Alkotmánybírósághoz fordulás jogát, mert önök félték attól, hogy egy tisztességes Alkotmánybíróság normálisan vizsgálja a dolgokat.

Önök félték a rendes bíróktól is, és ezért egy korai nyugdíjazásba kezdtek gyorsan, megpróbálták mindenkit eltávolítani és feltölteni mamelukokkal, rokonokat betéve a bírói szervezetek élére, akik utasítgatva próbálták meg elérni azt, hogy önöknek megfelelően döntsenek. Önök a Legfőbb Ügyészséget legszívesebben életfogytig bebetonozták, félnek attól, hogy mi van akkor, ha végre egy tisztességes ügyészség lenne, és elkezdene nyomozni az önök ügyeiben. Önök félelmükben sok tíz milliárdért felállították a TEK-et, és hihetetlen módon a rendőrség helyett egy kontrollálhatatlan szervezetet kezdtek el támogatni.

Azt gondolom, hogy ha arról beszélnek, hogy a tisztelt Háznak mi lenne a feladata, és hogy mi őrzi meg a tisztelt Ház jó hírét, akkor az, hogy nem ilyen törvényjavaslatokat terjesztenek be, amely az Alkotmánybíróságtól elvonja a jogköröket, ahol a bírókat megpróbálják nyugdíjazni. Ha önök odafigyelnének arra, hogy hogy működik a Ház, akkor nem engednék azt meg, a Ház vezetése nem engedné meg, hogy képviselők írásbeli vagy szóbeli kérdésére folyamatosan semmitmondó válaszok érkezzenek. Nem értem azt,

hogyan engedheti meg a pulpituson ülő levezető elnök, hogy elfogadja azt, és nem utasítja helyre azokat a minisztereket, miniszterelnököket, akik egy szóban válaszolnak, és soha nem adnak tartalmi választ. Írásbeli kérdések ezire nincs válasz, és semmilyen észrevétele nincs a parlament elnökének azzal kapcsolatban, hogy az nem sérti-e a Ház tekintélyét, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez történik. Ilyenkor kellene a fideszes képviselőknek büntetést kiszabni, mert hagyják, hogy ez a rendszer kialakuljon, kedves képviselők.

Önöket nem zavarja az, hogy nem lehet szavazni költségvetési módosító indítványokról. Önök el akarják sunnyogni, és nem akarják, hogy mindenki lássa például azt, hogy önök leszavazzák a lombikbébi programot, és még sorolhatnánk ezt a dolgot, hogy a családi pótlékot nem engedik emelni, ezért önök kivették azt, hogy egyesével itt, a Ház előtt kelljen ezekről szavazni. Önöket csak az érdekli, hogy a köztársasági elnök fizetését a kétszeresére emeljük, de az nem érdekli önöket, hogy a családi pótlékot is végre növelni kellene. Akik régebben képviselők voltak, emlékeznek, az előző kormánynál - nem az önök kormányánál, hanem a korrektül működő parlamentnél, kormányánál - 1600 költségvetési módosítóról szavaztunk. Miért hozták a Házat ilyen áldatlan, lehetetlen helyzetbe, hogy nem lehet tisztességes módon itt szavazni a különböző módosítókról? Miért engedik meg azt, hogy a vita egy részét bizottságokba, sőt szobákba eldugják az emberek elől, ahol nincs közvetítés? Miért nem engedik, hogy itt lehessen vitázni? Ez sérti a Ház tekintélyét, tisztelt képviselőtársaim, s arra biztatom önöket, hogy ne engedjék ezt.

Még azt szeretném önöktől kérni, hogy ha a Ház tekintélye fontos, akkor kezdjék el engedni a képviselők által kezdeményezett vizsgálóbizottságot. Mitől félnek? Ez is az önök félelmét mutatja, hogy nem engedik a vizsgálóbizottságokat. Önöknek kellene kezdeményezni egyébként, hogy a Mátrai Erőmű témájában azonnal álljon fel vizsgálóbizottság, és nézzük meg, hogy a különböző hivatalok miért nem értesítették a környékbeli településeket. Önök félnek. Félnék attól, hogy valaki megsértődik, és nem ad önöknek pluszkampánypenzt.

Azonnal fel kellett volna állítani egy vizsgálóbizottságot a tekintetben, amikor úgy döntött az Európai Bizottság, hogy a 700 milliárd forintot a különböző ügyeik miatt nem adja oda az Európai Unió által Magyarországnak biztosított lehetőségéből. Miért nem álltak fel? Ez sérti igazából a Ház méltóságát, tisztelt képviselőtársaim. Arra biztatom önöket, hogy ezt a törvényt vonják vissza. Ezt a törvényt vonják vissza, és állítsák vissza, ne ezt a mostani rendet, ami a törvény benyújtása előtt volt, hanem egy tisztességes parlamenti rendet állítsanak vissza.

Egyetlen jó hír van, és köszönöm ellenzéki képviselőtársaimnak, akik itt voltak vagy hazamentek, mert egész éjszaka kitarítottak, hogy nem engedjük azt a sunyiságot, amit önök el akartak követni,

hogyan hajnali egy óráig, éjfélig bezárják ezt a törvény módosítást, mert akkor nem látják az emberek, hogy önök mire készülnek. Önök sunnyogni akartak, betették a törvényi kezdeményezést. *(Héj Dávid Ádám felé:)* Képviselő úr, igen, így volt! Tizenegy órára betették! Szégyellje magát! Szégyellje magát, hogy 11 órára betette ezt a módosítót. Nem önökön múlt, hogy most beszélünk. Olyan szinten komolytalannak tartották ezt a dolgot... Hol vannak a betérjesztők? Miért nincs itt az összes betérjesztő, aki benyújtotta ezt a törvényjavaslatot? Nem tisztelték meg a Házat azzal, hogy eljöjjenek ide, és végigüljék ezt a vitát, hogy válaszoljanak, hogy mit miért csinálnak.

Azt gondolom, hogy ez a hozzáállás mutatja, hogy ez a félelem törvénye, amit szájjárat szeretne tenni az ellenzéki képviselőkre. Önök ezt a vitát elbukták, nem tudták sunnyogva végigvinni. Arra kérem önöket, a betérjesztőket, még most van erre lehetőségük, vonják vissza ezt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Varga László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A vita vége felé még egy aspektusra világítanék rá, ami tulajdonképpen nem csak ezzel a jogszabálytervezettel kapcsolatos.

Évről évre azt látjuk, hogy november közepén felgyorsul az Országgyűlés működése, egyre több jogszabályt zsúfolnak bele a parlament munkájába ilyenkor, amivel főszabály szerint nem lenne probléma, csak hogy szinte minden egyes jogszabálytervezetben találunk olyan pontokat, amelyek konfliktusosak, amelyek tulajdonképpen az évek ebben a szakában azért kerülnek benyújtásra, hogy mondjuk, egy decemberi elfogadás után, majd a karácsony közeledtével a magyar társadalom szemet hunyjon felettük.

(13.30)

Az évek ez a szakasza tehát mindig ilyen típusú jogszabályok behozataláról szól. Hadd mondjak még néhány példát, hiszen mondjuk, a helyi iparüzési adóról szóló jogszabályokat is módosítani tervezik, ennek is tegnap este még ezt a jogszabályt megelőzően volt a vitája, és nyilván, hogy-hogy nem, október 13. után az ezzel kapcsolatos szabályozást úgy tervezik átalakítani, hogy a helyi önkormányzatok elsőként az iparüzésiadó-bevételeiket a közösségi közlekedés finanszírozására kell hogy fordítsák. Ilyen módon nyilván ezek a közlekedési cégek tulajdonképpen a bevétellel nem igazolt költségekre benyújtott pályázataikat inentől elfelejtették, nem számíthatnak az állam segítségére, hiszen ezek szerint a tulajdonos önkormányzatoknak kell majd mindent fedezni. Ez is egy olyan konfliktusos pont, és még sorolhatnám a többi törvényt, ami méltatlan.

Én azt hiszem, hogy nemcsak a nappali tárgyalása vagy a megfelelő ügyrendben való tárgyalása lett volna méltó ezeknek a jogszabályoknak, hanem hogy ha már ennyi salátatörvényt tárgyal az Országgyűlés, akkor lehetett volna egy korrekt salátatörvényt összerakni, lehetett volna, mondjuk, az a címe, hogy egyes törvényeknek az önkormányzati választások Fidesz számára kedvezőtlen eredményei kapcsán egy retorziókkal kapcsolatos törvény. Ezt is lehetett volna akár adni, elég hosszú, terjedelmes, tudományos név lenne, csakúgy, mint oly sokszor egy-két előterjesztés neve.

Azt látom, hogy nem elsunnyogni kellett volna ezeket a pontokat, hanem kiállni, és azt mondani, hogy mégsem vagyunk békülékenyek, mégsem fogadjuk el azt, hogy a helyi önkormányzatok egyébként keresik a mindenkori kormányzat partnerségét. Mégsem partnerek önök abban, hogy azok a helyi önkormányzatok, amelyek adott esetben ellenzéki vezetősínek, adott esetben az ország jelentős része - nagyvárosaiban, fővárosban, a kerületekben, ezeknek a túlnyomó részében -, igen, ellenzéki vezetési, ezeket a polgármestereket, képviselőket is az ott élők választották azért, hogy jól megszervezzék az ő életüket. Tehát ennek kapcsán én sokkal nagyobb nyitottságot várnék.

Még egyetlen aspektusára hivatkoznék a törvénynek, amiről kevesebb szó esik. Persze, önök azt mondják, hogy az ellenzék attól tart, hogy majd micsoda büntetések lesznek, nem szeretnék többet fizetni a képviselők. Nyilván ez is probléma, mert egyébként ez is egyfajta nyomás, és azt gondolom, hogy példa nélküli más demokráciákban, de a legsúlyosabb történet szerintem a tájékozódáshoz való jog korlátozása, amely egy nagyon fontos ellenőrzési jogosítvány a képviselőknél. Hogy érzékeltessem ezt egy példával: mondjuk, ha egy szociális intézmény hétköznapijaiba szeretne egy képviselő betekinteni, tájékozódni az ottani folyamatokról, vagy egy egészségügyi intézménynek a hasonló munkájába, akkor nyilván ennek kapcsán a kulturált mederben tartott rendkívüli megjelenése egy képviselőnek, amire nem tudnak készülni egy-egy ilyen intézményben, hanem tényleg a hétköznapiakat láthatja a képviselő, az az ellenőrzési jog kapcsán, a tájékozási jog kapcsán egy nagyon fontos vívmány. Szerintem mindannyiunk érdeke, és az egész magyar társadalom érdeke, hogy a magyar emberek által választott képviselők a hétköznapiakat tekinthessék meg és a hétköznapi problémáit ezeknek az intézményeknek, hiszen akkor találunk jó megoldásokat, hogyha ezeket a hétköznapiakban láthatjuk.

Az előzetes bejelentés, egyeztetett időpont meg minden ilyesmi arra szolgál, hogy hetekig, akár hónapokig lehessen húzni egy-egy találkozó időpontját, és akkor nem biztos, hogy a valóságot teljes mértékben bemutatva ismerik meg a képviselők ezeknek az intézményeknek a munkáját.

Tehát én értem, hogy önök mit akarnak ezzel elérni, nyilván az MTVA-ra, az ottani székház kapcsán történő ellenzéki reakciókra egy viszontreakció az

önök részéről ez, ami önmagában elfogadhatatlan. Csak ráadásul nemcsak ezt a kérdést próbálják így kezelni, hanem tulajdonképpen az ellenőrzési jogosítványokat szűkítik, és ez a magyar társadalom, a magyar emberek érdekével ellentétes. Így nem tudják elvégezni a munkájukat a képviselők, ami bizony mindannyiunk, a közös hazánk érdeke is lenne.

Úgyhogy arra kérem önöket még egyszer és határozottan itt a vita végén, hogy fontolják ezt meg, ha problémájuk van, kezdeményezzenek kommunikációt a többi frakcióval, a házszabály és bármi ilyen típusú jogszabály módosítását mindig konszenzus kell hogy megelőzze. Ez történik a fejlett nyugati demokráciákban is. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most kettőperces felszólalásra Oláh Lajos képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm, elnök úr. Csatlakoznék Varga László képviselőtársamhoz, aki azt mondja, hogy fontos az, hogy az ellenzéki képviselők megfelelő információhoz jussanak. Önök most azt mondják, hogy ne mehessünk be az intézményekbe, majd az intézményvezető tájékoztat minket. Kérdem tisztelt képviselőtársaimat, hogy hogy lehet az, hogy a DK jogerősen megnyerte a pert a taóiratok kiadásával kapcsolatosan, és több mint egy éve nem tudjuk ezeket a papírokat megkapni. Ha hirtelen oda-megyünk a papírokért, átszállítják egy másik intézménybe, majd amikor odaérünk, egy másik intézménybe átszállítják.

Önök játszanak a nyilvánossággal, önök rejtegetik a valóságot az ellenzéki képviselők és a lakosság elől. Önök félnek attól, hogy kiderül a taopapírokból, hogy mennyi pénzt kaptak és mire költötték el ezeket.

Miért nem arról csinálnak törvényt, tisztelt képviselőtársaim, védve a Ház méltóságát, hogy ilyenkor hogy lehet eljárni, milyen szankciója van, milyen büntetőjogi szankciója van annak akkor sokkal keményebben, hogyha az ellenzéki képviselőktől megtagadják az információszolgáltatást? Mert ha önök a problémát akarnák megoldani, ahogy ellenzéki képviselőtársam, Varga László mondta, akkor azzal foglalkoznának, hogy egy korrekt rendszert felépítsenek. Önök nem ezzel foglalkoznak, hanem további kapukat akarnak bezárni, további bástyákat akarnak állítani.

Ezért nagy tisztelettel arra kérem önöket, hogy vonják vissza ezt a törvényt, és inkább olyan jogszabályt alkossanak, amely lehetővé teszi azt, és súlyosabban bünteti azt, hogy végre megkaphassa a Demokratikus Koalíció például a taopapírokat, amiket önök rejtegetnek jogerős bírósági döntés ellenére. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra Hajdu László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Most már van a nyolc előterjesztő közül egy a teremben. Ebben a hosszú vitában az előterjesztők idetettek egy gumicsontot, és aztán elmentek szépen lefeküdni. Tehát nem látom itt az előterjesztők közül Kocsis Mátét, Böröcz Lászlót, Bajkai Istvánt, Halász Jánost, Hende Csabát a Fidesz-frakció részéről. Vejkey Imre képviselő úr most itt van. De Harrach Péter nincs itt, Nacs Lőrinc nincs itt.

Nyolcan aláírtak egy képviselői önálló indítványt, mi pedig ezen a gumicsonton vitatkozunk tizenegynéhány órája, úgy, hogy képviselőtársaikat meg nem kérdezve, nem egyeztetve próbálnak rólunk egy olyan törvényt hozni, és valószínűleg kétharmaddal ezt meg is teszik.

Én már két hozzászólásomban kezdeményeztem azt, hogy megtehetnék előterjesztőként, hogy ezt függeszték föl, vonják vissza valamilyen házszabályi rendelkezéssel, és egy egyeztetést az ellenzéki részről tegyünk meg. Több dolog van olyan, amiben egészen biztos, hogy az ellenzék hajlandó lenne.

Az kemény, hogy tulajdonképpen egy búcsú ez a mostani önálló képviselői önálló indítvány, hiszen ha ez törvényerőre emelkedik, utoljára tárgyalhatunk a parlament előtt képviselői önálló indítványt, sőt ellenzéki önálló indítványt is. Ez a parlamentarizmusnak egy elég különleges része lesz, azt gondolom, ha csak bizottságokban lehet tárgyalni, és majd a TAB mondja ki a végső szót, ami mindig az lesz, hogy nem fog idekerülni többet a parlament elé önálló képviselői indítvány, vagy ilyen, mint ez a nyolcas, ilyen frakcióindítvány vagy két frakciónak az indítványa.

Azt hiszem, hogy kormánypárti képviselőként önöknek kellene azt a gesztust gyakorolni, amiről itt már szó volt, és Varga-Damm Andrea külön ezt nagyon szépen meg is fogalmazta, hogy egy politikai gesztust tegyenek. Így, ha ebben a formában elfogadásra kerül, elnézést kell kérjek, de ez a politikai nyomásgyakorlásnak az a változata, amit úgy is lehet mondani, hogy politikai értelemben gyámság alá helyezték az ellenzékét. Ez a játékszabály, amit házszabálynak hívunk, ennek a házszabálynak olyan játékszabálynak kellene lenni, amiben egyenlő az ellenfelek joga vagy a játékosok joga, és azonos szabályok szerint működnek. Itt azonban egy gyámság alá helyezett ellenzék van, ami már eddig is a kétharmad miatt megvolt, a stílus miatt különösen, ahogyan működünk. Azt gondolom, hogy ez a politikai zsarolásnak egy olyan változata, amiben valóban lehet, hogy igazuk volt azoknak a választóknak, sok-sok ilyen levelet kaptak képviselők is, és a sajtó is sokat foglalkozott ezzel a 2018-as választást követően, hogy nem is szabad esküt tenni és mandátumot fölvenni, nem szabad bejönni a parlamentbe, mert nincs értelme, azt igazolja.

(13.40)

Az, ami ide vezetett út, abból felsoroltak az éjszaka is és most is egész sor konkrét példát, de én is

szeretnék három olyat, amit nagyon nehezen él meg az ember. Ilyen a Corvinus Egyetem, ez talán még nem hangzott itt el, annak a MOL és a Richter részére történő átadása alapítványi formában történik, és az ott dolgozó munkatársaknak a közalkalmazotti jogviszonyból munka törvénykönyve alá helyezése. Az hangzott el a vitában, hogy ez egy etalon lesz, és a pedagógusok sorra ebbe a helyzetbe fognak kerülni. Tegnap már a vitát lezártuk, és a szakképzésnél már be is következett, a Kjt.-ből átkerülnek a munka törvénykönyvébe, és ez jöhet a többi pedagógusoknál is így sorba. Tehát lehetett látni előre, hogy mi következik.

Következett, és azzal egy időben ment ez a CEU-vita, egészen méltatlan volt, hogy ebben szerepet kellett vállalni a magyar parlamentnek. Azt gondolom, hogy a Magyar Tudományos Akadémiával kapcsolatos törvénykezés és az azzal kapcsolatos vita, azt szégyenkezve élem meg ellenzéki padsorból is, ami történt a tudománnyal kapcsolatban. És hogy tudjuk a médián keresztül ezt még népszerűsíteni, hogy milyen nagy tettet hajtottunk végre, ez hihetetlen!

Az egész, amit elszenvedtünk, és ami miatt kell szégyenkezni, szerintem még önök között is van, aki szégyenkezik, ez a rabszolgatörvény előkészítése, a menetrendje, a lezárása és az elfogadásának a módja, amikor kártya nélkül lehetett ebben a Házban szavazni. Kártya nélkül megállapíthatatlan, hogy hányan szavaztak igazán jogosultan. De mindenesetre meg van szavazva.

Tehát alkottunk olyan törvényeket, amelyekre nem leszünk büszkék majd a későbbiekben sem.

Az indítványom tulajdonképpen még egyszer ismétlődően az, hogy a nyolc képviselőtársamat, akiket az előbb név szerint is felsoroltam, arra szeretném kérni, hogy annyiban tartsák tiszteletben az ellenzéki oldal országgyűlési képviselőit, hogy legalább egy konzultációs lehetőségre adjanak nekünk módot, és egészen biztos, hogy a javaslatok igen jelentős része támogatható lesz, és hozzuk ezt újra ide konszenzussal, úgy, hogy legyen aláírója az ellenzéki oldalról is ennek a törvénynek, ennek a házszabálynak, mert önmagában is úgy illik, ha a játékszabály konszenzusra épül. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most kettőperces felszólalás következik. Varju László képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Időközben próbáltam újabb érveket találni amellet, hogy miért nem kellene önöknek ezt csinálni, és az ilyen egyik új érve az, hogy a Költségvetési bizottság elnökeként az elmúlt egy évről azt láttam, hogy lényegében az ülések fele kilenc alkalommal vált határozatképtelenné azért, mert a kormánypárti képviselők úgy döntöttek, hogy ők a témát nem kívánják megvitatni.

Azt gondolom, hogy ez az, ami jól mutatja, hogy mennyire méltatlan az a szituáció, hogy ha önök úgy

döntenek, hogy egyébként azt az ellenőrző funkciót, amely a parlamenté - az országgyűlési képviselőkre vonatkozó törvényben egyébként benne van -, ellehetlenítik, és így önmagában az a jó szándék, vagy pedig az, hogy önök ebben bármi jót gondolnának, amiről itt napközben néhányan beszéltek, azt gondolom, hogy az nyilvánvaló.

Végezetül pedig, hogy miért kellene visszavonni önöknek, azt a rabszolgatörvény öt pontjával, illetve az ahhoz kapcsolódó követelés öt pontjával szeretném önöknek újra visszaidézni; ez a kordokumentum, ami ott az MTVA-ban is jelen volt. Követeljük a rabszolgatörvény azonnali visszavonását, a kevesebb rendőri túlórárt, a független bíróságokat, az európai ügyészséget, és független közmédiát akarunk. Ezt kell önöknek elfogadni, és amennyiben erre van készítésük, és ezzel egyidejűleg visszavonják ezt a törvénytervezetet, amelyben bennünket korlátozni akarnak, ehelyett mi jogokat követelünk, és azt várjuk el, hogy az ellenzék e tekintetben megerősítsék.

Vonják vissza ezt a törvénytervezetet! Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra Oláh Lajos képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nyolc ember nevéhez fűződik ez a botrány, egész életükben sajnálni fogják, hogy egy ilyen parancsnak eleget tettek, és behozták ezt az anyagot.

De kérdezem, hogy hol van Kövér László. Nem érdekli a Ház elnökét ez a törvényjavaslat, amely meg fogja határozni a Ház működését? Mit csinál? Üdül valahol? Nyaral? Szaunázik? Miért nincs itt az Országgyűlés elnöke egy ilyen törvényjavaslatnál, amely meg fogja határozni az ő munkáját végig? Szerettük volna megtudni a véleményét arról, hogy hogy látja ezeket a pontokat, hogy fog dönteni különböző helyzetekben. Ez a törvényjavaslat, tisztelt képviselőtársaim, egy biankó csekk, önöknek, akik ott ülnek fent, bármit megtehetnek.

A 46/A. § így szól, hogy az ülést vezető elnök rendreutasítás és figyelmeztetés nélkül megvonhatja a felszólalási jogot attól a képviselőtől, aki az ülést vezető elnök döntését, ülésvezetését kifogásolja. Normálisak vagyunk itt ebben a Házban, hogy egy ilyen törvényjavaslatról egyáltalán beszélünk? Hogy lehet illetet betervezni? Mondom, csak elemezzük! Rendreutasítás és figyelmeztetés nélkül teheti ezt meg, tisztelt képviselőtársaim, tehát még csak azt se kell mondani, hogy ez így nincs rendben, rendreutasítom, e nélkül megvonhatja a felszólalási jogát.

Aki kifogásolja az ülés vezetését. Mi lehet a kifogás például? Hogy szabályellenesen tett fel valaki valamit szavazásra, ezt a kifogást valaki elmondja, tisztelt képviselőtársaim, és figyelmeztetés nélkül megvonhatják a jogát, hogy hozzászóljon. Miért nincs itt Kövér László, hogy ezzel kapcsolatosan elmondja a

véleményét, hogy mit gondol erről a paragrafusról? Ez a paragrafus Európában elképzelhetetlen lenne, hogy mindenféle kontroll, szabályozás nélkül illetet behozzanak a tisztelt Ház elé, képviselőtársaim! Még egyszer, csak hogy fel tudják írni és el tudják mondani otthon, hogy mi az, amit önök beterveztettek: rendreutasítás és figyelmeztetés nélkül, csak azért, mert a döntést vagy az ülésvezetést valaki kritizálja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Itt a lehetőség, még most megállhatnak, most már nem tudják sunnyogva végigvinni ezt a módosítást, hisz nem tudták befejezni 11 órakor, ahogy tervezték, sunnyogva, ezt a napirendi pontot, ezért azt javaslom önöknek, hogy most, hogy már szembe kell nézni a kamerákkal is meg az ébren levő Magyarországgal, tegyék meg, hogy visszavonják ezt, és megvizsgálják, nemcsak azt, hogy mi nem volt jó a mostaniban, hanem hogy hogy tudják visszaállítani valóban a jogállamot.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kötelességem tájékoztatni képviselő urat, hogy a jelenlegi házszabályban, ami 1990-ben született, szó szerint ez a megfogalmazás szerepel, tehát ilyen értelemben újdonságot mindez nem tartalmaz. Viszont kétperces felszólalásra megadom önnek a szót.

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Akkor szeretném megkérdezni Kövér Lászlót, hogy hogy gondolja ennek az értelmezését a jövőben, amikor önök azt gondolják, hogy ezeket a házszabályokat sokkal intenzívebben, sokkal erősebben büntetve szeretnék alkalmazni.

(13.50)

Ez tényleg érdekes, hogy Kövér Lászlónak különböző képviselőkkel kapcsolatosan másképp fog a penája. Akkor, amikor fizikai erőszakot követtek el ellenzéki képviselővel szemben, akkor 50 ezer forintra büntetik a képviselőt, amikor meg valaki hangosan bekibál vagy mutogat, akkor 300 ezer forintra büntetik. Érdemes lenne már valamilyen normális, kiszámítható, számonkérhető rendszert csinálni! Önök nem ezt csinálták, önök tovább fokozták az önkényt. Nagy tisztelettel arra szeretném kérni önöket, hogy most, amikor még lehetőség van rá, délután 2 órakor, tegyék meg, hogy visszavonják ezt a javaslatot, kezdeményeznek egy normális, teljes egyeztetést itt a parlamentben, hiszen az látszik, hogy ez ezer sebből vérzik.

Önök sem akarják, hogy így működjön az Országgyűlés. Önök sem akarhatják kiüresíteni a plenáris ülést. Önök sem akarhatják, hogy képviselőket ne engedjenek be intézményekbe. Foglalkozzunk inkább azzal, hogy egy tisztességes országot csinálunk, egy olyan országot, ahol, amikor baj van a Mátrai Erőműben, akkor az Országgyűlés eljár; amikor 700 milliárd forintra megvágják az országot, akkor az Országgyűlés eljár.

Egy olyan országot, amelyik hajlandó foglalkozni a klímaváltozással, nem bújnak el a miniszterek, és sorolhatnánk még ezeket a dolgokat.

Azt szeretném kérni önöktől, egy előterjesztő van, sajnos a többi nincs itt, hogy együtt ezt megtegyék, de ha felhívna őket, és beszélne velük, hogy visszavonják ezt a törvényt, azt megköszönnénk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában még felszólalni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdem, az előterjesztők közül, mert többen is vannak a teremben, ki kíván válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Vejkey Imre képviselő úr következik, parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Zárszóként arra kívánom önöket emlékeztetni, hogy az elmúlt 15 óra általános vitája egyértelműen bebizonyította, hogy *(Varju László: Visszavonod!)* szükséges a fegyelmi eljárások szigorítása úgy, hogy új szabály nem kerül bevezetésre, csak a szankciók szigorodnak. *(Dr. Oláh Lajos: Nem volt itt, képviselő úr! Még ha itt lett volna!)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Meg kell adni a magyar parlamentnek, a nemzet szentélyének az öt meg-

illető tiszteletet. Ehhez valódi szankciókra van szükség, hiszen az eddigiek nem váltották be a hozzájuk fűzött reményeket. A szirénhangokra azt tudom mondani, hogy mi nem elhallgattatni akarjuk az ellenzék, hanem csak az agressziót megszüntetni.

És végül, tisztelt ellenzéki képviselő hölgyek és urak, miután közel 15 órája hallgatjuk önöktől, hogy a véleménynyilvánítási és szólásszabadságuk mennyire korlátozott, ezért azt gondolom, hogy ez a hamis állítás, valamint a kormánypárti képviselők által korábban elmondott tények mind-mind önmagukért beszélnek. Mindezekre tekintettel az ellenzék felszólalásaira külön, ismételten reagálni már nem kívánunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy az Országgyűlés tekintélyének megóvása, méltóságának fenntartása érdekében támogassák az előttünk fekvő két javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A november 20-ai, azaz a tegnapi ülésnap napirendi pontjai tárgyalásának a végére értünk. Napirend utáni felszólalásokra nem kerül sor, mert a jelentkezők visszavonták felszólalásukat.

A november 20-ai **ülénapot bezárom.**

(Az ülésnap 13 óra 54 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

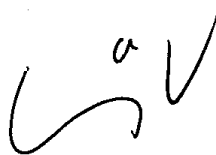
Móring József Attila s. k.
jegyző

Szilágyi György s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)